

POLISH / POLSKI TRANSLATION

THE QUR'ĀN

DONATE QURAN

www.donatequran.com

Święty Quran Noble Kuran

Tłumaczenie od ten
Treści po polsku

Formatowanie przy Strach
Brązowy

SPIS TREŚCI

SPIS TREŚCI.....	i
SURA 1. AL-FATIHA (OTWIERAJACA).....	1
SURA 2. AL-BAQARAH (KROWA).....	1
SURA 3. AL-IMRAN (RODZINA IMRANA).....	22
SURA 4. AN-NISAA (KOBIECY).....	36
SURA 5. AL-MAIDA (STÓL ZASTAWIONY).....	49
SURA 6. AL-ANAM (TRZODY).....	59
SURA 7. AL-ARAF (WZNIESIONE).....	68
SURA 8. AL-ANFAL (LUPY).....	79
SURA 9. AT-TAUBA (SKRUCHA).....	84
SURA 10. YUNUS (JONASZ).....	93
SURA 11. THE PROPHET HUD (HUD).....	100
SURA 12. YUSUF (JOZEF).....	107
SURA 13. AL-RAD (GRZMOT).....	114
SURA 14. IBRAHIM (ABRAHAM).....	117
SURA 15. AL-HIJR (HIDZR).....	121
SURA 16. AL-NAHL (PSZCZOLY).....	124
SURA 17. AL-ISRA (PODROZ NOCNA).....	131
SURA 18. AL-KAHF (GROTA).....	138
SURA 19. MARYAM (MARIA).....	144
SURA 20. TA HA (Taha).....	149
SURA 21. AL-ANBIYAA (PROROCY).....	154
SURA 22. AL-HAJJ (PIELGRZYMKA).....	159
SURA 23. AL-MUMINUN (WIEMI).....	164
SURA 24. AN-NUR (SWIATLO).....	169
SURA 25. AL-FURQAN (ROZRÓZNIECIE).....	174
SURA 26. ASH-SHUARAA (POECI).....	178
SURA 27. AN-NAML (MRÓWKI).....	185
SURA 28. AL-QASAS (OPOWIADANIE).....	190
SURA 29. AL-ANKABUT (PAJAK).....	196
SURA 30. AR-RUM (BIZANTYJCZYCY).....	200
SURA 31. LUQMAN (THE WISE) (LOKMAN).....	203
SURA 32. AS-SAJDA (POKLON).....	205
SURA 33. AL-AHZAB (FRACJE).....	207
SURA 34. SABA (SABEJCZYCY).....	211
SURA 35. FATIR OR MALAIKA (STWÓRCA).....	215

SURA 36. YA SIN (JA SIN)	218
SURA 37. AS-SAFFAT (SZEREGI)	221
SURA 38. SAD (SAD)	227
SURA 39. AZ-ZUMAR (GRUPY)	230
SURA 40. AL-MUMIN (WIERZACY)	235
SURA 41. FUSSILAT (WYJASNIONE)	240
SURA 42. ASH-SHURA (NARADA)	243
SURA 43. AZ-ZUKHRUF (OZDOBY)	246
SURA 44. AD-DUKHAN (DYM)	250
SURA 45. AL-JATHIYA (PRZYKLEKAJACA)	252
SURA 46. AL-AHQAF (PIASZCZyste WYDMY)	254
SURA 47. MUHAMMAD (MUHAMMAD)	257
SURA 48. AL-FATH (ZWYCIESTWO)	259
SURA 49. AL-HUJURAT (KOMNATY)	261
SURA 50. QAF (KAF)	262
SURA 51. AZ-ZARIYAT (ROZPRASAJACE)	264
SURA 52. AT-TUR (GÓRA)	266
SURA 53. AN-NAJM (GWIAZDA)	268
SURA 54. AL-QAMAR (KSIEZYC)	270
SURA 55. AR-RAHMAN (MIŁOSIEMY)	272
SURA 56. AL-WAQIAH (WYDARZENIE)	275
SURA 57. AL-HADID (ZELAZO)	278
SURA 58. AL-MUJADILAH (DYSPUTA)	280
SURA 59. AL-HASHR (ZEBRANIE)	282
SURA 60. AL-MUMTAHANA (DOSWIADCZANA)	283
SURA 61. AS-SAFF (SZEREG)	285
SURA 62. AL-JUMUA (ZGROMADZENIE)	285
SURA 63. AL-MUNAFIQUN (OBLUDNICZY)	286
SURA 64. TAGABUN (WZAJEMNE ASZUKIWANIE)	287
SURA 65. AT-TALAQ (ROZWÓD)	288
SURA 66. AT-TAHRIM (ZAKAZANIE)	289
SURA 67. AL-MULK (KRÓLESTWO)	290
SURA 68. AL-QALAM (PIÓRO)	292
SURA 69. AL-HAQQA (NIEUNIKNIONE)	293
SURA 70. AL-MAARIJ (STOPNIE)	295
SURA 71. NUH (NOE)	296
SURA 72. AL-JINN (DZINNY)	297
SURA 73. AL-MUZZAMMIL (OWINIETY SZATA)	299

SURA 74. AL-MUDDATHHIR (OKRYTY PLASZCZEM)	300
SURA 75. AL-QIYAMAT (ZMARTWYCHWSTANIE)	301
SURA 76. AD-DAHR OR INSAN (CZŁOWIEK)	303
SURA 77. AL-MURSALAT (WYSLANNICY)	304
SURA 78. AN-NABAA (WIESC)	305
SURA 79. AN-NAZIAT (WYRYWAJACY)	307
SURA 80. ABASA (ZACHMURZYL SIE)	308
SURA 81. AT-TAKWIR (ZACIEMNIENIE)	309
SURA 82. AL-INFITAR (ROZDZIELENIE)	309
SURA 83. AT-TATFIF OR AL-MUTAFFIFEEN (OSZUSCI)	310
SURA 84. AL-INSHIQAQ (ROZERWANIE)	311
SURA 85. AL-BURUJ (KONSTELACJE)	312
SURA 86. AL-TARIQ (GWIAZDA NOCNA)	313
SURA 87. AL-ALA (NAJWYZSZY)	313
SURA 88. AL-GASHIYA (OSZALAMIAJACE)	314
SURA 89. AL-FAJR (JUTRZENKA)	315
SURA 90. AL-BALAD (MIASTO)	315
SURA 91. ASH-SHAMS (SŁOŃCE)	316
SURA 92. AL-LAIL (NOC)	317
SURA 93. AD-DHUHA (JASNOSC PORANKA)	317
SURA 94. AL-INSHIRAH OR AL-SHARH (OTWARCIE)	318
SURA 95. AT-TIN (DRZEWO FIGOWE)	318
SURA 96. IQRAA OR AL-ALAQ (ZAKRZEPİA KREW)	318
SURA 97. AL-QADR (PRZEZNACZENIE)	319
SURA 98. AL-BAIYIN (JASNY DOWÓD)	319
SURA 99. AT-ZILZAL (TRZESIENIE ZIEMI)	319
SURA 100. AL-ADYAT (GALAPUJACE)	320
SURA 101. AL-QARIAH (WYDARZENIE)	320
SURA 102. AL-TAKATHUR (WSPÓLZAWODNICTWO)	321
SURA 103. AL-ASR (PORA PRZEDWIECZORNA)	321
SURA 104. AL-HUMAZA (OSZCZERCA)	321
SURA 105. AL-FIL (SLON)	321
SURA 106. QURAISH OR THE QURAISH (KURAJSZYCI)	322
SURA 107. AL-MAUN (WSPOMOZENIE)	322
SURA 108. AL-KAUTHAR (OBFITOSC)	322
SURA 109. AL-KAFIRUN (NIEWIEMI)	322
SURA 110. AN-NASR (POMOC)	322
SURA 111. AL-LAHAB OR AL-MASAD (SZNUR)	323

SURA 112. Al-Ikhlaas (CZYSTOŚĆ)	323
SURA 113. AL-FALAQ (JUTRZENKA)	323
SURA 114. AL-NAS (LUDZIE)	323

SURA 1. AL-FATIHA (OTWIERAJACA)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. W imie Boga Milosiernego i Litosciwego*!
2. Chwala Bogu, Panu swiatów,
3. Milosiernemu i Litosciwemu,
4. Królowi Dnia Sadu.
5. Oto Ciebie czcimy i Ciebie prosimy o pomoc.
6. Prowadz nas droga prosta
7. droga tych, których obdarzyles dobrodziejstwami; nie zas tych, na których jesteś zagniewany, i nie tych, którzy bledza.

SURA 2. AL-BAQARAH (KROWA)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Alif. Lam. Mim.
2. To jest Ksiega - nie ma co do tego zadnej watpliwosci - droga prosta dla bogobojnych;
3. Dla tych którzy wierza w to co skryte, którzy odprawiaja modlitwe i rozdaja z tego, w co ich zaopatrzylismy;
4. i dla tych, którzy wierza w to, co tobie zeslalismy, i w to, co zostalo zeslane przed toba; oni wierza mocno w zycie ostateczne.
5. Tacy sa na drodze prostej, danej im od ich Pana, i oni beda szczesliwi.
6. Zaprawde, tym, którzy nie wierza, jest wszystko jedno, czy ty ich ostrzegasz, czy nie ostrzegasz, oni i tak nie uwierza.
7. Bóg nalozyl pieczec na ich serca i na ich sluch, a na ich oczach polozyl zaslone. Dla nich kara bedzie straszna.
8. Wśród nich sa tacy, którzy mówia: "Wierzymy w Boga i w Dzień Ostatni!" Lecz oni wcale nie sa wierzacymi.
9. Oni usiluja oszukac Boga i tych, którzy wierza, lecz oszukuja tylko siebie samych; oni tego nie pojmują.
10. W ich sercach jest choroba, a Bóg jeszcze powieksza ich chorobe. Spotka ich kara. bolesna za to, ze klamia.
11. A kiedy im mówia: Nie szerzcie zepsucia na ziemi!" oni mówia: "My tworzymy tylko dobro!"
12. Czyzby? Zaprawde oni szerza zgorszenie i nie sa tego swiadomi!
13. A kiedy im mówia: "Uwierzcie tak, jak wierza ci ludzie!" " oni mówia : "Czyz my mamy wierzyc, jak wierzacy . Czyzby? Zaprawde, to oni sa,glupcami, lecz oni nie wiedza!
14. A kiedy spotykaja tych, którzy wierza, mówia: "My wierzymy!" A kiedy sa sami ze swoimi szatanami , to mówia: "My przeciez jestesmy z wami. My sobie tylko zartujemy!"
15. Bóg zazartuje z nich i przedluzi ich trwanie w buncie, w którym wedruja na oslep.

16. To są ci, którzy kupili błaznienie za drogę prostą; nie przyniósł im jednak korzyści ich handel i nie znaleźli się na drodze prostej .

17. Oni są podobni do tego, który zapalił ogień, a kiedy ogień oświecił to, co było wokół niego, Bóg zabrał im światło i pozostawił ich w ciemnościach, tak iż nie mogli widzieć.

18. Głusi, niemi i ślepi - oni nie zawrócą.

19. Albo do chmury burzowej na niebie - w niej są ciemności, grzmot i błyskawica. Oni, obawiając się śmierci, wkładają palce w swoje uszy przed piorunami. Bóg obejmuje niewiernych.

20. Błyskawica omal nie odbiera im wzroku. Za każdym razem, kiedy ona daje im światło, oni idą w nią; a kiedy ogarnia ich ciemność, oni się zatrzymują. Jesliby zechciał Bóg, to zabrałby im słuch i wzrok. Zaprawdę, Bóg jest nad każdą rzeczą wszechwładny !

21. O ludzie! Czcijcie waszego Pana, który was stworzył, jak i tych, którzy byli przed wami! - być może, wy będziecie bogobojni!

22. On jest Tym, który uczynił dla was ziemię posłaniem, niebo - budowlą. On spuścił z nieba wodę sprawił, że dzięki niej wyrosły owoce jako zaopatrzenie dla was. Nie dawajcie więc Bogu równych, skoro wy wiecie.

23. A jeśli pozostajecie w wątpliwości wobec tego, co zesłaliśmy Naszemu słudze, o przyniesiecie świątyni podobna do tego wezwijcie waszych świadków, poza Bogiem,

24. A jeśli jesteście prawdomówni! a jeśli tego nie uczynicie a wy nigdy tego nie uczynicie - to bójcie się ognia a paliwem jego będą ludzie i kamienie - który został przygotowany dla niewiernych.

25. I zwiastuje radosną wieść tym, którzy uwierzyli i czynili dobre dzieła, iż dla nich będzie Ogrody, gdzie w dole płyną strumyki. ilekroć są zaopatrywani w jakiegokolwiek owoce z nich, oni mówią: „To jest to, co otrzymywaliśmy kiedyś!”, albowiem to, co otrzymują, jest bardzo podobne. Będzie tam mieli małżonki czyste Będzie tam przebywać na wieki.

26. Zaprawdę, Bóg się nie wstydzi przytoczyć jako podobieństwo komara lub czegoś znaczniejszego. A ci, którzy wierzą, wiedzą, że to jest prawda od ich Pana. A ci, którzy nie wierzą, mówią: "Cóż to chciał Bóg wyrazić przez to podobieństwo?" Przez nie On sprowadza z drogi wielu i prowadzi drogą prostą wielu. Lecz On sprowadza przez to z drogi tylko ludzi bezbożnych.

27. Ci, którzy naruszają przymierze Boga, chociaż je przedtem uroczysto potwierdzili; ci, którzy przecinają to, co Bóg nakazał złączyć, i ci, którzy szerzą zgorszenie na ziemi - oni wszyscy poniosą stratę.

28. Jakże możecie nie wierzyć w Boga? Byliście umarłymi, a On dał wam życie; potem sprowadził na was śmierć i znowu dał wam życie; wtedy do Niego zostaniecie sprowadzeni.

29. On jest Tym, który stworzył dla was wszystko to, co jest na ziemi. Następnie zwrócił się ku niebu i ukształtował je w siedem niebios. On jest o każdej rzeczy wszechwiedzący!

30. I oto powiedział twój Pan do aniołów: "Ja umieszczę na ziemi namiestnika. " Oni powiedzieli: "Czy Ty umieszczę na niej tego, kto będzie szerzył na niej zepsucie i będzie przelewał krew, kiedy my

glosimy Twoja chwale i glosimy Twoja swietosc?" Powiedzial: "Zaprawde, Ja wiem to, czego wy nie wiecie!"

31. I On nauczyl Adama wszystkich imion , potem przedstawil wszystkie stworzenia aniolom mowiac: "Obwiesccie Mi ich imiona, jesli jestescie prawdomowni!"

32. Oni powiedzieli: "Chwala Tobie! My nie mamy zadnej innej wiedzy poza tym, czego nas nauczyles. Ty, zaprawde, jestes Wszechwiedzacy, Madry!"

33. On powiedzial: O Adamie! "Obwiesc im ich imiona!" A kiedy Adam im obwiescil ich imiona, powiedzial Pan: "Czyz wam nie powiedzialem? Ja znam to, co skryte, w niebiosach i na ziemi, i Ja wiem, co wy ujawniacie i co skrywacie."

34. A kiedy powiedzielimy do aniolów: "Oddajcie poklon Adamowi!", oni oddali poklon, z wyjatkiem Iblisa. On odmówil, wbil sie w pyche i znalazl sie wsród niewiernych.

35. I powiedzielimy: O Adamie!" Zamieszkajcie, ty i twoja malzonka, w Ogrodzie i jedzcie jego owoce dowolnie, skad chcecie: lecz nie zblizajcie sie do tego drzewa, bo znajdziecie sie miedzy niesprawiedliwymi!"

36. Wtedy szatan spowodowal, ze potkneli sie o nie, i wyprowadzil ich z tego stanu, w którym sie znajdowali. I powiedzielimy im: "Idzcie precz! Wy bedziecie wrogami jedni dla drugich! Bedziecie mieli stale miejsce pobytu na ziemi i uzywanie do pewnego czasu."

37. Wtedy otrzymal Adam od swojego Pana pewne slowa i On zwrócił sie ku niemu. Albowiem On jest Przebaczajacy, Litosciwy!

38. Powiedzielimy: "Idzcie precz stad wszyscy! Lecz przyjdzie do was ode Mnie droga prosta. A ci, którzy pójdą po Mojej drodze prostej, nie beda sie lekac i nie beda sie smucic."

39. A ci, którzy nie uwierzyli i za klamstwo uznali Nasze znaki, beda mieszkancami ognia; oni tam beda przebywac na wieki.

40. O synowie Izraela! Wspominajcie Moje dobrodziejstwa, którymi was obdarzyłem, i wypelniajcie wiernie Moje przymierze, wtedy i Ja bede wypelnial wasze przymierze. I bójcie sie Mnie!

41. Wierzcie w to, co Ja zeslalem, potwierdzajac prawdziwosc tego, co wy posiadacie; i nie badzcie pierwszymi wsród tych, którzy w to nie wierza! I nie sprzedajcie Moich znaków za niska cene! I bójcie sie Mnie!

42. I nie ubierajcie prawdy w falsz! I nie ukrywajcie prawdy, skoro przeciez wiecie!

43. Odprawiajcie modlitwe i dawajcie jalmuzne; sklaniajcie sie z tymi, którzy sie sklaniaja!

44. Czy bedziecie nakazywac ludziom dobroc, a zapominac o sobie samych? wy przeciez recytujecie Ksiege. Czy nie rozumiecie?

45. Proscie o pomoc w cierpliwosci i w modlitwie! Zaprawde, to jest trudna rzecz, ale nie dla ludzi pokornych,

46. którzy mysla, ze spotkaja swego Pana, i ze do Niego powróca.

47. O synowie Izraela! Wspominajcie Moje dobrodziejstwa, którymi was obdarzyłem! Zaprawde, Ja was wynioslem ponad swiaty!

48. I bójcie się Dnia, kiedy dusza nie będzie mogła zapłacić niczym za drugą duszę, i nie będzie przyjęte jej wstawiennictwo; ani nie będzie przyjęta żadna równowartość i nikt nie otrzyma wspomnienia!

49. I oto wybawiliśmy was od ludzi Faraona, którzy nakładali na was ciężką karę, zabijali waszych synów, a pozostawiali przy życiu wasze kobiety. W tym jest dla was wielkie doświadczenie od waszego Pana.

50. Oto rozdzieliliśmy dla was morze i wyratowaliśmy was, a zatopiliśmy lud Faraona na waszych oczach.

51. A kiedy zawarliśmy przymierze z Mojżeszem na czterdziestej nocy, wtedy, w czasie jego nieobecności, wzięliście sobie cielca, i staliście się niesprawiedliwi!

52. potem jednak przebaczyliśmy wam. Być może, będziecie wdzięczni!

53. Oto daliśmy Mojżeszowi Księgę i rozróżnienie; być może, wy pójdziecie drogą prostą!

54. powiedział Mojżesz do swego ludu: "O ludu mój! Wyrzadziliście niesprawiedliwość sami sobie, wybierając cielca. Nawróćcie się więc do waszego Stwórcy, i zabijajcie się! Tak będzie dla was lepiej w obliczu waszego Stwórcy, i On się ku wam nawróci. Zaprawdę, On jest Przebaczący, Litościwy!"

55. Kiedy powiedzieliście: "O Mojżeszu! My ci nie uwierzemy, dopóki nie zobaczymy Boga na jawie." Wtedy poraził was piorun na oczach wszystkich.

56. Potem wskrzesiliśmy was, po waszej śmierci. Być może, będziecie wdzięczni!

57. I ocieniliśmy was białym obłokiem, i spuściliśmy na was manne i przepiórki: "Jedźcie wspaniałe rzeczy, w które was zaopatrzyliśmy!" Oni nie Nam wyrzadzili niesprawiedliwość, lecz wyrzadzili niesprawiedliwość sobie samym.

58. Oto powiedzieliśmy: "Wejdźcie do tego miasta i jedźcie tam swobodnie, co chcecie. Wchodźcie do bramy, wybijając poklony, i mówcie: "Przebaczenie!" Przebaczymy wam wasze grzechy i damy więcej tym, którzy czynią dobro."

59. Lecz niesprawiedliwi zamienili słowo, które im zostało powiedziane, na inne słowo. I spuściliśmy na niesprawiedliwych gniew z nieba za to, iż byli bezbożni.

60. A kiedy Mojżesz prosił o wodę dla swojego ludu, "Uderz swoją laską o skałę!" "I wytrysnęło z niej dwanaście źródeł, tak iż wszyscy ludzie znali miejsce swego wodopoju. "Jedźcie i pijcie z tego, w co zaopatrzył was Bóg! I nie czyncie zła na ziemi jako gorszyciele!"

61. Kiedy powiedzieliście: "O Mojżeszu! My nie możemy znieść jednego rodzaju pożywienia. Poproś dla nas swego Pana, aby On przygotował dla nas to, co wydaje ziemia, jak: jarzyny, ogórki, czosnek, soczewica i cebula." - On powiedział: "Czyżbyście chcieli zamienić to, co jest lepsze, na to, co jest gorsze? Uchodźcie do Egiptu, tam będziecie mieć, o co prosić!" I doznali poniżenia i biedy, i schwytni na siebie gniew Boga. Stało się tak, ponieważ nie wierzyli w znaki Boga i zabijali proroków bez żadnego prawa. Stało się tak, ponieważ zbuntowali się i byli występni.

62. Zaprawde, ci, którzy uwierzyli, ci, którzy wyznaja judaizm, chrzescijanie i sabejczycy, i ci, którzy wierza w Boga i w Dzień Ostatni i którzy czynia dobro, wszyscy otrzymaja nagrode u swego Pana; i nie odczuja zadnego leku, i nie beda zasmuceni!

63. Oto zawaralismy z wami przymierze i wznieslismy nad wami góre: "Trzymajcie mocno to, co wam dalismy, i wspominajcie to, co tam jest! Byc moze, bedziecie bogobojni!"

64. Wy jednak potem odwróciliscie sie. I gdyby nie laska Boga nad wami i Jego milosierdzie, to byliscie miedzy stratnymi.

65. Znacie juz tych sposród was, którzy naruszyli sabat; My im powiedzielismy: "Badzcie malpami wzgardzonymi!"

66. I uczynilismy z nich przyklad ostrzegajacy SURA II - KROWA dla współczesnych i dla potomnych i napomnienie dla bogobojnych.

67. I kiedy powiedzial Mojzesz do swego ludu: "Zaprawde, Bóg nakazuje wam zabic krowe!" - oni powiedzieli: "Czy ty sobie z nas zartujesz?" On powiedzial: "Uciekam sie do Boga, by nie byc miedzy glupimi!"

68. Oni powiedzieli: "Pros dla nas swego Pana, aby nam wyjasnil, jaka ona ma byc?" On powiedzial: "Mówi Pan: TTo ma byc krowa nie stara ani nie ciele, lecz cos posredniego. Czyncie wiec, co wam zostalo nakazane!"

69. Oni powiedzieli: "Pros dla nas swego Pana, aby nam wyjasnil, jaka ma byc jej barwa?" On powiedzial: "Pan mówi: TTa krowa ma byc zółta w odcieniu jasnym, i ciesząc oczy patrzających."

70. Oni powiedzieli: "Pros dla nas swego Pana, aby nam wyjasnil, jaka ona ma byc? Przeciez krowy, według nas, sa do siebie podobne, i jesli Bóg zechce, to znajdziemy sie na drodze prostej."

71. On powiedzial: "Pan mówi: TTo ma byc krowa nie noszaca jarzma, która nie .orze ziemi ani nie nawadnia pola, zdrowa i cala, nie posiadajaca znamienia." Oni powiedzieli: "Teraz przyniosles nam prawde!" I zabili ja na ofiare, ale omal tego nie zaniechali.

72. Kiedy zabiliscie pewnego czlowieka i sprzeczaliscie sie w tej sprawie - a Bóg ujawnia to, co wy ukrywacie -

73. powiedzielismy: "Uderzcie go jakasa czescia z niej!" Tak Bóg ozywia umarłych i ukazuje wam Swoje znaki. Byc moze, bedziecie rozumni!

74. Potem znów wasze sercастaly sie zatwardziales; staly sie jak kamien albo jeszcze twardsze. Bo, zaprawde, wśród kamieni sa takie, z których wytryskaja strumyki; i wśród nich, zaprawde, sa takie, które pekaja i wyplywa z nich woda; i wśród nich, zaprawde, sa takie, które staczaja sie z obawy przed Bogiem. A Bóg nie lekcewazy tego, co czynicie!

75. Czyz wy pragniecie, zeby oni wam uwierzyli, kiedy wśród nich byla grupa takich, którzy slyszeli slowo Boga, nastepnie je wypaczyli, kiedy juz je zrozumieli, a przeciez dobrze wiedzieli.

76. Kiedy oni spotykaja tych, którzy uwierzyli, mówia: "Uwierzyliśmy!" A kiedy znajda sie sami miedzy soba, mówia: "Czy wy bedziecie mówic im o tym, co objawil wam Bóg, azeby sie sprzeczali z wami przed waszym Panem?"

77. Czyz nie jestescie rozumni? " Czyz nie wiecie, ze Bóg zna to, co oni ukrywaja, i to, co glosza jawnie?

78. Wśród nich są ludzie niepiśmienni, którzy nie znają Księgi, lecz tylko marzenia; oni snują jedynie przypuszczenia.

79. Biada więc tym, którzy piszą Księgę swoimi rękami, a potem mówią: "To pochodzi od Boga!" – aby to sprzedać za niską cenę. Biada im więc za to, co napisały ich ręce! I biada im za to, co oni zyskują!

80. Oni powiedzieli: "Ogień nas dotknie tylko przez pewną liczbę dni." Powiedz: "Czy wy zawarliście przymierze z Bogiem? Bóg nigdy nie łamie Swojego przymierza! Albo też mówicie przeciw Bogu to, czego nie wiecie?"

81. Tak! Ten, kto popełnił zło i kogo objął grzech – tacy jak on będą mieszkancami ognia; tam będą przebywać na wieki.

82. A ci, którzy wierzą i czynią dobre dzieła, będą mieszkancami Ogrodu; tam będą przebywać na wieki.

83. Oto zawarliśmy przymierze z synami Izraela: "Nie będziecie czcić nikogo innego, jak tylko Boga; rodzicom okazujcie dobroć i bliskim krewnym, i sierotom, i biednym. Przemawiajcie do ludzi uprzejmie! Odprawiajcie modlitwy i dawajcie jałmużnę!" Potem jednak wyszliście się odwrócili oprócz nielicznych spośród was, i wy się sprzeciwiacie.

84. I oto zawarliśmy z wami przymierze: "Nie będziecie przelewać krwi! Nie będziecie się wzajemnie wypędzać z waszych domostw!" Potem wy potwierdziliście to i zaświadczyliście.

85. Wy jednak zabijaliście się wzajemnie; wypędziliście część z was z własnych domostw, spiskując przeciwko nim w grzechu i wrogości. A jeśli przychodzi do was jako jency, to ich wykupujecie. Otóż wypędzanie ich było wam zakazane. Czyż możecie wierzyć w jedną część Księgi, a nie wierzyć w inną jej część? A zapłata dla tych spośród was, którzy to czynią, będzie hanba w życiu tego świata, a w Dniu Zmartwychwstania będą skierowani ku najstraszniejszej karze. Bóg nie lekceważy tego, co czynicie!

86. Oto są ci, którzy kupili życie tego świata za życie ostateczne. Nie będzie im zmniejszona kara i nie otrzymają żadnej pomocy.

87. Dalismy już Mojżeszowi Księgę i w ślad za nim wysłaliśmy posłańców. I dalismy Jezusowi, synowi Marii, jasne dowody; i umocniliśmy go Duchem Świętym. Czyż za każdym razem, kiedy przychodził do was posłaniec z tym, czego nie pragnęły wasze dusze, nie wzbijaliście się w pychę i nie uważaliście jednych za kłamców, a innych czyż nie zabijaliście?

88. Oni mówią: "Nasze serca nie są obrzezane." Taki Niech ich Bóg przeklnie za ich niewiarę! Jakże mało oni wierzą!

89. Kiedy przyszła do nich Księga od Boga, potwierdzająca prawdziwość tego, co oni posiadają – a oni przedtem prosili o zwycięstwo nad tymi, którzy nie uwierzyli – i kiedy przyszło do nich to, co oni już znali, oni w to nie uwierzyli. Przekleństwo Boga nad niewierzącymi!

90. Jakże źle jest to, że co sprzedali swoje dusze! Oni nie uwierzyli w to, co zesłał Bóg, że złości, iż Bóg zsyła Swoją łaskę, komu chce ze Swoich sług. I ściągali na siebie gniew za gniewem. A niewiernych spotka kara ponizająca!

91. A kiedy im mówią: "Wierzcie w to, co zesłał Bóg!" – oni mówią: "My wierzymy w to, co nam zostało zesłane." Lecz oni nie wierzą w to, co przyszło potem; a przecież to jest prawda potwierdzająca to, co oni

posiadają. Powiedz: "A dlaczego przedtem zabijaliście proroków Boga, jeśli jesteście wierzącymi?"

92. Już Mojżesz przyszedł do was z jasnymi dowodami. Następnie wzięliście sobie cielca i byliście niesprawiedliwi.

93. I oto zawarłismy z wami przymierze, i wznieslismy ponad wami Górę: "Weźmijcie to, co wam daliśmy, z całą mocą i słuchajcie!" Oni powiedzieli: "My słuchamy i buntujemy się!" Oni zostali napojeni w swoich sercach cielcem, z powodu swojej niewiary. Powiedz: "Jakże złe jest to, co wam nakazuje wasza wiara – skoro jesteście wierzącymi!"

94. Powiedz: "Jeśli siedziba ostateczna jest wyłącznie dla was wybrana, a nie dla innych ludzi, to życzcie sobie śmierci, jeśli jesteście prawdomówni!"

95. Lecz oni nie będą jej sobie życzyć nigdy z powodu tego, co przygotowały pierwsi ich rece. Bóg zna dobrze ludzi niesprawiedliwych.

96. A ty z pewnością znajdziesz ich jako najbardziej chciwych tego życia spośród wszystkich ludzi – nawet bardziej niż balwochwalcy! – Każdy z nich chciałby żyć tysiąc lat. Lecz i to nie oddaliłoby ich od kary, jeśli im dane było żyć tak długo. Bóg widzi jasno to, co wy czynicie.

97. Powiedz: "Otoż kto jest nieprzyjacielem Gabriela?!" Przecież to on zesłał go na twoje serce, za zezwoleniem Boga; dla potwierdzenia prawdziwości tego, co było zesłane przed nim, jako dobre proste i radosne wieści dla wierzących.

98. Otoż ten, kto jest wrogiem Boga, Jego aniołów i Jego posłańców, i Gabriela, i Michała... – ponieważ Bóg jest wrogiem dla niewiernych!

99. Zesłaliśmy tobie znaki jasne i nie wierzą w nie tylko ludzie bezbożni.

100. Czy nie jest tak, że kiedy oni zawierają przymierze, to część z nich je odrzuca? Tak! Większość z nich nie wierzy!

101. A kiedy przyszedł do nich Posłaniec Boga, potwierdzając prawdziwość tego, co oni posiadają, to część tych, którym już została dana Księga, odrzuciła Księgę Boga za swoje plecy – jak gdyby wcale nie wiedzieli.

102. Oni poszli za tym, co opowiadali szatani o królestwie Salomona. Salomon nie był niewiernym, lecz szatani byli niewiernymi i nauczali ludzi czarów i tego, co zostało zesłane dwóm aniołom w Babilonie: Harutowi i Marutowi. Oni jednak nie nauczali nikogo, póki nie powiedzieli: "My jesteśmy tylko pokuszeniem, nie bądź więc niewiernym!" I od tych dwóch aniołów uczyli się ludzie tego, co może rozdzielić meza od żony. Lecz oni nie szkodzą przez to nikomu, jedynie za zezwoleniem Boga. I oni nauczyli się tego, co im szkodziło i nie przynosiło korzyści, wiedząc dobrze, że ten, kto to kupi, nie będzie miał udziału w życiu ostatecznym. A z pewnością złe jest to, co oni kupili za swoje dusze! Gdybyż oni byli wiedzieli!

103. A gdyby oni uwierzyli i byli bogobojni, to z pewnością nagroda od Boga byłaby lepsza! Gdybyż oni byli wiedzieli!

104. O wy, którzy wierzycie! Nie mówcie: "Obserwuj nas!", lecz mówcie: "Patrz na nas!" – i słuchajcie! A niewiernych czeka kara bolesna!

105. Nie chcieliby ci niewierzacy sposcrod ludu Ksiegi ani tez balwochwalcy, aby zostalo wam zeslane jakies dobro od waszego Pana. A Bóg obdarowuje szczególnie Swoim milosierdziem, kogo chce. Bóg jest wladca laski ogromnej!

106. Kiedy znosimy jakis znak albo skazujemy go na zapomnienie, przynosimy lepszy od niego lub jemu podobny. Czyz ty nie wiesz, ze Bóg jest nad kazda rzecz wszechwladny?!

107. 'Czyz ty nie wiesz, ze do Boga nalezy królestwo niebios i ziemi i ze, poza Bogiem, nie ma dla nas ani opiekuna, ani pomocnika?

108. A moze wy chcecie zapytac waszego poslanca, tak jak pytali przedtem Mojzesza? A kto wymienia wiare za niewiare, ten zbladzil z równej drogi.

109. Wielu sposcrod ludu Ksiegi chcialoby uczynic was ponownie niewiernymi, kiedy juz uwierzyliscie, przez zawisc pochodzaca od nich samych; a przeciez prawda stala sie dla nich jasna. Przebaczcie i odwróccie sie, dopóki Bóg nie przyjdzie ze Swoim rozkazem. Zaprawde, Bóg jest nad kazda rzecz wszechwladny!

110. Odprawiajcie modlitwe i dawajcie jalmuzne! A cokolwiek dobrego przygotowujecie pierwszej dla siebie samych, znajdziecie to u Boga. Zaprawde, Bóg widzi jasno to, co wy czynicie!

111. Oni mówia: "Nikt nie wejdzie do Ogrodu, prócz wyznawców judaizmu lub chrzescijan." Takie sa ich pragnienia. Powiedz: "Przytoczcie wasz argument, jesli jestescie prawdomówni!"

112. Tak! Ten, kto poddal calkowicie swe oblicze Bogu i czyni dobro, bedzie mial nagrode u swego Pana. I tacy nie doznaja zadnego leku ani tez nie beda sie smucic.

113. Zydzi mówia: "Chrzescijanie nie stoja na niczym!"; a chrzescijanie mówia: "Zydzi nie stoja na niczym!" - a przeciez oni recytuja Ksiege! Podobne slowa mówia ci, którzy nie wiedza. Bóg rozsadzi miedzy nimi w Dniu Zmartwychwstania to, w czym oni sie różnili.

114. A kto jest bardziej niesprawiedliwy anizeli ten, kto przeszkadza, aby Jego imie bylo wspominane w swiatyniach Boga, i anizeli ten, kto usiluje je zniszczyc? Tacy powinni wchodzic do nich przepelnieni strachem. Dla nich na tym swiecie - hanba; i dla nich w zyciu ostatecznym - kara straszna!

115. Do Boga nalezy Wschód i Zachód! I gdziekolwiek sie obrócicie, tam jest oblicze Boga! Zaprawde, Bóg jest wszechobejmujacy, wszechwiedzacy!

116. Oni mówia: "Bóg wzial Sobie syna!" - Niech Mu bedzie chwala! - Wcale nie! Do Niego nalezy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi! Wszystko Jemu pokornie sluzyc.

117. On jest Stwórca niebios i ziemi. I kiedy On cos postanowi, to tylko mówi: "Badz!" - i ono sie staje.

118. Mówia ci, którzy nie wiedza: "Dlaczego nie przemówi do nas Bóg?" albo: "Dlaczego nie przychodzi do nas jakis znak?" Podobnymi slowami mówili ci, którzy byli przed nimi. Albowiem podobne byly do siebie ich serca. Juz wyjasnilismy znaki ludziom szczerze wierzącym.

119. Oto poslalismy ciebie z prawda jako zwiastuna radosnej wiesci i jako ostrzegajacego. Ty nie bedziesz pytany o mieszkanców ognia piekielnego.

120. I nie beda nigdy z ciebie zadowoleni ani wyznawcy judaizmu, ani chrzescijanie, dopóki nie pójdiesz za ich religia. Powiedz: "Zaprawde, droga Boga - to jest droga prawdziwa!" I zapewne, jesli ty pójdiesz za ich namietnosciami - po tym, jak przyszla do ciebie wiedza - nie bedziesz mial przed Bogiem ani opiekuna, ani pomocnika.

121. Ci, którym dalismy Ksiege, recytuja ja nalezna jej recytacja; oto ci, którzy w nia wierza. A ci, którzy w nia nie wierza, poniosa strate.

122. O synowie Izraela! Wspomnijcie Moje dobrodziejstwa, którymi was obdarzyłem, i to, ze wyniosłem was ponad swiaty!

123. I bójcie sie Dnia, kiedy zadna dusza nie bedzie mogla niczym zaplacic za inna dusze; i nie bedzie od niej przyjeta zadna równowartosc; i nie pomoze jej zadne wstawiennictwo; nikt z nich nie otrzyma zadnej pomocy!

124. oto Pan doswiadczył Abrahama pewnymi slowami; i on wypelnij je. Powiedzial On: "Ja uczynie ciebie przewodnikiem dla ludzi." Powiedzial: "I z mojego potomstwa?" Powiedzial On: "Moje przymierze nie obejmuje niesprawiedliwych?"

125. I oto uczynilismy ten Dom miejscem nawiedzania i miejscem bezpiecznym. I wezcie sobie jako miejsce modlitwy stacje Abrahama. Zawarliśmy przymierze z Abrahamem i Isma`ilem: "Oczyszcce Mój Dom dla odprawiających okrazenia, dla tych, którzy pozostaja w medytacji, i dla tych, którzy sie pochylaja i wybijaja poklony."

126. Oto powiedzial Abraham: "Panie mój! Uczyn te kraine bezpieczna i daj zaopatrzenie jej mieszkancom z jej owoców - tym z nich, którzy uwierzyli w Boga i w Dzień Ostatni." Powiedzial Pan: "A tym, którzy nie uwierzyli, Ja pozwole uzywac nieco zycia, potem sila sprowadze ich do kary ognia. A jakze to zle miejsce przybycia!"

127. I kiedy Abraham i Isma`il wznosili fundamenty, Domu: "Panie nasz! Przyjmij to od nas, przeciez Ty jestes Slysacy, Wszechwiedzacy!

128. Panie nasz! Uczyn nas calkowicie poddanymi Tobie, a z naszego potomstwa naród Tobie calkowicie poddany! Pokaz nam nasze miejsca czci i zwróc sie ku nam! Ty przeciez jestes Przebaczajacy, Litosciwy!

129. Panie nasz! Poslij do nich poslanca wywodzacego sie z nich, który bedzie im recytowal Twoje znaki i bedzie ich nauczal Ksiegi i madrosci, i który bedzie ich oczyszczal. Ty jestes przeciez Potezny, Madry!"

130. A któz odwraca sie od religii Abrahama, jesli nie ten, kto oglupil swoja dusze? My wybralismy go juz na tym swiecie i on w zyciu ostatecznym z pewnoscia bedzie miedzy sprawiedliwymi!

131. Oto powiedzial do niego jego Pan: "Poddaj sie calkowicie!" On powiedzial: "Poddalem sie calkowicie Panu swiatów!"

132. Abraham nakazal to swoim synom i tak samo Jakub: "O moi synowie! Zaprawde, Bóg wybral dla was religie. Nie umierajcie inaczej, jak tylko bedac calkowicie poddanymi!"

133. Czy wy byliscie swiadkami, kiedy zjawila sie przed Jakubem smierc? On powiedzial do swoich synów: "Co wy bedziecie czcic po mnie?" Oni powiedzieli: "Bedziemy czcic twego Boga i Boga twoich ojców - Abrahama, Isma`ila i Izaaka Boga Jedyne! I my Jemu poddajemy sie calkowicie."

134. To jest naród, który już przeminał. Dla niego to, co sobie zyskał, a dla was to, co wy sobie zyskaliście. Wy nie będziecie pytani o to, co oni czynili.

135. Oni mówią: "Bądźcie wyznawcami judaizmu lub chrześcijanami, a znajdziecie się na drodze prostej." Powiedz: "Wcale nie! Idźcie za religią Abrahama prawdziwie wierzącego - hanifa. On przecież nie był z liczby balwochwalców!"

136. Powiedzcie: "My wierzymy w Boga i w to, co nam zostało zesłane, i w to, co zostało zesłane Abrahamowi, Isma'ilowi i Izaakowi, Jakubowi i pokoleniom; i w to, co zostało dane prorokom od ich Pana. My nie robimy żadnej różnicy między nimi i poddajemy się Jemu całkowicie."

137. Jeśli oni wierzą w to samo, co wy wierzyacie, to są na drodze prostej. A jeśli oni się odwracają, to są jedynie odszczepieńcami. I Bóg wystarczy ci przeciwko nim. On przecież jest Słyszający, Wszechwiedzący!

138. Religia Boga! A kto lepszy od Boga w religii? My jesteśmy Jego czcicielami.

139. Powiedz: "Czy wy będziecie z nami dyskutować o Bogu, który jest naszym Panem i waszym Panem? Do nas należą nasze czyny, a do was należą wasze czyny. My jesteśmy Jego szczerymi czcicielami."

140. Jeśli oni będą mówili: "Czy doprawdy Abraham i Isma'il, Izaak, Jakub i pokolenia byli wyznawcami judaizmu lub chrześcijanami?" Powiedz: "Czy wy wiecie lepiej, czy Bóg? A kto jest bardziej niesprawiedliwy aniżeli ten, kto ukrywa świadectwo otrzymane od Boga? A Bóg nie lekceważy tego, co czynicie!"

141. To jest naród, który już przeminał. Do niego należy, co zyskał, a do was należy, co wy zyskaliście. Wy nie będziecie pytani o to, co oni czynili.

142. Głupcy spośród ludzi będą mówili: Co odwróciło ich od kierunku " , którego oni się trzymali?" Powiedz: "Do Boga należy Wschód i Zachód! On prowadzi ku drodze prostej tego, kogo chce!"

143. W ten sposób My uczyniliśmy was narodem znajdującym się pośrodku, abyscie byli świadkami dla ludzi i aby' Posłaniec był świadkiem dla was. My ustanowiliśmy kierunek, którego ty się trzymałeś tylko po to, abysmy mogli wiedzieć, kto postępuje za Posłancem, a kto odwraca się na piętach. I to jest dla wszystkich wielka próba, lecz nie dla tych, których poprowadził Bóg drogą prostą. A Bóg nigdy nie zgubi waszej wiary. Zaprawdę, Bóg jest dla ludzi dobrotliwy, łitosciwy!

144. Widzieliśmy zwrócenie twojej twarzy ku niebu, My zaś teraz chcemy zwrócić się w kierunku, który ciebie zadowoli. Zwróć więc swoją twarz w kierunku świętego Meczetu. I gdziekolwiek się znajdziecie, zwracajcie się twarzami w jego kierunku. Zaprawdę, ci, którym została dana Księga, wiedza, że to jest prawda pochodząca od ich Pana. A Bóg nie lekceważy tego, co czynicie!

145. I jeśli byś przyszedł do tych, którym została dana Księga, z jakimkolwiek znakiem, to oni i tak nie pójdą za twoim kierunkiem, a ty nie pójdiesz za ich kierunkiem. Niektórzy spośród nich nie idą za kierunkiem obranym przez innych. I jeśli ty pójdiesz za ich namietnosciami, kiedy już przyszła do ciebie wiedza, to na pewno znajdziesz się wtedy między niesprawiedliwymi!

146. Ci, którym dalismy Ksiege, znaja ja tak, jak znaja swoich synów. Jednak czesc z nich ukrywa prawde, a przeciez oni wiedza.
147. Prawda pochodzi od twojego Pana. Nie badz wiec miedzy watpiacymi!
148. Kazdy ma jakis kierunek, ku któremu sie zwraca. Starajcie sie wiec wyprzedzac w dobrych dzielach! Gdziekolwiek byscie byli, Bóg przyprowadzi was wszystkich razem. Zaprawde, Bóg jest nad kazda rzecz wszechmocny!
149. I skadkolwiek bys przychodzil, zwracaj twarz ku swietemu Meczetowi! To jest prawda od twojego Pana! Bóg nie lecewazy tego, co czynicie!
150. I skadkolwiek bys wychodzil, zwracaj twarz ku swietemu Meczetowi! I gdziekolwiek byscie byli, zwracajcie twarze ku niemu, azeby ludzie nie mieli zadnego dowodu przeciwko wam - oprócz tych sposród nich, którzy sa niesprawiedliwi. I nie bójcie sie ich, lecz bójcie sie Mnie, abym mógł wypelnic w calosci Moje dobrodziejstwo wzgledem was. Byc moze, znajdziecie sie na drodze prostej!
151. Poslalismy wam Poslanca z was samych: on recytuje wam Nasze znaki; on was oczyszcza; on was naucza Ksiegi i madrosci; i on uczy was tego, czego nie wiedzieliscie.
152. Wspominajcie Mnie wiec, a Ja was bede wspominac! Badzcie Mi wdzieczni, lecz nie badzcie wzgledem Mnie niewdziecznymi!
153. O wy, którzy wierzycie! Poszukujcie pomocy w cierpliwosci i modlitwie! Zaprawde, Bóg jest z cierpliwymi!
154. I nie mówcie na tych, którzy zostali zabici na drodze Boga: "Umarli!" Przeciwnie, oni sa zyjący! Lecz wy nie jestescie swiadomi.
155. My doswiadczyliśmy was nieco strachem, glodem i utrata dóbr, zycia i owoców. Glos radosna wiesc cierpliwym!
156. Tym, którzy - kiedy dosiegnie ich nieszczescie - mówia: "Zaprawde, do Boga, i zaprawde, do Niego powrócimy!"
157. Qto ci, nad którymi jest blogoslawienstwo ich Pana i milosierdzie! Tacy sa prowadzeni droga prosta!
158. Zaprawde, As-Safa i Al-Marwa sa wśród drogowskazów rytualnych Boga. A ten, kto odbywa pielgrzymke do Domu albo odprawia odwiedzenie, nie popelni grzechu, jesli dokona okrazenia wokół nich. A ten, kto dobrowolnie czyni dobro... - zaprawde, Bóg jest wdzieczny, wszechwiedzacy!
159. Zaprawde, tych, którzy ukrywaja to, co zeslalismy z dowodów jasnych i drogi prostej, kiedy juz wyjasnilismy to ludziom w Ksiedze - tych przeklnie Bóg i przeklna ich ci, którzy przeklinaja;
160. oprócz tych, którzy sie nawrócili i poprawili, i jasno to ukazali. Ku tym Ja sie zwracam. Ja jestem Przebaczajacy, Litosciwy!
161. Zaprawde, nad tymi, którzy nie uwierzyli i umarli, bedac niewiernymi - nad nimi przeklenstwo Boga, aniolów i ludzi, wszystkich razem!
162. Bedzie im ono towarzyszy na wieki. I kara ich nie bedzie zmniejszona, i nie uzyskaja zadnej zwloki.
163. Bóg wasz - Bóg Jeden! nie ma boga, jak tylko On, Milosierny, Litosciwy!

164. Zaprawde, w stworzeniu niebios i ziemi, w kolejnym następcie nocy i dnia, w okresie, który plynie po morzu - z tym, co jest pozyteczne dla ludzi - i w tym, co zeslal Bóg z nieba w postaci wody - ozywiajac przez nia ziemie, po jej smierci, i rozprzestrzeniajac na niej wszelkie zwierzeta - w zmianie wiatrów i w chmurach, poslusznie podporzadkowanym, miedzy niebem a ziemia, - sa z pewnoscia znaki dla ludzi, którzy sa rozumni!

165. A wsród ludzi sa tacy, którzy sobie biora, poza Bogiem, Jemu równych, milujac ich, jak sie miluje Boga. Ale ci, którzy wierza; sa gorliwsi w milosci do Boga. O, gdyby ci, którzy czynia niesprawiedliwosc, mogli wiedziec, kiedy zobacza kare, ze moc nalezy w calosci do Boga i ze Bóg jest straszny w karaniu!

166. Kiedy ci, za którymi postepowano, wyrzekna sie tych, którzy za nimi postepowali, zobacza kare i zerwa sie ich wiezy;

167. i powiedza ci, którzy za nimi postepowali: "Gdybysmy tylko mogli powrócic, to wyrzeklibysmy sie ich, tak jak oni sie nas wyrzekli!" W ten sposob pokaze im Bóg ich czyny. Westchnienia dla nich! Nie wyjda nigdy z ognia!

168. Oludzie! Jedzcie z tego, co jest na ziemi dozwolone i dobre, i nie chodzcie sladami szatana! Zaprawde, on jest dla was wrogiem jawnym!

169. On wam nakazuje tylko zlo i bezecenstwo i kaze wam mówic przeciw Bogu to, czego nie wiecie.

170. A kiedy sie im mówi: "Idzcie za tym, co zeslal Bóg!", oni mówia: "Nie! My postepujemy za tym, przy czym zastalismy naszych ojców." Czy nawet wówczas, gdyby ich ojcowie niczego nie rozumieli i nie byli prowadzeni droga prosta?

171. Ci, którzy nie wierza, sa podobni do tego, na ca sie krzyczy, a co niczego nie slyszy oprócz krzyku i wezwania: glusi, niemi, slepi, oni nie rozumieja!

172. O wy, którzy wierzycie! Jedzcie dobre rzeczy; którymi was obdarzyliśmy, i dziekujcie Bogu, jesli Go czcicie!

173. On zakazal wam tylko: padliny, krwi i miesa wieprzowego, i tego, co zostalo zlozone na ofiare czemuś innemu niz Bogu. Lecz ten, kto zostal do tego zmuszony, aie bedac buntownikiem ani występnym, nie bedzie mial grzechu. Zaprawde; Bóg jest przebaczajacy, litosciwy!

174. Zaprawde, ci; którzy ukrywaja to, co zeslal im Bóg z Ksiegi, i sprzedaja to za niska cene - oni nie beda napelniac trzewi niczym innym jak tylko ogniem I nie przemówi do nich Bóg w Dniu Zmartwychwstania, i nie oczysci ich. Dla nich kara bedzie bolesna.

175. Oto ci, którzy kupili bladzenie za droge prosta, i kare za przebaczenie! Jakze oni musza byc wytrzymali na ogien!

176. Tak jest, poniewaz Bóg zeslal Ksiege z prawda. I ci, którzy sie różnia co do Ksiegi, z pewnoscia znalezli sie w glebokim odszczepienstwie!

177. Nie jest poboznoscia, ze zwracacie twarze ku wschodowi i ku zachodowi. Lecz prawdziwie pobożny jest: kto wierzy w Boga i w Dzień Ostatni; w aniolów, w Ksiege i w proroków; i ten, kto rozdaje majatek - mimo umilowania go - bliskim krewnym, sierotom i biedakom, podróżnemu i zebrzacym, i na wykup niewolników; i ten, kto odprawia modlitwe; i ten, kto daje jalmuzne; i ci, którzy wypelniaja swoje zobowiazania, kiedy

sie zobowiazali; i ci, którzy sa cierpliwymi w nieszczęściu i przeciwności, i w czasie niebezpieczeństwa; oto ci, którzy sa szczerzy w wierze. Oni sa prawdziwie bogobojni!

178. O wy, którzy wierzycie! Zostal wam przepisane prawo talionu w wypadku zabójstwa: "Człowiek wolny za człowieka wolnego, niewolnik za niewolnika, kobieta za kobietę." A wobec tego, komu bedzie nieco wybaczone przez jego brata, nalezy zastosowac postepowanie wedlug uznanego zwyczaju i wyznaczyc mu odszkodowanie w najodpowiedniejszy sposob. To jest ulga i milosierdzie od waszego Pana. A ten, kto potem popelni jeszcze przestępstwo, otrzyma kare bolesna.

179. W talionie jest dla was zycie, o wy, obdarzeni rozumem! Byc moze, bedziecie bogobojni!

180. Zostal wam przepisane, kiedy którego z was nawiedzi smierc, a zostawia on jakies dobra, sporzadzenie testamentu dla rodziców i bliskich krewnych, wedlug uznanego zwyczaju. To jest obowiazek bogobojnych!

181. A ktokolwiek go zmieni, po tym, jak on to slyszal... to grzech bedzie ciazył na tych, którzy go zmieniaja. Zaprawde, Bóg jest slyszacy, wszechwiedzacy!

182. Lecz ten, kto obawia sie, ze testator popelnił jakies uchybienie lub grzech i ustanowi miedzy dziedzicami pokój, ten nie bedzie miał grzechu. Zaprawde, Bóg jest przebaczajacy, litosciwy!

183. O wy, którzy wierzycie! Jest wam przepisany post, tak jak zostal przepisany tym, którzy byli przed wami - byc moze, wy bedziecie bogobojni -

184. na okreslona liczbe dni. A temu z was, kto jest chory albo w podróży, to na pewna liczbe innych dni. A na tych, którzy moga to uczynic, ciazy obowiazek wykupu - zywienie biedaka. A jeszcze lepiej dla tego, kto dobrowolnie czyni dobro. Post jest dla was dobrem, jesli chcecie wiedziec

185. To jest miesiac ramadan, w którym zostal zeslany Koran - droga prosta dla ludzi i jasne dowody drogi prostej, i rozróznienie. Kogo z was zastanie ten miesiac, to niech posci w tym czasie. A ten, kto jest chory lub w podróży, to przez pewna liczbe innych dni. Bóg chce dac wam ulge, a nie chce dla was utrudnienia; chce, zebyscie dopelnili te liczbe i zebyscie glosili wielkosc Boga za to, ze On poprowadzil was droga prosta. Byc moze, bedziecie wdzieczni!

186. A kiedy zapytaja ciebie Moi slódky o Mnie, to zaprawde, Ja jestem bliski! Odpowiadam na wezwanie kazdego wzywajacego, kiedy Mnie wzywa; niech wiec oni odpowiedza na Moje wezwanie i niech we Mnie uwierza! Byc moze, oni pójda droga prawosci!

187. Dozwolone wam jest noca w czasie postu zblizac sie do waszych zon. One sa ubiorem dla was, a wy jestescie ubiorem dla nich. Bóg poznal, ze oszukiwaliscie samych siebie, lecz On nawrócił sie ku wam i odpuscil wam. Przeto teraz obcujcie z nimi i poszukujcie tego, co przepisal Bóg. Jedzcie i pijcie, az odróznicie nitke biala od nitki czarnej o swiecie. ciazy obowiazek wykupu - zywienie biedaka. A jeszcze lepiej dla tego, kto dobrowolnie czyni dobro. Post jest dla was dobrem, jesli chcecie wiedziec

188. I nie zjadajcie sobie nawzajem majątków nadaremnie; nie oddawajcie ich sedziom po to, by zjadać grzesznie część majątku innych ludzi - skoro przecież wiecie!

189. Oni będą ciebie pytać o fazę księżyca w nowiu. Powiedz: "To są oznaczenia czasu dla ludzi i dla pielgrzymki." Pobożność nie polega na tym, że będziecie wchodzić do waszych domów od tyłu; ale pobożnym jest ten, kto jest bogobożny. Wchodźcie więc do domów przez bramy, i bójcie się Boga! Być może, będziecie szczęśliwi!

190. Zwalczajcie na drodze Boga tych, którzy was zwalczają, lecz nie bądźcie najeźdźcami. Zaprawdę; Bóg nie miluje najeźdźców!

191. I zabijajcie ich, gdziekolwiek ich spotkacie, i wypędzajcie ich, skąd oni was wypędzili - Prześladowanie jest gorsze niż zabicie. - I nie zwalczajcie ich przy świętym Mecze, dopóki oni nie będą was tam zwalczać. Gdziekolwiek oni będą walczyć przeciw wam, zabijajcie ich! - Taka jest odplata niewiernym! -

192. Ale jeśli oni się powstrzymają... - zaprawdę, Bóg jest przebaczący, łitosciwy!

193. I zwalczajcie ich, aż ustanie prześladowanie i religia będzie należeć do Boga. A jeśli oni się powstrzymają, to wyrzeknijcie się wrogości, oprócz wrogości przeciw niesprawiedliwym!

194. Miesiąc święty za miesiąc święty. Rzeczy święte podlegają talionowi. A jeśli kto odnosi się wrogo do was, to i wy odnosicie się wrogo do niego, podobnie jak on odnosi się wrogo do was. I bójcie się Boga! I wiedzcie, że Bóg jest z bogobożnymi!

195. Rozdawajcie na drodze Boga! Nie rzucajcie się własnymi rękami ku zatraceniu! Czyncie dobro, bo, zaprawdę, Bóg miluje czyniących dobro!

196. Odbывajcie dla Boga pielgrzymkę - hadzdz i odwiedzenie - umra! A jeśli macie trudności, to taka ofiara, jaka jest dla was łatwa. I nie gólcie swoich głów, dopóki ofiara nie dotrze do swego miejsca. A ten, kto jest chory spośród was albo też ma jakiś uraz w głowie, musi się wykupić przez post, przez jałmużnę lub przez ofiarę rytualną. Ale kiedy jesteście bezpieczni, to każdy, kto zadowala się odwiedzeniem umra do czasu pielgrzymki hadzdz, niech złoży ofiarę, jaka jest dla niego łatwa. A ten, kto nie znajdzie niczego, niech pości przez trzy dni w czasie pielgrzymki, a siedem dni, kiedy powróci, to jest dziesięć w całości. To ma ważność tylko dla tego, którego rodzina nie jest obecna w świętym Mecze. Bójcie się Boga! Wiedzcie, że Bóg jest straszny w karaniu!

197. Pielgrzymka przypada na miesiące wiadome. A kto się podjął w nich pielgrzymki, niech się powstrzyma od wszelkich załotów, od wszelkiej rozpusty czy sprzeczki w czasie trwania pielgrzymki. Bóg wie, co czynicie dobrego. Bierzcie na drogę zaopatrzenie dla siebie! Lecz najlepsze zaopatrzenie na drogę to bojaźń Boża! Przeto bójcie się Mnie, o wy, którzy posiadacie rozsadek!

198. Nie jest dla was grzechem, że poszukujecie łaski od waszego Pana. A kiedy wyruszyście z Arafatu, wspominajcie Boga przy świętym drogowskazie; wspominajcie Go, jak was poprowadził na drogę prostą, chociaż przedtem byliście między błądzącymi.

199. Następnie wyruszajcie pośpiesznie tam, skąd wyruszyli ludzie, i proście Boga o przebaczenie! Zaprawdę, Bóg jest przebaczący, łitosciwy!

200. A kiedy skonczylicie wypelniac wasze pobożne ceremonie, wspominajcie Boga, jak wspominacie waszych ojców, albo jeszcze mocniejszym wspomnieniem! "Wśród ludzi są tacy, którzy mówią: "Panie nasz!. Daj nam na tym świecie!" Ale taki nie będzie miał udziału w życiu ostatecznym.

201. Wśród nich są też tacy, którzy mówią: "Panie nasz! Daj nam na tym świecie dobro i w życiu ostatecznym dobro! I uchron nas od kary ognia!"

202. Oni będą mieli udział w tym, co zarobili. A Bóg jest szybki w rachunku!

203. I wspominajcie Boga w dniach oznaczonych! Kto się spieszy i zdąży w ciągu dwóch dni, nie popełnia grzechu; a kto się opóźni, nie ma grzechu, jeśli jest bogobożny. Bójcie się Boga! I wiedźcie, że do Niego zostaniecie zebrani!

204. Wśród ludzi jest taki, którego słowa o życiu na tym świecie zadziwiają cie; on bierze Boga za świadka na to, co jest w jego sercu; a przecież on jest w sporze najbardziej uparty.

205. Kiedy się odwróci, chodzi pospiesznie po ziemi, by szerzyć na niej zepsucie i niszczyć zasiewy i bydło. A Bóg nie lubi zepsucia.

206. Kiedy jemu mówią: "Bój się Boga!", to chwyta go grzeszna pycha. Gehenna mu wystarczy. Jakże to złe miejsce wypoczynku!

207. Wśród ludzi jest taki, który sprzedaje swoją duszę, poszukując zadowolenia Boga. A Bóg jest dobrotliwy dla Swoich sług.

208. Owy, którzy wierzą! Chodźcie w pokoju wszyscy i nie chodźcie śladami szatana! Zaprawdę, on jest dla was wrogiem jawnym!

209. A jeśli się potkniecie, kiedy już otrzymaliście jasne dowody, to wiedźcie, iż Bóg jest potężny, mądry!

210. Czyż oni czekają tylko, aż przyjdzie do nich Bóg w cieniu chmur, i aniołowie? Wyrok został już wydany i do Boga zostaną sprowadzone wszystkie sprawy.

211. Zapytaj synów Izraela, jak wiele jasnych znaków im daliśmy? A jeśli kto zamienia dobrodziejstwo Boga, kiedy już ono spłynęło na niego... zaprawdę, Bóg jest straszny w karaniu!

212. Tym, którzy nie uwierzyli, upiekoszono życie na tym świecie, a wysmiewano się z tych, którzy uwierzyli; ale ci, którzy są bogobożni, będą nad nimi w Dniu Zmartwychwstania. Bóg daje zaopatrzenie, komu chce, bez rachunku!

213. Ludzie byli jednym narodem. I posłał Bóg proroków jako zwiastunów dobrej wiadomości, ostrzegających. On zesłał wraz z nimi Księgę z prawdą, aby rozsądzać między ludźmi to, w czym oni się różnili. Ci, którym ona była dana, z zawisci poróżnili się między sobą, kiedy otrzymali jasne dowody. I Bóg poprowadził tych, którzy uwierzyli, ku prawdzie, co do której oni się różnili, za Swoim zezwoleniem. A Bóg prowadzi, kogo chce, ku drodze prostej .

214. Czy wy sadzicie, że wejdziecie do Ogrodu, kiedy jeszcze nie doświadczyliscie tego, czego doświadczyliscie ci, którzy już przemineli przed wami? Dotknęło ich nieszczęście i udręka, doznali trzęsienia ziemi, tak iż mówił Posłaniec i ci, którzy uwierzyli wraz z nim: "Kiedy przyjdzie pomoc Boga?" Czyż nie tak?! Zaprawdę, pomoc Boga jest bliska!

215. Beda ciebie pytać o to, co oni mają rozdawać. Powiedz: "To, co wy rozdajecie z dóbr, powinno być dla rodziców i bliskich krewnych, dla sierot, biednych i podróżnego. A cokolwiek czynicie dobrego, zaprawdę, Bóg o tym wie wszystko!

216. Przepisana wam jest walka, chociaż jest wam nienawistna. Być może, czujecie wstyd do jakiejś rzeczy, choć jest dla was dobra. Być może, kochacie jakąś rzecz, choć jest dla was zła. Bóg wie, ale wy nie wiecie!"

217. Beda ciebie pytać o miesiąc święty i walkę w tym miesiącu. Powiedz: "Walka w tym miesiącu jest sprawa poważna, , lecz odsuniecie się od drogi Boga, niewiara w Niego i w święty Meczet, wypędzenie z niego jego ludu jest rzecz jeszcze poważniejsza przed Bogiem; przeciez przesławianie jest gorsze od zabicia." Oni nie przestaną was zwalczać, dopóki nie odwróca was od waszej religii, jeśli to potrafią. A jeśli ktoś z was wyrzeknie się swej religii i umrze jako niewierny - to dla takich daremne są ich uczynki na tym świecie i w życiu ostatecznym. Tacy będą mieszkańcami ognia; oni tam będą przebywać na wieki.

218. Zaprawdę, ci, którzy uwierzyli i którzy wywedrowali razem, i którzy walczyli na drodze Boga, spodziewają się miłosierdzia Boga. A Bóg jest przebaczący, łaskawcy!

219. Beda ciebie pytać o wino i grę majsir. Powiedz: "W nich jest wielki grzech i pewne korzyści dla ludzi; lecz grzech jest większy aniżeli korzyści z nich." Beda ciebie pytać o to, co mają rozdawać. Powiedz: "To, co jest zbyteczne." Tak Bóg wyjaśnia wam znaki. Być może, wy się zastanowicie

220. nad życiem tego świata i życiem ostatecznym! Oni beda ciebie pytać też o sieroty. Powiedz: "Ulepszenie ich losu jest dobrem. A jeśli się mieszacie z nimi - to one są waszymi braćmi." A Bóg odróżnia tego, który szerzy zgorzniecie, od tego, który czyni dobro. A gdyby Bóg zechciał, to z pewnością mógłby was udzielić. Zaprawdę, Bóg jest potężny, mądry!

221. I nie znieście się z kobietami, które czczą bożków, dopóki one nie uwierzą. Z pewnością wierząca niewolnica jest lepsza od kobiety czczącej bożków, choćbyście ją podziwiali. Oto ci, którzy wzywają do ognia. A Bóg wzywa do Ogrodu i do przebaczenia, za Jego zezwoleniem! On wyjaśnia Swoje znaki ludziom. Być może, oni się opamiętają!

222. Beda ciebie pytać o okres miesięczny. Powiedz: "To jest cierpienie. Trzymajcie się więc z dala od kobiet podczas okresu miesięcznego i nie zbliżajcie się do nich, dopóki one się nie oczyszczą. A kiedy się oczyszczą, to przychodźcie do nich, tak jak nakazał wam Bóg." Zaprawdę, Bóg miluje nawracających się i miluje oczyszczających się!

223. Wasze kobiety są dla was polem uprawnym. Przychodźcie więc na wasze pole, jak chcecie, i czyncie pierwaj coś dobrego dla samych siebie. Bójcie się Boga i wiedźcie, że się spotkacie z Nim! A ty głosi radość dla wierzących!

224. Nie przysiegajcie na Boga, że jesteście pobożni i bogobojni i że czynicie pokój między ludźmi. Bóg jest słyszający, wszechwiedzący!

225. Bóg nie będzie was karał za puste gadanie w waszych przysięgach, lecz będzie was karał za to, co zyskały wasze serca. Bóg jest przebaczący, wspaniałomyślny!

226. Ci, którzy przysiegają odejść od swoich kobiet, powinni czekać cztery miesiące. Jeśli oni powrócą... zaprawdę, Bóg jest przebaczący; łitosciwy!

227. A jeśli zdecydują się na rozwód - zaprawdę, Bóg jest słyszający, wszechwiedzący! -

228. To kobiety rozwiedzione mają oczekiwać trzy okresy. I nie jest im dozwolone, aby ukrywały to, co stworzył Bóg w ich łonach, jeśli wierzą w Boga i w Dzień Ostatni. A ich mężowie, jeśli zapragną pogodzenia, mają pełne prawo powrócić do nich w tym czasie. One mają prawa równe swoim obowiązkom, zgodnie z uznanym zwyczajem. Mężczyźni mają nad nimi wyższość. Bóg jest potężny, mądry!

229. Rozwód jest możliwy dwa razy. Potem więc albo ją zatrzymacie, zgodnie ze zwyczajem, albo dacie jej całkowitą wolność, uprzejmie ją traktując. Nie jest wam dozwolone zabierać cokolwiek z tego, coście dali swoim żonom. Chyba że oboje się obawiają, że nie potrafią zachować granic ustanowionych przez Boga. Jeśli się obawiacie, że nie potraficie zachować granic Boga, to oni oboje nie będą mieli grzechu, jeśli ona się wykupi. Takie są granice Boga! Nie przekraczajcie ich! Ci, którzy przekraczają granice Boga, są niesprawiedliwi.

230. A jeśli on rozwiódł się z nią ostatecznie, to ona nie jest mu dozwolona, dopóki nie wyjdzie za innego mężczyznę. A jeśli ten da jej rozwód, to nie popełnia grzechu, powracając do siebie, jeśli oboje sądzą, że zachowują granice Boga. On wyjaśnia je ludziom, którzy posiadają wiedzę.

231. Kiedy dajecie rozwód kobietom, to po upływie oznaczonego dla nich czasu albo je zatrzymajcie w sposób uznany zwyczajem, albo też zwolnijcie. Ale nie zatrzymujcie ich wbrew woli, abyście nie popełnili przestępstwa. A ten, kto to czyni, jest niesprawiedliwy dla siebie samego. Nie bierzcie sobie znaków Boga za przedmiot żartów! Wspominajcie dobrodziejstwo Boga względem was i to, co On zesłał wam z Księgi i mądrości dla napomnienia. Bójcie się Boga! I wiedzcie, iż Bóg o każdej rzeczy jest wszechwiedzący!

232. A kiedy dajecie rozwód kobietom, to po upływie oznaczonego dla nich czasu nie przeszkadzajcie im, aby wzięły sobie innych mężów, jeśli spodobały się sobie nawzajem, zgodnie z przyjętym zwyczajem. Oto jest napomnienie dla tego z was, kto wierzy w Boga i w Dzień Ostatni. Oto co jest bardziej jasne i bardziej czyste dla was. Bóg wie, a wy nie wiecie.

233. Matki pragnące w pełni wykarmić swoje dzieci będą je karmić przez całe dwa lata. A na ojcu dziecka ciąży obowiązek zaopatrzenia ich w żywność i odzież, zgodnie z przyjętym zwyczajem. Nie nakłada się na człowieka niczego, co nie jest w jego możliwości. Rodzicielka nie może doznać szkody z powodu swojego dziecka ani ten, któremu się urodziło dziecko, z powodu jego dziecka. To samo dotyczy osoby dziedziczącej. Jeśli oboje chcą odstawić dziecko od piersi za obopólną zgodą i naradą, to nie popełnia grzechu. A jeśli zechcecie oddać do karmienia wasze dzieci, to nie będziecie mieli grzechu, jeśli dacie za to wynagrodzenie zgodnie z przyjętym zwyczajem. Bójcie się Boga! I wiedzcie, że Bóg widzi dobrze to, co wy czynicie!

234. Niektórzy spośród was umierają i pozostawiają żony; one powinny oczekiwać samotnie przez cztery miesiące i dziesięć dni. A po wypełnieniu się ich czasu nie będziecie mieć żadnej winy z racji tego,

jak one ze sobą postapia, zgodnie z przyjętym zwyczajem. A Bóg jest w pełni świadomy tego, co wy czynicie.

235. I nie popełnicie żadnego grzechu, proponując zareczyny kobiecie albo ukrywając ten zamiar w swoich sercach. – Bóg wie, że wy o nich myślicie. – Lecz nie czyncie im obietnic potajemnie, używajcie słów uznanych zwyczajem. I nie decydujcie o zawarciu małżeństwa, dopóki nie upłynie przepisany czas. Wiedźcie, iż Bóg wie, co jest w waszych duszach, więc strzeżcie się Go! Wiedźcie, iż Bóg jest przebaczący, wspaniałomyślny!

236. Nie popełniajcie grzechu, dając kobietom rozwód, jeśli nie dotknęliście ich i nie macie w stosunku do nich żadnego zobowiązania. Troszczcie się o nie – zasobny według swojej możliwości, a biedny według swojej – dając im zaopatrzenie godziwe, tak jak należy się ludziom czyniącym dobro.

237. A jeśli dacie im rozwód, zanim ich dotkniecie, a już zobowiązaliście się względem nich do jakiegoś podarunku, to dacie im połowę z tego, do czegoście się zobowiązali, chyba że one zrezygnują lub zrezygnuje ten, w którego reku jest kontrakt małżeński. Ale jeśli zrezygnujecie, to jest bliższe bogoboju! I nie zapominajcie o szlachetności w swoim postępowaniu! Zaprawdę, Bóg widzi dobrze, co czynicie!

238. Przestrzegajcie modlitw i modlitwy średniej, i stawajcie przed Bogiem w pokorze!

239. A jeśli jesteście w niebezpieczeństwie, to – pieszo lub na wierzchowcu! Ale kiedy jesteście bezpieczni, to wspominajcie Boga, tak jak On was nauczył, czego wy przedtem nie wiedzieliście.

240. A ci z was, którzy umierają i zostawiają swoje żony, powinni pozostawić im zapis: utrzymanie na rok bez zmuszania ich do odejścia. A jeśli odejda, to nie będziecie mieli grzechu z powodu tego, co one z sobą uczynia, zgodnie z przyjętym zwyczajem. A Bóg jest potężny, mądry!

241. Rozwiedzionym kobietom należy się zaopatrzenie zgodnie z przyjętym zwyczajem; to jest obowiązek dla bogobojnych.

242. W ten sposób Bóg wyjaśnia wam Swoje znaki. Być może, będziecie rozumni!

243. Czyż nie widziałeś tych, którzy wyszli ze swoich domostw – a byli ich tysiące – z obawy przed śmiercią? I powiedział im Bóg: "Umierajcie!" A następnie On ich ożywił! Zaprawdę, Bóg jest władcą łaski dla ludzi, lecz większość ludzi nie jest wdzięczna!

244. Walczcie na drodze Boga i wiedźcie, że Bóg jest słyszający, wszechwiedzący!

245. A kto da Bogu piękną pożyczkę, to On powiększy ją wielokrotnie. Bóg ściska i otwiera szeroko. Do Niego będziemy sprowadzeni.

246. Czy nie widziałeś starszyzny synów Izraela po Mojżeszu, kiedy oni powiedzieli do swojego proroka: "Poslij nam króla, wtedy będziemy walczyć na drodze Boga"? On powiedział: "Czy moglibyście nie walczyć, jeśli została wam przepisana walka?" Oni powiedzieli: "A dlaczego nie mielibyśmy walczyć na drodze Boga, skoro zostaliśmy wypędzeni z naszych domostw i od naszych dzieci?" Jednak kiedy została im przepisana walka, oni odwrócili się plecami, z wyjątkiem nielicznych spośród nich. Bóg zna dobrze ludzi niesprawiedliwych!

247. I powiedział im ich prorok: "Oto Bóg posłał wam Saula jako króla." Oni powiedzieli: "Jak on może mieć władzę królewską nad nami? My przecież jesteśmy godniejsi od niego do władzy królewskiej, on nie ma nawet dosyć majątku." On powiedział: "Zaprawdę, Bóg wybrał go ponad wami i obdarzył go rozległością wiedzy" i odpowiednia postać ciała." Bóg daje Swoje królestwo, komu chce, Bóg jest słyszający, wszechwiedzący!

248. I powiedział im ich prorok: "Oto znakiem jego królestwa będzie to, iż przyjdzie do was Arka, w której będzie bezpieczeństwo pochodzące od waszego Pana, i reszta tego, co pozostawił ród Mojżesza i Aarona - a poniosą ją aniołowie. Zaprawdę, w tym jest znak dla was, jeśli jesteście wierzącymi!"

249. A kiedy wystąpił Saul z wojskami, powiedział: "Oto Bóg doświadczy was przez rzekę: ten, kto z niej wypije, ten nie będzie ode mnie; a ten, kto jej nie skosztuje, ten będzie ode mnie; z wyjątkiem tego, kto raz zaczerpnie z niej swoją reka." Lecz oni pili z niej, z wyjątkiem niewielu. A kiedy przez nią przeszli, on i ci, którzy razem z nim uwierzyli: "My nie mamy dzisiaj żadnej władzy nad Goliatem i jego wojskami." I powiedzieli ci, którzy sadzili, że spotkają się z Bogiem: "Jak często mały oddział odnosi zwycięstwo nad licznym oddziałem za zezwoleniem Boga!" Bóg jest z tymi, którzy są cierpliwi!

250. A kiedy oni wystąpili przeciw Goliatowi i jego wojskom, powiedzieli: Panie nasz! "Wylej na nas cierpliwość i umocnij nasze stopy, i dopomóż nam przeciw ludowi niewiernych!"

251. I zmusili ich do ucieczki za zezwoleniem Boga; i Dawid zabił Goliata. Bóg dał mu królestwo i mądrość i nauczył go tego, czego chciał. I gdyby Bóg nie powstrzymał jednych ludzi przez drugich, to ziemia zostałaby zniszczona. Ale, zaprawdę, Bóg jest władcą łaski dla światów!

252. Takie są znaki Boga, które tobie recytujemy z pełną prawdą. I, z pewnością, ty jesteś wśród posłańców.

253. Oto tacy są posłańcy! Wywyższyliśmy jednych z nich ponad drugich. Wśród nich są tacy, z którymi mówił Bóg; i wywyższył jednych z nich w hierarchii. I daliśmy Jezusowi, synowi Marii, jasne dowody, i umocniliśmy Go przez Ducha świętego. I gdyby zechciał Bóg, to nie zwalczałiby się ci, którzy przyszli do nich, kiedy już otrzymali jasne dowody. Lecz oni się poróżnili. Wśród nich byli tacy, którzy uwierzyli, i wśród nich byli tacy, którzy nie uwierzyli. A gdyby zechciał Bóg, to oni nie walczyliby ze sobą. Lecz Bóg czyni to, co chce.

254. O wy, którzy wierzycie, rozdawajcie z tego, w co was zaopatrzyliśmy, zanim nadejdzie dzień, kiedy nie będzie ani handlu, ani przyjaźni, ani wstawiennictwa. Niewierni są niesprawiedliwi!

255. Bóg! Nie ma boga, jak tylko On - Żyjący, Istniejący! Nie chwyta Go ni drzemka, ni sen. Do Niego należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi! A ktoż będzie się wstawiał u Niego inaczej jak za Jego zezwoleniem? On wie, co było przed nimi, i On wie, co będzie po nich. Oni nie obejmują niczego z Jego wiedzy, oprócz tego, co On zechce. Jego tron jest tak rozległy jak niebiosy i ziemia; Jego nie męczy utrzymywanie ich. On jest Wzniosły, Ogromny!

256. Nie ma przymusu w religii! Prawość wyróżniła się od nieprawości. I ten, kto odrzuca fałszywe bóstwa, a wierzy w Boga, uchwycił za najpewniejszy uchwyt, nie mający żadnego pęknięcia. Bóg jest słyszający, wszechwiedzący!

257. Bóg jest opiekunem tych, którzy wierzą; On ich wyprowadza z ciemności ku światłu. A opiekunami tych, którzy nie uwierzyli, są fałszywe bóstwa. One ich wyprowadza ze światła ku ciemnościom. Tacy są mieszkańcami ognia; oni tam będą przebywać na wieki!

258. Czy ty nie widziałeś tego, który prowadził spór z Abrahamem w sprawie jego Pana, ponieważ Bóg dał mu królestwo? Oto powiedział Abraham: "Panie mój! Ty jesteś Tym, który daje życie i sprowadza śmierć." On powiedział: "Ja daję życie i sprowadzam śmierć." Powiedział Abraham: "Oto Bóg przywodzi słońce ze wschodu, więc ty przywiedź je z zachodu!" I zawstydzony został ten, który nie uwierzył. Bóg nie prowadzi prostą drogą niesprawiedliwych!

259. Albo takiego jak ten, który przechodził мимо miasta leżącego w gruzach aż do fundamentów; on powiedział: "Jak ożywi je Bóg, po tym jak ono umarło?" Usmiercił go Bóg na sto lat, potem go wskrzesił, mówiąc: "Ile ty tam przebywałeś?" On powiedział: "Przebywałem tam dzień lub część dnia." Powiedział Bóg: "Nie, ty przebywałeś tam sto lat! I popatrz na twoje jedzenie i picie, one się nie zepsuły. ' I popatrz na twojego osła! - My czynimy z ciebie znak dla ludzi - popatrz na te kości, jak My je zestawimy, a następnie obleczemy je w ciało!" A kiedy się to stało jasne, on powiedział: "Wiem; że Bóg jest nad każdą rzeczą wszechwładny!"

260. I oto powiedział Abraham: "Panie mój!. Pokaż mi, jak ożywasz zmarłych!" Powiedział: "Czy ty nie wierzysz?" On powiedział: "Tak! Lecz niech się moje serce uspokoi." Powiedział: "Weź więc cztery ptaki i przycisnij je do siebie; potem połóż na każdej górze jakas część z nich i zawołaj je, . a one przylecą do ciebie pospiesznie. Wiedź, że Bóg jest potężny, mądry!"

261. Ci, którzy rozdają swoje majątki na drodze Boga, są podobni do ziarna, które wydało siedem kłosów, a w każdym kłosie - sto ziaren. Bóg daje wielokrotnie temu, komu chce. Bóg jest wszechobejmujący, wszechwiedzący!

262. Ci, którzy rozdają swoje majątki na drodze Boga, nie czynią z tego powodu żadnego wyrzutu czy szkody - otrzymują nagrodę u swego Pana, nie doświadczają żadnego leku ani nie będą się smucić.

263. Uprzejme słowa i przebaczenie są lepsze niż jałmużna, po której następuje obraza. Bóg jest bogaty, wspaniałomyślny!

264. O wy, którzy wierzycie! Nie czynicie daremna waszej jałmużny przez wyrzuty i obraze, tak jak ten, który rozdaje swój majątek przez wzgląd na ludzi, a nie wierzy w Boga i w Dzień Ostatni. On jest podobny do skały pokrytej ziemią: dosięga ją burza deszczowa i pozostawia ją naga i twarda. Oni nie mają żadnej władzy nad niczym, co zyskali. A Bóg nie prowadzi prostą drogą ludzi niewiernych!

265. Ci, którzy rozdają swoje majątki, pragnąc przypodobać się Bogu i umocnić swoje dusze, są podobni do ogrodu na wzgórzu: dosięga go burza deszczowa i on przynosi podwójne plony. A jeśli nie dosięgnie go burza deszczowa, to tylko rosa... Bóg widzi dobrze to, co wy czynicie!

266. Czy chciałby któryś z was mieć ogród z palm i winnej latorosli, gdzie w dole płyną strumyki, gdzie są dla niego wszelkiego rodzaju owoce? I oto dosięglaby go starość - a jego potomstwo byłoby słabowite - a na ogród jego spadłby ognisty huragan i spaliłby go. W ten sposób wyjaśnia wam Bóg znaki. Być może, wy się zastanowicie!

267. O wy, którzy wierzycie! Rozdawajcie z dobrych rzeczy, ' które zyskaliscie, i z tego, co wyprowadzilismy dla was z ziemi. Nie zmierzajcie do tego, co podle, aby z tego rozdawac, i czego sami nie wzeli byscie, jesli byscie nie przytkneli na to oczu. Wiedzcie, ze Bóg jest bogaty, godny chwały!

268. Szatan obiecuje wam ubóstwo i nakazuje wam bezecenstwo; a Bóg obiecuje wam od Siebie przebaczenie i laske. Bóg jest wszechobejmujacy, wszechwiedzacy!

269. On daje madsosc temu, komu chce. A komu darowano madsosc, temu darowano obfite dobro. Ale przypominaja sobie to tylko ludzie obdarzeni rozumem.

270. I cokolwiek rozdawajecie jako jalmuzne albo jakiegokolwiek skladacie slubowanie - to, zaprawde, wie to Bóg! A niesprawiedliwi nie beda mieli pomocników!

271. Jesli dajecie jawnie jalmuzne, to jest dobrze; ale jesli ja ukrywacie i dajecie biednym, to jest lepsze dla was i to zmazuje wam nieco waszych zlych czynów. Bóg jest w pelni swiadomy tego, co czynicie!

272. Nie do ciebie nalezy prowadzenie ich droga prosta; lecz Bóg prowadzi droga prosta, kogo chce. A co rozdawajecie z dobra - to dla samych siebie; wy rozdawajecie tylko, poszukujac oblicza Boga. I cokolwiek rozdacie z dobra, to zostanie wam w pelni odpalone i nie doznacie niesprawiedliwosci.

273. To jest dla ubogich, którzy zostali doprowadzeni do biedy, dzialajac na drodze Boga, i nie moga wedrowac po ziemi; glupiec uwaza ich za bogatych z powodu ich wstrzymiezliwosci, ale ty poznasz ich po ich znamionach: oni nie prosza ludzi natretnie: A cokolwiek wy rozdawajecie z dobra, to, zaprawde, Bóg o tym wie dobrze!

274. Ci, którzy rozdaja swoje majatki noca i dniem, skrycie i jawnie, otrzymaja nagrode u swego Pana, nie doznaja strachu i nie beda sie smucic!

275. A ci, którzy pozeraja lichwe, nie powstana inaczej, niz powstaje ten, którego przewrócił szatan przez dotkniecie. Tak jest, poniewaz oni mówia: "Iiandel jest podobny do lichwy." Lecz Bóg dozwoлил handel, a zakazal lichwy. A ten, kto otrzymal napomnienie od swego Pana i powstrzymal sie, bedzie miał swoje poprzednie zyski i jego sprawa nalezy do Boga. A którzy powróca, tacy beda mieszkancami ognia; oni tam beda przebywac na wieki.

276. Bóg zniweczy lichwe, a pomnozy dawanie jalmuzny. Bóg nie miluje zadnego niewiernego grzesznika!

277. Zaprawde, ci, którzy wierza i czynia dobre dzieła; ci, którzy odprowadzaja modlitwy i daja jalmuzne - beda mieli nagrode u swego Pana; nie doznaja strachu ! i nie beda sie smucic

278. O wy, którzy wierzycie! Bójcie sie Boga i porzuccie to, co pozostalo z lichwy, jesli jesteście wierzacymi!

279. Jesli jednak tego nie uczynicie, to oczekujcie wezwania do wojny od Boga i Jego Poslanca! A jesli sie nawrócicie, to otrzymacie swój kapital. Nie czynicie niesprawiedliwosci, to i wy nie doznacie niesprawiedliwosci!

280. A jeśli kto jest w trudnym położeniu, to należy poczekać, aż jego sytuacja się poprawi; ale darowanie tego jako jałmużny jest dla was lepsze; zebyscie tylko wiedzieli!

281. I bójcie się Dnia, kiedy zostaniecie sprowadzeni do Boga! Wtedy zostanie wypłacone w pełni każdej duszy, co ona zarobiła - i nikt nie dozna niesprawiedliwości.

282. O wy, którzy wierzycie! Jeśli zaciągacie dług między sobą na określony czas, to zapisujcie to! I niech zapisuje między wami pisarz, według sprawiedliwości. I niech pisarz nie sprzeciwia się, by pisać tak, jak nauczył go Bóg. I niech on pisze, a dłużnik niech dyktuje! I niech się boi Boga, swojego Pana, i niczego z tego nie umniejsza. A jeśli dłużnik jest głupcem, słabym albo nie może dyktować, niech dyktuje jego opiekun, zgodnie ze sprawiedliwością! Zadzajcie świadectwa dwóch świadków spośród waszych mężczyzn! A jeśli nie będzie dwóch mężczyzn, to jeden mężczyzna i dwie kobiety mogą być świadkami, na których się zgodzicie; jeśli jedna z nich zbladzi, to druga będzie mogła ją napomnieć. A świadkowie niech nie odmawiają, kiedy są wzywani! I nie wzdrażajcie się tego zapisywać - czy to będzie dług mały, czy duży - z zaznaczeniem jego terminu. To jest dla was sprawiedliwsze w obliczu Boga i bardziej prawidłowe dla świadectwa, i odpowiedniejsze dla usunięcia wątpliwości. Chyba że to jest handel towarami, który wy sobie przekazujecie z ręki do ręki; wtedy nie popełnicie grzechu, jeśli tego nie zapiszecie. I zadajcie świadków, kiedy dokonujecie między sobą transakcji, i nie wywierajcie żadnego przymusu ani na pisarza, ani na świadka! A jeśli tak czynicie, to popełniacie grzech. Bójcie się Boga! Bóg was poucza. On o każdej rzeczy jest wszechwiedzący!

283. A jeśli jesteście w podróży i nie znajdujecie pisarza - to powinniście wziąć zastaw. A jeśli jeden z was powierza drugiemu jakiś depozyt, to ten, któremu go powierzono, powinien go zwrócić; i niech się boi Boga, swojego Pana! Nie ukrywajcie świadectwa! Ktokolwiek je ukrywa - to, zaprawdę, jego serce jest grzeszne! A Bóg wie dobrze, co wy czynicie!

284. Do Boga należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi! I czy wy ukazujecie to, co jest w waszych duszach, czy też ukrywacie, Bóg z tego zazada od was rachunku. On przebaczy temu, komu zechce, i On ukarze tego, kogo zechce. Bóg jest nad każdą rzeczą wszechwładny!

285. Posłaniec i ludzie wierzący uwierzyli w to, co im zostało zesłane od ich Pana. Wszyscy uwierzyli w Boga i w Jego aniołów, w Jego Księgi i w Jego posłanców. My nie czynimy różnicy między żadnym z Jego posłanców! Oni powiedzieli: "Usłyszeliśmy i posłuchaliśmy! Twoje przebaczenie! Panie nasz! Do Ciebie zmierza wędrowanie!"

286. Bóg nie nakłada na dusze niczego więcej nad jej możliwości. Dla niej będzie to, co dla siebie zyskała; i przeciwko niej będzie to, co ona zyskała! Panie nasz! Nie bierz nam za złe, jeśli zapomnieliśmy lub jeśli zgrzeszyliśmy! Panie nasz! nie nakładaj na nas ciężaru, jak nałożyłeś na tych, którzy byli przed nami! Panie nasz! Nie nakładaj na nas tego, czego my nie jesteśmy w stanie unieść! Odpuść nam, przebacź nam i zmiłuj się nad nami! Ty jesteś naszym Panem! Dopomóż nam przeciw ludowi niewiernych!

SURA 3. AL-IMRAN (RODZINA IMRANA)

W imię Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. Alif. Lam. Mim. 2. Bóg! Nie ma boga; jak tylko On - Zyjacy, Istniejacy!
3. On tobie zeslal Ksiege z prawda, stwierdzajac prawdziwosc tego, co juz bylo przed nia. On zeslal niegdys Tore i Ewangelie
4. jako droge prosta dla ludzi i On zeslal rozróznienie. Zaprawde, tych, którzy nie uwierzyli w znaki Boga - czeka kara straszna! Bóg jest potezny, wlada zemsta!
5. Zaprawde, nic nie jest ukryte przed Bogiem ani na ziemi, ani w niebie!
6. On jest tym, który ksztaltuje was w lonach, tak jak chce. Nie ma boga, jak tylko On! On jest Potezny, Madry!
7. On jest Tym, który zeslal tobie Ksiege. W niej sa znaki solidne* - one stanowią istote Ksiegi * i inne - dwuznaczne. Ci, co w sercach maja sklonnosc do zwatpienia, postepuja za tym, co w niej jest wieloznaczne, poszukujac niezgody i dazac do wyjasnienia tego, co niejasne; lecz nikt nie zna tego wyjasnienia, tylko Bóg! A ci, którzy sa utwierdzeni w wiedzy, mówia: "My wierzymy w niego; wszystko pochodzi od naszego Pana." Lecz przypominaja to sobie tylko ludzie obdarzeni rozumem.
8. Panie nasz! Nie pozwól zboczyc naszym sercom po tym, jak poprowadziles nas droga prosta! i obdarz nas Swoim milosierdziem! Zaprawde, Ty jestes Dawca!
9. Panie nasz! Zaprawde, Ty zbierasz ludzi na ów Dzień, co do którego nie ma watpliwosci! Zaprawde, Bóg nie zmienia obietnicy!
10. Zaprawde, tym, którzy nie uwierzyli, nie pomoga nic wobec Boga ani ich majatki, ani ich dzieci! Oni beda paliwem dla ognia!
11. Tak jak bylo z ludzmi Faraona i tymi, którzy byli przed nimi. Oni za kłamstwo uznali Nasze znaki; i pochwycil ich Bóg za ich grzechy. Bóg jest straszny w karaniu!
12. Powiedz tym, którzy nie uwierzyli: "Wy niebawem bedziecie zwyciezeni i zostaniecie zebrani ku Gehennie." A jakze to zle miejsce odpoczynku!
13. Mieliscie juz znak w dwóch oddzialach, które sie spotkaly: jeden oddzial walczył na drodze Boga, a drugi pozostal niewierny. Ci ostatni widzieli na własne oczy, ze tamtych bylo dwukrotnie wiecej. Lecz Bóg wspiera Swoja pomoca tego, kogo chce. Zaprawde, w tym jest przyklad pouczajacy dla tych, którzy maja jasne spojrzenie!*
14. Upiekszane jest ludziom upodobanie do namietnosci: do kobiet i do synów, do nagromadzonych kintarów zlota i srebra,* do koni wyrózniajacych sie szlachetnoscia, do trzód i zasiewów. To jest uzywanie zycia na tym swiecie. Lecz u Boga jest najpiekniejsza przystan!
15. Powiedz: "Czyz ja mam wam obwiescic cos lepszego anizeli to?" Ci, którzy sie boja Boga, znajda u swego Pana Ogrody, gdzie w dole plyna strumyki; oni tam beda przebywac na wieki; - i zony czyste - i upodobanie od Boga. A Bóg patrzy na Swoje slugi
16. -na tych, którzy mówia: "Panie nasz! Zaprawde, my wierzymy! Przebacz nam wiec nasze grzechy i uchron nas od kary ognia!"
17. - na cierpliwych i szczerych, pokornych i rozdajacych, o swiecie proszacych o przebaczenie.

18. Zaswiadcza Bóg, iż nie ma boga, jak tylko On,* - i aniołowie, i ludzie posiadający wiedzę - utrzymując ze słusznoscia: "Nie ma boga, jak tylko On, Potezny, Madry!"
19. Religia prawdziwa w oczach Boga jest islam! Ci, którym została dana Księga, przez zawśc poróżnili się między sobą, dopiero wtedy, gdy przyszła do nich wiedza. A kto nie wierzy w znaki Boga... zaprawdę, Bóg jest szybki w rozrachunku!
20. A jeśli oni będą się z tobą spierać, to powiedz: "Poddaję całkowicie swoją twarz Bogu, a także ci, którzy poszli za mną." I powiedz tym, którym została dana Księga, i ludziom prostym: * "Czy poddajecie się całkowicie?" Jeśli oni poddali się całkowicie, to poszli drogą prostą; a jeśli się odwrócili... do ciebie należy tylko obwieśczenie posłannictwa. A Bóg widzi jasno Swoje sługi!
21. Zaprawdę, tym, którzy nie wierzą w znaki Boga i którzy zabijają proroków bez żadnego prawa, i którzy spośród ludzi zabijają tych, co nakazują sprawiedliwość - obwieść karę bolesną!
22. To są ci, których uczynki są daremne w życiu na tym świecie i w życiu ostatecznym; oni nie będą mieli żadnych pomocników.
23. Czyż nie widziałeś tych, którym została dana część Księgi?* Oni zostali wezwani do Księgi Boga, aby ona rozstrzygnęła między nimi. Następnie część z nich się odwróciła, i sprzeciwiła.
24. Tak się stało, ponieważ oni powiedzieli: "Ogień dotknie nas tylko przez pewną liczbę dni." I zmyleni zostali w swojej religii tym, co sami sobie zmyślali,
25. A jak będzie, kiedy zbierzemy ich w Dniu, co do którego nie ma wątpliwości, i każdej duszy będzie w pełni wypłacone to, co ona zarobiła, i nikt nie dozna niesprawiedliwości?
26. powiedz: "O Boże! Władco królestwa! Ty dajesz królestwo, komu chcesz, i Ty odbierasz królestwo, od kogo chcesz: Ty wynosisz, kogo chcesz, i Ty ponizasza, kogo chcesz. W Twoim reku jest dobro! Zaprawdę; Ty jesteś nad każdą rzeczą wszechwładny!
27. Ty wprowadzasz noc w dzień i Ty wprowadzasz dzień w noc. Ty wyprowadzasz żyjące z martwego i Ty wyprowadzasz martwe z żyjącego. Ty dajesz zaopatrzenie, komu chcesz; bez rachunku!"
28. Niech wierzący nie biorą sobie za przyjaciół niewiernych, z pominięciem wiernych! A kto tak uczyni, ten nie ma nic wspólnego z Bogiem, chyba że obawiacie się z ich strony jakiegos niebezpieczeństwa. Bóg ostrzega was przed samym Sobą i do Boga zmierza wędrowanie.
29. Powiedz: "Czy wy ukrywacie to, co jest w waszych piersiach, czy wy to ujawniacie - wie o tym Bóg. On zna to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. Bóg jest nad każdą rzeczą wszechwładny!
30. Tego dnia, kiedy każdej duszy zostanie przedstawione to, co uczyniła dobrego, i to, co uczyniła złego, każda z nich będzie pragnąć, aby między nią a tym dniem znalazła się ogromna przestrzeń. Ostrzega was Bóg przed samym Sobą. Bóg jest dobrotliwy dla Swoich slug!"
31. Powiedz: "Jeśli kochacie Boga, to postępujcie za mną! Wtedy i Bóg będzie was miłował i przebaczy wam wasze grzechy. Bóg jest przebaczący, łitosciwy!"

32. Powiedz: "Słuchajcie Boga i Posłanca! A jeśli się odwrócicie... zaprawdę, Bóg nie kocha niewiernych!"
33. Bóg wybrał Adama i Noego, rodzinę Abrahama i rodzinę Imrana* - ponad światy!
34. jako potomstwo jednych od drugich. Zaprawdę, Bóg jest słyszający, wszechwiedzący!
35. Oto powiedziała żona Imrana: "Panie mój ! Ja poświęcam Tobie to, co jest w moim łonie. Przyjmij to więc ode mnie, wszak Ty jesteś Słyszający, Wszechwiedzący!"*
36. A kiedy ona porodziła, powiedziała: "Panie mój ! Oto złożyłam ja - istotę żeńską." - A Bóg wie najlepiej, co ona złożyła, przecież rodzaj męski nie jest jak żeński. - "Nazwałam ją Marią. I oto oddaje ją, ja i jej potomstwo, Tobie pod opiekę przed szatanem przeklętym!"
37. I przyjął ją jej Pan przyjacielem pięknym, i uczynił, iż wyrosła wzrostem pięknym, i zaopiekował się nią Zachariasz. Za każdym razem, jak wchodził do niej Zachariasz, do przybytku świętego, znajdował u niej zaopatrzenie. Powiedział: "O Mario! Skąd to przychodzi do ciebie?" Ona powiedziała: "To jest od Boga." Zaprawdę, Bóg daje zaopatrzenie, komu chce - bez żadnego rachunku!
38. Wtedy Zachariasz pomodlił się do swego Pana* i powiedział: "Panie mój! Obdaruj mnie, od Siebie, wspaniałym potomstwem. Ty przecież słyszysz modlitwę!"
39. I ogłosili mu aniołowie kiedy on, stojąc, modlił się w sanktuarium:* "Bóg obwieszcza ci radosną wieść o Janie. On potwierdzi słowo od Boga;* będzie szlachetnym panem, czystym i prorokiem wśród sprawiedliwych!"
40. Zachariasz powiedział: "Panie mój ! Jak ja mogę mieć syna, kiedy już osiągnąłem podeszły wiek, a moja żona jest bezpłodna?" Bóg powiedział: "Tak będzie! Bóg czyni, co chce!"
41. On powiedział: "Panie mój ! Uczyn mi jakiś znak!" Powiedział: "Oto twój znak: nie będziesz mówił z ludźmi przez trzy dni inaczej, jak tylko przez gesty. I wspominaj twego Pana wielokrotnie, i wysławiaj go wieczorami i rankami!"
42. I oto powiedzieli aniołowie: "O Mario! Zaprawdę, Bóg wybrał ciebie i uczynił cię czystą, i wybrał ciebie ponad kobietami światów.
43. O Mario! Poddaj się pokornie twemu Panu, wybijaj poklony i skłaniaj się wraz z tymi, którzy się skłaniają!"
44. To należy do opowiadań o tym, co skryte, które tobie objawiamy. Ty nie byłeś wśród nich, kiedy oni rzucali swoje trzciny,* aby rozstrzygnąć, który z nich ma się opiekować Marią; i nie byłeś wśród nich, kiedy się sprzeczały.
45. Oto powiedzieli aniołowie: "O Mario! Bóg zwiastuje ci radosną wieść o Słowie pochodzącym od Niego, którego imię Mesjasz, Jezus, syn Marii. On będzie wspaniały na tym świecie i w życiu ostatecznym, i będzie jednym z przybliżonych.
46. I będzie przemawiał do ludzi już w kolysce, a także jako mąż dojrzały; i będzie wśród sprawiedliwych."
47. Ona powiedziała: "O Panie mój ! Jakże będę miała syna, skoro nie dotknął mnie żaden mężczyzna?" Powiedział: "Tak będzie! Bóg stwarza to,

co chce! Kiedy On decyduje o istnieniu jakiejś rzeczy, to tylko mówi:
TBadz!t - i to sie staje."

48. On nauczy go Ksiegi i madrosci, Tory i Ewangelii

49. i uczyni go poslancem do synów Izraela: "Przyszedlem do was ze znakiem od waszego Pana. Ja utworze wam z gliny postac ptaka i tchne w niego, i on stanie sie ptakiem. Ja uzdrowie chorego i tredowatego i ozywie zmarlych - za zezwoleniem Boga. Ja wam opowiem, co jecie i co gromadzicie w waszych domach. Zaprawde, w tym jest znak dla was, jesli jestescie wierzacymi!

50. Ja przychodze potwierdzic prawdziwosc tego, co bylo przede mna w Torze, i aby uczynic dla was dozwolonym czesc tego, co wam bylo zakazane. Przyszedlem do was ze znakiem pochodzacym od waszego Pana. Bójdzie sie Boga i sluchajcie mnie!

51. Zaprawde, Bóg jest moim i waszym Panem! Przeto czcijcie Go! To jest droga prosta!"

52. A kiedy Jezus poczul w nich niewiare, powiedzial: "Kto jest moim pomocnikiem dla sprawy Boga?" Powiedzieli apostołowie: "My jestesmy pomocnikami Boga. My w Niego uwierzylismy. Daj swiadectwo, iz jestesmy ca&owicie poddani!

53. Panie nasz! Uwierzylismy w to, co zeslales, i poszlismy za Poslancem. Zapisz nas wiec miedzy tymi, którzy daja swiadectwo!"

54. Oni knuli podstep i Bóg knul podstep; a Bóg jest najlepszy sposród knujacych podstepy.

55. Oto powiedzial Bóg: "O Jezusie! Oto Ja powolam ciebie i wyniose ku Sobie, oczyszczajac cie od tych, którzy nie uwierzyl; i umieszcze tych, którzy poszli za toba, ponad niewiernymi - az do Dnia Zmartwychwstania. Nastepnie do Mnie powrócicie i wtedy rozstrzygne miedzy wami, w czym sie różniliscie.

56. Tych, którzy nie uwierzyl, ukarze kara straszna na tym swiecie i w zyciu ostatecznym; i oni nie beda mieli pomocników."

57. A tym, którzy uwierzyl i którzy czynili dobre dzieła, On da w pelni nalezna im nagrode. A Bóg nie kocha ludzi niesprawiedliwych!

58. Oto co tobie recytujemy ze znaków i madrego napomnienia.

59. Zaprawde, Jezus jest u Boga jak Adam:* On stworzyl go z prochu, a nastepnie powiedzial do niego: "Badz!" - i on jest.

60. Prawda pochodzi od twego Pana, nie badz wiec z liczby watpiacych!

61. A kto sie bedzie z toba sprzeczal w jej przedmiocie po tym, jak otrzymales wiedze, to powiedz: Pozwólcie! " Wezwijmy naszych synów i waszych synów, nasze kobiety i wasze kobiety, nas samych i was samych, potem bedziemy sie pokornie modlic i wzywac przeklenstwa Boga na klamców!"

62. Zaprawde, to jest opowiadanie prawdziwe! I nie ma boga, jak tylko Bóg! I, zaprawde, Bóg jest Potezny, Madry!

63. Jesli oni sie odwróca, to Bóg przeciez zna doskonale tych, którzy szerza zgorszenie!

64. Powiedz: "O ludu Ksiegi! Dochodzcie do slowa jednakowego dla was i dla nas: abysmy nie czcili nikogo innego, jak tylko Boga, abysmy nie dodawali Jemu niczego za wspóltowarzyszy i aby jedni z nas nie brali

sobie innych ' jako panów, poza Bogiem." A jeśli oni się odwróca, to powiedzcie: "Bądźcie świadkami, że my jesteśmy całkowicie poddani!"

65. O ludu Księgi! Dlaczego dyskutujecie w sprawie Abrahama? Przecież Tora i Ewangelia zostały zesłane po nim. Czyż nie macie rozumu?

66. Oto jacy jesteście: dyskutujecie nad tym, o czym macie wiedzę; ale dlaczego dyskutujecie nad tym, o czym nie macie żadnej wiedzy? Bóg wie, a wy nie wiecie!

67. Abraham nie był Żydem ani chrześcijaninem, lecz był szczerze wierzącym hanifem, całkowicie poddanym, i nie był on z liczby balwochwalców.

68. Zaprawdę, ludzie najbliżsi Abrahamowi to z pewnością ci, którzy poszli za nim. i ten Prorok, i ci, którzy wierzą. Bóg jest opiekunem ludzi wierzących.

69. Pewna grupa spośród ludu Księgi chciałaby sprowadzić was z drogi; lecz oni sprowadzają z drogi tylko samych siebie i nie są tego świadomi.

70. O ludu Księgi! Dlaczego nie wierzycie w znaki Boga, skoro jesteście świadkami?

71. O ludu Księgi! Dlaczego ubieracie prawdę w fałsz i zasłaniacie prawdę, a przecież wy wiecie?

72. I powiedziała pewna grupa spośród ludu Księgi: "Wierzcie na początku dnia w to, co zostało zesłane tym, którzy uwierzyli, a wyrzeknijcie się wiary na jego koncu;

73. I nie wierzcie nikomu innemu jak tylko temu, kto poszedł za waszą religią!" Powiedz: "Zaprawdę, droga prosta - droga Boga - jest taka, żeby każdemu było dane to, co wam dano, w przeciwnym razie bowiem oni będą się sprzeczać z wami przed waszym Panem." Powiedz: "Zaprawdę, łaska jest w reku Boga! On daje ją, komu chce. Bóg jest wszechobejmujący, wszechwiedzący!"

74. On obdarza szczególnie Swoim miłosierdziem tego, kogo chce. Bóg jest władcą łaski ogromnej!"

75. Wśród ludu Księgi są tacy, którzy, jeśli zawierzysz im kintar,* , to oni go tobie oddadzą; i wśród nich są tacy, i którzy jeśli im zawierzysz dinara, to oni go tobie nie oddadzą, jeśli nie będziesz ciągle stał nad nimi. Jest tak, ponieważ oni mówią: "Nie mamy żadnego obowiązku względem ludzi nieswiadomych. " * 8 I Oni mówią przeciw Bogu kłamstwo, a przecież oni wiedzą.

76. Tak! Ten, kto wiernie wypełnia swoje przymierze i jest bogobojny... przecież Bóg kocha bogobojnych!

77. Zaprawdę, ci, którzy handluja, za niską cenę, przymierzem Boga i swoimi przysiegami, nie będą mieli udziału w życiu ostatecznym i nie przemówi do nich Bóg ani nie spojrzy na nich w Dniu Zmartwychwstania, i nie oczyści ich. Czekają ich bolesne kary!

78. A wśród nich są tacy, którzy wypaczają Księgę swoją mową,* 8' tak abyście uważali, że to należy do Księgi, a to przecież nie należy do Księgi. Oni mówią: "To pochodzi od Boga" - a przecież to nie pochodzi od Boga. I mówią przeciw Bogu kłamstwo, wiedząc o tym.

79. Nie godzi się człowiekowi, któremu Bóg dał Księgę, mądrość i proroctwo, mówić potem do ludzi: "Bądźcie moimi sługami, poza Bogiem!"

być może, oni powrócą!* Raczej: "Bądźcie mistrzami,* ponieważ wy stale nauczacie Księgi i ponieważ ja stale studiujecie!"

80. On nie rozkazuje wam, abyscie sobie brali aniołów i proroków za panów. Czyż On nakazuje wam niewiare, po tym, jak stalicie się całkowicie poddani?

81. Oto Bóg zawarł przymierze z prorokami: "Oto co dałem wam z Księgi i mądrości! Następnie przyjdzie do was Posłaniec, potwierdzający prawdziwość tego, co posiadacie. Wy jemu uwierzycie i będziecie mu z pewnością pomagać!". On powiedział: "Czy wy zgadzacie się i przyjmujecie pod tym warunkiem Mój ciężar?" Oni powiedzieli: "Zgadzamy się!" On powiedział: "Dajcie więc świadectwo, a ja będę z wami pośród świadków."

82. A którzy się potem odwróca, są ludźmi zepsutymi.

83. Czyż oni poszukują innej religii niż religia Boga? A przecież Jemu poddaje się całkowicie ten, kto jest w niebiosach, i ten, kto jest na ziemi, dobrowolnie i wbrew woli, i do Niego wy będziecie sprowadzeni.

84. Powiedz: "Wierzymy w Boga i w to, co nam zesłał, i w to, co zostało zesłane Abrahamowi i Isma`ilowi, Izaakowi i Jakubowi, jak i plemionom; i w to, co zostało dane Mojżeszowi, Jezusowi i prorokom – od ich Pana. My nie robimy rozróżnienia między żadnym z nich i jesteśmy Jemu całkowicie poddani."

85. A od tego, kto poszukuje innej religii niż islam, nie będzie ona przyjęta; i on w życiu ostatecznym będzie w liczbie tych, którzy ponieśli stratę.

86. Jakże miałby prowadzić Bóg drogą prostą ludzi,* którzy odrzucili wiarę, po tym, jak uwierzyli i zaświadczyli, że Posłaniec – to prawda, i po tym, jak przyszły do nich jasne dowody? Bóg nie prowadzi drogą prostą ludzi niesprawiedliwych!

87. Dla nich zapłata będzie: przekleństwo Boga, aniołów i ludzi, wszystkich razem.

88. Bada tam wiecznie przebywać;* nie będzie im zmniejszona kara ani też nie będzie im dana zwłoka.

89. Z wyjątkiem tych, którzy potem się nawrócili i czynili dobro. Zaprawdę, Bóg jest przebaczący, łaskawy!

90. Od tych, którzy odrzucili wiarę, po tym, jak uwierzyli, a następnie powiększyli swoją niewiarę, nawrócenie ich nie zostanie przyjęte, i tacy są zablakani.

91. Zaprawdę, od tych, którzy nie uwierzyli i zmarli, będą niewiernymi, nie zostanie przyjęta nawet ziemia pełna złota, jeśli oni chcieli się dzięki niej wykupić. Czeka ich kara bolesna i nie będą mieli pomocników.

92. Nigdy nie osiągniecie prawdziwej pobożności, dopóki nie będziecie rozdawać z tego, co kochacie. Cokolwiek rozdacie, Bóg wie o tym doskonale!

93. Wszelkie jedzenie było dozwolone synom Izraela z wyjątkiem tego, co Izrael sobie zakazał, zanim została zesłana Tora. Powiedz: "Przyniescie Tore i przeczytajcie ją, jeśli jesteście prawdomówni!"

94. A ci, którzy wymyślają przeciw Bogu kłamstwo, są niesprawiedliwi.

95. Powiedz: "Bóg mówi prawdę i Postępujcie więc za religia Abrahama, szczerze wierzącego hanifa, on przecież nie był z liczby balwochwalców!" ,
96. Zaprawdę, pierwszy Dom * który został ustanowiony dla ludzi, to ten, który jest w Bakka* - błogosławiony, - droga prosta dla światów.
97. W nim są znaki jasne - miejsce, gdzie stał Abraham * a kto wszedł do niego, był bezpieczny. Na ludziach ciąży obowiązek względem Boga - na tych, którzy mają ku temu środki - odprawienia pielgrzymki do tego Domu. A kto nie wierzy... zaprawdę, Bóg jest bogaty,* ponad światami!
98. Powiedz: "O ludu Księgi! Dlaczego nie wierzycie w znaki Boga? Bóg przecież jest świadkiem tego, co wy czytacie."
99. Powiedz: "O ludu Księgi! Dlaczego odsuwacie z drogi Boga tych, którzy uwierzyli, starając się ja wykrzywić, a przecież jesteście świadkami? Zaprawdę, Bóg nie jest nieuważny wobec tego, co czynicie!"
100. O wy, którzy wierzycie! Jeśli będziecie słuchać pewnej sekty spośród tych, którzy otrzymali Księgę, to oni was uczynią na nowo niewiernymi, choć przedtem już uwierzyliście.
101. Jakże możecie nie wierzyć, . kiedy wam się recytuje znaki Boga, i kiedy wśród was jest Jego Posłaniec? A kto trzyma się mocno Boga, ten jest prowadzony ku drodze prostej.
102. O wy, którzy wierzycie! Bójcie się Boga bojaźnią Jemu należną, i nie umierajcie inaczej, jak tylko będąc całkowicie poddanymi!
103. I trzymajcie się razem wezła Boga,* i nie rozdzielajcie się! Wspominajcie dobroć Boga nad wami! Oto byliście wrogami, a On uczynił przyjaźń w waszych sercach i staliście się przez Jego dobroć braćmi! Byliście na skraju przepaści ognia, a On was od niego wyratował. W ten sposób Bóg wyjaśnia wam Swoje znaki. Być może, wy pójdziecie drogą prostą!
104. I niech powstanie spośród was naród,* który wzywa do dobra, nakazuje to, co jest uznane, i zakazuje tego, co jest naganne. Tacy będą szczęśliwi!
105. Nie badzcie jak ci, którzy się podzielili i którzy się poróżnili, po tym, jak przyszły do nich jasne dowody! Tych czeka kara ogromna
106. w dniu, kiedy jedne twarze pojąznieją, a inne pociemnieją.* A jeśli chodzi o tych, których twarze pociemniały: "Czy wy staliście się niewiernymi, choć przedtem uwierzyliście? Zakosztujcie więc kary za to, iż nie wierzyliście!"
107. A jeśli chodzi o tych, których twarze pojaśniały, to oni będą w miłosierdziu Boga; oni tam będą przebywać na wieki.
108. Takie są znaki Boga, które tobie recytujemy z całą prawdą. Bóg nie chce niesprawiedliwości dla światów!
109. Do Boga należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi! I do Boga zostaną zwrócone wszystkie sprawy!
110. Wy jesteście najlepszym narodem, jaki został utworzony dla ludzi: wy nakazujecie to, co jest uznane, a zakazujecie tego, co jest naganne; i wierzycie w Boga. I A jeśliby uwierzył lud Księgi, to byłoby dla niego lepiej. Wśród nich są wierzący, lecz większość z nich to ludzie szerzący zepsucie.

111. Oni wam nie przyczynia szkody, oprócz niewielkiej przykrosci. A jesli beda was zwalczac, to odwróca sie plecami; wtedy nie otrzymaja oni zadnej pomocy.
112. Udzialem ich bedzie ponizenie, gdziekolwiek by sie znajdowali, chyba ze beda mieli wiedz z Bogiem i wiedz z ludzmi.* Oni sciagneli na siebie gniew Boga i ubóstwo bedzie ich udzialem. Tak sie stanie, poniewaz nie uwierzyli w znaki Boga i zabijali proroków bez zadnego prawa; poniewaz sie zbuntowali i byli występnymi.
113. Oni nie sa jednakowi. Wśród ludu Ksiegi jest naród* stojacy mocno: oni recytuja znaki Boga czuwajac noca i wybieraja poklony.
114. Oni wierza w Boga i w Dzień Ostatni; oni nakazuja to, co uznane, a zakazuja tego, co jest naganne; oni przescigaja sie w czynieniu dobra, oni sa z liczby sprawiedliwych.
115. Cokolwiek uczynia dobrego, to im nie zostanie zaprzeczone. Bóg zna dobrze ludzi bogobojnych.
116. Zaprawde, tym, którzy nie uwierzyli,* nie pomagaja nic przed Bogiem ich majatki i ich dzieci. Tacy beda mieszkancami ognia, w którym przebywac beda na wieki.
117. To, co oni rozdaja w zyciu tego swiata, jest podobne do wiatru lodowatego: porazil on zasiewy ludzi, którzy byli dla siebie niesprawiedliwi, i zniszczyl je. Nie Bóg wyrzadzil im niesprawiedliwosc, lecz oni sami wyrzadzili sobie niesprawiedliwosc.
118. O wy, którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie bliskich przyjaciół spoza waszego grona; tacy nie omieszkaliby wam szkodzic; chcieliby, abyscie sie znaleźli w utrapieniu. Zawisc zionie z ich ust, a to, co kryja ich piersi, jest jeszcze gorsze. Wyjasnilismy wam znaki, jesli jestescie rozumni!
119. Oto wy jestescie tymi, którzy ich kochaja, lecz oni was nie kochaja. Wy wierzycie w Ksiege w calosci, oni zas, kiedy was spotkaja, mówia: "My wierzymy!", a kiedy znajduja sie na osobnosc, to gryza sobie palce ze zlosci na was. Powiedz: "Umierajcie w waszej zlosci! Zaprawde, Bóg wie dobrze, co znajduje sie w waszych piersiach!"
120. Jesli spotka was cos dobrego, to oni sie martwia; a jesli dosiegnie was cos zlego, to oni sie tym ciesza. Ale jesli bedziecie cierpliwi i bogobojni, to wcale wam nie zaszkodzi ich podstep. Zaprawde, Bóg ogarnia to, co oni czynia!
121. I oto ty uszedles rankiem od twojej rodziny, ustawiajac wiernych w szeregi do walki.* Bóg jest slyszacy, wszechwiedzacy!
122. Oto dwa wasze oddzialy byly bliskie zalamania, lecz Bóg byl ich opiekunem.* Niech zaufaja Bogu wierzacy!
123. Bóg juz dopomógł wam pod Badr, kiedy byliscie ponizeni. Bójcie sie wiec Boga! Byc moze, wy bedziecie wdzieczni!
124. Oto mówiles do wiernych: "Czyz wam to nie wystarczy, ze pomagaja wam wasz Pan trzema tysiacami zeslanych aniolów?"
125. Tak! Jeali bedziecie cierpliwi i bogobojni i jesli oni zaatakuja was niespodziewanie, to dopomoze wam wasz Pan piecioma tysiacami aniolów, wyróżnionymi.
126. I Bóg uczynil to dla was radosna wiescia, aby przez nia uspokoily sie wasze serca - pomoc pochodzi tylko od Boga, Poteznego, Madrego -

127. i azeby odciac czesc tych, którzy nie uwierzyli, albo zlamac ich tak, azeby sie wycofali, zawiedzeni.
128. Ty nie masz nic do czynienia w tej sprawie, czy On sie zwróci ku nim, czy On ich ukarze. Oni przeciez sa niesprawiedliwi!
129. Do Boga nalezy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. On przebacza, komu chce, i On karze, kogo chce. Bóg jest przebaczajacy, litoaciwy!
130. O wy, którzy wierzycie! Nie zdzierajcie lichwy podwójnie podwojonej i I bójcie sie Boga! Byc moze, wy bedziecie szczesliwi!
131. I bójcie sie ognia, który zostal przygotowany dla niewiernych!
132. Sluchajcie Boga i Poslanca! Byc moze, doznacie milosierdzia!
133. I na wyscigi spieszcie ku przebaczeniu od waszego Pana i ku Ogradowi - którego rozleglosc jest jak niebios a ziemia - przygotowanemu dla ludzi bogobojnych;
134. dla tych, którzy rozdaja, i w radoaci, i w utrapieniu; dla tych, którzy powstrzymuja gniew i przebaczaja ludziom; - a Bóg kocha ludzi czyniacych dobro -
135. dla tych, którzy choc popelnili czyn bezecny albo byli niesprawiedliwi wzgledem samych siebie, wspominaja Boga i prosza Go o przebaczenie za swoje grzechy - a któz przebacza grzechy oprócz Boga? - i nie trwaja uporczywie przy tym, co czynili, bo przeciez oni wiedza.
136. Dla tych zaplata bedzie: przebaczenie od ich Pana i Ogrady, gdzie w dole plyna strumyki; oni tam beda przebywac na wieki. Jakze wspaniala to zaplata dla dzialajacych!
137. Juz przed wami różne byly drogi postepowania.* Wedrujcie wiec po ziemi i patrzcie, jaki byl ostateczny koniec tych, którzy oskarzali o klamstwo!
138. To jest wyjasnienie dla ludzi, droga prosta i napomnienie dla bogobojnych.
139. I nie slabnijcie, i nie smuccie sie; wy bedziecie góra, jesli jestescie wierzacymi!
140. Jesli boli was jakas rana,* to podobna rana boli innych ludzi. Takie dni zmieniamy kolejno wsród ludzi,* zeby Bóg poznal tych, którzy wierza, i wzial sposród was swiadków* - a Bóg nie kocha ludzi niesprawiedliwych -
141. i aby oczyscil tych, którzy wierza, i unicestwil niewiernych.
142. Czy, sadzicie, ze wejdziecie do Ogradu, zanim jeszcze Bóg uzna tych sposród was, którzy sie zmagali w walce i pozna tych, którzy sa wytrwali?
143. Wy zyczyliscie sobie smierci, zanim ja spotkaliscie. Teraz juz ja ujrzeliście i bedziecie na nia patrzec.
144. Muhammad jest tylko Poslancem. Poslancy przemineli juz przed nim. Czy jesli on umrze lub zostanie zabity, wy obrócicie sie na pietach? A kto obraca sie na pietach, nie zaszkodzi w niczym Bogu, lecz Bóg zaplaci tym, którzy sa wdzieczni.*
145. I zadna dusza nie moze umrzec inaczej, jak za zezwoleniem Boga, wedlug zapisu ustanawiajacego termin. A kto pragnie nagrody tego

swiata, to My mu ja damy; a kto pragnie nagrody zycia ostatecznego, to My ja tez damy. My niebawem zaplacimy tym, którzy sa wdzieczni.

146. A iluz proroków walczylo majac za soba liczne tysiace?! Oni nie oslabli od tego, co ich dosieglo na drodze Boga, nie oslabli i nie poddali sie. A Bóg kocha ludzi wytrwalych.

147. Jedyne ich slowa byly: "Panie nasz! Przebacz nam nasze grzechy i wystepnosc naszego zachowania! Utwierdz nasze stopy i udziel nam pomocy przeciw ludowi niewiernemu!"

148. Bóg dal im nagrode tego swiata oraz piekna nagrode zycia ostatecznego. Bóg kocha ludzi czyniacych dobro!

149. O wy, którzy wierzycie! Jesli bedziecie sluchac tych, którzy nie uwierzyli, to oni sprawia, ze obrócicie sie na pietach, i wtedy powrócicie jako stratni.

150. Alez nie! Bóg jest waszym Panem i On jest najlepszym z pomocników!

151. My wrzucimy w serca tych, którzy nie uwierzyli, przerazenie za to, iz oni dodawali Bogu jako współtowarzyszy* to, czemu On nie zeslal zadnej wladzy. Ich miejscem schronienia bedzie ogien. A jakze zle to miejsce pobytu dla niesprawiedliwych!

152. I uczynil dla was Bóg prawdziwa Swoja obietnice, kiedy zniszczyliscie ich - za Jego zezwoleniem. A kiedyscie sie zalamali* i zaczeliscie sie wzajemnie sprzeczac, i podniesliscie bunt - a On przeciez pokazal wam to, co kochacie - wśród was ujawnili sie tacy, którzy pragneli tego swiata,* i wśród was byli tacy, którzy pragneli zycia ostatecznego. Potem On odwrócił was od nich, aby was doswiadczył. I On wam przebaczył, Bóg przeciez jest wladca laski dla tych, którzy wierza!

153. Oto kiedy wycofywaliscie sie na góre* nie baczac na nikogo, a Poslaniec wzywál was na tylach, wówczas On zsyłal wam troske za troska, abyscie sie nie martwili, ani z powodu tego, co was minelo, ani z powodu tego, co was dosieglo. Bóg jest dobrze swiadomy tego, co czynicie!

154. Potem zeslal na was, po tym utrapieniu, bezpieczenstwo - sen, który objal jedna czesc sposród was. Druga czesc zaniepokoiła sie o siebie, pomyslala o Bogu cos niezgodnego z prawda, tak jak w epoce poganstwa. Oni mówili: "Czy mozemy miec jakis udzial w tej sprawie?" Powiedz: "Zaprawde, cala sprawa nalezy do Boga!" Oni ukrywaja w swoich duszach to, czego tobie nie ukazują. Oni mówia: "Jeslibysmy mieli jakikolwiek udzial w tej sprawie, to nie bylibysmy tutaj zabijani." Powiedz: "Jeslibyscie nawet pozostali w swoich domach, to ci, którym pisane bylo zginac, pojawiliby sie na swoich miejscach odpoczynku - aby przez to doswiadczył Bóg to, co jest w ich piersiach, i aby wypróbował to, co jest w waszych sercach." Bóg zna dobrze to, co sie znajduje w piersiach!

155. Zaprawde, jesli sa posród was tacy, którzy sie odwrócili tego dnia, kiedy sie spotkaly dwa szyki, to tylko szatan winien byl ich potknieciu, z powodu tego, co oni dokonali. Bóg im juz przebaczył, przeciez Bóg jest przebaczajacy, poblazliwy!

156. O wy, którzy wierzycie! Nie badzcie, jak ci, którzy nie uwierzyli i mówili o swoich braciach, kiedy oni wyruszyli w droge po ziemi albo kiedy walczyli na wojnie: "Gdyby byli przy nas, to nie umarliby i nie

zostaliby zabici..." Niech Bóg uczyni to strapieniem w ich sercach. Bóg daje życie i powoduje śmierć. Bóg widzi jasno to, co czynicie!

157. Z pewnością, jeśli zostaniecie zabici na drodze Boga albo jeśli umrzecie... - to przecież przebaczenie od Boga i miłosierdzie lepsze jest od tego, co oni gromadzą!

158. I na pewno, jeśli pomrzecie albo jeśli zostaniecie zabici, to ku Bogu zostaniecie zebrani!

159. I przez miłosierdzie od Boga ty stałeś się dla nich łagodny. Gdybyś był surowy i twardego serca, to oni odeszliby od ciebie. Więc przebac im i pros Boga o przebaczenie dla nich; zasięgaj ich rady w każdej sprawie! A kiedy poweźmiesz decyzję, to zaufaj Bogu! Zaprawdę, Bóg kocha tych, którzy ufają!*

160. Jeśli pomoże wam Bóg, to nie będzie zwycięzcy nad wami! A jeśli On was pozostawi bez pomocy, to ktoś wam pomoże prócz Niego?! Niech więc wierzący zaufają Bogu!

161. I nie godzi się Prorokowi oszukiwać.* Ten, kto oszukuje, przyjdzie ze swoim oszustwem w Dniu Zmartwychwstania. Wtedy zostanie zapłacone w pełni każdej duszy to, czego dokonała; nikt nie dozna niesprawiedliwości.

162. Czy ten, kto postępuje za upodobaniem Boga, jest podobny do tego, kto siał gniew Boga? Jego miejscem schronienia będzie Gehenna. A jakże to złe miejsce przybycia!

163. Oni będą ustawieni według stopni przed Bogiem, a Bóg widzi jasno to, co oni czynią.

164. Bóg okazał dobroć wierzącym, kiedy posłał wśród nich posłanca, spośród nich samych, który recytuje im Jego znaki, który oczyszcza ich,* który uczy ich Księgi i mądrości, chociaż oni byli przedtem z pewnością w błędzie oczywistym.

165. Czyż kiedy dosięgło was nieszczęście - chociaż wy zadaliscie podwójne nieszczęście * nie powiedzieliście: "Skądże to?" Powiedz: "To jest od was samych!"* Zaprawdę, Bóg jest nad każdą rzeczą wszechwładny!

166. To, co dosięgło was tego dnia, kiedy spotkały się oba oddziały, stało się za zezwoleniem Boga, aby On mógł poznać wierzących

167. i aby mógł poznać obludników. Powiedziano im: "Przybywajcie! Walczcie na drodze Boga!" Albo: "Broncie się!" Oni powiedzieli: "Jeśli byśmy umieli walczyć, to z pewnością poszlibyśmy za wami." Oni tego dnia bliźsi byli niewiary aniżeli wiary. Oni mówią swoimi ustami to, czego nie ma w ich sercach. Bóg wie najlepiej, co oni ukrywają!

168. Ci, którzy powiedzieli o swoich braciach: - a sami siedzieli w domu - "Gdyby nas posłuchali, to nie zostaliby zabici." Powiedz: "Odsuniecie śmierć od was samych, jeśli jesteście prawdomówni!"

169. I nie uważaj tych, którzy zostali zabici na drodze Boga, za umarłych. Przeciwnie, oni są żyjący!* Oni u swojego Pana otrzymują zaopatrzenie,

170. radując się tym, co dał im Bóg ze Swojej łaski. I oni radują się na myśl o tych, którzy się jeszcze z nimi nie połączyli i pozostali w tyle, ponieważ oni nie doznają żadnego strachu i nie będą zasmuceni.

171. Oni się radują błogosławieństwem i łaską od Boga, i tym, że Bóg nie gubi nagrody wierzących.

172. Ci, którzy odpowiedzieli Bogu i Posłancowi, kiedy dosięgła ich rana; ci spośród nich, którzy czynili dobro i którzy byli bogobojni - otrzymają nagrodę ogromną!
173. Niektórym mówiono: "Oto ludzie zebrali się przeciwko wam, bójcie się ich!"; lecz to pomnożyło tylko ich wiarę i oni powiedzieli: "Wystarczy nam Bóg! Jakże to wspaniały poręczyciel!"
174. I oni powrócili z dobrocia i łaską od Boga, i nie dotknęło ich żadne zło. Oni postąpili zgodnie z upodobaniem Boga, a Bóg jest władcą łaski ogromnej.
175. To tylko szatan budzi strach* przez swoich popleczników. Lecz nie bójcie się ich, bójcie się Mnie, jeśli jesteście wierzącymi!
176. Niech was nie zasmucą tacy, którzy się wyprzedzają w niewierności! Zaprawdę, oni w niczym nie zaszkodzą Bogu! Bóg nie zechce przygotować im udziału w życiu ostatecznym. Ich kara będzie ogromna.
177. Zaprawdę, ci, którzy kupili niewiarę za wiarę, nie zaszkodzą w niczym Bogu! Ich kara będzie bolesna.
178. I niech was nie sędzi ci, którzy nie uwierzyli, że zwłoka, jaką My im dajemy, będzie dla nich dobrem. My dajemy im zwłokę tylko po to, by oni pomnożyli grzech. Dla nich kara będzie poniżająca.
179. Bóg pozostawi wiernych w sytuacji, w jakiej się znajdujecie, jedynie do czasu, aż On rozróżni złego od dobrego. Bóg nie da wam poznać tego, co skryte; lecz Bóg wybiera spośród Swoich posłanców, kogo chce. Wierźcie więc w Boga i w Jego posłanców! A jeśli uwierzycie i będziecie bogobojni, to otrzymacie nagrodę ogromną.
180. I niech was nie sędzi ci, którzy skapiają z tego, co dał im Bóg ze Swojej łaski, że to jest lepsze dla nich. Przeciwnie, to jest gorsze dla nich. W Dniu Zmartwychwstania beda oni nosić na szyi obrozę z tego, czego skapili. Do Boga należy dziedzictwo niebios i ziemi! A Bóg jest w pełni świadomy tego, co czynicie!
181. Bóg usłyszał słowa tych,* którzy powiedzieli: "Zaprawdę, Bóg jest biedny,* a my jesteśmy bogaci!" My zapiszemy to, co oni mówili, i to, że oni zabijali proroków bez żadnego prawa, i powiemy: "Zakosztujcie kary ognia pałacowego!"
182. Tak będzie za to, co przygotowały wasze rece, ponieważ Bóg nie jest niesprawiedliwy względem swoich sług.
183. Tym, którzy powiedzieli: "Zaprawdę, Bóg zobowiązał nas, abysmy nie wierzyli posłancowi, dopóki on nie przyjdzie z ofiarą, która pozre ogień" * powiedz: "Już przychodzili do was posłancy przede mną, z jasnymi dowodami i z tym, o czym wy mówicie. Dlaczego ich zabiliscie, jeśli jesteście prawdomówni?"
184. Jeśli oni was uważają za kłamców, to przecież byli już uznani za kłamców posłancy przed tobą; oni przyszli z jasnymi dowodami, z Psalmami i Księgą dająca światło.
185. Każda dusza zakosztuje śmierci i w Dniu Zmartwychwstania zostanie w pełni dane nagrody. A ten, kto zostanie odsunięty od ognia i wprowadzony do Ogrodu, ten osiągnął szczęście. Bo życie tego świata, to tylko złudne używanie.
186. Wy z pewnością będziecie doświadczani w waszych dobrach i w was samych; i usłyszycie od tych, którym została dana Księga przed wami, i

od balwochwalców - wiele zlego. A jesli bedziecie cierpliwi i jesli bedziecie bogobojni, to okazecie prawdziwe zdecydowanie.

187. Oto Bóg zawarł przymierze z tymi, którym została dana Ksiega: "Wy bedziecie ja wyjasniac ludziom i nie bedziecie jej ukrywac." Lecz oni wyrzucili to za swoje plecy, i przehandlowali za niska cene. Jakze zle jest to, co oni kupuja!

188. Nie uwazaj, ze ci, którzy sie ciesza z tego, czego dokonali, i lubia, aby ich chwalono za to, czego nie uczynili - nie uwazaj, iz oni sa zabezpieczeni przed kara. Dla nich kara bedzie bolesna!

189. Do Boga nalezy królestwo niebios i ziemi! Bóg jest nad kazda rzeczka wszechwladny!

190. Zaprawde, w stworzeniu niebios i ziemi i w kolejnej zmianie nocy i dnia sa znaki dla tych, którzy posiadaja rozum,

191. dla tych, którzy wspominaja Boga, stojac, siedzac i lezac,* dla tych, którzy rozmyslaja nad stworzeniem niebios i ziemi: Panie nasz! " Nie stworzyles tego nadaremnie. Niech Ci bedzie chwala! Uchron nas od kary ognia i

192. panie nasz! Zaprawde, kogo Ty wprowadzisz do ognia, tego okryles hanba. Dla ludzi niesprawiedliwych nie bedzie pomocników!

193. panie nasz! My slyszelismy wzywajacego, który wzywál do wiary: TWierzcie w waszego Pana!t - i uwierzylismy. Panie nasz! Przebacz nam nasze grzechy i odpusc nam nasze zle czyny! Powolaj nas razem z pobożnymi!

194. panie nasz! Daj nam to, co nam obiecales za posrednictwem Twoich poslanców, i nie zawstydzaj nas w Dniu Zmartwychwstania. Ty przeciez nie lamiesz obietnicy!"

195. I wysluchal ich Pan: "Ja nie pozwole zginac zadnemu uczynkowi tego sposród was, który czyni dobro, czy bedzie to mezczyzna, czy kobieta. Jestescie zalezni jedni od drugich. A tym, którzy wywedrowali razem, i tym, którzy zostali wypedzeni ze swoich domostw, i tym, którzy walczyli i zostali zabici - My, z pewnoscia, odpuscimy ich zle czyny, i wprowadzimy ich do Ogródów, gdzie w dole plyna strumyki: to jest nagroda pochodzaca od Boga!" A u Boga jest piekna nagroda!

196. I niech nie zwiedzie ciebie niespokojna ruchliwosc niewiernych w tym kraju.

197. To jest tylko krótkieuzywanie. Potem ich miejscem schronienia bedzie Gehenna! A jakze to zle miejsce odpoczynku!

198. Lecz tych, którzy sie boja swego Pana, czekaja Ogrody, gdzie w dole plyna strumyki; beda oni tam przebywac na wieki. To jest goscina od Boga. A to, co jest u Boga, jest lepsze dla ludzi pobożnych.

199. Zaprawde, wśród ludu Ksiegi sa tacy, którzy wierza w Boga i w to, co wam zostalo zeslane, i w to, co im zostalo zeslane, korzác sie przed Bogiem; i oni nie sprzedaja znaków Boga za mala cene! Oni otrzymaja nagrode u swego Pana. Zaprawde, Bóg jest szybki w rachunku!

200. O wy, którzy wierzycie! Badzcie cierpliwi i współzawodniczcie w cierpliwosci! Badzcie wytrwali i bójcie sie Boga! Byc moze, bedziecie szczesliwi!

SURA 4. AN-NISAA (KOBIECY)

W imie Boga Milosierznego i Litosciwego

1. O ludzie! Bóćcie sie waszego Pana, który was stworzył z jednej istoty i stworzył z niej druga do pary; a z nich dwojga rozprzestrzenił wiele mezczyzn i kobiet. Bóćcie sie Boga, o którego jedni drugich pytacie, i czcicie lona!
2. Dawajcie sierotom ich mienie i nie zamieniajcie tego, co dobre, na to, co złe; i nie zjadajcie ich majątku, dołączając go do waszego majątku! Zaprawdę, to jest wielki grzech!
3. A jeśli się obawiacie, iż nie będziecie sprawiedliwi względem sierot.. Zencie się zatem z kobietami, które są dla was przyjemne - z dwoma, trzema lub czterema. Lecz jeśli się obawiacie, że nie będziecie sprawiedliwi, to zencie się tylko z jedną albo z tymi, którymi zawładnęły wasze prawice. To jest dla was odpowiedniejsze, abyscie nie postępowali niesprawiedliwie.
4. I dawajcie kobietom wiana jako dar. Jeśli one jednak są dobre dla was i użyczą wam cokolwiek z niego, to jedźcie to dla zdrowia i pomyślności.
5. I nie dawajcie nierozumnym waszych dóbr, które wam dał Bóg jako utrzymanie; lecz dajcie im zaopatrzenie z niego i ubierajcie ich, i przemawiajcie do nich życzliwie.
6. Doswiadczaście sieroty, aż osiągną wiek do małżeństwa. A jeśli zauważycie w nich dojrzałość sadu, oddajcie im ich dobra! I nie zjadajcie ich dóbr rozrzutnie i pośpiesznie, zanim one osiągną wiek dojrzałości. Ten, kto jest bogaty, niech się powstrzyma wspaniałomyślnie, a ten, kto jest biedny, niech zjada w sposób odpowiedni. A kiedy oddajecie im ich dobra, to wezwijcie świadków. A Bóg wystarczy jako przyjmujący rachunek!
7. Mezczyznom przypada część tego, co pozostawili rodzice i krewni; i kobietom przypada część tego, co pozostawili rodzice i krewni. Czy to będzie mało, czy dużo, to jest udział obowiązujący prawnie.
8. A kiedy są przy podziale obecni: dalsi krewni, sieroty i biedacy, to dajcie im nieco zaopatrzenia i przemawiajcie do nich uprzejmie.
9. I niech się obawiają ci, którzy gdyby pozostawili potomstwo słabe, niepokoiłoby się o nie; i niech oni boją się Boga i mówią słowa rozsadne.
10. Zaprawdę, ci, którzy zjadają dobra sierot, popełniając niesprawiedliwość, zjadają to, co w ich trzewiach będzie ogniem; i będą wystawieni na ogień płonący.
11. I daję wam Bóg przykazanie co do waszych dzieci: synowi przypada udział podobny do udziału dwóch córek. A jeśli będzie córek więcej niż dwie, to pozostanie im dwie trzecie z tego majątku; a jeśli będzie tylko jedna, to dla niej będzie połowa. Jeśli zmarły ma syna, to każdemu z dwojga rodziców zmarłego przypadnie jedna szóstka z pozostawionego majątku. A jeśli nie ma syna i dziedziczy po nim rodzice, to jego matce przypada jedna trzecia; a jeśli on ma braci, to jego matce przypadnie jedna szóstka - po oddaniu legatu, jaki zalecił w testamencie, lub długu. Albowiem nie wiecie, czy rodzice wasi, czy synowie są dla was bardziej pożyteczni. To jest obowiązek ustanowiony przez Boga. Zaprawdę, Bóg jest wszechwiedzący, mądry!

12. I wam przypada połowa z tego, co pozostawiły wasze żony, jeśli nie mają dziecka. Jeśli mają dziecko, to wam przypada czwarta część z tego, co one pozostawiły, po potraceniu legatu, który zapisały w testamencie, lub długu. A im przypadnie czwarta część z tego, co wy zostawicie, jeśli nie macie dziecka. A jeśli macie dziecko, to im przypadnie ósma część z tego, co pozostawicie - po potraceniu legatu, jaki zapisaliście w testamencie, lub długu. A jeśli mężczyzna lub kobieta mają dziedziców w linii bocznej, i on ma brata lub siostrę, to każdemu z nich dwojga przypadnie szósta część. A jeśli jest ich więcej, to oni są współdziałowcami w jednej trzeciej części dziedzictwa, po potraceniu legatu zapisanego przez zmarłego w testamencie lub długu - bez niczyjej krzywdy. To jest przykazanie od Boga! A Bóg jest wszechwiedzący, mądry!

13. Takie są granice Boga. A kto jest posłuszny Bogu i Jego Posłancowi, tego On wprowadzi do Ogrodów, gdzie w dole płyną strumyki; oni tam będą przebywać na wieki. I to jest wielkie szczęście!

14. A kto się zbuntuje przeciw Bogu i przeciw Jego Posłancowi i przekroczy Jego granice, to Bóg wprowadzi go do ognia, gdzie będzie przebywał na wieki. I ta kara będzie dla niego poniżająca!

15. A wobec tych spośród waszych kobiet, które popełnia wszeteczeństwo, zażądajcie świadectwa czterech spośród was. I jeśli oni poświadczą, to trzymajcie je w domach, dopóki nie zabierze ich śmierć albo też póki Bóg nie przygotuje dla nich jakiegoś innej drogi.

16. A tych dwoje spośród was, którzy dopuszczają się tego czynu, ukarście surowo; ale jeśli się oboje nawrócą i poprawia, to odstąpcie od nich! Zaprawdę, Bóg przyjmuje nawrócenie i jest łaskawym!

17. Przecież u Boga jest przebaczenie dla tych, którzy popełniają zło nieswiadomie i niezwłocznie się nawracają. Ku tym powraca Bóg. Bóg jest wszechwiedzący, mądry!

18. Nie ma jednak odpuszczenia dla tych, którzy popełniają złe czyny. A kiedy zastanie któregoś z nich śmierć, wtedy on mówi: "Ja się teraz nawracam." Nie ma też i dla tych, którzy umierają i są niewierni. Dla tych przygotowaliśmy karę bolesną.

19. O wy, którzy wierzycie! Nie jest wam dozwolone, abyście dziedziczyli kobiety wbrew ich woli. I nie przeszkadzajcie im zabrać część tego, co im daliście, chyba że dopuszczają się jakiegoś wszeteczeństwa oczywistego. Obchodźcie się z nimi w sposób przyzwoity. A jeśli czujecie względem nich wstędy, to, być może, czujecie wstędy do czegoś, w czym Bóg umieścił wielkie dobro.

20. A jeśli chcecie zamienić żonę na drugą, a jednej z nich daliście kintar, to nie odbierajcie z tego nic! Czyż moglibyście cokolwiek zabrać, zniesławiając się i popełniając grzech oczywisty?

21. Jakże moglibyście jej to zabrać, skoro byliście niegdyś związani, a one otrzymały od was uroczyste przymierzenie?

22. Nie pojmujcie za żony kobiet, które były żonami waszych ojców, chyba że to miało miejsce w przeszłości. Zaprawdę, to jest wszeteczeństwo i obrzydliwość - i jakże zła droga!

23. Są wam zabronione: wasze matki, wasze córki i wasze siostry; - wasze ciotki ze strony ojca i ze strony matki; - córki brata i córki siostry; - i wasze matki; które was żywiły piersią; - i wasze siostry mleczne i matki waszych żon; - i wasze pasierbice będące pod waszą opieką, narodzone z żon, z którymi już żyłiscie; - a jeśli jeszcze z

nimi nie zyliscie, to nie bedziecie mieli grzechu - - i zony waszych synów, zrodzonych z waszych ledzwi; - i zebyscie nie poslubiali dwóch sióstr, chyba ze to mialo miejsce w przeszlosci. Zaprawde, Bóg jest przebaczejacy, litosciwy!

24. - a takze kobiety chronione muhsana, oprócz tych, którymi zawladnely wasze prawice. Oto co przepisal wam Bóg! I dozwolone wam jest poszukiwac zon poza tymi, które zostaly wymienione, i uzywajcie swojego majatku, biorac je pod "ochrone", a nie oddajac sie rozpuscie. A zonom dajcie wynagrodzenie, albowiem doznaliscie od nich przyjemnosci; to jest przepis prawny. Nie jest grzechem jesli cos nawzajem uzgodniliscie po dopelnieniu obowiazujacego przepisu. Zaprawde, Bóg jest wszechwiedzacy, mady!

25. A komu nie starcza majatku na to, aby poslubic kobiety chronione wierzace, to niech poslubia te dziewczeta wierzace, którymi zawladnely wasze prawice. A Bóg najlepiej zna wasza wiare! Wy jestescie jedni od drugich. Poslubiajcie je za pozwoleniem ich rodziny i dajcie im wiana, zgodnie z uznany zwyczajem, jak kobietom chronionym, a nie jak kobietom rozpustnym ani tez przyjmujacym przyjaciól. A kiedy one juz sa chronione, to jesli popelnia jakies wszeteczenstwo, spadnie na nie polowa tej kary, jaka spada na kobiety chronione. To jest dla tych sposród was, którzy obawiaja sie grzechu. Ale lepiej jest dla was, abyscie byli cierpliw. A Bóg jest przebaczejacy, litosciwy!

26. Bóg chce was objasnac i dobrze poprowadzic drogami tych, którzy byli przed wami, i On zwróci sie ku wam. Bóg jest wszechwiedzacy, mady!

27. Bóg chce nawróci sie ku wam, a ci, którzy ida calkowicie za namietnosciami, chca, abyscie calkowicie upadli.

28. Bóg chce wam przyniesc ulge, bo czlowiek zostal stworzony slabym.

29. O wy, którzy wierzycie! Nie zjadajcie waszych dóbr miedzy soba nadaremnie, chyba ze to jest handel, za wzajemna zgoda miedzy wami. Nie zabijajcie sie! Zaprawde, Bóg jest dla was litosciwy!

30. A ktokolwiek uczyni to przez wrogosc i niesprawiedliwosc, to bedziemy go palic ogniem. A to jest dla Boga latwe!

31. Jesli bedziecie unikac wielkich grzechów, które wam zostaly zakazane, to My odpuscimy wam wasze zle uczynki i wprowadzimy was wejsciem szlachetnym.

32. Nie pragnijcie tego, czym wyróżnil Bóg jednych z was, dajac im wyzsosc nad drugimi. Mezczyznom przypadnie udzial w tym, co sobie zarobili, i kobietom przypadnie udzial w tym, co sobie zarobily. Proscie Boga o Jego laske! Zaprawde, Bóg zna dobrze kazda rzecz!

33. Dla kazdego ustanowilismy dziedziców tego, co pozostawili rodzice i bliscy krewni oraz ci, z którymi zwiiazaly was przysiegi - dawajcie im wiec ich udzial. Zaprawde, Bóg jest swiadkiem kazdej rzeczy!

34. Mezczyzni stoja nad kobietami ze wzgledu na to, ze Bóg dal wyzsosc jednemu nad drugim, i ze wzgledu na to, ze oni rozdaja ze swojego majatku. Przeto cnotliwe kobiety sa pokorne i zachowuja w skrytosci to, co zachowal Bóg. I napominajcie te, których nieposluszenstwa sie boicie, pozostawiajcie je w lozach i bijcie je! A jesli sa wam posluszne, to starajcie sie nie stosowac do nich przymusu. Zaprawde, Bóg jest wzniosly, wielki!

35. A jeśli obawiacie się rozdarcia między nimi obojgiem, to posłijcie rozjemcę z jego rodziny i rozjemcę z jej rodziny. Jeśli oni oboje zechcą się pogodzić, to Bóg doprowadzi do zgody między nimi. Zaprawde, Bóg jest wszechwiedzący, świadomy!

36. Czciejcie Boga i nie dodawajcie współtowarzyszy! Okazujcie dobroć rodzicom i bliskim krewnym, i sierotom, i biednym, sąsiadowi bliskiemu krewnemu i sąsiadowi, który jest wam obcy, i towarzyszywi będącemu u boku, i podróżnemu, i temu, którym zawładnęły wasze prawice. Zaprawde, Bóg nie kocha tych, którzy są zuchwali i pełni pychy!

37. tych, którzy są skapcami i nakazują skapstwo ludziom; i ukrywających to, co dał im Bóg ze Swojej łaski! – przygotowaliśmy dla niewiernych cierpienie poniżające –

38. i tych, którzy rozdają swoje dobra tylko dlatego, by ludzie widzieli, a nie wierzą w Boga i Dzień Ostateczny, i tych, co mają szatana za towarzysza. A jakże to zły towarzysz!

39. A cóż by im szkodziło, jeśli by uwierzyli w Boga i Dzień Ostatni, i jeśli by rozdawali z tego, co dał im Bóg? Bóg przecież zna ich dobrze.

40. Zaprawde, Bóg nie wyrządzi niesprawiedliwości nawet na ciezar jednego pyłku. A jeśli to będzie czyn dobry, to On go podwoi i da, ze Swojej strony, nagrodę ogromną.

41. I jak to będzie, kiedy My przyjdziemy ze świadkami od każdego narodu i przyprowadzimy ciebie jako świadka przeciwko nim?

42. Tego Dnia beda pragnęli ci, którzy nie uwierzyli i zbuntowali się przeciw Posłancowi, aby ich pokryła ziemia; i oni nie ukryją przed Bogiem żadnego wydarzenia.

43. O wy, którzy wierzycie! Nie zbliżajcie się do modlitwy, kiedy jesteście pijani, dopóki nie będziecie wiedzieć, co mówicie, ani też będąc nieczystymi – chyba że jesteście podróżnikami w drodze – dopóki nie dokonacie ablucji. A jeśli jesteście chorzy albo jeśli jesteście w podróży, albo jeśli któryś z was przyszedł z miejsca ustronnego, albo też gdy dotykaliście kobiet i nie znaleźliście wody, to posłuchajcie się czystym piaskiem i obcierajcie sobie twarze i rece. Zaprawde, Bóg jest pobłażliwy, przebaczący!

44. Czy ty nie widzisz, że ci, którym dano część Księgi, kupują błędzenie i pragną, abyście i wy zbladzieli z drogi?

45. Bóg zna dobrze waszych wrogów. Bóg wystarczy jako opiekun! Bóg wystarczy jako wspomożyciel!

46. Niektórzy spośród Żydów zmieniają słowom ich miejsca i mówią: "Słyszeliśmy i nie posłuchaliśmy"; i "słuchaj jak ten, kto nie słyszy", i "przyglądaj się nam". Wykrecają sobie języki i zadają cios religii. A jeśli by oni powiedzieli: "Słyszeliśmy i posłuchaliśmy", i "posłuchaj i spojrzij na nas", to byłoby lepiej dla nich i prościej. Lecz przeklął ich Bóg za ich niewiarę; i oni nie wierzą, z wyjątkiem niewielu.

47. O wy, którym została dana Księga! Wierście temu, co zesłaliśmy, potwierdzając prawdziwość tego, co już posiadacie, zanim My nie zetrzemy waszych twarzy i nie odwrócimy ich do tych; albo nie przeklniemy ich, jak przekleliśmy zwolenników soboty. I rozkaz Boga został spełniony.

48. Zaprawde, Bóg nie przebacza tym, którzy Jemu dodaja współtowarzyszy, podczas gdy On przebacza, komu chce, mniejsze grzechy. A kto dodaje Bogu współtowarzyszy, ten wymyslil grzech ogromny.

49. Czy ty nie widziales tych, którzy oczyszczaja samych siebie? Wcale nie! To Bóg oczyszcza, kogo chce, i oni nie doznaja niesprawiedliwosci nawet na lupinke daktyla.

50. Popatrz, jak oni wymyslaja przeciw Bogu klamstwo! To juz wystarczy jako grzech oczywisty!

51. Czy nie widziales tych, którym zostala dana czesc Ksiegi? Oni wierza w falszywe bóstwa: Gibta i Saguta, i mówia o tych, którzy nie uwierzyli: "Ci sa na lepszej drodze niz ci, którzy uwierzyli."

52. To sa ci, których przeklal Bóg. A jesli kogo przeklal Bóg, to nie znajdziesz dla niego pomocnika.

53. A jesliby oni mieli jakis udzial w królestwie? To wówczas nie daliby ludziom tyle co lupinka z daktyla.

54. A czy maja zazdroscic ludziom tego, czym obdarzyl ich Bóg ze Swojej laski? Przeciez My dalismy rodowi Abrahama Ksiege i mądrosc i dalismy im królestwo ogromne.

55. I wśród nich byli tacy, którzy uwierzyli w to, i wśród nich byli tacy, którzy sie odwrócili od tego. Pieklo wystarczy jako ogien!

56. Zaprawde, tych, którzy nie uwierzyli w Nasze znaki, bedziemy palic w ogniu. I za kazdym razem, kiedy sie ich skóra spali, zamienimy im skóry na inne, aby zakosztowali kary. Zaprawde, Bóg jest potezny, mądry!

57. A tych, którzy uwierzyli i czynili dobro, wprowadzimy do Ogródów; gdzie w dole plyna strumyki. Beda oni tam przebywac na wieki, niesmiertelni. Beda tam mieli malzonki bez skazy. I wprowadzimy ich do cienia cienistego.

58. Zaprawde, Bóg nakazuje wam, abyscie oddawali powierzone dobra ich wlascicielom! A jesli sprawujecie sady wśród ludzi, to sadzcie według sprawiedliwosci: Zaprawde, jakze wspaniale jest to, do czego Bóg was nawoluje! Zaprawde, Bóg jest slyszacy, widzacy!

59. O wy, którzy wierzycie! Sluchajcie Boga! Sluchajcie Poslanca! I sluchajcie tych sposród was, którzy posiadaja moc rozkazywania! A jesli sie sprzeczacie o cos miedzy soba, to przedstawcie to Bogu i Poslancowi - jesli wierzycie w Boga i w Dzień Ostatni! To jest lepsze i piekniejsze jako objasnienie.

60. Czy ty nie widziales tych, którzy twierdza, ze uwierzyli w to, co im zostalo objawione, i w to, co zostalo objawione przed toba? Oni chca sie poddac pod sad bozka Saguta, a przeciez zostalo im nakazane, by w niego nie wierzyli. Szatan chce ich sprowadzic na dalekie bezdroza.

61. A Kiedy sie im mówi: "Przychodźcie do tego, co objawil Bóg, i do Poslanca!" - ty widzisz, jak obludnicy odwracaja sie od ciebie całkowicie.

62. I jakze to bedzie, kiedy dosiegnie ich jakies nieszczęście za to, co pierwiej uczynily ich rece? I kiedy oni potem przyjda do ciebie, przysiegajac na Boga: "My nie chcieliby niczego innego, jak tylko czynienia dobra i udzielania pomocy"?

63. To są ci, o których Bóg wie, co znajduje się w ich sercach. Odwróć się więc od nich, . napominaj ich i powiedz im o nich samych słowa przekonywujące! Jeśli wysłaliśmy jakiegoś posłanca, to tylko po to, aby był słuchany – za pozwoleniem Boga. A gdyby oni, kiedy sami sobie wyrządzają niesprawiedliwość, przyszli do ciebie, poprosili Boga o przebaczenie i poprosiłby o przebaczenie dla nich Posłaniec, to znaleźliby Boga jako przyjmującego nawrócenie, litosciwego.

65. Ale nie! Na twego Pana! Oni nie uwierza, dopóki nie uczynia ciebie sędzią w tym, co jest przedmiotem sporu między nimi. Potem nie znajdują już w sobie sprzeciwu co do tego, co rozstrzygnąłeś, i poddają się całkowicie.

66. Jeslibysmy im przykazali: "Zabijajcie się!" albo też: "Wychodźcie z waszych domostw!" – uczyniliby to tylko nieliczni z nich. Gdyby uczynili to, do czego zostali napomnieni, to byłoby lepsze dla nich i mocniejsze dla ich utwierdzenia.

67. I wtedy dostaliby od Nas nagrodę ogromną i poprowadzilibysmy ich drogą prostą.

69. A kto posłucha Boga i Jego Posłanca, będzie wraz z tymi, którym Bóg okazał dobroć: z prorokami i sprawiedliwymi, . z meczennikami i świętymi. Jakże oni są piękni jako towarzysze!

70. To jest łaska od Boga. I Bóg wystarcza jako wszechwiedzący!

71. O wy, którzy wierzycie! Zachowajcie ostrożność i ruszajcie pojedynczymi oddziałami lub ruszajcie wszyscy razem!

72. Zaprawdę, wśród was jest taki, który zdecydowanie zwleka. A kiedy dosięga was jakieś nieszczęście, to on mówi: "Bóg okazał mi dobroć, ponieważ ja nie byłem z nimi jako świadek."

73. A jeśli dosięgnie was łaska od Boga, to on z pewnością będzie mówił, jak gdyby między wami i nim nie było żadnego uczucia miłości: "O, gdybym był razem z wami, to osiągnąłbym wielki sukces!"

74. Niechże walczą na drodze Boga ci, którzy za życie tego świata kupują życie ostateczne! A kto walczy na drodze Boga i zostanie zabity albo zwycięży, otrzyma od Nas nagrodę ogromną.

75. Dlaczego nie walczycie na drodze Boga, jak również za słabych mężczyzn, kobiety i dzieci, którzy mówią: "Panie nasz! Wyprowadz nas z tego miasta, którego mieszkańcy są niesprawiedliwi?! I daj nam od Ciebie opiekuna! I daj nam od Ciebie pomocnika!"

76. Ci, którzy wierzą, walczą na drodze Boga, a ci, którzy nie wierzą, walczą na drodze Szatana. Walczcie więc z poplecznikami szatana! Zaprawdę, podstęp szatana jest słaby!

77. Czyż nie widziałeś tych, którym powiedziano: "Powstrzymajcie wasze ręce! Odprawiajcie modlitwę i dawajcie jałmużnę!" A kiedy jest im nakazana walka, to wtedy część z nich obawia się ludzi, tak jakby się obawiała Boga albo jeszcze bardziej. Mówią oni: "Panie nasz! Dlaczego nakazałeś nam walkę? A gdybys dał nam trochę zwłoki?" Powiedz: "Używanie życia na tym świecie – niedługie, a życie ostateczne jest lepsze dla tego, kto jest bogobojny. I nie doznacie niesprawiedliwości nawet na lupince daktyla."

78. Gdziekolwiek byście byli, dosięgnie was śmierć, nawet gdybyście byli na wyniosłych wieżach. Jeśli spotka ich jakieś dobro, to oni mówią: "To przychodzi od Boga"; a jeśli dosięgnie ich jakieś zło, to

oni mówią: "To pochodzi od ciebie." Powiedz: "Wszystko pochodzi od Boga!" Lecz dlaczegoż ci ludzie nie mogą pojąć żadnej mowy?

79. Każde dobro, które cię spotyka, pochodzi od Boga. A każde zło, które cię dosięga, pochodzi od ciebie samego. Wysłaliśmy cię do ludzi jako Posłanca. I Bóg wystarczy jako świadek!

80. Ktokolwiek słucha Posłanca, ten słucha Boga. A ktokolwiek się odwraca... - My nie posłaliśmy cię, abys był nad nimi stróżem.

81. I mówią: "Jesteśmy posłuszni!" Lecz jak tylko wyjdą od ciebie, to niektórzy z nich rozmyślają noca nad czymś innym niż to, co ty mówisz. A Bóg zapisuje to, co oni zamysławiają noca. Odwróć się więc od nich i zaufaj Bogu! Bóg wystarczy jako opiekun!

82. Czyż oni nie zastanawiają się nad Koranem? Przecież gdyby on pochodził od kogoś innego niż od Boga, z pewnością znaleźliby w nim liczne sprzeczności.

83. A kiedy dociera do nich jakaś wiadomość, uspokajająca lub budząca obawy, to oni ją rozpowszechniają. A gdyby przedstawili ją Posłancowi albo tym spośród nich, którzy mają władzę, to wówczas poznaliby ją ci, którzy potrafią zbadać ją do głębi. I gdyby nie łaska Boga nad wami i Jego miłosierdzie, to, z pewnością, poszlibyście za szatanem, z wyjątkiem nielicznych!

84. Walcz więc na drodze Boga! - Ty będziesz obciążony odpowiedzialnością tylko za siebie samego! - I zachęcaj wierzących! Być może, Bóg powstrzyma srogość tych, którzy nie uwierzyli; Bóg jest silniejszy od nich w srogości i silniejszy jest w karaniu.

85. Kto wstawia się w dobrej sprawie, ten będzie miał w niej udział; a kto wstawia się w złej sprawie, ten będzie miał jej podwójne obciążenie. Bóg czuwa nad każdą rzeczą!

86. Kiedy kierują do was pozdrowienie, to wy jeszcze piękniej pozdrowcie albo oddajcie to pozdrowienie. Zaprawdę, Bóg podlicza każdą rzecz!

87. Bóg! Nie ma boga, jak tylko On! On zgromadzi was z pewnością w Dniu Zmartwychwstania - nie ma co do tego wątpliwości! A kto jest bardziej prawdziwy aniżeli Bóg - kiedy mówi?!

88. Dlaczego stanowiącie dwie partie w odniesieniu do obludników? Bóg odrzucił ich, bo na to sobie zarobili. Czy wy chcecie poprowadzić drogą prostą tych, których Bóg sprowadził z drogi? Kogo sprowadził z drogi Bóg, dla tego nie znajdziesz żadnej drogi.

89. Oni by chcieli, abyscie byli niewiernymi, tak jak oni są niewiernymi, abyscie więc byli równi. Przeto nie bierzcie sobie opiekunów spośród nich, dopóki oni nie wywedrują razem na drodze Boga. A jeśli się odwróca, to chwytajcie i zabijajcie ich, gdziekolwiek ich znajdziecie! I nie bierzcie sobie spośród nich ani opiekuna, ani pomocnika

90. Z wyjątkiem tych, którzy są związani z ludem mającym z wami przymierze; albo tych, którzy przyszli do was - z sercem scisniętym - aby walczyć z wami albo ze swoim ludem. Gdyby zechciał Bóg, to dalby im władzę nad wami, I oni zwyciężyliby was. A jeśli oni odejda, nie prowadzić z wami walki, i zaoferować wam pokój, to wówczas nie wskaże wam Bóg przeciwko nim żadnej drogi.

91. Wy znajdziecie innych którzy beda chcieli zyc z wami w pokoju, i zyc w pokoju ze swoim ludem. Za kazdym razem, kiedy beda doprowadzeni do buntu, doznaja w tej próbie porazki. A jesli oni nie odejda od was i nie zaproponuja wam pokoju ani nie powstrzymaja swoich rak, to chwytajcie ich i zabijajcie ich, gdziekolwiek ich napotkacie. My wam dajemy nad nimi wladze jawna!

92. Nie powinien wierzacy zabijac wierzacego, chyba tylko przez pomylke. A kto zabije wierzacego przez pomylke, tego obowiazuje wyzwolenie niewolnika wierzacego i okup krwi wreczony jego rodzinie, chyba ze oni rozdadza to jako jalmuzne. A jesli zabity nalezy do ludu wrogiego wam i jest wierzacy, to obowiazuje uwolnienie niewolnika wierzacego. A jesli on nalezy do ludu, z którym zawarlicie przymierze, to obowiazuje okup krwi przekazany jego rodzinie i wyzwolenie niewolnika wierzacego. A kto nie ma takiej mozliwosci, to obowiazuje go post dwóch miesiecy po sobie następujących, jako pokuta przed Bogiem. Bóg jest wszechwiedzacy, mądry!

93. A kto zabije wierzacego naumyslnie, to zaplata dla niego bedzie Gehenna, gdzie bedzie przebywal wiecznie. Bóg rozniewal sie na niego i przeklal go, i przygotowal dla niego kare ogromna.

94. O wy, którzy wierzycie! Kiedy wchodzicie na droge Boga, miejcie jasne rozeznanie i nie mówcie temu, kto wam zaofiaruje pokój: "Ty nie jesteś wierzącym!" - zabiegajac jedynie o to, co ofiaruje życie na tym świecie. A przeciez u Boga sa zdobycze obfite. Takimi wy byliscie przedtem, lecz Bóg okazal wam dobroc. Miejcie wiec jasne rozeznanie! Zaprawde, Bóg jest w pelni swiadomy tego, co czynicie!

95. Ci sprosód wiernych, którzy siedza spokojnie - oprócz tych, którzy doznali szkody - i ci, którzy z zapalem walczą na drodze Boga swoimi dobrami i swoim życiem - nie sa wcale równi. Wywyższyl Bóg gorliwie walczących swoimi dobrami i swoim życiem nad tych, którzy siedza spokojnie, o jeden stopien. Wszystkim Bóg obiecal rzeczy piękne. Lecz Bóg wyróżnil walczących gorliwie ponad tych, którzy siedza spokojnie, nagroda ogromna -

96. zbliżając ich o wiele stopni do Siebie przez przebaczenie i miłosierdzie. Bóg jest przebaczący, łitosciwy!

97. Zaprawde, kiedy aniolowie zabieraja dusze tych, którzy sami sobie wyrzadzili niesprawiedliwosc, mówia: "W jakim stanie byliscie?" Oni powiedza: "Bylismy ucisnionymi na ziemi." Powiedza: "Czy ziemia Boga nie byla dosc rozlegla, zebyście mogli wedrowac po niej?" Otóz dla tych Gehenna bedzie miejscem schronienia. A jakze to nieszczesne miejsce przybycia!

98. Wyjątkiem sa ci ucisnieni sprosód mezczyzn, kobiet i dzieci, którzy nie sa zdolni do jakiegos podstepu ani tez nie sa poprowadzeni prosta droga.

99. Tym, byc moze, odpusci Bóg! Bóg jest odpuszczający, przebaczący!

100. A kto wedruje na drodze Boga, ten znajdzie na ziemi liczne miejsca schronienia, rozlegle. A kto wyjdzie ze swojego domu i wywedruje ku Bogu i Jego Poslancowi, a potem dosiegnie go smierc - to nagroda jego bedzie u Boga. A Bóg jest przebaczący, łitosciwy!

101. A kiedy przebiegacie ziemie, to nie jest dla was grzechem skrócic nieco modlitwe, jesli sie obawiacie, ze zagroza wam ci, którzy nie wierza. Zaprawde, niewierni sa dla was wrogiem jawnym!

102. A kiedy ty znajdujesz sie wśród nich i odprawiasz dla nich modlitwe, to niech stanie razem z toba do modlitwy jeden oddzial spośród nich i niech wezma swoja bron! A kiedy juz wykonaja poklony, niech stana za wami! I niech przyjdzie drugi oddzial, który sie jeszcze nie modlil, i niech sie modla razem z toba; niech tez maja sie na ostroznosci i niech wezma swoja bron! Ci, którzy nie wierza, chcieliby, abyscie odlozyli bron i wasze rzeczy, a oni wtedy napadliby na was jednym uderzeniem. Nie policzy sie wam za grzech, jesli w razie przeszkody, deszczu albo choroby, odlozycie bron. Lecz miejcie sie na baczności! Zaprawde, Bóg przygotował dla niewiernych kare ponizaiaca!

103. A kiedy zakonczycie modlitwe, to wspominajcie Boga, stojac, siedzac czy spoczywajac na boku. Kiedy jestescie bezpieczni, odprawiajcie modlitwe! Zaprawde, modlitwa dla wiernych jest przepisana w oznaczonym czasie!

104. I nie traccie ducha w sciganiu tych ludzi! Kiedy wy cierpicie, to i oni cierpia, tak jak wy cierpicie; ale wy spodziewacie sie od Boga tego, czego oni sie nie spodziewaja. Bóg jest wszechwiedzacy, mady!

105. My zeslalismy tobie Ksiege z prawda, abys rozstrzygal miedzy ludzmi, tak jak ci pokazal Bóg. Nie badz adwokatem dla zdrajców!

106. Pros Boga o przebaczenie! Zaprawde, Bóg jest przebaczajacy, litosciwy!

107. I nie prowadz sporu w obronie tych, którzy zdradzaja samych siebie. Zaprawde, Bóg nie kocha tego, kto jest zdrajca i grzesznikiem!

108. Staraja sie ukryc przed ludzmi, a nie staraja sie ukryc przed Bogiem. A On jest z nimi, kiedy oni noca zamyslaaja slowa, które sie Jemu nie podobaja. A Bóg obejmuje to, co oni czynia.

109. Oto wy jestescie tymi, którzy w zyciu na tym swiecie spór toczą w ich obronie. A kto bedzie spieral sie z Bogiem w ich obronie w Dniu Zmartwychwstania? albo kto bedzie dla nich opiekunem?

110. A kto uczyni zlo lub wyrzadzi krzywdę swojej duszy, a potem prosi Boga o przebaczenie, ten znajdzie Boga przebaczajacym, litosciwym!

111. A kto popelnia grzech, popelnia go tylko przeciwko sobie samemu. Bóg jest wszechwiedzacy, mady!

112. Kto popelni jakis blad.lub grzech, a potem zrzuci go na niewinnego, ten bierze na siebie ciezar znieslawienia i grzechu oczywistego.

113. A gdyby nie laska Boga nad toba i Jego milosierdzie, to niektórzy spośród nich staraliby sie usilnie sprowadzic cie z drogi. Lecz oni sprowadzaja z drogi tylko samych siebie,, a tobie w niczym nie przynosza szkody. Bóg zeslal tobie Ksiege i madrosc i nauczyl cie tego, czego nie wiedzialas. Laska Boga nad toba byla ogromna!

114. Nie ma zadnego dobra w ich licznych tajnych rozmowach, z wyjatkiem glosu tego, kto nakazuje jalmuzne albo - slusne postepowanie, albo - zgode miedzy ludzmi. A kto tak czyni, bardzo pragnac przypodobac sie Bogu - to My mu damy nagrode ogromna.

115. A kto oddzieli sie od Poslanca, majac jasna wiedze o tym, jaka jest dla niego droga prosta, a postepuje inna droga niz droga wiernych - to My obrócimy go ku temu, ku czemu on sam sie zwrócił, i wystawimy go na spalenie w Gehennie. A jakze zle to miejsce przybycia!

116. Zaprawde, Bóg nie przebacza tego, zeby Mu dodawano współtowarzyszy, lecz On przebacza, komu chce, inne przewinienia. Ale kto dodaje Bogu współtowarzyszy, ten zabladzil zabladzeniem dalekim.
117. Oni wzywaja, poza Nim, tylko bóstwa zenskie; i wzywaja tylko szatana buntownika.
118. Przeklal go Bóg, a on powiedzial: "Ja z pewnoscia wezme sobie oznaczona czesc sposród Twoich slug!
119. I sprowadze ich z drogi, i wzbudze w nich pragnienia, gdy rozkaze im - oni beda obcinali uszy bydlu, gdy rozkaze im - oni beda zmieniac stworzenie Boga!" A kto wezmie sobie szatana jako opiekuna, zamiast Boga, ten ponosi strate oczywista.
120. On obiecuje im i budzi w nich pragnienia; lecz szatan obiecuje tylko zlude!
121. Dla tych miejscem schronienia jest Gehenna. I nie znajda oni od niej wybawienia!
122. A tych, którzy wierza i czynia dobre dzieła - My wprowadzimy do Ogrodów, gdzie w dole plyna strumyki; tam beda przebywac wiecznie - niesmiertelni. Obietnica Boga jest prawda! A kto jest bardziej prawdziwy niz Bóg w tym, co mówi?
123. To nie zalezy od waszych zyczen ani tez od zyczen ludzi Ksiegi. Kto czyni zlo, ten otrzyma za nie zaplate; i nie znajdzie on dla siebie, poza Bogiem, ani opiekuna, ani pomocnika.
124. Ktokolwiek pelni dobre dzieła - mezczyzna czy kobieta - i jest wierzącym - tacy wejda do Ogrodu i nie doznaja niesprawiedliwosci nawet na lupinke daktyla.
125. A kto lepiej wyznaje religie anizeli ten, kto poddal swoje oblicze Bogu, czyniac przy tym dobro i postupujac za tradycja religijna Abrahama, prawdziwie pobożnego hanifa? A Bóg wzial sobie Abrahama za przyjaciela!
126. Do Boga nalezy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. Bóg obejmuje kazda rzecz!
127. Oni beda cie pytac w sprawie kobiet. Powiedz: "Bóg daje wam pouczenie o nich - to, co wam sie recytuje w Ksiedze: w sprawie osieroconych dziewczat, którym nie dajecie tego, co im zostalo przepisane, kiedy pragniecie je poslubic; i pouczenie w sprawie slabowitych dzieci; i abyscie byli dla sierot sprawiedliwi." A cokolwiek uczynicie dobrego, to, zaprawde, Bóg wie o tym dobrze!
128. Jesli kobieta obawia sie zlego traktowania lub obojetnosci ze strony swojego meza, to nie beda mieli grzechu, jesli dojdą między soba do zgody, bo zgoda jest lepsza. W duszach zawsze mieszka chciwosc. Ale jesli czynicie dobro i jestescie bogobożni - to, zaprawde, Bóg jest w pelni swiadomy tego, co czynicie!
129. Wy nie bedziecie mogli byc sprawiedliwi dla kazdej z waszych kobiet, nawet gdybyscie chcieli. Ale nie odsuwajcie sie calkowicie, aby jednej z nich nie pozostawic jakby w zawieszeniu. A jesli sie pogodzicie i bedziecie bogobożni, to, zaprawde, Bóg jest przebaczajacy, litosciwy!
130. A jesli malzonkowie sie rozlacza, to Bóg wzbogaci kazde Swoja obfitoscia. Bóg jest wszechobejmujacy, mady!

131. Do Boga należy to, co jest w niebiosach, I to, co jest na ziemi. Nakazaliśmy już tym, którzy byli przed wami, i wam samym: "Bójcie się Boga!" A jeśli będziecie niewiernymi, to przecież do Boga należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi! Bóg jest bogaty i godny chwały

132. Do Boga należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. Bóg wystarczy jako poręczyciel!

133. Jeśli On zechce, to was usunie, o ludzie! i przyprowadzi innych. Bóg jest w stanie to uczynić!

134. Kto pragnie nagrody tego świata - to u Boga jest przecież nagroda tego świata i ostatecznego. Bóg jest dobrze słyszającym i jasno widzącym!

135. O wy, którzy wierzycie! Trzymajcie się stale sprawiedliwości - zaświadczać to przed Bogiem - również względem was samych albo względem waszych dzieci i krewnych, czy to będzie bogaty, czy biedny! - bo Bóg jest im bliższy. Przeto nie idźcie za namietnością, abyscie nie naruszyli sprawiedliwości. Jeśli lawirujecie i odwracacie się, to, zaprawdę, Bóg jest w pełni świadomy tego, co czynicie!

136. O wy, którzy wierzycie! Wierźcie w Boga i w Jego Posłanca, w Księgę, która zesłał Swemu Posłancowi, i w Księgę, która zesłał przedtem! A kto nie wierzy w Boga, w Jego aniołów, w Jego Księgi, w Jego Posłanców i Dzień Ostatni - ten zbłądził zbłądzeniem dalekim.

137. Zaprawdę, tym, którzy uwierzyli, potem odrzucili wiare, znów uwierzyli i na nowo odrzucili i wiare, a potem jeszcze powiększyli swoją niewiare - Bóg nie przebaczy ani też nie poprowadzi ich drogą prostą

138. Obwiesć obludnikom, że czeka ich kara bolesna!

139. Ci, którzy biorą sobie niewiernych zamiast wiernych - jako opiekunów - to czyż oni poszukują u nich potęgi? Zaprawdę, potęga należy do Boga w całości!

140. On zesłał wam w Księdze: "Kiedy usłyszycie znaki Boga, w które nie wierza i z których się wysmiewają, to nie pozostawajcie razem z nimi, dopóki oni nie zaczną innej rozmowy; albowiem wy wtedy staniecie się do nich podobni!" Zaprawdę, Bóg zbierze obludników i niewiernych w Gehennie, wszystkich razem!

141. To są ci, którzy wyczekują, co będzie z wami; i kiedy Bóg da wam zwycięstwo, oni mówią: "Czyż nie byliśmy razem z wami?" A jeśli szczęście dopisze niewiernym, to oni mówią: "Czyż nie staraliśmy się wam pomóc i czy nie broniliśmy was przed wiernymi?" Lecz Bóg rozsądzi między wami w Dniu Zmartwychwstania. I Bóg nigdy nie przygotowuje niewiernym drogi przeciwko wiernym.

142. Zaprawdę, obludnicy starają się oszukać Boga, lecz to On jest Tym, który ich zmyli. Kiedy stają do modlitwy, to podnoszą się leniwie i tak, by ich ludzie widzieli, i mało wspominają Boga.

143. Oni wahają się, nie skłaniają się ani ku tym, ani ku tamtym. A kogo sprowadzi z drogi Bóg - to nie znajdziesz dla niego drogi.

144. O wy, którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie za opiekunów niewiernych zamiast wiernych! Czy chcecie przygotować Bogu przeciwko wam samym dowód oczywisty?

145. Zaprawdę, obludnicy znajdują się na samym dnie ognia i nie znajdziesz dla nich pomocnika.

146. Wylaczajac tych, którzy sie nawrócili, którzy sie poprawili, którzy szukali opieki u Boga i szczerze wyznali swoja religie przed Bogiem. Oto ci beda - razem z wierzacymi; a Bóg da niebawem wiernym nagrode ogromna!

147. Dlaczego Bóg mialby karac, jesli bedziecie wdzieczni i jesli uwierzycie? Bóg jest wdzieczny, wszechwiedzacy!

148. Bogu nie podoba sie rozglaszanie zlych slów, chyba ze ktos doznal niesprawiedliwosci. A Bóg jest slyszacy, wszechwiedzacy!

149. Czy wy czynicie dobro jawnie, czy w skrytosci, czy tez odpuscicie komus zlo - to, zaprawde, Bóg jest odpuszczajacy, potezny!

150. Zaprawde, ci, którzy nie wierza w Boga i Jego poslanców i chca uczynic rozróznienie miedzy Bogiem i Jego poslancami, mówia: "Wierzymy w jednych, a nie wierzymy w drugich." I oni chca znalezc sobie w ten sposób jakas droge;

151. oni sa niewiernymi naprawde! I przygotowalismy dla niewiernych kare ponizajaca.

152. A tym, którzy wierza w Boga i Jego poslanców i nie czynia rozróznienia miedzy którymkolwiek sposród nich - tym My damy niebawem nagrode. Przeciez Bóg jest przebaczejacy, litosciwy!

153. Prosza ciebie ludzie Ksiegi, abys ty im sprowadzil Ksiege z nieba. Oni prosili juz Mojzesza o cos wiekszego niz to i powiedzieli: Pokaz nam Boga jawnie!" " I porazil ich piorun za ich bezboznosc. Nastepnie wzieni sobie cielca, kiedy mieli juz dowody oczywiste. I My przebaczyliśmy im to, i dalismy Mojeszowi wladze jawna.

154. I wznieslismy nad nimi Góre na znak przymierza z nimi, i powiedzieli im: "Wejdziecie do bramy wybijajac poklony!" I powiedzieli im: Nie naruszajcie soboty!" " I zawarlismy z nimi przymierze uroczyste.

155. Za to, ze zerwali swoje przymierze, za to, ze nie uwierzyli w znaki Boga, za to, ze bez zadnego prawa zabijali poslanców, i za to, ze powiedzieli: nasze serca sa nie obrzezane" " - Nie! To Bóg nalozył na nie pieczec za ich niewiare, tak iz tylko niewielu z nich wierzy. -

156. i za ich niewiare, i za to, ze powiedzieli przeciw Marii kalumnie straszna,

157. i za to, ze powiedzieli: "zabilismy Mesjasza, Jezusa, syna Marii, poslancja Boga" - podczas gdy oni ani Go nie zabili, ani Go nie ukrzyzowali, tylko im sie tak zdawalo; i, zaprawde, ci, którzy sie różnia w tej sprawie, sa z pewnością w zwatpieniu; oni nie maja o tym zadnej wiedzy, ida tylko za przypuszczeniem; oni Go nie zabili z pewnością.

158. Przeciwnie! Wyniósł Go Bóg do Siebie! Bóg jest potezny, mady!

159. I nie ma nikogo sposród ludu Ksiegi, kto by nie uwierzył w Niego przed swoja smiercia; a w Dniu Zmartwychwstania On bedzie przeciwko nim swiadkiem.

160. I z powodu niesprawiedliwosci tych, którzy wyznaja judaizm, zakazalismy im rzeczy przyjemnych, które byly dla nich dozwolone; i dlatego ze odsuneli sie bardzo od drogi Boga;

161. i poniewaz brali lichwe, chociaz to bylo im zakazane; i poniewaz nieslusznie zjadali majatek ludzi - My przygotowalismy dla tych, którzy sa niewierni, kare bolesna.

162. Lecz tym sposród nich , którzy sa utwierdzeni w wiedzy, i wiernym, którzy wierza w to, co tobie zostalo objawione, i w to, co zostalo objawione przed toba, i tym, którzy odprawiaja modlitwe, i tym, którzy daja jalmuzne, i tym, którzy wierza w Boga i w Dzień Ostatni - tym My damy nagrode ogromna.

163. Zaprawde, objawilismy tobie, tak jak objawilismy Noemu i prorokom po nim; i jak objawilismy Abrahamowi i Isma`ilowi Izaakowi i Jakubowi, jak i pokoleniom, Jezusowi, Hiobowi i Jonaszowi, Aaronowi i Salomonowi; a Dawidowi dalismy Psalmy.

164. I poslancom - o których opowiadalismy tobie poprzednio, i poslancom - o których ci nie opowiadalismy - a Bóg przemawial jasno do Mojzesza -

165. i poslancom - zwiastujacym i ostrzegajacym, aby ludzie nie mieli przeciwko Bogu zadnego dowodu, po poslancach. Bóg jest potezny, madry!

166. Lecz Bóg zaswiadczy o tym, co zeslal tobie! Zeslal On to w pelni Swojej wiedzy. I zaswiadcza aniolowie. A Bóg wystarczy jako swiadek!

167. Zaprawde, ci, którzy nie uwierzyli i którzy odsuneli sie od drogi Boga, zabladzili zabladzeniem dalekim.

168. Zaprawde, tym, którzy nie uwierzyli i którzy byli niesprawiedliwymi - tym nie przebaczy Bóg i nie poprowadzi ich droga prosta,

169. tylko - droga Gehenny, gdzie beda przebywac na wieki. A to jest dla Boga latwe!

170. O ludzie! Przyszedl do was Poslaniec z prawda od waszego Pana. Wierzcie wiec! To jest lepsze dla was. A jesli nie uwierzycie - to przeciez do Boga nalezy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi! Bóg jest wszechwiedzacy, madry!

171. O ludu Ksiegi! Nie przekraczaj granic w twojej religii i nie mów o Bogu niczego innego, jak tylko prawde! Mesjasz, Jezus syn Marii, jest tylko poslancem Boga; i Jego Slowem, które zlozyl Marii; i Duchem, ppchodzacy od Niego. Wierzcie wiec w Boga i Jego poslanców i nie mówcie: "Trzy!" Zaprzestancie! To bedzie lepiej dla was! Bóg-Allah - to tylko jeden Bóg! On jest nazbyt wyniosly, by miec syna! Do Niego nalezy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. I Bóg wystarczy jako opiekun!

172. I Mesjasz nie bedzie zbyt dumny, by byc sluga Boga, tak jak nie sa dumni aniolowie, ci, którzy sa blisko dopuszczeni. A kto jest zbyt dumny, aby Jemu oddawac czesc, i wbija sie w pyche - to tych On zbierze ku Sobie wszystkich razem!

173. A jesli chodzi o tych, którzy uwierzyli i czynili dobre dziela, to On im da pelnie nagrody i pomnozy im Swoja laske. A jesli chodzi o tych, którzy sie wynosza i wbijaja w pyche, to tych ukarze Bóg kara bolesna. I nie znajda oni dla siebie, poza Bogiem, zadnego opiekuna i zadnego pomocnika.

174. O ludzie! Otrzymaliscie dowód od waszego Pana i zeslalismy wam swiatlo jasne.

175. A tych, którzy wierza w Boga i trzymaja sie Go mocno - tych wprowadzi On do Swojego milosierdzia i do Swojej laski i poprowadzi ich do Siebie droga prosta.

176. Pytaja ciebie o pouczenie. Powiedz: "Bóg daje wam pouczenie o dziedziczeniu w linii bocznej: Jesli mezczyzna zginie nie majac dziecka, a ma on siostry, to jej przypada polowa z tego, co on pozostawil; a mezczyzna dziedziczy po siostrze, jesli ona nie ma dziecka. A jesli ma dwie siostry, to im przypada dwie trzecie z tego, co zostawil. A jesli ma braci i siostry, to mezczyznie przypada udzial dwóch kobiet." Wyjasnia wam Bóg, abyscie nie bladzili. Bóg jest o kazdej rzeczy wszechwiedzacy!

SURA 5. AL-MAIDA (STÓŁ ZASTAWIONY)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. O wy, którzy wierzycie! Badzcie wierni zobowiazaniom! Dozwolone wam jest wszelkie zwierzze sposród trzód oprócz tego, co zostalo wymienione. Nie wolno wam polowac, kiedy, uswieceni, odbywacie pielgrzymke. Zaprawde, Bóg nakazuje to, co chce!

2. O wy, którzy wierzycie! Nie zniewazajcie symbolów kultu Boga ani miesiaca swietego, ani ofiar zwierzat, ani tez wienców, ani zdazajacych do swietego Domu, którzy poszukuja laski i zadowolenia od swego Pana. A kiedy juz nie jestescie uswieceni, wtedy mozecie udawac sie na polowanie. I niech nienawisc do ludzi, którzy odsuneli was od swietego Meczetu, nie popycha was do grzechu. Wspomagajcie sie wzajemnie w poboznosci i bogobojnosci! Ale nie wspomagajcie sie wzajemnie w grzechu i wrogosci! I bójcie sie Boga! Zaprawde, Bóg jest straszny w karaniu!

3. Zakazane wam jest: padlina, krew i mieso swini; to, co zostalo poswiecone na ofiare w imie czegos innego niz Boga; zwierzze zaduszone, zabite od uderzenia, zabite na skutek upadku, zabite na skutek pobodzenia i to, które pozeral dziki zwierz - chyba ze zdolaliscie je zabic wedlug rytualu - i to, co zostalo ofiarowane na kamieniach. I nie wolno wam sie dzielic, wrózac za pomoca strzal, bo to jest bezboznoscia. Dzisiaj ci, którzy nie wierza, sa zrozpaczeni z powodu waszej religii. Nie obawiajcie sie ich, lecz obawiajcie sie Mnie! Dzisiaj udoskonalem dla was wasza religie i obdarzyłem was w pelni Moja dobrocia; wybralem dla was islam jako religie. Kto jednak bedzie zmuszony w czasie glodu, nie bedac sklonnym dobrowolnie do grzechu... - zaprawde, Bóg jest przebaczajacy, litosciwy!

4. Oni pytaja ciebie, co jest im dozwolone. Powiedz: "Dozwolone sa wam rzeczy dobre. Jedzcie to, co pochwyca drapieżniki, które wytresowaliscie tak, jak tresujecie psy, uczac ich tego, czego nauczyl was Bóg. I wspominajcie nad tym imie Boga." Bójcie sie Boga! Zaprawde, Bóg jest szybki w rachunku!

5. Dzisiaj sa wam dozwolone dobre rzeczy; dozwolone wam jest pozywienie tych, którym zostala dana Ksiega; a wasze pozywienie jest im dozwolone. I kobiety cnotliwe sposród wierzacych, i kobiety cnotliwe sposród tych, którym zostala dana Ksiega przed wami, jesli daliscie im налеzny posag jako ludzie uczciwi, a nie rozpustni, bioracy je sobie jako naloznice. A ktokolwiek odrzuca wiare, to jego dzialanie jest daremne i on w zyciu ostatecznym znajdzie sie wśród tych, którzy poniesli strate.

6. O wy, którzy wierzycie! Kiedy stajecie do modlitwy, to obmyjcie wasze twarze i rece az do lokci; przetrzyjcie lekko wasze glowy, a nogi

myjcie - aż do kostek. A jeśli jesteście w stanie nieczystym, to oczyszczajcie się. A jeśli jesteście chorzy albo w podróży, albo jeśli ktoś z was przyszedł z ustronnego miejsca, albo jeśli dotykaliście kobiet, a nie znajdziecie wody, to poszukajcie dobrego piasku i wycierajcie nim twarze i rece. Bóg nie chce sprawiać wam trudności, lecz chce was tylko oczyścić i chce w pełni obdarzyć was Swoją dobrocią. Być może, będziecie wdzięczni!

7. Wspominajcie dobroć Boga względem was i przymierze, które On zawarł z wami, kiedy powiedzieliście: "Usłyszeliśmy i jesteśmy posłuszni!" Bójcie się Boga! Zaprawdę, Bóg wie dobrze, co mieszczy się w sercach!

8. O wy, którzy wierzyacie! Trzymajcie się prosto przed Bogiem, dając świadectwo sprawiedliwości. I niech nienawisc do jakiegokolwiek ludu nie skłania was do grzechu, abyscie nie popełnili niesprawiedliwości. Bądźcie sprawiedliwi! To jest najbliższe bogobożności. Bójcie się Boga! Zaprawdę, Bóg jest w pełni świadomy tego, co czynicie!

9. Bóg obiecał tym, którzy wierzą i pełnią dobre dzieła, iż otrzymają przebaczenie i nagrodę wielką.

10. A ci, którzy odrzucili wiare i za kłamstwo uznali Nasze znaki - będą mieszkancami ognia piekielnego.

11. O wy, którzy wierzyacie! Wspominajcie dobroć Boga względem was, kiedy ludzie zamysляли wyciągnąć swoje rece przeciwko wam a On je od was powstrzymał! Bójcie się Boga! Niech wierzący zaufają Bogu!

12. Bóg zawarł przymierze z synami Izraela i wyłoniliśmy spośród nich dwunastu przywódców. I powiedział Bóg: "Zaprawdę, ja jestem z wami! Jeśli będziecie odprawiać modlitwy, jeśli będziecie dawać jałmużnę, jeśli będziecie wierzyć w Moich posłańców i jeśli będziecie ich wspomagać, i jeśli dacie Bogu piękną pożyczkę - to, z pewnością, Ja odpuszczę wam wasze złe czyny i wprowadzę was do Ogrodów, gdzie w dole płyną strumyki! A ktokolwiek spośród was będzie potem niewierny, ten zabłądził daleko z równej drogi!"

13. Za to, że oni naruszyli swoje przymierze, My ich przekleliśmy i uczyniliśmy ich serca zatwardziałymi. Oni wypaczają sens słów i zapominają część tego, co im zostało przypomniane. 'Ty nieustannie odkrywać będziesz zdradę z ich strony, z wyjątkiem nielicznych spośród nich. Lecz odpuszcz im i przebacz! Zaprawdę, Bóg kocha dobrze czyniących!

14. Od tych, którzy mówią: "Jestemy chrześcijanami!", wzięliśmy przymierze. Lecz oni zapomnieli część tego, co im zostało przypomniane; My wznieśliśmy wrogość i nienawisc wśród nich aż do Dnia Zmartwychwstania. I niebawem obwieści im Bóg to, co oni czynili.

15. O ludu Księgi! Nasz Posłaniec przyszedł do was, wyjaśniając wam wiele z tego, co wy ukrywaliście z Księgi, i wiele też zacierałście. Przyszło do was światło od Boga i Księga jasna.

16. Przez nią prowadzi Bóg tych, którzy poszukują Jego zadowolenia, po drogach pokoju, wyprowadza ich z ciemności do światła i - za Jego zezwoleniem - prowadzi ich ku drodze prostej.

17. Nie uwierzyli ci, którzy powiedzieli: "Zaprawdę, Bogiem jest Mesjasz, syn Marii!" Powiedz: "Któż ma moc uczynić coś przeciw Bogu, jeśli On zechce zgubić Mesjasza, syna Marii, jak również Jego Matkę i wszystkich, którzy są na ziemi?" Do Boga należy królestwo niebios i ziemi, i tego, co jest między nimi. On stwarza to, co chce. Bóg jest nad każdą rzeczą wszechwładny!

18. Powiedzieli żydzi i chrześcijanie: "My jesteśmy synami Boga i Jego umiłowanymi." Powiedz: "Dlaczegoż więc On karze was za wasze grzechy? Przeciwnie, wy jesteście tylko ludźmi spośród tych, których On stworzył. On przebacza temu, komu chce, i On karze tego, kogo chce. Do Boga należy królestwo niebios i ziemi i to, co jest między nimi. I do Niego zmierza wędrowanie."
19. O ludu Księgi! Przyszedł do was Nasz Posłaniec, aby dać wyjaśnienie - po pewnej przerwie między posłancami - żebyście nie mówili: "Nie przyszedł do nas ani zwiastun, ani ostrzegający!" I oto przyszedł do was zwiastun i ostrzegający. Bóg jest nad każdą rzeczą wszechwładny.
20. Oto powiedział Mojżesz do swego ludu: "O ludu mój ! Wspominajcie dobroć Boga nad wami! On ustanowił wśród was proroków, On uczynił was królami i dał wam to, czego nie dał żadnemu spośród światów.
21. O ludu mój! Wejdźcie do Ziemi Świętej, którą Bóg przeznaczył dla was! I nie wracajcie waszymi śladami, bo powrócicie jako ci, którzy stracili."
22. Powiedzieli: "O Mojżeszu! Zaprawdę, w niej jest lud olbrzymów i my tam z pewnością nie wejdziemy, dopóki, oni stamtąd nie wyjdą. A kiedy oni z niej wyjdą, to wtedy my wejdziemy."
23. Powiedziało dwóch ludzi spośród bogobojnych, których Bóg obdarzył dobrodziejstwami: "Wejdźcie do nich przez brame. A kiedy wejdziecie przez nią, to będziecie zwycięzcami. I zaufajcie Bogu, jeśli jesteście wierzącymi!"
24. Powiedzieli: "O Mojżeszu! My nigdy nie wejdziemy do niej, jak długo oni tam się znajdują. Idźże więc ty i twój Pan i walczcie obydwaj! My tutaj pozostaniemy."
25. On powiedział: "Panie mój ! Zaprawdę, ja nie posiadam władzy nad nikim, jak tylko nad samym sobą i nad moim bratem. Oddziel nas więc od tego ludu zepsutego!"
26. Powiedział: "Oto ona jest im zakazana! Przez czterdzieści lat będą blakac się po ziemi. Lecz nie martw się o ten lud zepsuty!"
27. Opowiedz im historię o dwóch synach Adama zgodnie z prawdą. Oto obydwaj przyniesli ofiary; i została przyjęta od jednego z nich, a nie została przyjęta od drugiego. On powiedział: "Ja z pewnością cie zabiję!" Ten powiedział: "Bóg przyjmuje tylko od bogobojnych.
28. Jeśli nawet wyciągniesz rękę ku mnie, aby mnie zabić, to ja nie wyciągnę ręki ku tobie, aby ciebie zabić. Zaprawdę, ja lekam się Boga, Pana światów!
29. Zaprawdę, chce, abyś wziął na siebie mój grzech i swój grzech i abyś znalazł się wśród mieszkańców ognia. Taka jest zapłata niesprawiedliwych."
30. I dusza jego popchnęła go do zabójstwa brata; zabił go i znalazł się wśród tych, którzy ponieśli stratę.
31. Wówczas Bóg posłał kruką, który podrapał ziemię, aby mu pokazać, jak ukryć zwłoki brata. Powiedział on: O biada mi! " Czyż ja nie mogę być podobnym do tego kruką i ukryć zwłok mego brata?" I wtedy znalazł się wśród tych, którzy wyrażają skrucę.
32. Z tego to powodu przepisaliśmy synom Izraela: "Ten, kto zabił człowieka, który nie popełnił zabójstwa i nie szerzył zgorszenia na

ziemi, czyni tak, jakby zabil wszystkich ludzi. A ten, kto przywraca do życia człowieka, czyni tak, jakby przywracał do życia wszystkich ludzi." Przyszli do nich Nasi posłancy z jasnymi dowodami, potem jednak wielu z nich popełniało przestępstwa na ziemi.

33. Zapłata dla tych, którzy zwalczają Boga i Jego Poslanca i starają się szerzyć zepsucie na ziemi, będzie tylko to, iż będą oni zabici lub ukrzyżowani albo też obetnie im się ręce i nogi naprzemianlegle, albo też zostaną wypędzeni z kraju. Oni doznają hanby na tym świecie i kary bolesnej w życiu ostatecznym.

34. Z wyjątkiem tych, którzy się nawrócą, zanim przejmiecie władzę nad nimi. I wiedźcie, że Bóg jest przebaczący, łitosciwy!

35. O wy, którzy wierzyć! Bójcie się Boga, poszukujcie pilnie połączenia się z Nim i walczyć usilnie na Jego drodze! Być może, wy będziecie szczęśliwi!

36. Zaprawdę, gdyby ci, którzy nie wierzą, posiadali to wszystko, co jest na ziemi, i jeszcze tyleż do tego, aby się tym wykupić od kary w Dniu Zmartwychwstania, to nie zostałoby to od nich przyjęte. Ich czeka kara bolesna.

37. Będą chcieli wyjść z ognia, lecz w żaden sposób z niego nie wyjdą. Ich kara będzie wiecznie trwająca.

38. Złodziejowi i złodziejce obcinajcie ręce w zapłatę za to, co oni popełnili. To jest przykładna kara od Boga. Bóg jest potężny, mądry!

39. A kto, będąc przedtem niesprawiedliwy, nawróci się i poprawi – to, zaprawdę, Bóg zwróci się ku niemu. Zaprawdę, Bóg jest przebaczący, łitosciwy!

40. Czyż nie wiesz, że do Boga należy królestwo niebios i ziemi? On karze, kogo chce, i przebacza, komu chce. Bóg jest nad każdą rzeczą wszechwładny!

41. O Posłancu! Niech nie zasmucają cię spośród współzawodniczących w niewierności, którzy mówią swoimi ustami: "My uwierzyliśmy", lecz ich serca nie uwierzyły; i ci, którzy wyznają judaizm; oni zazwyczaj słuchają kłamstw, przysłuchują się innym ludziom, którzy nie przyszli do ciebie; wypaczają znaczenie słów mówiąc: "Jeśli to wam zostało dane, bierzcie to! A jeśli nie zostało wam dane, to miejcie się na baczności!" Bo jeśli Bóg chce kogo doświadczyć, to ty nie możesz mu w niczym pomóc przed Bogiem. To są ci, których serc Bóg nie chciał oczyścić. Na tym świecie czeka ich hanba, a w życiu ostatecznym – kara ogromna.

42. Oni ciągle słuchają kłamstw i pozerają zyski prawem zakazane. Jeśli oni przyjdą do ciebie, to bądź sędzią między nimi albo też odwróć się od nich. Jeśli się od nich odwrócisz, to oni tobie w niczym nie zaszkodzą. A jeśli będziesz sędził, to sadz ich według słuszności. Zaprawdę, Bóg kocha ludzi sprawiedliwych!

43. Lecz jakże oni mogliby cię wziąć za sędziego, skoro mają Tore, w której jest sąd Boga? Potem jednak oni się odwracają. Ci ludzie nie są wierzącymi!

44. My, zaprawdę, zesłaliśmy Tore, w której jest przewodnictwo i światło. Według niej prorocy, całkowicie poddani, sadzili tych, którzy wyznawali judaizm; podobnie rabini i doktorzy prawa sadzili według tego, co im zostało powierzone z Księgi Boga, której byli świadkami.

Dlatego nie bójcie się ludzi, lecz bójcie się Mnie! I nie sprzedajcie Moich znaków za niska cenę! A ci, którzy nie sadzą według tego, co zesłał Bóg, są niewiernymi.

45. Przepisaliśmy im w niej: "Życie za życie, oko za oko, nos za nos, ucho za ucho, ząb za ząb; a za rany obowiązuje prawo talionu. Ale kto z ceny krwi uczyni jałmużnę, otrzyma przebaczenie." A którzy nie sadzą według tego, co zesłał Bóg, są ludźmi niesprawiedliwymi.

46. My posłaliśmy ich śladami Jezusa, syna Marii, potwierdzającego prawdziwość tego, co było przed Nim w Torze; i Jemu daliśmy Ewangelię, w której jest przewodnictwo i światło, będącej potwierdzeniem tego, co było przed nią, i jako przewodnictwo i napomnienie dla ludzi bogobojnych.

47. I niech lud Ewangelii sady według tego, co zesłał Bóg. A ci, którzy nie sadzą według tego, co zesłał Bóg, są ludźmi zepsutymi.

48. My tobie również zesłaliśmy Księgę z prawdą, potwierdzając prawdziwość Księgi, która była przed nią, i chroniąc ją. Sady więc między nimi według tego, co zesłał Bóg, i nie idź za ich namietnościami, odstępując od tego, co otrzymałeś z prawdy. Dla każdego z was uczyniliśmy normę i drogę otwartą. A gdyby Bóg zechciał, to uczyniłby was jednym narodem, lecz... żeby was doświadczyć w tym, co wam dał. Starajcie się więc pilnie czynić dobre dzieła. Do Boga powróćcie wszyscy razem. On obwieści wam to, w czym się różniliscie.

49. Sady więc między nimi według tego, co zesłał Bóg, i nie idź za ich namietnościami; i strzeż się przed nimi, żeby cię nie zwiedli od czegokolwiek, co tobie zesłał Bóg. A jeśli oni się odwróca plecami, to wiedz, że Bóg chce tylko dotknąć ich nieszczęściem za niektóre ich grzechy. Zaprawdę, wielu spośród ludzi – to, z pewnością, ludzie szerzacy zepsucie!

50. Czyż oni pragną sadu z czasów poganstwa? Któż jest lepszy od Boga w sadzeniu ludzi, którzy posiadają pewność?

51. O wy, którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie za przyjaciół Żydów i chrześcijan; oni są przyjaciółmi jedni dla drugich. A kto z was bierze ich sobie za przyjaciół, to sam jest spośród nich. Zaprawdę, Bóg nie prowadzi drogą prostą ludu niesprawiedliwych!

52. I widzisz tych, w których sercach jest choroba, jak spieszą do nich, mówiąc: "Obawiamy się, że osiągnie nas zmiennosc losu." Być może, Bóg da zwycięstwo albo jakiś rozkaz od Siebie i oni zaczną żałować tego, co ukrywali w swoich duszach.

53. Ci, którzy uwierzyli, beda mówili: "Czyż to oni przysiegali na Boga najbardziej uroczystą przysięgą, że byli, z pewnością, z wami? Daremnie są ich uczynki! Oni ponieśli stratę!"

54. O wy, którzy wierzycie! Jeśli ktoś z was odrzuci swoją religię... Bóg niebawem przyprowadzi ludzi, których pokocha i oni Jego pokochają; oni beda pokorni względem wiernych, a dumni wobec niewiernych; beda walczyli na drodze Boga i nie beda się baczyć na nagany ganiącego. To jest łaska Boga. A Bóg jest wszechobejmujący, wszechwiedzący!

55. Waszym opiekunem jest Bóg', Jego Posłaniec i ci, którzy uwierzyli; którzy odpowiadają modlitwie, którzy dają jałmużnę, skłaniając się pokornie.

56. A kto bierze sobie za opiekuna Boga i Jego Poslanca, i tych, którzy uwierzyli... zaprawde zwolennicy Boga beda zwyciezcami!

57. O wy, którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie za przyjaciół tych, którzy z waszej religii czynia przedmiot szyderstwa i zabawy; oni sa sposcród tych, którzy przed wami otrzymali Ksiege, i sposcród niewiernych! I bójcie sie Boga, jesli jestescie wierzacymi!

58. Kiedy nawolujecie do modlitwy, oni biora ja za przedmiot kpin i zabawy. Tak jest, poniewaz sa ludzmi, którzy nie rozumieja.

59. Powiedz: O ludzie Ksiegi! " Czyz wy ganicie w nas tylko to, iz wierzymy w Boga i w to, co nam zostalo zeslane, i w to, co zostalo zeslane przedtem? Zaprawde wiekszosc sposcród was to ludzie bezbozni."

60. Powiedz: "Czyz mam wam obwiescic cos gorszego niz to, co bedzie wasza zaplata u Boga? Ci, których przeklal Bóg i na których sie zagniewal, z których uczynil malpy i swinie , ci, którzy czcili balwany - znajduja sie w najgorszym miejscu i sa tymi, którzy najbardziej zbladzili z równej drogi."

61. Kiedy oni przychodza do was, mówia: "Uwierzyliśmy!" A przeciez weszli z niewiara i z niewiara wyszli. Zaprawde, Bóg wie najlepiej, co oni ukrywaja!

62. Ty widzisz wielu sposcród nich, jak pospiesznie daza do grzechu i do wrogosci, i do zjadania tego, co zakazane. Jakze zle jest to, co oni czynia!

63. Dlaczego ich rabini i kaplani nie zabronia im grzesznej mowy i zjadania tego, co zakazane? Jakze zle jest to, co oni robia!

64. Zydzi powiedzieli: "Reka Boga jest skrepowana!" To ich rece sa skrepowane, oni zas zostali przekleci za to, co mówili. Rece Boga, przeciwnie, sa szeroko otwarte: On rozdaje, jak chce. I to, co tobie zostalo zeslane od twojego Pana, z pewnoscia u wielu z nich powieksza bunt i niewiare. My rzucilismy miedzy nich wrogosc i zawisc az do Dnia Zmartwychwstania. Ilekroc rozpalaja ogien wojny, Bóg go wygasza. Oni usiluja szerzyc na ziemi zgorszenie, lecz Bóg nie miluje tych, którzy szerza zgorszenie.

65. Ale gdyby ludzie Ksiegi uwierzyli i byli bogobojni, to odpuszcilibysmy im ich zle czyny i z pewnoscia wprowadzilibysmy ich do Ogródów szczesliwosci.

66. Gdyby zachowywali Tore i Ewangelie, i to, co im zostalo zeslane od ich Pana, to z pewnoscia zywiliby sie i z tego, co jest ponad nimi, i z tego, co jest pod ich stopami. Wśród nich sa ludzie, którzy zachowuja umiarkowanie, lecz wielu z nich jakze zle czyni!

67. O Poslancu! Obwieszczaj to, co ci zostalo zeslane od twojego Pana! A jesli tego nie uczynisz, to nie zdolasz przekazac Jego poslania. Bóg uchroni cie przed ludzmi. Zaprawde, Bóg nie prowadzi droga prosta ludu niewiernych!

68. Powiedz: "O ludu Ksiegi! Wy nie opieracie sie na niczym, dopóki nie wypelniecie Tory i Ewangelii, i tego, co wam zostalo zeslane od waszego Pana." Lecz to, co tobie zostalo zeslane, u wielu sposcród nich zwiekszylo tylko bunt i niewiare. Nie martw sie jednak ludem niewiernych!

69. Zaprawde, ci, którzy wierza, ci, którzy wyznaja judaizm, sabejczycy i chrzescijanie, ci, którzy wierza w Boga i w Dzień Ostatni i którzy czynia dobro - niech sie niczego nie obawiaja; oni nie beda zasmuceni!

70. Zawarliśmy przymierze z synami Izraela i wyslalismy do nich poslanców. Lecz za kazdym razem, kiedy przyszedl do nich poslaniec z tym, czego nie pragnely ich dusze, to jednych oni uznawali za klamców, a innych zabijali.

71. Sadzili, ze nie bedzie zadnej próby. Oni pozostali slepi i glusi. Potem zwrócił sie do nich Bóg. I znowu pozostali slepi i glusi. Lecz Bóg widzi dobrze, co oni czynia.

72. Nie uwierzyli ci, którzy powiedzieli: "Zaprawde, Bóg - to Mesjasz, syn Marii!" A Mesjasz powiedzial: "Synowie Izraela! Czcijcie Boga, mojego Pana i waszego Pana!" Oto, zaprawde, kto daje Bogu współtowarzyszy, temu Bóg zabronil wejscia do Ogrodu! Jego miejscem schronienia bedzie ogien. A niesprawiedliwi nie beda mieli zadnych pomocników!

73. Nie uwierzyli ci, którzy powiedzieli: "Zaprawde, Bóg - to trzeci z trzech!" A nie ma przeciez zadnego boga, jak tylko jeden Bóg! A jesli oni nie zaniechaja tego, co mówia, to tych, którzy nie uwierzyli, dotknie kara bolesna.

74. Czyz oni nie nawróca sie do Boga i nie poprosza Go o przebaczenie? Przecież Bóg jest przebaczajacy, litosciwy!

75. Mesjasz, syn Marii, jest tylko poslancem, tak jak juz przed nim byli poslancy; a jego Matka byla kobieta swieta. Oni oboje przyjmowali pozywienie. Popatrz, jak wyjasniamy im znaki! Popatrz, jak oni potem sie odwracaja!

76. Powiedz: "Czyz wy czcicie, oprócz Boga, to, co nie jest w stanie ani wam wyrzadzic szkody, ani przyniesc korzysci? A Bóg jest Slyszy i Wszechwiedzacy!"

77. Powiedz: "O ludu Ksiegi! Nie przekraczajcie granic waszej religii odsuwajac sie od prawdy; i nie postepujcie za namietnosciami ludzi, którzy juz wczesniej zabladzili i którzy sprowadzili na manowce wielu, i którzy odeszli daleko z równej drogi!"

78. Ci sposród synów Izraela, którzy nie uwierzyli, zostali przekleci ustami Dawida i Jezusa, syna Marii. Tak bylo, poniewaz oni sie zbuntowali i popelniali przestępstwa.

79. Oni nie zaprzestali popelniac czynów nagannych. Jakze zle jest to, co czynili!

80. Ty widzisz wielu sposród nich, jak biora sobie za przyjaciół tych, którzy sa niewierni. Jakze zle jest to, co przygotowaly dla nich ich dusze! Rozgniewal sie na nich Bóg i beda przebywac w cierpieniu na wieki!

81. Gdyby wierzyli w Boga i Proroka, i w to, co jemu zostalo zeslane, to nie wybraliby sobie niewiernych za przyjaciół. Lecz wielu sposród nich to bezboznicy.

82. Ty z pewnoscia sie przekonasz, ze ludzie najbardziej zawzieci w swojej wrogosci wobec tych, którzy uwierzyli - to zydzi i balwochwalcy. I z pewnoscia sie przekonasz, ze najblizsi, przez swoja przyjazn, tym, którzy uwierzyli, sa ci, którzy mówia: "My jestesmy chrzescijanami!"

Tak jest, albowiem sa wsród nich ksieza i mnisi i oni nie wbijaja sie w pyche.

83. Kiedy oni sluchaja tego, co zostalo zeslane Poslancowi, widzisz, jak ich oczy przepelniaja sie lzami z powodu prawdy, która poznali. Oni mówia: "Panie nasz! My wierzymy! Zapisz nas wiec miedzy swiadków!

84. Dlaczego nie mielibysmy wierzyc w Boga i w prawde, która do nas przyszla, skoro goraco pragniemy, aby nasz Pan wprowadzil nas wraz z ludem sprawiedliwych?"

85. Bóg wynagrodzil ich za to, co powiedzieli, Ogrodami, gdzie w dole plyna strumyki i gdzie beda przebywac na wieki. Taka jest zaplata dla czyniacych dobro.

86. A ci, którzy nie wierza i za klamstwo uznaja Nasze znaki, beda mieszkancami ognia piekielnego.

87. O wy, którzy wierzycie! Nie zakazujcie dobrych rzeczy, które Bóg uznal za dozwolone dla was, i nie przebierajcie miary. Zaprawde, Bóg nie miluje tych, którzy sa wystepni!

88. Jedzcie to, czego wam Bóg uzyczyl, co jest dozwolone i dobre! I bójcie sie Boga, w którego wierzycie!

89. Bóg nie bedzie was karal za wasze lekkomyslne przysiegi, lecz bedzie was karal za przysiegi zlozone rozwaznie. Mozecie sie za to okupic zywniem dziesieciu biedaków - co bedzie srednia tego, czym zywiecie wasza rodzine - albo ubieraniem ich, albo tez wyzwoleniem niewolnika. A kto nie ma takiej mozliwosci, to przez trzy dni obowiazuje go post. Taki jest okup za wasze przysiegi, jesli przysiegliscie. Zachowujcie wiec wasze przysiegi! W ten sposob wyjasnia wam Bóg Swoje znaki! Byc moze, bedziecie wdzieczni!

90. O wy, którzy wierzycie! Wino, majsir, balwany i strzaly wrózbarskie - to obrzydliwosc wynikajaca z dzieła szatana. Unikajcie wiec tego! Byc moze, bedziecie szcieszliwi!

91. szatan chce tylko rzucic miedzy was nieprzyjazn i zawisc przez wino i majsir i odwrócić was od wspomniania Boga i od modlitwy. Czyz wy nie zaprzestaniecie!

92. Sluchajcie Boga i sluchajcie Poslanca! Miejcie sie na baczności! Bo jesli sie odwrócicie, to wiezcie, ze do Naszego Poslanca nalezy tylko jasne obwieszczenie!

93. Nie nalezy czynic zarzutu tym, którzy wierza i czynia dobre dzieła, z tego, co oni jedza, jesli sa bogobojni i wierza, i czynia dobre dzieła; i jesli nadal sa bogobojni i wierza, i ciagle sa bogobojni i czynia dobro. Bóg przeciez kocha czyniacych dobro!

94. O wy, którzy wierzycie! Bóg bedzie was, z pewnoscia, doswiadczal przez niektóra zwierzyne, jakiej dosiegną wasze rece i wasze włócznie; aby wiedzial Bóg, kto sie Go obawia w ukryciu. A kto potem popelni przestępstwo, tego spotka kara bolesna.

95. O wy, którzy wierzycie! Nie zabijajcie zwierzyzny, kiedy jestescie w stanie uswiecenia! A kto sposród was zabije ja naumyslnie, to zaplaci bydlem tyle, ile zabil, jako ofiare zlozona w Ka`bie - a sadzic bedzie dwóch sprawiedliwych sposród was; albo zaplata bedzie zywnie biedaków, albo tez równe temu odprawienie postu - aby zakosztowal on zlych skutków swego dzieła. Bóg odpuscil to, co nalezy do przeszlosci;

lecz jeśli ktoś powtórzy ten czyn, to Bóg się na nim zemści. Bóg jest potężny, władca zemsta!

96. Dozwolone wam jest polowanie na zwierzyne morska i żywienie się nią, jako zaopatrzenie dla was i dla podróżnych. Zakazana wam jest zwierzyna ładu stałego, jak długo jesteście w stanie uswiecenia. Bójcie się Boga, przed którym będziecie zebrani!

97. Bóg uczynił Ka'be Domem świętym wzniesionym dla ludzi; i miesiąc święty, i ofiary ze zwierząt, i wieniec; abyscie wiedzieli, że Bóg wie dobrze, co jest w niebiosach i co jest na ziemi, i że Bóg o każdej rzeczy jest wszechwiedzący!

98. Wiedźcie, że Bóg jest straszny w karaniu, i że Bóg jest przebaczący, łaskawy!

99. Do Posłanca należy tylko obwieszczenie; a Bóg zna to, co czynicie jawnie, i to, co ukrywacie.

100. Powiedz: "To, co jest złe, nie jest równe temu, co jest dobre, chociażby ci się i podobala obfitość tego, co jest złe." Przeto bójcie się Boga, ' o wy, obdarzeni rozumem! Być może, będziecie szczęśliwi!

101. O wy, którzy wierzycie! Nie pytajcie o rzeczy, które by was zmartwiły, jeśli wam zostały ujawnione. Ale jeśli zapytacie o nie, kiedy jest już zsyłany Koran, to one wam zostaną wyjaśnione. Bóg wam przebaczy, bo Bóg jest przebaczący, wspaniałomyślny!

102. Ludzie przed wami pytali o te rzeczy, ale potem przez nie stali się niewiernymi.

103. Bóg nie ustanowił niczego takiego, jak: bachira lub saiba, wasila lub hamin. Ale ci, którzy nie wierzą, wymyślają kłamstwo przeciwko Bogu. Większość z nich niczego nie rozumie.

104. A kiedy się im mówi: "Przychodźcie do tego, co Bóg zesłał, i do Posłanca!" - oni mówią: "Wystarczy nam to, co znajdujemy u naszych ojców." Czyżbyś pomimo, że ich ojcowie nic nie wiedzieli i nie byli prowadzeni drogą prostą?

105. O wy, którzy wierzycie! Sami jesteście odpowiedzialni za wasze dusze. Nie zaszkodzi wam ten, kto zabłądził, jeśli jesteście prowadzeni drogą prostą. Do Boga wszyscy powróćcie i On obwieści wam to, co czyniliście!

106. O wy, którzy wierzycie! Kiedy śmierć stanie przed któryś z was, to niech dwóch ludzi sprawiedliwych spośród was będzie świadkami w chwili sporządzania testamentu; albo - kiedy jesteście w podróży i dosięga was nieszczęście śmierci - dwóch innych ludzi, nie spośród was. Zatrzymajcie ich obu po modlitwie i jeśli macie wątpliwości, niech przysiegają na Boga: "My nie sprzedamy tego za żadną cenę, nawet krewnemu. Nie będziemy też ukrywać świadectwa Boga, bo wtedy znaleźlibyśmy się wśród grzeszników!"

107. A jeśli się okaże, że oni obydwaj popełnili grzech, to dwóch innych spośród tych, przeciw którym wystąpili pierwsi, zajmie ich miejsce. Wtedy ci dwaj będą przysięgać na Boga: "Nasze świadectwo z pewnością jest prawdziwsze od świadectwa tamtych dwóch. My nie jesteśmy ludźmi występnymi, bo wówczas bylibyśmy w liczbie niesprawiedliwych!"

108. W ten sposób łatwiej będzie osiągnąć, aby ludzie składali świadectwo prawdziwe albo obawiali się, że po ich przysięgach inni będą

składac przysięgi. Bójcie się Boga i słuchajcie! Bóg nie prowadzi droga prosta ludzi szerzacych zgorszenie.

109. W dniu, kiedy Bóg zbierze posłanców i zapyta: "Cóż wam odpowiadano?" - on na to: "My nie mamy żadnej wiedzy; Ty bowiem jedynie znasz najlepiej rzeczy ukryte!"

110. Oto powie Bóg: "O Jezusie, synu Marii! Wspomnij dobroć Moja dla ciebie i dla twojej Matki. Oto Ja ciebie umocniłem Duchem Świętym, kiedy będąc jeszcze w kolebce, przemawiałeś już do ludzi jak człowiek dojrzały. I oto nauczyłem ciebie Księgi, mądrości, Tory i Ewangelii. I tworzyłeś z gliny kształt ptaków - za Moim pozwoleniem - potem stworzyłeś w nie i one stały się ptakami - za Moim pozwoleniem - i mogłeś uleczyć chorego i trędowatego - za Moim pozwoleniem. I oto Ja powstrzymałem synów Izraela od ciebie, kiedy przyszedłeś do nich z jasnymi dowodami. I powiedzieli ci spośród nich, którzy nie uwierzyli: "To są tylko czary oczywiste!"

111. I oto Ja objawiałem apostołom: Uwierzcie we Mnie i w Mojego Posłanca!" " Oni powiedzieli: "Uwierzylismy! Daj świadectwo, że jesteśmy całkowicie poddani!"

112. Powiedzieli apostołowie: "O Jezusie, synu Marii! Czyż twój Pan może zesłać na nas z nieba stół zastawiony?" On powiedział: "Bójcie się Boga, jeśli jesteście wierzącymi!"

113. Oni powiedzieli: "My chcemy z niego jeść, aby się uspokoiły nasze serca i abysmy wiedzieli, że ty nam powiedziałeś prawdę, i abysmy mogli o niej świadczyć."

114. Powiedział Jezus, syn Marii "O Boże; Panie nasz! Zeslij nam z nieba stół zastawiony! To będzie dla nas święto - dla pierwszego z nas i dla ostatniego - i będzie znakiem od Ciebie. Daj nam zaopatrzenie, bo Ty jesteś najlepszym z zaopatrujących!"

115. Powiedział Bóg: "Zaprawdę, Ja go wam zesłę. A kto z was potem pozostanie niewiernym, to Ja, zaprawdę, ukarze go taką karą, jaka nie ukarałem nikogo z żadnego ze światów."

116. I oto powiedział Bóg: "O Jezusie, synu Marii! Czy ty powiedziałeś ludziom: "Bierzcie mnie i moją matkę za dwa bóstwa, poza Bogiem?" On powiedział: Chwała Tobie! " Nie do mnie należy mówić to, do czego nie mam prawa. Jeslibym ja tak powiedział, Ty przecież wiedziałbyś o tym. Ty wiesz, co jest w mojej duszy, a ja nie wiem, co jest w Twojej. Zaprawdę, Ty dobrze znasz rzeczy ukryte!"

117. Ja im powiedziałem tylko to, co Ty mi nakazałeś powiedzieć: "Czcie Boga, mojego Pana i waszego Pana! Ja byłem świadkiem ich, jak długo przebywałem wśród ludzi; a kiedyś mnie wezwał do Siebie, Tyś został ich pilnym stróżem, wszak jesteś świadkiem każdej rzeczy!"

118. Jeśli Ty ich ukarzesz - oni przecież są Twymi sługami; a jeśli Ty im przebaczysz - to przecież jesteś Potężny, Mądry!"

119. Powiedział Bóg: "To jest Dzień, kiedy szczerość przynosi korzyść ludziom szczerym. Dla nich są przygotowane Ogrody, gdzie w dole płyną strumyki; oni tam będą przebywać na wieki." Bóg jest zadowolony z nich, a oni są zadowoleni z Niego. To jest osiągnięcie ogromne!

120. Do Boga należą niebiosy i ziemia, i to, co jest między nimi. On jest nad każdą rzeczą wszechmocny!

SURA 6. AL-ANAM (TRZODY)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Chwala niech bedzie Bogu, który stworzył niebiosa i ziemie i uczynił ciemności i światło! Jednak ci, którzy nie wierza, dają swojemu Panu równych.
2. On jest Tym, który stworzył was z gliny; potem wyznaczył pewien termin, termin wyznaczony u Niego. Jednak wy powatpiewacie.
3. On jest Bogiem w niebiosach i na ziemi. On wie, co czynicie skrycie i jawnie. On wie także, co wy zyskujecie.
4. Zaden znak spośród znaków ich Pana nie przyszedł do nich, żeby się od niego nie odwrócili.
5. I za kłamstwo uznali prawdę, kiedy do nich przyszła; ale niebawem beda mieli wieści o tym, z czego się wysmiewali.
6. Czyż oni nie widzieli, ile pokolen wytraciliśmy przed nimi? Umocniliśmy ich na ziemi, jak was umocniliśmy; i zesłaliśmy im z nieba obfity deszcz, i uczyniliśmy rzeki płynące u ich stóp. Potem wytraciliśmy ich za ich grzechy i stworzyliśmy, po nich, inne pokolenia.
7. A gdybysmy nawet zesłali tobie Ksiege na pergaminie, której oni dotykałiby swoimi rekami, to ci, którzy nie uwierzyli, powiedzieliby z pewnością: "To są tylko oczywiste czary!"
8. I oni powiedzieli: "Gdybyż do niego został posłany anioł!" A gdybysmy posłali anioła, to sprawa ich zostałaby rozstrzygnięta i nie dano by im czasu oczekiwania.
9. A gdybysmy jego uczynili aniołem, to uczynilibysmy go w postaci ludzkiej i zaciemnilibysmy dla nich to, co oni zaciemniają.
10. Wysmiewano się z posłanców już przed tobą, lecz tych, którzy się z nich wysmiewali, objęło to, z czego się oni wysmiewali.
11. powiedz: "Wedrujcie po ziemi, potem popatrzcie, jaki był ostateczny koniec tych, którzy zaprzeczali prawdzie!"
12. powiedz: "Do kogo należy to, co jest w niebiosach i na ziemi?" Powiedz: "Do Boga!" On przepisał samemu Sobie miłosierdzie. On z pewnością zbierze was w Dniu Zmartwychwstania, co do którego nie ma żadnej wątpliwości! Ci, którzy zatracili swoje dusze - nie wierza.
13. Do Niego należy to, co istnieje w nocy i w dzień. On jest Słyszający, Wszechwiedzący!
14. Powiedz: "Czyż ja wezmę sobie za opiekuna kogoś innego niż Boga, Stworzyciela niebios i ziemi? On żywi, a nie jest żywiony!" Powiedz: "Zaprawdę, otrzymałem rozkaz, abym był pierwszym, który się poddał całkowicie. Nie badzcie więc w liczbie balwochwalców!"
15. Powiedz: "Zaprawdę, obawiam się, jeśli nie będę posłuszny mojemu Panu, kary Dnia Wielkiego!"
16. Jeśli od kogoś będzie ona odwrócona tego Dnia, to znaczy, że zmiłował się nad nim Bóg. A to jest osiągnięcie jasne!
17. Jeśli dotknie ciebie Bóg jakimś utrapieniem, to nikt go nie może odsunąć, jak tylko On; a jeśli On obdarzy ciebie dobrem... to przecież On jest nad każdą rzeczą wszechwładny!

18. On jest Panem przemożnym nad Swoimi slugami. On jest Madry, doskonale Świadomy!
19. Powiedz: "Jaka rzecz jest największym świadectwem?" Powiedz: "Bóg jest świadkiem między mną a wami. Ten Koran został mi objawiony, abym ostrzegał przez niego was i tych, do których on dojdzie. Zaprawdę, czy będziecie świadczyć, że razem z Bogiem istnieją inne bóstwa?" Powiedz: "Ja nie zaświadcze!" Powiedz: "On jest Bogiem Jedynym! I, zaprawdę, ja nie jestem winien tego, że wy Jemu dodajecie współtowarzyszy!"
20. Ci, którym daliśmy Księgę, znają ją, tak jak znają swoich synów. Ci, którzy stracili własne dusze - nie wierzą!
21. A kto jest bardziej niesprawiedliwy aniżeli ten, kto wymyśla kłamstwo przeciwko Bogu albo kto za kłamstwo uznaje Nasze znaki? Zaprawdę, niesprawiedliwi nie zaznają szczęścia!
22. W Dniu, kiedy zbierzemy ich wszystkich, powiemy tym, którzy dodawali Jemu współtowarzyszy: "Gdzie są wasi współtowarzysze, których uznajecie?"
23. Wtedy oni nie będą mieli żadnego dowodu, tylko powiedzą: "Na Boga, naszego Pana! My nie byliśmy nigdy balwochwalcami!"
24. Popatrz, jak oni kłamią samym sobie i jak odsunęło się od nich to, co oni wymyślali!
25. Wśród nich są tacy, którzy się tobie przysłuchują, lecz My położyliśmy na ich serca zasłony, żeby nie zrozumieli, a w ich uszy - głuchotę. I chociaż widzą jakiś znak, nie wierzą w niego. A kiedy do ciebie przychodzą, żeby się tobie przeciwstawić, ci, którzy nie wierzą, mówią: "To są tylko basnie dawnych przodków!"
26. Oni zabraniają tego i od tego trzymają się z dala. Lecz gubią tylko samych siebie i nie są świadomi.
27. Gdybyś mógł ich zobaczyć, kiedy zostaną postawieni przed ogniem i powiedzą: "O, gdybyśmy teraz zostali sprowadzeni, nie uznalibyśmy za kłamstwo znaków naszego Pana i bylibyśmy między wierzącymi!"
28. Niestety! Stało się dla nich jasne to, co przedtem ukrywali. A gdyby zostali sprowadzeni, to z pewnością powróciliby do tego, co było im zakazane! Przecież oni są kłamcami!
29. Oni mówią: "Jest tylko życie na tym świecie i my nie będziemy wskrzeszeni!"
30. Gdybyś mógł ich zobaczyć, kiedy zostaną postawieni przed swoim Panem! On powie: "Czyż to nie jest prawda?" Oni powiedzą: "Tak! Na naszego Pana!" On powie: "Zakosztujcie więc kary za to, że nie wierzyliście!"
31. I ponieśli stratę ci, którzy za kłamstwo uznali spotkanie z Bogiem! A kiedy niespodzianie przyjdzie do nich Godzina, oni powiedzą: "O, biada nam za to, czego tam zaniedbalismy!" I oni poniosą swoje ciężary na swoich barkach. Jakże złe jest to, co oni poniosą!
32. Życie tego świata jest tylko gra i zabawa. A mieszkanie życia ostatecznego jest o wiele lepsze dla tych, którzy są bogobożni. Czy wy nie jesteście rozumni?
33. My wiemy, że ciebie zasmuca to, co oni mówią. A przecież oni nie uważają ciebie za kłamcę; lecz niesprawiedliwi odrzucają znaki Boga.

34. Za kłamców zostali uznani posłancy przed toba, lecz oni cierpliwie znosili to, iż uznawano ich za kłamców, i to, że ich przesładowano, aż w końcu przyszła do nich pomoc. I nikt nie jest w stanie zmienić słów Boga! A doszły do ciebie, z pewnością, wieści o posłancach!

35. A jeśli ich odwracanie się jest dla ciebie uciążliwe, to gdybyś potrafił poszukać dziury w ziemi albo drabiny do nieba i mógł przynieść im jakiś znak?... Lecz gdyby zechciał Bóg, to zebralby ich, z pewnością, na drodze prostej. Nie bądź więc między nieswiadomymi!

36. Odpowiadają tylko ci, którzy słuchają. A umarłych wskrzesze Bóg. Następnie do Niego zostaną sprowadzeni.

37. Oni mówią: "A dlaczego nie został mu zesłany jakiś znak od jego Pana?" Powiedz: "Zaprawdę, Bóg posiada moc, by zesłać znak, lecz większość z nich nie wie!"

38. I nie ma zwierząt na ziemi ani ptaków latających na skrzydłach, które by nie tworzyły społeczności podobnych do waszych. Nie pomineliśmy w Księdze żadnej rzeczy! Potem zostaniecie zebrani do waszego Pana!

39. Ci, którzy uznali za kłamstwo Nasze znaki, są głusi, niemi i pozostają w ciemnościach. Bóg sprowadza z drogi, kogo chce, i umieszcza na drodze prostej, kogo chce!

40. Powiedz: "Czy zastanawialiście się nad sobą? Czy jeśli przyjdzie do was kara Boga albo jeśli przyjdzie do was Godzina, czy wy będziecie używać kogos innego aniżeli Boga – jeśli jesteście prawdomówni?"

41. Wcale nie! To Jego będziecie używać! On odsunie od was to, o co wy Go prosicie; i zapomnicie to, co Jemu dodajecie jako współtowarzyszy.

42. Wysyłaliśmy już przed toba posłania do narodów i dosięgaliśmy ich nieszczęściem i udreka – być może, oni się upokorzą!

43. Gdyby się chociaż upokorzyli, kiedy przyszła do nich Nasza srogość! Lecz zatwardziały były ich serca i upiekszał im szatan to, co oni czynili.

44. A kiedy zapomnieli to, co im zostało przypominane, My otwarliśmy dla nich bramy wszystkich rzeczy. Aż w końcu, kiedy się radowali tym, co im zostało dane, pochwyciliśmy ich niespodzianie. I oto popadli w rozpacz.

45. I odcięty został ostatni z ludzi, którzy byli niesprawiedliwi. Chwała niech będzie Bogu, Panu światów!

46. Powiedz: "Jak wam się wydaje? Jeśli Bóg zabierze wam słuch i wzrok i nałoży pieczęć na wasze serca, to jaki bóg, oprócz Boga, przywróci wam to?" Popatrz, jak My przedstawiamy Nasze znaki! Oni jednak się odwracają.

47. Powiedz: "Jak wam się wydaje? Jeśli przyjdzie do was kara Boga, niespodziewanie lub jawnie, to czy będzie wytraceni inni ludzie oprócz niesprawiedliwych?"

48. My wysyłamy posłanców tylko jako zwiastunów radosnej wieści i jako ostrzegających. Więc kto wierzy i czyni dobro, tego nie przejmie żaden strach ani nie będzie zasmucony.

49. A tych, którzy za kłamstwo uznali Nasze znaki, dotknie kara za to, że szerzyli zepsucie.

50. Powiedz: "Ja nie mówię wam, że posiadam skarbnice Boga, ani nie mówię wam, że jestem aniołem. Ja tylko idę za tym, co mi zostało objawione." Powiedz: "Czy jednakowy jest ślepy i widzący? Czyż wy się nie zastanawiacie?"

51. Ostrzegaj przez to tych, którzy się obawiają, że beda zebrani do swego Pana. Nie mają oni, oprócz Niego, ani opiekuna, ani oredownika! Być może, oni beda bogobojni!

52. I nie odpędzaj tych, którzy wzywają swego Pana rano i wieczór, poszukując Jego oblicza. Rachunek ich w niczym nie spada na ciebie ani też twój rachunek w niczym nie spada na nich. Tak więc, jeśli byś ich odpędził, byłbyś wtedy w liczbie niesprawiedliwych.

53. Tak doświadczylismy jednych przez drugich, aby mówili: "Czy to są ci spośród nas, których obdarował Bóg?" Czyż to nie Bóg zna najlepiej tych, którzy są wdzięczni?

54. Kiedy przyjdą do ciebie ci; którzy wierzą w Nasze znaki, to powiedz: "Pokój wam!" Wasz Pan przepisał samemu Sobie miłosierdzie. Tak aby ten spośród was, kto popełni zło przez nieswiadomość, następnie nawróci się i czyni dobro... zaprawdę, On jest przebaczący, łaskawcy!

55. W ten sposób wyjaśniamy wyraźnie znaki, aby droga stała się jasna dla grzeszników.

56. Powiedz: "Mnie zakazano, abym czcił tych, których wy wzywacie poza Bogiem." Powiedz: "Ja nie chcę iść za waszymi namietnościami, bo wtedy zbłądziłbym i nie byłbym w liczbie tych, którzy są prowadzeni drogą prostą."

57. Powiedz: "Zaprawdę, ja opieram się na jasnym dowodzie, pochodzącym od mojego Pana, a wy to uważacie za kłamstwo. Ja nie mam władzy nad tym, co wy staracie się przyspieszyć. Sąd należy tylko do Boga! Bóg podaje prawdę, a On jest najlepszy z rozstrzygających!"

58. Powiedz: "Gdybym miał władzę nad tym, co wy staracie się przyspieszyć, to rozstrzygnięta zostałaby sprawa między mną a wami." A Bóg zna najlepiej ludzi niesprawiedliwych!

59. On posiada klucze do tego, co skryte; zna je tylko On sam. On zna to, co jest na lądzie i na morzu. I żaden list nie spada, żeby On o tym nie wiedział. I nie ma ziarna w ciemnościach ziemi, i nie ma niczego, świeżego czy suchego, co nie byłoby zapisane w Księdze jasnej.

60. On jest Tym, który zabiera was podczas nocy. On wie, co wy zdobywacie w ciągu dnia; w dzień przywołuje was do życia, aby został wypełniony wyznaczony termin. Potem do Niego powrócicie. Wtedy On obwieści wam to, co czyniliście.

61. On jest przemożnym władcą nad Swoimi sługami. On posyła ku wam stróżów. A kiedy do któregośkolwiek z was przychodzi śmierć, Nasi wysłannicy wzywają go, a oni nigdy nie zawodzą.

62. Następnie oni są oddawani Bogu, ich Władcy prawdziwemu. Czyż nie do Niego należy sąd? On jest najszybszy w rachunku!

63. Powiedz: "Kto wybawi was z ciemności lądu i morza? Wy wzywacie Go pokornie i w skrytości: TJeśli Ty nas od nich wybawisz, to my z pewnością będziemy między tymi, którzy są wdzięczni!"

64. Powiedz: "Bóg wybawia was od tego i wszelkiego utrapienia, a wy Jemu dodajecie współtowarzyszy."
65. Powiedz: "On posiada władze, by posłać przeciwko wam kare z góry albo spod waszych nóg, albo podzielić was na różne partie i dać zakosztować jednym spośród was srogosci innych." Popatrz, jak My wyjaśniamy znaki! Być może, oni będą zdolni pojąć!
66. Twój lud uznał to za kłamstwo, podczas gdy to jest prawda. Powiedz: "Ja nie jestem dla was opiekunem!"
67. Każda wieść ma oznaczony czas i wy niebawem się dowiecie!"
68. A kiedy widzisz tych, którzy się pograżają w gadaniu w przedmiocie Naszych znaków, to odwróć się od nich, dopóki oni nie pograza się w jakiejś innej rozmowie. A jeśli szatan sprawi, że zapomnisz, to przypominaj sobie, nie pozostawaj z ludźmi niesprawiedliwymi!
69. I na tych, którzy są bogobojni, nie ciąży w niczym obowiązek zadania rachunku, lecz tylko napominania. Być może, oni będą bogobojni!
70. I pozostaw tych, którzy wzięli sobie swoją religię za grę i zabawę! Zwiodło ich życie tego świata! I napominaj przy jego pomocy, żeby dusza ich nie została zatracona za to, co uczyniła. Nie będzie miała poza Bogiem ani opiekuna, ani oredownika! I gdyby ona nawet zaofiarowała jakakolwiek zamianę, to nie zostanie od niej przyjęta. A ci, którzy zostaną skazani na zatracenie, za to, co sobie zarobili, to otrzymają napój z wrzasku i karę bolesną, ponieważ oni nie uwierzyli.
71. Powiedz: "Czyż będziemy wzywać, poza Bogiem, to, co nie może nam przynieść korzyści ani też nie może nam zaszkodzić? I czy zawrócimy - kiedy już prowadził nas Bóg drogą prostą - podobnie jak ten, którego skusili szatani, zagubionego na ziemi, choć towarzysze wzywają go ku drodze prostej: TPrzyjdź do nas!t?" Powiedz: "Zaprawdę, droga Boga - to droga prosta!"
72. I rozkazano nam poddać się całkowicie Panu światów!" I rozkazano nam: "Odprawiajcie modlitwy i bójcie się Jego!" On jest Tym, do którego wszyscy zostaniecie zebrani!
73. On jest Tym, który stworzył niebiosy i ziemię w całej prawdzie! W dniu, kiedy On powie: "Bądź!", to się staje! Jego słowo jest prawdą! Do Niego należy królestwo Dnia, kiedy zadma w trąbę! On zna to, co jest skryte i co jest jawne! On jest Madry, Świadomy!
74. Oto powiedział Abraham do swego ojca Azara: "Czy ty bierzesz sobie balwany za bogów? Ja widzę ciebie i twój lud w jawnym błędzie!"
75. I tak My pokazaliśmy Abrahamowi królestwo niebios i ziemi, aby był on między tymi, którzy posiadają pewność w wierze.
76. A kiedy okryła go ciemna noc, zobaczył gwiazdy i powiedział: "To jest mój Pan!" A kiedy ona zaszła na zachód, on powiedział: "Ja nie kocham tych, którzy zachodzą."
77. A kiedy zobaczył księżyc wschodzący, powiedział: "To jest mój Pan!" Ale kiedy zniknął na zachód, powiedział: "Jeśli mój Pan nie poprowadzi mnie drogą prostą, to z pewnością będę w liczbie błędnych!"

78. A kiedy zobaczył słońce wschodzące, powiedział: "To jest mój Pan! On jest największy!" Lecz kiedy ono zaszło, powiedział: O ludu mój! "Ja nie jestem winien tego, że wy Jemu dodajecie współtowarzyszy!"

79. Oto skierowałem swoje oblicze ku Temu, który stworzył niebiosy i ziemię, jako prawdziwie wierzący; ja nie jestem z liczby tych, którzy dodają współtowarzyszy!"

80. I jego lud wdał się z nim w dysputę. On powiedział: "Czy chcecie prowadzić ze mną dysputę w sprawie Boga, skoro On wprowadził mnie na drogę prostą? Ja nie boję się tego, co wy Jemu dodajecie jako współtowarzyszy, chyba że czegoś innego zechce mój Pan. Mój Pan obejmuje wiedzą każdą rzecz! Czyż wy się nie zastanowicie?!"

81. Jak bym ja się miał bać tego, co wy Jemu dodajecie jako współtowarzyszy, kiedy wy nie boicie się dodawać Bogu za współtowarzyszy tego, czemu On nie zesłał żadnej władzy nad wami? Wieć która z dwóch partii zasługuje na większe bezpieczeństwo, jeśli wy posiadacie jakąś wiedzę?"

82. Ci, którzy wierzą, i ci, którzy nie ubierają swojej wiary w niesprawiedliwość, posiadają prawdziwe bezpieczeństwo i są na drodze prostej.

83. Taki jest Nasz dowód, który daliśmy Abrahamowi przeciw jego ludowi! My wywyższamy stopniami, kogo chcemy. Zaprawdę, twój Pan jest mądry, wszechwiedzący!

84. I darowaliśmy mu Izaaka i Jakuba, każdego poprowadziliśmy drogą prostą. I Noego poprowadziliśmy drogą prostą; a z jego potomstwa: Dawida, Salomona, Hioba, Józefa, Mojżesza i Aarona - w ten sposób placimy tym, którzy czynią dobro! -

85. i Zachariasza, i Jana, Jezusa i Eliasza - oni wszyscy są z liczby cnotliwych -

86. i Isma'ila, i Al-Jasa, Jonasza i Lota - wszystkich wywyższyliśmy ponad światy!

87. A spośród ich ojców i ich potomstwa, jak i spośród ich braci wybraliśmy niektórych i poprowadziliśmy ku drodze prostej .

88. To jest droga Boga, którą On prowadzi, kogo chce ze Swoich sług. A gdyby oni dodawali Jemu współtowarzyszy, to daremne byłoby dla nich to, co uczynili.

89. To są ci, którym daliśmy Księgę, mądrość i proroctwo. Jeśli jednak oni nie wierzą w nie, to My już powierzyliśmy je ludziom, którzy nie będa niewiernymi.

90. To są ci, których Bóg poprowadził drogą prostą. I ty postępuj po tej drodze prostej! Powiedz: "Ja nie żadam od was za to żadnej zapłaty. To jest tylko przypomnienie dla światów!"

91. Oni nie wymierzili Boga Jego prawdziwą miarą, kiedy powiedzieli: "Bóg nie zesłał człowiekowi niczego!" Powiedz: "Kto zesłał Księgę, z którą przyszedł Mojżesz jako światłem i drogą prostą dla ludzi, która w sporządzaniu na zwojach pergaminu, ukazując lub skrywając wiele? Wy przecież nauczyliście się tego, czego nie wiedzieliście, ani wy, ani wasi ojcowie." Powiedz: "Bóg. - potem zostaw ich, aby się zabawiali w pustej gadaninie!"

92. To jest Księga, która zesłaliśmy, błogosławiona; stwierdzająca prawdziwość tego, co zostało przed nią zesłane; abyś ostrzegał Matkę miast i tych, którzy się wokół niej znajdują. Ci, którzy wierzą w życie ostateczne, wierzą w nią i będą pilnie przestrzegać swojej modlitwy.

93. A kto jest bardziej niesprawiedliwy aniżeli ten, który wymyśla kłamstwo przeciwko Bogu? Albo który mówi: "Zostało mi objawione!" - a nic mu nie zostało objawione i który mówi: "Ja zesłałem coś podobnego do tego, co zesłał Bóg!" Gdybyś mógł widzieć niesprawiedliwych przebywających w otchłaniach śmierci i aniołów z wyciągniętymi rękami: "Wyprowadźcie wasze dusze! Dzisiaj otrzymacie zapłatę - karę poniżenia - za to, iż mówiliście nieprawdę przeciw Bogu i wynosiliście się dumnie ponad Jego znaki!"

94. Wy przyszliscie do Nas pojedynczo, tak jak was stworzyliśmy po raz pierwszy, i pozostawiliście poza waszymi plecami to, czym was obdarzyliśmy. My nie widzimy przy was oredowników, których uznaliście za waszych współtowarzyszy. Zerwały się wieży między wami i oddaliło się od was to, co uznawaliście.

95. Zaprawdę, Bóg sprawia, iż peka ziarno i pestka. On wyprowadza żywe z martwego i On wyprowadza martwe z żywego. Oto wasz Bóg! Jakże możecie być odwrócenii?!

96. On rozcina niebo dla jutrzeńki; On uczynił noc odpoczynkiem, a słońce i księżyc - podstawą liczenia. To jest ustanowienie Potężnego, Wszechwiedzącego!

97. On jest Tym, który uczynił dla was gwiazdy, abyście kierowali się według nich w ciemnościach - na lądzie i na morzu. Przedstawiliśmy wyraźnie znaki dla ludzi, którzy wiedzą!

98. On jest Tym, który sprawił, iż powstałiscie z jednej duszy, a potem przygotował wam pewne miejsce przebywania i pewne miejsce schronienia. Przedstawiliśmy wyraziste znaki dla ludzi, którzy pojmują.

99. On jest Tym, który spuścił z nieba wodę, i dzięki niej wyrastają wszelkie rośliny. Z nich wyprowadziliśmy zielen, a potem ziarna skupione w kłosach; a z palmy daktylowej kłacie daktyli nisko zwisających; i ogrody winnej latorosli, drzewa oliwne i drzewa granatu, podobne do siebie i niepodobne. Popatrzcie na ich owoce, gdy one owocują i kiedy dojrzewają! Zaprawdę, w tym są znaki dla ludzi, którzy wierzą!

100. A jednak oni przypisali Bogu dzinny jako współtowarzyszy; a przecież On je stworzył. I fałszywie przypisali Mu synów i córki, bez żadnej wiedzy. Niech Mu będzie chwała! On jest wyniosły ponad to, co Jemu dodają jako współtowarzyszy!

101. Stwórca niebios i ziemi! Jakże On mógłby mieć syna - przecież On nie miał wcale towarzyszy?! On stworzył każdą rzecz i On o każdej rzeczy jest wszechwiedzący!

102. Oto wasz Bóg, wasz Pan! Nie ma boga, jak tylko On, Stwórca każdej rzeczy! Więc czcicie Go! On jest poręczycielem każdej rzeczy!

103. Nie dosiegają Go spojrzenia, lecz On dosięga spojrzenia. On jest Przenikliwy, Świadomy!

104. Otrzymaliście jasne dowody od waszego Pana. Kto widzi jasno, widzi dla siebie samego; a kto jest ślepy, to przeciw sobie samemu. Ja nie jestem dla was stróżem.

105. I w ten sposób ukazujemy jasno znaki, aby oni mówili "Ty je badales!" - i abysmy mogli wyjasnic to ludziom, którzy wiedza.
106. Idz za tym, co ci objawil twój Pan: Nie ma boga, jak tylko On!" " I odwróc sie od balwochwalców!
107. Gdyby zechcial Bóg, to oni nie dodawaliby Jemu wspóltowarzyszy. My nie uczynilismy ciebie strózem nad nimi ani ty nie jestes dla nich opiekunem.
108. Nie ponizajcie tych, których oni wzywaja poza Bogiem, zeby nie zniewazali Boga przez wrogosc, nieswiadomie. W ten sposób upiekszylismy kazdemu narodowi, jego dzieło. Potem do ich Pana powrócicie! I On obwieści im to, co czynili!
109. Oni przysiegali na Boga najbardziej uroczystymi przysiegami, ze jesli przyjdzie do nich jakis znak, to z pewnoscia w niego uwierza! Powiedz: "znaki znajduja sie tylko u Boga!" Lecz po czym poznacie, ze kiedy przyjdzie do nich znaki, oni nie uwierza?
110. My odwrócimy ich serca i ich spojrzenia; jako ze oni nie uwierzyli w to od razu. My pozostawiamy ich, blakajacych sie na oslep w ich oporze.
111. A gdybysmy nawet zeslali do nich aniolów i gdyby przemówili do nich umarli, i gdybysmy zebrali wszystkie rzeczy przed ich oczyma, to oni by nie uwierzyli, chyba zeby zechcial Bóg. Lecz wiekszosc z nich nie jest swiadoma.
112. I w ten sposób kazdemu prorokowi wyznaczylismy jakiegos wroga - szatanów spóśród ludzi i dzinnów: jedni drugim podszeptuja ozdobne slowa dla oszukania. Ale gdyby zechcial twój Pan, to oni by tego nie uczynili. Zostaw ich wiec, i to, co oni wymyslaja!
113. I niech sklaniaja sie ku temu serca tych, którzy nie wierza w zycie ostateczne, i niech znajduja w tym zadowolenie, i niech zdobywaja to, co zdobywaja!
114. Czyz bede zadal jako sedziego kogos innego niz Boga? On jest Tym, który zeslal wam Ksiege wyjasniajaca szczególowo. Ci, którym dalismy Ksiege, wiedza, iz ona jest zeslana od twego Pana w calej prawdzie. Nie badz wiec wsród watpiacych!
115. Spelnilo sie slowo twego Pana w prawdziwosci i sprawiedliwosci. Nikt nie jest w stanie zmienic Jego słów. On jest Slysacy, Wszechwiedzacy!
116. Jesli posluchasz wiekszosci tych, którzy sa na ziemi, to oni sprowadza ciebie z drogi Boga. Oni postepuja tylko za mniemaniem i tylko zgaduja:
117. Zaprawde twój Pan najlepiej wie, kto bladzi schodzac z Jego drogi; On zna najlepiej tych, którzy ida droga prosta!
118. Jedzcie z tego, nad czym wspomniano imie Boga, jesli wierzycie w Jego znaki!
119. I czemu nie jecie tego, nad czym zostalo wymienione imie Boga? On przeciez wyjasnil wam szczególowo, co wam jest zakazane, z wyjatkiem tego, do czego zostaliscie zmuszeni. Zaprawde, wielu bladzi z drogi, przez swoje namietnosci, bez wiedzy! Zaprawde, twój Pan najlepiej zna przestepców!

120. Poniechajcie grzechu zewnetrznego i wewnetrznego! Zaprawde, tym, którzy popelnia grzech, bedzie zaplacone za to, co oni zarobili.
121. Nie jedzcie tego, nad czym nie wymieniono imienia Boga! Na pewno byloby to bezboznoscia! I zaprawde, szatani naklaniaja swoich popleczników, aby sie z wami sprzeczhali. Ale jesli ich posluchacie, to z pewnoscia bedziecie balwochwalcami!
122. Czy ten, kto byl martwy i My dalismy mu zycie, i uczynilismy dla niego swiatlo, aby szedl z nim miedzy ludzi - jest podobny do tego, kto znajduje sie w ciemnosciach, z których nie moze wyjsc? Podobnie upiekszano niewiernym to, co czynili.
123. W ten sposób uczynilismy w kazdym miescie jego moznym grzesznikami, aby mogli tam knuc podstepy. Lecz oni knuja podstepy przeciw sobie samym i nie sa tego swiadomi.
124. A jesli przyjdzie do nich jakis znak, mówia: "My nie uwierzemy, dopóki nie bedzie nam dane to, co zostalo dane poslancom Boga." Bóg wie najlepiej, gdzie ma umiescic Swoje poslanie. Tych, którzy zgrzeszyli, dosiegnie niebawem ponizenie przed Bogiem i cierpienie straszne za to, iz knuli podstepne dzialania.
125. Kogo Bóg chce prowadzic droga prosta, rozszerza jego piers dla islamu, a kogo chce sprowadzic z drogi, czyni jego piers ciasna, udreczona, jak gdyby on chcial wzniesc sie do nieba. W ten sposób Bóg daje odczuc swój gniew tym, którzy nie wierza.
126. To jest droga twojego Pana - prosta! My przedstawilismy wyraznie znaki ludziom, którzy sobie przypominaja.
127. Oni beda mieli siedzibe pokoju u swego Pana. On jest ich opiekunem za to, co czynili.
128. W Dniu, kiedy On zgromadzi wszystkich: "O zgromadzenie dzinnów! Zbyt wiele uczyniliscie dla ludzi." Wtedy ich przyjaciele sprosód ludzi beda mówili: "Panie nasz! Jedni z nas poslugiwali sie drugimi i doszlismy do kresu, który Ty nam wyznaczyles." On powie: "Ogien to wasze miejsce schronienia! Wy tam bedziecie przebywac na wieki, chyba ze Bóg zechce inaczej." Zaprawde, twój Pan jest madry, wszechwiedzacy!
129. W ten sposób My dajemy wladze jednemu niesprawiedliwemu nad drugim za to, co oni uczynili.
130. O zgromadzenie dzinnów i ludzi! Czy nie przychodzili do was poslancy sprosód was, opowiadajac wam Nasze znaki i ostrzegajac was przed spotkaniem tego oto waszego Dnia?" Oni powiedza: "My swiadczylismy przeciwko sobie samym!" Zwiodlo ich zycie na tym swiecie i oni zaswiadczyli przeciwko sobie samym, ze byli niewiernymi.
131. Taki jest, poniewaz twój Pan nigdy nie niszczy miast niesprawiedliwie, kiedy ich mieszkancy sa beztroscy.
132. Dla wszystkich sa stopnie stosownie do tego, co uczynili. Twój Pan nie zaniedbuje tego, co czynicie!
133. Twój Pan jest bogaty, jest wladca milosierdzia. Jesli On zechce, to was usunie i zastapi, czym zechce, tak jak sprawil, ze zrodziliscie sie z potomstwa innego ludu.
134. Zaprawde, to, co wam zostalo obiecane, z pewnoscia nadejdzie! I nie jestescie w stanie tego udaremnic!

135. Powiedz: "O ludu mój ! Działajcie według waszych możliwości; ja działałam! I niebawem się dowiecie, kto osiągnie ostateczną siedzibę! Zaprawdę, niesprawiedliwi nie zaznają szczęścia!"

136. Oni przeznaczają Bogu pewną część z tego, co On sprawił, iż wyrosło - z plonów pola i z trzód - i mówią: "To jest dla Boga! - tak oni twierdzą - a to jest dla naszych współtowarzyszy!" Lecz to, co jest dla ich współtowarzyszy, nie dochodzi do Boga; a to, co jest przeznaczone dla Boga, dochodzi do ich współtowarzyszy. Jakże złe jest ich rozumowanie!

137. W ten sposób ich współtowarzysze fałszywie upiekuszają wielu balwochwalcom zabijanie dzieci, aby ich zniszczyć i zaciemnić im ich religię. A gdyby zechciał Bóg, to oni by tego nie uczynili! Pozostaw ich więc, i to, co oni wymyślają!

138. Oni powiedzieli: "Te trzody i te zasiewy są zakazane; będzie się nimi żywił tylko ten, kogo my zechcemy - tak oni twierdzą - i zwierzęta, których grzbiety są zakazane, imienia Boga. " To wszystko jest zmyślone przeciwko Bogu! On zapłaci im za to, co oni wymyślali!

139. Oni mówią: "To, co jest w brzuchu tych zwierząt, jest czyste dla naszych mężczyzn, a jest zakazane dla naszych żon." A jeśli ono będzie martwe, to oni będą w tym współuczestnikami. Niebawem zapłaci im On za to, co oni opisują. On jest mądry, wszechwiedzący!

140. Ci, którzy zabijają swoje dzieci, ponieśli stratę przez głupotę i przez nieswiadomość. Oni zakazali tego, co przydzielił im Bóg, wymyślając kłamstwo przeciwko Bogu. Oni zblądzili i nie są prowadzeni drogą prostą.

SURA 7. AL-ARAF (WZNIESIONE)

W imię Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. Alif. Lam. Mim. Sad.

2. To jest Księga zesłana tobie - niech ona nie budzi w twojej piersi żadnej udreki - abys przez nią ostrzegał i jako napomnienie dla wierzących.

3. Idźcie za tym, co wam zostało zesłane od waszego Pana, i nie postępujcie za opiekunami poza Nim! Jakże mało wy sobie przypominacie!

4. A ileż miast wytraciliśmy?! Nasza srogość przychodziła na nie noca albo w czas południowego odpoczynku.

5. A kiedy przychodziła na nich Nasza srogość, ich okrzykiem były tylko słowa: "Zaprawdę, byliśmy niesprawiedliwi!"

6. Wtedy My, z pewnością, będziemy pytać tych, do których zostali posłani, i z pewnością będziemy pytać tych, którzy zostali posłani!

7. Wtedy My powiemy im z pełną wiedzą, ponieważ nie byliśmy nieobecni!

8. A waga w tym Dniu jest prawda: ci, których szale była ciężka, była szczęśliwi;

9. a ci, których szale była lekka, stracili swoje dusze, dlatego że byli niesprawiedliwi względem Naszych znaków.

10. My umocniliśmy was na ziemi i przygotowaliśmy na niej dla was środki do życia. Jakże mało wy dziękujecie!

11. My stworzyliśmy was, potem was ukształtowaliśmy, potem powiedzieliśmy do aniołów: "Oddajcie pokłon Adamowi!" Oni oddali pokłon, z wyjątkiem Iblisa; on nie był wśród tych, którzy się poklonili.
12. Bóg powiedział: "Co tobie przeszkodziło, że się nie pokloniłeś, skoro tobie nakazałem?" Powiedział: "Ja jestem lepszy od niego. Ty stworzyłeś mnie z ognia, a jego stworzyłeś z gliny."
13. Powiedział: "Uchodź stąd! Nie tobie należy być dumnym tutaj! Wychodź więc! Ty jesteś wśród upokorzonych."
14. Powiedział: "Daj mi zwłokę do Dnia, kiedy oni będą wskrzeszeni!"
15. Powiedział: "Jestes wśród tych, którym dano zwłokę."
16. Powiedział: "Za to, iż Ty mnie skazałeś na błądzenie, postanawiam czyhać na nich w zasadzce na Twojej drodze prostej."
17. Następnie będę ich nachodził z przodu i z tyłu, z prawej i z lewej strony i Ty większości z nich nie znajdziesz wdzięcznymi."
18. Powiedział: "Uchodź stąd, wzgardzony, odrzucony! Tymi spośród nich, którzy pójdą za toba, Ja z pewnością zapelnie Gehenne!"
19. "A ty, Adamie! Zamieszkać z twoją żoną w Ogrodzie! Jedźcie obydwójce, z czego chcecie, ale nie zbliżajcie się do tego drzewa, bo oboje znajdziecie się wśród niesprawiedliwych!"
20. I szatan zwiódł ich na pokuszenie, z zamiarem ukazania im ich nagosci, która była dla nich skryta; i powiedział: "Zakazał wam wasz Pan tego drzewa tylko dlatego, abyscie się nie stali aniołami lub istotami niesmiertelnymi."
21. I przysięgał im obojgu: "Jestem dla was dobrym doradcą!"
22. I doprowadził ich do upadku przez oszukanstwo. A kiedy oni skosztowali z tego drzewa, ujrzeli swoją nagosc i zaczęli zszywać dla siebie liście z Ogrodu. Wtedy wezwał oboje ich Pan: "Czyż nie zakazałem wam tego drzewa? I czy wam nie mówiłem, że szatan jest dla was wrogiem jawnym?!"
23. Oni oboje powiedzieli: "Panie nasz! Uczyniliśmy niesprawiedliwość samym sobie. I jeśli Ty nam nie przebaczysz, i jeśli nie okaziesz nam Swego miłosierdzia, to zapewne będziemy wśród stratnych!"
24. Powiedział: "Uchodźcie! Będziecie wrogami jedni dla drugich. Na ziemi będzie wasze stałe miejsce przebywania i używanie życia - do pewnego czasu."
25. I powiedział: "Na niej będziecie żyć, na niej będziecie umierać i z niej będziecie wyprowadzeni. "
26. O synowie Adama! My zesłaliśmy wam ubranie, aby zakrywało waszą nagosc, i ozdoby; lecz szata bogobojności jest lepsza. Takie są znaki Boga. Być może, oni sobie przypomnia!
27. O synowie Adama! Niech was nie skusi szatan, jak wówczas gdy wyprowadził waszych rodziców z Ogrodu, zdejmując z nich ubiór, by im ukazać ich nagosc. On przecież widzi was - on i jego plemię - tam, skąd wy ich nie widzicie. Oto My uczyniliśmy szatanów opiekunami tych, którzy nie wierzą!
28. A kiedy oni popełnia jakiś czyn szpetny, to mówią: "Znaleźliśmy naszych ojców tak czyniących i Bóg nam to nakazał." Powiedz: "Zaprawdę,

Bóg nie nakazuje szpetnego czynu. Czyż będziecie mówić na Boga to, czego nie wiecie?"

29. Powiedz: "Mój Pan nakazał to, co słuszne. Zwracajcie twarze w każdym miejscu modlitwy i wzywajcie Go, wyznając szczerze Jego religię! Tak jak On dał wam początek, wy do Niego powróćcie."

30. On poprowadził część z was drogą prostą, a część znalazła się w zablądzeniu. Oto oni wzięli sobie szatanów za opiekunów, zamiast Boga, i sadzą, że są prowadzeni drogą, prostą.

31. O synowie Adama! Bierzcie wasze ozdoby na każde miejsce modlitwy! Jedzcie i pijcie, ale nie trwóńcie! Zaprawdę, Bóg nie kocha rozrzutników!

32. Powiedz: "Któż uznał za zakazane ozdoby Boga, które On przygotował dla Swoich sług, jak i dobre rzeczy pochodzące z Jego zaopatrzenia?" Powiedz: "One w Dniu Zmartwychwstania będą należeć wyłącznie do tych, którzy uwierzyli w życie na tym świecie." W ten sposób przedstawiamy wyraźnie Nasze znaki dla ludzi, którzy wiedzą.

33. Powiedz: "Mój Pan zakazuje tylko czynów szpetnych, jawnych i skrytych – grzech i gwałt są bezprawiem – i tego, żebyście dodawali Bogu za współtowarzyszy to, czemu nie została przekazana żadna władza; i tego, żebyście mówili przeciw Bogu, czego nie wiecie."

34. Każdy naród ma swój wyznaczony czas. Kiedy przyjdzie ich termin, to oni nie potrafią ani go opóźnić, ani też przesunąć go naprzód, choćby o jedną godzinę.

35. O synowie Adama! Kiedy przyjdą do was posłancy spośród was, opowiadając wam Moje znaki, to ci, którzy byli bogobojni i czynili dobre dzieła, nie odczują strachu i nie będą zasmuceni!

36. A ci, którzy za kłamstwo uznali Nasze znaki i wbili się ponad nie w dume, będą mieszkancami ognia; będą w nim przebywać na wieki.

37. A kto jest bardziej niesprawiedliwy aniżeli ten, kto wymyśla kłamstwo przeciw Bogu, albo ten, kto za kłamstwo uznaje Nasze znaki? Tych dosięgnie ich los zapisany w księdze. Aż kiedy przyjdą do nich Nasi posłancy, aby ich zabrać, – powiedzą im: "Gdzie są ci, których wzywaliście poza Bogiem?" Oni powiedzą: Odeszli od nas." "I oni zaświadcza przeciwko samym sobie, iż byli niewiernymi.

38. On powie: "Wejdźcie między narody, dzinnów i ludzi, które już przeminęły przed wami – w ogień!" Za każdym razem, kiedy wchodzi jakiś naród, przeklina swój siostrzany naród, a kiedy się tam zbiorą wszyscy razem, to ostatni z nich będzie mówił do pierwszego: "Panie nasz! To oni sprowadzili nas z drogi, daj im więc podwójną karę ognia!" On powie: "Niech będzie dla każdego podwójna, lecz wy nie wiecie!"

39. I powiedział pierwszy do ostatniego: "Wy nie macie żadnej wyższości nad nami. Zakosztujcie więc kary za to, co zyskaliście!"

40. Zaprawdę, dla tych, którzy za kłamstwo uznali Nasze znaki i ponad nie dumnie się wywyższyli, nie będzie otwarte bramy nieba i nie wejdą oni do Ogrodu, dopóki wielbłąd nie przejdzie przez igielne ucho. W ten sposób My placimy grzesznikom!

41. Dla nich Gehenna będzie miejscem wypoczynku, a nad nimi będzie zasłony. W ten sposób My placimy niesprawiedliwym!

42. A ci, którzy wierza i pelnia dobre dzieła - My nie obciazamy zadnej duszy wiecej, jak tylko na miare jej mozliwosci - oni beda mieszkancami Ogrodu; oni tam beda przebywac na wieki.

43. My usuniemy z ich piersi wszelka zawisc, , jaka sie tam jeszcze znajduje. Pod nimi beda plynac strumyki. I oni beda mówic: "Chwala niech bedzie Bogu, który poprowadzil nas do tego! Nie bylibysmy w stanie pójsc droga prosta, gdyby nie poprowadzil nas Bóg. Z pewnoscia poslancy naszego Pana przyszli z prawda!" Bedzie im ogloszone: "Oto dla was Ogród, dany wam w dziedzictwo za to, coscie czynili!"

44. I mieszkancy Ogrodu beda wolac do mieszkanców ognia: "Przekonalismy sie, iz prawda jest to, co obiecal nam nasz Pan. Czy wy tez przekonaliscie sie, iz prawda jest to, co obiecal wam wasz Pan?" Oni powiedza: "Tak!". Wtedy herold oglosi wsród nich: "Przeklenstwo Boga nad niesprawiedliwymi!"

45. - nad tymi, którzy odwracaja od drogi Boga, którzy chca uczynic ja krzywa i którzy nie wierza w zycie ostateczne!"

46. Miedzy nimi jest zaslona, a na wzniesionych krawedziach - ludzie, którzy poznaja wszystkich po ich znamionach. Oni beda wolac do mieszkanców Ogrodu: "Pokój wam!" Oni tam jednak nie wchodza, chociaz bardzo tego pragna.

47. A kiedy ich spojrzenia sa zwrócone na mieszkanców ognia, oni mówia: "Panie nasz! Nie umieszczaj nas z ludem niesprawiedliwych!"

48. Mieszkancy wzniesionych krawedzi beda wolac do niektórych ludzi, których poznaja po ich znamionach: "Na nic wam sie zdalo to, coscie nagromadzili, ani to, z czego byliscie dumni!"

49. A czy tamci to nie sa ci, co do których przysiegaliscie, iz Bóg nie dosiegnie ich Swoim milosierdziem? "Wejdziecie do Ogrodu! Nie bedziecie sie niczego obawiac i nie bedziecie sie smucic!"

50. I mieszkancy ognia beda wolac do mieszkanców Ogrodu: "Wylejcie na nas troche wody albo cos z tego, w co zaopatrzyl was Bóg!" Oni powiedza: "Zaprawde, Bóg zakazal jednego i drugiego niewiernym,

51. tym, którzy wzeli sobie swoja religie za zabawe i gre i których zwiodlo zycie tego swiata." Przeto dzisiaj zapominamy ich, tak jak oni zapomnieli o spotkaniu z tym ich Dniem i odrzucali Nasze znaki.

52. Oto przyszliśmy do nich z Ksiega, która przedstawilismy wyraznie; opierajac sie na wiedzy, jako droge prosta i milosierdzie dla ludzi, którzy wierza.

53. Czy oni oczekuja czegos innego anizeli jej wyjasnienia? W Dniu, kiedy nadejdzie jej wyjasnienie, ci, którzy o niej zapomnieli poprzednio, powiedza: "Poslancy naszego Pana przychodzili z prawda. A czy my mamy oredowników, którzy by oredowali za nami? Albo tez, czy my bedziemy mogli powrócic, by czynic co innego niz to, co czynilismy?" Oni stracili swoje dusze i odsunelo sie od nich to, co oni wymyslali.

54. Zaprawde, wasz Pan to Bóg, który stworzyl niebiosa i ziemie w ciagu szesciu dni; nastepnie zasiadl na tronie. On pokrywa noca dzien, który pospiesznie za nia podaza. Slonce, ksiezyc i gwiazdy sa podporzadkowane Jego rozkazowi. Czyz nie do Niego nalezy stworzenie i rozkaz? Blogoslawiony niech bedzie Bóg, Pan swiatów!

55. Wzywajcie waszego Pana w pokorze i w skrytosci! Zaprawde, On nie miluje ludzi, którzy przekraczaja granice!

56. Nie szerzcie zepsucia na ziemi po jej udoskonaleniu! Wzywajcie Go z obawa i nadzieja! Zaprawde, milosierdzie Boga jest bliskie dla ludzi czyniacych dobro!

57. On jest Tym, który posyla wiatry jako radosna wiesc poprzedzajaca Jego milosierdzie. A kiedy one niosa ciezkie chmury, My pedzimy je na ziemie martwa i spuszczaemy przez nie wode, dzieki której powodujemy wzrost wszelkich owoców. Podobnie My wyprowadzamy martwych. Byc moze, wy sobie przypomnicie!

58. W dobrym kraju rosliny wyrastaja za pozwoleniem Jego Pana; a w tym, który jest zly, wyrastaja skapo. W ten sposób My wyjasniamy Nasze znaki ludziom, którzy sa wdzieczni:

59. I wyslalismy Noego do jego ludu; on powiedzial: "O ludu mój! Czcijcie Boga! Nie macie innego boga, jak tylko On! Zaprawde, obawiam sie dla was kary Dnia Wielkiego!"

60. Powiedziala starszyzna jego ludu: "Zaprawde, my widzimy, iz ty jestes w bledzie oczywistym!"

61. On powiedzial: "O ludu mój! Nie ma we mnie bledu; Ja jestem tylko poslancem od Pana swiatów!

62. Ja przekazuje wam poslanie mego Pana i daje wam szczerą radę; wiem od Boga to, czego wy nie wiecie.

63. Czy wy sie dziwicie, ze przyszlo do was napomnienie od waszego Pana za posrednictwem czlowieka sposród was, aby was ostrzegal i abyscie byli bogobojni? Byc moze, dostapicie milosierdzia!"

64. Lecz oni uznali go za kłamce. Uratowalismy go na statku, jego i tych, którzy z nim byli, a zatopilismy tych, którzy za kłamstwo uznali Nasze znaki. Zaprawde, oni byli ludem ślepym!

65. A do ludu Ad poslalismy ich brata Huda. Powiedzial on: "O ludu mój! Czcijcie Boga! Nie ma dla was boga, jak tylko On! Czyz nie mozece byc bogobojni?"

66. Powiedziala starszyzna z jego ludu - ci, którzy nie uwierzyli: "My widzimy twoja glupote i sadzimy, ze jestes z liczby kłamców."

67. On powiedzial: "Nie ma we mnie wcale glupoty, lecz ja jestem poslancem od Pana swiatów.

68. Przekazuje wam poslanie mojego Pana i jestem dla was doradca godnym zaufania.

69. Czy wydaje sie wam dziwne, ze przyszlo do was napomnienie od waszego Pana przez czlowieka sposród was, aby was ostrzegal? Przypomnijcie sobie, jak On uczynil was następcami ludu Noego i obdarzyl was wspanialsza budowa. Przypomnijcie sobie wiec dobrodziejstwa Boga! Byc moze, bedziecie szcieszliwi!"

70. Oni powiedzieli: "Czy ty przyszedles do nas, abysmy czcili Boga Jedyne go i abysmy pozostawili to, co czcili nasi ojcowie? Przynies nam wiec to, czym nam grozisz, jesli jestes z liczby pzdawdomównych!"

71. On powiedzial: "Spadla juz na was srogosc i gniew od waszego Pana. Czy bedziecie sprzeczac sie ze mna o imiona, którymi ich nazwaliscie, wy i wasi ojcowie? Nie zeslal im Bóg zadnej wladzy. Czeka jcie wiec! Ja jestem razem z wami wsród czekajacych."

72. I uratowaliśmy go, i tych, którzy byli razem z nim, przez miłosierdzie pochodzące od Nas, i zniszczyliśmy do ostatniego tych, którzy za kłamstwo uznali Nasze znaki i którzy nie byli wierzącymi.

73. I do ludu Samud posłaliśmy ich brata Saliha On powiedział: "O ludu mój! Czcijcie Boga! Nie ma dla was boga innego niż On! Otrzymałście jasny dowód od waszego Pana. Oto wielbłądzica jest dla was znakiem! Pozwólcie jej pasc się na ziemi Boga i nie dotknijcie jej żadnym złem, bo inaczej pochwyti was kara bolesna!"

74. Przypomnijcie sobie, jak On uczynił was następcami po ludzie Ad i przygotował wam mieszkanie na ziemi. Na jej równinach budujecie sobie zamki, a góry drżycie jako domy. Przeto przypominajcie sobie dobrodziejstwa Boga i nie czyniecie zła na ziemi, szerząc zepsucie!

75. I powiedziała starszyna z jego ludu - ci, którzy wbili się w dume - do tych, którzy byli ponizeni - do tych spośród nich, którzy uwierzyli: "Czy wy wiecie, że Salih jest posłany od jego Pana?" Oni powiedzieli: "Zaprawdę, my wierzymy w to, co zostało przez niego posłane!"

76. Powiedzieli ci, którzy się wbili w dume: "Zaprawdę, my nie wierzymy w to, w co wy wierzycie!"

77. I oni podcielił peciny wielbłądzicy, i nie dali posłuchu rozkazowi ich Pana. I powiedzieli: "O Salihu! Przynies nam to, co obiecujesz, jeśli jesteś z tych, którzy zostali posłani!"

78. I pochwyliło ich trzesienie ziemi, tak iż rankiem pozostawali w swoich domostwach, leżąc piersiami do ziemi.

79. Wtedy odwrócił się od nich i powiedział: "O ludu mój! Przekazałem wam posłanie mojego Pana i dawałem wam dobrą radę; lecz wy nie kochacie dobrze doradzających."

80. I Lota! ' Kiedy powiedział on do swego ludu: "Czy będziecie popełniać bezecne czyny, jakich nie popełnił przed wami żaden ze światów?"

81. Oto przychodzicie przez namietność do mężczyzn zamiast do kobiet. Tak, jesteście ludem występny!"

82. I odpowiedzią jego ludu były tylko słowa: "Wyprowadźcie ich z waszego miasta! To są ludzie, którzy się uważają za czystych!"

83. I My uratowaliśmy jego i jego rodzinę - z wyjątkiem jego żony, która była wśród pozostających w tyle.

84. I zesłaliśmy na nich deszcz. Popatrz więc, jaki był ostateczny koniec grzeszników!

85. I do ludu Madian posłaliśmy ich brata Szu`ajba! On powiedział: "O ludu mój! Czcijcie Boga! Nie ma dla was boga innego niż On! Otrzymałście przecież jasny dowód od waszego Pana. Dawajcie więc pełną miarę i wagę! Nie wyrządzajcie szkody ludziom w ich dobrach! Nie rozprzestrzeniajcie zepsucia na ziemi po jej udoskonaleniu! To jest dla was lepsze, jeśli jesteście wierzący!"

86. Nie czatujcie na każdej drodze, by grozić i odsuwać od drogi Boga tych, którzy w Niego uwierzyli, starając się uczynić ją krzywą! I przypominajcie sobie, jak niewiele was było i On was pomnożył! I popatrzcie, jaki był ostateczny koniec tych, którzy szerzyli zepsucie!

87. A jeśli część z was uwierzyła w to, z czym ja zostałem posłany, a część nie uwierzyła – to bądźcie cierpliwi, aż rozsądzi między nami Bóg. On jest najlepszym z sędziów!"

88. Powiedziała starszyzna z jego ludu – ci, którzy wbili się w dume: "My wypędzimy ciebie, o Szu`ajbie, i tych, którzy uwierzyli razem z tobą, z naszego miasta albo powrócisz do naszej religii!" On powiedział: "Nawet jeśli jej nienawidzimy?"

89. Wymyślilibyśmy przeciwko Bogu kłamstwo, jeśli byśmy powrócili do waszej religii, po tym, jak nas Bóg od niej wybawił. Nie godzi się nam powracać do niej, chyba że tak zechce Bóg, nasz Pan. Nasz Pan obejmuje wiedza każda rzecz! My zaufaliśmy Bogu! Panie nasz! Rozstrzygnij między nami i między naszym ludem według prawdy! Ty jesteś najlepszym z rozstrzygających!"

90. Powiedziała starszyzna z ich ludu – ci, którzy nie uwierzyli: "Jeśli pójdziecie za Szu`ajbem, to wtedy z pewnością poniesiecie stratę!"

91. I pochwyliło ich trzesienie ziemi, i rankiem znaleźli się w swoich domostwach, leżąc pierściami do ziemi.

92. Ci, którzy uważali Szu`ajba za kłamcę, to jakby tam nigdy nie mieszkali! ci, którzy uważali Szu`ajba za kłamcę, ponieśli stratę!

93. Tak więc on odwrócił się od nich i powiedział: "O ludu mój! Ja wam przekazałem posłanie mojego Pana i dawałem wam dobrą radę. Jakże więc mam się martwić o lud niewiernych!"

94. I nie posłaliśmy proroka do żadnego miasta, którego mieszkańcy nie doznaliby ucisku i nieszczęścia – być może, oni się upokorzą!

95. potem zamieniliśmy zło na dobro, a oni zapomnieli i powiedzieli: "Przecież i naszych ojców dotknęły cierpienie i radość." Tak więc pochwyliśmy ich niespodzianie, kiedy oni wcale nie przeczuwali.

96. A jeśli by mieszkańcy tych miast uwierzyli i byli bogobojni, to otwarlibyśmy dla nich z pewnością błogosławieństwa nieba i ziemi. Lecz oni uważali za kłamstwo, więc pochwyliśmy ich za to, co oni zarobili.

97. A czy mieszkańcy tych miast byli pewni, że Nasza srogość nie dosięgnie ich noca, kiedy beda pogrążeni we śnie?

98. Albo czy mieszkańcy tych miast byli pewni, że Nasza srogość nie dosięgnie ich podczas jasności dnia, kiedy się zabawiają?

99. A czy oni są bezpieczni przed zamysłem Boga? Lecz bezpieczni przed zamysłem Boga są tylko ludzie, którzy stracili.

100. Czy nie zostało ukazane tym, którzy odziedziczyli ziemię po jej dawnych mieszkańcach, iż gdybyśmy chcieli, to moglibyśmy ich dosięgnąć za ich grzechy i moglibyśmy zapieczętować ich serca, tak iż oni by nie słyszeli?

101. Takie to były te miasta; przekazujemy tobie o nich pewne opowieści. Przychodzili do nich posłancy z jasnymi dowodami, lecz oni nie byli skorzy uwierzyć w to, co przedtem uważali za kłamstwo. W ten sposób Bóg nakłada pieczęć na serca ludzi niewierzacych.

102. I nie znaleźliśmy u większości z nich żadnego przymierza; natomiast zauważyliśmy, że większość z nich to ludzie szerzacy zepsucie.

103. Następnie, po nich, posłaliśmy Mojżesza z Naszymi znakami – do Faraona i jego starszyny; lecz oni niesłusznie je odrzucili. Popatrz więc, jaki był ostateczny koniec tych, którzy szerzyli zgorszenie!

104. Powiedział Mojżesz: "O Faraonie! Zaprawdę, ja jestem posłancem od Pana światów!

105. Mam obowiązek mówić o Bogu tylko prawdę. Przyszedłem do was z jasnym dowodem od waszego Pana. Odeslij więc ze mna synów Izraela!"

106. Powiedział: "Skoro przyszedles z jasnym dowodem, to dostarcz go – jeśli jesteś z liczby prawdomównych!"

107. Wtedy Mojżesz rzucił swoją laske i oto stała się wezem prawdziwym!

108. Potem wyciągnął swoją reke i oto stała się biała dla patrzących!

109. I powiedziała starszyna z ludu Faraona: "Zaprawdę, to jest czarownik bardzo uczony!

110. On chce was wypędzić z waszej ziemi. Wiec co wy zalecacie?"

111. Oni powiedzieli: "Daj mu zwłokę, jemu i jego bratu, i poslij do miast ludzi poszukujących,

112. aby przyprowadzili każdego uczonego czarownika."

113. I przybyli czarownicy do Faraona, i powiedzieli: "Z pewnością otrzymamy nagrodę, jeśli będziemy zwycięzcami?!"

114. Powiedział: "Tak! I z pewnością znajdziecie się wśród przybliżonych!"

115. Oni powiedzieli: "O Mojżeszu! Albo ty rzucaj, albo my będziemy rzucali."

116. On powiedział: "Rzucajcie!" A kiedy oni rzucili, zaczarowali oczy ludzi, przestraszyli ich i zademonstrowali wielkie czarodziejstwo.

117. I objawiliśmy Mojżeszowi: "Rzuc twoją laske!" I oto ona polknęła to, co oni oszukawczo uczynili.

118. I ukazała się prawda, a fałszywe okazało się to, co oni czynili.

119. W ten sposób zostali tutaj zwyciężeni i wycofali się ponizeni.

120. Czarownicy rzucili się do wybijania pokłonów.

121. Powiedzieli: "Uwierzyliśmy w Pana światów,

122. Pana Mojżesza i Aarona!"

123. Powiedział Faraon: "Uwierzyliście w Niego, zanim ja wam pozwoliłem. Zaprawdę, to jest podstęp, jaki uknuliście w tym mieście, aby wyprowadzić z niego jego mieszkanców. Lecz niebawem się dowiecie!

124. Kaze uciąć wasze ręce i nogi po przeciwległych stronach, potem kaze was ukrzyżować."

125. Oni powiedzieli: "Zaprawdę, my zwracamy się ku naszemu Panu!

126. Ty się mścisz na nas tylko dlatego, że uwierzyliśmy w znaki naszego Pana, kiedy one do nas przyszły. Panie nasz! Wylej na nas cierpliwość i przyjmij nas jako całkowicie poddanych!"

127. I powiedziała starszyna ludu Faraona: "Czy ty dopuszczasz, aby Mojżesz i jego lud szerzyli zgorszenie na tej ziemi i porzucili ciebie i twoich bogów?" On powiedział: "My wymordujemy ich synów, a

pozostawimy przy zyciu ich kobiety. My z pewnoscia nad nimi zatriumfujemy!"

128. Powiedzial Mojzesz do swojego ludu: "Proscie Boga o pomoc i badzcie cierpliwi! Zaprawde, ziemia nalezy do Boga! On daje ja w dziedzictwo, komu chce sposród Swoich slug. Ostateczny rezultat nalezy do bogobojnych!"

129. Oni powiedzieli: "My cierpielismy udreke, zanim ty do nas przyszedles i po tym, jak do nas przyszedles." On powiedzial: "Moze byc, ze wasz Pan zniszczy waszego wroga i uczyni was nastepcami na ziemi, aby mógł zobaczyc, jak wy bedziecie dzialac."

130. I ukaralismy lud Faraona latami posuchy i brakiem owoców - byc moze, oni sie opamietaja.

131. Ale kiedy przyszlo do nich dobro, oni powiedzieli: "To sie nam nalezy." A kiedy dosieglo ich zlo, oni wedlug wróżby z ptaków przypisali to Mojzeszowi i jego ludziom. Czyz nie tak? i Ich ptaki zlej wróżby sa u Boga! Lecz wiekszosc z nich nie wie.

132. Oni powiedzieli: "Jakikolwiek przyniósłbys nam znak, aby nas nim oczarowac, my i tak w niego nie uwierzemy!"

133. I tak poslalismy na nich potop, szarancze i robactwo, zaby i krew jako znaki wyraźne. Lecz oni wbili sie w pyche i stali sie ludem grzeszników.

134. A kiedy spadla na nich plaga, oni powiedzieli: "O Mojzeszu! Módl sie za nami do twego Pana przez przymierze, które On zawarł z toba! Jesli odsuniesz od nas ten gniew, to my z pewnoscia uwierzemy i odeslemy z toba synów Izraela."

135. A kiedy odsunelismy od nich gniew - do kresu, który musieli osiagnac - oni zlamali swoje slubowanie.

136. Tak wiec zemscilismy sie na nich i potopilismy ich w odchlani morza, poniewaz uznali za klamstwo Nasze znaki i nie dbali o nie!

137. I dalismy w dziedzictwo tym ludziom, którzy byli ponizeni, wszystkie wschody i zachody tej ziemi, która poblogoslawilismy. I spelnilo sie bardzo piekne slowo twego Pana na synach Izraela, poniewaz oni byli cierpliwi! A zniszczylismy całkowicie to, co budowali Faraon i jego lud, i to, co oni wznosili.

138. I przeprowadzilismy synów Izraela przez morze. Przyszli oni do ludu oddanego całkowicie swoim bozkom i powiedzieli: "O Mojzeszu! Uczyn nam boga, tak jak oni maja bogów." On powiedzial: "Zaprawde, jestescie ludem nieswiadomym!"

139. Zostanie bowiem zniszczone to, za czym oni poszli, i daremne jest to, co oni czynia.

140. Czyz mam szukac dla was jakiegos boga innego niz Bóg? który was wyniósł ponad swiaty?"

161. I powiedziano im: "Osiedlcie sie w tym miescie* i jedzcie tam, co zechcecie, i mówcie: TPrzebaczenie!t Wchodzcie do bramy, wybijajac poklony, a My przebaczymy wam wasze grzechy. I damy wiecej tym, którzy czynia dobro."

162. A ci, którzy czynili niesprawiedliwosc, zmienili powiedzenie na inne niz to,* które im zostalo zalecone. Poslalismy wiec na nich plage z nieba, poniewaz byli niesprawiedliwi.

163. I zapytaj ich o miasto, które się znajdowało w pobliżu morza. Oni naruszali prawo w sobotę, albowiem przyplwały do nich ryby, ukazując się, w dniu szabatu, a w dniu, kiedy nie świecili szabatu, one nie przyplwały, W ten sposób ich doświadczamy, ponieważ oni są bezbożnikami.

164. A kiedy pewna społeczność spośród nich powiedziała: "Dlaczego wy napominacie naród, który Bóg zamierza zniszczyć lub ukarać karą straszną?", oni powiedzieli: "Dla usprawiedliwienia przed waszym Panem. Być może, oni będą bogobojni!"

165. A kiedy oni zapomnieli o tym, co im przypominano, My uratowaliśmy tych, którzy odstąpili od zła, a pochwyciliśmy karą bolesną niesprawiedliwych za to, że byli bezbożnymi.

166. A kiedy oni przekroczyli z dumą to, co im było zakazane, . powiedzieliśmy im: "Bądźcie wzgardzonymi małpami!"*

167. I oto ogłosił twój Pan: "Ja z pewnością podniosę przeciwko nim, aż do Dnia Zmartwychwstania, tych, którzy będą im zadawać dotkliwe cierpienia." Zaprawdę, twój Pan jest szybki w karaniu! I, zaprawdę, On jest przebaczący, łaskawy!*

168. Podzielił ich na ziemi na narody:* między nimi są tacy, którzy są sprawiedliwi, i między nimi są tacy, którzy nimi nie są. Doświadczaliśmy ich przez dobro i zło, być może, oni powrócą!

169. I pozostali po nich następcy, którzy odziedziczyli Księgę. Oni wybierają tylko dobre przypadkowe tego świata i mówią: "To nam zostanie wybaczone!" A jeśli przyjdzie do nich jeszcze inne podobne dobro, to oni je wezmą. Czy nie zostało od nich wzięte przymierze Księgi, iż nie będą mówić o Bogu nic innego, jak tylko prawdę? A oni przecież studiowali, co w niej było! Siedziba ostateczna jest lepsza dla tych, którzy są bogobojni. Czyż nie jesteście rozumni?

170. A ci, którzy trzymają się mocno Księgi i którzy odprawiają modlitwę... zaprawdę, My nie zgubimy nagrody dla tych, którzy czynią dobro!

171. Oto wstrzasneliśmy górę nad nimi, jak gdyby to był baldachim, i oni sadzili, że ona spadnie na nich: "Trzymajcie mocno to, co wam daliśmy, i wspominajcie, co w niej zawarte! Być może, będziecie bogobojni!"

172. I oto wziął twój Pan z ledźwi synów Adama - ich potomstwo, i nakazał im zaświadczyć wobec samych siebie: "Czy Ja nie jestem waszym Panem?" Oni powiedzieli: "Tak! Zaświadczamy" - abyscie nie powiedzieli w Dniu Zmartwychwstania: "Nie dbaliśmy o to!"

173. Albo abyscie nie powiedzieli: "Przecież nasi ojcowie przedtem byli balwochwalcami, a my byliśmy ich potomstwem. Czy Ty więc wytracisz nas za to, co czynili ci, którzy poszli za fałszem?"

174. W ten sposób wyjaśniamy wyraźnie znaki - a być może, oni powrócą!

175. Przytocz im opowieść o tym, któremu daliśmy Nasze znaki, lecz on przeszedł mimo nich. Wtedy poszedł za nim szatan i on znalazł się między tymi, którzy zabłądzili.

176. A gdybysmy zechcieli, to wynieslibysmy go przez nie; lecz on przyłgął do ziemi i poszedł za swoją namietnością. On jest podobny do psa: jeśli się rzucisz na niego, warczy, a kiedy zostawisz go w spokoju, też warczy. Podobnie zachowują się ludzie, którzy za kłamstwo

uznali Nasze znaki. Opowiedz im wiec te historie, byc moze, oni sie zastanowia!

177. Zly jest przyklad tych ludzi, którzy za klamstwo uznali Nasze znaki: oni dla samych siebie byli niesprawiedliwi

178. A kogo prowadzi Bóg droga prosta, ten idzie droga prosta; a kogo On sprowadzi z drogi, to tacy sa stratni.

179. Stworzyliśmy dla Gehenny wielu spośród dzinnów i ludzi: oni maja serca, którymi nie pojmują; oni maja oczy, którymi nie widza; oni maja uszy, którymi nie slysza! Oni sa podobni do bydla, a nawet jeszcze bardziej zablakani! Tacy sa calkowicie beztroscy!

180. Do Boga naleza imiona najpiekniejsze! Wzywajcie Go wiec nimi, a pozostawcie tych, którzy bluznia Jego imionom! Oni niebawem otrzymaja zaplate za to, co czynili.

181. A wśród tych, których stworzyliśmy, jest naród, który idzie droga prosta, kierujac sie prawda, i dzieki niej postepuje sprawiedliwie.

182. A tych, którzy za klamstwo uznali Nasze znaki, My sciagniemy w dół, stopien po stopniu, tak iz oni nawet nie beda wiedzieli.

183. Ja im dam zwloke. Zaprawde, Mój zamysl jest pewny!

184. Czyz oni sie zastanowili? Nie ma zadnego szalenstwa w ich towarzyszu! On jest tylko jawnie ostrzegajacym!

185. Czyz oni nie patrzyli na królestwo niebios i ziemi i na wszystkie rzeczy, które stworzył Bóg? Byc moze, juz zbлизyl sie ich termin. W jakie wiec opowiadanie, po tym, oni uwierza?

186. Kogo sprowadzi z drogi Bóg, taki nie bedzie mial zadnego przewodnika! On pozostawi ich w zablakaniu, oni beda wedrowac na oslep.

187. Beda ciebie pytac o Godzine: kiedy ona przybije do przystani? Powiedz: "Wiedza o niej jest tylko u mego Pana! Nie ujawni jej, we wlasciwym czasie, nikt inny, jak tylko On! Ciazy ona na niebiosach i na ziemi; przyjdzie do was niespodziewanie." Oni beda ciebie pytac, jak gdybys byl o niej powiadomiony.

188. Powiedz: "Wiedza o niej jest tylko u Boga, lecz wiekszosc ludzi nie wie!" Powiedz: "Ja nie wladam dla samego siebie ani korzyscia, ani szkoda, lecz tylko tym, co zechce Bóg. Gdybym znal to, co skryte, z pewnoscia, pomnozylbym sobie dobróc a nie dotkneloby mnie zlo. Ja jestem tylko ostrzegajacym i zwiastunem dla ludzi, którzy wierza!"

189. On jest Tym, który stworzył nas z jednego istnienia, a z niego uczynil jej malzonke, zeby mógł odpoczywac przy niej . A kiedy on pokryl ja, ona zaczela nosic lekki ciezar, z którym swobodnie chodzila. A kiedy stala sie ociezala, oni zawolali do Boga, swego Pana: "Jesli Ty nam dasz sprawiedliwego, to my, z pewnoscia, bedziemy Ci wdzieczni!"

190. Kiedy On dal im sprawiedliwego, oni przygotowywali Mu wspóltowarzyszy spośród tego, czym On ich obdarzył. Lecz Bóg jest wyniosly ponad to, co oni Jemu dodaja jako wspóltowarzyszy!

191. Czy, oni dodaja za wspóltowarzyszy to, co niczego nie stwarza; lecz samo jest stwarzane,

192. i nie jest w stanie przyjsc im z pomoca, ani tez samemu sobie nie moze pomóc?

193. A kiedy wy ich wzywacie ku drodze prostej, oni nie ida za wami. Bedzie wam wszystko jedno, czy wy ich bedziecie wzywac, czy wy bedziecie milczec.
194. Zaprawde, ci, których wzywacie poza Bogiem - to slugi, podobnie jak wy. Wzywajcie ich wiec! Niech oni was sluchaja, jesli jestescie prawdomówni!
195. Czy oni maja nogi, na których chodza? Czy oni maja rece, którymi chwytaja? Czy oni maja oczy, którymi widza? Czy oni maja uszy, którymi slysza? Powiedz: "Wzywajcie waszych współtowarzyszy i knujcie podstęp przeciwko mnie, i nie kazcie mi czekac!"
196. Zaprawde, opiekunem moim jest Bóg, który zeslal Ksiege! To On opiekuje sie ludzmi prawymi.
197. A ci, których wy wzywacie, poza Nim, nie sa w stanie wam pomóc ani tez sobie samym nie pomagają."
198. Kiedy ich wzywasz ku drodze prostej, to oni nie slysza. Ty widzisz, jak oni patrza na ciebie, lecz oni nie widza.
199. Trzymaj sie przebaczenia! Nakazuj dobro, a odsuwaj sie od nieswiadomych!
200. A jesli cie szatan wodzi na pokuszenie, to szukaj ucieczki u Boga! Zaprawde, On jest slyszacy, wszechwiedzacy!
201. Zaprawde, ci, którzy sa bogobojni, kiedy ich dosiega pokusa szatana, przypominaja sobie i wtedy widza jasno.
202. A ich bracia pograzaja ich w bledzie i potem nie zmniejszaja go.
203. A kiedy ty nie przynosisz im zadnego znaku, oni mówia: "Dlaczego ty go nie wybrales?" Powiedz: "Ja ide tylko za tym, co mi zostalo objawione od mego Pana. To sa jasne dowody od waszego Pana, droga prosta i milosierdzie dla ludzi, którzy wierza!"
204. A kiedy Koran jest recytowany to przysluchujcie sie i milczcie Byc moze, doznacie milosierdzia!
205. Wspominaj twego Pana w twojej duszy z pokora i z bojaznia rano i wieczorem! I nie badz miedzy niedbalymi!
206. Zaprawde, ci, którzy sa u twego Pana, nie sa tak pyszni, by Mu nie sluzyc; oni Go wyslawiaja i wybijaja Mu poklony!

SURA 8. AL-ANFAL (LUPY)

W imie Boga Milosierznego i Litosciwego

1. Zapytuja cie o lupy. Powiedz: "Lupy naleza do Boga i Poslanca. Przeto bójcie sie Boga i ustanówcie zgode miedzy wami! Sluchajcie Boga i Jego Poslanca, jesli jestescie wierzacymi!"
2. Wierzacymi sa tylko: ci, których serca drza z przerazenia, kiedy wspomina sie Boga; ci, których wiara sie powieksza, kiedy sa im recytowane Jego znaki - oni ufaja swojemu Panu -
3. ci, którzy odprawiaja modlitwe; ci, którzy rozdaja z tego, w co ich zaopatrzylismy
4. - tacy sa naprawde wierzacymi! - Dla nich sa przygotowane stopnie u ich Pana i przebaczenie, i szlachetne zaopatrzenie.

5. I tak wyprowadził ciebie twój Pan z twojego domu w imię prawdy, choć część wierzących jej się sprzeciwiała;
6. dyskutowali z tobą na temat prawdy, chociaż ona stała się już jasna, jak gdyby byli popędzani ku śmierci dla nich widocznej .
7. I kiedy obiecał wam Bóg, iż jeden z dwóch oddziałów wam się podda, pragneliście, aby to był ten, który nie był uzbrojony. Lecz Bóg chciał utwierdzić prawdę przez Swoje słowa i zniszczyć niewiernych do ostatniego,
8. tak żeby utwierdzić prawdę, a zniweczyć fałsz, chociażby to było nienawistne dla grzeszników.
9. Kiedy błagaliście waszego Pana o pomoc, On wysłuchał was: "Ja was wspomogę tysiącem aniołów idących jedni za drugimi."
10. Bóg uczynił to jedynie radośną wieścią, aby uspokoić przez to wasze serca. Pomoc jest tylko od Boga. Zaprawdę, Bóg jest potężny, mądry!
11. Oto On okrył was sennością – zabezpieczeniem pochodzącym od Niego – i spuścił na was z nieba wodę, aby was nią oczyścić i usunąć z was brud szatana, umocnić wasze serca i utwierdzić przez to wasze stopy.
12. Twój Pan objawił aniołom: "Oto Ja jestem z wami! Umocnijcie więc tych, którzy wierzą! Ja wrzucę strach w serca niewiernych. Bijcie ich więc po karkach! Bijcie ich po wszystkich palcach!"
13. Dlatego, że oni oddzielili się od Boga i Jego Posłańca. A kto oddzieli się od Boga i Jego Posłańca... zaprawdę, Bóg jest straszny w karaniu!
14. To jest dla was! Zakosztujcie więc tego! albowiem niewiernych czeka kara ognia!
15. O wy, którzy wierzycie! Kiedy spotkacie niewiernych, posuwających się w marszu, to nie odwracajcie się do nich plecami!
16. A kto tego dnia odwróci się do nich plecami – jeśli nie czyni tego powracając do bitwy albo przyłączając się do oddziału – to ten sciągnie na siebie gniew Boga, a jego miejscem schronienia będzie Gehenna! A jakże to złe miejsce przybycia!
17. To nie wy ich zabijaliście, lecz Bóg ich zabijał. To nie ty rzuciłeś, kiedy rzuciłeś, lecz to Bóg rzucił; aby doświadczyć wiernych doświadczeniem pięknym, pochodzącym od Niego. Zaprawdę, Bóg jest słyszającym, wszechwiedzącym!
18. To jest dla was! Bóg czyni daremnym podstęp niewiernych.
19. Jeśli poszukiwaliście zwycięstwa, to zwycięstwo przyszło do was. Ale jeśli zaprzestaniecie, to dla was będzie lepiej. A jeśli zaczniecie na nowo, to i My zaczniemy. Nie wybawi was od niczego wasza gromada, nawet jeśli będzie liczna. Zaprawdę, Bóg jest razem z wierzącymi!
20. O wy, którzy wierzycie! Słuchajcie Boga i Jego Posłańca! Nie odwracajcie się od niego, wtedy kiedy słyszycie!
21. I nie bądźcie tacy jak ci, którzy powiedzieli: "Słyszeliśmy!", podczas gdy wcale nie słuchają.
22. Zaprawdę, najgorszymi ze zwierząt w oczach Boga są głusi i niemi, którzy wcale nie rozumieją.

23. Jesliby Bóg uznał w nich coś dobrego, to z pewnością dalby im usłyszeć; ale jesliby On nawet dał im usłyszeć, to oni i tak odwróciłiby się od Niego i odsuneliby się ze sprzeciwem.
24. O wy, którzy wierzycie! Odpowiadajcie Bogu i Jego Posłancowi, kiedy on was wzywa do tego, co wam daje życie. I wiedzcie, że Bóg staje między człowiekiem a jego sercem i że ku Niemu zostaniecie zebrani.
25. Bójcie się pokuszenia, które dosięgnie nie tylko tych z was, którzy są niesprawiedliwi. I wiedzcie, że Bóg jest surowy w karaniu!
26. I przypomnijcie sobie czas, kiedy byście byli nieliczni, kiedy byście osłabieni na tej ziemi, obawiając się, że ludzie was wychwycą. Wtedy On dał wam schronienie, umocnił was Swoją pomocą i zaopatrzył was w dobre rzeczy. Być może, będziecie wdzięczni!
27. O wy, którzy wierzycie! Nie zdradzajcie Boga i Posłanca, bo wtedy zdradzicie powierzone wam legaty, a przecież wy wiecie.
28. I wiedzcie że wasze dobra i wasze dzieci są pokuszeniem i że u Boga jest nagroda ogromna.
29. O wy, którzy wierzycie! Jeśli będziecie się obawiać Boga, to On da wam zdolność rozróżnienia i odpuszczy wam wasze złe czyny, i przebaczy wam. Bóg jest władcą łaski ogromnej.
30. A jeśli spiskują przeciwko tobie ci, którzy nie uwierzyli, aby cię pochwycić mocno albo zabić cię lub wypędzić, jeśli zatem oni spiskują, to i Bóg przygotowuje podstęp. A Bóg jest najlepszy w swoim podstępie.
31. Kiedy są im recytowane Nasze znaki, oni mówią: "My już słyszeliśmy! Jeslibysmy chcieli, to powiedzielibysmy to samo. To są tylko baśnie dawnych przodków."
32. I oto oni powiedzieli: "O Boże! Jeśli to jest prawda od Ciebie, to spuść na nas deszcz kamieni z nieba albo sprowadź na nas kary bolesne!"
33. Ale Bóg nie taki, by ich karać, kiedy ty znajdujesz się wśród nich; i Bóg nie będzie ich karał, jeśli oni poproszą o przebaczenie.
34. Lecz dlaczego nie ukarze ich Bóg, kiedy oni odsuwają od świętego Meczetu? Oni nie są jego opiekunami, bo opiekunami jego są tylko bogobojni. Lecz większość z nich nie wie.
35. A modlitwa ich w tym Domu to tylko świst i klaskanie w dłonie. Zakosztujcie więc kary za waszą niewiarę!
36. Zaprawdę; ci, którzy nie uwierzyli, trwonią swoje dobra, żeby oddalić od drogi Boga. I oni je roztrwonili. Potem będzie to dla nich udreczeniem i błądą zwyciężenia. A ci, którzy nie uwierzyli, będą zebrani ku Gehennie,
37. ażeby rozdzielił Bóg złego od dobrego i umieścił złych jednego na drugim; . ażeby zgarnął ich wszystkich razem i umieścił w Gehennie. To są ci, których stracili!
38. Powiedz tym, którzy uwierzyli: "Jeśli oni się powstrzymają, to zostanie im przebaczone to, co było przedtem, a jeśli oni na nowo zaczną... - to przecież mają przykład dawnych przodków!"
39. Zwalczajcie ich, aż nie będzie już buntu i religia w całości będzie należeć do Boga." A jeśli oni się powstrzymają... to, zaprawdę, Bóg widzi jasno, co czynicie!

40. A jeśli oni się odwróca, to wieście, iż Bóg jest waszym Panem! Jakże to wspinały Pan! Jakże to wspinały Wspomocznicy!

41. I wieście, iż cokolwiek weźmiecie w postaci łupów, to piąta część należy do Boga i Jego Posłańca, do jego krewnych i sierot, do ubogich i do podróżnego – jeśli wierzyć w Boga i w to, co zesłaliśmy Naszemu słudze w dniu rozdzielenia, w, dniu spotkania dwóch zastępów. A Bóg jest nad każdą rzeczą wszechwładny!

42. Oto wy byście na zboczu najbliższym, a oni byli na zboczu najdalszym, i oddział na wierzchołkach poniżej was. Jeśli byście sami wyznaczyli sobie spotkanie, . to nie doszlibyście do zgody, lecz to się stało, aby Bóg rozstrzygnął sprawę, która się powinna dokonać: aby zgiął ten, kto zgiął, przy jasnym dowodzie, aby zył ten, kto pozostał żywy, przy jasnym dowodzie. Zaprawdę, Bóg jest słyszający, wszechwiedzący!

43. Oto we śnie pokazał ci ich Bóg niewielu. Jeśli On pokazał ci ich wielu, stracilibyście odwagę i sprzeczałibyście się w tej sprawie. Lecz Bóg dał uspokojenie: przecież On wie dobrze, co jest w piersiach!

44. I oto On pokazał wam ich, kiedy spotkaliście się, jako nielicznych w waszych oczach, i podobnie pomniejszył was w ich oczach, aby móc rozstrzygnąć sprawę, która się miała dokonać. Do Boga powracają wszystkie sprawy!

45. O wy, którzy wierzyć! Kiedy spotykacie jakis oddział, to trzymajcie się mocno i często wspominajcie Boga! Być może, będziecie mieć szczęście!

46. I słuchajcie Boga i Jego Posłańca! Nie sprzecajcie się między sobą, bo osłabiecie i odejdzie od was wasza moc. Bądźcie cierpliwi! Zaprawdę, Bóg jest z cierpliwymi!

47. I nie bądźcie tak jak ci, którzy wyszli ze swoich domostw z dumą i dla pokazania się ludziom. Oni odsuwają się od drogi Boga, lecz Bóg obejmuje to, co oni czynią.

48. Oto upiększył szatan ich działanie i powiedział: "Nie ma zwycięzcy nad wami dzisiaj wśród ludzi, a ja jestem waszym sąsiadem opiekunczym." Kiedy jednak pokazały się obydwa oddziały, on obrócił się na piętach i powiedział: "Ja jestem niewinny względem was. Widzę to, czego wy nie widzicie. Ja boję się Boga. Bóg jest straszny w karaniu!"

49. Oto mówią obludnicy i ci, w których sercach jest choroba: "Tych ludzi zwiódł ich religia." Ale ten, kto zaufał Bogu... zaprawdę, Bóg jest potężny, mądry!

50. Gdybyś tylko mógł widzieć, jak aniołowie zabierają tych, którzy nie uwierzyli! Oni biją ich po twarzy i po plecach: "Zakosztujcie kary ognia palącego!"

51. To jest za to, co przygotowały wasze ręce!" Bóg nie jest niesprawiedliwy dla Swoich sług.

52. Oni są jak ludzie Faraona i ci, którzy byli przed nimi: oni nie uwierzyli w znaki Boga i zabrał ich Bóg za grzechy. Zaprawdę, Bóg jest mocny, straszny w karaniu!

53. Tak jest, ponieważ Bóg nie zmienia Swojego dobrodziejstwa, którym obdarzył jakis naród, dopóki oni nie zmieniają tego, co posiadają w swoich duszach. Bo, zaprawdę, Bóg jest słyszający, wszechwiedzący!

54. Taki był los ludzi Faraona i tych, którzy byli przed nimi, albowiem za kłamstwo uznali znaki swego Pana; wytraciliśmy ich za ich grzechy; i zatopiliśmy ludzi Faraona. Oni wszyscy byli ludźmi niesprawiedliwymi.

55. Zaprawde, gorsi od zwierząt u Boga są ci, którzy odrzucili wiare i nie wierzą;

56. ci, z którymi ty zawierasz przymierze, a potem oni naruszają swój układ za każdym razem; oni nie są bogobojni.

57. A jeśli spotkasz się z nimi na wojnie, to postępuj z nimi w taki sposób, by rozproszyc tych, którzy znajdują się za nimi. Być może, oni się opamiętają!

58. A jeśli naprawdę obawiasz się zdrady ze strony pewnych ludzi, to tak samo odrzuc ich przymierze. Zaprawde, Bóg nie kocha zdrajców!

59. I niech nie sady ci, którzy nie uwierzyli, że nas wyprzedza. Oni przeciez nie są zdolni niczego udaremnić!

60. Przygotujcie przeciwko nim, ile możecie sił i oddziałów konnicy, którymi moglibyście przerazić wroga Boga i wroga waszego, jak również innych, którzy są poza nimi, a których wy nie znacie. Bóg ich zna! A to, co wy rozdajecie na drodze Boga, to zostanie wam w pełni oddane i nie doznacie niesprawiedliwości.

61. A jeśli oni sklonia się do pokoju, to i ty się ku niemu sklon i zaufaj Bogu! Zaprawde, On jest Słyszający, Wszechwiedzący!

62. A jeśli oni zechcą ciebie zdradzić - to zaprawde, niech wystarczy ci Bóg! On jest Tym, który wsparł ciebie Swoją pomocą i pomocą wierzących;

63. On zjednoczył ich serca. Gdybyś ty rozdał wszystko, co jest na ziemi, to nie mógłbyś zjednoczyć ich serc. Lecz Bóg zjednoczył je, bo przeciez On jest potężny, mądry!

64. O Proroku! Wystarczy ci Bóg i ci spośród wiernych, którzy idą za tobą!

65. O proroku! Pobudzaj wiernych do walki! Jeśli wśród was jest dwudziestu cierpliwych, to zwycięża dwustu; a jeśli jest stu wśród was, to oni zwycięża tysiąc niewiernych, ponieważ oni są ludźmi, którzy nie rozumieją.

66. Teraz ulżył wam Bóg; On wie, że jesteście słabi. A więc jeśli będzie wśród was stu sprawiedliwych, to oni zwycięża dwustu; a jeśli będzie was tysiąc, to oni zwycięża dwa tysiące - za pozwoleniem Boga. Bóg jest przeciez z cierpliwymi!

67. Nie jest odpowiednie dla Proroka, aby brał jenców, dopóki on nie dokona całkowitego podboju ziemi. Wy pragniecie tego, co przypadkowe na tym świecie, a Bóg chce życia ostatecznego. Bóg jest potężny, mądry!

68. Gdyby nie było przepisu od Boga, który już przyszedł wcześniej, to doszłoby was straszna kara za to, coście wzięli.

69. Jedźcie więc z tego, co zdobyliście jako łup, to, co jest dozwolone i wspaniałe, i bójcie się Boga! Zaprawde, Bóg jest przebaczący, łaskawy!

70. O Proroku! Powiedz tym jencom, którzy są w waszych rękach: "Jeśli Bóg znajdzie dobro w waszych sercach, to On wam da coś lepszego niż to,

co wam zostalo zabrane, i przebaczy wam. Bóg jest przebaczejacy, litosciwy!"

71. A jesli oni zechca ciebie zdradzic, to juz wczesniej zdradza Boga. Lecz On dal tobie wladze nad nimi. Bóg jest wszechwiedzacy, madry!

72. Zaprawde, ci, którzy uwierzyli, ci, którzy razem wywedrowali, ci, którzy walczyli na drodze Boga swoimi dobrami i swoimi duszami, ci, którzy uzyczyli schronienia i spieszyli z pomoca - oni sa przyjaciółmi jedni dla drugich. A wzgledem tych, którzy uwierzyli, a nie wywedrowali razem, nie jestescie zobowiazani w niczym do sprawowania opieki nad nimi, dopóki oni nie wywedruja razem. A jesli oni poprosza was o pomoc w religii, to na was ciazy obowiazek pomocy, jesli tylko nie jest ona wymierzona przeciw ludowi, z którym zawarlicie przymierze. Bóg widzi jasno to, co czynicie!

73. A ci, którzy nie uwierzyli, sa przyjaciółmi jedni drugich. Jesli wy tego nie uczynicie, to powstanie bunt na ziemi i wielkie zepsucie.

74. A ci, którzy uwierzyli, i ci, którzy wywedrowali razem, i ci, którzy walczyli na drodze Boga, i ci, którzy uzyczyli schronienia, i ci, którzy udzielili pomocy - tacy sa naprawde wierzacy! Oni otrzymaja przebaczenie i szlachetne zaopatrzenie.

75. A ci, którzy uwierzyli później, którzy wywedrowali razem i walczyli wraz z wami, oni naleza do was; lecz ci, którzy sa zwiazani pokrewienstwem, sa jeszcze blizsi jedni drugich w Ksiedze Boga. Zaprawde, Bóg o kazdej rzeczy jest wszechwiedzacy!

SURA 9. AT-TAUBA (SKRUCHA)

W imie Boga Milosierznego i Litosciwego

1. Bóg i Jego Poslaniec sa wolni od zobowiazan wzgledem tych sposród balwochwalców, z którymi zawarlicie przymierze.

2. Podrózujcie swobodnie po ziemi w ciagu czterech miesiecy! Wiedzcie, iz nie jestescie zdolni sprowadzic do niemocy Boga i ze Bóg pokryje wstydem niewiernych!

3. I oto wezwanie od Boga i Jego Poslanca do ludzi w dniu wielkiej pielgrzymki: "Bóg i Jego Poslaniec sa wolni od zobowiazania wzgledem balwochwalców. Jesli sie nawrócicie, to bedzie lepiej dla was; a jesli sie odwrócicie, to wiedzcie, iz nie sprowadzicie Boga do niemocy." Obwiesc kare bolesna tym, którzy nie wierza!

4. Jednak z wyjatkiem tych sposród balwochwalców, z którymi zawarlicie przymierze; oni go potem w niczym nie naruszyli ani tez nie pomagali nikomu przeciwko wam. Uszanujcie wiec w pelni wzgledem nich wasze przymierze, az do ich terminu. Zaprawde, Bóg kocha ludzi bogoboynych!

5. A kiedy mina swiete miesiace, wtedy zabijajcie balwochwalców, tam gdzie ich znajdziecie; chwytajcie ich, oblegajcie i przygotowujcie dla nich wszelkie zasadzki! Ale jesli oni sie nawróca i beda odprawiac modlitwe, i dawac jalmuzne, to dajcie im wolna droge. Zaprawde, Bóg jest przebaczejacy, litosciwy!

6. A jesli ktos z balwochwalców poszukuje u ciebie schronienia, to daj mu schronienie, tak by mógł uslyszec slowo Boga, a nastepnie doprowadz go do miejsca bezpiecznego. Tak sie stanie, poniewaz to sa ludzie, którzy nie wiedza.

7. Jakież może być przymierze balwochwalców z Bogiem i Jego Posłancem, z wyjątkiem tych, z którymi zawarłiscie przymierze w świętym Mecze? I jak długo oni będą wierni wam, to i wy bądźcie wierni im! Zaprawdę, Bóg kocha ludzi bogobożnych!
8. Jakże to? Skoro oni, kiedy mają przewagę nad wami, nie przestrzegają wobec was ani związków przymierza, ani też traktatu o opiece? Oni starają się wam przypodobać swoimi ustami, ale serca ich odmawiają i większość z nich to ludzie przewrotni.
9. Oni sprzedają znaki Boga za małą cenę i oddalają się od Jego drogi. Jakże złe jest to, co czynią!
10. Oni nie przestrzegają względem wiernego ani związków przymierza, ani traktatu o opiece. Tacy są ludźmi występniymi.
11. Ale jeśli oni się nawrócą i będą odprawiać modlitwy, i dawać jałmużnę, to staną się waszymi braćmi w religii. My jasno przedstawiamy znaki ludziom, którzy wiedzą.
12. A jeśli oni naruszają swoje przysięgi po zawarciu przymierza i jeśli atakują waszą religię, to zwalczajcie wtedy imamów niewierności! Zaprawdę, nie ma dla nich przysięg! Być może, oni zaprzestaną!
13. Czyż nie będziecie zwalczali ludzi, którzy złamali swoje przysięgi i którzy usiłowali wypędzić Posłanca? To oni zaatakowali was po raz pierwszy. Czy wy się ich obawiacie? Przecież Bóg zasługuje bardziej na to, byście się Go obawiali, jeśli jesteście wierzącymi!
14. Zwalczajcie ich! Bóg ukarze ich przez wasze ręce i okryje ich wstydem; i pomoże wam zwyciężyć ich. On uleczy piersi ludzi wierzących,
15. i On usunie zawrasc z ich serc. Bóg nawraca się ku temu, komu chce. Bóg jest wszechwiedzący, mądry!
16. Czy wy sądzicie, że będziecie pozostawieni w spokoju, skoro Bóg jeszcze nie zna tych spośród was, którzy walczyli i nie wzięli sobie – poza Bogiem, Jego Posłancem i wiernymi – nikogo jako bliskiego przyjaciela? A Bóg jest w pełni świadomy tego, co wy czynicie!
17. Nie godzi się balwochwalcom, aby odwiedzali świątynię Boga, dając świadectwo niewiary przeciwko samym sobie. Działania takich ludzi są daremne. Oni będą przebywać w ogniu na wieki.
18. I będzie odwiedzać świątynię Boga tylko: ten, kto wierzy w Boga i w Dzień Ostatni; ten, kto odprawia modlitwy; ten, kto daje jałmużnę; ten, kto obawia się tylko Boga: Być może tacy będą w liczbie prowadzonych drogą prostą!
19. Czyż wy uważacie, że ten kto napoi pielgrzymę i odwiedzi święty Meczet podobny jest temu, kto uwierzył w Boga i w Dzień Ostatni i walczył na drodze Boga? Oni nie są równi przed Bogiem. Bóg nie prowadzi drogą prostą ludzi niesprawiedliwych.
20. Ci, którzy uwierzyli, ci, którzy wywedrowali wspólnie, ci, którzy walczyli na drodze Boga swoim majątkiem i swoimi duszami, będą mieli najwyższy stopień u Boga – oni są tymi, którzy osiągnęli sukces!
21. Ich Pan obwieści im radosną nowinę przez miłosierdzie od Niego i przez upodobanie, i przez Ogrody, gdzie czeka ich nieustanna szczęśliwość.

22. Beda w nich przebywac na wieki. Zaprawde, u Boga jest nagroda ogromna!
23. O wy, którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie za przyjaciół waszych ojców i waszych braci, jesli oni przedkladaja niewiare ponad wiare. A ci z was, którzy biora ich sobie za przyjaciół, ci sa niesprawiedliwi.
24. Powiedz: "Jesli wasi ojcowie, wasi synowie i wasi bracia, wasze zony i wasz ród, i wasze majatki, które zdobylysce, i handel, o którego zastój sie obawiacie, i mieszkania, które wam sie podobaja, sa wam milsze anizeli Bóg i Jego Poslaniec oraz zmaganie sie na Jego drodze - to oczekujcie, az przyjdzie Bóg ze Swoim rozkazem." Bóg nie prowadzi droga prosta ludzi szerzacych zepsucie.
25. A Bóg pomógł wam zwyciezyc w wielu regionach, i w dniu Hunajn, kiedy was zadziwila wasza mnogosc. Lecz ona od niczego was nie wybawila i ziemia stala sie dla was ciasna mimo jej rozleglosci. Potem odwrócilisce sie plecami.
26. Nastepnie Bóg zeslal Swoj spokoj na Swojego Poslanca i na wiernych. On zeslal wojska, których nie widzieliscie, i ukaral tych, którzy nie uwierzyli. Taka jest zaplata dla niewiernych!
27. Nastepnie Bóg nawróci sie ku temu, ku któremu zechce. Bóg jest przebaczajacy, litosciwy!
28. O wy, którzy wierzycie! Balwochwa!cy sa przeciez nieczystoscia. Przeto niech nie przyblizaja sie do Meczetu swietego po tym roku! A jesli boicie sie ubóstwa, to wzbogaci was Bóg przez Swoja laske, jesli zechce. Zaprawde, Bóg jest wszechwiedzacy, mady!
29. Zwalczajcie tych, którzy nie wierza w Boga i w Dzień Ostatni, którzy nie zakazuja tego, co zakazal Bóg i Jego Poslaniec, i nie poddaja sie religii prawdy - sprosód tych, którym zostala dana Ksiega - dopóki oni nie zaplaca daniny wlasna reka i nie zostana upokorzeni.
30. Zydzi powiedzieli: "Uzajr jest synem Boga." A chrzescijanie powiedzieli: "Mesjasz jest synem Boga." Takie sa slowa wypowiedziane ich ustami. Oni nasladuja slowa tych, którzy przedtem nie wierzyli. Niech zwalczy ich Bóg! Jakze oni sa przewrotni!
31. Oni wzeli swoich uczonych w pismie i swoich mnichów za panów, poza Bogiem, i Mesjasza, syna Marii. A rozkazano im przeciez czcic tylko Boga Jedyne. Nie ma boga, jak tylko On! Jakze On bardziej godny jest chwały anizeli to, co oni Jemu dodaja jako współtowarzyszy!
32. Oni chca zagasic swiatlo Boga swoimi ustami, lecz Bóg nie dopusci do tego, by nie uczynic pelnym Swojego swiatla, chociazby niewierni czuli do tego wstret.
33. On jest Tym, który wyslal Swojego Poslanca z droga prosta i religia prawdy, aby uczynic ja widoczna ponad wszelka religie, chociazby balwochwalcy czuli do tego wstret.
34. O wy, którzy wierzycie! Zaprawde, wielu sprosód uczonych w pismie - rabinów i mnichów - zjada nadaremnie majatki ludzi i oddala od drogi Boga. A tym, którzy zbieraja zloto i srebro, a nie rozdaja ich na drodze Boga - obwiesc kare bolesna!
35. W Dniu, kiedy te metale beda rozpalone w ogniu Gehenny i beda napietnowane nimi ich czola, ich boki i grzbiety: "Oto co zebraliscie dla siebie. Zakosztujcie wiec tego, co zebraliscie!"

36. Liczba miesiecy u Boga: dwanasie miesiecy zaznaczonych w Ksiedze Boga w dniu, kiedy On stworzyl niebiosy i ziemie. Wśród nich - cztery swiete. To jest religia prawdziwa. Przeto nie czyncie sobie niesprawiedliwosci w tych miesiacach i zwalczajcie balwochwalców w calosci, tak jak oni was zwalczaja w calosci. Wiedzcie, iz Bóg jest z bogobojnymi!

37. Przesuniecie miesiaca jest tylko pomnozeniem niewiary; sa wprowadzeni przez to w blad tylko ci, którzy nie wierza. Oni uznaja to za dozwolone jednego roku i uznaja to za zakazane innego roku, aby wyrównac liczbe tych miesiecy uswieconych przez Boga i w ten sposób za dozwolone uznać to, czego zakazal Bóg. Zostalo im upiekszone zlo ich dzialania, lecz Bóg nie prowadzi droga prosta ludzi niesprawiedliwych.

38. O wy, którzy wierzycie! Dlaczego, kiedy wam mówia: "Ruszajcie na droge Boga!" - tak ciazycie ku ziemi? Czy podoba wam sie bardziej zycie tego swiata, czy zycie ostateczne? Przeciez uzywanie zycia tego swiata w porównaniu z zyciem ostatecznym - jest mizerne!

39. A jesli nie wyruszycie, to ukarze was Bóg kara bolesna i zmieni was na inny naród. A wy nie mozece Mu w niczym zaszkodzic. Przeciez Bóg jest nad kazda rzecz wszechwladny!

40. A jesli wy mu nie pomozece - to Bóg mu juz dopomógł, kiedy wypiedzili go ci, którzy nie uwierzyli, kiedy on byl drugim z dwóch. Kiedy oni obydwaj byli w grocie, oto on mówi do swojego towarzysza: "Nie smuc sie! Zaprawde, Bóg jest z nami!" I Bóg zeslal na niego Swój spokój, i wzmocnil go Swoimi wojskami, których wy nie widzieliscie, i ponizyl slowo tych, którzy nie uwierzyli, a slowo Boga wywyszyl. Bóg jest potezny, mady!

41. Wyruszajcie - lekko i ciezkozbrojni! Walczcie waszymi majatkami i waszymi duszami na drodze Boga! To jest dla was lepsze, gdybyscie mogli wiedziec!

42. Jesliby zysk byl bliski, a droga umiarkowana, to oni z pewnoscia poszliby za toba. Lecz daleka dla nich byla odleglosc. Oni beda przysiegac na Boga: "Gdybysmy mogli, wyruszylibysmy z wami!" Oni gubia siebie samych. A Bóg wie doskonale, ze oni sa klamcami.

43. Niech Bóg ci przebaczy! Dlaczego ich pozostawiles, zanim dali sie tobie jasno poznac ci, którzy mówili prawde, i ci, którzy byli klamcami?

44. Ci, którzy wierza w Boga i w Dzień Ostatni, nie beda cie prosic o pozwolenie, by walczyć swoimi majatkami i swoimi duszami. A Bóg zna dobrze ludzi bogobojnych!

45. Proszę ciebie o pozwolenie tylko ci, którzy nie wierza w Boga ani w Dzień Ostatni i których serca jeszcze watpia, i którzy sie wahaja w swoim zwatpieniu.

46. A gdyby oni chcieli wyruszyć, to przygotowaliby do tego pewne wyposazenie. Lecz Bóg sprzeciwil sie ich wyruszeniu, powstrzymal ich i zostalo im powiedziane: "Siedzcie spokojnie z tymi, którzy siedza!"

47. Gdyby wyruszyli razem z wami, to powiekszyliby tylko trudnosci wśród was i, krazac między wami, staraliby sie doprowadzić was do buntu; a wśród was sa tacy, którzy im daja posluch. Bóg zna dobrze ludzi niesprawiedliwych!

48. Oni już wcześniej chcieli wznieść bunt i przewracali twoje sprawy, aż przyszła prawda i pojawił się rozkaz Boga, chociaż oni się sprzeciwiali.

49. Wśród nich jest taki, który mówi: "Pozwól mi i nie wystawiaj mnie na pokusę!" Czyż oni nie wpadli już w pokusę? Zaprawdę, Gehenna obejmie niewiernych!

50. Jeśli cie spotyka jakieś dobro, ich to zasmuca; a jeśli cie dosięga jakieś nieszczęście, to oni mówią: "Zatrflszczyliśmy się o naszą sprawę wcześniej!" – i odwracają się uradowani.

51. Powiedz: "Nie dosięgnie nas nic innego, jak tylko to, co zapisał dla nas Bóg. On jest naszym Panem! Niech ufają Bogu ludzie wierzący!"

52. Powiedz: "Czyż wy oczekujecie dla nas czegoś innego niż dwóch najpiękniejszych? Bo my oczekujemy dla was, iż dosięgnie was Bóg kara pochodząca od Niego lub przez nasze ręce. Oczekujcie więc, my oczekujemy razem z wami!"

53. powiedz: "Rozdawajcie dobrowolnie lub pod przymusem! – to nie będzie od was przyjmowane. Wy, zaprawdę, jesteście ludem występny."

54. I nic innego nie przeszkadza im w tym, aby mogły być przyjęte od nich świadectwa, jak tylko to, iż oni nie wierzą w Boga i w Jego Posłanca, iż odprawiają modlitwy leniwie i że rozdają tylko pod przymusem.

55. Niech cie nie zadziwiają ani ich majątki, ani ich dzieci. Bóg chce ich tylko ukarać przez to w życiu na tym świecie i chce ażeby ich dusze odeszły, kiedy są niewiernymi.

56. Oni przysiegają na Boga, iż są spośród was, chociaż nie są spośród was, lecz są ludem, który się boi.

57. Jesliby oni tylko znaleźli jakieś schronienie albo jakieś grotę, albo jakąś kryjówkę, to podążyliby tam w wielkim pośpiechu.

58. Wśród nich są tacy, którzy obmawiają cie z powodu jalmuzny: Jeśli oni coś z niej dostaną, to są zadowoleni; a jeśli nic z niej nie dostaną, to wtedy się gniewają.

59. A gdyby oni byli zadowoleni z tego, co dał im Bóg i Jego Posłaniec, to powiedzieliby: "Wystarczy nam Bóg! Bóg darzy nas Swoją łaską i Jego Posłaniec. My przecież kierujemy nasze pragnienie ku Bogu!"

60. Jalmuzny są tylko dla ubogich i biedaków, i tych, którzy przy nich pracują, i dla tych, których serca zostały pozyskane, i na wykup niewolników, i dla dłużników, i dla drogi Boga, i dla podróznego. To jest obowiązek nałożony przez Boga! Bóg jest wszechwiedzący, mądry!

61. Wśród nich są tacy, którzy obrazają Proroka i mówią: "On jest tylko uchem!" Powiedz: "Uchem dobra dla was! On wierzy w Boga i wierzy wiernym; on jest miłosierdziem dla tych z was, którzy wierzą." A tych, którzy obrazają Posłanca Boga, czeka kara bolesna!

62. Oni przysiegają na Boga przed wami, by się wam przypodobać, lecz Bóg i Jego Posłaniec zasługują bardziej na to, by się im przypodobać – jeśli oni są wierzącymi.

63. Czyż oni nie wiedzą, że dla tego, kto się sprzeciwia Bogu i Jego Posłancowi – będzie przygotowany ogień Gehenny, w którym on będzie przebywał na wieki? To jest hanba ogromna!

64. Obawiają się obludnicy, że będzie przeciwko nim zesłana sura, która obwieści im, co jest w ich sercach. Powiedz: "Nasmiewajcie się! Zaprawdę, Bóg odkryje to, czego wy się obawiacie!"

65. A jeśli ich zapytasz, to oni z pewnością powiedzą: "Mysmy tylko tak rozmawiali i żartowali." Powiedz: "Czy wysmiewacie się z Boga, z Jego znaków i z Jego Posłańca?"

66. Nie usprawiedliwiajcie się! Staliscie się niewiernymi, choć przedtem uwierzyliście. Jeśli My przebaczymy pewnej grupie spośród was, to ukarzymy inną grupę za to, iż byli grzesznikami.

67. Obludni mężczyźni i obludne kobiety nakazują sobie wzajemnie to, co jest zakazane, a powstrzymują się od tego, co jest uznane, i zaciskają ręce. Oni zapomnieli o Bogu i On o nich zapomniał. Zaprawdę, obludnicy szerzą zepsucie!

68. I obiecał Bóg obludnym, mężczyznom i kobietom, jak i niewiernym, ogień Gehenny, gdzie będą przebywać na wieki. On im wystarczy! Przeklął ich Bóg i kara ich będzie nieustanna!

69. Tak jak ci, którzy byli przed wami! Oni byli potężniejsi od was siłą, posiadali więcej majątków i dzieci i cieszyli się swoim udziałem. I wy cieszyście się swoim udziałem, tak jak cieszyli się swoim udziałem ci, którzy byli przed wami. I wy się zagłębiacie w rozmowach, tak jak oni się zagłębiali. Oto ci, których dzieła są daremne na tym świecie i w życiu ostatecznym. Oto ci, których stracili.

70. Czy nie doszła do was wieść o tych, którzy byli przed wami? O ludzie Noego, o ludzie Ad i Samud, o ludzie Abrahama i o mieszkancach Madian, i o miastach wyróconych do fundamentów? Przychodzili do nich ich posłańcy z jasnymi dowodami. I to nie Bóg wyrzucił ich niesprawiedliwych, lecz oni sami sobie wyrzadzili niesprawiedliwość.

71. A wierzący mężczyźni i wierzące kobiety są dla siebie nawzajem przyjaciółmi. Oni nakazują sobie to, co uznane, a zakazują sobie tego, co naganne. Oni odpowiadają modlitwie i dają jałmużnę, są posłuszni Bogu i Jego Posłańcowi. Tym Bóg okaże miłosierdzie. Zaprawdę, Bóg jest potężny, mądry!

72. Obiecał Bóg wierzącym, mężczyznom i kobietom, Ogrody, gdzie w dole płyną strumyki - oni tam będą przebywać na wieki - i mieszkania przyjemne w Ogrodach Eden. A zadowolenie Boga jest jeszcze czymś większym od tego! To jest osiągnięcie ogromne!

73. O Proroku! Walcz przeciwko niewiernym i przeciwko obludnikom i bądź dla nich surowy! Ich miejscem schronienia będzie Gehenna. Jakże nieszczęsne to miejsce przybycia!

74. Oni przysiegają na Boga, że nic nie powiedzieli, tymczasem powiedzieli słowo niewiary; i stali się niewiernymi, chociaż już byli całkowicie poddani. Oni starali się usilnie o to, czego nie mogli osiągnąć; i zemścili się tylko za to, że wzbogacił ich Bóg i Jego Posłaniec, z Jego łaski. I jeśli się nawróca, to będzie lepiej dla nich; a jeśli się odwróca, to ukarze ich Bóg karą bolesną na tym świecie i w życiu ostatecznym. Oni nie mają na ziemi ani przyjaciela, ani pomocnika.

75. A wśród nich są i tacy, którzy zawarli przymierze z Bogiem: "Jeśli On da nam nieco ze Swojej łaski, to my na pewno będziemy dawać jałmużnę i znajdziemy się wśród cnotliwych!"

76. Lecz kiedy On im daje nieco ze Swojej laski, to oni tego skapia: odwracaja sie i oddalaja.
77. Przeto On spowodowal, iz towarzyszy im obluda w sercach, az do dnia, kiedy oni Go spotkaja, za to, ze oszukali Boga w tym, co Mu obiecali, za to, ze klamali.
78. Czyz oni nie wiedza, ze Bóg zna ich tajemnice i skryte zmywy i ze Bóg zna doskonale rzeczy ukryte?!
79. Z tych, którzy wyszydzaja i wysmiewaja sie z wiernych dajacych dobrowolnie jalmuzne, i z tych, którzy niewiele posiadaja poza swoja gorliwoscia - z tych wysmieje sie Bóg. Ich czeka kara bolesna!
80. Pros o przebaczenie dla nich albo nie pros dla nich o przebaczenie! Jesli bedziesz prosil dla nich o przebaczenie nawet siedemdziesiat razy, to i tak nie przebaczy im Bóg. A to dlatego, ze oni nie uwierzyli w Boga i Jego Poslanca. A Bóg nie prowadzi droga prosta tych, którzy szerza zepsucie.
81. Cieszyli sie ci, których pozostawiono w ich mieszkaniach po odejsciu Poslanca Boga. Oni czuli niechec do tego, by zmagac sie swoim majatkiem i swoimi duszami na drodze Boga, i mówili: "Nie wyruszajcie w ten zar!" Powiedz: "Ogien Gehenny jest o wiele bardziej goracy!" O gdyby oni to pojeli!
82. Niech oni sie posmieja troszke i niech wiele poplacza - jako zaplata za to, co oni zarobili!
83. A jesli nawróci ciebie Bóg do jakiejś partii sposród nich i beda cie prosic o pozwolenie wyruszenia, to powiedz: "Nie wyruszycie ze mna nigdy i nie bedziecie zwalczac ze mna wroga! Wy przeciez z zadowoleniem siedzieliście po raz pierwszy, to siedzcie i teraz z pozostajacymi w tyle!"
84. I nie módl sie za któregokolwiek z nich, kiedy umrze, ani nie stój nad jego grobem! Oni przeciez nie wierzyli w Boga i Jego Poslanca i umarli bedac ludzmi zepsutymi.
85. I niech nie zadziwiaja cie ich majatki i ich dzieci! Bóg chce ich przez nie ukarac na tym swiecie, zeby dusze ich odeszly, podczas kiedy sa niewiernymi.
86. A kiedy zostala zeslana sura: "Wierzcie w Boga i walczcie razem z Jego Poslancem!" - ludzie zamozni poprosili ciebie o pozwolenie i powiedzieli: "Pozostaw nas z siedzacymi w domu!"
87. Oni byli zadowoleni, ze sa z tymi, którzy pozostali w tyle. I polozono pieczec na ich serca, tak iz oni nie rozumieja.
88. Lecz Poslaniec i ci, którzy uwierzyli wraz z nim, zmagali sie w walce swoim majatkiem i swoimi duszami. Dla nich beda dobra i oni beda szczesliwi!
89. Przygotowal dla nich Bóg Ogrody, gdzie w dole plyna strumyki; oni tam beda przebywac na wieki. To jest osiagniecie ogromne!
90. I przyszli sie usprawiedliwiac niektorzy sposród Beduinów, zeby im tez dano pozwolenie. I siedzieli spokojnie ci, którzy oskarzali o klamstwo Boga i Jego Poslanca. Dosiegnie tych, którzy nie uwierzyli, kara bolesna!
91. Slabi i chorzy oraz ci, którzy nie maja zadnych srodków, aby ponosic ciezary, nie popelniaja zadnego przewinienia - jesli sa

szczerze wierni Bogu i Jego Posłancowi! Nie ma przeciwko czyniacym dobro żadnej drogi. Bóg jest przebaczący, łaskawy!

92. Ani też względem tych, którym, kiedy przyszli do ciebie, abys im dał środek transportu, powiedziałes: "Nie znajduje nic na czym mógłbym was odprawić" - oni zaś odwrócili się, a ich oczy były przepelnione łzami smutku, iż nie znajdują nic, co by mogli wydać.

93. Droga jest tylko przeciwko tym, którzy proszą cię o pozwolenie, chociaż są bogaci. Oni są zadowoleni, że są z tymi, którzy zostali w tyle. Bóg wycisnął pieczęć na ich sercach, tak iż oni nie wiedzą.

94. Oni się będą usprawiedliwiać przed wami, kiedy do nich powrócicie. Powiedz: "Nie usprawiedliwiajcie się! My wam nie uwierzemy nigdy! Bóg już obwiescił nam wiadomość o was. Bóg niebawem zobaczy wasze działanie, a także Jego Posłaniec. Potem zostaniecie sprowadzeni do Tego, który zna doskonale to, co skryte i jawne, i On obwiesci wam, co czyniliście!"

95. Oni będą zaklinać was na Boga, kiedy do nich powrócicie, zebyscie się od nich odwrócili. Odwróćcie się więc od nich! Oni są brudem i miejscem ich schronienia będzie Gehenna! - jako zapłata za to, co zarobili!

96. Oni was zaklinają, abyscie byli z nich zadowoleni. Lecz, zaprawdę, Bóg nie jest zadowolony z ludzi szerzących zepsucie!

97. A Beduinowie są bardziej zawsze pod względem niewiary i hipokryzji i bardziej zdolni do tego, by nie uznać granic zesłanych przez Boga Swojemu Posłancowi.

98. A Bóg jest wszechwiedzący, mądry! Wśród Beduinów są tacy, którzy uważają to, co wydają, za ciężki obowiązek i wyczekują na zmianę waszego losu. Przeciwko nim obróci się zły los. A Bóg jest słyszający, wszechwiedzący!

99. Ale są wśród Beduinów i tacy, którzy wierzą w Boga i w Dzień Ostatni i którzy uważają to, co rozdają, za przybliżenie do Boga i do modlitw Jego Posłanca. Czyż nie tak?! Zaprawdę, to jest dla nich przybliżenie! I wprowadzi ich Bóg do Swego miłosierdzia! Zaprawdę, Bóg jest przebaczący, łaskawy!

100. A z tych, którzy przybyli pierwsi spośród muhadzirów i ansarów, i z tych, którzy poszli za nimi w czynieniu dobra - Bóg jest zadowolony i oni są zadowoleni z Niego. On przygotował dla nich Ogrody, gdzie w dole płynie strumyk; oni tam będą przebywać na wieki. To jest osiągnięcie ogromne!

101. Wśród Beduinów, którzy znajdują się wokół was, są obludnicy; i wśród mieszkańców Medyny są uporczywie trzymający się obchody. Ty ich nie znasz, My ich znamy. My ich ukarzymy dwukrotnie, potem oni zostaną poddani karze ogromnej!

102. A są i inni, którzy uznali swoje grzechy: oni pomieszali dobre działanie i złe. Być może, Bóg zwróci się ku nim. Zaprawdę, Bóg jest przebaczący, łaskawy!

103. Weź z ich majątku jałmużnę, abys przez nią mógł ich oczyścić i usprawiedliwić, i módl się za nimi! Zaprawdę, twoja modlitwa to uspokojenie dla nich! A Bóg jest słyszający, wszechwiedzący!

104. Czy oni nie wiedzą, że Bóg przyjmuje nawrócenie od Swoich sług i przyjmuje jałmużnę, i że tylko Bóg jest Przebaczący, Łaskawy!

105. Powiedz: "Działajcie! Bóg zobaczy wasze działanie, a także Jego Posłaniec i wierni! I niebawem będziecie zwrócenii ku znajacemu doskonale skryte i jawne, i wtedy On obwieści wam, co czyniliście."
106. Sa i inni, którzy oczekują na rozkaz Boga: albo ich ukarze, albo się ku nim zwróci. Bóg jest wszechwiedzący, mądry!
107. A jeśli chodzi o tych, którzy sobie przygotowali meczet dla sprzeciwu i niewiary i dla rozdzielenia wierzących, i jako zasadzkę na użytek tego, który przedtem zwalczał Boga i Jego Posłańca - to oni, z pewnością, będą przysięgać: "Chcielibyśmy tylko tego, co najpiękniejsze!" O nich zaświadczy Bóg, iż są kłamcami.
108. Nie stawaj w nim nigdy! Meczet, który został postawiony dla pobożności, od pierwszego dnia, jest bardziej godny tego, abyś w nim stał. W nim są ludzie, którzy lubią się oczyszczać, a Bóg kocha tych, którzy się oczyszczają.
109. Czy ten jest lepszy, kto wznosił swoją budowlę na bojaźni Boga, i na Jego upodobaniu, czy też ten, kto wznosił swoją budowlę na skraju osypującego się urwiska, który zwalił się z nim w ogień Gehenny? Bóg nie prowadzi drogą prostą ludzi niesprawiedliwych!
110. Budowla, która oni wzniesli, nie przestanie być wątpliwością w ich sercach, dopóki ich serca nie zostaną rozdarte. A Bóg jest wszechwiedzący, mądry!
111. Zaprawdę, Bóg kupił u wiernych ich dusze i ich majątki, w zamian za co otrzymają Ogród. Oni walczą na drodze Boga i zabijają, i są zabijani, zgodnie z Jego prawdziwą obietnicą w Torze, Ewangelii i w Koranie. A kto wierniej wypełnia swoje przymierze aniżeli Bóg? Cieszcie się więc z handlu, jaki z Nim zrobiliście! To jest osiągnięcie ogromne!
112. Ci, którzy się nawracają, ci, którzy oddają cześć, ci, którzy sławią, ci, którzy podróżują, ci, którzy się skłaniają, ci, którzy wybijają poklony, ci, którzy nakazują, co jest odpowiednie, ci, którzy zakazują, co jest naganne, ci, którzy zachowują granice Boga. I głos radosna wieść tym, którzy wierzą!
113. Nie godzi się Prorokowi i tym, którzy uwierzyli, aby prosili o przebaczenie dla balwochwalców - nawet gdyby byli ich krewnymi - odkąd stało się dla nich jasne, że oni są mieszkańcami ognia piekielnego.
114. Abraham prosił o przebaczenie dla swego ojca jedynie z powodu obietnicy, jaką jemu złożył. A kiedy stało się jasne, że on jest nieprzyjacielem Boga, Abraham wyrzekł się jego. Zaprawdę, Abraham był współczującym, wspólnym!
115. Bóg nie sprowadza z drogi ludzi, jeśli ich prowadził przedtem drogą prostą, dopóki im nie wyjaśni, czego oni mają się wystrzegać. Zaprawdę, Bóg wie doskonale o każdej rzeczy!
116. Zaprawdę, do Boga należy królestwo niebios i ziemi. On daje życie i powoduje śmierć. I nie ma dla was, poza Bogiem, ani opiekuna, ani pomocnika!
117. Bóg zwrócił się do Proroka, do muhadrów i do ansarów, którzy poszli za nim w trudnej godzinie, zanim serca niektórych spośród nich omal się nie wypaczyły. Wtedy On zwrócił się do nich - przecież On jest dobrotliwy, łaskawy! -
118. i do tych trzech, których pozostawiono w tyle, kiedy ciśnie się dla nich ziemia - mimo jej rozległości - i ciasne się stały dla

nich ich dusze. Oni sadzili, iż nie ma już żadnej ucieczki przed Bogiem, jak tylko u Niego. Wtedy On zwrócił się ku nim, aby się nawrócili. Zaprawde, Bóg jest Przebaczący, Litosciwy!

119. O wy, którzy wierzycie! Bójcie się Boga i przebywajcie z tymi, którzy mówią prawdę!

120. Mieszkancy Medyny i ci spośród Beduinów, którzy zamieszkiwali wokół nich, nie powinni byli pozostawiać w tyle za Posłancem Boga ani też troszczyć się bardziej o siebie samych aniżeli o niego. Nie mogło dosięgnąć ich ani pragnienie, ani zmęczenie, ani głód na drodze Boga. I oni nie postawili ani jednego kroku, który by nie rozgniewał niewiernych, ani też nie odniesił wobec wroga żadnej korzyści, które by nie zostały im zapisane jako pobożne dzieło. Zaprawde, Bóg nie gubi nagrody tych, którzy czynią dobro!

SURA 10. YUNUS (JONASZ)

W imię Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. Alif. Lam. Ra. To są znaki Księgi madrej .

2. Czy to jest dziwne dla ludzi, że objawiliśmy jednemu spośród was: "Ostrzegaj ludzi i głos radosną wieść tym, którzy uwierzyli, iż będą mieli zasługę szczerzej wierności u swego Pana"? Mówią niewierni: "To na pewno jest czarownik!"

3. Zaprawde, Pan wasz - to Bóg, który stworzył niebiosy i ziemię w ciągu sześciu dni; następnie umocnił się na tronie, sprawując rząd wszelkich spraw. Nie ma oredownika bez Jego zezwolenia. To jest dla was Bóg, wasz Pan, przeto czcicie Go! Czyż wy się nie opamiętacie?

4. Do Niego powróćcie wy wszyscy. Obietnica Boga jest prawdą! Zaprawde, On stwarza po raz pierwszy, a potem powtarza stworzenie, by zapłacić według słuszności tym, którzy uwierzyli i pełnili dobre dzieła. A dla tych, którzy nie uwierzyli, będzie napój wrzawy i kara bolesna za to, iż byli niewiernymi.

5. On jest Tym, który uczynił słońce jasnością, a księżyc światłem; i który wyznaczył dla niego fazy, abyście znali liczbę lat i rachunek. Bóg stworzył to niewatpliwie w całej prawdzie, rozdzielając znaki dla ludzi, którzy wiedzą.

6. Zaprawde, w kolejnej zmianie nocy i dnia, jak i w tym, co stworzył Bóg w niebiosach i na ziemi, są znaki dla ludzi bogobojnych!

7. Zaprawde, dla tych, którzy nie mają nadziei na Nasze spotkanie i którzy zadowalają się życiem tego świata, i znajdują w nim upodobanie, a zaniedbują Nasze znaki

8. - miejscem schronienia będzie ogień, za to, co oni czynili.

9. Zaprawde, tych, którzy uwierzyli i którzy pełnili dobre dzieła, Pan poprowadzi drogą prostą w nagrodę za ich wiare. Będą płynąć u ich stóp strumyki w Ogrodach szczęśliwości.

10. Ich wezwaniem tam będzie: Chwała Tobie, o Boże!" A pozdrowieniem ich: "Pokój!" A końcem ich wezwania: "Chwała niech będzie Bogu, Panu światów!"

11. A jeśli Bóg przyspieszył ludziom zło, tak jak oni chcieliby przyspieszyć dla siebie dobro, to ich termin byłby już rozstrzygnięty.

Lecz My pozostawiamy tych, którzy sie nie spodziewaja spotkania z Nami, aby w swoim zablazdzeniu wedrowali na oslep.

12. A kiedy czlowieka dotknie nieszczescie, to on wzywa Nas, lezac na boku, siedzac albo stojac; a kiedy odsuniemy od niego jego nieszczescie, to on przechodzi mimo, jak gdyby nigdy nie wzywaj Nas z powodu nieszczescia, które go dotknelo. W ten sposób upieksza sie wystepnym to, co oni czynia.

13. Wytracilismy juz przed wami pokolenia, kiedy popelnialy niesprawiedliwosc. Przychodzili do nich ich poslancy z jasnymi dowodami, ale oni nie uwierzyli. W ten sposób My placimy ludowi grzeszników.

14. Po nich was uczynilismy namiestnikami na ziemi, aby zobaczyc, jak wy bedziecie dzialac.

15. A kiedy sa im recytowane nasze znaki jako jasne dowody, to ci, którzy sie nie spodziewaja spotkania z Nami, mówia: "Przynies nam Koran inny niz ten!" Albo: "Zmien go!" Powiedz: "Nie do mnie nalezy, bym go zmienial z wlasnej woli. Ja tylko postepuje za tym, co mi zostalo objawione. Zaprawde, obawiam sie - jesli sie zbuntuje przeciwko memu Panu - kary Dnia Wielkiego!"

16. Powiedz: "Jesliby zechcial Bóg, to ja bym go wam nie wyrecytowal i On nie dalby wam go poznac. A ja przeciez przebywalem wsród was przez cale zycie, zanim on zostal objawiony. Czyz wy nie rozumiecie?"

17. A kto jest bardziej niesprawiedliwy od tego, kto wymysla klamstwo przeciw Bogu albo kto za klamstwo uwaza Jego znaki? Zaprawde, grzesznicy nie sa szczesliwi!

18. Oni czcza, poza Bogiem, to, co im nie szkodzi i nie przynosi korzysci. Oni mówia: "To nasi oredownicy u Boga." Powiedz: "Czyz wy potraficie powiadomic Boga o czyms, czego On nie zna w niebiosach i czego On nie zna na ziemi? Niech Jemu bedzie chwala, On jest wyniosly ponad to, co Jemu dodaja jako wspóltowarzyszy!"

19. Ludzie byli tylko jednym narodem, ale sie podzielili. I jesliby nie slowo, które przyszlo wczesniej od twojego Pana, to zostaloby rozstrzygniete miedzy nimi to, w czym oni sie różnia.

20. Oni mówia: "Gdyby jemu zostal zeslany jakis znak od jego Pana!" Powiedz: "To, co skryte, nalezy tylko do Boga! Poczekajcie wiec! I ja z wami jestem miedzy czekajacymi!"

21. A kiedy dalismy ludziom zakosztowac milosierdzia - kiedy dotknelo ich nieszczescie - to oni okazali swoja chytrosc przeciwko Naszym znakom. Powiedz: "Bóg jest szybszy w chytrosci. Zaprawde, Nasi poslancy zapisuja to, co wy podstepnie knujecie!"

22. On jest Tym, który wam pozwala podróżowac na lądzie i na morzu. A kiedy znajdujecie sie na statkach, które unosza sie dzieki pomyslnemu wiatrowi, ludzie sa na nich uradowani; kiedy dosiega je gwałtowny wichur i ze wszystkich stron zalewaja je fale, oni sadza, ze sa całkowicie przez nie otoczeni, wzywaja Boga, wyznajac Mu szczerze swoja wiare: "Jesli Ty nas wyratujesz, to my z pewnością bedziemy wdzieczni!"

23. A kiedy On ich wyratuje, oto oni znowu szerza zapsucie, na ziemi, bez zadnego prawa. "O ludzie! Wasza nieprawosc spadnie tylko na was. To jest tylko krótkie uzywanie zycia na tym swiecie, bo do Nas pówrócicie, a wtedy My wam obwiescimy to, co czyniliscie."

24. Życie tego świata jest podobne do wody, która spuszczaliśmy z nieba: miesza się z nią roślinność ziemi, która żywią się ludzie i zwierzęta. A kiedy ziemia nabrała swojej ozdoby i upiększyła się, a jej mieszkańcy myśleli, że nią władają, dochodzi do niej Nasz rozkaz, noca lub dniem, i My czynimy ją polem żyznym, jak gdyby wczoraj nie była kwitnąca. W ten sposób My wyjaśniamy znaki ludziom, którzy się zastanawiają.

25. A Bóg wzywa do siedziby pokoju i prowadzi ku drodze prostej, kogo chce.

26. Tych, którzy czynili dobro, czeka piękna nagroda i jeszcze coś więcej. I nie pokryje ich twarz pył ani poniżenie. Oni będą mieszkańcami Ogrodu, gdzie przebywać będą na wieki.

27. A ci, którzy popełnili złe czyny, otrzymają jako zapłatę zło podobne. I okryje ich poniżenie; nie będą mieli żadnego obrońcy przed Bogiem! Ich twarze zostaną pokryte jakby mrocznymi płatami nocy. Oni będą mieszkańcami ognia, gdzie pozostaną na wieki.

28. A w Dniu, kiedy zbierzemy ich wszystkich, powiemy wtedy do tych, którzy wymyślali spółtowarzyszy: "Na wasze miejsce, wy i wasi spółtowarzysze!" I My ich rozdzielimy, a ich spółtowarzysze powiedzą: "Wy przecież nas nie czciliście!"

29. A Bóg wystarczy jako świadek między nami i wami, iż nie dbaliśmy o waszą cześć!"

30. Tam doświadczy każda dusza, co ona pierwszej uczyniła. Oni zostaną odprowadzeni do Boga, ich Pana prawdziwego, a odsunie się od nich to, co oni wymyślali.

31. powiedz: "Kto daje wam zaopatrzenie z nieba i z ziemi? Kto włada słuchem i spojrzeniem? Kto wyprowadza żywe z martwego? I kto wyprowadza martwe z żywego? I kto zarządza wszelką sprawą?" Oni powiedzą: "Bóg. Powiedz im więc: "Czyż nie będziecie bogobojni?!"

32. Oto Bóg, Pan wasz prawdziwy! A cóż jest poza prawdą - jeśli nie błąd? Jakże wy jesteście odwrócenii!

33. Tak ziszcilo się słowo twojego Pana na tych, którzy szerzyli zepsucie; bo oto oni nie wierzą!

34. Powiedz: "Czy wśród waszych spółtowarzyszy jest taki, który stwarza po raz pierwszy, a potem powtarza stworzenie?" Powiedz: "Bóg stwarza po raz pierwszy, a potem powtarza stworzenie! Jakże wy więc dajecie się wplatać w kłamstwo?"

35. powiedz: "Czy wśród waszych spółtowarzyszy jest taki, który prowadzi prosto ku prawdzie?" Powiedz: "To Bóg prowadzi drogą prostą ku prawdzie. Czyż więc ten, kto prowadzi drogą prostą ku prawdzie, nie zasługuje bardziej na to, by postępować za nim, niż ten, który nie prowadzi drogą prostą, ale sam jest prowadzony? Cóż więc z wami? Jak sędziacie?"

36. Lecz większość z nich postępuje tylko za domniemaniem! Jednak, zaprawdę, domniemanie nie pomoże nic wobec prawdy. Zaprawdę, Bóg dobrze wie, co wy czynicie!

37. Ten Koran nie mógł być wymyślony poza Bogiem! On jest potwierdzeniem prawdziwości tego, co było przed nim, i wyjaśnieniem Księgi - co do której nie ma żadnej wątpliwości - pochodzącej od Pana światów.

38. Oni, być może, powiedzą: "Wymyślił go!" Powiedz: "Przyniescie więc coś podobną do niego i wzywajcie, kogo możecie, poza Bogiem, jeśli jesteście prawdomówni!"

39. Tak! Za kłamstwo uznali to, czego nie objeli swoją wiedzą i czego wyjaśnienie jeszcze do nich nie doszło. Podobnie kłam zadawali ci, którzy byli przed nimi. Popatrzcie, jaki był ostateczny koniec ludzi niesprawiedliwych!

40. Wśród nich są tacy, którzy w niego wierzą, i są tacy, którzy w niego nie wierzą. A Pan twój zna najlepiej tych, którzy szerzą zepsucie.

41. A jeśli oni będą cie uważać za kłamcę, to powiedz: "Do mnie należy moje działanie, a do was należy wasze działanie. Wy nie jesteście odpowiedzialni za to, co ja czynię, ani ja nie jestem odpowiedzialny za to, co wy czynicie."

42. Wśród nich są tacy, którzy się tobie przysłuchują. Ale czy ty zmusisz do słuchania głuchych, przecież oni i tak nie rozumieją?

43. I wśród nich są tacy, którzy spoglądają na ciebie. Ale czy ty możesz poprowadzić ślepych, jeśli oni nie widzą?

44. Zaprawdę, Bóg nie czyni ludziom niesprawiedliwości, lecz ludzie sobie samym wyrządzają niesprawiedliwość!

45. W Dniu, kiedy On ich zbierze, wyda im się, że nie przebywali dłużej, jak tylko jedną godzinę dnia, i poznają siebie nawzajem. A straca ci, którzy za kłamstwo uznali spotkanie z Bogiem i nie byli prowadzeni drogą prostą.

46. My albo pokażemy ci część z tego, co im obiecujemy, albo wezwiemy cie do Siebie. Do Nas oni powrócą! A Bóg potem będzie świadkiem tego, co oni czynią.

47. Każdy naród ma swojego posłańca. A kiedy przyjdzie ich posłaniec, wszystko będzie między nimi rozstrzygnięte według słuszności i oni nie doznają niesprawiedliwości.

48. Oni mówią: "Kiedy się spełni ta obietnica, jeśli jesteście prawdomówni?"

49. Powiedz: "Ja nie władam dla samego siebie ani szkoda, ani korzyść, poza tym, co Bóg zechce." Każdy naród ma swój kres. Kiedy nadejdzie ten kres, to oni nie będą w stanie go opóźnić ani o godzinę ani też nie zdolają go przyspieszyć.

50. Powiedz: "Jak wam się wydaje? Jeśli przyjdzie do was Jego kara, w nocy albo podczas dnia, to jaka jej część chcieliby przyspieszyć grzesznicy?"

51. Czy teraz uwierzycie w nią, kiedy ona na was spadła? Teraz?! Choc przedtem staraliście się ją przyspieszyć!"

52. Wtedy będzie powiedziane tym, którzy byli niesprawiedliwi: "Zakosztujcie kary wieczności! Czyż nie otrzymaliście zapłaty za to tylko, co sami zarobiliście?"

53. Oni będą ciebie pytać: "Czy to jest prawda?" Powiedz: "Tak! Na mojego Pana! Zaiste, to jest prawda! I nie będziecie w stanie tego udaremnić."

54. A jesliby kazda dusza, która byla niesprawiedliwa, posiadala to, co jest na ziemi, to staralaby sie tym okupic. Oni beda w glebi zalowac, kiedy zobacza kare. Lecz zostalo juz rozstrzygniete miedzy nimi wedlug slusznosci i oni nie doznaja niesprawiedliwosci.

55. O tak! Obietnica Pana jest prawda, lecz wiekszosc z nich nie wie!

56. On daje zycie i sprowadza smierc, i do Niego zostaniecie sprowadzeni.

57. Oludzie! Przyszlo do was napomnienie od waszego Pana; i uleczenie tego, co jest w piersiach, i droga prosta, i milosierdzie dla wierzacych.

58. Powiedz: "Laska Boga i Jego milosierdziem niech sie oni raduja! To jest lepsze od tego, co zbieraja!"

59. Powiedz: "Czy widzieliście, co wam Bóg zeslal jako zaopatrzenie i jak wy uczyniliście z tego zakazane i dozwolone?" Powiedz: "Czy Bóg wam zezwolil na to, czy tez wymyslacie klamstwo przeciw Bogu?"

60. A co beda sadzic ci, którzy wymyslaja klamstwo przeciw Bogu - w Dniu Zmartwychwstania? Zaprawde, Bóg jest wladca laski dla ludzi, lecz wiekszosc z nich nie jest wdzieczna!

61. I w jakiejkolwiek bylbyś sytuacji, i cokolwiek recytowalbys z Koranu, i jakiegokolwiek podejmujecie dzialanie - My jestesmy przy was swiadkami, kiedy sie w tym zaglebiacie. I nie ujdzie uwagi twego Pana nawet ciezar jednego pyłku - ani na ziemi, ani w niebiosach; ani tez cos jeszcze mniejszego od tego, anitez wiekszego - zeby to nie bylo w Ksiedze jasnej.

62. Czyz nie tak? Zaprawde, przyjaciele Boga nie beda sie lekac ani nie beda sie smucic.

63. Ci, którzy uwierzyli i byli bogobojni,

64. otrzymaja radosna wiesc w tym zyciu i w zyciu ostatecznym. Nie ma zmiany w slowach Boga: to jest osiagniecie ogromne!

65. I niech cie nie smuci ich mowa! Zaprawde, potega nalezy w calosci do Boga! On jest Slyszacym, Wszechwiedzacym!

66. Czyz nie tak?! Zaprawde, do Boga nalezy ten, kto jest w niebiosach, i ten, kto jest na ziemi! A za czym ida ci, którzy wzywaja wspóltowarzyszy poza Bogiem? Oni postepuja tylko za domniemaniem i tylko snuja przypuszczenia.

67. On jest Tym, który uczynil dla was noc, abyscie podczas niej odpoczywali, i dzien, abyscie jasno widzieli. ' Zaprawde, w tym sa znaki dla ludzi, którzy sluchaja!

68. Oni powiedzieli: "Bóg wzial sobie syna!" Niech Mu bedzie chwala! On sam Sobie wystarcza! Do Niego nalezy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. A wy nie macie zadnej wladzy nad tym. Czy bedziecie mówic o Bogu to, czego nie wiecie?

69. Powiedz: "Zaprawde, ci, którzy wymyslaja klamstwo przeciwko Bogu, nie beda szczesliwi!"

70. Uzywanie jest na tym swiecie! Ale potem do Nas oni powróca! Damy im wtedy zakosztowac kary strasznej za to, iz nie wierzyli.

71. Opowiedz im historie Noego! Oto on powiedzial do swojego ludu: "O ludu mój! Jesli ciazy wam moja obecność i moje przypominanie znaków

Boga - to ja pokladam ufność w Bogu. Wy przeto uzgodnijcie to między sobą i waszymi współtowarzyszami, a niech wasza sprawa nie będzie już dla was udreczeniem. Następnie sądźcie mnie i nie dajcie mi czekać!

72. A jeśli się odwrócicie, to przecież nie żadam od was żadnej nagrody. Moja nagroda jest tylko u Boga, a ja otrzymałem rozkaz, abym był wśród całkowicie poddanych."

73. Lecz oni uznali go za kłamcę. Przeto uratowaliśmy jego i tych, którzy z nim byli na statku, i uczyniliśmy ich namiestnikami; a zatopiliśmy tych, którzy za kłamstwo uznali Nasze znaki. Popatrz więc, jaki był ostateczny koniec tych, którzy byli ostrzegani!

74. Następnie posłaliśmy po nim posłanców do ich ludu, którzy przynosili im dowody jasne; lecz oni nie byli gotowi uwierzyć w to, co przedtem uznali za kłamstwo. W ten sposób wyciskamy pieczęć na sercach ludzi występnych!

75. Następnie posłaliśmy po nim Mojżesza i Aarona do Faraona i jego starszyny. Lecz oni wbili się w pychę i okazali się ludem grzesznym.

76. A kiedy przyszła do nich prawda, od Nas, oni powiedzieli: "Zaprawdę, to tylko czary oczywiste!"

77. Powiedział Mojżesz: "To wy tak mówicie o prawdzie, kiedy ona przyszła do was? Czy to czary? Czarownicy nigdy nie są szczęśliwi."

78. Oni powiedzieli: "Czy ty przyszedłeś do nas, by odwrócić nas od tego, co znaleźliśmy w naszych ojcach, i żebyście obaj zyskali wielkość na ziemi? My wam jednak wcale nie uwierzemy!"

79. I powiedział Faraon: "Przyprowadźcie mi wszystkich uczonych czarowników!"

80. A kiedy przyszli czarownicy, powiedział do nich Mojżesz: Rzucicie, co macie do rzucenia!"

81. A kiedy oni rzucili, Mojżesz powiedział: "To, co przyniesiecie, to tylko czary. Zaprawdę, Bóg je zniweczy! Zaprawdę, Bóg nie pozwoli, by pomysłnie rozwijało się dzieło tych, którzy szerzą zepsucie!"

82. Bóg potwierdza prawdę przez Swoje słowa, chociażby to było nienawistne dla grzeszników."

83. Ale nikt nie uwierzył Mojżeszowi, oprócz potomstwa jego ludu, z obawy przed Faraonem i jego starszyna, żeby ich nie poddał próbie. Faraon jest wielki na ziemi, a przecież jest w liczbie występnych!

84. I powiedział Mojżesz: "O ludu mój ! Jeśli uwierzyliście w Boga, to zaufajcie Jemu, skoro jesteście całkowicie poddani!"

85. Oni powiedzieli: "Zaufaliśmy Bogu, Panu naszemu. Panie nasz! Nie czyn nas pokuszeniem dla niesprawiedliwych.

86. I wybaw nas, przez Twoje miłosierdzie, od ludu niewiernych!"

87. I objawiliśmy Mojżeszowi i jego bratu: "Przygotujcie dla waszego ludu domy w Egipcie; i uczynicie wasze domy świątynią! i odprawiajcie modlitwy! i ogłóś radosną wieść wierzącym!"

88. I powiedział Mojżesz: "Panie nasz! Ty dałeś Faraonowi i jego starszynie ozdoby i bogactwa w życiu tego świata - Panie nasz! - aby sprowadzali z drogi Twojej na manowce. Panie nasz! Zniszcz ich bogactwa i uczyn zatwardziałymi ich serca! Niechaj oni nie uwierza, dopóki nie ujrzą kary bolesnej!"

89. Powiedział: "Wasza prosba została wysłuchana. Idźcie obydwaj prosto i nie postępujcie drogą tych, którzy nie wiedzą!"

90. I przeprowadziliśmy synów Izraela przez morze, a scigał ich Faraon i jego wojska z zawziętością i wrogością. Az kiedy był bliski zatonięcia, powiedział: "Uwierzyłem, że nie ma boga, jak tylko Ten, w którego uwierzyli synowie Izraela! I jestem wśród tych, którzy się całkowicie poddali."

91. Tak, teraz! A przedtem się zbuntowałeś i byłeś w liczbie tych, którzy szerzą zepsucie.

92. Lecz dzisiaj cię uratujemy - twoje ciało, abyś był znakiem dla tych, którzy przyjdą po tobie. Zaprawdę, wielu spośród ludzi zaniedbuje Nasze znaki!

93. I My osiedliliśmy synów Izraela w siedlisku pewnym, i zaopatrzyliśmy ich w dobre rzeczy. Oni nie sprzeczały się, dopóki nie przyszła do nich wiedza. Zaprawdę, twój Pan rozsądzi między nimi w Dniu Zmartwychwstania, w czym oni się różnili!

94. A jeśli powatpiewasz w to, co tobie zesłaliśmy, to zapytaj tych, którzy czytają Księgę, która była przed tobą. Przyszła do ciebie prawda od twojego Pana, nie bądź więc w liczbie tych, którzy powatpiewają!

95. I nie bądź w liczbie tych, którzy za kłamstwo uznali znaki Boga, bo inaczej będziesz wśród straconych.

96. Zaprawdę, ci, na których się sprawdziło słowo twojego Pana, nie wierzą

97. - nawet jeśliby przyszły do nich wszystkie znaki - dopóki nie zobaczą kary bolesnej.

98. Gdyby znalazło się choć jedno miasto, które by uwierzyło i któremu pomogłaby jego wiara, oprócz ludu Jonasza! Kiedy oni uwierzyli, odsuneliśmy od nich karę hanby w życiu na tym świecie i pozwoliliśmy im używać do pewnego czasu.

99. A gdyby zechciał twój Pan, to uwierzyliby wszyscy, którzy są na ziemi. Czy ty potrafisz zmusić ludzi do tego, żeby stali się wierzącymi?

100. I nie zdarzy się żadnej duszy uwierzyć, jak tylko za zezwoleniem Boga. On zesła gniew na tych, którzy nie są rozumni.

101. Powiedz: "Popatrzcie na to, co jest w niebiosach, i na to, co jest na ziemi!" Ale ludziom, którzy nie wierzą, nie pomagają ani znaki, ani przypomnienia.

102. Czegoż oni oczekują, jeśli nie dni podobnych do tych, które już przeżyli ludzie przed nimi? Powiedz: "Oczekujcie więc! Ja jestem z wami wśród oczekujących!"

103. Następnie My uratujemy Naszych posłańców i tych, którzy uwierzyli. Tak więc obowiązkiem Naszym jest, byśmy ratowali ludzi wierzących.

104. Powiedz: "O ludzie! Jeśli wy pozostajecie w zwątpieniu co do mojej religii - to ja nie będę oddawał czci tym, których wy czcicie poza Bogiem; ja czczę Boga, który was wezwie, i otrzymałem rozkaz, aby być wśród wierzących."

105. I: "Skieruj twarz ku tej religii, jako człowiek prawdziwie pobożny, i nie będzie w liczbie tych, którzy dodają Bogu współtowarzyszy!"

106. I nie wzywaj, poza Bogiem, tego, co ci nie pomoże ani nie zaszkodzi. A jeśli to uczynisz, to znajdziesz się wówczas wśród niesprawiedliwych."

107. Jeśli Bóg dotknie cie nieszczęściem, to nikt nie zdoła go odsunąć, jak tylko On. A jeśli On chce dla ciebie dobra, to nikt nie odwróci Jego łaski. On obdarza nia, kogo chce ze swoich slug. On jest Przebaczający, Litosciwy!

108. Powiedz: "O ludzie! Przyszła do was prawda od waszego Pana. Kto idzie drogą prostą, ten idzie drogą prostą dla siebie samego. A ktokolwiek błądzi, błądzi na szkodę sobie samemu. A ja nie jestem dla was opiekunem."

109. Postępuj więc za tym, co ci zostało objawione! Bądź cierpliwy! On jest najlepszym z sędziów!

SURA 11. THE PROPHET HUD (HUD)

W imię Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. Alif. Lam. Ra. Oto Księga, której znaki są utwierdzone, następnie jasno przedstawione – od Madrego, w pełni świadomego:

2. "Nie czcijcie nikogo innego, jak tylko Boga! Ja jestem dla was, od Niego, ostrzegającym i zwiastunem radosnej nowiny.

3. Proście o przebaczenie waszego Pana i nawracajcie się do Niego! On wam da piękne używanie życia do oznaczonego kresu i da Swoją łaskę każdemu, posiadającemu zasługę. A jeśli się odwrócicie, to obawiam się dla was kary Dnia Wielkiego.

4. Do Boga powróćcie. On jest nad każdą rzeczą wszechwładny!"

5. Czyż oni nie zamykają się w sobie, aby się ukryć przed Panem? Czyż On nie wie, kiedy oni się okrywają swoimi szatami; co trzymają w tajemnicy, a co ujawniają? Zaprawdę, On wie dobrze, co kryje się w piersiach!

6. I nie ma ani jednego zwierzęcia na ziemi, którego zaopatrzenie nie przypadłoby Bogu. On zna jego miejsce przebywania i jego miejsce odpoczynku. Wszystko jest w Księdze jasnej:

7. On jest Tym, który stworzył niebiosy i ziemię w ciągu sześciu dni – a Jego tron był na wodzie – aby wypróbować, który z was jest lepszy w działaniu. A jeśli powiesz: "Zaprawdę; zostaniecie wskrzeszeni, po śmierci" to oni z pewnością powiedzą: "To są tylko czary oczywiste!"

8. Jeśli My opóźnimy im karę do pewnego obliczonego czasu, to oni z pewnością powiedzą: "Cóż to ja powstrzymuje?" Czyż nie tak?! W dniu, kiedy ona przyjdzie do nich, nie będzie można jej od nich odwrócić; i obejmie ich to, z czego oni się wysmiewali.

9. Jeśli My damy człowiekowi zakosztować Naszego miłosierdzia, a potem mu je zabieramy, to on jest zrozpaczony i niewdzięczny.

10. A jeśli damy mu zakosztować dobrodziejstwa po utrapieniu, jakie go dotknęło, to on z pewnością powie: "Odeszły ode mnie przykrości!" Zaprawdę, on wtedy jest uradowany, dumny!

11. Inaczej ci, którzy sa cierpliwi i pelnia dobre dziela; oni otrzymaja przebaczenie i nagrode wielka!
12. Byc moze, pomijasz czesc tego, co zostalo ci objawione , i sciska sie twoja piers z obawy, ze powiedza: "Dlaczego nie zostal mu zeslany skarb albo dlaczego nie przyszedl z nim aniol?!" Ty jestes tylko ostrzegajacym, a Bóg jest opiekunem czuwajacym nad kazda rzecza.
13. Albo tez powiedza: "On to wymyslil." Powiedz: "Przyniescie dziesiec sur zmyслonych, podobnych do niego; i wzywajcie, kogo mozecie, poza Bogiem, jesli mówicie prawde!"
14. Jesli oni wam nie odpowiada, to wiezcie, ze to wszystko zostalo objawione tylko z wiedza Boga i ze nie ma boga, jak tylko On! Czyz wiec nie poddacie sie calkowicie?
15. Ten, kto chce zycia tego swiata i jego ozdoby... My im zaplacimy w pelni tutaj, ale i tam nie doznaja oni szkody.
16. To sa tacy, dla których w zyciu ostatecznym nie bedzie nic innego, jak tylko ogien. I daremne bedzie to, czego na nim dokonali, i bezuzyteczne, co uczynili.
17. Ten, kto polega na jasnym dowodzie, pochodzacym od jego Pana i recytowanym przez Jego swiadka, majac przed soba Ksiege Mojzesza jako przewodnika i milosierdzie - tacy jak on wierza w niego. A kto sposcród zwolenników różnych partii nie wierzy w niego, to ogien bedzie jego miejscem spotkania. Nie powatpiewaj wiec w to objawienie, poniewaz ono jest prawda od twego Pana. Lecz, zaprawde, wiekszosc ludzi nie wierzy!
18. A czy jest ktos bardziej niesprawiedliwy anizeli ten, kto wymysla klamstwo przeciw Bogu? Tacy beda przedstawieni swojemu Panu i swiadkowie powiedza: "Oto sa ci, którzy sklamali swemu Panu!" Czyz przekleństwo Boga nie spadnie na niesprawiedliwych,
19. na tych, którzy odwracaja od drogi Boga, poszukujac na niej krzywizny, i którzy nie wierza w zycie ostateczne?
20. Ci nie sa w mocy zmienic czegokolwiek na ziemi i nie ma dla nich opiekunów, poza Bogiem. Im kara zostanie podwojona. Oni nie mogli slyszec i nie mogli tez jasno widziec.
21. Oto ci, którzy zgubili samych siebie. I to, co wymyslili, odsunelo sie od nich.
22. Nie ma zadnej watpliwosci, ze w zyciu ostatecznym oni beda najbardziej stratni!
23. Zaprawde, ci, którzy uwierzyli i którzy czynili dobre dziela, i którzy sa pokorni przed swoim Panem - beda mieszkancami Ogrodu; oni tam beda przebywac na wieki.
24. Te dwie grupy sa jak: slepy i gluchy oraz widzacy i slyszacy. Czyz oni moga byc do siebie podobni? Czy wy sie nie opamietacie?
25. My wyslalismy Noego do jego ludu: "Zaprawde, ja jestem dla was jawnie ostrzegajacym!
26. Nie czcicie nikogo innego, jak tylko Boga! Zaprawde, obawiam sie dla was kary Dnia pelnego bólu!"
27. I powiedzieli dostojnicy jego ludu, którzy nie uwierzyli: "Widzimy, ze jestes tylko czlowiekiem, podobnie jak my. Widzimy, ze postepuja za toba tylko najnedzniejsi sposcród nas, pospiesznie, bez zastanowienia. I

nie widzimy u was zadnej wyzszości nad nami. Przeciwnie, uważamy, że jesteście klamcami."

28. On powiedział: "O ludu mój! Czy pomyśleliście? Jeśli się opieram na jasnym dowodzie pochodzącym od Pana i jeśli On dał mi miłosierdzie pochodzące od Niego – na które byliście ślepi – to czyż możemy wam je narzucac, skoro macie do niego wstret?"

29. O ludu mój! Ja nie proszę was za to o żadne bogactwo: moja nagroda jest tylko u Boga. I nie będę odpychał tych, którzy uwierzyli: przecież oni spotkają swego Pana. Lecz widzę, iż jesteście ' ludem nieswiadomym.

30. O ludu mój! Kto mnie ochroni przed Bogiem, jeśli ja was odepchnę? Czyż wy się nie opamiętacie?

31. Wszak ja nie mówię wam: TJa mam skarby Bogat – przecież nie znam tego, co skryte. I nie mówię wam: TJa jestem aniołem. I nie mówię tym, którymi gardzą wasze oczy: TBóg nie da im żadnego dobra. – Bóg wie najlepiej, co kryje się w ich duszach! – Byłbym wówczas wśród niesprawiedliwych."

32. Oni powiedzieli: "O Noe! Ty z nami się spierasz i pomnożyłeś z nami spory. Przyprowadź nam to, co obiecujesz, jeśli jesteś z liczby prawdomównych!"

33. On powiedział: "Przyprowadzi wam go Bóg – jeśli On zechce – i nie będziecie mogli nic uczynić.

34. Moja rada nie przyniesie wam pożytku – gdybym chciał udzielić wam rady – jeśli Bóg zechce wprowadzić was w błąd. On jest waszym Panem i do Niego będziecie sprowadzeni."

35. Albo może oni powiedzą: "On to wymyślił!" Powiedz: "Jeśli ja to wymyśliłem, to na mnie spadnie moje przewinienie. Lecz ja jestem nie winien tego grzechu, który wy popełniacie."

36. I zostało objawione Noemu: "Uwierza z twojego ludu tylko ci, którzy już wierzą. Więc nie rozpaczaj z powodu tego, co oni czynili!"

37. Zbuduj statek przed Naszymi oczami i według Naszego objawienia; i nie przemawiaj do Mnie za tymi, którzy są niesprawiedliwi! Oni zostaną potopieni!"

38. I on zbudował statek. A za każdym razem, kiedy przechodzili obok niego dostojnicy jego ludu, wysmiewali się z niego. On powiedział: "Jeśli wysmiewacie się z nas, to bądźcie pewni, że my będziemy się z was wysmiewać, tak jak wy się z nas wysmiewacie.

39. Niebawem się dowiecie, kogo spotka kara poniżająca i na kogo spadnie kara nieustająca!"

40. A kiedy nadszedł Nasz rozkaz i zakiął piec, powiedzieliśmy: "Wnieś na statek ze wszystkiego po dwoje i twoją rodzinę – z wyjątkiem tego, przeciwko któremu już wcześniej padło słowo – i tych, którzy uwierzyli." Lecz uwierzyli z nim tylko nieliczni.

41. I on powiedział: "Wsiadajcie na statek! Niech on płynie w imię Boga i niech przybija do portu! Zaprawdę, mój Pan jest przebaczący, łitosciwy!"

42. I płynął z nimi wśród fal jak góry. I Noe wezwał swojego syna, który pozostawał na miejscu odosobnionym: "O synu mój ! Wsiadaj z nami i nie bądź z niewiernymi!"

43. On powiedział: "Ja schronię się na jakąś górę, która wybawi mnie od wody." Powiedział: "Nie ma dzisiaj wybawiciela od rozkazu Boga, oprócz tego, komu On okazał miłosierdzie!" I powstała między nimi fala, i znalazł się wśród zatopionych.

44. I dał się słyszeć głos: "O ziemi! Pochłon twoją wodę! O niebo! Powstrzymaj się!" I woda opadła, i rozkaz został spełniony, a on osiadł na Al-Dzudi. I powiedziano: "Niech przepadnie lud niesprawiedliwych!"

45. I Noe zawołał do swego Pana, mówiąc: "Panie mój! Oto mój syn jest z mojej rodziny. Zaprawdę, Twoja obietnica jest prawda, a Ty jesteś najsprawiedliwszy z sędziów!"

46. Powiedział: "O Noe! On nie należy do twojej rodziny; to jest czyn nieprawy. Nie pros mnie o to, czego nie znasz. Oto Ja ciebie napominam, abys nie był człowiekiem nieswiadomym."

47. On powiedział: "Panie mój ! Uchowaj mnie od tego, abym Ciebie miał prosić o to, czego nie znam. Jeśli Ty mi nie przebaczysz i jeśli nie okazesz mi miłosierdzia, to będę wśród tych, którzy ponoszą stratę."

48. I zostało powiedziane: "O Noe! Zejdź z pozdrowieniem od Nas, a błogosławieństwa niech będą nad tobą i nad narodami, które narodzi się z tych, którzy są z tobą. I powstanie inne narody, którym dany zostanie używanie doczesne, a następnie dotkną ich od Nas kara bolesna."

49. Oto opowieść o tym, co skryte. Objawiamy ją tobie. Nie znałeś jej ani ty, ani twój lud przedtem. Więc bądź cierpliwy! Zaprawdę, ostateczny rezultat jest dla bogobojnych!

50. I wysłaliśmy do ludu Ad ich brata Huda. On powiedział: "O ludu mój! Czcijcie Boga! Nie ma dla was boga oprócz Niego! Wy tylko zmyślacie kłamstwa."

51. O ludu mój! Ja nie proszę was za to o żadną nagrodę. Moja nagroda jest u Tego, który mnie stworzył. Czyż nie jesteście rozumni?

52. O ludu mój! Proście o przebaczenie waszego Pana, potem nawracajcie się do Niego. On zesle na was z nieba deszcz obfity i doda wam siły do waszej siły. Nie odwracajcie się więc jako grzesznicy!"

53. Oni powiedzieli: O Hudzie! " Ty nie przyszedłeś do nas z jasnym dowodem: My nie pozostawimy naszych bogów na twoje słowo, my tobie nie wierzymy:

54. My mówimy tylko, iż jeden z naszych bogów dotknął ciebie złem." On powiedział: "Oto biore Boga za świadka, i wy też zaświadczyć, iż ja nie jestem winien tego, co wy Jemu dodajecie jako współtowarzyszy,

55. poza Nim. Knujcie chytrość przeciwko mnie, wszyscy razem, i potem nie kazać mi czekać!

56. Oto zaufałem Bogu, Panu mojemu i Panu waszemu. Nie ma żadnego zwierzecia, którego On nie trzymałby za kosmyk. Zaprawdę, Pan mój jest na drodze prostej!

57. A jeśli się odwrócicie - a przecież ja wam obwiesciłem to, z czym zostałem posłany - mój Pan zastąpi was innym narodem, a wy nie zaszkodzicie Mu w niczym. Zaprawdę, mój Pan czuwa pilnie nad każdą rzeczą!"

58. I kiedy przyszedł Nasz rozkaz, uratowaliśmy Huda i tych, którzy uwierzyli razem z nim - przez miłosierdzie pochodzące od Nas; i uratowaliśmy ich od surowej kary.

59. I oto Adyci odrzucili znaki swojego Pana, i zbuntowali się przeciwko Jego posłancom, i poszli za rozkazem każdego upartego tyrana.

60. I towarzyszyło im przekleństwo na tym świecie i w Dniu Zmartwychwstania. O tak ! Zaprawde, Adyci nie uwierzyli w swego Pana! O tak ! Niech przepadna Adyci, lud Huda!

61. I wysłaliśmy do ludu Samud ich brata Saliha. On powiedział: "O ludu mój! Czcijcie Boga! Nie ma dla was żadnego innego boga oprócz Niego! On was utworzył z ziemi i On was na niej osiedlił. Proście Go o przebaczenie i nawracajcie się do Niego! Zaprawde, mój Pan jest bliski, wysłuchujący!"

62. Oni powiedzieli: "O Salihu! Byles przecież wśród nas tym, w którym pokładaliśmy przedtem nadzieję. Czy chcesz nam zabronić, abysmy czcili to, co czcili nasi ojcowie? Zaprawde, jesteśmy w poważnym zwatpieniu wobec tego, do czego ty nas wzywasz!"

63. On powiedział: "O ludu mój ! Czy wy pomyśleliście? Jeśli się opieram na jasnym dowodzie, pochodzącym od mego Pana, i jeśli przyszło do mnie miłosierdzie od Niego, to kto mi pomoże przed Bogiem, jeśli ja się zbuntuję przeciwko Niemu? Wy tylko powiększacie moją stratę.

64. O ludu mój! Oto ta wielbladźnica Boga jest dla was znakiem! Pozwólcie jej więc paść się na ziemi Boga! Nie czynieć jej nic złego, bo inaczej pochwyć was kara bliska."

65. Oni jednak podcięli jej peciny. Wtedy on powiedział: "Używajcie sobie w swoich domostwach przez trzy dni - to jest obietnica nieklamliwa."

66. I kiedy przyszedł Nasz rozkaz, uratowaliśmy Saliha oraz tych, którzy uwierzyli razem z nim - przez miłosierdzie pochodzące od Nas - od hanby tego dnia. Zaprawde, twój Pan jest Mocny, Potezny!

67. I dosięgnął tych, którzy byli niesprawiedliwi, przerazliwy krzyk; rankiem zaś leżeli twarzami do ziemi w swoich domostwach,

68. jak gdyby tam nie mieszkali. O tak! Zaprawde, lud Samud nie uwierzył w swego Pana O tak! Niech przepadna Samudyci!

69. Nasi posłancy przyszli do Abrahama z radosną wieścią. Powiedzieli: "Pokój!" On powiedział: "Pokój!" - i nie omieszkał przynieść upieczonego cielaka.

70. A kiedy zobaczył, że ich ręce nie sięgają po niego, odniósł się do nich z nieufnością i poczuł strach przed nimi. Oni powiedzieli: "Nie bój się! Oto zostaliśmy posłani do ludu Lota."

71. Zona jego stała i rozesmiała się. My ucieszyliśmy ją wieścią o Izaaku, a po Izaaku - o Jakubie.

72. Ona powiedziała: "O biada mi! Czyż ja urodzę, przecież jestem stara kobieta, a ten mój maz jest starcem! Zaprawde, to jest rzecz zadziwiająca!"

73. Oni powiedzieli: "Czy ty się dziwisz rozkazowi Boga? Miłosierdzie Boga i Jego błogosławieństwa niech beda nad wami

74. A kiedy strach opuścił Abrahama i kiedy dotarła do niego radosna wieść, zaczął prowadzić spór z Nami w sprawie ludu Lota.

75. - Zaprawde, Abraham był łagodny, pokorny, nawracający się w skrusze! -

76. "O Abrahamie! Odwróć się od tego! Oto przyszedł rozkaz od twego Pana! Zaprawdę, przyjdzie do nich kara, której nie będzie można odwrócić!"
77. A kiedy przybyli nasi posłancy do Lota, on zmartwił się z ich powodu, bo ramie jego było bezsilne dla nich. I powiedział on: "To jest dzień nieszczęsny!"
78. I przyszedł do niego jego lud, pospiesznie kierując się ku niemu, ale przedtem popełniali złe czyny. "I on powiedział: O ludu mój! Oto moje córki – one są czystsze dla was! Przeto bójcie się Boga! Nie zawstydzajcie mnie w moich gościach! Czyż nie ma wśród was człowieka prawego?!"
79. Oni powiedzieli: "Ty wiesz przecież; że my nie mamy prawa do twoich córek; i wiesz z pewnością, czego my chcemy."
80. On powiedział: "Gdybym tylko miał siłę nad wami albo gdybym mógł znaleźć podpórę solidnego filara!"
81. Oni powiedzieli: "O Locie! My jesteśmy posłancami twego Pana; oni nigdy do ciebie nie dojdą. Wyruszaj więc z twoją rodziną i niech nie odwraca się zaden z was; twoja żona jedna się odwróci i dosięgnie ją to, co dosięgnie tamtych! Zaprawdę, ich wyznaczonym czasem – poranek. A czy poranek nie jest blisko?"
82. A kiedy przyszedł Nasz rozkaz, wyróciliśmy miasto z góry na dół; i spuściliśmy na nie deszcz kamieni z gliny palonej, warstwami,
83. oznakowanej u twego Pana. I ono nie jest daleko od niesprawiedliwych.
84. I wysłaliśmy do Madianitów ich brata Szu`ajba, który powiedział: "Czciście Boga! Nie ma dla was żadnego innego boga oprócz Niego! I nie umniejszajcie miary i wagi! Widzę, że żyjecie w dobrobycie, i obawiam się dla was kary Dnia wszystko obejmującego!"
85. O ludu mój! ' Dawajcie pełną miarę i wagę, sprawiedliwie! Nie powodujcie uszczerbku w ludzkich dobrach! Nie czyniecie niegodziwości na ziemi, by nie szerzyć zgorzienia!
86. To, co pozostaje u Boga, jest lepsze dla was, jeśli jesteście wierzącymi. Ja nie jestem dla was żadnym stróżem."
87. Oni powiedzieli: "O Szu`ajbie! Czy twoja modlitwa nakazuje ci, abysmy poniechali tego, co czcili nasi ojcowie, albo abysmy przestali czynić z naszym majątkiem to, co chcemy? Ty przecież jesteś łagodny, prawy!"
88. On powiedział: "O ludu mój ! Jak wam się wydaje? Jeśli opieram się na jasnym dowodzie, pochodzącym od mego Pana, i jeśli on zaopatrzył mnie od Siebie pięknym zaopatrzeniem, i jeśli nie chce pójść za wami w tym, czego wam zakazuje, to ja chcę tylko waszego udoskonalenia, na miarę moich możliwości. Moja nadzieja na pomyślność jest tylko u Boga! Jemu zaufalem i do Niego się nawracam!"
89. O ludu mój! Niech rozdział ze mną nie doprowadzi was do grzechu, aby was nie dosięgło to samo, co dosięgło: lud Noego albo lud Lota, albo lud Saliha. A lud Lota nie jest daleko od was.
90. Proście o przebaczenie waszego Pana! Następnie nawracajcie się do Niego! Zaprawdę, mój Pan jest łaskawy, kochający!"

91. Oni powiedzieli: "O Szu`ajbie! My nie pojmujemy wiele z tego, co mówisz; my widzimy, że jesteś słaby wśród nas. I gdyby nie twój ród, to byśmy cię ukamienowali; ty nie jesteś przecież nad nami potężny."

92. On powiedział: "O ludu mój ! Czy mój ród jest potężniejszy dla was od Boga, tak iż odwróciście się do Niego plecami? Zaprawdę, mój Pan obejmuje całkowicie to, co czynicie!

93. O ludu mój! Działajcie według swoich możliwości, ja też będę działał. I niebawem się dowiecie, do kogo przyjdzie kara, która go poniży, i kto był kłamcą. Wyczekujcie więc! Ja z wami jestem wyczekujący."

94. I kiedy przyszedł Nasz rozkaz, uratowaliśmy Szu`ajba i tych, którzy uwierzyli razem z nim – przez miłosierdzie od Nas. Tych, którzy byli niesprawiedliwi, pochwycił przeraźliwy krzyk i rankiem leżeli w swoich domostwach twarzami ku ziemi,

95. jak gdyby oni tam nigdy nie żyli. O tak! Niech przepadną Madianici , tak jak oddaleni zostali Samudyci!

96. I posłaliśmy Mojżesza z Naszymi znakami i z władzą oczywistą

97. do Faraona i jego dostojników. I poszli oni za rozkazem Faraona, chociaż rozkaz Faraona nie był słuszny.

98. Pójdzie on na czele swego ludu, w Dniu Zmartwychwstania, i poprowadzi do wodopoju – do ognia! Jakże to nieszczęsny wodopój, do którego oni są prowadzeni!

99. I będzie im towarzyszyć tu przekleństwo, nawet w Dniu Zmartwychwstania. Jakże nieszczęsny to podarunek zostanie im dany!

100. Oto trochę wiadomości o miastach, o których ci opowiadamy: jedno z nich jeszcze stoi, a inne zostały ścięte jak zniwo.

101. My nie wyrządziliśmy im niesprawiedliwości, lecz oni sami sobie wyrządzili niesprawiedliwość. I nie wybawili ich od niczego ich bogowie, których wzywali, poza Bogiem, kiedy przyszedł rozkaz od twójgo Pana. Oni powiększyli tylko swoją zgubę.

102. Takie jest skarcenie twójgo Pana, kiedy On pokarał te miasta, które były niesprawiedliwe.

103. Zaprawdę, Jego karanie jest bolesne, gwałtowne! Zaprawdę, w tym jest znak dla tych, którzy się obawiają kary życia ostatecznego! To jest Dzień, dla którego ludzie zostaną zebrani! To Dzień, który będzie zaświadczony!

104. I My opóźnimy go tylko do oznaczonego już czasu.

105. Kiedy ten Dzień nadejdzie, dusza nie będzie mówić inaczej, jak tylko za pozwoleniem Boga. I beda wtedy ludzie nieszczęśliwi i ludzie szczęśliwi.

106. Ci, którzy beda nieszczęśliwi, beda w ogniu wśród wzdychan i szlochów;

107. beda tam przebywać na wieki, jak długo beda trwać niebiosy i ziemia, chyba że Bóg zechce inaczej. Zaprawdę, twój Pan czyni to, co chce!

108. A ci, którzy dostąpili szczęścia, znajdują się w Ogrodzie; beda tam przebywać na wieki, jak długo trwać beda niebiosy i ziemia, chyba że Bóg zechce inaczej. – To jest podarunek niezawodny. –

109. I nie miej zadnej watpliwosci wzgledem tego, co czcza ci ludzie; oni oddaja czesc tylko tak, jak oddawali czesc niegdys ich ojcowie. Zaprawde, My w pelni oddamy im ich udzial, nie umniejszony!
110. Dalismy juz Ksiege Mojzeszowi i byla ona przedmiotem sporu. Gdyby nie slowo pochodzace od twego Pana, które sie pojawilo wczesniej, to zostaloby juz miedzy nimi rozstrzygniete. Zaprawde, oni sa w glebokim zwatpieniu wzgledem niej!
111. Zaprawde, twój Pan da pelna zaplate wszystkim za ich czyny! On przeciez jest doskonale swiadomy tego, co czynicie!
112. Postepuj droga prosta, tak jak ci zostalo nakazane; ty i ci, którzy sie nawrócili z toba, i nie przekraczajcie granicy! Przecie On doskonale widzi, co czynicie!
113. I nje opierajcie sie na tych, którzy sa niesprawiedliwi, bo dosiegnie was ogien! I nie ma dla was, poza Bogiem; opiekunów; i wtedy nie bedziecie wspomozeni.
114. Odprawiaj modlitwe na obu krancach dnia i czesto w godzinach nocy: Zaprawde; czyny piekne usuwaja czyny zle! To jest przypomnienie dla pamietajacych!
115. Badz cierplivy! bo, zaprawde, Bóg nie gubi nagrody tych, którzy czynia dobro!
116. Dlaczego wsród pokolen, które byly przed wami, nie bylo ludzi obdarzonych wytrwaloscia, którzy by sprzeciwiali sie zepsuciu na ziemi, oprócz tych nielicznych, których uratowalismy? A ci, którzy czynili niesprawiedliwosc, przedkladali dobrobyt, w którym zyli; i byli grzesznikami.
117. I nie postapilby twój Pan tak, by zniszczyc te miasta niesprawiedliwie, jesliby ich mieszkancy czynili dobro.
118. A jesliby twój Pan chcial, to uczynilby ludzi jednym narodem. Ale oni nie przestaja sie sprzeczac,
119. z wyjatkiem tych, komu twój Pan okazal milosierdzie. Dlatego On ich stworzyl. I spelnilo sie slowo twojego Pana: "Ja z pewnoscia napelnie Gehenne dzinnami i ludzmi, wszystkimi razem!"
120. Opowiadamy tobie te opowiesci o poslancach, aby przez to umocnic twoje serce. I w tym przyszla do ciebie prawda, pouczenie i napomnienie dla wierzacych.

SURA 12. YUSUF (JOZEF)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Alif. Lam. Ra. To sa znaki Ksiegi jasnej.
2. My zeslalismy ja w postaci Koranu arabskiego - byc moze, potraficie zrozumiec.
3. Przez objawienie tobie tego Koranu My przekazemy ci najpiekniejsze opowiadanie, chociaz byles wsród niedbalych.
4. Oto powiedzial Józef do swego ojca: "O mój ojczy! Zobaczylem jedenascie gwiazd i slonce, i ksiezyc; widzialem je, jak mi wybijaly poklony."

5. On powiedział: "O mój synu! Nie opowiadaj tego widzenia twoim braciom, bo oni uknują przeciwko tobie podstęp. Zaprawde, szatan jest dla człowieka wrogiem oczywistym!
6. W ten sposób wybiera ciebie twój Pan i nauczy cie wyjasniania wydarzen; On dopelni Swojej dobroci wzgledem ciebie i wzgledem rodu Jakuba, tak jak dopelnil jej poprzednio wzgledem twoich dwóch ojców: Abrahama i Izaaka. Zaprawde, twój Pan jest wszechwiedzacy, mady!"
7. Z pewnoscia w Józefie i w jego braciach byly znaki dla tych, którzy pytaja!
8. Oto oni powiedzieli: "Zapewne, Józef i jego brat sa milsi naszemu ojcu niz my, a przeciez my jesteśmy gromada. Zaprawde, nasz ojciec jest w oczywistym bledzie!
9. Zabijcie Józefa albo wyrzucicie go na obca ziemie! Wtedy ku wam zwróci sie oblicze ojca i bedziecie wtedy ludzmi prawymi."
10. Powiedzial jeden z nich: "Nie zabijajcie Józefa, lecz wrzucicie go w glebine studni, a odnajdzie go jakas karawana; jesli juz chcecie to uczynic."
11. Oni powiedzieli: "O nasz ojcze! Dlaczego ty nam nie dowierzasz, jesli chodzi o Józefa? Zaprawde, my jesteśmy jego szczerymi doradcami!
12. Poslij go z nami jutro! On sie ucieszy i zabawi, a my bedziemy nad nim czuwać."
13. On powiedział: "Zasmuci mnie to z pewnoscia, jesli z nim pójdziecie. Obawiam sie, ze pozre go wilk, jesli nie bedziecie go pilnowali."
14. Oni powiedzieli: "Jesli pozre go wilk - a jest nas przeciez gromada - to i my poniesiemy strate."
15. I kiedy poszli z nim, i zgodzili sie, aby go wrzucic w glebine studni, My objawilismy mu: "Ty im wyjawisz te ich sprawkę, kiedy oni nie beda nawet przeczuwali."
16. I przyszli do swego ojca wieczorem, i plakali.
17. Powiedzieli: "O ojcze nasz! Urzadzalismy sobie wycigi i pozostawilismy Józefa przy naszych rzeczach, i pozarl go wilk. Ty nam nie uwierzysz, nawet jeslibysmy mówili prawde."
18. I przyniesli jego koszule zaplamiona falszywa krwia. I on powiedział: "Tak, wasze dusze podsunely wam ten czyn, lecz cierpliwosc jest piekna. U Boga nalezy szukac pomocy w tym, co wy opisujecie."
19. I przybyla karawana; wyslali swego czlowieka dla zaczerpniecia wody; on spuscil w dół swój buklak i powiedział: "O, jaka radosna wiadomosc! Oto mlodzienc!" Oni go ukryli jako towar, lecz Bóg wiedzial, co oni zamierzali uczynic.
20. Sprzedali go za mizerna cene, za niewiele dirhemów, poniewaz nie interesowali sie nim.
21. I powiedział ten z Egiptu, który go wykupil, do swojej zony: "Przygotuj mu godne mieszkanie! Byc moze, bedzie on dla nas pozyteczny, albo wezwiemy go za syna. " W ten sposób urzadzilismy Józefa na tej ziemi, aby go nauczyc wyjasniania wydarzen. Bóg zwyciesko dopelnia Swojego dzieła, lecz wiekszosc ludzi nie wie.

22. A kiedy doszedł do dojrzałości, daliśmy mu mądrość i wiedzę. W ten sposób My nagradzamy czyniących dobro.

23. Ta, w której domu on przebywał, próbowała go uwieść; zamknęła drzwi mówiąc: "Chodź tutaj!" On powiedział: "Niech mnie Bóg uchroni! Zaprawdę, On – mój Pan, dał mi piękne miejsce schronienia! Zaprawdę, nie będą szczęśliwi ludzie niesprawiedliwi!"

24. Ona bardzo go pragnęła; i on też by jej mocno zapragnął, gdyby nie zobaczył dowodów swego Pana. Tak się stało, abysmy mogli odsunąć od niego zło i niegodziwość. Zaprawdę, on należy do Naszych szczerych sług!

25. Oboje pobiegli szybko do drzwi; ona podarła jego koszulę z tyłu; i przy drzwiach spotkali jej pana; ona powiedziała: "Jaka jest zapłata dla tego, kto chciał zaszkodzić twojej rodzinie? Chyba tylko więzienie albo kara dotkliwa!"

26. Józef powiedział: "Ona nastawiała na mnie." I znalazł się pewien świadek z jej rodziny: "Jeśli jego koszula została rozerwana z przodu, to ona mówi prawdę, a on jest kłamcą.

27. A jeśli jego koszula została rozerwana z tyłu, to ona skłamała, a on jest prawdomówny."

28. Pan zobaczył jego koszulę rozerwaną z tyłu i powiedział: "Oto jeden z waszych kobiecych podstępów; zaprawdę, wasz podstęp jest wielki!"

29. Józefie, oddał się! A ty pros o przebaczenie za swój grzech! Ty przecież jesteś ta, która zgrzeszyła!

30. I mówiły kobiety w mieście: "Zona moznego kusi swego sługę, on rozpalil w niej miłość. Widzimy ją w jawnym błędzie!"

31. A kiedy ona posłyszała ich złośliwość, posłała po nie; przygotowała dla nich ucztę i dała każdej z nich nóż. Powiedziała: "Wyjdź im naprzeciw!" A kiedy one go zobaczyły, wpadły w taki zachwyt, że pocięły sobie ręce, i powiedziały: "Niech Bóg uchowa! To nie jest człowiek śmiertelny! To nie kto inny, jak tylko szlachetny anioł!"

32. Ona powiedziała: "Oto macie tego, z czyjego powodu ganilyscie mnie! Chciałam go uwieść, lecz on się obronił. Jeśli on nie uczyni tego, co mu nakazuje, to zostanie uwięziony i znajdzie się w liczbie niedźnych."

33. On powiedział: "Panie mój! Więzienie jest miłsze dla mnie aniżeli to, do czego one mnie namawiają: Ale jeśli Ty nie odwrócisz mnie od ich chytrości, to ja się ku nim skłonię i znajdzie się w liczbie głupców."

34. I wysłuchał go Pan, i odwrócił od niego ich chytrość. Zaprawdę, On jest Słyszający, Wszechwiedzący!

35. A kiedy ujrzeli znaki, wydało im się właściwe uwięzić go na pewien czas.

36. I weszli z nim do więzienia dwaj młodzieńcy. Jeden z nich powiedział: "Oto widzę siebie, jak wyciskam winogrona!" I powiedział drugi: "Oto widzę siebie, jak niosę na głowie chleb, z którego jedzą ptaki! Daj nam wyjaśnienie tego. Zaprawdę, widzimy, iż jesteś z liczby czyniących dobro!"

37. On powiedział: "Jeszcze nie otrzymacie jedzenia, które jest wam podawane, a ja wyjaśnię wasze widzenia, zanim one się spełnią. Oto czego nauczył mnie dla was mój Pan. Oto porzuciłem religię ludzi, którzy nie wierzą w Boga i którzy nie wierzą w życie ostateczne.

38. I poszedłem za religia moich ojców, Abrahama, Izaaka i Jakuba. My nie możemy dodawać Bogu niczego za współtowarzysza. To jest łaska Boga dla nas i dla ludzi. Lecz większość ludzi jest niewdzięczna.

39. O wy, towarzysze więzienia! Czy podzieleni panowie są lepsi, czy Bóg – Jeden, Wszechpotezny?

40. Ci, których wy czcicie, poza Nim, to są tylko imiona, którymi wy ich nazwaliscie – wy i wasi ojcowie. Bóg nie zesłał z nimi żadnej władzy. Sąd należy tylko do Boga. On rozkazał; abyscie czcili tylko Jego. To jest religia prawdziwa, lecz większość ludzi nie wie.

41. O wy, obaj towarzysze więzienia! Jeden z was będzie poił swojego pana winem; a drugi będzie ukrzyżowany i ptaki będą dziobały jego głowę. Rozstrzygnięta została sprawa, w której zasięgacie mojej rady."

42. I powiedział on do tego, o którym myślał, że się wyratuje: "Wspomnij mnie u twego pana!" Lecz szatan kazał mu zapomnieć o tym i Józef pozostał w więzieniu przez kilka lat.

43. I powiedział król: "Oto widzę siedem krów tłustych, które zjada siedem krów chudych. I widzę siedem kłosów zielonych i siedem kłosów suchych. O wy, starszyszo! Wyjaśnijcie mi moje widzenie, jeśli potraficie tłumaczyć widzenia."

44. Oni powiedzieli: "To jest tylko sklebianie marzeń sennych, a my nie umiemy tłumaczyć snów."

45. I powiedział ten z dwóch, który się uratował: – bo sobie przypomniał po pewnym czasie – "Ja wam dam wytłumaczenie, pozwólcie mi pójść!"

46. "O Józefie, mezu sprawiedliwy! Daj nam wyjaśnienie, co znaczą te krowy tłuste, które pożera siedem krów chudych; i siedem kłosów zielonych, i siedem wyschniętych! Być może, ja powrócę do ludzi. Być może, oni się dowiedzą."

47. On powiedział: "Bedziecie zasiewać przez siedem lat, trudząc się jak zwykle. To, co zbierzecie jako zniwo, pozostawcie w kłosach, oprócz niewielkiej ilości tego, co będziecie jedli.

48. Następnie nadejdzie siedem lat trudnych, które zjedzą to, co dla nich przygotowaliscie, oprócz niewielkiej ilości, którą zachowacie.

49. Następnie przyjdzie jeden rok, kiedy ludziom zostanie zesłany deszcz i kiedy pójdą do tłoczni."

50. Powiedział król: "Przyprowadźcie mi go!" Kiedy przyszedł do niego posłaniec, on powiedział: "Wróć do twego pana i zapytaj go, jakie były zamysły kobiet, które sobie pocięły rece? Zaprawdę, mój Pan zna doskonale ich podstęp!"

51. Powiedział: "Jakie były wasze zamiary, kiedy staralyscie się skusić Józefa?" One powiedziały: "Uchowaj Boże! My nie mamy mu nic złego do zarzucenia." Powiedziała żona mąż: "Teraz wyszła na jaw prawda. Oto starałam się go skusić, lecz on jest z liczby prawdomównych!"

52. "To zostało wyjaśnione, aby wiedział pan, że ja nie oszukałem go potajemnie i że Bóg nie kieruje podstępem zdrajców.

53. Ja wcale nie uniewinniam mojej duszy, dusza bowiem pobudza do złego, jeśli tylko nie zmiłuje się mój Pan. Zaprawdę, mój Pan jest przebaczący, łaskawy!"

54. I powiedział król: "Przyprowadźcie go do mnie! Ja zatrzymam go dla siebie." A kiedy Józef przemówił do niego, król powiedział: "Oto jesteś dzisiaj u nas poważany, godny zaufania!"

55. Powiedział: "Postaw mnie nad spichlerzami tej ziemi! Ja jestem dobrym strażnikiem, umiętnym."

56. W ten sposób umocnilismy Józefa na tej ziemi, aby mógł zamieszkać tam, gdzie chciał. My dosiegamy Naszym miłosierdziem tego, kogo chcemy, i nie gubimy nagrody należnej czyniacym dobro.

57. A nagroda życia ostatecznego jest lepsza dla tych, którzy uwierzyli i byli bogobojni.

58. A kiedy przybyli bracia Józefa i weszli do niego, on ich poznał, lecz oni go nie poznali.

59. A kiedy zaopatrzył ich w zapasy, powiedział: "Przyprowadźcie mi waszego brata urodzonego z waszego ojca. Czyż nie widzicie, że daje pełną miarę i że jestem najlepszym z gospodarzy?"

60. Jeśli go nie przyprowadzicie, to nie będziecie u mnie mieć miary i więcej się do mnie nie zbliżajcie."

61. Oni powiedzieli: "Będziemy się starali uzyskać to od ojca, i uczynimy to z pewnością!"

62. Józef powiedział swoim sługom: "Włóżcie ich towar w ich juki podróżne; może oni to zauważą, kiedy powrócą do swojej rodziny; może oni powrócą!"

63. Kiedy powrócili do swojego ojca, powiedzieli : "O ojcie nasz! Odmówiono nam miary zboża. Poslij więc z nami naszego brata, zdobędziemy wtedy naszą miarę. Zaprawdę, będziemy czuwać nad nim!"

64. On powiedział: "Czyż mogę wam go powierzyć, tak jak wam powierzyłem kiedyś jego brata? Lecz Bóg jest najlepszym stróżem! On jest Najmiłosierniejszy spośród tych, którzy okazują miłosierdzie!"

65. A kiedy otworzyli juki podróżne, znaleźli swój towar, który im został zwrócony. Powiedzieli: "O ojcie nasz! Czego mamy jeszcze pragnąć? Nasz towar został nam zwrócony. My zaopatrzymy naszą rodzinę w żywność; będziemy strzec naszego brata; i otrzymamy o jeden więcej ładunek wielbłąda. To jest ładunek nieznaczny."

66. On powiedział: "Ja nie wysłę go z wami, dopóki nie złożycie przysięgi wobec Boga, iż na pewno przywieziecie go do mnie z powrotem; chyba że zostaniecie otoczeni." A kiedy oni złożyli mu przysięgę, on powiedział: "Bóg jest poręczycielem tego, co mówimy!"

67. I powiedział: "O synowie moi! Nie wchodźcie przez jedną bramę, lecz wchodźcie różnymi bramami! Ja nie mogę wam nic pomóc wobec Boga: Władza należy tylko do Boga. Ja Jemu zaufalem i niech Jemu zaufają ci; którzy mają całkowitą ufność!"

68. A chociaż weszli tak, jak nakazał im ich ojciec, to nie posłużyło im w niczym wobec Boga. Było to bowiem tylko pragnienie w duszy Jakuba, które on wypowiedział. On przecież posiadał wiedzę, ponieważ My mu ja daliśmy. Lecz większość ludzi nie wie.

69. Kiedy oni przyszli do Józefa, on wziął do siebie swego brata i powiedział: "Ja jestem twoim bratem, nie rozpaczaj z powodu tego, co oni uczynili."

70. A kiedy przygotował im ich zaopatrzenie, umieścił kielich w sakwie jednego brata, a potem herold ogłosił: "O wy, wielbładnicy! jesteście złodziejami!"

71. Oni powiedzieli, kiedy podeszli do nich: "Czego szukacie?"

72. Powiedzieli: "Poszukujemy kielicha króla; ten, kto go przyniesie, otrzyma ładunek wielbłada. I ja za to gwarantuję!"

73. Oni powiedzieli: "Na Boga! Wy przecież wiecie, że nie przyszlismy tutaj, aby szerzyć zgorszenie na tej ziemi, i nie jesteśmy złodziejami."

74. Powiedzieli: "A jaka będzie zapłata za to, jeśli jesteście kłamcami?"

75. Oni powiedzieli: "Zapłata będzie ten, w którego sakwie to znajdziecie – a więc on sam będzie zapłata. Tak my płacimy niesprawiedliwym!"

76. I Józef zaczął od innych sakw, zanim zabrał się do sakwy swego brata. Potem wyciągnął kielich z sakwy swego brata. Podsuneliśmy ten podstęp Józefowi, ponieważ on nie mógłby zabrać swego brata – według prawa króla – jeśliby nie zechciał tego Bóg. My wywyższamy o stopnie tego, kogo chcemy. A nad każdym posiadającym wiedzę jest wszechwiedzący.

77. Oni powiedzieli: "Jeśli on ukradł, to jego brat ukradł wcześniej." Józef zachował to w tajemnicy w swojej duszy i nie ujawnił im tego. Powiedział: "Wy jesteście w gorszej sytuacji. A Bóg wie najlepiej, co wy opisujecie."

78. Oni powiedzieli: "O moży panie! Zaprawdę, on ma bardzo starego ojca; weź jednego z nas na jego miejsce! My przecież widzimy, że ty jesteś z liczby czyniących dobro!"

79. On powiedział: "Niech Bóg broni, żebyśmy brali kogoś innego niż tego, u którego znaleźliśmy naszą własność! Wtedy bylibyśmy niesprawiedliwymi."

80. A kiedy już byli zrozpaczeni o niego, zaczęli naradzać się na osobności. Powiedział starszy z nich: "Czyż nie wiecie, że ojciec wasz wziął od was przysięgę wobec Boga? A przedtem postąpiliście niedbale w stosunku do Józefa. Ja więc nie opuszczę tej ziemi, dopóki nie pozwoli mi mój ojciec, albo niech rozstrzygnie za mnie Bóg. On jest najlepszym z sędziów.

81. Wracajcie do waszego ojca i powiedzcie mu: TO ojciec nasz! Zaprawdę, twój syn popełnił kradzież; my zaświadczamy tylko to, co wiemy; nie jesteśmy stróżami tego, co skryte.

82. Zapytaj mieszkanców miasta, w którym byliśmy, i karawany, z którą przybyliśmy. My przecież mówimy prawdę!"

83. On powiedział: "Wcale nie! Wasze dusze podsunęły wam jakąś myśl. Lecz cierpliwość jest piękna! Być może, Bóg przyprowadzi mi ich wszystkich! Zaprawdę, On jest Wszechwiedzący, Madry!"

84. I odwrócił się od nich, i powiedział: "O biada mi z powodu Józefa!" I zbielały jego oczy ze smutku, i był bardzo przygnębiony.

85. Oni powiedzieli: "Na Boga! Przestan wspominać Józefa, inaczej bowiem całkowicie osłabniesz i doprowadzisz się do zguby!"

86. On powiedział: "Ja tylko zale się Bogu na moja udreke i na mój smutek. Ja wiem od Boga to, czego wy nie wiecie.
87. O synowie moi! Idźcie i dowiadujcie się o Józefa i jego brata! Nie powatpiewajcie w dobroc Boga! Zaprawde w dobroc Boga powatpiewa tylko lud niewiernych!"
88. A kiedy przyszedli do Józefa, powiedzieli: "O moźny panie! Nieszczęście dotknęło nas i nasza rodzina i niewiele przynosimy towaru. Wymierz nam pełna miarę i bądź dla nas miłosierny. Zaprawde, Bóg nagradza miłosiernych!"
89. On powiedział: "Czy wiecie, co uczyniliście Józefowi i jego bratu w waszej nieswiadomości?"
90. Oni powiedzieli: "Czy ty naprawdę jesteś Józefem?" On powiedział: "Ja jestem Józefem, a to jest mój brat. Bóg okazał nam dobroc. Zaprawde, kto jest bogoboźny i cierpliwy... - to przecież Bóg nie zgubi nagrody tych, którzy czynia dobro!"
91. Oni powiedzieli: "Na Boga! Bóg wyróżnił ciebie ponad nami, a my z pewnością byliśmy grzesznikami!"
92. On powiedział: Niech żadna nagana nie spadnie dziś na was! " Niech Bóg wam przebaczy! On jest Najmiłosierniejszy z tych, którzy czynia miłosierdzie!
93. Zabierzcie te moja koszule i zarzućcie ją na twarz mojego ojca, a on przejrzy na oczy. I przyjdźcie do mnie z całą wasza rodzina."
94. A kiedy karawana wyruszyła w drogę powrotną, powiedział ich ojciec: "Zaprawde, ja czuję zapach Józefa! Tylko nie uważajcie mnie za mówiącego brednie."
95. Oni powiedzieli: "Na Boga! Ty ciągle jesteś w dawnym błędzie!"
96. A kiedy przybył zwiastun radosnej nowiny i zazucił koszule na jego twarz, on odzyskał wzrok i powiedział: "Czyż wam nie mówiłem, że wiem od Boga to, czego wy nie wiecie?"
97. Oni powiedzieli: "O ojcie nasz! Proś o przebaczenie nam naszych grzechów! My przecież byliśmy grzesznikami."
98. "Bede prosił dla was o przebaczenie mego Pana. Zaprawde, On jest Przebaczący, Litosiwy!"
99. A kiedy weszli oni do Józefa, on przyjął do siebie swoich rodziców i powiedział: "Wejdźcie do Egiptu bezpiecznie, jeśli Bóg tak chce!"
100. a oni padli przed nim na twarz, wybijając poklony. On powiedział: "O ojcie mój! Oto jest wyjaśnienie mego dawnego widzenia! Mój Pan uczynił je prawdą. On okazał mi dobroc: oto wyprowadził mnie z więzienia i przyprowadził was z pustyni, choć przedtem szatan zasiał niezgodę między mną i między moimi braćmi. Zaprawde, mój Pan jest łagodny względem wszystkiego, co chce! Zaprawde, On jest Wszechwiedzący, Madry!
101. Panie mój! Ty mi dałeś nieco władzy królewskiej i nauczyłeś mnie tłumaczenia wydarzeń. Ty jesteś stwórca niebios i ziemi i jesteś moim opiekunem na tym świecie i w życiu ostatecznym. Daj mi umrzeć poddanym Tobie całkowicie i dołącz mnie do sprawiedliwych!"

102. Oto jedno z opowiadań o tym, co skryte, które tobie objawiamy. Ty nie byłeś przy nich, kiedy oni uzgodnili swój zamiar i kiedy planowali chytrość.

103. I większa część ludzi, choćby bardzo tego chciał, nie będzie wierząca.

104. Ty nie zadasz od nich za to żadnej nagrody. To jest tylko napomnienie dla światów.

105. A ileż jest znaków w niebiosach i na ziemi, obok których oni przechodzą i od których się odwracają!

106. I większość z nich nie wierzy w Boga, i tylko dodają Mu współtowarzyszy.

107. Czy oni są pewni, że nie ogarnie ich kara Boża albo że nie zaskoczy ich Godzina, kiedy nawet nie będą przeczuwali?

108. Powiedz: "Oto jest moja droga! Ja wzywam do Boga na podstawie jasnego dowodu – ja i ci, którzy postępują za mną. Chwała niech będzie Bogu! Ja nie należę do balwochwalców."

109. My, przed tobą, posyłaliśmy tylko ludzi spośród mieszkańców miast, którym zsyłaliśmy objawienie. Czyż oni nie wędrowali po ziemi i czy nie widzieli, jaki był ostateczny koniec tych, którzy byli przed nimi? Przecież siedziba życia ostatecznego jest lepsza dla tych, którzy są bogobojni. Czy wy nie rozumiecie tego wcale?

110. A kiedy posłancy popadli w rozpacz i sadzili, że zostali uznani za kłamców, przyszła do nich Nasza pomoc. I zostali uratowani ci, których chcieliśmy uratować. Lecz Nasza srogość nie może być odwrócona od ludzi grzesznych!

111. W opowiadaniach o nich jest pouczający przykład dla obdarzonych rozumem. Nie było to opowiadanie, które zostało wymyślone, lecz ono jest potwierdzeniem prawdziwości tego, co było przed nim, i wyjaśnieniem wszystkich rzeczy, i droga prosta, i miłosierdziem dla ludzi, którzy wierzą.

SURA 13. AL-RAD (GRZMOT)

W imię Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. Alif. Lam. Mi. Ra. To są znaki Księgi. To, co ci zostało zesłane od twego Pana, jest prawdą, lecz większość ludzi nie wierzy.

2. Bóg jest Tym, który wznosił niebiosy bez dających się ujrzyć filarów; następnie umocnił się na tronie. On podporządkował słońce i księżyc, tak iż wszystko płynie do oznaczonego kresu. On zarządza każdą sprawą, On przedstawia jasno znaki. Być może, wy będziecie pewni, że spotkacie się z waszym Panem!

3. On jest Tym, który rozpostarł ziemię i umieścił na niej solidnie stojące i rzeki; a ze wszystkich owoców umieścił na niej pary, po dwie. On okrywa nocą dzień. Zaprawdę, w tym są znaki dla ludzi, którzy się zastanawiają!

4. I są na ziemi działki sąsiadujące ze sobą, ogrody winnej latorosli i pola zasiane, i paliny rosnące w kępach lub osobno. Są one skrapiane tą samą wodą, lecz My dajemy wyższość jednemu nad innymi, jeśli chodzi o owoce do jedzenia. Zaprawdę, w tym są znaki dla ludzi, którzy są rozumni!

5. Jesli potrafisz sie dziwic, to zadziwiajace jest ich powiedzenie: "Czy kiedy staniemy sie prochem, to czy pojawimy sie na pewno w nowym stworzeniu?" Tamci - to tacy, którzy nie uwierzyli w swojego Pana; tamci - to tacy, którzy beda mieli lancuchy na szyjach: oni beda mieszkancami ognia, w którym beda przebywac na wieki.
6. Oni domagaja sie od ciebie, abys przyspieszyl zlo przed dobrem; a przeciez juz przed nimi mialy miejsce kary przykladne. Zaprawde, twój Pan jest wladca przebaczenia dla ludzi, mimo ich niesprawiedliwosci! Zaprawde, twój Pan jest straszny w karaniu!
7. I mówia ci, którzy nie uwierzyli: "Gdyby jemu zostal zeslany jakis znak od jego Pana!" Ty jestes tylko ostrzegajacym, a kazdy lud ma swojego przewodnika.
8. Bóg wie, co nosi kazda zenska istota i o ile kurcza sie lona, i o ile sie powiekszaja. Kazda rzecz posiada u Niego pewna miare.
9. On zna to, co jest ukryte, i to, co jest jawne. On jest Wielki, Wyniosly!
10. Równi sa wobec Niego: ten sposród was, kto trzyma slowa w tajemnicy, i ten, kto je glosi jawnie; ten, kto kryje sie noca, i ten, kto chodзи swobodnie w dzien.
11. Czlowiek ma idacych bezposrednio i przed soba, i za soba, którzy go ochraniaja na rozkaz Boga. Zaprawde, Bóg nie zmienia tego, co jest w ludziach, dopóki oni sami nie zmienia tego, co jest w nich! A kiedy Bóg chce jakiegos zla dla ludzi, to nie ma mozliwosci odwrócenia tego i nie ma dla nich opiekuna poza Nim.
12. On jest Tym, który ukazuje wam blyskawice dla strachu i nadziei ; On powoduje, iz powstaja ciezkie chmury.
13. I grzmot glosi Jego chwale, i aniolowie - z obawy przed Nim. On posyla pioruny i razi nimi, kogo chce, podczas gdy oni dyskutuja o Bogu. A On jest straszny w swojej mocy.
14. Do Niego nalezy wezwanie prawdziwe. A ci, których ludzie wzywaja poza Nim, nie dadza im zadnej odpowiedzi. Podobnie czyni ten, który wyciaga swoje rece ku wodzie, aby ona doszla do jego ust; lecz ona nie dochodzi do nich. Modlitwa niewiernych jest na blednej drodze.
15. Bogu wybijaja poklony ci, którzy sa w niebiosach i na ziemi, poslusznie lub wbrew woli; i nawet ich cienie, rano i wieczorem.
16. Powiedz: "Kto jest Panem niebios i ziemi?" Powiedz: "To jest Bóg!" Powiedz: "Czy wy sobie wezmiecie, poza Nim, opiekunów, którzy nawet dla siebie samych nie wladaja ani korzyscia, ani szkoda?" Powiedz: "Czy sa jednakowi - niewidomy i widzacy jasno? Albo czy ciemnosci i swiatlo sa jednakowe? Albo czy oni przypisali Bogu wspóltowarzyszy, którzy by stwarzali, jak On stworzyl, tak aby ich stworzenie bylo podobne do Jego stworzenia?" Powiedz: "Bóg jest Stwórca wszelkiej rzeczy! On jest Jeden, Wszechpotezny!"
17. On spuscil z nieba wode i poplynely doliny potokami podlug ich wielkosci; i poniósl potok wzdymajaca sie piane. Podobna piana powstaje z tego, co ludzie wypalaja w ogniu przy wyrobie ozdób albo wyposazenia. W ten sposób Bóg przedstawia w przypowiesci prawde i falsz. A co sie tyczy tej piany, to ona uchodzi jako szumowina; a to, co jest pozytywne dla ludzi, pozostaje na ziemi. W ten sposób Bóg przytacza przypowiesci.

18. Ci, którzy odpowiedzieli swemu Panu, beda mieli piekna nagrode, a ci, którzy Jemu nie odpowiedzieli, - to chocby posiadali to wszystko, co jest na ziemi, i jeszcze raz tyle i chcieli sie wykupic - oto ci otrzymaja zly rachunek! Ich miejscem schronienia bedzie Gehenna. A jakze to nieszczesne miejsce odpoczynku!
19. Czy ten, który wie, ze to, co tobie zostalo zeslane, jest prawda, podobny jest do niewidomego? Lecz zastanawiaja sie tylko obdarzeni rozumem.
20. Ci, którzy wiernie wypelniaja przymierze Boga i nie naruszaja ukkladu;
21. ci, którzy lacza to, co Bóg nakazal laczyć; ci, którzy sie boja swego Pana i obawiaja sie zlego rachunku;
22. ci, którzy sa cierpliwi, poszukujac oblicza swego Pana; ci, którzy odprowadzaja modlitwe; ci, którzy rozdaja z tego, czym ich obdarzyliśmy jako zaopatrzeniem - potajemnie i jawnie; ci, którzy odsuwaja zlo przez dobro - tych wszystkich czekaja jako ostateczna siedziba:
23. Ogrody Edenu, do których wejda oni oraz ci sposcród ich ojców, którzy byli sprawiedliwi, jak tez ich zony i ich potomstwo. A aniolowie beda wchodzili do nich przez wszystkie bramy:
24. "Pokój wam! za to, iz byliscie sprawiedliwi!" A jakze wspaniala ta ostateczna siedziba!
25. A tych, którzy naruszaja przymierze Boga po zawarciu paktu wiernosci; i tych, którzy rozcinaja wezly, jakie nakazal utrzymac Bóg; i tych, którzy szerza zgorszenie na ziemi - spotka przeklenstwo i czeka ich nieszczesna siedziba!
26. Bóg rozdziela hojnie zaopatrzenie i wymierza, komu chce. Oni uzywaja zycia tego swiata, ale zycie tego swiata w porównaniu z zyciem ostatecznym - to tylko czasowe uzywanie.
27. Mówia ci, którzy nie wierza: "Gdyby jemu zostal zeslany jakis znak od jego Pana!" Powiedz: "Zaprawde, Bóg sprowadza z drogi, kogo chce, i prowadzi droga prosta do Siebie tego, kto sie nawrócił."
28. Ci, którzy uwierzyli i których serca sie uspokajaja przez wspomnianie Boga - o tak! przez wspomnianie Boga uspokajaja sie ich serca! -
29. i ci, którzy uwierzyli i czynili dobre dzieła - tych wszystkich czeka szczenliwosc i piekne miejsce powrotu!
30. Tak poslalismy ciebie do narodu, który poprzedzily juz inne narody, abys im glosil to, co objawilismy tobie; lecz oni nie wierza w Milosiernego. Powiedz: "On jest moim Panem! Nie ma Boga, jak tylko On! Jemu zaufalem i do Niego ja powrócę!"
31. Jesliby nawet istnial taki Koran, przez który poruszilyby sie góry albo popekalaby ziemia, albo przemówiliby umarli... Alez nie! Do Boga nalezy wszelka wladza! Czyz ci, którzy uwierzyli; nie wiedza, ze jesliby zechcial Bóg, to poprowadzilby droga prosta wszystkich ludzi razem?! I nieszczescie zawsze dosiegnie niewiernych za to, co oni uczynili; albo tez osiadzie w poblizu ich domostwa, dopóki nie nadejdzie obietnica Boga. Zaprawde, Bóg nie lamie Swojej obietnicy!

32. Wysmiewano już posłanców, którzy byli przed tobą; lecz Ja dałem pewną zwłokę tym, którzy nie uwierzyli. Potem pochwyciłem ich. A jakże była Moja kara?!

33. Czyż Ten, który czuwa nad każdą duszą, nad tym, co ona zyskała?... A przecież oni przypisują Bogu współtowarzyszy. Powiedz: "Nazwijcie ich! Czy potrafiacie obwieścić Jemu coś, czego On nie znalazłby na ziemi? Czy jest to tylko sposób mówienia?" Ależ nie! Upiekszony został podstęp tym, którzy nie uwierzyli; oni zostali odsunięci od drogi. A kogo Bóg sprowadzi z drogi, ten nie będzie miał żadnego przewodnika.

34. Spotka ich kara w życiu na tym świecie; a z pewnością kara życia ostatecznego jest bardziej bolesna! I nie będzie im przed Bogiem opiekuna!

35. podobienstwo Ogrodu, który został obiecany bogobojnym: będzie tam w dole płynąć strumyki; zawsze będzie dostarczał owoców, podobnie jak i cienia. Oto ostateczna nagroda tych, którzy byli bogobojni! A ostateczna nagroda dla niewiernych – ogień!

36. Ci, którym daliśmy Księgę, cieszą się z danego tobie objawienia. Lecz są takie grupy, które je czceniowo odrzucają. Powiedz: "Mnie tylko rozkazano, abym czcił Boga i abym Mu nie dodawał współtowarzyszy. Do Niego zwracam się z modlitwą i do Niego ja powrócę."

37. W ten sposób zesłaliśmy go jako rozstrzygnięcie w języku arabskim. Jeśli pójdziesz za namietnościami, choć przedtem otrzymałeś wiedzę, to nie będziesz miał przed Bogiem ani opiekuna, ani obrońcy.

38. Posyłaliśmy już posłanców przed tobą i daliśmy im żony i potomstwo. I nie było dane żadnemu posłancowi, aby przychodził ze znakiem bez zezwolenia Boga. Każdy kres ma swoją Księgę.

39. Bóg sciera to, co chce, i utwierdza. U Niego znajduje się Matka Księgi.

40. Albo My pokażemy tobie część tego, co im obiecujemy, albo też ciebie wezwiemy. Do ciebie należy tylko obwieśczenie, a do Nas należy rachunek.

41. Czyż oni nie widzą, że My przychodzimy na ziemię, zmniejszając ją po jej krancach? Bóg sędzi. I nikt nie może powstrzymać Jego sądu. On jest szybki w rachunku!

42. Knuli już podstępny ci, którzy byli przed nimi, lecz do Boga należy wszelka chytrzość. On wie, co zyskała sobie każda dusza, i niebawem niewierni się dowiedzą, do kogo należy ostateczna siedziba!

43. Ci, którzy nie uwierzyli, mówią: "Ty nie jesteś posłancem!" Powiedz: "Bóg wystarczy jako świadek między mną a wami, a także każdy, kto posiada wiedzę Księgi!"

SURA 14. IBRAHIM (ABRAHAM)

W imię Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. Alif. Lam. Ra. Oto Księga; posłaliśmy ją tobie, abys wyprowadził ludzi z ciemności ku światłu – za pozwoleniem ich Pana – ku drodze Potężnego, Godnego Chwały

2. Boga, do którego należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. Biada tym, którzy nie uwierzyli, z powodu kary strasznej;

3. tym, którzy przedkładają życie tego świata ponad życie ostateczne, którzy oddalają się od drogi Boga i pragną drogi kretej . Oni są w zablądzeniu dalekim.
4. My wysyłaliśmy posłańców przemawiających tylko językiem swojego ludu, aby mogli jasno tłumaczyć. Bóg sprowadza z drogi, kogo chce, i prowadzi droga prosta, kogo chce. On jest Potezny, Madry!
5. Posłaliśmy już Mojżesza z Naszymi znakami: "Wyprowadź lud twój z ciemności ku światłu Przypomnij im dni Boga!" Zaprawdę, w tym są znaki dla każdego cierpliwego i wdzięcznego!
6. I oto powiedział Mojżesz do swego ludu: "Wspominajcie dobroć Boga względem was! Oto On was wyratował od ludzi Faraona! Oni nakładali na was najgorszą karę: zabijali waszych synów, a pozostawiali przy życiu kobiety. W tym jest wielkie doświadczenie dla was od waszego Pana."
7. Oto ogłosił wasz Pan: "Jeśli będziecie wdzięczni, to Ja obdarzę was więcej; a jeśli nie będziecie wdzięczni, to, zaprawdę, Moja kara będzie straszna!"
8. I powiedział Mojżesz: "Jeśli nie będziecie wdzięczni - wy i ci, którzy są na ziemi - ...zaprawdę, Bóg jest bogaty i godny chwały!"
9. Czy nie doszło do was opowiadanie o tych, którzy byli przed wami - o ludzie Noego, o ludach Ad i Samud, jak i o tych, którzy przyszli po nich, a o których wie tylko Bóg? Przyszli do nich posłańcy z jasnymi dowodami, lecz oni włożyli ręce do swoich ust i powiedzieli: "My nie wierzymy w to, z czym zostaliście posłani. I, zaprawdę, jesteśmy w głębokim zwątpieniu względem tego, do czego nas wzywacie."
10. Powiedzieli ich posłańcy: "Czy można wątpić o Bogu, stwórcy niebios i ziemi? On was wzywa, . aby wam przebaczyć grzechy i aby wam udzielić zwłoki aż do oznaczonego terminu." Oni powiedzieli: "Jesteście tylko ludźmi, tak jak my. Chcecie nas oddalić od tego, co czcili nasi ojcowie. Dajcie nam więc jakiś jasny dowód władzy!"
11. Powiedzieli im ich posłańcy: "Jesteśmy tylko ludźmi, tak jak wy, lecz Bóg obdarowuje dobrodziejstwami tego, kogo chce spośród Swoich sług; i nie możemy przychodzić do was z dowodem władzy inaczej, jak tylko za zezwoleniem Boga. Niech więc zaufają Bogu ludzie wierzący!"
12. A dlaczego nie mielibyśmy zaufać Bogu, skoro On nas poprowadził po naszych drogach? My będziemy, z pewnością, bardzo cierpliwie znosić to wszystko, czym nas obrazacie. _Niech więc zaufają Bogu ci, którzy są pełni ufności!"
13. Ci, którzy nie uwierzyli, powiedzieli do swoich posłańców: "My na pewno wypędzimy was z naszej ziemi albo powrócicie do naszej społeczności religijnej." I objawił im ich Pan: "My z pewnością wytracimy niesprawiedliwych
14. i osiedlimy was na ziemi po nich. To jest dla tych, którzy się obawiają Mojej obecności, którzy się obawiają Mojej groźby."
15. Oni prosili o rozstrzygnięcie, lecz zawiedziony zostanie wszelki upórczywy tyran.
16. Za nim jest Gehenna, gdzie będzie on pojony wodą cuchnącą.
17. Będzie ją polykał, lecz tylko z trudem będzie mógł ją przełknąć. Śmierć będzie do niego przychodzić z każdego miejsca, lecz on nie będzie mógł umrzeć; a z tyłu za nim - sroga kara

18. Czyny tych, którzy nie uwierzyli w swojego Pana, podobne są do popiołu, nad którym wzmógł się wiatr w burzliwy dzień. Oni nie będą mieli władzy nad niczym, co zyskali. To jest zablądzenie dalekie!
19. Czy nie widzisz, że Bóg stworzył niebiosy i ziemię w całej prawdzie? Jeśli zechce, to was usunie i sprowadzi nowe stworzenie.
20. To dla Boga nie jest wcale trudne.
21. I pojawia się wszyscy przed Bogiem. I powiedzą słabi tym, którzy byli dumni: "My postępować z wami. Czy wybawicie nas od jakiegokolwiek kary Boga?" Oni powiedzą: "Gdyby Bóg poprowadził nas drogą prostą, to i my poprowadzilibyśmy was drogą prostą. Nam jest wszystko jedno, czy będziemy się skarżyć, czy będziemy cierpliwi; my nie mamy wcale miejsca schronienia."
22. Powiedział szatan, kiedy sprawa została rozstrzygnięta: "Zaprawdę, Bóg dał wam obietnice, obietnice prawdy! I ja wam dałem obietnice, lecz ja was oszukałem; ja nie miałem nad wami żadnej władzy. Ja tylko wzywałem was, a wyście mi odpowiedzieli. Nie ganiecie mnie więc, lecz ganiecie siebie samych! Ani ja wam nie pomogę, ani wy mi nie pomożecie. Wyrzekam się tego, czego wy niegdyś uczyniliście mnie współuczestnikiem." Zaprawdę, niesprawiedliwych czeka kara bolesna!
23. I ci, którzy uwierzyli i pełnili dobre dzieła, będą wprowadzeni do Ogrodów, gdzie w dole płyną strumyki. Oni tam będą przebywać na wieki – za zezwoleniem ich Pana. Tam ich pozdrowieniem będzie: "Pokój!"
24. Czy nie widziałeś, jak Bóg przytacza jako przypowieść dobre słowo? – ono jest jak dobre drzewo, którego korzeń jest mocno utwierdzony, a jego gałęzie w niebiosach.
25. Ono przynosi swoje owoce każdego czasu, za pozwoleniem swego Pana. Bóg przytacza przypowieści ludziom – być może, oni się opamiętają!
26. A złe słowo jest podobne do złego drzewa: wyrwane z powierzchni ziemi, nie ma solidnego utwierdzenia.
27. Bóg umacnia tych, którzy uwierzyli, słowem mocno utwierdzonym, w życiu na tym świecie i w życiu ostatecznym; i sprowadza Bóg z drogi niesprawiedliwych. Bóg czyni to, co chce.
28. Czy nie widziałeś tych, którzy zamienili dobroć Boga na niewiarę i umieszcili swój lud w domostwie zguby
29. – w Gehennie, w której oni się będą palić. A jakże to nieszczęsne miejsce pobytu!
30. Oni ustanowili równych Bogu, aby sprowadzać z Jego drogi. 'Powiedz: "Używajcie póki czas, bo, zaprawdę, wasze wędrowanie zmierza ku ogniu!"
31. Powiedz Moim sługom, którzy uwierzyli, niech oni odprawiają modlitwy i niech rozdają skrycie i jawnie z tego, w co ich zaopatrzyliśmy, zanim nadejdzie dzień, kiedy nie będzie ani handlu, ani przyjaźni.
32. Bóg jest Tym, który stworzył niebiosy i ziemię i spuścił z nieba wodę; i wyprowadził dzięki niej owoce jako zaopatrzenie dla was. On podporządkował wam okreta, aby pływały po morzu na Jego rozkaz. On podporządkował wam rzeki.
33. On podporządkował wam słońce i księżyc, trudzące się nieustannie; a także noc i dzień.

34. On dal wam wszystko, o co prosiliscie. Jeslibyscie chcieli zliczyc dobrodziejstwa Boga, to zliczyc ich nie zdolacie. Zaprawde, czlowiek jest bardzo niesprawiedliwy i niewdzieczny!

35. Oto powiedzial Abraham: "Panie mój ! Uczyn to miasto bezpiecznym i uchowaj mnie i moich synów od tego, abysmy mieli czcic balwany!

36. Panie mój! Przeciez oni sprowadzili z drogi wielu ludzi. Kto wiec pójdzie za mna, ten nalezy do mnie; a ten, kto mi sie sprzeciwia... Ty, zaprawde, jestes przebaczaczy, litosciwy!

37. Panie nasz! Oto osiedlilem czesc mojego potomstwa w dolinie nieurodzajnej, obok Twego swietego Domu. Panie nasz! Niech oni odprawiaja modlitwe, a Ty uczyn, aby serca ludzi sklonily sie ku nim, i daj im owoców jako zaopatrzenie! Byc moze, oni beda wdzieczni!

38. Panie nasz! Zaprawde, Ty wiesz, co my ukrywamy i co czynimy jawnie. I nic nie jest ukryte przed Bogiem ani na ziemi, ani w niebie.

39. Chwala niech bedzie Bogu, który mi dal, mimo mojej starosci, Isma`ila i Izaaka. Zaprawde, mój Pan dobrze slyszy modlitwe!

40. Panie mój! Uczyn, abym odprawial modlitwe, i tak samo wzgledem mego potomstwa! Panie nasz! Przyjmij moja modlitwe!

41. Panie nasz! Przebac mi i moim rodzicom, i wszystkim wierzacym w Dniu, kiedy nastapi rachunek!"

42. I nie uwazaj, iz Bóg nie dba o to, co czynia niesprawiedliwi! On tylko daje im zwloke do Dnia,. kiedy ich spojrzzenia oslupieja;

43. oni sie beda spieszc przerazeni, z glowami podniesionymi, nie patrzac na siebie wcale, a ich serca beda jak powietrze.

44. Ostrzegaj ludzi przed Dniem, kiedy przyjdzie do nich kara! Wtedy ci, którzy czynili niesprawiedliwosc, beda mówili: "Panie nasz! daj nam krótka zwloke; my odpowiemy na Twoje wezwanie i pójdziemy za poslancami." "Czyz nie przysiegaliscie przedtem, ze nigdy nie znikniecie?

45. Zamieszkaliscie domostwa tych, którzy byli niesprawiedliwi dla siebie samych; i stalo sie dla was jasne, jak postapilismy z nimi; i przytoczyliśmy wam przypowiesci. "

46. Oni uciekali sie do swojej chytrosci, lecz u Boga jest wszystka ich chytrosc, chocby nawet ich chytrosc byla zdolna przesunac góry.

47. I nie uwazaj, iz Bóg nie dotrzymuje obietnicy, która dal Swoim poslancom. Zaprawde, Bóg jest potezny, wlada zemsta

48. w Dniu, kiedy ziemia zostanie zamieniona na inna ziemie, i tak samo niebiosy, i kiedy oni stawia sie przed Bogiem, Jedynym, Wszechpoteznym!

49. Zobaczysz tego Dnia grzeszników zakutych w kajdany;

50. ich szaty beda ze smoly, a ich twarze bedzie pokrywal ogien;

51. tak by mógl zaplacic Bóg kazdej duszy za to, co ona sobie zdobyla. Zaprawde, Bóg jest szybki w rachunku!

52. To jest obwieszczenie dla ludzi, aby byli przez nie ostrzezeni i aby wiedzieli, iz On jest Bogiem Jedynym; i aby sie opamiatali ludzie obdarzeni rozumem!

SURA 15. AL-HIJR (HIDZR)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Alif. Lam. Ra. To sa znaki Ksiegi i Koranu jasnego!
2. Byc moze, ci, którzy nie uwierzyli, chcieliby byc muzulmanami?!
3. Pozostaw ich , niech oni jedza i ciesza sie uzywaniem i niech zwodzi ich nadzieja! Oni niebawem sie dowiedza!
4. I nie zniszczylismy zadnego miasta, którego los nie bylby przesadzony wiadomym pismem.
5. Zaden naród nie wyprzedzi swego terminu ani tez go nie opóźni.
6. Oni powiedzieli: "O ty, któremu zostalo dane napomnienie! zaprawde, jestes opetany!
7. Dlaczego nie przyjdziesz do nas z aniolami, jesli jestes z liczby prawdomównych?"
8. My nie posylamy aniolów inaczej, jak tylko z prawda, i niewierni wówczas nie otrzymaja zwloki.
9. Zaprawde, My poslalismy napomnienie i My jestesmy jego stróżami!
10. I wyslalismy juz poslanców przed toba pomiedzy spolecznosci dawnych ludów.
11. Ale kazdy poslaniec, który do nich przyszedl, byl wysmiewany.
12. W ten sposób My sprawiamy, iz to przenika w serca grzeszników.
13. Oni nie wierza w niego, a juz przeminela tradycja przodków.
14. Jeslibysmy nawet otwarli im brame nieba i oni by tam wstepowali,
15. to i tak powiedzieliby: "Nasze spojrzenia zostaly zamroczone albo tez jestesmy ludzmi zaczarowanymi."
16. Umiescilismy na niebie konstelacje i ozdobilismy je dla patrzacych.
17. Ochronilismy je tez przed szatanem przekletym.
18. A jesli kto podsłuchuje ukradkiem, to postepuje za nim plomien jasniejący.
19. A ziemie rozpostarlismy i rzucilismy na nia solidnie stojace; i sprawilismy, iz wyrosła na niej wszelka rzecz wywazona.
20. I przygotowalismy na niej wszelkie srodki do zycia, dla was i dla tych, których wy nie zaopatrujecie.
21. I nie ma zadnej rzeczy, której nie posiadalibysmy pelne skarby; My zyslamy ja tylko wedlug wiadomej miary.
22. My posylamy wiatry uzyzniajace, My spuszczamy z nieba wode i dajemy ja wam do picia, lecz nie wy jestescie jej straznikami.
23. Zaprawde, My dajemy zycie i My sprowadzamy smierc; My jestesmy dziedzicami wszystkiego!
24. My znamy dobrze tych sposród was, którzy sie wysuwaja naprzód, i znamy takze tych, którzy pozostaja w tyle.
25. Zaprawde, twój Pan ich zbierze! Zaprawde, On jest mady, wszechwiedzacy!

26. My stworzyliśmy człowieka z suchej gliny, z ukształtowanego mulu.
27. A dzinny stworzyliśmy wcześniej z ognia palacego.
28. I oto powiedział twój Pan do aniołów: "Ja stwarzam człowieka z suchej gliny, z uformowanego mulu.
29. A kiedy go ukształtuje harmonijnie i tchne w niego z Mojego ducha, to padnijcie przed nim, wybijając poklony!"
30. I poklonili się aniołowie wszyscy razem,
31. z wyjątkiem Iblisa; on odmówił przyłączenia się do tych, którzy wybijają poklony.
32. Powiedział Pan: "O Iblisie! Cóż z toba, iż nie jesteś z tymi, którzy wybijają poklony?"
33. On powiedział: "Ja nie będę wybijal poklonów przed człowiekiem, którego stworzyłeś z suchej gliny, z uformowanego mulu."
34. Powiedział: "Wychodź więc stąd! Jesteś przeklęty!
35. I, zaprawdę, przekleństwo nad toba aż do Dnia Sadu!"
36. On powiedział: "Panie mój! Udziel mi zwłoki do Dnia, kiedy ludzie będą wskrzeszeni!"
37. Powiedział: "Bądź więc wśród tych, którym dano oczekiwać
38. aż do Dnia czasu oznaczonego."
39. On powiedział: "Panie mój! za to, iż sprowadziłeś mnie z drogi, ja będę im upiekszał to, co jest na ziemi, i z pewnością wszystkich sprowadzę z drogi,
40. z wyjątkiem tych spośród Twoich sług, którzy są szczerze oddani."
41. Powiedział Pan: "To jest dla Mnie droga prosta!
42. Oto Moi słudzy! Ty nie masz nad nimi żadnej władzy, oprócz tych spośród błaznych, którzy pójdą za toba!"
43. Zaprawdę, Gehenna to miejsce spotkania ich wszystkich!
44. Posiada ona siedem bram ; do każdej bramy jest przydzielona jakaś ich część.
45. Zaprawdę; bogobojni znajdują się wśród ogrodów i źródeł:
46. "Wejdźcie tutaj w pokoju – bezpiecznie!"
47. I zabraliśmy wszelką nienawisć tkwiącą w ich piersiach. Jak bracia, będą spoczywać na łóżach zwróciwszy ku sobie twarz w twarz.
48. Nie dotknie ich tam żadne zmęczenie i nie będą stamtąd wypędzeni.
49. Obwiesć Moim sługom, iż Ja jestem Przebaczący, Litosiwy!
50. Zaprawdę, Moja kara jest kara bolesna!
51. I obwiesć im o gościach Abrahama!
52. Oto oni weszli do niego i powiedzieli: "Pokój!" On powiedział: "Doprawdy, my się was obawiamy!"
53. Oni powiedzieli: "Nie obawiaj się! Przynosimy ci radosną wieść o mądrym chłopcu!"

54. On powiedział: "Czy doprawdy obwieszczacie mi te radosna wieść, kiedy osiągnąłem już podeszły wiek? W imię czego więc przynosicie mi te radosna wieść?"

55. Powiedzieli: "Obwieszczamy ci radosna wieść w całej prawdzie. Nie bądź więc z liczby tych, którzy rozpaczają!"

56. powiedział: "A kto wątpi w miłosierdzie swego Pana oprócz tych, którzy zabłądzili?"

57. Powiedział: "A jaka jest wasza sprawa, o posłancy?"

58. Oni powiedzieli: "Oto zostaliśmy wysłani do ludu grzeszników,

59. ale nie do rodziny Lota: my wyratujemy ją całą,

60. oprócz jego żony. Zdecydowaliśmy bowiem, iż ona będzie pośród tych, którzy pozostali w tyle."

61. A kiedy przyszli do rodziny Lota,

62. on powiedział: "Zaprawdę, jesteście ludźmi nieznanymi!"

63. Oni powiedzieli: "Wcale nie! My przyszliśmy do ciebie z tym, w co oni powatpiewali.

64. Przyszliśmy do ciebie z prawdą i jesteś prawdomówni!

65. Wyruszaj więc noca w drogę z twoją rodziną; idź za nimi i niech nikt się nie ogląda; idźcie tam, gdzie wam nakazano!"

66. I wydaliśmy taki rozkaz, aby ci, którzy rankiem znajdą się w tyle, zostali odcieci.

67. Ludzie z miasta przybyli uradowani.

68. On powiedział: "To są moi goście. Nie zniesławiajcie mnie!

69. Bójcie się Boga! Nie okrywajcie mnie wstydem!"

70. Oni powiedzieli: "Czyż my nie zabroniliśmy ci obcowania ze światem?"

71. On powiedział: "Oto moje córki, jeśli już macie coś czynić!"

72. Na twoje życie. Oni, zaprawdę, w swoim odurzeniu wedrują na ślepo!

73. I pochwycił ich krzyk o wschodzie słońca.

74. I wyróciłismo miasto od dołu do góry, i spuściliśmy na nich deszcz kamieni z palonej gliny.

75. Zaprawdę, w tym są znaki dla tych, którzy umieją je czytać!

76. Zaprawdę, ono jest na drodze jeszcze istniejącej!

77. Zaprawdę, w tym jest znak dla wierzących!

78. I mieszkańcy Gaszchu byli z pewnością niesprawiedliwi!

79. Przeto zemściliśmy się na nich. zaprawdę, obydwa miasta stały się jasnym wzorem!

80. I oto mieszkańcy Al-Hidżr uznali wysłanników za kłamców.

81. My przyniesliśmy im Nasze znaki, lecz oni się odwrócili.

82. I drążyli mieszkania w górach, bezpieczni.

83. I pochwycił ich krzyk o rannej porze.

84. I na nic im sie przydalo to, co oni zyskali.
85. Przeciez stworzyliśmy niebiosa i ziemie, i to, co sie miedzy nimi znajduje, w calej prawdzie. Godzina nadejdzie z pewnoscia! Przebacz im wiec przebaczeniem pieknym!
86. Zaprawde, twój Pan jest Stwórca, Wszechwiedzacym! Dalismy tobie siedem powtarzanych i Koran wspanialy.
88. Nie wytezaj wiec oczu ku temu, co dalismy w uzywanie pewnym grupom sposcród nich. I nie uzalaj sie nad nimi. Pochyl twoje skrzydlo nad wiernymi
89. powiedz: "Zaprawde, ja jestem awnie ostrzegajacym
90. Podobnie zeslalismy na tych,
91. którzy dzielili Koran na czesci.
92. Na twojego Pana! My ich wszystkich zapytamy
93. o to, co oni czynili
94. Wyznawaj otwarcie to, co tobie zostalo nakazane, i odwróc sie od balwochwalców!
95. My tobie wystarczymy bec szyderców, umieszczajacych obok Boga jakiegos innego boga.
96. Ale niebawem oni sie dowiedza
97. My wiemy, iz twoja piers sie sciska na to, co oni mówia.
98. Glos chwale twego Pana Badz wsród tych, którzy wybijaja poklony!
99. Czcij twego Pana, az przyjdzie do ciebie pewnosc!

SURA 16. AL-NAHL (PSZCZOLY)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Nadejdzie rozkaz Boga. Nie starajcie sie go przyspieszyc! Niech Bogu bedzie chwala! On jest wyniosly ponad to, co Jemu dodaja jako wspóltowarzyszy!
2. On zsyla aniolów wraz z Duchem , pochodzacym od Jego rozkazu, na kogo chce sposcród Swoich slug: "Ostrzegajcie, iz nie ma boga, jak tylko Ja! Przeto, bójcie sie Mnie!"
3. On stworzyl niebiosa i ziemie w calej prawdzie. On jest wyniosly ponad to, co Jemu dodaja jako wspóltowarzyszy!
4. On stworzyl czlowieka z kropli spermy, a jednak on jest jego jawnym przeciwnikiem.
5. On stworzyl dla was zwierzeta, które dostarczaja wam ciepla i innych korzysci; i z nich wy sie zywiecie.
6. Widzicie w nich piekno, kiedy przypedzacie je wieczorem na spoczynek, i kiedy je wypedzacie rano na pastwisko.
7. One przenosza wasze ciezary do krainy, do której zdolalibyscie dotrzec jedynie z wielkim trudem. Zaprawde, wasz Pan jest dobrotliwy, litosciwy!
8. On stworzyl konie, muly i osly, abyscie ich dosiadali, a takze dla ozdoby. I On stwarza to, czego wy nie znacie.

9. Bogu przypada wskazywanie drogi, ale niektórzy odstepują od niej. Gdyby On zechciał, to was wszystkich poprowadziłby droga prosta.
10. On jest Tym, który zesłał z nieba wodę: ona wam służy do picia; dzięki niej rosną krzewy, które stanowią paszę.
11. Przez nią Bóg sprawia, iż rosną dla was zasiewy, drzewa oliwne, paliny i winna latorośl oraz wszelkiego rodzaju owoce. Zaprawdę, w tym jest znak dla ludzi, którzy się zastanawiają!
12. On podporządkował dla was: noc i dzień, słońce i księżyc; i gwiazdy są podporządkowane Jego rozkazowi. Zaprawdę, w tym są znaki dla ludzi, którzy są rozumni!
13. I to, co rozsiał dla was po ziemi, w rozmaitych kolorach; zaprawdę, w tym jest znak dla ludzi, którzy sobie przypominają!
14. To On podporządkował morze, abyscie jedli z niego świeże mięso i abyscie wydobywali z niego ozdoby, które nosicie. I widzisz okrety prujące fale, abyscie mogli poszukiwać Jego dobroci. Być może, będziecie wdzięczni!
15. I rzucił na ziemię solidnie stojące - ażeby ona nie kołysała się z wami - i rzeki, i drogi; - być może, pójdziecie drogą prostą! -
16. i znaki rozpoznawcze, a według gwiazd oni znajdują drogę.
17. Czy ten, kto stwarza, jest taki jak ten, kto nie stwarza? Czy wy się nie opamiętacie?
18. A jeśli byście chcieli zliczyć dobrodziejstwa Boga, to zliczyć ich nie zdołacie. Zaprawdę, Bóg jest przebaczący, łaskawy!
19. Bóg zna to, co utrzymujecie w tajemnicy, i to, co głosicie jawnie.
20. A ci, których oni wzywają poza Bogiem, nie stwarzają niczego, albowiem sami zostali stworzeni.
21. Oni są martwi, nie żyjący, nie wiedzą, kiedy zostaną wskrzeszeni.
22. Wasz Bóg - to Bóg Jedyny! A ci, którzy nie wierzą w życie ostateczne, to sercem swoim zaprzeczają; oni są pełni dumy.
23. Nie ma żadnej wątpliwości, iż Bóg wie, co wy ukrywacie i co głosicie jawnie. Zaprawdę, On nie kocha ludzi pycha nadętych!
24. A kiedy im mówią: "Co zesłał wasz Pan?" - oni mówią: To baśnie dawnych przodków." "
25. Niech oni więc niosą swoje ciężary w całości w Dniu Zmartwychwstania, i część ciężarów tych ludzi, których oni sprowadzili z drogi bezwiednie. Jakże złe jest to, co oni poniosą!
26. Knuli już podstępny ci, którzy byli przed nimi, lecz Bóg zniszczył ich budowle od podstaw. I zawalił się nad nimi dach; przyszła na nich kara, skąd nawet jej nie przeczuwali.
27. Potem - w Dniu Zmartwychwstania - Bóg okryje ich hanbą i powie: "Gdzież są Moi współtowarzysze, o których spieraliście się?" Powiedzą ci, którzy otrzymali wiedzę: "Zaprawdę, hanba i zło niech spadnie dziś na tych, którzy nie uwierzyli!"
28. - tych, których wezwa aniołowie, niesprawiedliwych dla samych siebie; oni wtedy upokorzą się całkowicie: "My nie uczyniliśmy nic złego!" Ależ przeciwnie! Zaprawdę, Bóg wie doskonale, co wy czyniliście!

29. "Wejdźcie więc do bram Gehenny, będziecie tam przebywać na wieki!"
A jakże to złe miejsce schronienia dla ludzi pyszniących się!

30. A tym, którzy się boją Boga, powiedzą: "Co to zesłał wasz Pan?" -
oni powiedzą: Dobro!" "Tych, którzy czynią dobro na tym świecie, czeka
dobro! A siedziba życia ostatecznego jest lepsza. Jakże przyjemna jest
siedziba bogobożnych!

31. - Ogrody Edenu, do których oni wejdą, gdzie w dole płynie strumyk.
Będzie tam dla nich wszystko, co zechcą. W ten sposób wynagradza Bóg
bogobożnych!

32. - tych, których wezwa aniołowie, kiedy oni byli dobrymi, i którym
powiedzą: "Pokój wam! Wejdźcie do Ogrodu za to, co czyniliście!"

33. Czy oni oczekują tylko tego, żeby przyszli do nich aniołowie lub
żeby przyszedł rozkaz od twego Pana? Tak czynili ci, którzy byli przed
nimi. Bóg nie wyrządził im niesprawiedliwości, lecz oni sami sobie
wyrządzili niesprawiedliwość.

34. I dosięgły ich nieszczęścia pochodzące od tego, co oni uczynili.
Objęło ich to, z czego oni się wysmiewali.

35. I będa mówili ci, którzy Jemu dodawali współtowarzyszy: "Jeśli
zechciał Bóg, nie czcilibyśmy niczego, poza Nim - ani my, ani nasi
ojcowie - i nie uważalibyśmy niczego za zakazane, poza Nim. Tak czynili
ci, którzy byli przed nimi. Czy posłancom przypada coś innego niż
obwieszczenie jasne?

36. Posłaliśmy do każdego narodu posłanca: "Czcie Boga i unikajcie
balwochwalstwa!" Wśród nich byli tacy, których Bóg poprowadził drogą
prostą; i byli tacy, którzy słusznie popadli w obłęd. Wedruncie po
ziemi i popatrzcie, jaki był ostateczny koniec tych, którzy zadawali
klam!

37. I choćby nawet bardzo pragnął poprowadzić ich drogą prostą, to,
zaprawde, Bóg nie prowadzi drogą prostą tych, których z drogi
sprowadza; oni nie znajdują żadnych pomocników.

38. Oni przysięgali na Boga najuroczystszymi przysięgami: "Bóg nie
wskrzesza tego, kto umarł!" Przeciwnie! Obietnica Jego musi się ziszczyć
- lecz większość ludzi nie wie! -

39. aby wyjaśnić im to, w czym oni się różnią, i aby wiedzieli ci,
którzy nie uwierzyli, że byli kłamcami.

40. Jeśli chcemy jakiegokolwiek rzeczy, to wystarczy jedno Nasze słowo:
"Bądź!" i ona się staje.

41. A tym, którzy wywedrowali dla sprawy Boga, po doznaniu
niesprawiedliwości, My przygotowujemy z pewnością na tym świecie piękne
pomieszczenie, lecz nagroda życia ostatecznego na pewno będzie większa
- o, gdyby oni wiedzieli! -

42. tym, którzy byli cierpliwi, tym, którzy zaufali swojemu Panu.

43. My i przed tobą posyłaliśmy tylko ludzi, którym daliśmy objawienie
- jeśli o tym nie wiecie, zapytajcie ludzi napomnienia

44. z jasnymi dowodami i Pismami. I zesłaliśmy tobie napomnienie, abyś
wyjaśniał ludziom to, co zostało im zesłane. Być może, oni się
zastanowią!

45. Czyż ci, którzy knują złe czyny, są pewni, że Bóg nie sprawi, iż pochłonie ich ziemia, albo że nie przyjdzie do nich kara, skąd nawet jej nie przeczuwają?
46. Albo że On nie pochwyci ich w pełnym ich działaniu; i oni nie będą zdolni temu przeszkodzić?
47. Albo że On ich nie pochwyci w stanie przerażenia? Lecz, zaprawdę, wasz Pan jest dobrotliwy, łitosciwy!
48. Czy oni nie widzieli, w swojej pokorze, że każda rzecz, którą stworzył Bóg, rozposciera swój cień na prawo i na lewo, wybijając Bogu poklony?
49. Bogu wybijają poklony to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi: wszelkie zwierze, a także aniołowie, którzy nie wbijają się w pychę.
50. Oni obawiają się swojego Pana, będącego nad nimi, i czynią to, co im jest nakazane.
51. Powiedział Bóg: "Nie bierzcie sobie dwóch bogów! Przecież jest tylko Jeden Bóg! Oto Ja! Czcijcie Mnie!"
52. Do Niego należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. Jego religia jest na zawsze. Czy będziecie okazywać bogobojność względem kogoś innego niżeli Boga?
53. Jakiegokolwiek macie dobrodziejstwa, one pochodzą od Boga. A kiedy dotknie was nieszczęście, to wy do Niego kierujecie wasze błagania.
54. Kiedy zaś nieszczęście oddali się od was, to niektórzy dodają współtowarzyszy swojemu Panu,
55. ażeby nie być wdzięcznym za to, co im daliśmy. Używajcie więc, a niebawem się dowiecie!
56. Oni udzielają części z tego, w co ich zaopatrzyliśmy, temu, czego oni nie znają. Na Boga! Wy zostaniecie zapytani o to, co wymyślicie!
57. Oni przypisują Bogu córki - niech Mu będzie chwała! - a oni mają to, czego pragną.
58. A kiedy zwiastują któremuś z nich córkę, to jego oblicze się zasepia i jest udreczony.
59. On ukrywa się przed ludźmi z powodu tego nieszczęścia, które mu obwieszczono: czy on ma je zachować, mimo ponizenia, czy też pogrzebać je w prochu. Jakże źle oni rozumują!
60. Ci, którzy nie wierzą w życie ostateczne, są przykładem zła; natomiast Bóg jest przykładem tego, co najwznioslejsze. On jest Potezny, Madry!
61. Jesliby Bóg karał ludzi z powodu ich niesprawiedliwości, to nie pozostawiłby na ziemi żadnego stworzenia. Lecz On daje im zwłokę do oznaczonego czasu. A kiedy nadejdzie ich termin, to oni nie będą mogli opóźnić go ani przyspieszyć nawet o jedną godzinę.
62. Oni przypisują Bogu to, czego sami nienawidzą. Ich języki wypowiadają kłamstwo, kiedy mówią, że czeka ich to, co piękne. Nie ma wątpliwości, iż czeka ich ogień i że oni będą wrzuceni pierwsi.

63. Na Boga! My posylalismy juz poslanców do narodów przed toba, lecz szatan upiekszal im ich czyny. On jest dzisiaj ich opiekunem i spotka ich kara bolesna.
64. Poslalismy tobie Ksiege tylko dlatego, abys im wyjasnil to, w czym oni sie różnia, i jako droge prosta i milosierdzie dla ludzi, którzy wierza.
65. Bóg zeslal z nieba wode i ozywil przez nia ziemie po jej smierci. Zaprawde, w tym jest znak dla ludzi, którzy sluchaja!
66. Zaprawde, macie pouczajacy przyklad w waszych trzodach! My poimy was tym, co jest w ich wnetrznosciach, miedzy pokarmem strawionym a krwia - mlekiem czystym, przyjemnym dla pijacych.
67. A z owoców palin i winnej latorosli czerpiecie dla siebie napój oszalamiajacy i wysmienite pozywienie. Zaprawde, w tym jest znak dla ludzi, którzy sa rozumni!
68. I objawil twój Pan pszczolom: "Wybierajcie sobie wasze mieszkania w górach, w drzewach i w tym, co ludzie buduja;
69. nastepnie jedzcie ze wszystkich owoców i chodźcie pokornie drogami swego Pana!" Z wnetrznosci ich wychodzi napój różnego koloru, w którym ludzie znajduja uzdrowienie. Zaprawde, w tym jest znak dla ludzi, którzy sie zastanawiaja!
70. Bóg stworzyl was, potem was wezwie. Wśród was bywaja tacy, którzy zyja do najnedzniejszej zgrzybialosci, tak iz niczego juz nie wiedza, choc przedtem wiedzieli. Zaprawde, Bóg jest wszechwiedzacy, wszechmocny!
71. Bóg wywyzszyl jednych z was nad drugimi w rozdziale swoich dóbr. Lecz ci, którym dano wiecej, nie oddadza swoich dóbr swoim niewolnikom, tak izby byli równi. Czyzby zaprzeczali dobroci Boga?
72. Bóg dal wam zony sposród was samych. A z waszych zon dal wam synów i wnuków; i zaopatrzyl was w dobre rzeczy. Czyzby wiec wierzyli w falsz, a nie w dobrodziejstwo Boga?
73. Czy oni maja czcic, poza Bogiem, to, co nie moze im dac zadnego zaopatrzenia, ani z niebios, ani z ziemi, i nie jest zdolne nic uczynic?
74. Nie dodawajcie wiec Bogu Jemu podobnych! Zaprawde, Bóg wie, a wy nie wiecie!
75. Bóg przytacza jako przyklad pewnego sluge - niewolnika, który nie ma nad niczym wladzy, oraz tego, kogo zaopatrzylismy zaopatrzeniem pieknym, z którego on rozda skrycie i jawnie. Czy oni sa jednakowi? Chwala niech bedzie Bogu! Ale wiekszosc ludzi nie wie.
76. I Bóg przytacza jako przypowieść dwóch ludzi: jeden z nich jest niemy, niczego nie moze i jest ciezarem dla swego pana. Gdziekolwiek on go skieruje, to ten nie przyniesie nic dobrego. Czy on jest równy swemu panu, który rozkazuje sprawiedliwie i znajduje sie na drodze prostej?
77. Do Boga nalezy wszystko, co skryte w niebiosach i na ziemi, a rozkaz dotyczacy Godziny bedzie jak mgnienie oka albo jeszcze mniej. Zaprawde, Bóg jest nad kazda rzecz wszechwladny!
78. Bóg wyprowadzil was z lona waszych matek. Wy nie widzieliście niczego. On dal wam sluch, wzrok i serca. Byc moze, bedziecie wdzieczni!

79. Czyż oni nie widzieli ptaków posłusznych w przestworzu nieba, których nie podtrzymuje nikt, jak tylko Bóg? Zaprawde, w tym są znaki dla ludzi, którzy wierzą!

80. Bóg uczynił wam w waszych namiotach mieszkanie i przygotował dla was namioty ze skór zwierzęcych, które znajdujecie lekkimi w dniu, kiedy się przenosicie, i w dniu, kiedy się zatrzymujecie na postój. A z welny, siersci i włosów - wyposażenie i doczesny pożytek.

81. Bóg dostarczył wam z tego, co stworzył, cienie; i przygotował dla was w górach schronienia; oraz ubrania, które was chronią przed goracem, i ubrania, które was chronią przed wzajemną gwałtownością. Tak dopełnia On Swojego dobrodziejstwa dla was! Być może, wy się poddacie całkowicie!

82. A jeśli oni odwróca się plecami, to do ciebie należy tylko obwieszczenie jasne.

83. Oni znają dobrodziejstwo Boga, a potem zaprzeczają mu. Większość z nich to niewdzięcznicy.

84. W Dniu, kiedy My postawimy świadka z każdego narodu, nie będzie już dane pozwolenie tym, którzy nie uwierzyli; i oni nie otrzymają przebaczenia.

85. Kiedy zobaczą kary, ci, którzy byli niesprawiedliwi, nie otrzymają żadnej ulgi ani nie będzie im dana żadna zwłoka.

86. A kiedy ci, którzy dodawali współtowarzyszy, zobaczą ich, powiedzą: "Panie nasz! Oto ci, których my dawaliśmy Tobie za współtowarzyszy i których wzywaliśmy poza Tobą!" Wtedy oni rzuca im słowo: "Zaprawde, jesteście kłamcami!"

87. I przedstawia wtedy Bogu swoje poddanie; zawiodło ich to, co oni wymyślili.

88. Tym, którzy nie uwierzyli i którzy odsuneli się od drogi Boga, My będziemy zwiększać kary za karą za to, że szerzyli zło.

89. W Dniu, kiedy My postawimy świadka, z każdego narodu, spośród nich przeciw nim, przyprowadzimy ciebie jako świadka przeciwko tym ludziom. Zesłaliśmy tobie Księgę jako wyjaśnienie dla każdej rzeczy i drogę prostą, i miłosierdzie, i radosną wieść dla całkowicie poddanych.

90. Zaprawde, Bóg nakazuje: sprawiedliwość, dobroczynność i szczodrość względem bliskich krewnych! On zabrania tego, co bezecne, naganne i występne. On was napomina - być może, wy się opamiętacie!

91. Wypełniajcie wiernie przymierze z Bogiem, skoro je zawarliście! Nie łamcie przysięg, skoro je złożyliście, boć przecież uczyniliście Boga waszym poręczycielem! Zaprawde, Bóg wie, co wy czynicie!

92. Nie bądźcie jak ta, która rozkreśliła swoje przedziwo na włókna, mocno je przedtem skreślwszy. Nie posługujcie się waszymi przysięgami dla wzajemnego oszukiwania się, uważając, iż jeden naród jest większy od drugiego. Bóg was w ten sposób tylko doświadcza. On wam ukaze jasno w Dniu Zmartwychwstania to, w czym się różniliście!

93. Gdyby zechciał Bóg, to uczyniłby was jednym narodem. Lecz On sprowadza z drogi, kogo chce, i prowadzi drogą prostą, kogo chce. Wy z pewnością zostaniecie zapytani o to, co czyniliście.

94. Nie używajcie między sobą waszych przysięg jako podstępu, aby nie posliznęła się wam noga, solidnie przedtem stojąca. Wy zakosztujecie zła za to, iż odsuneliście się od drogi Boga, i kara wasza będzie ogromna.
95. I nie przehandlujcie za niską cenę przymierza z Bogiem! To, co się znajduje u Boga, jest dla was lepsze, gdybyście tylko wiedzieli!
96. To, co wy posiadacie, wyczerpuje się; a to, co jest u Boga, jest trwale. My z pewnością zapłacimy tym, którzy byli cierpliwi, nagroda piękniejsza aniżeli to, co oni czynili.
97. Tego, kto spełni dobre dzieło - czy to .mężczyzna, czy kobieta - i jest wierzącym, My ożywimy życiem wspaniałym, i takim wypłacimy ich wynagrodzenie czymś piękniejszym niż to, co czynili.
98. Kiedy recytujesz Koran, to szukaj ucieczki u Boga przed szatanem przeklętym!
99. Nie ma on bowiem żadnej władzy nad tymi, którzy uwierzyli i którzy ufają swojemu Panu.
100. Jego władza jest tylko nad tymi, którzy biorą sobie jego za opiekuna i którzy przez niego są balwochwalcami.
101. A kiedy My zmieniamy jeden znak na inny - a Bóg wie najlepiej, co zsyła - to oni mówią: "Ty jesteś tylko oszustem!" Lecz większość z nich nie wie.
102. Powiedz: "Zesłał go święty Duch od twego Pana, z całą prawdą, aby utwierdzić tych, którzy uwierzyli, i jako drogę prostą i radosną wieść dla muzułmanów."
103. My wiemy, że oni mówią: "Jego uczy tylko zwykły człowiek." Język tego, na którego oni wskazują, jest obcy, a ten - to język arabski, jasny!
104. Zaprawdę, tych, którzy nie wierzą w znaki Boga, Bóg nie poprowadzi drogą prostą i spotka ich kara bolesna!
105. Jedynie kłamstwo wymyślają ci, którzy nie wierzą w znaki Boga; tacy są kłamcami!
106. Ten, kto nie wierzy w Boga, choć przedtem w Niego wierzył - z wyjątkiem tego, kto został zmuszony, lecz serce jego jest spokojne w wierze - ten, kto otworzył swą pierś na niewiarę - nad nimi wszystkimi będzie gniew Boga i spotka ich kara ogromna!
107. Tak się stanie dlatego, że oni kochali życie tego świata bardziej aniżeli życie ostateczne, i dlatego, iż Bóg nie prowadzi drogą prostą ludzi niewierzących.
108. To są ci, którym Bóg nałożył pieczęć na serca, słuch i spojrzenie. Tacy są niedbali.
109. Nie ma wątpliwości, iż w życiu ostatecznym oni są stratni.
110. Zaprawdę, twój Pan będzie z pewnością przebaczący i łaskawy dla tych, którzy razem wywedrowali, po tym jak zostali doświadczeni, a następnie prowadzili walkę i byli cierpliwi.
111. W Dniu, kiedy przyjdzie każda dusza przytaczając dowody dla własnej obrony, każdej duszy zostanie w pełni zapłacone za to, co ona uczyniła, i nikt nie dozna niesprawiedliwości.

112. I Bóg przytacza jako podobienstwo pewne miasto bezpieczne i spokojne. Otrzymywało ono obfite zaopatrzenie ze wszystkich stron, lecz nie uznawało dobrodziejstw Boga. Dał mu więc Bóg zakosztować szaty głodu i strachu za to, co uczynili.

113. I przyszedł do nich posłaniec spośród nich, lecz oni uznali go za kłamcę. Przeto dosięgła ich kara, wówczas gdy byli niesprawiedliwi.

114. Jedźcie więc z tego, czym obdarzył was Bóg, to, co jest dozwolone, dobre, i dziękujcie za dobrodziejstwa Boga, jeśli Go czcicie!

115. On wam zakazał tylko: padliny, krwi i mięsa wieprzowego oraz tego, co zostało złożone w ofierze czemuś innemu niż Bogu. Ale jeśli ktoś został zmuszony, nie będzie przestępcą ani buntownikiem – to przecież Bóg jest przebaczący, łaskawy!

116. Nie mówcie więc według tego, co opisują kłamliwie wasze języki: "To jest dozwolone, to jest zakazane!" – w tym celu, aby wymyslić przeciwko Bogu kłamstwo. Nie będzie szczęśliwi ci, którzy wymyślają przeciw Bogu kłamstwo!

117. Używanie będzie niewielkie, a kara bolesna!

118. Zakazaliśmy już wyznawcom judaizmu tego, co tobie opowiedzieliśmy.

119. Jednak twój Pan jest przebaczący, łaskawy dla tych, którzy czynili zło nieswiadomie, a potem się nawrócili i poprawili.

120. Zaprawdę, Abraham był przewodnikiem narodu wiernym Bogu hanifem; i nie był on z liczby balwochwalców!

121. Był on wdzięczny za Jego dobrodziejstwa; On wybrał go i poprowadził ku drodze prostej .

122. Dałszy mu dobro na tym świecie i z pewnością będzie on w życiu ostatecznym wśród sprawiedliwych!

123. Następnie objawiliśmy tobie: "Postępuj za religią Abrahama jak hanif; on nie był z liczby balwochwalców."

124. Sabat został narzucony tylko tym, którzy się sprzeczcili w tym przedmiocie. Zaprawdę, twój Pan rozsądzi między nimi, w Dniu Zmartwychwstania, sprawę, w której oni się różnili.

125. Wzywaj ku drodze twego Pana z mądrością i pięknym napomnieniem! Rozmawiaj z nimi w najlepszy sposób! Zaprawdę, twój Pan zna najlepiej tych, którzy zeszli z Jego drogi; i On zna najlepiej tych, którzy idą drogą prostą!

126. Jeśli karzecie, to karzcie tak, jakbyście sami byli karani. Lecz jeśli jesteście cierpliwi, badzcie nimi, bo to jest lepsze!

127. Bądźcie cierpliwi! Twoja cierpliwość jest tylko przez Boga. Nie smuć się z ich powodu! Nie pozostawaj w udreće dlatego, że oni knują podstęp!

128. Zaprawdę, Bóg jest z tymi, którzy są bogobojni, z tymi, którzy czynią dobro!

SURA 17. AL-ISRA (PODROŻ NOCNA)

W imię Boga Miłosiernego i Łaskawego

1. Chwala Temu, który przeniósł Swojego sluge noca z Meczetu swietego do meczetu dalekiego, którego otoczenie poblogoslawilismy, aby mu pokazac niektóre Nasze znaki. Zaprawde, On jest Slyszy, Widzacy!
2. Dalismy Mojzeszowi Ksiege i uczynilismy ja droga prosta dla synów Izraela: "Nie bierzcie sobie opiekuna poza Mna,
3. o potomkowie tych, których zabralismy razem z Noem! Zaprawde, on byl wdziecznym sluga!"
4. I postanowilismy w tej Ksiedze wzgledem synów Izraela: "Bedziecie siac zgorszenie na ziemi dwukrotnie i wbijecie sie w wielka dume."
5. A kiedy nadszedl czas pierwszej obietnicy, wyslalismy przeciwko wam Nasze slugi obdarzone wielka moca; oni przenikneli az pomiedzy ich domostwa i obietnica zostala wypelniona.
6. Później znowu dalismy wam pewien odwet nad nimi i pomnozylismy wasz majatek i waszych synów, i uczynilismy was liczniejszym ludem.
7. Jesli czynicie dobro, to czynicie dobro dla siebie samych; a jesli czynicie zlo, to tez dla siebie samych. A kiedy nadeszla obietnica ostatnia... po to, aby udreczyc wasze oblicza, aby mogli wejsc do swatyni, tak jak weszli po raz pierwszy, i aby zniszczyc calkowicie to, czym zawladneli.
8. Byc moze, wasz Pan zmiluje sie nad wami; a jesli powrócicie, to i My powrócimy, lecz przygotowalismy Gehenne jako wiezienie dla niewiernych.
9. Oto ten Koran prowadzi ku temu, co jest bardziej proste, i obwieszcza wiernym, którzy czynia dobre dzieła, iz czeka ich nagroda wielka;
10. i ze dla tych, którzy nie wierza w zycie ostateczne, przygotowalismy kare bolesna.
11. Czlowiek wzywa zlo, podobnie jak wzywa dobro; czlowiek jest zawsze popedliwy.
12. Uczynilismy noc i dzien dwoma znakami. Potem scieramy znak nocy i czynimy jasnoc znakiem dnia, abyscie poszukiwali laski u waszego Pana i abyscie znali liczbe lat i liczenie. My wyjasnilismy doskonale kazda rzecz.
13. I kazdemu czlowiekowi przywiazalismy do szyi jego los, i w Dniu Zmartwychwstania My wyciagniemy ksiege, która on znajdzie rozpostarta:
14. Przeczytaj twoja ksiege! " Ona dzis wystarczy tobie jako wystawiony ci rachunek!"
15. Ten, kto idzie droga prosta, idzie nia dla siebie samego; a ten, kto bladzi, bladzi na szkode sobie samemu. Zadna dusza niosaca ciezar nie poniesie ciezaru innej . My nie karalismy nigdy, zanim nie wyslalismy poslanca.
16. A kiedy chcemy zgubic jakies miasto, to nakazujemy jego mieszkancom zyjacym w dobrobycie, aby oddawali sie tam rozpuscie. Wtedy sprawdza sie nad nim slowo i niszczymy je calkowicie.
17. " Ilez to pokolen wygubilismy po Noem! Wystarczy twój Pan, swiadomy i jasno widzacy grzechy Swoich slug!
18. Temu, kto pragnie zycia przemijajacego, My pospiesznie dajemy mu w nim to, co chcemy i komu chcemy. Nastepnie przygotowujemy mu Gehenne, aby sie w niej palil, ponizony, odrzucony.

19. A ci, którzy pragna zycia ostatecznego i zdazaja ku niemu z wielkim zapalem, i sa wierzacymi, doczekaja sie uznania za swoja gorliwosc.
20. My wszystkich wspomozemy - i tych, i tych - z darów twego Pana; a dary twego Pana nie sa nigdy ograniczone.
21. Spójrz, jak dalismy pierwszenstwo jednym nad drugimi! A zycie ostateczne z pewnoscia ma wiecej stopni i wiecej wyróżnienia!
22. Nie umieszczaj razem z Bogiem zadnego innego boga, abys nie zostal ponizonym i opuszczonym!
23. I postanowil twój Pan, abyscie nie czcili nikogo innego, jak tylko Jego; i dla rodziców - dobroc! A jesli jedno z nich lub oboje osiagna przy tobie starosc, to nie mów im: "precz!" i nie popychaj ich, lecz mów do nich slowami pelnymi szacunku!
24. Pochylaj ku nim skrzydlo lagodnosci, przez milosierdzie, i mów: "Panie mój, bódł dla nich milosierny, tak jak oni byli, wychowujac mnie, kiedy bylem maly."
25. Wasz Pan wie najlepiej, co jest w waszych duszach, jesli jestescie dobrzy. I On, zaprawde, jest przebaczajacy dla tych, którzy sie nawracaja!
26. I dawaj krewnemu, co mu sie nalezy, i biednemu, i podróznemu; lecz nie rozrzucaj nadmiernie!
27. Zaprawde, rozrzutni sa bracmi szatanów, a szatan jest niewdzieczny wzgledem swego Pana.
28. A jesli odsuniesz sie od nich, to poszukujac milosierdzia twego Pana, którego sie spodziewasz, powiedz im chociaz przyjemne slowo.
29. I nie kladl reki zacisnietej na twoja szyje, i nie otwieraj jej tez zbyt szeroko, bo zostaniesz zganiony, biedny.
30. Zaprawde, twój Pan daje hojne zaopatrzenie temu, komu chce, i wymierza je! Zaprawde, On jest wzgledem Swoich slug w pelni swiadomy i jasno widzacy!
31. I nie zabijajcie waszych dzieci z obawy przed niedostatkiem. My im damy zaopatrzenie, podobnie jak wam. Zaiste, zabijanie ich jest wielkim grzechem!
32. I nie zblizajcie sie do cudzolóstwa! Zaprawde, jest to czyn szpetny i jakze to zla droga!
33. I nie pozbawiajcie nikogo zycia, które Bóg uczynil swietym, chyba ze zgodnie z prawem! A jesli kto zostal zabity niesprawiedliwie, to My dajemy jego bliskiemu wladze. Lecz niech on nie przesadza w zabijaniu; on z pewnoscia otrzyma pomoc!
34. Zblizajcie sie do majatku sieroty w sposób najbardziej odpowiedni; zanim ona dojdzie do wieku dojrzałego. Wypelniajcie wasze zobowiazania, poniewaz o zobowiazanie zapytaja.
35. Dawajcie pelna miare, kiedy mierzycie, i wazcie waga sprawiedliwa! To jest lepsze i piekniejsze w swoim rezultacie.
36. I nie idz w slad za tym, o czym nie masz wcale wiedzy! Zaprawde, sluch, wzrok i serce bedz z tego zdawaly sprawe!
37. I nie stapaj dumnie po ziemi, bo przeciez nie rozerwiesz ziemi ani nie osiagniesz wysokosci gór.

38. To, co jest złe w tym wszystkim, jest dla twego Pana wstretne.
39. Oto co objawił ci twój Pan z mądrości. I nie umieszczaj obok Boga żadnego innego boga, bo zostaniesz wrzucony do Gehenny, zganiony, wzgardzony.
40. Czyż wasz Pan tylko dla was wybrał synów, a dla Siebie wziął córki spośród aniołów? Zaprawdę, mówicie straszne słowo!
41. Dalismy w tym Koranie wyjaśnienia, aby byli napomnieni, lecz to powiększyło tylko ich niechec.
42. Powiedz: "Jeśliby razem z Nim byli jakis bogowie, jak mówią, to oni poszukiwaliby drogi aż do Władcy Tronu."
43. Niech Mu będzie chwała! On jest wynioslejszy ponad to, co mówią, wyniosłością wielką!
44. Wysławia Go siedem niebios i ziemia oraz ci, którzy się tam znajdują. I nie ma żadnej rzeczy, która by nie glosiła Jego chwały. Lecz wy nie pojmujecie ich wysławiania. Zaprawdę, On jest Wspaniałomyślny, Przebaczący!
45. A kiedy recytujesz Koran, to My zaciągamy zasłone między tobą a tymi, którzy nie wierzą w życie ostateczne.
46. Położyliśmy na ich serca osłonę, aby nie pojmowali, a na ich uszy - głuchotę. Kiedy wspominasz w Koranie swego Pana, Jedyne, oni odwracają się plecami ze wstretem.
47. My wiemy doskonale, czemu oni się przysłuchują, kiedy się tobie przysłuchują, a także, kiedy się potajemnie zmagają, gdy niesprawiedliwi mówią: "Wy postępujecie tylko za człowiekiem zaczarowanym!"
48. Popatrz, jakie oni przytaczają tobie przypowieści; w ten sposób błądzą i nie mogą znaleźć drogi!
49. Oni powiedzieli: "Kiedy będziemy kośćmi i prochem, to czyż będziemy wskrzeszeni w nowym stworzeniu?"
50. Powiedz: "Mogliście nawet być kamieniem lub żelazem,
51. lub jakimkolwiek tworem, który wyda się wam wielki!" Wtedy oni powiedzą: "Kto spowoduje, iż powrócimy?" Powiedz: "Ten, który was stworzył po raz pierwszy." Oni wtedy potrzaskają głowami i powiedzą: "Kiedy to?" Powiedz: "Być może, wkrótce."
52. W tym Dniu, kiedy On was wezwie, a wy odpowiecie przez Jego wysławienie, pomyślicie sobie, iż przebywaliście tylko krótko.
53. I powiedz Moim sługom, żeby mówili to, co jest lepsze. Zaprawdę, szatan wzniesie spór pomiędzy nimi; zaprawdę, szatan jest dla człowieka wrogiem oczywistym!
54. Wasz Pan zna was najlepiej. Jeśli On zechce, okaże wam miłosierdzie, albo jeśli zechce, On was ukarze. I My nie posłaliśmy ciebie jako opiekuna nad nimi.
55. Twój Pan zna najlepiej tych, którzy są w niebiosach i na ziemi. My już wyróżniliśmy jednych proroków nad innymi i Dawidowi dalismy Psalm.
56. powiedz: "Wzywajcie tych, których wy uznajecie poza Nim! Oni nie są w stanie usunąć od was zła ani nawet go przesunąć."

57. Ci, których oni wzywaja, sami poszukuja sposobu największego przyblizenia sie do ich Pana; maja oni nadzieje na Jego milosierdzie i obawiaja sie Jego kary. Zaprawde, kary twego Pana nalezy sie strzec!

58. I nie ma miasta, którego byśmy nie zniszczyli przed Dniem Zmartwychwstania lub którego byśmy nie ukarali kara okrutna. To jest zaznaczone w ksiedze.

59. Od wyslania znaków mogloby powstrzymac Nas jedynie to, iz przodkowie uznali je za kłamstwo. I tak dalismy ludowi Samud wielbladzice, jak jasny znak, lecz oni postapili z nia niesprawiedliwie. My posylamy Nasze znaki tylko po to, by przestraszyc.

60 Oto powiedzielismy tobie: "Zaprawde, twój Pan obejmuje ludzi!" I uczynilismy to widzenie, które tobie pokazalismy, tylko doswiadczeniem dla ludzi, podobnie jak drzewo przeklecie w Koranie. My ich straszymy, lecz to tylko powieksza ich wielki bunt.

61. I oto powiedzielismy do aniolów: "Oddajcie poklon Adamowi!" I oni oddali mu poklon, z wyjatkiem Iblisa, który powiedzial: "Czyz mam oddac poklon temu, którego stworzyles z gliny?"

62. I dalej mōwil: "Czy Ty widzisz? Oto ten, którego uczciles bardziej ode mnie. Jesli mi dasz zwloke do Dnia Zmartwychwstania, to ja niezawodnie zniszcze jego potomstwo, z wyjatkiem nielicznych."

63. powiedzial On: "Idz precz! A ci sprosód nich, którzy pójda za toba... zaprawde, Gehenna bedzie wasza zaplata, zaplata obfita!

64. Zwódz swoim glosem, kogo potrafisz sposród nich! Zbieraj przeciwko nim twoja konnice i twoja piechote! Miej uczestnictwo z nimi w ich bogactwach i w ich dzieciach! Czyn im obietnice! - Ale szatan obiecuje im tylko dla zmylenia -

65. Lecz, zaprawde, ty nad Moimi slugami nie masz wladzy! Twój Pan wystarczy jako opiekun!"

66. Wasz Pan jest Tym, który dla was pedzi statek po morzu, abyscie poszukiwali Jego dobroci. Zaprawde, On jest dla was milosierny!

67. A kiedy dotknie was na morzu nieszczescie, daleko od was sa ci, których wzywacie, poza Nim. Lecz kiedy On wyratuje was, wyprowadzajac na lad, wy sie odwracacie. Zaprawde, czlowiek jest niewdzieczny!

68. Czy jestescie pewni tego, iz On nie pograzy razem z wami szmat ladu albo iz nie wysle przeciwko wam wichru z kamieniami - a wtedy nie znajdziecie zadnego opiekuna?!

69. Albo czy jestescie zabezpieczeni przed tym, iz On zawróci was tutaj po raz drugi i rozpeta przeciwko wam gwałtowny huragan, i potopi was za to, iz pozostaliscie niewiernymi? Wtedy nie znajdziecie przeciwko Nam zadnego wspomozyciela.

70. My obdarzylismy szlachetnoscia synów Adama. My nosilismy ich na ladzie i na morzu. My zaopatrzylismy ich wspanialymi dobrami. My wyróznilismy ich wielkim wyróznieniem ponad wielu sposród tych, których stworzylismy.

71. W Dniu, kiedy wezwiemy wszystkich ludzi razem z ich przewodnikiem, to ci, którym zostanie dana ksiega do ich prawicy - beda czytac swoja ksiege i nie zostanie im wyrzadzona niesprawiedliwosc, nawet na lupinke daktyla.

72. A kto był ślepy w tym życiu, będzie ślepy w życiu ostatecznym i jeszcze bardziej zabłądzi z drogi.
73. Oni byli już bliscy tego, by pokusa odwieść cie od wszystkiego, co tobie objawiliśmy; abys wymyślił przeciwko Nani coś innego. I wtedy oni wzięliby sobie ciebie jako bliskiego przyjaciela.
74. I gdybysmy cie nie umocnili, to bylbys gotów sklonić się ku nim.
75. Wtedy dalibysmy ci zakosztować podwójnie życia i podwójnie śmierci. Potem już nie znalazlbys dla siebie, przeciwko Nam, żadnego pomocnika.
76. Oni omal nie zdolali cie sklonić do opuszczenia tej ziemi, by ciebie z niej wypędzić; ale oni wtedy przebywaliby na niej tylko niewiele czasu po tobie.
77. Taki był zwyczaj w postępowaniu względem tych, których wysłaliśmy przed tobą, spośród Naszych posłańców; a ty nie znajdziesz zmiany dla Naszego zwyczaju.
78. Odprawiaj modlitwę przy skłanianiu się słońca, aż do ciemności nocy, a recytacje - o świetle. Zaprawdę, recytacja o świetle znajduje świadków!
79. A noca czuwać na modlitwie, to będzie dla ciebie zasługą dobrowolną; być może, twój Pan posle cie na miejsce chwalebne.
80. I powiedz: "Panie mój! Wprowadź mnie wejściem prawdy i wyprowadź mnie wyjściem prawdy! I daj mi, z Twojej strony, władzę wspomagającą!"
81. I powiedz: "Przyszła prawda i zniknął fałsz. Zaprawdę, fałsz musi zniknąć!"
82. My zsyłamy poprzez Koran to, co jest uzdrowieniem i miłosierdziem dla wiernych; a niesprawiedliwym powiększa on tylko stratę.
83. Kiedy My obsypujemy człowieka dobrodziejstwami, on się odwraca i oddala; a kiedy dotknie go nieszczęście, jest zrozpaczony.
84. Powiedz: "Każdy działa na swój sposób, lecz Pan wasz wie najlepiej, kto idzie prostą drogą."
85. I zapytają ciebie o Ducha. Powiedz: "Duch pochodzi od rozkazu mojego Pana, lecz wam dano tylko niewiele wiedzy."
86. Jeslibysmy chcieli, to zabralibysmy tobie z pewnością to, co ci objawiliśmy; i nie znalazlbys potem dla siebie przeciwko Nam żadnego opiekuna,
87. chyba jedynie dzięki miłosierdziu twego Pana. Zaprawdę, łaska Jego dla ciebie jest wielka!
88. Powiedz: "Jesliby się zebrali ludzie i dzinny, aby stworzyć coś podobnego do tego Koranu, to oni nie zdolaliby uczynić nic podobnego, nawet gdyby się wzajemnie wspomagali."
89. Przedstawiliśmy ludziom jasno w tym Koranie wszelkiego rodzaju przykłady; lecz większość ludzi upiera się przy tym, by być niewiernymi.
90. Oni powiedzieli: "Nie uwierzemy ci, dopóki nie sprawisz, by wytrysło dla nas źródło z ziemi;
91. albo dopóki nie będziesz miał ogrodu z palmami i winną latorosla i dopóki nie wytrysnę wśród nich obfite strumyki;

92. albo dopóki nie sprawisz - jak to twierdziles - iz spadnie na nas niebo platami; albo nie przyprowadzisz Boga i aniolów jako poreczycieli;
93. albo dopóki nie bedziesz miał domu ze zlotymi ozdobami, albo dopóki nie wzniesiesz sie do nieba. A nie uwierzemy w twoje wzniesienie sie, dopóki nie zeslesz nam Ksiegi, która bedziemy czytac." Powiedz: "Chwala niech bedzie mojemu Panu! Czyz nie jestem tylko czlowiekiem - poslancem?"
94. I nic nie powstrzymuje ludzi, by uwierzyli - kiedy przyszla do nich droga prosta - jako poslanca?"
95. Powiedz: "Jesliby byli, na ziemi aniolowie, chodzacy po niej w pokoju, to zeslalibysmy dla nich z nieba aniola jako poslanca."
96. Powiedz: "Wystarczy Bóg jako swiadek miedzy mna a wami! Zaprawde, On jest swiadomy i jasno widzacy wzgledem Swoich slug."
97. Ten, kogo prowadzi Bóg, idzie droga prosta; a dla tych, których On sprowadzi z drogi, nie znajdziesz opiekunów poza Nim. My zbierzemy ich w Dniu Zmartwychwstania - na ich twarzach, slepych, gluchych, niemych. Ich miejscem schronienia bedzie Gehenna. Za kazdym razem, kiedy bedzie przygasac, My zwiekszymy dla nich ogien palacy.
98. Oto ich zaplata za to, iz nie wierzyli w Nasze znaki, i mówili: "Kiedy bedziemy koscmi i prochem, to czyz naprawde bedziemy wskreszeni w nowym stworzeniu?"
99. Czyz oni nie pomysleli, iz Bóg, który stworzyl niebiosy i ziemie, jest w mocy stworzyc istoty podobne do nich? On ustanowil dla nich czas okreslony, nie ulegajacy watpliwosci; lecz niesprawiedliwi odrzucaja wszystko, oprócz niedowiarstwa.
100. Powiedz: "Jeslibyscie posiadali skarby milosierdzia z obawy przed rozdaniem - bo czlowiek jest bardzo skapy!"
101. Dalismy juz Mojzeszowi dziesięć znaków jasných. Zapytaj wiec synów Izraela! Kiedy on przyszedl do nich, powiedzial mu Faraon: "O Mojzeszu! Zaprawde, sadze, ze jestes zaczarowany!"
102. On powiedzial: "Ty dobrze wiesz, ze zeslal je tylko Pan niebios i ziemi, jako dowody widzialne: I mysle, zaprawde, o Faraonie, ze jestes zgubiony!"
103. Wtedy on chcial wypedzic ich z kraju, lecz My zatopilismy jego wraz z tymi, którzy byli z nim.
104. I powiedzielismy po jego smierci synom Izraela: "Zamieszkujcie te ziemie! A kiedy nadejdzie obietnica zycia ostatecznego, My przyprowadzimy was jako różnobarwny tłum."
105. I z prawda zeslalismy go, i z prawda on zstapil. I My wyslalismy ciebie tylko jako zwiastuna i ostrzegajacego.
106. I Koran podzielilismy, abys go recytowal ludziom powoli. I zsyalismy go stopniowo.
107. powiedz: "Wierzcie w niego albo tez nie wierzcie!" Ci, którym wczesniej zostala dana wiedza, padaja na twarze, wybijajac poklony, kiedy jest im recytowany, wybijajac poklony.
108. Oni mówia: "Chwala niech bedzie Panu naszemu! Zaprawde, obietnica naszego Pana zostanie spelniona!"

109. Oni padają na twarze płaczac, i to powiększa ich pokorę.

110. powiedz: "Módlcie się do Boga albo módlcie się do Miłosiernego! Jakkolwiek będziecie Go wzywali, On posiada najpiękniejsze imię." Nie bądź zbyt głośny w swojej modlitwie ani też nie bądź w niej za cichy! Poszukaj drogi pośredniej.

111. I powiedz: "Chwała niech będzie Bogu, który nie wziął sobie żadnego syna, który nie ma żadnego współtowarzysza w królestwie, który nie ma żadnego opiekuna przeciw ponizeniu! " Wsławiaj Go, głosząc: "Bóg jest wielki!"

SURA 18. AL-KAHF (GROTA)

W imię Boga Miłosiernego i Litościwego

1. Chwała niech będzie Bogu, który zesłał Księgę Swojemu słudze i nie uczynił w niej żadnej krzywdy!

2. Księgę prostą, aby ostrzegała przed strasznym nieszczęściem, nadchodzącym od Niego, i zwiastowała wiernym, którzy czynią dobre dzieła, iż czeka ich piękna nagroda

3. - oni tam będą przebywać na wieki -

4. i aby ostrzegała tych, którzy mówią: "Bóg wziął Sobie syna. "

5. Ani oni nie posiadają o tym wiedzy, ani ich ojcowie. To słowo wielkiej wagi, . które wychodzi z ich ust! Oni głoszą jedynie kłamstwo!

6. I być może, jesteś gotów zadecydować się ze zmartwienia, śledzić ich postępowanie, jeśli oni nie wierzą w to opowiadanie.

7. My uczyniliśmy to, co jest na ziemi, jej ozdobą, abysmy mogli wypróbować, który z nich jest lepszy w działaniu.

8. Lecz, zaprawdę, My uczynimy z niej nagą ziemię!

9. Czy ty sadzisz, że mieszkańcy groty i Ar-Rakim są czymś osobliwym wśród Naszych znaków?

10. Oto młodzieńcy schronili się do groty i powiedzieli: "Panie nasz! Daj nam miłosierdzie pochodzące od Ciebie i przygotuj nam słuszną drogę w naszej sprawie!"

11. Przeto w tej grocie opieczętowaliśmy ich uszy - na wiele lat.

12. Potem wskrzesiliśmy ich, aby się dowiedzieć, która z dwóch grup lepiej obliczy, jak długo oni tam przebywali.

13. My opowiemy ci ich historie zgodnie z prawdą. Byli to młodzieńcy, którzy uwierzyli w swojego Pana, i My pomnożyliśmy ich drogę prostą.

14. I umocniliśmy ich serca, kiedy powstał i powiedzieli: "Pan nasz, Pan niebios i ziemi. Nie będziemy wzywać żadnego boga, oprócz Niego; bo powiedzielibysmy wówczas obrzydliwe kłamstwo.

15. Ci nasi ludzie wzięli sobie bogów poza Nim. Gdyby oni chociaż przyniesli ze sobą jasny dowód! Czyż jest ktoś bardziej niesprawiedliwy aniżeli ten, kto wymyślił kłamstwo przeciwko Bogu?

16. Kiedy oddzielicie się od nich Pan wasz rozstoczy nad wami Swoje miłosierdzie i przygotowuje dla waszej sprawy dogodną podpórę."

17. I mógłbyś być widzieć, jak słońce, kiedy wschodziło , odsuwało się od ich groty na prawo, a kiedy zachodziło, mijalo ich z lewej strony,

oni zas znajdowali sie w jej przestronnym wnetrzu. Oto jeden ze znaków Boga! Kogo Bóg prowadzi, ten idzie droga prosta, a kogo On sprowadzi z drogi, ten nie znajdzie zadnego opiekuna prowadzacego droga prawosci.

18. Móglbys uwazac ich za czuwajacych, podczas gdy oni byli pograzeni we snie; My odwracalismy ich na prawo i na lewo , a pies ich znajdowal sie na progu z wyciagnietymi przednimi lapami. Gdybys ich zobaczyl, to z pewnoscia odwróciłbys sie od nich, uciekajac, i zapewne ogarnalby cie strach na ich widok.

19. I tak wskrzesilismy ich, zeby sie wzajemnie wypytywali. Jeden z nich powiedzial: Ile czasu tam przebywaliscie?" " Oni powiedzieli: "Przebywalismy jeden dzien albo czesc jednego dnia." Oni powiedzieli: "Wasz Pan wie najlepiej, ile czasu przebywaliscie. Wy?Ijcie wiec jednego z was do miasta z waszymi pieniedzmi, aby sie rozejrzal, kto ma najczysciejsze jedzenie, i przyniósł wam od niego zaopatrzenie;

20. Bo jesli oni was odkryja, to was ukamienuja albo nawróca was na swoja wiare, i wtedy nigdy nie bedziecie szczesliwi."

21. I tak dalismy znac o nich, aby ludzie wiedzieli, ze obietnica Boga jest prawda i ze nie ma zadnej watpliwosci co do Godziny! Kiedy sprzeczali sie miedzy soba w ich sprawie, powiedzieli: "Wzniescie nad nimi budowle; Pan zna ich najlepiej!" Ci, którzy odniesli zwyciestwo w ich sprawie, powiedzieli: "Powinnismy zbudowac nad nimi meczet!"

22. Beda mówic: "Bylo ich trzech, a czwartym byl ich pies." I beda mówili: "Bylo ich pieciu, a szóstym z nich byl pies" - starajac sie odgadnac to, co skryte. I beda mówic: "Bylo ich siedmiu, a ósmy wśród nich byl pies." Powiedz: "Mój Pan zna najlepiej ich liczbe. Znaja ich tylko nieliczni." Przeto nie prowadz z nimi sporu inaczej, jak tylko w sposób jawny, i nie wpytuj o nich zadnego z nich.

23. Nie mów o niczym: "Z pewnoscia uczynie to jutro!",

24. nie dodawszy: "Jesli Bóg zechce!" I wspomnij swojego Pana, jesli Go zapomniales, i powiedz: "Byc moze, poprowadzi mnie mój Pan ku temu, co jest blizsze od tego wzgledem prawosci."

25. I przebywali oni w swej grocie trzysta lat, i dodali sobie jeszcze dziewiec.

26. powiedz: "Bóg wie najlepiej, ile oni przebywali. Do Niego nalezy to, co skryte w niebiosach i na ziemi. Jak dobrze On widzi i slyszy! Oni nie maja, poza Nim, zadnego opiekuna, a On nie czyni nikogo współuczestnikiem w sprawowaniu wladzy."

27. I glos to, co ci zostalo objawione z Ksiegi twojego Pana! - Nikt nie zmieni Jego słów! - I nie znajdziesz, poza Nim, miejsca schronienia.

28. I badz cierpliwy z tymi, którzy rano i wieczór wzywaja swego Pana, pragnac ogladac Jego oblicze. I niech twoje oczy nie odwracaja sie od nich ku ozdobom zycia tego swiata. Nie sluchaj tego, którego serce uczynilismy niedbalym o to, by Nas wspominal, który postepuje za swoja namietnoscia, którego postepowanie przekracza miare.

29. I mów: "Prawda pochodzi od waszego Pana. Przeto kto chce, niech wierzy, a kto nie chce, niech nie wierzy!" My przygotowalismy dla niesprawiedliwych ogien, który obejmie ich jak płótna namiotu. Jesli beda wzywac pomocy, to zostanie im udzielona w postaci wody podobnej do

roztopionego metalu, który pali twarze. Jakże to nieszczęsny napój!
Jakże to złe miejsce wypoczynku!

30. Zaprawde, ci, którzy uwierza i którzy beda czynic dobre dzieła... -
My na pewno nie pozwolimy, by przepadła nagroda temu, kto czynił dobro!

31. Oto ci, których czekają Ogrody Edenu, gdzie w dole pływają strumyki.
Beda tam przebywać ozdobieni bransoletami ze złota, ubrani w szaty
zielone z jedwabiu i brokatu; beda tam wypoczywać, wyciągnieci wygodnie
na łóżach. Jakże to wspaniała nagroda! Jakże to piękne miejsce
wypoczynku!

32. Przytocz im przypowieść o dwóch ludziach: Jednemu z nich
przygotowaliśmy dwa ogrody winnej latorosli, które otoczyliśmy palmami;
między nimi umieściliśmy pole zasiane zbożem.

33. Obydwa ogrody dały swoje plony i nie przyniosły żadnej straty. I
sprawiliśmy, iż wytrysnął strumyk między tymi dwoma ogrodami.

34. I zebrał on owoce. Powiedział więc swojemu towarzyszowi, który z
nim rozmawiał: "Ja mam więcej majątku od ciebie i jestem potężniejszy
dzięki moim ludziom."

35. Wszedł do swojego ogrodu i, wyrządzając sobie samemu
niesprawiedliwość, powiedział: "Nie sędzę, żeby to kiedykolwiek
zginęło;

36. i nie wierzę, że nadejdzie Godzina. A jeśli zostanie sprowadzony do
mego Pana, to znajdzie z pewnością coś lepszego, w zamian za to, aniżeli
ten ogród."

37. I powiedział mu jego towarzysz, rozmawiając z nim: "Czy nie
wierzysz w Tego, który cie stworzył z prochu, następnie z kropli
spermy, a potem dał ci postać człowieka?

38. Lecz co do mnie... On jest Bogiem, moim Panem! I ja nie dodaję memu
Panu żadnego współtowarzysza.

39. O, gdybyś ty, kiedy wszedłes do twego ogrodu, powiedział: "Jeśli
Bóg zechce! Nie ma mocy, jak tylko u Boga! Chociaż widzisz, iż mam
mniej majątku i dzieci od ciebie,

40. to, być może, mój Pan da mi wkrótce coś lepszego niż twój ogród; a
na niego zesła z nieba gwałtowny huragan, tak iż rankiem zamieni się w
nagie wzgórze;

41. albo też woda zniknie w ziemi i nie zdołasz jej odnaleźć."

42. I zniszczone zostały jego owoce. Wtedy zaczął wykrecac sobie ręce
nad tym, co wydał na ten ogród - teraz ogolony do samych drabinek - i
powiedział: "Biada mi! O, gdybym był nie dodawał żadnego
współtowarzysza memu Panu!"

43. I nie miał on nikogo z ludzi, kto by mu pomógł, poza Bogiem; i nie
był wspomozony.

44. W podobnym przypadku opieka jest tylko u Boga, który jest Prawda;
On jest najlepszy w nagradzaniu, On jest najlepszy w ostatecznym
wyniku.

45. I przytocz im przypowieść o życiu tego świata, które jest podobne
do wody, jaka My spuszczaemy z nieba: miesza się z nią roślinność ziemi
i potem staje się zeschłym zieleniem, które rozrzucają wiatry. Bóg jest
nad każdą rzeczą wszechwładny!

46. Bogactwo i synowie to ozdoba życia tego świata. Lecz dzieła nieprzemijające, dobre dzieła, otrzymają lepszą nagrodę u twego Pana i dają lepszą nadzieję.
47. W Dniu, kiedy My poruszymy góry i kiedy zobaczysz, iż ziemia stała się gładką równiną, i kiedy ich zgromadzimy, nie pominawszy nikogo z nich,
48. zostaną przedstawieni twemu Panu, w szeregach: "Przyszliscie do Nas tak, jak was stworzyliśmy po raz pierwszy; myśleliście, że nie wyznaczymy wam czasu spotkania."
49. I zostanie położona księga. I zobaczysz grzeszników przejętych tym, co w niej jest. Oni będą mówili: "Biada nam! Dlaczego ta księga nie opuszcza niczego, ani małego, ani wielkiego, w swoim wyliczeniu?" I znajdą przed sobą wszystko, co uczynili. Twój Pan nie wyrzuci krzywdy nikomu.
50. Kiedy powiedzieliśmy aniołom: "Oddajcie pokłon Adamowi!" oni pokłonili się, z wyjątkiem Iblisa, który był spośród dzinnów i który zbuntował się przeciwko rozkazowi swojego Pana. Czyż weźmiecie jego i jego potomstwo za opiekunów, poza Mną, podczas gdy oni są dla was wrogami? Jakże to zła zamiana dla niesprawiedliwych!
51. Ja nie wziąłem ich za świadków przy stwarzaniu niebios i ziemi ani przy stwarzaniu ich samych; nie weźmę też jako pomocników tych, którzy sprowadzają z drogi.
52. W Dniu, kiedy On powie: "Wezwijcie tych, których uznaliście za Moich współtowarzyszy!", to oni będą ich wzywać, lecz tamci nie odpowiedzą im, ponieważ uczyniliśmy między nimi przepaść.
53. I grzesznicy zobaczą ogień. Pomysła wtedy, że tam się dostaną, i nie znajdą od niego wybawienia.
54. Przedstawiliśmy ludziom w tym Koranie wszelkiego rodzaju przypowieści, lecz człowiek jest, ponad wszystko, kłótniwy.
55. I nic nie przeszkodziło ludziom, by uwierzyli, - kiedy przyszła do nich droga prosta - i by prosili swego Pana o przebaczenie; chyba że ma dosięgnąć ich los dawnych przodków albo spotkać kara twarzą w twarz.
56. My wysyłamy posłanców tylko jako zwiastunów i ostrzegających. Lecz ci, którzy nie wierzą, toczą spory, posługując się fałszem, by zniszczyć prawdę. Oni przyjęli z drwiną Nasze znaki i to, czym ich ostrzegano.
57. A któż jest bardziej niesprawiedliwy przez znak swojego pana, lecz odwrócił się od niego i zapomniał o tym, co przygotowały pierwsi jego rece? My położyliśmy na ich sercach osłonę, żeby nie rozumieli, a w ich uszy - głuchotę. I nawet jeśli ty wezwiesz ich na prostą drogę, oni się nigdy na tej drodze nie znajdą.
58. Twój Pan jest Przebaczący, pełen miłosierdzia. Gdyby ich chciał ukarać za to, co popełnili, to przyspieszyłby ich karę. Lecz oni mają wyznaczony czas i nie znajdą od niego ucieczki.
59. Wytraciliśmy mieszkańców tych oto miast, kiedy czynili niesprawiedliwość, i wyznacziliśmy termin ich zguby.
60. Oto powiedział Mojżesz do swego młodzieńca: "Nie ustane, aż dojdę do zlewiska dwóch mórz, choćbym miał iść przez długie lata. "

61. A kiedy doszli do zlewiska dwóch mórz, zapomnieli swojej ryby, która swobodnie odnalazła drogę w morzu.
62. Kiedy już odeszli dalej, powiedział Mojżesz do swego młodzieńca: "Przynies nasza żywność, ponieważ jesteśmy utrudzeni tą podróżą."
63. On powiedział: "Czy nie zauważyłeś, że kiedy schroniliśmy się przy skale, zapomniałem o rybie; chyba tylko szatan mógł spowodować, że nie pamiętałem o niej i nie przypomniałem sobie; ona odnalazła swoją drogę w morzu jakimś dziwnym sposobem."
64. Powiedział Mojżesz: "To jest to, czego pragnęliśmy!" I obydwaj zawrócili po swoich śladach.
65. I znaleźli pewnego sługę z Moich sług, któremu użyliśmy Naszego miłosierdzia i którego nauczyliśmy wiedzy pochodzącej od Nas.
66. Rzekł do niego Mojżesz: "Czy mogę postępować za tobą, abys mnie pouczył o drodze prawości, której ciebie nauczono?"
67. On powiedział: "Ty nie potrafisz być przy mnie cierpliwy."
68. Jakże będziesz przy mnie cierpliwy wobec tego, czego nie znasz?"
69. Powiedział Mojżesz: "Znajdziesz mnie, jeśli Bóg zechce, cierpliwym i nie sprzeciwie się żadnemu twemu rozkazowi."
70. On powiedział: "Jeśli będziesz postępował za mną, to nie pytaj mnie o nic, dopóki ci o tym nie wspomnę."
71. I obydwaj wyruszyli w drogę. Az kiedy wsiedli na statek, on przedziurawił go. Powiedział Mojżesz: "Czy ty go przedziurawiłeś; aby zatopić ludzi znajdujących się na nim? Uczyniłeś rzecz zdumiewającą!"
72. On powiedział: "Czyż nie powiedziałem, że nie potrafisz być ze mną cierpliwy?"
73. Powiedział Mojżesz: "Nie gan mnie za to, o czym zapomniałem, i nie rób mi trudności z tego powodu!"
74. I znowu wyruszyli w drogę. Az kiedy spotkali pewnego chłopca, on go zabił. Powiedział Mojżesz: "Czy zabiłeś człowieka, który nie był winien żadnego zabójstwa? Popelniles rzecz niegodziwą!"
75. On rzekł: "Czyż nie powiedziałem ci, że nie potrafisz być cierpliwym przy mnie?"
76. Rzekł Mojżesz: "Jeśli odtąd jeszcze cie o coś zapytam, to nie uważaj mnie już za swojego towarzysza; ale z góry się na to godzę!"
77. Następnie wyruszyli w drogę. Az kiedy przybyli do pewnego miasta, poprosili jego mieszkańców o jedzenie. Lecz ci odmówili ugoszczenia ich. Obydwaj znaleźli zatem mur, który groził zawaleniem się, i sługa postawił go prosto. Powiedział Mojżesz: "Gdybys chciał, to wziąlbys za to zapłatę."
78. On powiedział: "To oznacza, że musimy się rozdzielić. Lecz ja wyjaśnię ci to, do czego ty nie miałeś cierpliwości."
79. Jeśli chodzi o statek, to należał on do biednych ludzi, którzy pracowali na morzu. Chciałem go uszkodzić, bo za nimi podążał król, bieral każdy statek siłą. który za y
80. A co się tyczy tego chłopca, to jego rodzice byli wierzącymi i obawialiśmy się, że on narzuci im bunt i niewiarę;

81. otóż chcieliśmy, aby ich Pan dal im na to miejsce lepszego od niego i bardziej czystego, i bliższego uczuciem miłosierdzia.
82. A co się tyczy muru, to należał on do dwóch sierot żyjących w tym miejscu. pod nim znajdował się ich skarb. Ojciec ich był człowiekiem pobożnym i chciał twój Pan, aby po osiągnięciu dojrzałego wieku wydobyli swój skarb, jako dowód miłosierdzia od twego Pana. Nie czyniłem ja tego z własnego nakazu. Oto wyjaśnienie tego, w czym nie potrafię być cierpliwym."
83. I będa cię pytać o Zu'l-Karnajna. Powiedz: "Ja przytoczę wam o nim pewne wspomnienie."
84. Oto umocniliśmy go na ziemi i daliśmy mu do każdej rzeczy jakąś drogę.
85. I poszedł on po pewnej drodze.
86. A kiedy dotarł do zachodu słońca, to zobaczył, że ono schodzi do jakiegoś błotnistego źródła; a przy nim napotkał jakiś lud. Powiedzieliśmy: "O Zu'l-Karnajnie Albo ukarzesz ich, albo też postąpisz względem nich pięknie."
87. On powiedział: "Tego, kto jest niesprawiedliwy, ukarzymy; potem zostanie on zwrócony swemu Panu, który go ukarze karą dotkliwą.
88. Natomiast ten, kto wierzy i czyni dobro, będzie miał jako zapłatę nagrodę najpiękniejszą i my podamy mu nasz rozkaz łatwy do wykonania."
89. Następnie poszedł inną drogą.
90. Aż kiedy doszedł do wschodu słońca, spostrzegł, iż ono wschodzi nad ludem, nad którym my rozpostarliśmy za) która by go przed nim chroniła.
91. Tak było. I objelismy wiedzą wszystko, co on posiadał.
92. Następnie znowu poszedł inną drogą.
93. Aż kiedy doszedł do miejsca znajdującego się między dwoma zaporami, znalazł za nimi pewien lud, który zaledwie mógł pojąć jakakolwiek mowę.
94. O powiedzieli: "O Zu'l-Karnajnie! Oto Gog i Magog sięja zgorszenie na ziemi! Czy moglibyśmy przygotować dla ciebie daninę, abys zbudował między nami i między nimi zapórę?"
95. On powiedział: "To, w czym umocnił mnie mój Pan, jest lepsze; udzielcie mi więc wydatnej pomocy, a ja zbuduję między wami a nimi tamę.
96. Przynieście mi sztaby żelaza!" A kiedy wyrównali przestrzeń między dwoma zboczami, powiedział: "Dmuchajcie!" A kiedy uczynił je jak ogień, powiedział: "Przynieście mi roztopioną miedź, abym wlał na to żelazo."
97. I nie mogli ani wdrzeć się na nią, ani też nie mogli przebić w niej dziury.
98. On powiedział: "To jest miłosierdzie od mojego Pana! A kiedy przyjdzie obietnica Pana, to On uczyni ją pyłem. Obietnica mojego Pana jest prawdą!"
99. I My pozwolimy tego Dnia, iż wzburza się jedni przeciw drugim jak fale. I żadna w trąbę. Wtedy My zbierzemy ich wszystkich razem.
100. I przedstawimy tego Dnia Gehennę dla niewiernych szeroko otwartą;

101. dla tych, których oczy były przesloniete od Mojego napomnienia i którzy nie byli zdolni slyszec.
102. Czy ci, którzy nie uwierzyli, sadza, ze wezma sobie Moje slugi, poza Mna, jako opiekunów? Zaprawde, przygotowalismy Gehenne jako mieszkanie dla niewiernych.
103. Powiedz: "Czyz ja mam wam obwiescic o tych, którzy poniesli najwieksza strate przez swoje czyny?
104. - o tych, których wysilek zagubil sie w zyciu tego swiata, gdy tymczasem sadzili, iz czynia dobrze?"
105. To sa ci, którzy nie wierza w znaki swego Pana i w Jego spotkanie. Czyny ich sa daremne i My, w Dniu Zmartwychwstania, nie nadamy im zadnej wagi.
106. To ich zaplata - Gehenna, za to, iz nie wierzyli, za to, iz wzeli sobie za przedmiot szyderstwa Nasze znaki i Naszych poslanców.
107. Zaprawde, ci, którzy wierza i czynia dobre dziela, beda mieli Ogrody Raju jako mieszkanie,
108. gdzie beda przebywac na wieki, i nie beda pragnac nic w zamian.
109. Powiedz: "Jesliby bylo morze atramentu dla slów mojego Pana, to z pewnoscia ono wyczerpaloby sie wczesniej anizeli słowa mojego Pana, nawet gdybysmy dodali jeszcze jedno takie morze."
110. Powiedz: "Ja jestem tylko czlowiekiem smiertelnym, podobnym do was. Zostalo mi tylko objawione, ze Bóg wasz jest Bogiem Jedynym. Przeto kto sie spodziewa spotkac swego Pana, niech pelni pobożne dziela i niech nie dodaje zadnego współtowarzysza, kiedy oddaje czesc swojemu Panu."

SURA 19. MARYAM (MARIA)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Kaf. Ha. Ja. Ajn. Sad.
2. Wspomnienie o milosierdziu twego Pana wzgledem Jego slugi Zachariasza.
3. Oto wezwal on swego Pana wezwaniem skrytym.
4. Powiedzial on: "Panie mój! Moje kosci oslably, a glowa rozjasnila sie siwizna. A ja nigdy nie bylem, Panie mój, w modlitwie do Ciebie nieszczesliwy.
5. Oto obawiam sie moich bliskich po mojej smierci. A moja zona jest bezplodna. Daj mi wiec od Ciebie nastepce!
6. On bedzie po mnie dziedziczyl; on bedzie dziedzicem rodu Jakuba. Panie mój! Znajdz w nim upodobanie!"
7. "O Zachariaszu! Oto My obwieszczamy ci radosna wiesc - syna, którego imie bedzie Jan! Nie dalismy tego samego imienia nikomu przedtem."
8. On powiedzial: "Panie mój ! Jakze ja bede mial syna, skoro moja zona jest bezplodna, a ja osiagnalem juz podeszly wiek starca."
9. Powiedzial On: "Tak bedzie! Powiedzial twój Pan: TTo jest dla Mnie latwe. Ja przeciez stworzylem cie przedtem, kiedy byles niczym.t"

10. Powiedział: "Panie mój! Uczyn mi jakiś znak!" Rzekł: "Oto mój znak dla ciebie: nie będziesz mówił do ludzi przez trzy noce, będąc zdrowym."
11. Wyszedł on wtedy z sanktuarium do swojego ludu i zasugerował im: "Głoscie chwale rano i wieczorem!"
12. "O Janie! Trzymaj Księgę mocno! " Dalismy mu mądrość, kiedy był małym chłopcem;
13. i współczucie pochodzące od Nas, i czystość.
14. Był on bogobożny; był dobry dla swoich rodziców; nie był tyranem, buntownikiem.
15. Pokój mu: w dniu, kiedy się urodził, w dniu, kiedy będzie umierał, w dniu, kiedy zostanie wskrzeszony do życia!
16. I wspomnij w Księdze Marie! Oto ona oddaliła się od swojej rodziny do pewnego miejsca na wschodzie.
17. I oddzieliła się od nich zasłona. Wtedy posłaliśmy do niej Naszego Ducha i on ukazał się jej jako doskonały człowiek.
18. Powiedziała: "Szukam schronienia u Miłosiernego przed tobą, jeśli jesteś bogobożny."
19. On powiedział: "Ja jestem tylko posłancem twego Pana, aby dać tobie chłopca czystego."
20. Ona powiedziała: "Jakże mogę mieć syna, kiedy nie dotknął mnie żaden śmiertelnik ani też nie byłam występna?"
21. On powiedział: "Tak będzie! Powiedział twój Pan: To jest dla Mnie łatwe. Uczynimy z niego znak dla ludzi i miłosierdzie pochodzące od Nas. To jest sprawa zdecydowana!"
22. I poczęła go, i oddaliła się z nim w dalekie miejsce.
23. I doprowadziły ją bóle porodowe do pnia drzewa palmowego. Powiedziała: "Obym była umarła przedtem; obym była całkowicie zapomniana!"
24. Wtedy będąc u jej stóp dziecko zawołało do niej: "Nie smuć się! Twój Pan umieścił u twych stóp strumyk.
25. Potrzebuj ku sobie pień palmy, ona ci zrzuci świeże, dojrzałe daktyle.
26. Jedz, pij i daj oczom ochłode! A jeśli zobaczysz jakiegoś człowieka, to powiedz: Tęskniłam Miłosiernemu post, nie będę więc dziś mówić z nikim."
27. I przyszła z nim do swego ludu niosąc go. Oni powiedzieli: "O Mario! Uczyniłaś rzecz niesłychaną!"
28. O siostrze Aarona! Twój ojciec nie był złym człowiekiem i matka twoja nie była występna."
29. Wtedy ona wskazała na niego. Oni powiedzieli: "Jakże będziemy przemawiać do kogoś, kto jest w kołysce, do małego chłopca?"
30. On powiedział: "Zaprawdę, ja jestem sługa Boga! On dał mi Księgę i uczynił mnie prorokiem.
31. On mnie błogosławi, gdziekolwiek się znajduje. On nakazał mi modlitwę i jałmużnę - jak długo będę żył -

32. i dobroc dla mojej matki. On nie uczynil mnie ani tyranem, ani nieszczesliwym.
33. I pokój nade mna w dniu, kiedy sie urodzilem, w dniu, kiedy bede umieral, w dniu, kiedy bede wskrzeszony do zycia."
34. To jest Jezus, syn Marii, slowo Prawdy, w która powatpiewaja.
35. Nie jest odpowiednie dla Boga, aby przybral Sobie syna. Niech Mu bedzie chwala! Kiedy On postanowi jakas rzecz, to tylko mówi: "Badz!", i ona jest.
36. Zaprawde, Bóg jest moim Panem i waszym Panem! Czcijcie Go! To jest droga prosta!
37. I powstaly wśród nich sekty. Lecz biada tym, którzy nie uwierzyli, na widok Dnia Wielkiego!
38. Jakze szybko oni uslysza i zobacza w Dniu, kiedy przyjda do Nas! Lecz niesprawiedliwi sa dzisiaj w bledzie oczywistym.
39. I ostrzegaj ich przed Dniem westchnienia , kiedy sprawa zostanie rozstrzygnieta; oni jednak sa niedbali i nie wierza.
40. Zaprawde, My dziedziczymy ziemie i tych, którzy sa na niej; oni zostana do Nas sprowadzeni.
41. I wspomnij w Ksiedze Abrahama! To byl czlowiek sprawiedliwy, prorok!
42. Oto powiedzial on do swojego ojca: "O mój ojcze! Dlaczego czcisz to, co nie slyszy, to, co nie widzi, to, co ci nic nie pomoze?
43. O mój ojcze! Ja otrzymalem wiedze, która nie przyszla do ciebie; postepuj wiec za mna, poprowadze ciebie droga równa! O mój ojcze! Nie czcij szatana! Zaprawde, szatan jest buntownikiem wzgledem Milosiernego!
44. ...
45. O mój ojcze! Boje sie, aby cie nie dotknela kara od Milosiernego i abys nie byl poplecznikiem szatana."
46. On powiedzial: O Abrahamie! " Czy ty wyrzekasz sie moich bogów? Jesli nie zaprzestaniesz, to ja ciebie ukamieniuje! Oddal sie ode mnie na jakis czas!"
47. Powiedzial: "Pokój tobie! Bede prosil mego Pana o przebaczenie dla ciebie. On przeciez jest dla mnie milosciwy.
48. Ja sie odlaczam od was i od tego, co wy wzywacie poza Bogiem. Ja wzywam swego Pana. Byc moze, nie bede nieszczesliwy w modlitwie do mego Pana."
49. A kiedy Abraham odlaczyl sie od nich i od tego, co oni czcili poza Bogiem, obdarzyliśmy go Izaakiem i Jakubem; i wszystkich uczyniliśmy prorokami.
50. I obdarzyliśmy ich Naszym milosierdziem; uczyniliśmy dla nich jezyk prawdy wyniosłym.
51. I wspomnij w Ksiedze Mojzesza, który byl szczerze oddany i byl prorokiem!
52. Wezwaliśmy go z prawej strony góry i sprowadziliśmy go blisko dla poufnej rozmowy.

53. I podarowaliśmy mu, z Naszego miłosierdzia, brata jego Aarona, proroka.
54. I wspomnij w Ksiedze Isma`ila, który był szczery w obietnicy; był on posłancem, prorokiem.
55. On nakazał swojej rodzinie modlitwę i jałmużnę; i Pan znalazł w nim upodobanie.
56. I wspomnij w Ksiedze Idrisa, który był sprawiedliwy, był prorokiem.
57. I wynieśliśmy go na miejsce wyniosłe.
58. Oto ci, których Bóg obsypał dobrodziejstwami: spośród proroków z potomstwa Adama; spośród tych, których zabraliśmy z Noem; spośród potomstwa Abrahama i Izraela; spośród tych, których prowadziliśmy drogą prostą i których wybraliśmy. Kiedy były im recytowane znaki Miłosiernego, oni padali na twarz, wybijając poklony i płacz.
59. Po nich przyszli następcy, którzy zaniechali modlitwy i poszli za swoimi namietnościami; niebawem spotka ich zguba.
60. Z wyjątkiem tych, którzy się nawrócili, którzy uwierzyli i czynią dobro. Ci wejdą do Ogrodu i nie doznają w niczym niesprawiedliwości.
61. Do Ogrodów Edenu, które obiecał Miłosierny swoim sługom wierzącym w to, co skryte. Zaprawdę, Jego obietnica się spełnia!
62. Nie będa oni tam słyszeć pustej gadaniny, lecz tylko: "Pokój!" Będa tam mieli zaopatrzenie rano i wieczorem.
63. Oto jest Ogród, który My dajemy w dziedzictwo tym spośród Naszych sług, którzy są bogobojni.
64. My zstępujemy tylko na rozkaz Tęgo Pana. Do Nęgo należy to, co jest przed nami, to, co jest za nami, i to, co jest między tym wszystkim. Twój Pan nie zapomina!
65. On jest Panem niebios i ziemi, i tego, co jest między nimi. Przeto oddawaj Mu część i bądź wytrwałym Jęgo czcicielem! Czy ty znasz kęgos, kto może być nazwany Jęgo imieniem?
66. Człowiek mówi: "Czy kiedy umrę, to z pewnością zostanie wyprowadzony żywy?"
67. Czy człowiek sobie nie przypomina, iż My stworzyliśmy go poprzednio, kiedy był niczym?
68. Na twęgo Pana! My zbierzemy z pewnością ich i szatanów i rzucimy ich wokół Gehenny na kolana!
69. Następnie wydzielimy z każdej sekty tych spośród nich, którzy byli najbardziej zbuntowani przeciwko Miłosiernęmu.
70. My przecież najlepiej znamy tych, którzy najbardziej zasługują na to, by się tam palić.
71. Nie ma wśród was takiego, kto by tam nie miał przybyć. To jest rozstrzygające postanowienie twęgo Pana!
72. Następnie My uratujemy tych, którzy byli bogobojni, a niesprawiedliwych pozostawimy tam na kolanach.
73. Kiedy są im recytowane Nasze znaki, jako jasne dowody, mówia ci, którzy nie uwierzyli, do tych, którzy uwierzyli: "Która z tych dwóch

grup jest lepsza pod wzgledem swego polozenia i przebywa w lepszym towarzystwie?"

74. Ilez to pokolen wytracilismy przed nimi, które byly wspanialsze bogactwem i wygladem!

75. Powiedz: "Kazdemu, kto znajduje sie w bledzie, niech Milosierny przedluzy czas; az zobacza oni to, co im zostalo obiecane: albo kare, albo Godzine." Wtedy oni sie dowiedza, kto ma gorsze miejsce i kto jest slabszy jako wojsko.

76. Bóg pomnaza droge prosta tym, którzy nia ida. A dobre dziela, które sa trwale, otrzymaja u twego Pana jeszcze lepsza nagrode i lepsza odplate.

77. Czy ty widziales tego, który nie wierzy w Nasze znaki? On mówi: "Z pewnoscia dane mi beda majatek i dzieci!"

78. Czy on zbadal to, co skryte, albo czy zawarł on przymierze z Milosiernym?

79. Wcale nie! My zapiszemy to, co on mówi, i znacznie przedluzymy mu kare.

80. My odziedziczymy po nim to, co on mówi, i on przyjdzie do Nas sam jeden.

81. Oni wzeli sobie bogów poza Bogiem, aby byli dla nich potega.

82. Wcale nie tak! Oni odrzuca ich czesc i okaza sie ich przeciwnikami.

83. Czy ty nie widziales, iz poslalismy szatanów przeciw niewiernym, aby ich stale pobudzali do zlego?

84. Dlatego nie spiesz sie przeciwko nim! My dajemy im tylko pewna liczbe.

85. W Dniu, kiedy zbierzemy bogobojnych ku Milosiernemu, jako wybrane poselstwo,

86. popedzimy grzeszników ku Gehennie, jako stado do wodopoju.

87. Oni nie beda mieli zadnego wstawienictwa oprócz tych, którzy zawarli przymierze z Milosiernym.

88. Oni powiedzieli: "Milosierny wzial Sobie syna!"

89. Popelniliscie rzecz potworna!

90. Niebiosy omal nie rozrywaja sie, a ziemia omal nie popeka szczelinami, a góry omal nie rozpadna sie w proch

91. - od tego, iz oni przypisali Milosiernemu syna.

92. A nie godzi sie Milosiernemu, aby wzial sobie syna!

93. Kazdy, kto jest w niebiosach i na ziemi, przychodzi do Milosiernego jako sluga.

94. On ich przeliczył i policzył ich dobrze.

95. I oni wszyscy przyjda do Niego, w Dniu Zmartwychwstania, pojedynczo.

96. Zaprawde, tym, którzy uwierzyli i którzy pelnili dobre dziela - Milosierny przygotowuje milosc.

97. I My uczyniliśmy go łatwym, w twoim języku, abys głosił radosną wieść bogobojnym i ostrzegał przezeń ludzi opornych.

98. Ilez pokolen wytraciliśmy przed

SURA 20. TA HA (Taha)

W imię Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. Ta. Ha.

2. Nie zesłaliśmy ci Koranu, . abys był nieszczęśliwy,

3. lecz jako napomnienie dla tego, kto się obawia;

4. jako`objawienie Tego, który stworzy ziemię i niebiosy wyniosł.

5. Miłosierny umocnił się na tronie.

6. Do Niego należy: to, co jest w niebiosach, to, co jest na ziemi, to, co jest między nimi, i to, co jest pod ziemią.

7. I jeśli będziesz mówił głośno... - przecież On zna i tajemnice,' i to, co jest najbardziej skryte.

8. Bóg! Nie ma boga, jak tylko On! Do Niego należy najpiękniejszy imiona!

9. Czy doszło do ciebie opowiadanie o Mojżeszu?

10. Oto zobaczył on ogień i powiedział do swojej rodziny: "Pozostaniecie! Zauważyłem ogień, być może, przyjdzie do was z góry albo znajdzie dzięki temu ogniovi dobra drogę."

11. A kiedy podszedł do niego, usłyszał zawołanie: "O Mojżeszu!

12. Zaprawdę, Ja jestem twoim panem! Zdejm twoje sandały! Jesteś w świętej dolinie Tuwa!

13. Ja ciebie wybrałem; posłuchaj tego, co ci będzie objawione!

14. Zaprawdę, Ja jestem Bogiem! Nie ma boga, jak tylko Ja! Czcij Mnie więc i odpowiadaj modlitwie, wspominając Mnie!

15. Zaprawdę, Godzina nadchodzi! Gotów jestem utrzymać ją w ukryciu, aby każda dusza otrzymała nagrodę za to, o co się pilnie stara.

16. Niech nie odsunie cie od niej ten, kto w nią nie wierzy, ten, kto idzie za swoimi namietnościami, bo inaczej się zgubisz.

17. Co ty masz w prawej ręce, Mojżeszu?"

18. Powiedział: "To jest moja laska, na której się opieram, i stracam za jej pomocą liście dla moich owiec; oddaje mi ona jeszcze inne przysługi."

19. Powiedział Bóg: "Rzuc ją, o Mojżeszu!"

20. On rzucił ją i oto stała się węzłem, który pękał.

21. Powiedział: "Chwyc go! Nie obawiaj się! My przywrócimy go do jego pierwszego stanu.

22. Przycisnij rękę do twego boku; ona wyjdzie biała bez żadnej szkody. To drugi znak

23. mający pokazać ci niektóre z Naszych wielkich znaków.

24. Idź do Faraona, on przecież jest buntownikiem."

25. Powiedział: "Panie mój ! Rozszerz moje piersi
26. i ulatw moje zadanie!
27. Rozwiąż węzeł mojego języka,
28. aby oni pojęli moja mowę.
29. Daj mi pomocnika z mojej rodziny
30. - Aarona, mojego brata!
31. Wzmocnij przez niego moja siłę!
32. Uczyn go współtowarzyszem w mojej sprawie,
33. abysmy wysławiali Ciebie wielokrotnie
34. i abysmy wielokrotnie Ciebie wspominali.
35. Zaprawdę, Ty widzisz nas doskonale!"
36. Powiedział: "Zostało ci dane, o Mojżeszu, to, o co prosiles.
37. Już innym razem okazaliśmy ci dobroć,
38. kiedy objawiliśmy twojej matce to, co było objawione:
39. Wrzucił go do skrzyni, potem wrzucił go w morze i niech morze wyrzuci
go na brzeg. Niech zabierze go Mój i jego wróg! I skierowałem na
ciebie Moja miłość, abyś został ukształtowany na Moich oczach.
40. Oto przechodziła twoja siostra i powiedziała: "Czy mogę wskazać wam
kogoś, kto by się o niego zatroszczył? Wtedy zwróciliśmy cię twojej
matce, aby doznała ochłody jej oko i aby się nie smuciła. Ty zabiłeś
pewnego człowieka, a My wybawiliśmy cię od utrapienia i zesłaliśmy na
ciebie ciężkie próby. Pozostawiając przez lata wśród ludu Madian.
Następnie powróciłeś, o Mojżeszu, na zasadzie postanowienia.
41. Ja wybrałem cię dla Siebie.
42. Idźcie, ty i twój brat, z Moimi znakami! Nie słabnijcie we
wspominaniu Mnie!
43. Idź do Faraona, on jest buntownikiem. Przemówcie do niego mowa
lagodna! Być może, on się zastanowi albo dozna obawy!"
45. Oni powiedzieli: "O Panie nasz! My przecież boimy się, że on
rozniewa się na nas albo okaże się tyranem."
46. Powiedział: "Nie obawiajcie się! Zaprawdę, Ja jestem z wami -
słyszę i widzę!
47. Idźcie więc do niego i powiedzcie: My jesteśmy posłanicami twego
Pana. Odpraw więc z nami synów Izraela i nie karaj ich. Przysłaliśmy do
ciebie ze znakiem od twego Pana. Pokój temu, kto idzie drogą prostą
48. Zostało nam przecież objawione, że kara na pewno spadnie na tego,
kto zadaje kłam i odwraca się." ^t
49. On powiedział: "A kto jest waszym Panem, o Mojżeszu?!"
50. powiedział: "Pan nasz to Ten, który dał każdej rzeczy kształt,
następnie poprowadził drogą prostą."
51. On powiedział: "A co jest z pierwszymi pokoleniami?"
52. powiedział: "Wiedza o nich jest u mojego Pana - w Księdze. Nie
błędzi mój Pan i nie zapomina!"

53. On jest Tym, który uczynił dla was ziemię kolebką i dla was wytyczył na niej drogi, i spuścił z nieba wodę. I wyprowadziliśmy dzięki niej wszelkie pary różnych roślin.

54. Jedźcie i popasajcie wasze stada! Zaprawdę, w tym są znaki dla ludzi obdarzonych rozumem!

55. Z ziemi was stworzyliśmy i sprawimy, iż do niej powrócicie i z niej was wyprowadzimy po raz drugi.

56. I pokazaliśmy Faraonowi wszystkie Nasze znaki, lecz on uznał je za kłamstwo i odrzucił.

57. Powiedział: "Czy przyszedłeś do nas, by wyprowadzić nas z naszej ziemi swoimi czarami, o Mojżeszu?!"

58. My również pokazemy ci podobne czary! Naznacz więc dla nas i dla ciebie czas spotkania, którego ani my nie naruszymy, ani ty - i miejsce odpowiednie!"

59. Powiedział: "Wasze spotkanie niech nastąpi w dniu święta i niech się ludzie zgromadzą w białym dniu!"

60. Wtedy odwrócił się Faraon i zebrał swoją chytrość; potem przyszedł.

61. Powiedział do nich Mojżesz: "Biada wam! Nie wymyślajcie przeciw Bogu kłamstwa, bo On zniszczy was kara! Oszukał się ten, kto wymyślił kłamstwo!"

62. I prowadzili spór między sobą w tej sprawie, i zachowali w tajemnicy te tajna dysputę.

63. Mówili oni: "Ci dwaj to są tylko czarownicy, którzy chcą was wyprowadzić z waszej ziemi za pomocą swoich czarów i zniszczyć waszą przykłądną drogę.

64. Zbierzcie więc waszą chytrość, przybывajcie w szeregu! Szczęśliwy będzie dzisiaj ten, kto weźmie górę!"

65. Powiedzieli oni: "O Mojżeszu! Albo rzuc ty, albo my rzucimy pierwsi!"

66. Powiedział: Owszem! Rzucajcie!" I wydało się jemu, że ich sznury i laski poruszają się na skutek ich czarodziejstwa.

67. I Mojżesz poczuł w swojej duszy strach.

68. Powiedzieliśmy mu: "Nie obawiaj się! Ty będziesz tym, który weźmie górę!"

69. Rzuć to, co masz w twojej prawicy, a ono połknie to, co oni sporządzili. To, co oni sporządzili, to tylko podstęp czarownika; a czarownik nie będzie miał szczęścia, gdziekolwiek się uda."

70. Wtedy czarownicy rzucili się, wybijając poklony, i powiedzieli: "Już uwierzyliśmy w Pana Aarona i Mojżesza!"

71. Powiedział Faraon: "Uwierzyliście w Niego, zanim ja wam pozwoliłem. On jest pewnie waszym mistrzem, który z nas jest mocniejszy i wytrwalszy Zaprawdę, każę wam obciąć ręce i nogi - naprzemianlegle - i rozkażę was ukrzyżować na pninach drzewa palmowego. Wtedy dowiecie się bez wątpienia, który z nas jest mocniejszy i wytrwalszy w znoszeniu kary!"

72. Oni powiedzieli: "My nie będziemy przedkładać ciębie nad te jasne dowody i nad Tego, który nas stworzył. Rozstrzygnij więc to, co masz rozstrzygnąć! Ty możesz rozstrzygać tylko o życiu na tym świecie.

73. Uwierzylismy w naszego Pana, aby On nam przebaczył nasze grzechy i te czary, do których nas zmusiles. Bóg jest lepszy i bardziej trwały!"

74. Zaprawde, tego, kto przychodzi do swego Pana jako grzesznik, czeka Gehenna! On tam ani nie umiera, ani nie żyje!

75. A ten, kto przychodzi do Niego jako wierzący i kto pełnił dobre dzieła - dla takich beda stopnie wyniosle: Ogrody Edenu, gdzie w dole płyną strumyki; oni tam beda przebywać na wieki! To jest zapłata dla tego, który się oczyścił! ' Objawilismy Mojżeszowi: "Wyrusz noca ze swoimi slugami i wytycz dla nich w morzu droge sucha! Nie obawiaj się pogoni i nie lekaj się!"

76. ...

77. ...

78. I Faraon scigał ich ze swoimi wojskami, lecz pokryła ich otchłan morza:

79. Faraon wprowadził swój lud w błąd i nie skierował go na droge prosta.

80. O synowie Izraela! My uratowalismy was od waszych wrogów i naznaczylismy wam spotkanie na prawym stoku góry; zeslalismy wam manne i przepiórki.

81. Jedzcie te dobre rzeczy, w które was zaopatrzylismy, i nie przebierajcie w tym miary, bo inaczej spadnie na was Mój gniew! A na kogo spadnie Mój gniew, ten już jest zgubiony.

82. Zaprawde, Ja przebaczam temu, kto się nawraca skruszony, wierzy i czyni dobro, i idzie droga prosta.

83. "A co cie sklonilo do pospiesznego oddalenia się od twego ludu, o Mojżeszu!"

84. Powiedzial: "Oni ida moimi sladami. Ja się spieszyłem do Ciebie, mój Panie, abys był zadowolony."

85. Powiedzial Bóg: "Zaprawde, wystawilismy na próbe twój lud, po twoim odejściu, i wprowadzil go w błąd As-Samiri. "

86. I Mojżesz powrócił do swego ludu gniewny, strapiony. Powiedzial on: "O ludu mój! Czy wasz Pan nie dal wam pięknej obietnicy? Czy zbyt długie dla was było przymierze? Czy też pragneliscie, aby spadł na was gniew waszego Pana? Naruszylicie dana mi obietnice!

87. Oni powiedzieli: "My wcale nie naruszyliśmy z własnej woli tobie danej obietnicy. Lecz zostalismy zmuszeni do dostarczenia ciężkich ładunków ozdób należących do ludu i rzucilismy je; i podobnie uczynił As-Samiri."

88. On utworzył dla nich cielca w prawdziwej postaci, pobekującego. Oni powiedzieli: "To jest wasz Bóg i Bóg Mojżesza, lecz on zapomnial."

89. A czy oni nie widzieli, że ten cielec nie odpowiadiał im żadnym słowem; i nie przynosił im ani żadnej szkody, ani żadnego pożytku?

90. Powiedział im już poprzednio Aaron: "O ludu mój ! Zostaliście tylko wystawieni na próbe przez tego cielca. Lecz, zaprawdę, wasz Pan jest Miłosierny! Postępujcie więc za mną i słuchajcie mojego rozkazu

91. Oni powiedzieli: " My nie przestaniemy go czcić dopóki nie powróci do nas Mojżesz".

92. Powiedział Mojżesz: "O Aaronie! Co tobie przeszkodziło - kiedy widziałeś, że oni zeszli z drogi -

93. iż nie poszedłeś ze mną? Czy zbuntowałeś się przeciw memu rozkazowi?"

94. On powiedział: " O synu mojej matki! Nie bierz mnie ani za moją brodę, ani za głowę! Obawiałem się, abys nie powiedział: T Rozdzieliłeś synów Izraela i nie strzegłeś mojego słowa.t"

95. powiedział: "A co ty masz do powiedzenia, As-Samiri?"

96. powiedział: "Ja widziałem to, czego oni. nie widzieli. Wziąłem garść prochu ze śladów posłańca i rzuciłem. Tak podszeptała mi moja dusza."

97. Powiedział: "Idź sobie! I, zaprawdę, powinienś w tym życiu mówić: "Nie dotykajcie mnie!t Tobie będzie naznaczony czas spotkania, którego nie będziesz mógł uniknąć. Popatrz na twego boga, któremu się kłaniałeś! Zaprawdę, my go spalimy, następnie rozrzucimy całkowicie jego prochy w morzu!"

98. Waszym bogiem jest tylko Bóg! Nie ma boga, jak tylko On! On obejmuje wiedza każda rzecz!

99. W ten sposób opowiadamy ci historie, krótkie już minęły.

100. Kto się od niego odwróci, ten, zaprawdę, poniesie ciężar w Dniu Zmartwychwstania!

101. Oni poniosą go na wieki. A jakże to zły dla nich ciężar w Dniu Zmartwychwstania!

102. W tym Dniu, kiedy zadam w trąbę i My zbierzemy grzeszników, niebieskookiech!

103. Oni będą mówić szeptem między sobą: "Przebywaliście tylko dziesięć."

104. My wiemy lepiej, co oni będą mówić, kiedy ten, który najprzypadniej postępował, powie: "Wy przebywaliście tylko jeden dzień!"

105. Oni zapytają ciebie o góry. Więc powiedz: "Twój Pan całkowicie zamieni je w proch!

106. On pozostawi ziemię pustą równiną.

107. I nie zobaczysz na niej ani krzywizny, ani nierówności!"

108. Tego Dnia oni pójdą za nawołującym, który nie ma w sobie żadnej krzywizny; przycichną głosy wobec Miłosiernego i usłyszysz tylko szeptanie.

109. Tego Dnia nie pomoże wstawiennictwo; chyba jedynie tego, komu sprzyja Miłosierny, i jeśli to wstawiennictwo Jemu się spodoba.

110. On zna to, co przed nimi i co za nimi, a oni nie obejmują tego swoją wiedzą.

111. Twarze korza sie przed Zyjacym, Trwajacym! Zawiedziony bedzie ten, kto sie obciazyl niesprawiedliwoscia!
112. A kto czyni dobre dziela i jest wierzacym, ten nie boi sie niesprawiedliwosci ani ucisku.
113. I tak zeslalismy mu Koran arabski, i wylozyalismy w nim grozby. Byc moze, oni beda bogobojni albo odnowi on w nich napomnienie.
114. Wyniosly jest Bóg - Król, Prawda! Nie spiesz sie z Koranem, dopóki nie zostanie dla ciebie zakonczone jego objawienie! I powiedz: "Panie mój! Pomnóż moja wiedze!"
115. Zawarlismy niegdys przymierze z Adamem , lecz on zapomnial; nie znalezlismy w nim stalosci.
116. Kiedy powiedzielismy aniolom: "Oddajcie poklon Adamowi!" - oni poklonili sie, z wyjatkiem Iblisa; ten odmówil.
117. Wtedy powiedzielismy: "O Adamie! Zaprawde, to jest nieprzyjaciel, dla ciebie i dla twojej zony. Niechaj on ciebie nie wyprowadzi z ogrodu, bo bedziesz nieszczesliwy!
118. Ty nie bedziesz tam odczuwal glodu; nie bedziesz nagi;
119. nie bedziesz tam cierpial od zaru slonca."
120. I szatan podszeptal mu pokuse, mowiac: "O Adamie! czyz mam ci wskazac drzewo wiecznosci i królestwo nieprzemijajace?"

SURA 21. AL-ANBIYAA (PROROCY)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Zbliza sie do ludzi rozrachunek, lecz oni beztrosko sie odwracaja.
2. Nie przychodzi do nich zadne nowe napomnienie od ich Pana, zeby mu sie nie przysluchiwali, zabawiajac sie
3. z lekkim sercem. Ci, którzy byli niesprawiedliwi, potajemnie rozprawiaja: "Czy on nie jest tylko czlowiekiem, podobnie jak wy? Czyz bedziecie sie oddawac czarom skoro jasno widzicie?"
4. Powiedz: "Mój Pan zna slowa w niebie i na ziemi. On jest Slyszy, Wszechwiedzacy!"
5. Oni powiedzieli przeciwnie: "To mieszanina marzen sennych! On to wymyslil! On jest poeta! Niechze on przyjdzie do nas z jakimś znakiem, tak jak byli wysylani dawni poslancy!"
6. Nie uwierzyla przed nimi zadne miasto , które zniszczylismy. Czyz oni uwierza?
7. I wysylalismy przed toba tylko ludzi, którym zostalo dane objawienie. Zapytajcie wiec ludzi posiadajacych napomnienie, jesli wy sami nie wiecie!
8. My nie dalismy im takiego ciala, zeby mogli sie obejsc bez pozywienia czy tez byli niesmiertelni.
9. Potem dotrzymalismy im obietnicy i uratowalismy ich oraz tych, których chcielismy, a wytracilismy ludzi wystepnych.
10. Zeslalismy wam Ksiege, w której jest napomnienie dla was. Czyz wy nie rozumiecie?

11. Ilez miast niesprawiedliwych obrócilismy w grury i stworzylismy po nich inne ludy!
12. A kiedy oni poczuli Nasza srogosc, pospiesznie uciekli stamtad.
13. "Nie uciekajcie i powróccie do tego dobrobytu, z którego korzystaliscie, i do waszych mieszkam! Byc moze, bedziecie zapytani."
14. Powiedzieli: "O biada nam! Bylismy niesprawiedliwi."
15. I nie ustalalo to ich wolanie, az uczynilismy ich zniwem - bezwladnymi.
16. I nie stworzylismy nieba i ziemi, i tego, co jest miedzy nimi, dla zabawy.
17. A jeslibysmy chcieli sie zabawic, to znalezbysmy rozrywke u Nas, gdybysmy w ogóle mieli dzialac.
18. Przeciwnie! My razimy prawda falsz; ona rozbija mu glowe i falsz znika. Biada wam z powodu tego, co opisujecie!
19. Do Niego naleza ci, którzy sa w niebiosach i na ziemi. A ci, którzy sa przy Nim, nie wbijaja sie w pyche; tak by Jemu czci nie oddawac; i nie ustaja.
20. Oni glosza chwale noca i dniem i nie doznaja zmeczenia.
21. Czyz oni wziali sobie bogów z ziemi, którzy mogliby wskrzeszac?
22. A gdyby na niebie i ziemi byli bogowie, poza Bogiem, to one uleglyby zniszczeniu. Chwala Bogu, Panu Tronu! On jest ponad to, co Jemu przypisuja!
23. On nie bedzie zapytywany o to, co czyni, a oni beda zapytywani.
24. Czy oni wziali sobie innych bogów, poza Nim? Powiedz: "Dostarczcie wasze dowody! To jest napomnienie dla tych, którzy sa ze mna, i napomnienie dla tych, którzy byli przede mna." Ale wiekszosc z nich nie zna prawdy i oni sie odsuwaja.
25. My nie wyslalismy przed toba zadnego poslanca, któremu nie dalibysmy objawienia: "Nie ma boga, jak tylko Ja! Przeto czcijcie Mnie!"
26. Oni powiedzieli: "Milosierny wzial Sobie syna." Niech On bedzie wyslawiony! Alez przeciwnie! To sa tylko sludzy otoczeni szacunkiem!
27. Oni nie wyprzedzaja Gow slowie; oni dzialaja na Jego rozkaz.
28. On wie to, co jest przed nimi, i to, co jest za nimi; oni beda sie wstawiac tylko za tymi, których On sobie upodobal; oni sa przeniknieci obawa przed Nim.
29. A ktokolwiek z nich powie: "Ja jestem bogiem, poza Nim!" - to temu My zaplacimy Gehenna. W ten sposób My placimy niesprawiedliwym!
30. Czyz ci, którzy nie uwierzyli, nie widzieli, iz niebiossa i ziemia stanowiły jedna zwarta mase i My rozdzielilismy je, i stworzylismy z wody kazda zyjaca rzecz? Czyz oni nie uwierza?
31. I umiescilismy na ziemi solidnie stojace, aby sie ona nie kolysala z ludzmi.
32. I uczynilismy na niej wawozy jako drogi. Byc moze, oni pójda droga prosta! I uczynilismy niebo sklepieniem chroniacym~ leez oni sie odwracaja od Nasaych znaków.

33. On jest Tym, który stworzył: noc i dzień, słońce i księżyc: -
Wszystko zęgluje po orbicie.
34. My nie dalismy niesmiertelnosci zadnemu czlowiekowi przed toba.
Czyzbys ty mial umrzec, a oni mieliby byc niesmiertelni?
35. Kazda dusza zakosztuje smierci. My doswiadczamy was zlem i dobrem,
dla wypróbowania, i wy do Nas bedziecie sprowadzeni.
36. Kiedy widza cie ci, którzy nie wierza, biora cie jedynie za
przedmiot szyderstwa: "Czy to ten, który tak lekcewazaco wspomina
waszych bogów?" Oni nie wierza w napomnienie Milosiernego.
37. Czlowiek zostal stworzony z pospiechu! Ja pokaze wam niebawem Moje
znaki; nie zadajcie wiec ode Mnie pospiechu!
38. Oni mówia: "Kiedyz sie spelni ta obietnica, jesli jestescie
prawdomówni?!"
39. O, gdyby ci, którzy nie uwierzyli, znali te chwile, kiedy nie beda
mogli odwrócić ognia ani od swoich twarzy, ani od swoich pleców - i nie
beda wspomozeni!
40. Tak! Przyjdzie ona do nich niespodzianie i wprawi ich w zdumienie;
i nie beda w stanie jej odwrócić ani nie bedzie im dana zadna zwloka!
41. Wymiewano juz poslanców przed toba, lecz szyderców objelo to, z
czego sie wymiewali.
42. Powiedz: "Kto uchroni was w ciagu nocy i dnia przed Milosiernym?"
Lecz oni, przeciwnie; odwracaja sie od napomnienia swego Pana.
43. Czy oni maja bogów, którzy ich obronia przed Nami? Oni nie potrafia
pomóc sobie samym, ani tez nie moga miec przeciwko nam sprzymierzenca.
44. Pozwolilismy uzywac dóbr tego swiata - im i ich ojcom - jak dlugo
potrwa ich zycie. Czy oni nie widza, ze My przychodzimy na ziemie,
zmniejszajac ja po krancach Moga oni zatem byc zwyciezcami?
45. Powiedz: "Ja was tylko ostrzegam przez objawienie. Lecz nie slysza
wezwania glusi, kiedy sa ostrzegani."
46. A jesli dosiegnie ich tchnienie kary twojego Pana, to z pewnoscia
oni powiedza: "Biada nam! Bylismy niesprawiedliwi!"
47. My postawimy wagi sprawiedliwosci w Dniu Zmartwychwstania. Zadna
dusza nie dozna w niczym krzywdy, nawet na ciezar jednego tylko ziarnka
gorczycy; My je przyniesiemy. My wystarczymy jako rozliczajacy!
48. Dalismy juz Mojzeszowi i Aaronowi rozróznienie i swiatlosc, i
napomnienie dla ludzi bogobojnych;
49. dla tych, którzy sie boja swego Pana w skrytosci, którzy sa
niepokojni z powodu Godziny.
50. To jest blogoslawione napomnienie, które zeslalismy. Czyz wy je
odrzućcie?
51. I dalismy Abrahamowi jego prawosc, i My znalazmy jego.
52. Oto powiedzial on swemu ojcu i swemu ludowi: "Cóż to sa te posagi,
którym sie klaniacie?"
53. powiedzieli: "Zastalismy naszych ojców skladajacych im czesc."
54. On powiedzial: "Wy i wasi ojcowie byliscie z pewnoscia w jawnym
zabládeniu!"

55. Oni powiedzieli; "Czy ty przyszedles do nas z prawda, czy tez
jestes z liczby tych, którzy sie zabawiaja?"

56. Powiedzial: "Tak! Wasz Pan jest Panem niebios i ziemi; On jest Tym,
który je stworzył, a ja jestem z liczby tych, którzy sa tego swiadkami.

57. I przysiegam na Boga, iz przygotuje podstep przeciw waszym bozkom,
jak tylko odwrócicie sie plecami."

58. I rozbil ich w kawalki, z wyjatkiem głównego z nich - byc moze, oni
do niego powróca.

59. Oni powiedzieli: "Kto postapil tak z naszymi bogami? Zaprawde, on
jest z liczby niesprawiedliwych!"

60. Oni powiedzieli: "Slyszelismy mlodzienca, zwanego Abrahamem, który
wspominal o nich."

61. Oni powiedzieli: "Przyprowadzcie go tu przed oczy ludzi, byc moze,
oni zaswiadcza!"

62. Oni powiedzieli: "Czy to ty, Abrahamie, postapiles tak z naszymi
bogami?"

63. On powiedzial: "Alez przeciwnie! To uczynil ten główny z nich.
Zapytajcie ich wiec, jesli oni moga mówic!"

64. Oni zwrócili sie do samych siebie i powiedzieli: "Wy jestescie
niesprawiedliwi."

65. potem, zmieszani, zwiesili glowy: "Ty przeciez wiesz, iz oni nie
mówia."

66. On powiedzial: "Czy wy wiec czcicie, poza Bogiem, to, co nie jest
wam ani w niczym pozyteczne, ani w niczym szkodliwe?

67. Wstyd dla was i dla tego, co wy czcicie poza Bogiem! Czy wy sie nie
zastanowicie?"

68. Oni powiedzieli: "Spalcie go! Pomózcie waszym bogom, jesli chcecie
dzialac!"

69. Powiedzielismy: "O ogniu! Badz chlodem i pokojem dla Abrahama!"

70. Oni chcieli przygotowac jakis podstep, lecz My uczynilismy ich
najbardziej stratnymi.

71. Uratowalismy jego i Lota, wprowadzajac ich do ziemi, która
poblogoslawilismy dla swiatów.

72. I dalismy jemu Izaaka i Jakuba jako podarunek, i wszystkich
uczynilismy sprawiedliwymi.

73. I ustanowilismy ich przywódcami prowadzacymi droga prosta, wedlug
Naszego rozkazu. I objawilismy im sposób czynienia dobrych dzieł i
odprawiania modlitwy, i dawania jalmuzny. Oni byli Naszymi czcicielami.

74. A Lotowi dalismy mądrosc i wiedze i uratowalismy go z miasta, które
popelnialo szpetne czyny; byli oni bowiem ludzmi zla, szerzacymi
zgorszenie~ .

75. I wprowadzaliśmy go do Naszego m~losierdzta. Zaprawde, on byl z
liczby sprawiedliwych!

76. I Noego... Kiedy wzywál Nas dawniej, wysluchalismy go. I
wyratowalismy jego i jego rodzine od strasznego nieszczęścia.

77. Obroniliśmy go przed ludźmi, którzy za kłamstwo uznali Nasze znaki. Zaprawdę, oni byli ludźmi zła, przeto potopiliśmy ich wszystkich razem.

78. I Dawida, i Salomona... Kiedy oni obydwaj sadzili w sprawie pola uprawnego, które zniszczyła trzoda należąca do obcych ludzi, My byliśmy świadkami ich sadu.

79. I daliśmy to wszystko do zrozumienia Salomonowi, i obydwom daliśmy mądrość i wiedzę. I podporządkowaliśmy góry, by wraz z Dawidem głosili chwałę, i ptaki - tak uczyniliśmy!

80. Nauczyliśmy go sporządzania dla was kolczugi, by ochraniała was przed waszą wzajemną gwałtownością. A czy wy jesteście wdzięczni?

81. A Salomonowi - wiatr gwałtownie wiejący który płynie na Jego rozkaz ku ziemi, której pobłogosławiliśmy. My wiedzieliśmy o każdej rzeczy.

82. A spośród szatanów - tych, którzy się zanurzali w morzu dla niego, i oprócz tego pełnili jeszcze inne czynności, a My czuwaliliśmy nad nimi.

83. I Hioba... kiedy wzywał on swojego Pana: "Oto dotknęło mnie utrapienie, a Ty jesteś Najmiłosierniejszy z miłosiernych!"

84. I wysłuchaliśmy go, i odsunęliśmy od niego utrapienie, które go dręczyło; i daliśmy mu jego rodzinę dwakroć liczniejszą; przez Nasze miłosierdzie i jako przypomnienie dla czcicieli.

85. I Isma'ila, Idrisa i Zu'I-Kifla... - wszyscy oni byli z liczby cierpliwych.

86. I wprowadziliśmy ich do Naszego miłosierdzia: oni przecież byli z liczby sprawiedliwych.

87. I Jonasza... kiedy poszedł zagniewany, myślał, że My nie mamy żadnej władzy nad nim. I zawołał w ciemnościach: "Nie ma boga, jak tylko Ty! Tobie niech będzie chwała! Zaprawdę, byłem wśród niesprawiedliwych!"

88. I wysłuchaliśmy go, i wyratowaliśmy go od utrapienia. W ten sposób ratujemy wiernych!

89. I Zachariasza... kiedy wołał do swego Pana: "Panie mój! Nie pozostawiaj mnie samego! Ty jesteś najlepszy z dziedziców."

90. I wysłuchaliśmy go. Daliśmy mu Jana, gdyż uczyniliśmy zdolną do rodzenia jego żonę. Zaprawdę, oni byli gorliwi w czynieniu dobra; wzywali Nas z tęsknotą i z obawą; i byli pokorni przed Nami.

91. I te, która zachowała swoją czystość... My tchnęliśmy w nią nieco z Naszego Ducha. I uczyniliśmy ją i jej Syna znakiem dla światów!

92. Zaprawdę, ten wasz naród - to naród jedyny! I Ja jestem waszym Panem, przeto czcijcie Mnie!

93. Lecz oni rozdzielili się między sobą choć wszyscy do Nas powrócą.

94. A jeśli kto czyni dobre dzieła i jest wierzącym, jego gorliwość nie będzie odrzucona i My, z pewnością, mu to zapiszemy!

95. Zakazano mieszkańcom .wszelkiego miasta, jakie zniszczyliśmy, - powrócić,

96. dopóki Gog i Magog nie zostaną wypuszczeni; wtedy oni będą spieszyć z każdego wzgórza.

97. I przyblizyla sie obietnica prawdziwa; oto zastygly z przerazenia spojrzenia tych, którzy nie uwierzyli: Biada nam! " My nie dbalismy o to. Przeciwnie, bylismy niesprawiedliwi!"
98. Zaprawde, wy i to, co czcicie poza Bogiem, bedziecie drewnem dla Gehenny! Wy tam przybedziecie!
99. Gdyby oni byli naprawde bogami, to by tutaj nie przybyli. Oni wszyscy pozostana tam na wieki!
100. Tam beda oni wydawac jeki, ale nie beda niczego slyszec.
101. Zaprawde, ci, którzy juz wczesniej otrzymali od Nas najpiekniejsza nagrode - beda od niej oddaleni!
102. Nie uslysza nawet jej syczacego odglosu; beda sie znajdowac wsród tego, czego pragnely ich dusze - niesmiertelni!
103. Nie zasmuci ich ogromne przerazenie i spotkaja ich aniolowie: "To wasz Dzień, który wam zostal obiecany!"
104. Tego Dnia My zwiniemy niebo, tak jak sie zwija zwoje ksiąg. I tak jak zaczalismy pierwsze stworzenie, My je powtórzymy - wedhzg Naszej obietnicy. Zaprawde, My tego dokonujemy!
105. I pisalismy juz w Psalmach, po napomnieniu: "Moi sludzy sprawiedliwi odziedzicza ziemie."
106. Zaprawde, w tym jest obwieszczenie dla ludzi, którzy sa czcicielami!
107. My poslalismy ciebie tylko jako milosierdzie dla swiatów!
108. Powiedz: "Zostalo mi tylko objawione, iz wasz Bóg jest Bogiem Jedynym. Czy jestescie wiec calkowicie poddani?"
109. A jesli oni sie odwróca, to powiedz: "Glosilem wszystkim jednakowo. Nie wiem, czy jest blisko, czy daleko to, co wam zostalo obiecane."
110. On wie, co jest jawnie powiedziane, i On wie, co wy ukrywacie.
111. Ja nie wiem; byc moze, to jest dla was próba i uzywanie do pewnego czasu.
112. powiedz: "Panie mój ! Rozsadz wedlug prawdy! Nasz Pan jest Milosierny. U Niego nalezy szukac pomocy przeciwko temu, co wy opisujecie."

SURA 22. AL-HAJJ (PIELGRZYMKA)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. O ludzie! Bójcie sie waszego Pana! Zaprawde, trzesienie ziemi tej Godziny bedzie rzecz straszna!
2. W tym Dniu, który wy zobaczycie, kazda karmiaczka matka zapomni, kogo karmila; a kazda ciezarzka kobieta zlozy swój ciezar. Zobaczysz ludzi jakby pijanych, chociaz oni nie beda pijani. Lecz kara Boga bedzie straszna!
3. Wśród ludzi sa tacy, którzy dyskutuja o Bogu, nie posiadajac zadnej wiedzy, i ida za kazdym zbuntowanym szatanem.
4. Napisano o nim, ze jesli kto wezmie go sobie za opiekuna, to zostanie sprowadzony z drogi i poprowadzony ku karze ognia piekielnego.

5. O ludzie! Jeśli pozostajecie w zwatpieniu, co się tyczy zmartwychwstania... - to przecież My stworzyliśmy was z prochu, potem z kropli nasienia, potem z grudki krwi zakrzepłej, potem z këska ciała kleistego, ukształtowanego i nie ukształtowanego - takie dajemy wam wyjaśnienie. I My umieszczamy w łonach to, co chcemy, aż do oznaczonego czasu; potem wyprowadzamy was jako dzieci, abyście następnie doszli do wieku dojrzałego. Wśród was są tacy, którzy umierają, i wśród was są tacy, którzy są doprowadzeni do godnego pożalowania wiek tak iż tracą wszelką wiedzę o tym, co wiedzieli. I I widzisz ziemię opustoszałą, a kiedy My na nią zesłamy wodę, ona burzy się i pecznieje, i wydaje wszelkiego rodzaju piękne pary.

6. - Tak jest; ponieważ Bóg jest prawdą i ponieważ ożywia umarłych, i ponieważ jest nad każdą rzeczą wszechwładny, ' i ponieważ nadejdzie Godzina - co do której nie ma żadnej wątpliwości -

7. i ponieważ Bóg wskrzesi tych, którzy się znajdują w grobach.

8. Wśród ludzi jest taki, który dyskutuje o Bogu, bez wiedzy i bez kierownictwa, bez Księgi dającej światło,

9. odwracając się dumnie bokiem, aby błądzić z dala od drogi Boga. Czeką go zawstydzenie na tym świecie i My damy mu zakosztować w Dniu Zmartwychwstania kary ognia palącego.

10. To jest za to, co przygotowały pierwsi twoje ręce, i ponieważ Bóg nie jest niesprawiedliwy dla Swoich sług.

11. Wśród ludzi jest i taki, który czci Boga na krawędzi: jeśli otrzyma jakieś dobro, to cieszy się nim spokojnie; a jeśli dosięgnie go jakaś próba, to odwraca twarz. On stracił życie tego świata i ostateczne. To jest strata oczywista.

12. On wzywa, zamiast Boga, to, co mu ani nie szkodzi, ani też nie przynosi żadnej korzyści. To jest zablądzenie dalekie!

13. On wzywa tego, od którego szkoda jest bliższa niż korzyść. Jakże to zły pan i jakże to zły współtowarzysz!

14. Zaprawdę, Bóg wprowadzi tych, którzy uwierzyli i którzy pełnili dobre dzieła, do Ogrodów, gdzie w dole płyną strumyki. Zaprawdę, Bóg czyni to, co chce!

15. A kto myśli, że Bóg mu nie pomoże ani na tym świecie, ani w życiu ostatecznym, ten niech wyciągnie sznur ku niebu , a potem niech go odetnie; i niech popatrzy, czy jego podstęp usunie to, co go gniewa.

16. W ten sposób objawiliśmy to w postaci znaków jasnych, jak również to, że Bóg prowadzi drogą prostą tego, kogo chce.

17. Zaprawdę, ci, którzy uwierzyli, jak i ci, którzy są wyznania żydowskiego, sabejskiego, chrześcijaństwa i zoroastryjskiego, oraz ci, którzy dodają współtowarzyszy - zaprawdę, Bóg uczyni rozróżnienie między nimi - zaprawdę, Bóg jest świadkiem każdej rzeczy!

18. Czy ty nie widzisz, że Bogu wybijają poklony ci, którzy są w niebiosach, i ci, którzy są na ziemi, i słońce, i księżyc, i gwiazdy, góry, drzewa i zwierzęta, i wielu spośród ludzi? Ale dla wielu kara jest słuszną! A kogo poniży Bóg, ten nie będzie miał nikogo, kto by mu przywrócił szacunek. Zaprawdę, Bóg czyni to, co chce!

19. Oto sa dwie grupy przeciwników, którzy prowadzi spór w przedmiocie swego Pana. Ci, którzy nie uwierzyli, beda mieli ubranie przykrojone z ognia; a glowy ich polewane beda wrzaca woda,
20. która roztopi ich wnetrznosci i skóre.
21. Dla nich beda zelazne różgi z hakami.
22. Ilekroć beda chcieli wyjsc stamtad, udreczeni cierpieniem, beda tam zawracani: "Zakosztujcie kary ognia palacego!"
23. Ale tych, którzy uwierzyli i pelnili dobre dzieła, Bóg na pewno wprowadzi do Ogrodów, gdzie w dole plyna strumyki. Oni beda tam przystrojeni w bransolety ze zlota i perel, a szaty ich beda z jedwabiu.
24. Oni tam beda prowadzeni ku przyjemnemu slowu i ku drodze pelnej chwaly.
25. Zaprawde, ci, którzy nie wierza i odsuwaja od drogi Boga i od swietego Meczetu, przygotowanego jednakowo dla wszystkich ludzi, zarówno tych, którzy tam przebywaja, jak i koczowników; i ci, którzy dopuszczaja sie tam profanacji, wbrew prawu, zakosztuja kary bolesnej.
26. I oto przygotowalismy dla Abrahama miejsce Domu: "Nie bedziesz Mi dodawal niczego za wspóltowarzyszy! Oczyszc Mój Dom dla tych, którzy dopelniaja okrazen, i dla tych, którzy stoja, i dla tych, którzy sie sklaniaja i którzy wybijaja poklony!
27. I oglos wsród ludzi pielgrzymke: oni przyjdą do ciebie pieszo lub na wszelkiego rodzaju wysmuklych wierzchowcach; oni przybeda z kazdego glebokiego jaru,
28. aby swiadczyć o doznanych dobrodziejstwach, aby wspominal imie Boga w dni oznaczone, nad tym zwierzeciem sposród trzód, jakim ich obdarzyliśmy: TJeździe i nakarmcie nimi nieszczesliwych, biednych!
29. Potem niech skonczy ze swoim zaniedbaniem, niech wypelnia całkowicie swoje sluby i niech dokonaja okrazen wokół dawnego Domu."
30. Tak! A kto szanuje swiete zakazy Boga, ten osiągnie dla siebie dobro w obliczu swego Pana. Dozwolone sa wam zwierzeta oprócz tych, które wam uprzednio wyliczono. Unikajcie brudu balwanów; unikajcie słowa falszu,
31. jako hanifowie przed Bogiem, nie dodajacy Jemu wspóltowarzyszy. A z tym, kto dodaje Bogu wspóltowarzyszy, jest tak, jakby on spadl z nieba i pochwycily go ptaki; albo jakby go uniósł wiatr w odlegle miejsce.
32. Tak jest! A kto szanuje symbole kultu Boga... - one przeciez pochodza z bogobojnosci serc.
33. Wy macie z nich korzysci aż do oznaczonego terminu; a potem ich miejsce ofiarowania jest przy dawnym Domu.
34. Dla kazdego narodu ustanowilismy jakies obrzedy kultowe, aby ludzie wspominali imie Boga nad zwierzeciem z trzody, które On nam dal jako zaopatrzenie. Bo Bóg wasz - to Bóg Jeden! Jemu wiec poddajcie sie całkowicie! Obwieszczaj radosna wiesc ludziom pokornym!
35. Tym, których serca drza, kiedy jest wspominalo imie Boga; tym, którzy cierpliwie znosza to, co ich spotyka; tym, którzy odprawiaja modlitwy; tym, którzy rozdaja z tego, w co ich zaopatrzylismy.

36. Dla was umiescilismy zwierzeta ofiarne wsród symboli kultu Boga. Dla was z nich jest dobro. Wspominajcie wiec imie Boga nad nimi, ustawionymi w szeregu. Potem, kiedy leza na boku, jedzcie z nich i nakarmcie skromnego i proszacego wstydliwie. W ten sposób poddalismy je wam - byc moze, bedziecie wdzieczni!

37. Nie dosiegnie Boga ani ich mieso, ani ich krew, lecz dosiegnie Go wasza bogobojnosc. W ten sposób On podporzadkowal je wam, abyscie glosili wielkosc Boga za to, iz On was poprowadzil droga prosta. I zwiastuj radosna wiesc dobrze czyniacym!

38. Zaprawde, Bóg broni tych, którzy uwierzyli! Zaprawde, Bóg nie miluje zadnego zdrajcy i niewiernego!

39. Wolno walczyć tym, którzy doznali krzywdy - Zaprawde, Bóg jest wszechwladny, by im udzielic pomocy! -

40. i tym, którzy zostali wypedzeni bezprawnie ze swoich domostw, jedynie za to, iz powiedzieli: "Pan nasz - to Bóg!" I jesliby Bóg nie odepchnal ludzi, jednych przy pomocy drugih, to zostalyby zniszczone klasztory i koscioly, miejsca modlitwy i meczety, gdzie czesto wspomina sie imie Boga. Bóg pomoze z pewnoscia tym, którzy Jemu pomagaja. Zaprawde, Bóg jest Mocny, Potezny!

41. i tym, którzy - jesli umocnimy ich na ziemi - odprawiaja modlitwe, daja jalmuzne, nakazuja to, co jest dobre, a zakazuja tego, co jest naganne. Do Boga nalezy ostateczny wynik wszystkich spraw!

42. A jesli ciebie uwazaja za klamce - to przeciez juz przed nimi zadawali klam: lud Noego, ludy Ad i Samud,

43. lud Abrahama i lud Lota,

44. i mieszkancy Madian; i Mojzesz tez zostal uznany za klamce. Dalem pewna zwloke niewiernym, potem pochwycilem ich. I jakiez bylo Moje potepienie!

45. Ilez miast zniszczylismy za ich niesprawiedliwosc! Sa to opustoszone ruiny. Ilez studni opuszczonych, i zamków wynioslych!

46. Czyz oni nie chodzili po ziemi i czy nie mieli serc, zeby dzieki nim rozumiec, albo uszu, zeby dzieki nim slyszec? To nie ich oczy sa slepe, lecz slepe sa serca w ich piersiach.

47. Oni domagaja sie od ciebie przyspieszenia kary! Bóg nie zmieni nigdy Swojej obietnicy! I, zaprawde, jeden dzien u twego Pana jest jak tysiac lat wedlug waszego liczenia!

48. Iluz to miastom Ja dalem zwloke, kiedy byly one niesprawiedliwe! Potem je pochwycilem. A do Mnie zmierzaj wedrowanie!

49. Powiedz: "O ludzie! Ja jestem dla was tylko jawnie ostrzegajacym."

50. Ci, którzy wierza i czynia dobre dzieła, otrzymaja przebaczenie i szlachetne zaopatrzenie.

51. A ci, którzy staraja sie zniweczyc Nasze znaki, beda mieszkancami ognia piekielnego.

52. I My nie wyslalismy przed toba zadnego poslanca ani proroka, któremu by szatan czegos nie podszeptal, kiedy ten oddawal sie marzeniom. Lecz Bóg sciera to, co podsuwa szatan; potem utwierdza Swoje znaki - Bóg jest Wszechwiedzacy, Madry! -

53. by uczynic to, co podsuwa szatan, próba dla tych, w których sercach tkwi choroba i którzy serca mają zatwardzale. - Zaprawde, niesprawiedliwi daleko odeszli w swoim odszczepienstwie! -

54. I aby wiedzieli ci, którym dano wiedze, iż prawda jest od twojego Pana; i aby w Niego uwierzyli i upokorzyli się przed Nim ich serca. Zaprawde, Bóg jest przewodnikiem po drodze prostej dla tych, którzy uwierzyli!

55. A ci, którzy nie uwierzyli, nie przestają wątpić w Niego, aż niespodziewanie przyjdzie do nich Godzina albo aż przyjdzie do nich kara Dnia nieszczęsnego.

56. Królestwo, tego Dnia, będzie należeć do Boga i On ich rozsądzi. Ci, którzy uwierzyli i czynili dobre dzieła, będą w Ogrodach szczęśliwości.

57. A ci, którzy nie uwierzyli i za kłamstwo uznali Nasze znaki - doznają kary poniżającej.

58. A tych, którzy wywedrowali na drodze Boga, potem zostali zabici lub umarli - zaopatrzy Bóg zaopatrzeniem pięknym. Zaprawde, Bóg .jest najlepszy z tych, którzy dają zaopatrzenie!

59. On z pewnością wprowadzi ich wejściem, które im się spodoba. Zaprawde, Bóg jest Wszechwiedzący, Laskawy!

60. Tak jest! A kto karze tak, jak został ukarany, a potem znowu dozna ucisku, temu z pewnością pomoże Bóg. Zaprawde, Bóg Odpuszczający, Przebaczący!

61. Tak jest! Albowiem Bóg sprawia, że noc przechodzi w dzień, a dzień przechodzi w noc. Zaprawde, Bóg jest Słyszący; Widzący!

62. Tak jest, albowiem Bóg jest prawda, a to, co oni wzywają poza Nim, jest fałszem. Zaprawde, Bóg jest Wyniosły, Wielki!

63. Czyż, ty nie widziałeś, iż Bóg spuścił z nieba wodę i ziemia rankiem się zazieleniła? Zaprawde, Bóg jest Przenikliwy, w pełni Świadomy!

64. Do Niego należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. Zaprawde, Bóg jest Bogaty, Godny Chwały!

65. Czyż ty nie widziałeś, że Bóg podporządkował wam to, co jest na ziemi, i podobnie okręt, który płynie po morzu za Jego rozkazem? On trzyma niebo, żeby nie upadło na ziemię, chyba że za Jego zezwoleniem. Zaprawde, Bóg jest dla ludzi Dobrotliwy, Litosiwy!

66. On jest Tym, który dał wam życie, potem spowoduje, iż pomrzecie, potem znowu da wam życie. Zaprawde, człowiek jest niewdzięczny!

67. Dla każdego narodu ustanowiliśmy jakiś obrządek kultu, który oni odprawiają. Niech więc nie sprzeczą sobie z sobą w tej sprawie! Wzywaj ku twemu Panu, ty przecież jesteś na drodze prostej!

68. A jeśli oni sprzeczą sobie z tobą, . to powiedz: "Bóg wie najlepiej, co wy czynicie!"

69. Bóg. rozsądzi między wami, w Dniu Zmartwychwstania, to, w czym się różnicie.

70. Czyż ty nie wiesz, iż Bóg zna wszystko, co jest w niebie i na ziemi? Zaprawde, to jest w Księdze! Zaprawde, to jest dla Boga łatwe!

71. I Oni czcza, poza Bogiem, to, czemu On nie dal zadnej wladzy i o czym oni nie maja zadnej wiedzy. A niesprawiedliwi nie beda mieli zadnego pomocnika!

72. A kiedy sa im recytowane Nasze znaki, jako jasne dowody, rozpoznasz na twarzach tych, którzy nie wierza, zaprzeczenie; oni gotowi sa nawet zaatakowac tych, którzy im recytuja Nasze znaki. Powiedz: "Czyz mam wam obwiescic cos gorszego niz to? Ogien, który obiecal Bóg niewierzącym? Jakze to nieszczesna przystan!"

73. O ludzie! Podaje sie wam przyklad, wiec go posluchajcie! Zaprawde, ci, których wzywacie poza Bogiem, nie stworza nigdy nawet muchy, chociazby sie razem zlaczyli, by to uczynic. . A jesli mucha im cokolwiek wezmie, to oni nie sa zdolni jej tego zabrac. Jakze slaby jest proszacy i proszony!

74. Oni nie mierza Boga Jego prawdziwa miara. Zaprawde, Bóg jest Mocny, Potezny!

75. Bóg wybral poslanców sposród aniolów i sposród ludzi. Zaprawde, Bóg jest dobrze Slyszy i Widzy!

76. On wie, co jest przed wami i co jest za wami. Do Boga powracaja wszystkie sprawy!

77. O wy, którzy wierzycie! Sklaniajcie sie i wybijajcie poklony! Czujcie waszego Pana! Czujcie dobro! Byc moze, bedziecie szczeniwi!

78. I badzcie gorliwi w walce za sprawe Boga gorliwoscia, na jaka On zasluguje! On was wybral i nie uczynil zadnej trudnosci w waszej religii, religii waszego ojca Abrahama. ' On nazwal was muzulmanami, niegdys i obecnie, aby Poslaniec byl swiadkiem

SURA 23. AL-MUMINUN (WIEMI)

W imie Boga Milosierznego i Litosciwego

1. Szczeniwi sa wierzacy,
2. którzy sa pokorni w swoich modlitwach,
3. którzy sie odwracaja od pustej gadaniny,
4. którzy daja jalmuzne,
5. którzy zachowuja wstrzymiezliwosc,
6. z wyjatkiem swoich zon i tego, czym zawladnela ich prawica , bo wtedy nie beda ganieni'
7. - a którzy pozadaja inne, poza nimi, sa wystepni -
8. którzy strzega powierzonych sobie depozytów i dochowuja zobowiazan;
9. którzy odprawiaja swoje modlitwy.
10. Tacy sa dziedzicami,
11. którzy odziedzicza Raj, gdzie beda przebywac na wieki.
12. Stworzyliśmy czlowieka z ekstraktu gliny.
13. Nastepnie umiesciliśmy go - jako krople nasienia - w naczyniu solidnym.
14. Nastepnie stworzyliśmy z kropli nasienia grudke krwi zakrzepłej; potem stworzyliśmy z tej grudki krwi zakrzepłej zalazek ciala; a z tego

zalażka stworzyliśmy kości; wtedy oblekalismy te kości ciałem;
następnie uczyniliśmy go innym stworzeniem. Niech będzie błogosławiony
Bóg, najlepszy ze stwórców.

15. Następnie, z pewnością, pomrzecie,

16. a w Dniu Zmartwychwstania zostaniecie wskrzeszeni.

17. Stworzyliśmy ponad wami siedem dróg i nie byliśmy niedbali w dziele
stworzenia:

18. Zesłaliśmy z nieba określoną ilość wody i utrzymaliśmy ją na ziemi;
a przecież My mamy władzę ją usunąć.

19. I spowodowaliśmy, iż powstały dla was dzięki niej ogrody z palm i
winnej latorosli; są tam obfite owoce, które wy zjadacie.

20. I drzewo wyrastające z góry Synaj, które wytwarza oliwę i przyprawę
dla jeżdżących.

21. Oto dla was jest przykład w uzodach: My dajemy wam pic z tego, co
znajduje się w ich brzuchach; i są w nich liczne dla was korzyści, z
nich się też żywicie;

22. wy na nich, tak samo jak na okrecie, jesteście przenoszeni.

23. Wysłaliśmy Noego do jego ludu i powiedział: "O ludu mój! Czcijcie
Boga! Nie ma dla was żadnego boga oprócz Niego! Czyż wy nie będziecie
bogobojni?!"

24. I starszyzna - ci z jego ludu, którzy nie uwierzyli - powiedziała:
"To jest tylko człowiek jak wy; on chce się wywyższyć nad wami. A gdyby
zechciał Bóg, to z pewnością zesłałby aniołów. My nie słyszeliśmy, żeby
coś podobnego zdarzyło się u naszych dawnych przodków.

25. To tylko człowiek opętany przez dzinny; dogladajcie go więc przez
jakis czas!"

26. Noe powiedział: "Panie mój ! Dopomóż mi, . . . ponieważ oni uznali
mnie za kłamcę!" .

27. I objawiliśmy mu: Zbuduj statek na Naszych oezach i według Naszego
objawienia! A kiedy przyjdzie Nasz rozkaz i kiedy zakipi piec, wtedy
wprowadź do niego ze wszystkiego stworzenia po parze i twoją rodzinę,
oprócz tych spośród nich, przeciwko którym już poprzednio zostało
wypowiedziane słowo. I nie przemawiaj do mnie w obronie tych, którzy
byli niesprawiedliwi. Zaprawdę, oni zostaną zatopieni!

28. A kiedy urządzisz się, ty i ci, którzy są razem z tobą na statku,
powiedz: "Chwała niech będzie Bogu, który nas wybawił od ludu
niesprawiedliwych!"

29. I powiedz: "Panie mój i Pozwól mi przybic do jakiegos
błogosławionego miejsca! Ty jesteś najlepszym z tych, którzy
doprowadzają do przystani!"

30. Zaprawdę, w tym są znaki! I My jesteśmy, z pewnością,
doświadczającymi!

31. po nich utworzyliśmy inne pokolenie.

32. I wysłaliśmy do nich posłańca spośród nich: "Czczycie Boga! Nie ma
dla was żadnego innego boga oprócz Niego! Czyż nie będziecie
bogobojni?"

33. I powiedziala starszyzna z jego ludu, ci, którzy nie uwierzyli i którzy za kłamstwo uznali spotkanie rycia ostatecznego, i którym pozwoliliśmy się cieszyć dostatkiem w życiu tego świata: "To przecież tylko człowiek, podobnie jak wy; który je, co wy jecie, i który pije, co wy pijecie.
34. A jeśli posłuchacie człowieka podobnego do was, to z pewnością będziecie stratni!
35. Czy on obiecuje wam, że kiedy pomrzecie i staniecie się prochem i kośćmi, zostanieie wyprowadzeni?
36. Daleko, daleko jest to, co wam zostało obiecane!
37. Nie ma tu nic innego, jak tylko nasze życie na tym świecie; umieramy i żyjemy, i nie będziemy wskrzeszeni!
38. Ten oto jest tylko człowiekiem, który wymyślił przeciwko Bogu kłamstwo. My jemu nie wierzymy."
39. Powiedział: "Panie mój, dopomóż mi, ponieważ oni uznali mnie za kłamcę!"
40. Rzekł: "Wkrótce oni zapewne będą żałować!"
41. I słusznie pochwylił ich krzyk, i uczyniliśmy ich śmieciem. Precz z ludem niesprawiedliwych!
42. I stworzyliśmy po nich inne pokolenie.
43. Żaden naród nie wyprzedzi swego terminu ani go nie opóźni.
44. Następnie wysłaliśmy Naszych posłanców, jednego po drugim. Za każdym razem, kiedy przychodził do jakiegoś narodu jego posłaniec, oni go uważali za kłamcę. I tak posyłaliśmy jednych za drugimi, i sprawiliśmy, iż przeszli do legend. Precz z ludem niewiernych!
45. potem posłaliśmy Mojżesza i jego brata Aarona, z Naszymi znakami i władzą oczywistą,
46. do Faraona i jego starszyzny. Lecz oni wbili się w pychę i okazali się ludem dumnym.
47. Oni powiedzieli: "Czyż mamy wierzyć dwom śmiertelnikom podobnym do nas, skoro ich lud to nasi niewolnicy?"
48. I uznali ich obydwóch za kłamców, i znaleźli się wśród tych, którzy są zgubieni.
49. I daliśmy Mojżeszowi Księgę - być może, oni pójdą po drodze prostej!
50. I uczyniliśmy syna Marii i jego matkę znakiem. Daliśmy im schronienie na wzgórzu spokojnym i obfitym w źródła.
51. O wy, posłancy! Jedźcie wysmienite rzeczy i czyniecie dobro! Ja wiem doskonale, co wy czynicie.
52. Zaprawdę, ten wasz naród jest narodem jedynym. Ja jestem waszym Panem. Bójcie się Mnie!
53. Oni jednak podzielili się na różne sekty; i każda grupa cieszy się tym, co posiada.
54. pozostaw ich więc w błędzie na pewien czas!

55. Czy, oni przypuszczaja, ze to, co My im dajemy w postaci majatku i synów,
56. oznacza zachete do czynienia dobrych dziel? Przeciwnie! Oni nie sa tego swiadomi!
57. Zaprawde, ci, którzy drza z obawy przed swoim Panem,
58. ci, którzy wierza w znaki swego Pana,
59. ci, którzy nie dodaja współtowarzyszy swemu Panu,
60. ci, którzy daja to, co daja, podczas gdy ich serca drza, iz maja powrócic do swego Pana
61. - oto sa ci, którzy sie spiesza ku dobrym uczynom; oni sa pierwsi w ich spelnianiu.
62. My nakladamy na kazda dusze tylko to, co jest w jej mozliwosci. My mamy Ksiege, która mówi prawde, i oni nie doznaja niesprawiedliwosci.
63. Jednak serca ich pod tym wzgledem sa w niepewnosci. Oni maja jeszcze za soba inne czyny, oprócz tych, które stale popelniaja.
64. A kiedy My ukarzymy tych sposród nich, którzy zyja w dostatku, wtedy oni beda blagac.
65. "Nie lamentujcie dzisiaj, przeciez nie otrzymacie od Nas pomocy!
66. Moje znaki byly wam recytowane, lecz wy obracaliscie sie na pietach,
67. okazujac dume wzgledem nich, i spedzaliscie noc na pustych rozmowach."
68. Czyz oni sie nie zastanowili nad tym slowem, kiedy przyszlo do nich to, co nie przyszlo do ich pierwszych ojców?
69. Czyzby oni nie poznali swojego Poslanca, skoro sie go wyrzekli?
70. Albo tez czy powiedza, iz jest on opetany przez dzinny? Przeciwnie, on przyszedl do nich z prawda, lecz wiekszosc z nich nienawidzi prawdy.
71. A gdyby prawda poszla za ich namietnosciami, to, z pewnoscia, uleglyby rozkladowi niebios a i ziemia, i ci, którzy sie w nich znajduja. Tak, przyszlimy do nich z napomnieniem, lecz oni od napomnienia sie odwrócili.
72. Albo czy ty zadasz od nich jakiejs daniny? Lecz obdarowanie pochodzace od twego Pana jest lepsze. On jest najlepszym z dajacych zaopatrzenie!
73. Ty wzywasz ich na pewno ku drodze prostej.
74. I, zaprawde, ci, którzy nie wierza w zycie ostateczne, od tej drogi odchodza.
75. A jeslibysmy okazali im milosierdzie i jeslibysmy odsuneli od nich zlo, to oni z pewnoscia trwaliby uporczywie w swoim buncie, bladzac na oslep.
76. I dosiegla ich Nasza kara, lecz oni sie nie podporzadkowali swojemu Panu; i oni sie nie upokorzyli.
77. Az kiedy My otworzymy przed nimi brame kary strasznej, wtedy popadna tam w rozpacz.

78. On jest Tym, który stworzył dla was słuch, wzrok i serce. Jakże mało jesteście wdzięczni!
79. On jest Tym, który rozsiał was po ziemi; i do Niego będziecie zebrani.
80. On jest Tym, który daje życie i powoduje śmierć. Do Niego należy następstwo nocy i dnia. Czy wy nie rozumiecie?
81. Przeciwnie, oni mówią podobnie, jak mówili praojcowie.
82. Oni mówili: "Czyż kiedy pomrzemy i stanjemy się prochem i kośćmi, to czy na pewno zostaniemy wskrzeszeni?"
83. To nam było już obiecanie, i poprzednio naszym ojcom, lecz to są tylko baśnie przodków."
84. Powiedz: "Do kogo należy ziemia i ci, którzy się na niej znajdują, jeśli wiecie?"
85. Oni powiedzą: "Do Boga!" Powiedz: "Czy wy się nie opamiętacie?"
86. Powiedz: "Kto jest Panem siedmiu niebios i Panem wyniosłego tronu?"
87. Oni powiedzą: "Bóg. Powiedz: "Czyż nie staniecie się bogobojni?"
88. Powiedz: "Kto ma w swoim reku władzę królewską nad każdą rzeczą? I kto rozstrząsa opiekę, a opieki nie potrzebuje – jeśli wiecie?"
89. Oni powiedzą: "To jest Bóg!" Powiedz: "Dlaczego więc jesteście zaczarowani?"
90. Tak! Przyszliśmy do nich z prawdą, lecz oni na pewno są kłamcami!
91. Bóg nie wziął sobie żadnego syna i nie było z Nim żadnego boga. Bo wówczas każdy bóg zabrałby to, co stworzył, i jeden z nich wyniosłby się ponad innych. Chwała niech będzie Bogu! On jest ponad to, co Jemu przypisują!
92. On zna to, co jest skryte i co jest jawne. On jest wyniosły ponad to, co Jemu dodają jako współtowarzyszy!/"
93. Powiedz: "Panie mój ! Jeslibys mi tylko pokazał to, co im zostało obiecanie!"
94. Panie mój! Nie umieszczaj mnie wśród ludu niesprawiedliwych!"
95. My niewatpliwie mamy moc pokazać ci to, co im obiecujemy.
96. Odpychaj zło za pomocą tego, co jest lepsze. My znamy najlepiej to, co oni opisują!
97. I powiedz: "Panie mój ! Szukam ucieczki u Ciebie przed podszeptami szatanów!"
98. I szukam ucieczki u Ciebie, Panie mój, by oni nie zjawili się u mnie!"
99. A kiedy przyjdzie do któregoś z nich śmierć, on powie: "Panie mój! Odpraw mnie z powrotem!"
100. Być może, ja uczynię jakieś dobre dzieło wśród tego, co pozostawiłem." Ależ nie! To jest tylko słowo, które on wypowiada; a za nimi jest przegroda aż do Dnia, w którym oni zostaną wskrzeszeni.
101. A kiedy zadma w trąbę, to tego Dnia nie będzie żadnego pokrewieństwa między nimi ani też nie będzie się wzajemnie wypytывать.

102. Wtedy ci, których szale okaza sie ciezkie, beda szczesliwi.
103. A ci, których szale okaza sie lekkie, beda tymi, którzy stracili samych siebie. Oni beda przebywac w Gehennie na wieki.
104. Ogien bedzie palil ich twarze i beda wykrzywiac wargi, ukazujac zeby.
105. "Czy nie byly wam recytowane Moje znaki? Lecz wy uwazaliscie je za klamstwo."
106. Oni powiedza: "Panie nasz! Opanowalo nas nieszczescie. Jesteśmy ludźmi błaznami."
107. Panie nasz! Wyprowadz nas z niej ! A jesli bedziemy ponownie czynic zlo, to wtedy bedziemy rzeczywiscie niesprawiedliwi."
108. On powie: "Pozostancie tam ze wstydem i nie mówcie do Mnie!"
109. Przeciez mówiła. czesc Moich slug: "Panie nasz! My wierzymy! Przebac nam i miej nad nami milosierdzie! Ty jestes najlepszym z milosiernych!"
110. I wy sztychyliscie z nich, tak iz zapomnieliscie o wspomnianiu Mnie, kiedy sie z nich wysmiewaliscie.
111. Oto Ja dzisiaj wynagrodzilem ich za to, iz byli cierpliwi; oni triumfuja.
112. On powie: "Ile lat przebywaliscie na ziemi?"
113. Powiedza: "Przebywalismy jeden dzien albo czesc dnia. Lecz zapytaj tych, którzy licza."
114. On powie: "Przebywaliscie niewiele czasu. Gdybyscie tylko wiedzieli!"
115. Czy sadzicie, iz My stworzyalismy was nadaremnie i ze nie zostaniecie do Nas sprowadzeni?"
116. Niech Bóg bedzie wyslawiony, Król, Prawda! Nie ma boga, jak tylko On, Pan tronu szlachetnego!
117. A kto wzywa, obok Boga, jakiegos innego boga, nie majac na jego istnienie zadnego dowodu, ten musi zdac rachunek u swego Pana! Zaprawde, niewierni nie beda szczesliwi!
118. I powiedz: "Panie mój ! Przebac i zmiluj sie! Ty jestes najlepszy z milosiernych!"

SURA 24. AN-NUR (SWIATLO)

W imie Boga Milosierznego i Litosciwego

1. To jest sura, która zeslalismy i która uczynilismy obowiazkiem; i objawilismy w niej znaki jasne. Byc moze, wy sobie przypomnicie!
2. Cudzołoznicy i cudzołoznikowi wymierzcie po sto batów, kazdemu z nich obojga! W imie religii Boga, jesli wierzycie w Boga i w Dzień Ostatni, niech nie powstrzyma was zadna wzgledem nich poblazliwosc. I niech pewna grupa wiernych bedzie obecna przy ich karze.
3. Cudzołoznik pojmie za zone tylko cudzołoznice lub balwochwalczynie; a cudzołoznice moze pojac za zone tylko cudzołoznik lub balwochwalca. To wszystko jest zabronione tym, którzy wierza.

4. A tym, którzy oskarżają kobiety godne, a nie mogą przyprowadzić czterech świadków, wymierzcie osiemdziesiąt batów i nie przyjmujcie od nich nigdy świadectwa. To są ludzie szerzący zgorszenie.
5. Z wyjątkiem tych, którzy się następnie nawrócą i poprawiają. Zaprawdę, Bóg jest Przebaczający, Litosciwy!
6. A ci, którzy oskarżają swoje żony, a nie mają świadków oprócz siebie samych, złożą przed Bogiem czterokrotne świadectwo, iż są prawdomówni;
7. a piąte świadectwo po to, aby przekleństwo Boga zaciążyło nad każdym z nich, jeśli był kłamcą.
8. A kara będzie odsunięta od kobiety, jeśli ona zaświadczy przed Bogiem czterokrotnie złożonym świadectwem, iż jej oskarżyciel na pewno jest kłamcą;
9. a piąte świadectwo po to, aby gniew Boga zaciążył na niej, jeśli on znalazł się wśród prawdomównych.
10. A gdyby nie łaska Boga dla was, i Jego miłosierdzie, i to, iż Bóg jest przyjmujący skruchy i mądry...
11. Zaprawdę, ci, którzy szerzyli oszczerstwo, stanowią wśród was tylko małą grupę. Nie uważajcie jednak tego za zło dla siebie; przeciwnie, to nawet jest dla was dobrem. Każdy z nich będzie odpowiadał za grzech, jaki popełnił. A kto z nich obciążył się najbardziej, ten dozna kary strasznej.
12. Dlategoż, kiedyście to usłyszeli, wierzący – mężczyźni i kobiety, nie pomyśleliście o tym, co jest dobre dla waszych dusz, i nie powiedzieli: "To jest kłamstwo oczywiste?"
13. Dlategoż oni nie przyprowadzili czterech świadków na to? A skoro nie przyprowadzili świadków, to są w obliczu Boga kłamcami.
14. A gdyby nie łaska Boga nad wami i nie Jego miłosierdzie, w życiu na tym świecie i w życiu ostatecznym, to dotknęłyby was kara straszna za to, co wypowiedzieliście.
15. Oto bierzecie na swoje języki i mówicie waszymi ustami coś, o czym nie posiadacie wiedzy; i sądźcie, że to drobnostka, a to u Boga jest wielkie.
16. Dlategoż, kiedyście to usłyszeli, nie powiedzieliście: "Nie należy wcale do nas, abysmy o tym mówili. Niech Tobie będzie chwała! To jest zniesławienie straszne!"
17. Napomina was Bóg, abyscie nigdy nie powrócili do czegoś podobnego – jeśli jesteście wierzącymi.
18. Bóg wyjaśnia wam znaki, a Bóg jest Wszechwiedzący, Mądry!
19. Zaprawdę, tych, którzy pragną, aby bezecność rozpowszechniła się wśród wierzących – czeka kara bolesna w życiu na tym świecie i w życiu ostatecznym. Bóg wie, a wy nie wiecie!
20. A gdyby nie łaska Boga nad wami i nie Jego miłosierdzie, i to, iż Bóg jest Dobrotliwy i Litosciwy...
21. O wy, którzy wierzycie! Nie kroczcie śladami szatana! A kto kroczy śladami szatana... – on przecież nakazuje rzeczy szpetne i godne potępienia. A gdyby nie łaska Boga nad wami i nie Jego miłosierdzie, to nikt spośród was nie oczyściłby się nigdy! Lecz Bóg oczyszcza, kogo chce. Bóg jest Słyszający, Wszechwiedzący!

22. Niech ci spośród was, którzy się cieszą łaską i dobrobytem, nie przestają dawać krewnym i biednym, i tym, którzy wędrują na drodze Boga! Niech będą pobłażliwi i wybaczejacy! Czyż nie pragniecie, by wam Bóg przebaczył? A Bóg jest Przebaczejacy, Litosciwy!
23. Ci, którzy rzucają oskarżenie na kobiety cnotliwe, beztroskie, ale wierzące, będą przekleci na tym świecie i w życiu ostatecznym. Dla nich kara będzie straszna
24. w Dniu, kiedy będą świadczyc przeciw nim ich języki, ich ręce i nogi o tym, co oni czynili.
25. W tym Dniu Bóg wypłaci w pełni, co im się słusznie należy; i dowiedzą się, że Bóg jest prawdą oczywistą.
26. Złe kobiety – dla złych mężczyzn; złi mężczyźni – dla złych kobiet! Dobre kobiety – dla dobrych mężczyzn; dobrzy mężczyźni – dla dobrych kobiet! Ci ostatni nie są winni tego, co o nich mówią. Oni otrzymają przebaczenie i zaopatrzenie szlachetne.
27. O wy, którzy wierzycie! Nie wchodźcie do domów, które nie są waszymi domami, zanim nie poprosicie o pozwolenie i zanim nie pozdrowicie ich mieszkańców: "Pokój wam!" To jest dla was lepsze. Być może, wy sobie przypomnieć!
28. A jeśli nie zastaniecie tam nikogo, to nie wchodźcie, zanim nie otrzymacie pozwolenia. A jeśli wam powiedzą: "Wróćcie się!" – to się wróćcie. To będzie dla was przyzwoitsze. Bóg wie dobrze, co czynicie.
29. Nie popełnicie grzechu, jeśli wejdziecie do domów nie zamieszkałych, w których jest wasze mienie. Bóg wie, co wy ujawniacie i co ukrywacie.
30. Powiedz wierzącym: niech spuszczały skromnie spojrzenia i niech zachowują czystość. To dla nich będzie przyzwoitsze. Zaprawdę, Bóg jest w pełni świadomy tego, co oni czynią!
31. Powiedz wierzącym kobietom, żeby spuszczały skromnie swoje spojrzenia i strzegły swojej czystości; i żeby pokazywały jedynie te ozdoby, które są widoczne na zewnątrz; i żeby narzucały zasłony na piersi, i pokazywały swoje ozdoby jedynie swoim mężom lub ojcom, albo ojcom swoich mężów, albo swoim synom lub synom swoich mężów, albo swoim braciom, albo synom braci, lub synom swoich siostr; lub ich żonom, lub tym, którymi zawładnęły ich prawice; albo swoim sługom spośród mężczyzn, którzy nie są owdolnieni pożądaniem cielesnym; albo też chłopcom, którzy nie poznali nagosci kobiet. I niech one nie stają tak, aby było wiadomo, jakie ukrywają ozdoby. Nawracajcie się wszyscy do Boga, o wy, wierzący! Być może, będziecie szczęśliwi!
32. Zencie samotnych spośród was, jak też ludzi prawych spośród waszych niewolników i niewolnic. Jeśli są biedni, to wzbogaci ich Bóg Swoją łaską. Bóg jest Wszechobejmujący, Wszechwiedzący!
33. I niech starają się żyć we wstrzemięźliwości ci, którzy nie mają możliwości małżeństwa, aż wzbogaci ich Bóg Swoją łaską. A tych spośród waszych niewolników, którzy starają się o zapis wyzwolenia – wyzwólcie, jeśli wiecie, że w nich jest jakieś dobro; i dajcie im z majątku Boga to, czym On ich obdarzył. I nie przymuszajcie waszych niewolnic do prostytucji – jeśli one chcą żyć w czystości – w poszukiwaniu przypadkowych korzyści w życiu na tym świecie. A jeśli ktoś je zmusi... – to przecież Bóg, ze względu na ich zmuszenie, będzie Przebaczejacy, Litosciwy!

34. My zeslalismy wam znaki jasne i przyklady tych, którzy byli przed wami, i napomnienie dla bogobojnych.
35. Bóg jest swiatlem niebios i ziemi. Jego swiatlo jest podobne do niszy, w której jest lampa; lampa jest we szkle, a szklo jest jak gwiazda swiecaca. Zapala sie ona od drzewa blogoslawionego - drzewa oliwnego, ani ze Wschodu, ani z Zachodu, którego oliwa prawie by swiecila, . nawet gdyby nie dotknal jej ogien. swiatlo na swietle! Bóg prowadzi droga prosta ku swiatlu, kogo chce. Bóg przytacza przyklady dla ludzi. Bóg o kazdej rzeczy jest wszechwiedzacy!
36. W domach, które Bóg pozwolil wzniesc i w których wspomina sie Jego imie - glosza Jemu chwale o swicie i o zmierzchu;
37. tych ludzi nie odciaga ani handel, ani kupno od wspominania Boga, odprawiania modlitwy i dawania jalmuzny. Oni obawiaja sie Dnia, kiedy wzburza sie serca i spojrzienia,
38. troszczac sie o to, by wynagrodzil ich Bóg za to, co oni najlepszego uczynili; i by pomnozyl im Swoja laske. Bóg daje zaopatrzenie, komu chce; bez rachunku!
39. A dzialania tych, którzy nie uwierzyli, sa podobne do mirazu na pustyni: czlowiek spragniosy bierze go za wode, a kiedy przyjdzie do niego; niczego tu nie znajduje; on znajduje tam Boga, który mu w pelniu zaplaci jego rachunek. Bóg jest szybki przy rachunku!
40. Albo sa jak ciemnosci na morzu glebokim: pokrywa je fala, nad która wznosi sie druga fala, a nad nia sa chmury. To sa ciemnosci jedne nad drugimi. Kiedy ktos wyciagnie reke, ledwie moze ja zobaczyc. Jesli Bóg nie da komus swiatla, to on tu nie ma swiatla.
41. Czy ty nie widziales , iz Boga wyslawiaja ci, co sa w niebiosach i na ziemi, i ptaki z rozpostartymi skrzydlami? Kazdy wie, jak sie modlic i jak wyslawiac Boga. Bóg wie dobrze, co oni czynia.
42. Do Boga nalezy królestwo niebios i ziemi i do Boga zmierza wedrowanie.
43. Czy ty nie widziales, iz Bóg pedzi chmury, potem je laczy razem, potem uklada je warstwami? Widzisz przeciez, jak obfity deszcz wylewa sie spomiedzy nich. On zsyla z nieba góry pelne gradu i dosiega nim, kogo chce, i oszczedza, kogo chce. Blask Jego blyskawicy omal nie porywa spojrzienia.
44. Bóg powoduje kolejna zmiane nocy i dnia. Zaprawde, w tym jest pszyklad dla tych, którzy wladaja spojrzieniem!
45. Bóg stworzyl wszelkie zwierzze z wody. Wśród nich sa takie, które pelzaja na swoim brzuchu; wśród nich sa takie, które chodza na dwóch nogach; i wśród nich sa takie, które chodza na czterech; Bóg stwarza to, co chce. Przecie Bóg jest nad kazda rzecza Wszechwladny!
46. Zeslalismy juz znaki jasne i Bóg prowadzi ku drodze prostej, kogo chce.
47. Oni mówia: "Wierzymy w Boga i w Poslanca i jestesmy posluszni!" Potem czesc z nich sie odwraca; ci nie sa wierzacymi.
48. A kiedy oni sa wezwani do Boga i Jego Poslanca, aby rozsadzil miedzy nimi, wówczas czesc z nich sie odwraca.
49. Lecz jesliby oni posiadali prawde, to przyszliby do Niego z pokora.

50. Czy, w sercach ich jest choroba? Czy oni popadli w zwatpieenie? Czy oni sie obawiaja, ze Bóg i Jego Poslaniec wyrzadza im krzywde? Alez nie! Tacy jak oni sami sa niesprawiedliwi!
51. Przeciez mowa wierzacych - kiedy oni sa wzywani do Boga i Jego Poslanca, aby rozsadzil miedzy nimi - jest taka: "Uslyszelismy i jestesmy posluszni!" Tacy jak oni sa szczesliwi!
52. A którzy sa posluszni Bogu i Jego Poslancowi i obawiaja sie Boga, i sa bogobojni - tacy osiagaja szczesliwosc.
53. Oni przysiegaja na Boga najbardziej uroczysta przysiega, iz jesli ty im rozkazesz, to oni wyrusza do walki. Powiedz: "Nie przysiegajcie! Posluszenstwo jest wystarczajace! Bóg jest w pelni swiadomy tego, co czynicie!"
54. Powiedz: "Sluchajcie Boga! Sluchajcie Jego Poslanca! A jesli sie odwrócicie, to na nim ciazy tylko to, co na niego zostalo nalozone, a na was ciazy to, co na was zostalo nalozone. A jesli bedziecie mu posluszni, to pójdziecie po drodze prostej. A do Poslanca nalezy tylko obwieszczenie jasne!"
55. A góg obiecal tym sposród was, którzy uwierzyli i którzy czynili dobre dziela, iz uczyni ich namiestnikami na ziemi, jak uczynil namiestnikami tych, którzy byli przed nimi. I On umocni ich religie, która dla nich wybral, i zamieni ich obawe w bezpieczenstwo. Oni beda Mnie czcic, nie dodajac Mi niczego za wspóltowarzyszy. A ci, którzy nadal pozostana niewiernymi, to ludzie bezbozni!
56. Odprawiajcie modlitwe, dawajcie jalmuzne i sluchajcie Poslanca! Byc moze, doznacie milosierdzia!
57. Nie sadzcie, iz ci, którzy nie wierza, sa w stanie zniweczyc moc Boga na ziemi. Ich schronieniem bedzie ogien. A jakze to nieszczesna przystan!
58. O wy, którzy wierzycie! Ci, którymi zawladnely wasze prawice, i ci, którzy nie osiagneli jeszcze dojrzalosci niech was prosza trzy razy o pozwolenie wejścia: przed modlitwa jutrzeńki, kiedy zdejmujecie swoje szaty koło południa i przed modlitwa wieczorna; to sa trzy momenty waszej nagosci. Poza tymi chwilami, nie ma ani dla was, ani dla nich przeszkody, zebyscie sie wzajemnie odwiedzali. W ten sposób Bóg wyjasnia wam znaki! Bóg jest Wszechwiedzacy, Madry!
59. A kiedy wasze dzieci osiagna dojrzalosc, to niech prosza o pozwolenie, tak jak prosili o pozwolenie ci, którzy sa od nich starsi. W ten sposób Bóg wyjasnia wam Swoje znaki! Bóg jest Wszechwiedzacy, Madry!
60. A kobiety starsze, które sie juz nie spodziewaja malzenstwa, nie beda mialy grzechu, jesli zdejma swoje szaty, jednakze w taki sposób, aby nie ukazywac swoich ozdób. Lecz lepiej dla nich, zeby sie od tego powsciagaly. Bóg jest Slyszaćy, Wszechwiedzacy!
61. Nie ma nagany dla niewidomego, nie ma dla kulawego, nie ma dla chorego, i nie ma dla was samych, kiedy posilacie sie w waszych domach albo w domach waszych ojców, albo w domach waszych matek, albo w domach waszych braci, albo w domach waszych sióstr, albo w domach waszych stryjów, albo w domach waszych ciotek ze strony ojca, albo w domach waszych wujów, albo w domach waszych ciotek ze strony matki, albo w tych, których posiadacie klucze, albo u waszego przyjaciela; nie jest dla was grzechem, czy jecie razem czy osobno. A kiedy wchodzicie do

domów, to pozdrawiajcie się wzajemnie pozdrowieniem od Boga, błogosławionym, dobrym. W ten sposób wyjaśnia wam Bóg Swoje znaki. Być może, będziecie rozumni!

62. Wierzącymi są tylko ci, którzy wierzą w Boga i w Jego Posłańca. A kiedy oni są razem z nim w sprawie, która ich łączy, to oni nie odchodzą, dopóki nie poproszą go o pozwolenie. Zaprawdę, ci, którzy proszą cie o pozwolenie, to są ci, którzy wierzą w Boga i Jego Posłańca. A kiedy oni proszą cie o pozwolenie wejścia w jakiejś ich sprawie, to daj pozwolenie, komu chcesz spośród nich, i pros Boga o przebaczenie dla nich. Zaprawdę, Bóg jest Przebaczący, Litosliwy!

63. Nie nazywajcie Posłańca między sobą tak, jak nazywacie się między sobą nawzajem. Bóg zna tych spośród was, którzy się wycofują ukradkiem, szukając schronienia. Niech się mają na baczności ci, którzy sprzeciwiają się Jego rozkazowi; żeby nie dosięgła ich jakaś niedola albo żeby ich nie dosięgła kara bolesna.

64. Czyż nie?! Zaprawdę, do Boga należy to, co jest w niebiosach i na ziemi! On zna dobrze stan, w jakim się znajdujecie, i On zna Dzień, w którym ludzie do Niego zostaną sprowadzeni. Wtedy On obwieści im to, co oni czynili. Bóg jest o każdej rzeczy Wszechwiedzący!

SURA 25. AL-FURQAN (ROZRÓZNNIENIE)

W imię Boga Miłosiernego i Litosliwego

1. W imię Boga Miłosiernego; Lirosliwego! Błogosławiony niech będzie Ten, który zesłał rozróżnienie Swemu słudze, aby był ostrzegającym dla światów!

2. Ten, do którego należy królestwo niebios i ziemi; który nie wziął sobie syna; który nie ma współtowarzysza w królestwie; który stworzył każdą rzecz i dał jej dokładną miarę.

3. Jednak oni poza Nim wzięli sobie bogów, którzy nie potrafią niczego stworzyć, lecz sami zostali stworzeni. Oni nie mogą działać ani na swoją szkodę, ani na swoją korzyść; i nie władają ani śmiercią, ani życiem, ani zmartwychwstaniem.

4. Powiedzieli ci, którzy nie uwierzyli: "To jest tylko kłamstwo, które on wymyślił, i pomogli mu w tym inni ludzie."

5. I powiedzieli: "To są tylko bajki dawnych przodków. On kazał je zapisać dla siebie i są mu recytowane rano i wieczór."

6. Powiedz: "Zesłał to Ten, który zna tajemnice w niebiosach i na ziemi. On jest Przebaczący, Litosliwy!"

7. I oni powiedzieli: "Cóż to z tym Posłańcem? On je pozywienie i chodzi po jarmarkach. Dlaczego nie został zesłany do niego anioł, aby być razem z nim ostrzegającym!"

8. Albo gdyby mu został rzucony jakiś skarb czy też posiadał jakiś ogród, z którego by się żywił!" I powiedzieli niesprawiedliwi: "Wy postępujecie jedynie za człowiekiem zaczarowanym!"

9. Popatrz, jak oni podają ci przykłady; tak że zablądzieli i nie mogą znaleźć drogi.

10. Niech będzie błogosławiony Ten, który jeśli zechce, da ci coś lepszego niż to: Ogrody, gdzie w dole płyną strumyki i gdzie umieści dla ciebie pałace.

11. Alez przeciwnie! Oni za kłamstwo uznali Godzine! Lecz My przygotowaliśmy dla tych, którzy za kłamstwo uznali Godzine - ogień palacy!
12. Kiedy ów ogień dojrzy ich z daleka, dojdzie do nich jego wściekłe wycie.
13. A kiedy zostaną weni wrzuceni, w ciasne miejsce, skrepowani razem, będą wzywać zniszczenia.
14. Nie wzywajcie dzisiaj zniszczenia jednego, lecz wzywajcie zniszczenia wielu.
15. Powiedz: "Czy to jest lepsze, czy Ogród wieczności obiecany bogobojnym, który będzie dla nich zapłata i przystania?"
16. Oni będą tam mieli to, co zechcą; będą tam przebywać na wieki. To jest obowiązująca twego Pana obietnica, o którą proszą.
17. I w Dniu, kiedy On ich zbierze, ich i tych, których czcili poza Bogiem, On im powie: "Czy to wy sprowadziliście z drogi te oto moje sługi, czy też oni sami zeszli z drogi?"
18. Oni powiedzą: "Chwała Tobie! Nie było dla nas rzeczą wskazaną brać sobie opiekunów poza Tobą, lecz Ty pozwoliłeś im cieszyć się życiem, im i ich ojcom, tak iż zapomnieli o napomnieniu i stali się ludźmi zgubionymi."
19. "Oni obwiniali was o kłamstwo w tym, co mówicie, a wy nie możecie ani odwrócić kary, ani też udzielić pomocy. A kto z was jest niesprawiedliwy, to My damy mu zakosztować kary wielkiej."
20. My nie wysyłaliśmy przed tobą posłańców, którzy by nie jedli pożywienia i nie chodzili po bazarach. I uczyniliśmy niektórych z was doświadczeniem dla innych. Czyż nie będziecie cierpliwi? A twój Pan widzi jasno.
21. Ci, którzy się nie spodziewają Naszego spotkania, mówią: "Dlaczego nie zostali zesłani do nas aniołowie albo dlaczego nie widzimy naszego Pana?" I stali się dumni w swoich duszach, i przekroczyli granice wielkiej zuchwalości.
22. W Dniu, kiedy oni zobaczą aniołów - tego Dnia nie będzie radosnej wieści dla grzeszników - będą mówili: "To przeszkoda nie do usunięcia."
23. I przystąpiliśmy do dzieł, jakich oni dokonali, i uznaliśmy je za proch rozrzucony.
24. Tego Dnia mieszkańcy Ogrodu będą mieli lepsze miejsce pobytu i piękniejsze miejsce odpoczynku południowego.
25. W tym Dniu, kiedy rozerwie się niebo z chmurami i kiedy zostaną zesłani aniołowie,
26. w tym Dniu prawdziwa władza królewska będzie należeć do Miłosiernego; i dla niewiernych będzie to Dzień trudny!
27. W tym Dniu niesprawiedliwy będzie gryzł swoje rece, mówiąc: "Ach, gdybym był wybrał sobie drogie razem z Posłańcem!"
28. Biada mi! Gdybym choć nie był sobie wziął takiego tot za przyjaciela!
29. On sprowadził mnie z drogi daleko od napomnienia, które już do mnie grzyszło. Szatan jest dla człowieka zdrajca!

30. Powiedział Posłaniec: "O Panie mój! Mój lud wziął ten Koran jako pusta gadanina."

31. W ten sposób dla każdego proroka przygotowaliśmy jakiegoś wroga spośród grzeszników. Lecz twój Pan wystarczy jako przewodnik po drodze prostej i jako wspomożyciel!

32. Ci, którzy nie uwierzyli, mówią: "Gdyby przynajmniej Koran został zesłany naraz w całości!" Został on objawiony w ten sposób, aby twoje serce było przez niego utwierdzone; i recytowaliśmy go według pewnego porządku.

33. I kiedy oni przychodzą do ciebie z jakas przypowieścią, My przychodzimy do ciebie z prawdą i lepszym wyjaśnieniem.

34. Ci, którzy będą wskrzeszeni i skierowani twarzami ku Gehennie, będą mieli najgorsze miejsce i będą najbardziej oddaleni z drogi.

35. Dalismy już Mojżeszowi Księgę i umieszciliśmy razem z nim jego brata Aarona jako wezyra.

36. Powiedzieliśmy: "Idźcie obydwaj do ludu, który za kłamstwo uznał Nasze znaki!" - i zniszczyliśmy ten lud całkowicie.

37. A lud Noego, który za kłamców uznał posłanców - potopiliśmy i uczyniliśmy go znakiem dla ludzi; i przygotowaliśmy dla niesprawiedliwych karę bolesną.

38. A jeśli chodzi o ludy Ad i Samud i mieszkanców Ar-Rass , i liczne pokolenia między nimi

39. - to im wszystkim podawaliśmy przykłady i wszystkich zniszczyliśmy całkowicie!

40. A przecież z pewnością przechodzili oni obok miasta, na które spadł zgubny deszcz. Czyż oni tego nie widzieli? Nie! Oni nie spodziewają się zmartwychwstania!

41. A kiedy ciebie widzą, to nasmiewają się z ciebie: "Czy to ten, którego dał Bóg jako Posłanca?"

42. On byłby nas oddalił od naszych bogów, gdybysmy nie trwali mocno przy nich." Niebawem oni się dowiedzą, kiedy zobaczą karę, kto bardziej zbladził z drogi.

43. Czy ty widziałeś tego, który sobie wziął swoją namietność za boga? Czy ty będziesz dla niego opiekunem?

44. Czy sadzisz, że większość z nich słyszy albo rozumie? (, .. Oni są jak bydło; nie, oni raczej zbladzieli z drogi!

45. Czy ty nie widziałeś, jak Twój Pan przesuwają cień? - A gdyby chciał, uczyniłby go spokojnym. - I uczyniliśmy słońce jego przewodnikiem.

46. Następnie sprowadzamy go ku Sobie z łatwością

47. On jest Tym, który uczynił dla was noc okryciem, sen odpoczynkiem, a dzień zmartwychwstaniem.

48. On jest Tym, który posyła wiatry jako radosną wiadomość zwiastującą Jego miłosierdzie. I My spuściliśmy z nieba wodę czystą,

49aby dzięki niej ożywić martwą krainę i napoić nią liczne trzody i istoty ludzkie, które stworzyliśmy.

50. I rozprowadzilismy ja miedzy nimi, aby pamietali; lecz wiekszosc ludzi odrzuca wszystko, oprócz niewiary.
51. A jeslibysmy chcieli, to wyslalibysmy do kazdego miasta jakiegos ostrzegajacego.
52. Nie sluchaj wiec niewiernych i zwalczaj ich z wielkim zapalem, przy jego pomocy.
53. On jest Tym, który dal wolna droge dwom morzom: temu slodkiemu, o przyjemnym smaku, i temu slonemu, gorzkiemu. Umiescil On miedzy nimi przegrode i bariere nie do przebycia.
54. On jest Tym, który stworzyl czlowieka z wody i uczynil dla niego związki krwi i malzenstwa. Twój Pan jest Wszechmocny!
55. Oni czcza, poza Bogiem, to, co im ani nie przynosi zadnej korzysci, ani tez nie moze im zaszkodzic. Niewierny jest zawsze przeciwko swemu Panu pomocnikiem.
56. My wyslalismy ciebie jedynie jako zwiastuna radosnej wiesci i jako ostrzegajacego.
57. Powiedz: "Nie zadam od was za to zadnej zapłaty, nic oprócz tego, aby ten, kto chce, wybral sobie droge do swego Pana."
58. I zaufaj Zyjacemu, który nie umiera! I wyslawiaj Jego chwale! Wystarczy, iz On jest dobrze swiadomy grzechów swoich slug!
59. On jest Tym, który stworzyl niebiosa i ziemie, i to, co jest miedzy nimi - w ciagu szesciu dni. Potem umocnil sie na tronie - Milosierny. ! Zapytaj o Niego dobrze wiedzacego
60. Kiedy im sie powie: "Wybijajcie poklony Milosiernemu!", oni mówia: "Cóż to jest ten Milosierny? Czy my mamy wybijac poklony na twój rozkaz?" I to tylko powieksza ich niechec.
61. Niech bedzie blogoslawiony Ten, który uczynil na niebie konstelacje i który umiescil na nim lampe i ksiezyc dajacy swiatlo!
62. On jest Tym, który uczynil noc i dzien nastepujacymi po sobie dla tych, którzy chca pamietac lub którzy chca byc wdzieczni.
63. Sludzy Milosiernego: ci, którzy chodza po ziemi skromnie i kiedy ludzie nieswiadomi zwracaja sie do nich, to mówia: "Pokój!"
64. I ci, którzy spedzaja noce przed swoim Panem, wybijajac poklony lub stojac.
65. I ci, którzy mówia: "Panie nasz! Odwróc od nas kare Gehenny!
66. Zaprawde, kara ta jest ciagla tortura! Zaprawde, nieszczesna jest Gehenna jako miejsce schronienia i pobytu
67. I ci, którzy kiedy rozdaja, to ani nie trwonia, ani nie skapia, poniewaz miedzy tymi dwoma lezy to, co sluszne.
68. I ci, którzy nie wzywaja zadnego boga, poza Bogiem; i nie zabijaja nikogo wbrew zakazowi Boga, chyba ze zgodnie z prawem; i nie uprawiaja rozpusty. A kto to czyni, spotka go kara za grzech.
69. Jemu bedzie podwojona kara w Dniu Zmartwychwstania i bedzie w niej ponizony na wieki.

70. Z wyjątkiem tych, którzy się nawrócili, którzy uwierzyli i uczynili dobre dzieło; tym Bóg zamieni ich złe czyny na dobre. Bóg jest Przebaczający, Litosciwy!

71. A kto się nawróci i czyni dobro, ten, zaprawdę, nawraca się ku Bogu pełen skruchy!

72. I ci, którzy nie zaświadczaają fałszu, a kiedy przechodzą obok pustej gadaniny, to przechodzą z godnością;

73. i ci, którzy, kiedy się im wspomina znaki ich Pana, nie stają naprzeciw nich głusi i ślepi;

74. i ci, którzy mówią: "Panie nasz! Daj nam od naszych żon i naszego potomstwa ochłodę oczu i uczyn nas wzorem dla bogobojnych!"

75. - tacy otrzymają jako zapłatę komnatę wyniosłą za to, iż byli cierpliwi. Oni tam zostaną powitani pozdrowieniem i słowem: "Pokój!"

76. Bada przebywać tam na wieki. Piękne to mieszkanie i miejsce pobytu!

77. Powiedz: "Mój Pan nie będzie troszczył się o was bez waszej modlitwy. Wy jednak zadawałiscie kłam i skutek będzie nieunikniony."

SURA 26. ASH-SHUARAA (POECI)

W imię Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. Ta. Sin. Mim.

2. To są znaki Księgi jasnej!

3. Być może, zadreczasz się dlatego, że oni nie wierzą.

4. Jeśli zechcemy, to sprowadzimy na nich znak z nieba i upokorzą się przed nimi ich karki.

5. A nie przychodzi do nich żadne nowe napomnienie od Miłosiernego, żeby się od niego nie odwrócili

6. i nie uznali go za kłamstwo. Otóż niebawem przyjdą do nich wieści o tym, z czego oni się wysmiewali.

7. Czyż oni nie patrzą na ziemię? Ilek wszelkiego rodzaju par szlachetnych wyrosło na niej za Naszą przyczyną!

8. Zaprawdę, w tym jest znak, lecz większość z nich nie wierzy!

9. I zaprawdę, twój Pan jest Poteżny, Litosciwy!

10. Oto twój Pan wezwał Mojżesza: "Idź do ludu niesprawiedliwego,

11. ludu Faraona! Czyż oni nie bada bogobojni?"

12. Powiedział: "Panie mój ! Boję się, żeby mnie nie uznali za kłamcę;

13. scisnie się moja pierś i mój język się nie rozwiąże. Poslij więc po Aarona!

14. Oni mają pewne przewinienie do zarzucenia mi i obawiam się, że mnie zabija."

15. Rzekł: "Wcale nie! Idźcie obydwać z Naszymi znakami. My będziemy razem z wami, będziemy się przysłuchiwać.

16. Idźcie obydwać do Faraona i powiedzcie: "Jesteśmy posłancami od Pana światów. 17. Odeslij z nami synów Izraela!"

18. Powiedział Faraon: "Czy nie wychowaliśmy ciebie wśród nas, kiedy byłeś dzieckiem? Czy nie przebywałeś wśród nas przez wiele lat twego życia?"

19. Potem popelniłeś czyn, który popelniłeś; i jesteś wśród niewdzięczników!"

20. powiedział: "Popelnilem ten czyn będąc wśród ludzi, którzy błądzą.

21. I uciekłem od was, ponieważ się was obawiałem; a Pan mój dał mi mądrość i uczynił mnie jednym z posłańców.

22. Czyż to dobrodziejstwo, z powodu którego czynisz mi wyrzuty, było dane po to, aby uczynić niewolnikami synów Izraela?"

23. Powiedział Faraon: "A kto to jest Pan swiatów?"

24. Powiedział: "Pan niebios i ziemi, i tego, co jest między nimi - jeśli jesteście pewni wiary!"

25. powiedział tym; którzy byli wokół niego: "Czyż wy nie słyszycie?"

26. powiedział Mojżesz: "Pan wasz i waszych pierwszych ojców!"

27. Powiedział: "Zaprawdę, ten wasz posłaniec, który został wam przysłany, jest chyba opętany!"

28. Powiedział: "To jest Pan Wschodu i Zachodu, i tego, co jest między nimi - gdybyście tylko chcieli zrozumieć!"

29. Powiedział Faraon: "Jeśli wezmiesz sobie jakiegos boga, poza mną, to ja ciebie każę wrzucić do więzienia!"

30. Powiedział: "A jeśli ja przyjdę do ciebie z czymś oczywistym?"

31. Powiedział: "Przychodź więc z tym, jeśli jesteś prawdziwym!"

32. Wtedy on rzucił lasce swojej i oto stała się ona prawdziwym węzem.

33. I wyciągnął swoją rekę, i oto ona stała się białą dla- pamiących.

34. Powiedział do starszyzny, i, która go otaczała: "Zaprawdę, to jest czarownik uczony!"

35. On chce przepędzić was z waszej ziemi przez swoje czary. Cóż więc doradzicie?"

36. Powiedzieli: "Daj mu nieco czasu, jemu i jego bratu, i wyślij do miast ludzi,

37. którzy zbiorą i przyprowadzą wszystkich mądrych czarowników."

38. I zostali zebrani czarownicy w ustalonym czasie określonego dnia.

39. I powiedziano ludziom: "Czy zechcecie się zebrać?"

40. Być może, pójdziemy za czarownikami, jeśli oni zwyciężą?"

41. A kiedy przyszli czarownicy, powiedzieli Faraonowi: "Czy otrzymamy jakąś nagrodę, jeśli będziemy zwycięzcami?"

42. On Powiedział: "Tak, z pewnością! I będziecie dopuszczeni do nas blisko!"

43. powiedział do nich Mojżesz: "Rzuccie, co macie rzucić!"

44. Wtedy oni rzucili swoje sznury i laski i powiedzieli: "Na potęgę Faraona, my będziemy zwycięzcami!"

45. Wówczas Mojżesz rzucił swoją łaskę i polknęła ona to, co oni wymyślili fałszywie.

46. Wtedy czarownicy rzucili się na ziemię, wybijając pokłony.

47. Oni powiedzieli: "Uwierzyliśmy w Pana swiatów!

48. pana Mojżesza i Aarona!"

49. powiedział Faraon: "Uwierzyliście jemu, zanim dałem wam pozwolenie. On jest pewnie waszym mistrzem, który was nauczył czarów! Lecz wy niebawem się dowiecie. Obemnie was ręce i nogi naprzemianlegle i kaze was wszystkich uktyzować!"

50. Oni powiedzieli: "Zadna szkoda! My się zwrócimy do naszego Pana!

51. pragniemy, by nasz Pan przebaczył nam nasze grzechy, ponieważ jesteśmy pierwsi z wierzących."

52. I objawiliśmy Mojżeszowi: "Wyruszaj noca z Moimi sługami! Wy na pewno będziecie ścigani!"

53. Wtedy Faraon rozesłał po miastach ludzi zwolujących:

54. "Zaprawdę, oni stanowią tylko nieliczną grupę;

55. srodze nas rozgniewali,

56. lecz nas jest wielu i mamy się na baczności."

57. I wtedy pozbawiliśmy ich ogrodów i źródeł,

58. skarbów i szlachetnego miejsca pobytu.

59. Tak się stało. I daliśmy to wszystko w dziedzictwo synom Izraela.

60. Wtedy Egipcjanie urządzili za nimi pościg o wschodzie słońca.

61. A kiedy ujrzały się nawzajem obie gromady ludzi, towarzysze Mojżesza powiedzieli: "Oni nas niewatpliwie dosięgną!"

62. Powiedział: "Wcale nie! Zaprawdę, ze mną jest mój Pan! On mnie poprowadzi drogą prostą!"

63. I objawiliśmy Mojżeszowi: "Uderz swoją łaską morze!" I ono się rozdzieliło, a każda jego część była jak wielka góra.

64. I pozwoliliśmy przybliżyć się tamtym drugim.

65. I wyratowaliśmy Mojżesza i tych wszystkich, którzy razem z nim byli.

66. A potopiliśmy tamtych.

67. Zaprawdę, w tym jest znak! Lecz większość z nich nie uwierzyła.

68. Twój Pan jest Potężny, Litosciwy!

69. I opowiedz im historię Abrahama!

70. Oto powiedział on do swego ojca i do swego ludu: "Co wy czcicie?"

71. Powiedzieli: "Czczymy balwany i trwamy przed nimi pobożnie."

72. Powiedział: "Czy one was słyszą, kiedy wy ich wzywacie?"

73. I czy one są wam pożyteczne czy szkodliwe?"

74. Powiedzieli: "Nie! Lecz my znaleźliśmy naszych ojców, którzy w ten sposób czynili."

75. Powiedział: "A czy przygladneliscie sie temu,
76. co czciliscie, wy i wasi najdawniejsi ojcowie? Te balwany sa
przeciez wrogami dla mnie, a nie Pan swiatów,
77. ...
78. który mnie stworzyl i który mnie prowadzi droga prosta,
79. który mnie karmi i poi,
80. a kiedy zachoruje, to mnie leczy;
81. który sprowadzi na mnie smierc, potem mnie ozywi,
82. i który - pragne tego goraco - przebaczy mi moje grzechy w Dzień
Sadu!
83. Panie mój! Uzycz mi madrosci, i polacz mnie ze sprawiedliwymi.
84. Uczyn mnie jezykiem prawdy wśród późniejszych pokolen.
85. Uczyn mnie jednym z dziedziców Ogrodu szczesliwosci.
86. Przebacz mojemu ojcu, byl bowiem w liczbie bladzacych.
87. I nie zawstydz mnie w Dniu, kiedy oni zostana wskrzeszeni;
88. w Dniu, kiedy nie przyniosa korzysci ani majatek, ani synowie,
89. jedynie ten, który przyjdzie do Boga z czystym sercem."
90. I przyblizony bedzie Ogród dla bogobojnych,
91. a pieklo ukaze sie jasno dla tych, którzy bladzili!
92. Bedzie im powiedziane: "Gdzie sa ci, których czciliscie
93. poza Bogiem? Czy oni wam pomagaja albo czy pomagaja samym sobie?"
94. zostana tam wrzuceni oni sami i ci, którzy zabladzili,
95. i zastepy Iblisa, wszyscy razem.
96. Oni beda mówili, prowadzac tam spór miedzy soba:
97. Na Boga! My bylismy z pewnoscia w jawnym bledzie,
98. kiedy stawialismy was na równi z Panem swiatów!
99. Nas sprowadzili z drogi tylko grzesznicy,
100. nie mamy wiec oredowników
101. ani tez nie mamy wiernego przyjaciela.
102. O, jesliby nam dany byl powrót, to bylibysmy miedzy wiernymi!"
103. Zaprawde, w tym jest znak, lecz wiekszosc ludzi nie wierzy!
104. Zaprawde, twój Pan jest Potezny, Litosciwy!
105. Lud Noego uznal za klamców tych, którzy zostali poslani.
106. Oto powiedzial im ich brat Noe: "Czy wy nie boicie sie Boga?
107. Ja przeciez jestem dla was poslancem godnym zaufania!
108. Przeto bójcie sie Boga i sluchajcie mnie!
109. Ja nie zadam od was za to zadnej zaplaty; moja zaplata nalezy
tylko do Pana swiatów.

110. Przeto bójcie sie Boga i sluchajcie mnie!"

111. Oni powiedzieli: "Czy mamy tobie wierzyc, skoro za toba poszli najpodlejsi?"

112. On powiedzial: "Ja nie posiadam wiedzy o tym, co oni czynili.

113. Rachunek ich nalezy tylko do mego Pana; gdybyscie byli tego swiadomi!

114. Ja nie chcialbym odpychac wierzacych.

115. Ja jestem tylko jawnie ostrzegajacym."

116. Oni powiedzieli: "Jesli nie zaprzestaniesz, o Noe, to z pewnoscia cie ukamienujemy!"

117. powiedzial: "Panie mój ! Mój lud uznal mnie za klamce.

118. Rozstrzygnij wiec jasno miedzy mna a nim! Uratuj mnie i tych wiernych, którzy sa razem ze mna!"

119. I uratowalismy jego i tych, którzy byli z nim w zaladowanym statku;

120. i potopilismy pozostalych.

121. Zaprawde, w tym jest znak, lecz wiekszosc ludzi nie wierzy!

122. Zaprawde, twój pan jest Potezny, Litosciwy!

123. I lud Ad uznal wyslanników za klamców.

124. Oto powiedzial do nich ich brat Hud: "Czy wy tsie boicie sie Boga?

125. Ja przeciez jestem dla was poslancem godnym zaufania.

126. przeto bójcie sie Boga i slachajcie mnie!

127. Ja nie zadam od was zadnej nagrody. Moja nagroda nalezy tylko do Pana swiatów!

128. Czy nadal bedziecie budowac na kazdym wzniesieniu jakis znak dla daremnej zabawy?

129. I czy zbudujecie sobie twierdze w nadziei, ze bedziecie niesmiertelni?!

130. A kiedy przejmujecie wladze sila, jestescie gwałtowni jak tyrani.

131. Bójcie sie Boga i sluchajcie mnie!

132. Bójcie sie Tego, który was zaopatrzyl w to, co wam wiadomo:

133. On zaopatrzyl was w trzody i synów,

134. ogrody i źródła.

135. Ja, zaprawde, boje sie dla was Wielkiego Dnia!"

136. Oni powiedzieli: "Nam jest wszystko jedno, czy ty nas napominasz, czy tez nie jestes z liczby napominajacych.

137. Nasze postepowanie podobne jest tylko do postepowania naszych przodków.

138. I my nie bedziemy ukarani!"

139. I oni uznali go za klamce, wiec ich wytracilismy. Zaprawde, w tym jest znak, lecz wiekszosc ludzi nie wierzy

140. Zaprawde, twój Pan jest Potezny, Litosciwy!

141. I lud Samud uznał za kłamców tych, którzy zostali posłani.

142. Oto powiedział im ich brat Salih: "Czy wy nie bedziecie bogobojni?"

143. Ja jestem dla was posłancem godnym zaufania.

144. przeto bójcie się Boga i słuchajcie mnie!

145. Nie zadam od was żadnej nagrody. Moja nagroda jest tylko u Pana swiatów!

146. Czy myslicie, że zawsze pozostaniecie wśród tego, co jest tutaj, bezpieczni?

147. wśród ogrodów i źródeł?

148. wśród pól uprawnych i drzew palmowych o delikatnych kisciach owoców?

149. Czy myslicie, że zawsze bedziecie zrecznie wykuwać domy w górach?

150. przeto bójcie się Boga i słuchajcie mnie!

151. I nie słuchajcie ludzi bezbożnych,

152. którzy szerzą zgorzenie na ziemi i nie czynią dobra!"

153. Oni powiedzieli: "Ty jesteś tylko jednym z zaczarowanych.

154. Jesteś tylko człowiekiem jak my. Przynieś nam jakiś znak, jeśli jesteś z liczby prawdomównych!"

155. powiedział: "To jest wielbladzica; ona pic będzie określonego dnia, a wy pic będziecie innego oznaczonego dnia.

156. Nie czyncie jej nic złego, bo dosięgnie was kara Dnia Wielkiego!"

157. Oni jednak przecieli jej peciny, lecz nazajutrz tego pozalowali.

158. I dosięgła ich kara. Zaprawde, w tym jest znak, lecz wiekszosc ludzi nie wierzy!

159. Zaprawde, twój Pan jest Potezny, Litosciwy!

160. Lud Lota uznał za kłamców tych, którzy zostali posłani.

161. Oto powiedział do nich brat ich Lot: "Czy wy nie bedziecie bogobojni?"

162. Ja jestem dla was posłancem godnym zaufania.

163. przeto bójcie się Boga i słuchajcie mnie!

164. Ja nie zadam od was za to żadnej zapłaty. Moja zapłata jest tylko u Pana swiatów!

165. Czy bedziecie obcować z mezczyznami ze wszystkich swiatów,

166. a pozostawiać wasze żony, które stworzył wasz Pan dla was? Tak, jesteście ludem występny!"

167. Oni powiedzieli: "Jeśli nie zaprzestaniesz, o Locie, to niechybnie zostaniesz wypędzony!"

168. On powiedział: "Nienawidzę tego, co wy czynicie.

169. panie mój! Wyratuj mnie i moją rodzinę od tego, co oni czynia!"

170. I wyratowaliśmy jego i jego rodzinę wszystkich razem;

171. jedynie stara kobieta znalazla sie wsród tych, którzy pozostali w
tyle.

172. Następnie wytracilismy innych.

173. I spuscilismy na nich gwałtowny deszcz. A jakże zgubny jest deszcz
dla tych, którzy zostali ostrzeżeni!

174. Zaprawde, w tym jest znak, lecz wiekszosc ludzi nie wierzy!

175. Zaprawde, twój Pan jest Potezny, Litosciwy!

176. Mieszkancy Gaszczu uznali za kłamców tych, którzy zostali posłani.

177. Oto powiedzial do nich Szu`ajb: "Czy wy nie bedziecie bogobojni?

178. Ja jestem dla was poslancem godnym zaufania.

179. Bójcie sie wiec Boga i sluchajcie mnie!

180. Ja nie zadam od was zadnej zapłaty. Moja zapłata jest tylko u Pana
swiatów!

181. Dawajcie pelna miare, a nie badzcie w liczbie tych, którzy
narazaja na straty!

182. Wazcie dokladna waga!

183. Nie zmniejszajcie ludziom ich dobytku i nie czyncie zla na ziemi,
szerzac zgorszenie!

184. Bójcie sie Tego, który was stworzyl, i pokolenia dawnych
przodków!"

185. Oni powiedzieli: "Ty jestes tylko jednym z zaczarowanych.

186. Jesteś przeciez tylko czlowiekiem, podobnie jak my; i sadzimy, że
jestes tylko kłamca.

187. Spusc wiec na nas platy z nieba, jesli jestes z liczby
prawdomównych!"

188. On powiedzial: "Mój Pan wie najlepiej, co wy czynicie!"

189. Lecz oni uznali go za kłamce. I pochycila ich kara Dnia Cienia:
to byla kara Dnia Wielkiego.

190. Zaprawde, w tym jest znak, lecz wiekszosc ludzi nie wierzy.

191. Zaprawde, twój Pan jest Potezny, Litosciwy!

192. To jest objawienie Pana swiatów!

193. Z nim zeszedl Duch wierny

194. na twoje serce, abys byl w liczbie ostrzegajacych

195. w jezyku arabskim, jasnym.

196. Zaprawde, to jest w Pismach dawnych przodków!

197. Czy to nie bylo dla nich znakiem, że wiedza to uczeni synów
Izraela?

198. Jeslibysmy objawili to komus z cudzoziemców

199. i on wyrecytowalby to przed nimi, to oni tez by mu nie uwierzyli.

200. W ten sposób wprowadzilismy to w serca grzeszników.

201. Oni w to nie uwierza, dopóki nie zobacza kary bolesnej .

202. I przyjdzie ona do nich nagle, kiedy nawet nie beda sie jej spodziewac.

203. Oni wtedy powiedza:

204. "Czy my znajdziemy sie wsród tych, którym bedzie dana zwloka?" Czy oni staraja sie przyspieszyc Nasza kare?

205. ...

206. Jak ci sie wydaje? Jeslibysmy pozwolili im uzywac zycia przez wiele lat, a potem przyszlo do nich to co im zostalo obiecane, .

207. to czyz przyniesie im jakakolwiek korzysc to, co bylo im dane uzywac?

208. I nie zniszczyliśmy zadnego miasta, zanim nie zostali tam wyslani ci, którzy ostrzegali

209. dla napomnienia; poniewaz My nie bylismy niesprawiedliwi.

210. Nie przyniesli go przeciez szatani.

211. To im sie nie godzi i nie sa do tego zdolni;

212. oni sa odsuniecie od sluchania.

213. Nie wzywaj wiec, wraz z Bogiem, zadnego innego boga, zebys sie nie znalazl wsród tych, którzy beda ukarani.

214. I ostrzegaj twój ród, bliskich krewnych!

215. Pochyl twe skrzydla ku tym sposcród wiernych, którzy postepuja za toba!

216. A jesli ciebie nie sluchaja, to powiedz im: "Ja nie jestem winien tego, co wy czynicie!"

217. Zaufaj Poteznemu, Litosciwemu!

218. Temu, który ciebie widzi, kiedy wstajesz

219. i wtedy sie obracasz wsród tych, którzy wybijaja poklony.

220. Zaprawde, On jest Slyszaacy, Wszechwiedzacy!

221. Czy, ja mam was powiadomic, na kogo zstepuja szatani?

222. Zstepuja oni na kazdego klamce, grzesznika.

223. Oni podaja do wiadomosci to, co zaslyszeli, lecz wiekszosc z nich to klamcy.

224. A jesli chodzi o poetów, to postepuja za nimi ci, którzy bladza.

225. Czy ty nie widzisz, jak oni wedruja po wszystkich dolinach

226. i jak mówia to, czego nie czynia?

227. Wyjatek stanowią ci, którzy uwierzyli, pelnili dobre dziela i czesto wspominali Boga. Oni obronili sie po tym, jak doznali niesprawiedliwosci. A niebawem dowiedza sie ci; którzy czynili niesprawiedliwosc, jakich przeciwnosci losu oni doznaja!

SURA 27. AN-NAML (MRÓWKI)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Ta. Sin. To sa znaki Koranu i Ksiegi jasnej:

2. droga prosta i radosna wieść - dla tych, którzy wierzą,
3. którzy odprawiają modlitwę, którzy dają jałmużnę i wierzą szczerze w życie ostateczne.
4. Zaprawdę, tym, którzy nie wierzą w życie ostateczne, upiekszylismy ich działania, więc oni wędrują na oślep.
5. Oto ci, których oczekuje najgorsza kara; oni w życiu ostatecznym będą najbardziej straconi.
6. Ty otrzymujesz Koran od Madrego, Wszechwiedzącego.
7. Oto powiedział Mojżesz do swego ludu: "Zauważyłem ogień; przyniosę wam od niego wiadomość albo przyniosę wam płonącą górną. Być może, wy się ogrzejecie!"
8. Lecz kiedy zbliżył się do niego, dał się słyszeć głos: "Błogosławiony jest Ten, który jest w ogniu i który jest wokół niego! Chwała niech będzie Bogu, Panu światów!"
9. O Mojżeszu! Zaprawdę, Jam jest Bóg, Potężny, Mądry!
10. Rzucił swoją łaskę!" A kiedy zobaczył, iż ona wieje się jak wiatr, odwrócił się plecami i nie mógł zrobić kroku. "O Mojżeszu! Nie bój się! Nie bój się przecież posłańcy w Mojej obecności.
11. A jeśli ktoś popełni niesprawiedliwość, a potem zmieni zło na dobro - to, zaprawdę, Ja jestem Przebaczący, Litościwy!
12. Włóż swoją rękę za pazuchę; wyjmiesz ją białą bez żadnej szkody. To jeden z dziewięciu znaków dla Faraona i jego ludu. Zaprawdę, oni są ludem bezbożnym!"
13. A kiedy otrzymali Nasze znaki, dające jasne spojrzenie; oni powiedzieli: "To są czary oczywiste!"
14. I oni je odrzucili - niesprawiedliwie i dumnie - chociaż ich dusze były przekonane o prawdzie. I popatrz, jaki był ostateczny koniec tych, którzy szerzyli zło!
15. My daliśmy wiedzę Dawidowi i Salomonowi. Oni powiedzieli: "Chwała Bogu, który nas wyniósł ponad wielu z jego sług wierzących!"
16. Salomon był dziedzicem Dawida i powiedział: "O ludzie! Nauczono nas mowy ptaków i zostaliśmy obdarowani wszelkimi rzeczami. Zaprawdę, to jest łaska oczywista!"
17. I zgromadzone zostały wojska dla Salomona, złożone z dzinnów, ludzi i ptaków; i ustawiono je w szeregi.
18. A kiedy doszli do Doliny Mrówek; jedna mrówka powiedziała: "O mrówki! Wejdźcie do waszych pomieszczeń, żeby Salomon i jego wojska nie straciły nas przez nieuwagę."
19. I Salomon uśmiechnął się na te jej słowa, i powiedział: "Panie mój! Pobudź mnie, abym był wdzięczny za Twoją dobroć, która mnie napelniła i moich rodziców; i abym czynił dobro, które by się Tobie podobalo. Wprowadź mnie, przez Twoją miłość, pomiędzy Twoje sługi sprawiedliwe!"
20. Salomon zrobił przegląd ptaków i powiedział: "Dlaczegoż nie widzę dudki? Czyżby był nieobecny?"
21. Ukarać go niechybnie kara surowa albo, doprawdy, go zabić, chyba że przyniesie mi wyraźne usprawiedliwienie!"

22. Lecz on niebawem sie zjawil i powiedzial: "Dowiedzialem sie o czyms, czego ty nie wiesz. Przynosze ci od ludu Saba wiesc pewna.

23. Oto znalazlem kobiete, która króluje nad nimi; ona otrzymala wszystko i ma wspanialy tron.

24. Znalazlem ja i jej lud oddajacych poklon sloncu, poza Bogiem. Szatan upiekszył im ich dzialania i odsunal od drogi; nie ida wiec droga prosta.

25. Nie oddaja oni poklonów Bogu, który wyprowadza z ukrycia to, co jest w niebiosach i na ziemi, i który wie, co ukrywacie i co ujawniacie.

26. Oto Bóg! Nie ma boga, jak tyiko On, Pan tronu wspanialego!"

27. Powiedzial: "Zobaczmy, czy ty mówisz prawde czy tez jestes z liczby klamców.

28. Idz z tym moim listem, rzuc go im, potem odwróc sie od nich i zaczekaj na to, co oni odpowiada."

29. Królowa powiedziala: "O starszyczno! Oto zostal mi rzucony szlachetny list.

30. pochodzi on od Salomona i oto on: TW imie Boga Milosierneho, Litosciwego!

31. Nie wynoscie sie nade mnie i przybywajcie do mnie poddani calkowicie!"

32. powiedziala: "O starszyczno! Dajcie mi rade w mojej sprawie! Ja nie moge rozstrzygnac niczego, dopóki nie bedziecie przy mnie swiadkami."

33. Oni powiedzieli: "Posiadamy wielka sile i posiadamy wielka odwage, lecz rozkaz nalezy do ciebie. Rozwaz wiec, co rozkazesz!"

34. Ona powiedziala: "Kiedy królowie wkraczaja do miasta, to je niszcza i czynia najmozniejszych z jego mieszkanców - najnedzniejszymi. W ten sposób oni czynia.

35. Ja jednak posle im podarunek i zobacze, z czym powróca wyslannicy."

36. Kiedy przybyli do Salomona, on powiedzial: "Czy chcecie mnie wspomóc bogactwem? Przeciez to, co dal mi Bóg, jest lepsze od tego, co dal wam. To tylko wy cieszycie sie waszym podarunkiem!

37. Wracajcie do swoich! My przyjdziemy do nich z wojskami, którym oni nie beda mogli sie przeciwstawic. My ich na pewno wypedzimy z ich kraju, nedznych i ponizonych."

38. I powiedzial: "O starszyczno! Kto z was przyniesie mi jej tron, zanim oni przyjda do mnie poddani calkowicie?"

39. powiedzial Ifrit sposród dzinnów: "Ja ci go przyniose, zanim powstaniesz ze swego miejsca; jestem dosc silny, by to uczynic, i godny zaufania."

40. Powiedzial ten, który posiadal wiedze z Ksiegi: "Ja ci go przyniose, zanim powróci do ciebie twoje spojrzenie." A kiedy Salomon zobaczyl go stojacego solidnie przed nim, powiedzial: "To jest z laski mego Pana, aby mnie doswiadczye, czy bede wdzieczny czy niewdzieczny." Kto jest wdzieczny, jest wdzieczny dla siebie samego; a kto jest niewdzieczny... - zaprawde, mój Pan jest Bogaty, Szlachetny!

41. Powiedział: "Zamaskujcie ten jej tron, abysmy mogli zobaczyc, czy ona jest prowadzona droga prosta czy tez jest sprosód tych, którzy nie ida droga prosta."

42. Tak wiec, kiedy ona przybyla, powiedziano jej: "Czy taki jest twój tron?" Ona powiedziala: "Zdaje sie, ze to on." "I nam bowiem zostala dana wiedza przed nia, i my poddalismy sie calkowicie."

43. Ja odsunelo z drogi to, co czcila poza Bogiem; ona przeciez byla z ludu niewiernych.

44. Powiedziano jej: "Wejdz do palacu!" Kiedy ona go zobaczyla, sadzila, ze to jest tafla wody, i odslonila swoje nogi. On powiedzial: "To jest palac wylozony taflami z kryształu." Ona powiedziala: "Panie mój! Uczynilam sobie niesprawiedliwosc; razem z Salomonem poddaje sie calkowicie Bogu, Panu swiatów!"

45. poslalismy do ludu Samud ich brata Saliha: "Czcijcie Boga!" I oto oni podzielili sie na dwie grupy, które prowadzily ze soba spór.

46. On powiedzial: "O ludu mój ! Dlaczego sie spieszycie z czynieniem zla przed dobrem? Gdybyscie tylko poprosili Boga o przebaczenie, byc moze, doznalibyscie milosierdzia!"

47. Oni powiedzieli: "Wyciagneliśmy zla wróżbę dotyczaca ciebie i tych, którzy sa z toba. On powiedzial: "Wasza wróżba jest u Boga. Tak! Owszem! Wy jestescie ludem wystawionym na próbe!"

48. A bylo w miescie dziewieciu ludzi, którzy szerzyli zgorszenie na ziemi, a nie czynili dobra.

49. Oni powiedzieli: "Przysiegnijcie sobie wzajemnie na Boga: My zaatakujemy go noca - jego samego i jego rodzine - potem powiemy jego opiekunowi: TMy nie bylismy swiadkami jego zguby i zguby jego rodziny, my jestesmy prawdomówni.t

50. Oni zamyslili podstep i My zamyslilismy podstep, kiedy oni nawet nie przeczuwali.

51. I popatrz, jaki byl ostateczny koniec ich podstepu! Zniszczyliśmy calkowicie ich i ich lud, wszystkich razem.

52. I opustoszaly ich domostwa za to, iz byli niesprawiedliwi. Zaprawde, w tym jest znak dla ludzi, którzy wierza!

53. I uratowalismy tych, którzy uwierzyli i którzy byli bogobojni.

54. I Lota. Powiedzial on do swego ludu: "Czyz bedziecie popelniac szpetote, skoro jasno widzicie?

55. Cóż bedziecie zwracac sie do mezczyzn, pod wpływem namietnosci, zamiast do kobiet? Tak; owszem! Wy jestescie ludem nieswiadomym!"

56. Jedyna odpowiedzia jego ludu byly slowa: "Wypedzcie rodzine Lota z waszego miasta! To sa przeciez ludzie, którzy sie uwazaja za czystych!"

57. I uratowalismy jego i jego rodzine, z wyjatkiem zony. Zdecydowalismy, aby ona byla wsród tych, którzy pozostali w tyle.

58. I spuscilismy na nich deszcz. A jakze zly jest deszcz tych, którzy zostali ostrzezeni!

59. Powiedz: "Chwala niech bedzie Bogu i pokój nad Jego slugami, których On wybral!" Czy Bóg jest lepszy, czy tez to, co oni dodaja jako współtowarzyszy?

60. On jest Tym, który stworzył niebiosy i ziemię, który spuścił z nieba wodę dla was - dzięki której sprawiliśmy, iż wyrosły ogrody pełne blasku. Wy nie potrafiliście spowodować, iżby wyrosły w nich drzewa. Czy jest jakiś bóg obok Boga? Tak, owszem! Oni są ludem, który przypisuje równych.

61. On jest Tym, który uczynił ziemię miejscem stałym i utworzył w jej szczelinach rzeki, i utworzył na niej solidnie stojące góry, i utworzył między dwoma morzami przegrodę. Czy jest jakiś inny bóg obok Boga? Ależ nie! Lecz większość ludzi nie wie!

62. On jest Tym, który wysłuchuje uciszonego, kiedy Go wzywa, który odsuwa zło i który czyni was namiestnikami na ziemi. Czy istnieje jakiś inny bóg obok Boga? Jakże mało oni sobie przypominają!

63. On jest Tym, który prowadzi was drogą prostą w ciemności, na lądzie stałym i na morzu, i który posyła wiatry jako radosną wiadomość zwiastującą Jego miłosierdzie. Czy istnieje jakiś inny bóg obok Boga? Bóg jest wyniosły ponad to, co Jemu przypisują jako współtowarzyszy!

64. On jest Tym, który daje początek stworzeniu, a potem je ponawia, i który daje wam zaopatrzenie z nieba i z ziemi. Czy istnieje jakiś inny bóg obok Boga? Przynieście więc wasz dowód, jeśli mówicie prawdę!

65. Powiedz: "Nikt nie zna tego, co ukryte w niebiosach i na ziemi, z wyjątkiem Boga!" Oni zaś nie wiedzą, kiedy beda wskrzeszeni.

66. Przeciwnie! Ich wiedza o życiu ostatecznym nie jest wystarczająca; przeciwnie! oni o nim powatpiewają; tak! oni są ślepi!

67. I mówią ci, którzy nie wierzą: "Czyż my, kiedy się staniemy prochem, podobnie jak nasi ojcowie, czyż zostaniemy wyprowadzeni?"

68. Było nam to obiecane, podobnie jak naszym ojcom przedtem! To są tylko opowieści dawnych przodków!"

69. Powiedz: "Podrózujcie po ziemi i patrzcie, jaki był ostateczny koniec grzeszników!"

70. Nie smuć się nad nimi i nie pozostawaj w niepokoju z powodu tego, co oni podstępnie knują!

71. Oni mówią: "Kiedy to ziszczy się ta obietnica, jeśli jesteście prawdomówni?"

72. Powiedz: "Być może, jest tuż za wami część tego, co staracie się przyspieszyć!"

73. Zaprawdę, twój Pan jest władcą łaski dla ludzi, lecz większość z nich nie dziękuje!

74. Zaprawdę, twój Pan wie dobrze, co kryją ich piersi i co oni głoszą jawnie!

75. Nie ma nic ukrytego w niebie i na ziemi, czego by nie było w Księdze jasnej!

76. Zaprawdę, ten Koran opowiada synom Izraela znaczną część tego, w czym oni się różnią!

77. I zaprawdę, on jest drogą prostą i miłosierdziem dla tych, którzy wierzą!

78. Zaprawdę, twój Pan rozstrzygnie między nimi przez Swoją radę! On jest Potężny, Wszechwiedzący!

79. Zaufaj wiec Bogu! Ty trwasz przy prawdzie oczywistej .
80. Zaprawde, ty nie zmusisz do slyszania martwych ani tez nie zmusisz do uslyszania tego wezwania gluchych, kiedy oni sie odwracaja plecami.
81. I nie wyprowadzisz na droga prosta ludzi slepych z ich zabladzenia. I dasz uslyszec tylko tym, którzy wierza w Nasze znaki i którzy sie poddaja calkowicie.
82. A kiedy padnie na nich slowo, to My wyprowadzimy dla nich zwierze z ziemi i ono im powie: "Ludzie nie sa szczerze przekonani o Naszych znakach."
83. A w Dniu, kiedy My zbierzemy z kazdego narodu mrowie sposcrod tych, którzy za klamstwo uznali Nasze znaki, oni zostana podzieleni.
84. A kiedy oni przybeda, On powie: "Czy uznaliscie za klamstwo Moje znaki, nie obejmujac ich wiedza? Cóz jeszcze czyniliscie?"
85. I padnie na nich slowo za to, iz byli niesprawiedliwi, i nie beda mogli mówic.
86. Czyz oni nie widzieli, ze uczynilismy noc, aby podczas niej odpoczywali, i dzien, aby jasno widzieli? Zaprawde, to sa znaki dla ludzi wierzacych!
87. W tym Dniu, kiedy zadma w trabe, ci, którzy sa w niebiosach i na ziemi, beda przerazeni - z wyjatkiem tych, których Bóg zechce oszczedzić - i wszyscy przybeda do Niego upokorzeni.
88. I zobaczysz góry, które uwazales za nieruchome, jak beda przechodzic, podobnie jak przechodza chmury. To jest dzialanie Boga, który uczynil doskonale kazda rzecz. Zaprawde, On jest w pelni swiadomy tego, co wy czynicie!
89. Ci; którzy przyjda z dobrym dzielem, otrzymaja cos lepszego niz to; oni, tego Dnia, beda uchronieni od strachu.
90. A ci, którzy przyjda ze zlym dzielem, beda wrzuceni twarzami w ogien: "Czyz nie otrzymaliscie zaplaty jedynie za to, co czyniliscie?"
91. "Ja otrzymalem tylko rozkaz, abym czcil Pana tego miasta, które On uczynil swietym. - Do Niego nalezy kazda rzecz! - I otrzymalem rozkaz, abym byl wsród tych, którzy sie poddali calkowicie,
92. i abym recytowal Koran." A ten, kto idzie droga prosta, idzie droga prosta tylko dla siebie; a temu, kto bladzi, powiedz: "Ja jestem tylko ostrzegajacym!"
93. powiedz: "Chwala niech bedzie Bogu! On ukaze wam Swoje znaki i wy je poznacie." Wasz Pan nie lekcewazy tego, co wy czynicie!

SURA 28. AL-QASAS (OPOWIADANIE)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Ta. Sin. Mim.
2. To sa znaki Ksiegi jasnej.
3. Przytoczmy ci opowiadanie o Faraonie i Mojzeszu, zgodnie z prawda, dla ludzi, którzy wierza.
4. Zaprawde, Faraon byl wyniosly na ziemi i uczynil z jej mieszkanców grupy, starajac sie oslabic jedna grupe sposcrod nich; on zabijal ich

synów, a pozostawiał przy życiu ich kobiety. Zaprawde, on był wśród tych, którzy szerza zgorszenie!

5. My chcieliśmy okazać dobroć tym, którzy zostali ponizeni na ziemi, i uczynić ich irmanami, i uczynić ich dziedzicami;

6. umocnić ich na ziemi i pokazać Faraonowi i Hamanowi oraz ich wojskom to, czego się od nich obawiali.

7. I objawiliśmy matce Mojżesza: "Karm go piersią, a kiedy się będziesz obawiać o niego, to wrzuc go w morze! Nie obawiaj się i nie smuć! My go tobie zwrócimy i uczynimy go jednym z posłanców."

8. I zabrała go rodzina Faraona, by był dla nich wrogiem i przyczyną smutku. Zaprawde, Faraon i Haman, i ich wojska – byli grzesznikami!

9. I powiedziała żona Faraona: "On będzie radością oczu dla mnie i dla ciebie! Nie zabijajcie go! Być może, on będzie dla nas pożyteczny, albo weźmiemy go za syna." Oni nie przeczuwali niczego.

10. Nazajutrz serce matki Mojżesza stało się puste; i była gotowa ujawnić to, jeśli byśmy nie wzmocnili jej serca, tak aby była wśród wierzących.

11. Ona powiedziała do jego siostry: "Idź za nim!" Ta zaś spoglądała za nim z boku, tak że oni nie zauważyli.

12. I na początku zakazaliśmy mu piersi mamek, tak więc ona powiedziała: "Czy mogę wam wskazać pewną rodzinę, która w waszym imieniu zatroszczy się o niego i będzie jemu przyjaźnie oddana?"

13. W ten sposób oddaliśmy go jego matce, ażeby doznało ochłody jej oko i aby się nie smuciła, aby wiedziała, że obietnica Boga jest prawdą. Lecz większość z nich nie wie.

14. A kiedy on osiągnął dojrzałość i harmonijny rozwój, daliśmy mu mądrość i wiedzę. Tak My wynagradzamy czyniących dobro!

15. I wszedł on do miasta, nie zauważony przez jego mieszkańców, i znalazł tam dwóch ludzi, którzy ze sobą walczyli: jeden był z jego stronników, a drugi z jego wrogów. I ten, który był jego stronnikiem, poprosił Mojżesza o pomoc przeciw temu, który był z jego wrogów. Mojżesz zadał mu cios pięścią i skończył z nim. I powiedział: "To jest działanie szatana; on jest, zaprawde, wrogiem jawnym, sprowadzającym z drogi!"

16. I powiedział: "Panie mój ! Wyrzadziłem niesprawiedliwość swojej własnej duszy. Przebac mi!" I przebaczył mu. Zaprawde, On jest Przebaczący, Litosciwy!

17. I powiedział: "Panie mój ! Przez dobrodziejstwa, jakimi mnie obsypałeś, ja nigdy nie będę pomocnikiem grzeszników.

18. I nazajutrz znalazł się w mieście, niespokojny i mający się na baczności. I oto ten, który wczoraj prosił go o pomoc, głośno go przywoływał. Mojżesz mu powiedział: "Zaprawde, ty jesteś jawnym podżegaczem."

19. Lecz kiedy chciał napisać na tego, który był wrogiem ich obydwu, ten mu powiedział: "O Mojżeszu! Czy ty mnie chcesz zabić, tak jak zabiłeś wczoraj człowieka? Czy ty chcesz być tylko tyranem na ziemi i nie chcesz być wśród tych, którzy przygotowują pomyślność?"

20. Naraz przybył pewien człowiek z najdalszego kranca miasta, biegnąc pospiesznie, i powiedział: "O Mojżeszu! Starszyzna naradza się przeciwko tobie, aby cię zabić. Uchodź więc! Ja jestem dla ciebie dobrym doradcą."

21. I Mojżesz wyszedł z miasta, niespokojny i mający się na baczności. Powiedział: "Panie mój! Wybaw mnie od tego ludu niesprawiedliwych!"

22. A kiedy się skierował w stronę Madian, powiedział: "Być może, mój Pan poprowadzi mnie na drogę równą!"

23. A kiedy przybył do wody Madian, znalazł tam grupę ludzi u wodopoju. I znalazł tam również dwie kobiety, które trzymały się na stronie. Powiedział: "Co z wami jest?" Powiedziały: "Nie możemy dojść do wodopoju, dopóki nie odejda pasterze, a nasz ojciec jest bardzo stary."

24. Wtedy on napoił ich trzode; następnie skierował się do cienia i powiedział: "Panie mój! Ja potrzebuję jakiegoś dobra, które Ty mógłbyś zesłać dla mnie."

25. I zbliżyła się do niego jedna z nich, idąc niesmiało, i powiedziała: "Ojciec mój zaprasza cię, aby ci zapłacić ` za to, że napoiles naszą trzode." A kiedy Mojżesz przyszedł do niego i opowiedział mu swoją historię, tamten powiedział: "Nie bój się! Wyratowałeś się od ludu niesprawiedliwych."

26. Jedna z nich powiedziała: "Ojczcie mój! Weź go na słózbę! Przecież on jest najlepszym człowiekiem, jakiego ty możesz wynająć - silny, godny zaufania."

27. Powiedział: "Ja chcę ci dać za żonę jedną z moich córek, pod warunkiem że zostaniesz u mnie na służbie przez osiem lat. A gdybyś chciał pobycć dziesięć lat, to zależy będzie tylko od twojej własnej zgody. Ja nie chcę wywierać na tobie nacisku. Znajdziesz mnie, jeśli Bóg zechce, jednym ze sprawiedliwych."

28. Powiedział on: "To jest między mną a tobą. Którykolwiek z tych dwóch terminów wypełnisz, nie doznam z tego powodu żadnej przykrości.. Bóg jest poręczycielem tego, co mówimy."

29. A kiedy Mojżesz zakończył słózbę i powędrował ze swoją rodziną, zauważył ogień od strony Góry. I powiedział do swojej rodziny: "Pozostaniecie! Zauważyłem ogień, być może, przyniosę wam od niego jakąś wiadomość lub głównie z ognia, może się ogrzejecie."

30. A kiedy podszedł ku niemu, usłyszał głos od prawej strony doliny, w kotlinie błogosławionej, dobywający się z krzewu: "O Mojżeszu! Oto Ja jestem Bogiem, Panem światów!"

31. Rzucił swoją łaskę!" A kiedy zobaczył, iż ona wiję się jak wąż, odwrócił się plecami i nie mógł zrobić kroku. "O Mojżeszu! Przybliż się! Nie bój się! Ty jesteś wśród tych, którzy są bezpieczni."

32. Włóż swoją rękę za pazuchę, wyjmiesz ją białą, bez żadnej szkody. I przycisnij do siebie swoje ramię, żebyś nie był przerażony. Oto dwa świadectwa od twego Pana dla Faraona i jego starszyzny. Oni są ludem zepsutym."

33. On powiedział: "Panie mój! Zabiłem jednego z nich i obawiam się, żeby mnie nie zabili."

34. Mój brat Aaron jest bardziej wymowny ode mnie, poslij go wiec ze mna jako pomocnika, zeby potwierdzil, iz mówie prawde, bo obawiam sie, ze oni uznaja mnie za kłamce."

35. Powiedzial: "My wzmocnimy twoje ramie przez twojego brata; i My damy wam obu wladze; oni was nie dosiegna przez Nasze znaki. Wy obydwaj i ci, którzy pójda za wami, bedziecie zwyciezcami."

36. I kiedy Mojzesz przyszedl do nich z Naszymi znakami, jasnymi dowodami, oni powiedzieli: "To nic innego, jak tylko zmyślone czary! Nie slyszelismy o tym wśród naszych dawnych ojców."

37. I powiedzial Mojzesz: "Pan mój wie najlepiej, kto przyszedl z przewodnictwem od Niego i do kogo bedzie nalezec ostateczne domostwo. Zaprawde, niesprawiedliwi nie zaznaja szczescia!"

38. I powiedzial Faraon: "O dostojnicy! Nie wiem, czy moze miec innego boga oprócz mnie. O Hamanie! Rozpal mi ogien na glinie i zbuduj dla mnie wyniosla wieze; byc moze, wzniose sie do Boga Mojzesza. Sadze, iz jest on kłamca."

39. I wbil sie w pyche na ziemi bez zadnego prawa - on i jego wojska. Mysleli, ze nie beda do Nas sprowadzeni.

40. Pochwycilismy go i jego wojska i wrzucilismy ich do morza. Popatrz, jaki byl ostateczny koniec ludzi niesprawiedliwych!

41. I uczynilismy ich irmanami wzywajacymi do ognia; a w Dniu Zmartwychwstania oni nie beda wspomozeni.

42. I sprawilismy, iz poszla za nimi klatwa na tym swiecie; a w Dniu Zmartwychwstania oni sie znajda wśród znienawidzonych.

43. I dalismy Mojzeszowi Ksiege, po wytraceniu pierwszych pokolen, jako jasne przyklady dla ludzi, jako przewodnictwo po drodze prostej i jako milosierdzie. Byc moze, oni sie opamietaja!

44. Ty nie byles na zboczu zachodnim, kiedy wydalismy rozkaz Mojzeszowi, ani nie byles wśród swiadków.

45. Lecz My powolalismy nastepne pokolenia i dlugo trwalo ich zycie. Ty nie przebywales wśród ludu Madian, recytujac im Nasze znaki, lecz My wysylalismy poslanców.

46. I nie byles na zboczu Góry, kiedy wzywalismy. Lecz ty przybyles przez milosierdzie od twego Pana, aby ostrzegac lud, do którego nie przyszedl przed toba zaden ostrzegajacy. Byc moze, oni sie opamietaja!

47. Bo inaczej, jesliby ich dosieglo jakies nieszczescie za to, co przygotowaly pierwiej ich rece, oni by powiedzieli: "Panie nasz! Jeslibys wyslal do nas poslanca i my poszlibysmy za Twoimi znakami, to bylibysmy między wiernymi."

48. Lecz kiedy przyszla do nich prawda od Nas, oni powiedzieli: "Dlaczego nie zostalo mu dane to, co zostalo dane Mojzeszowi?" Czy oni nie odrzucili tego, co zostalo dane Mojzeszowi niegdys? Oni powiedzieli: "To sa dwie ksiegi czarów wzajemnie sie wspomagajace!" I powiedzieli: "My w to wszystko nie wierzymy!"

49. Powiedz: "Przyniescie wiec Ksiege od Boga, która bylaby lepszym - od tych dwóch - przewodnikiem po drodze prostej; bede postepowal według niej, jesli mówicie prawde!"

50. Jesli tobie nie odpowiada, to wiedz, ze oni ida tylko za swoimi namietnosciami. A kto jest bardziej zablakany nizeli ten, kto postepuje za swoja namietnoscia, bez przewodnictwa ze strony Boga? Zaprawde, Bóg nie prowadzi droga prosta ludu niesprawiedliwych!

51. A teraz doprowadzilismy do nich slowo - byc moze, oni sie opamietaja! -

52. Ci, którym dalismy Ksiege przed ta oto - w nia wierza.

53. A kiedy jest im recytowana, "My w nia wierzymy. To jest prawda od naszego Pana! My jeszcze przed nia bylismy calkowicie poddani."

54. Tacy otrzymaja nagrode dwukrotnie, poniewaz byli cierpliw. Oni odpowiadaja dobrem za zlo i rozdaja z tego, w co ich zaopatrzylismy.

55. A kiedy slysza pusta gadanine, odwracaja sie od niej, mowiac: "Do nas naleza nasze dzialania, a do was naleza wasze dzialania. Pokój wam! My nie pragniemy ludzi nieswiadomych."

56. Ty nie prowadzisz droga prosta, kogo kochasz, lecz Bóg prowadzi droga prosta, kogo chce. On zna najlepiej tych, którzy sa na drodze prostej.

57. Oni mowia: "Jesli pójdziemy droga prosta z toba, to zostaniemy wyrwani z naszej ziemi." Czyz nie ustanowilismy dla nich sanktuarium bezpiecznego, do którego sa zbierane owoce wszelkiego rodzaju, jako zaopatrzenie pochodzace od Nas? Lecz wiekszosc z nich nie wie.

58. Ilez miast zniszczyalismy, których mieszkancy pysznili sie swoim zyciem! I oto ich domostwa, po ich odejsciu, pozostaly nie zamieszkane - oprócz nielicznych. I My, tylko My jestesmy dziedzicem!

59. Jednak twój Pan nigdy nie niszczył miast, dopóki nie poslal do ich metropolii poslanca, by recytowal im Nasze znaki. My niszczyalismy miasta tylko wtedy, kiedy ich mieszkancy byli niesprawiedliwi.

60. I wszystko, co wam zostalo dane, jest tylko uzywaniem zycia tego swiata i jego ozdoba; a to, co jest u Boga, jest lepsze i bardziej trwale. Czy nie jestescie rozumni?

61. Czy ten, któremu dalismy piekna obietnice i który doczeka sie jej spelnienia, jest podobny do tego, któremu dalismy uzywanie zycia na tym swiecie i który potem, w Dniu Zmartwychwstania, znajdzie sie wśród stajacych przed Nami?

62. W tym Dniu wezwie ich Bóg i powie: "Gdzie sa Moi wspóltowarzysze, których wy uznawaliscie?"

63. I ci, na których sprawdzilo sie slowo, powiedza: "Panie nasz! To sa ci, których sprowadzilismy na manowce. Sprowadzilismy ich na manowce, tak jak sami zabladzilismy. My sie ich wypieramy przed Toba: oni nas nie czcili."

64. I zostanie im powiedziane: "Wezwijcie waszych wspóltowarzyszy!" Oni ich wezwa, lecz nie zostana wysluchani; i ujrza kare. O, gdyby byli poszli droga prosta!

65. W tym Dniu On wezwie ich i powie: "Co odpowiedzieliscie wyslannikom?"

66. I tego Dnia wszystkie wiesci wydadza im sie ciemne, ani tez nie beda sie wzajemnie pytac.

67. Lecz ten, kto sie nawrócił, uwierzył i czynił dobro, być może, znajdzie się wśród szczęśliwych.
68. Twój Pan stwarza, co chce, i wybiera; oni nie mają wyboru. Chwała niech będzie Bogu! On jest wyniosły ponad to, co Jemu przypisują jako współtowarzyszy!
69. Twój Pan wie, co ukrywają ich piersi i co one ujawniają.
70. To jest Bóg! Nie ma boga, jak tylko On! Niech Mu będzie chwała w pierwszym i ostatecznym! Do Niego należy Sad i do Niego zostaniecie nawróceni.
71. Powiedz: "Czy wy się już zastanowiliście? Jesli by Bóg uczynił nad wami noc nieustanna aż do Dnia Zmartwychwstania, to jaki bóg, oprócz Boga, przyniósłby wam światłość? Czyż wy nie słyszycie?"
72. Powiedz: "Czy wy się już zastanawialiście? Jesli by Bóg uczynił nad wami dzień nieustanny aż do Dnia Zmartwychwstania, to jaki bóg, oprócz Boga, przyniósłby wam noc, abyscie podczas niej odpoczywali?"
73. Czyż wy nie widzicie jasności? Przez Swoje miłosierdzie, On uczynił dla was noc i dzień, abyscie odpoczywali i poszukiwali Jego łaski. Być może, będziecie wdzięczni?
74. W tym Dniu On wezwie ich i powie: "Gdzie są Moi współtowarzysze, których wy uznaliście?"
75. I wzięliśmy z każdego narodu świadka, i powiedzieliśmy: "Przynieście wasz dowód!" I dowiedzieli się oni, że prawda należy do Boga. I zawiodło ich to, co oni wymyślili.
76. Oto Karun należał do ludu Mojżesza, lecz on był względem nich niegodziwy. My daliśmy mu tyle skarbów, że same tylko klucze do nich były zbyt ciężkie dla ludzi obdarzonych siłą. Oto powiedział mu jego lud: "Nie raduj się! Zaprawdę, Bóg nie miluje tych, którzy się radują!"
77. Leez poszukuj wśród tego, co ci dał Bóg, siedziby ostatecznej! Nie zapominaj twój udział na tym świecie i czyn dobrze, tak jak czyni dobrze dla ciebie Bóg! Nie poszukuj zgorszenia na ziemi! Zaprawdę, Bóg nie miluje szerzących zgorszenie!"
78. On powiedział: "To, co mi zostało dane, zawdzięczam wiedzy, którą posiadam." Czyż nie wiedział, iż Bóg wytracił przed nim całe pokolenia takich, którzy byli mocniejsi siłą od niego i którzy więcej zgromadzili? Grzesznicy nie są pytani o swoje grzechy.
79. Potem wyszedł on do swego ludu w całym przepychu. Ci, którzy pragneli życia tego świata, powiedzieli: "O, gdybyśmy posiadali tyleż, co zostało dane Karunowi! On jest posiadaczem ogromnej fortuny."
80. I powiedzieli ci, którym dana była wiedza: "Biada wam! Nagroda Boga jest lepsza dla tego, kto wierzy i czyni dobro. Otrzymają ją tylko cierpliwi."
81. I sprawiliśmy, iż ziemia pochłonięła jego i jego domostwo. I nie miał on żadnego oddziału, który by mu pomógł, poza Bogiem, i nie zdołał się obronić.
82. I rankiem ei, którzy pragneli wczoraj być na jego miejscu, mówili: . "Biada! Bóg rozdaje hojnie zaopatrzenie, komu chce ze Swoich słóg, i wymierza je. Jesli by Bóg nie był dla nas łaskawy, to sprawiłby, iż zostalibyśmy też pochłonięci. Biada! Niewierni nie bywają szczęśliwi!"

83. Taka jest siedziba ostateczna! My przygotowujemy ja dla tych, którzy nie pragna wynioslosci na ziemi ani szerzyc zgorszenia. Ostateczny koniec nalezy do bogobojnych!
84. Kto przynosi dobry czyn, bedzie mial cos lepszego od niego. A ten, kto przynosi zly uczynek, niech wie, ze ci, którzy popelniaja zle czyny, dostana zaplate tylko za to, co uczynili.
85. Zaprawde, Ten, który nakazal ci glosic Koran, sprowadzi cie z pewnoscia na miejsce powrotu. Powiedz: "Pan mój wie najlepiej, kto przychodzi z droga prosta i kto jest w jawnym bledzie."
86. Ty sie nie spodziewales, iz do ciebie bedzie skierowana Ksiega; stalo sie tak jedynie przez milosierdzie twego Pana. Nie badz wiec pomocnikiem niewiernych!
87. Niech oni nie odwróca ciebie od znaków Boga, skoro one tobie zostaly zeslane. Wzywaj twego Pana i nie badz z liczby balwochwalców!
88. I nie wzywaj wraz z Bogiem innego boga! Nie ma boga, jak tylko On! Wszelka rzecz zginie z wyjatkiem Jego oblicza. Do Niego nalezy Sad i do Niego bedziecie sprowadzeni!

SURA 29. AL-ANKABUT (PAJAK)

W imie Boga Milosierznego i Litosciwego

1. Alif. Lam. Mim.
2. Czy ludzie sadza, ze pozwolimy im powiedziec: "Uwierzyliśmy!" - i nie beda poddani próbie?
3. Przeciez doswiadczyliśmy tych, którzy byli przed nimi. A Bóg na pewno zna tych, którzy mówia prawde, i On zna klamców!
4. Czy ci, którzy popelniaja zle czyny, sadza, iz Nas uprzedza? Jakze zle jest to, co oni sadza!
5. Kto spodziewa sie spotkania Boga - to przeciez termin Boga nadejdzie! On jest Slyszaacy, Wszechwiedzacy!
6. Kto usilnie walczy, walczy dla siebie samego. Zaprawde, Bóg jest Bogaty, nie potrzebuje swiatów!
7. Tym, którzy uwierzyli i plniili dobre dziela - My odpuscimy ich zle czyny i wynagrodzimy ich czymś piekniejszym niz to, co oni czynili.
8. Nakazaliśmy czlowiekowi dobro wzgledem jego rodziców. Ale jesli oni beda usilnie walczyć o to, zebys Mi dodawal za współtowarzyszy to, czego ry nie znasz - to ich nie sluchaj! Do Mnie powrócicie i wtedy Ja wam obwieszcze, co czyniliscie.
9. I tych, którzy uwierzyli i czynili dobre dziela, My z pewnoscia wprowadzimy miedzy szczesliwych!
10. Wśród ludzi sa tacy, którzy mówia: "Uwierzyliśmy w Boga!" Ale kiedy im przyjdzie cierpiec dla Boga, to biora przesladowanie ze strony ludzi za kare Boga. A kiedy przyjdzie pomoc od twego Pana, to oni z pewnoscia powiedza: "My przeciez bylismy z wami!" Czyz Bóg nie wie najlepiej, co kryje sie w piersiach swiatów?!
11. Bóg zna przeciez tych, którzy uwierzyli, i On dobrze zna obludników!

12. Mówia ci, którzy nie uwierzyli, do tych, którzy uwierzyli: "Idźcie nasza droga, a my poniesiemy wasze grzechy." Lecz oni nie poniosą żadnego z ich grzechów. Oni są kłamcami!
13. Oni poniosą swoje ciężary i inne ciężary ze swoimi ciężarami. W Dniu Zmartwychwstania zaszczą się od nich rachunku z tego, co oni zmyślali.
14. Wysłaliśmy już Noego do jego ludu, i przebywał on wśród nich tysiąc lat bez pięćdziesięciu. I pochwycił ich potop, ponieważ byli niesprawiedliwi.
15. Uratowaliśmy Noego i tych, którzy się z nim znajdowali na statku; i uczyniliśmy go znakiem dla światów.
16. I Abrahama! Oto powiedział on do swego ludu: "Czcie Boga! Bójcie się Go! O, gdybyście wiedzieli, jakie to dla was dobro."
17. Wy czcie bałwany, poza Bogiem i stwarzacie kłamstwo. Zaprawdę, ci, których czcie poza Bogiem, nie są w stanie dać wam zaopatrzenia. Poszukujcie więc zaopatrzenia u Boga, czcie Go i dziękujcie Mu! Do Niego będziecie sprowadzeni!
18. A jeśli zadajecie kłam – to przecież zadawały już kłam inne narody przed wami. Na posłancu ciąży tylko obowiązek jasnego obwieszczenia.
19. Czyż oni nie widzieli, jak Bóg daje życie przez pierwsze stworzenie, a potem daje je ponownie? Zaprawdę, to dla Boga jest łatwe!
20. powiedz: "Wedrujcie po ziemi i popatrzcie, jak On zaczął stworzenie. Potem Bóg spowoduje następne powstanie. Zaprawdę, Bóg jest nad każdą rzeczą wszechwładny!"
21. On karze tego, kogo chce, i okazuje miłosierdzie, komu chce.
22. Do Niego zostaniecie skierowani. I nie potraficie pozbawić Go władzy ani na ziemi, ani w niebie. I wy nie macie; poza Bogiem, żadnego opiekuna ani pomocnika.
23. A ci, którzy nie wierzą w znaki Boga i w spotkanie z Nim – tacy zwatpili w Moje miłosierdzie. To są ci, których czeka kara bolesna!
24. I odpowiedzią jego ludu było tylko to, iż powiedzieli: "Zabijcie go lub spalcie go!" Lecz Bóg uratował go od ognia. Zaprawdę, w tym są znaki dla ludzi, którzy wierzą!
25. On powiedział: "Wzieliście sobie, poza Bogiem, bałwanów, jako znak wzajemnej miłości w życiu tego świata. Potem, w Dniu Zmartwychwstania, będziecie się wyrzekać jedni drugich i będziecie się wzajemnie przeklinać. Waszym miejscem schronienia będzie ogień i nie będziecie mieli pomocników."
26. Lot uwierzył mu i powiedział: "Ja wywedruję do mojego Pana. Zaprawdę, On jest Potezny, Madry!"
27. I daliśmy Abrahamowi Izaaka i Jakuba, i ustanowiliśmy w jego potomstwie dar proroczy i Księgę. Daliśmy mu nagrodę na tym świecie, a w życiu ostatecznym on będzie, z pewnością, między sprawiedliwymi.
28. I Lota! Oto powiedział on do swego ludu: "Wy, zaprawdę, popełniacie taką szpetotę, jakiej nie popełnił przed wami nikt spośród światów."
29. Czy wy rzeczywiście przychodzicie do mężczyzn? i uprawiacie rozbój na drodze? i czynicie na waszych zebraniach to, co godne potępienia?"

Jedyna odpowiedzia tego ludu byly slowa: "Sprowadz na nas kare Boga, jesli jestes prawdomowny!"

30. On powiedzial: "Panie mój! Dopomóż mi przeciw temu ludowi, który szerzy zgorszenie!"

31. A kiedy przyszedli Nasi poslancy do Abrahama, z dobra nowina, powiedzieli: "My wytracimy mieszkanców tego miasta, poniewaz oni sa niesprawiedliwi."

32. On powiedzial: "Przeciez Lot jest w nim!" I powiedzieli: "My wiemy lepiej, kto jest w nim. Uratujemy jego i jego rodzine, z wyjatkiem jego zony, która bedzie wśród pozostajacych w tyle."

33. A kiedy Nasi poslancy przyszedli do Lota, on sie zmartwil o nich, bo nie mógł ich uchronic. Oni powiedzieli: "Nie obawiaj sie i nie smuc! My uratujemy ciebie i twoja rodzine, z wyjatkiem twojej zony; ona bedzie wśród pozostajacych w tyle."

34. Oto my spuscimy na mieszkanców tego miasta plage z nieba za to, iz szerzyli zepsucie."

35. I zostawilismy z tego miasta znak jasny dla ludzi, którzy sa rozumni.

36. I do Madianitów - ich brata Szu`ajba, który powiedzial: "O ludu mój! Czcijcie Boga! Oczekujcie z nadzieja Dnia Ostatniego! Nie szerzcie na ziemi zgorszenia!"

37. Lecz oni uznali go za klamce. Totez pochwycil ich straszny wstrzas i znalezi sie rankim w swoich domostwach lezacy nieruchomo na piersiach.

38. I podobnie ludy Ad i Samud - to stalo sie dla was jasne na widok ich mieszkanców. - Szatan upiekszył im ich dzialania i sprowadzil ich z drogi, chociaz widzieli jasno.

39. I podobnie Karun, Faraon i Haman. Przyszedl do nich Mojzesz z jasnymi dowodami, lecz oni wbili sie w dume na ziemi. I nie byli tymi, którzy by potrafili Nas wyprzedzic.

40. Pochwycilismy kazdego z nich z powodu jego grzechu: na niektórych zeslalismy huragan niosacy kamienie; . niektórych pochwycil krzyk; niektórych z nich kazalismy pochlonac ziemi; a niektórych zatopilismy. I to nie Bóg wyrzadzil im niesprawiedliwosc, lecz oni sami sobie wyrzadzili niesprawiedliwosc.

41. I ci, którzy sobie wziali opiekunów poza Bogiem, sa podobni do pajaka, który przygotowal sobie dom. A przeciez dom pajaka jest najnedzniejszym z domów. Gdyby oni byli wiedzieli!

42. Zaprawde, Bóg wie, ze to, co oni wzywaja poza Nim, jest niczym. A On jest Potezny, Madry!

43. To sa przypowiesci, które my przytaczamy ludziom, lecz rozumieja je tylko posiadajacy wiedze.

44. Bóg stworzyl niebiosy i ziemie prawdziwie. Zaprawde, w tym jest znak dla wierzacych!

45. Glos to, co ci zostalo objawione z Ksiegi i odprawiaj modlitwe! Zaprawde, modlitwa chroni od szpetoty i powstrzymuje od niegodziwosci! A wspominanie Boga jest wieksze. Bóg wie, co wy robicie.

46. I nie sprzeczaście się z ludem Księgi inaczej, jak w sposób uprzejmy - z wyjątkiem tych spośród nich, którzy są niesprawiedliwi - i mówcie: "Uwierzyliśmy w to, co nam zostało zesłane, i w to, co wam zostało zesłane. Nasz Bóg i wasz Bóg jest jeden i my jesteśmy Mu całkowicie poddani."

47. Podobnie tobie zesłaliśmy Księgę. Ci, którym daliśmy Księgę, wierzą w nią. Są tu też tacy, którzy wierzą w nią; a odrzucają Nasze znaki tylko niewierni.

48. Ty nie recytowałeś przedtem żadnej Księgi ani nie kreśliłeś jej swojej prawicą. Dlatego też zwolennicy fałszu powatpiewają.

49. Ależ tak, to są znaki jasne w piersiach tych, którym dano wiedzę; jedynie niesprawiedliwi odrzucają Nasze znaki.

50. Oni mówią: "O, gdyby jemu zostały zesłane znaki od jego Pana!" Powiedz: "Znaki są jedynie u Boga, a ja jestem tylko jawnie ostrzegającym!"

51. Czy im nie wystarczy, że zesłaliśmy tobie Księgę, która im jest recytowana? Zaprawdę, w tym jest miłosierdzie i napomnienie dla ludzi, którzy wierzą.

52. Powiedz: "Bóg wystarczy jako świadek między mną a wami! On zna, co jest w niebiosach i co jest na ziemi. A ci, którzy wierzą w fałsz, a nie wierzą w Boga, poniosą stratę."

53. Oni domagają się od ciebie przyspieszenia kary. Gdyby termin nie został wyznaczony, to już przyszłaby na nich kara. I ona z pewnością przyjdzie do nich znienacką, nie będą jej nawet przeczuwać.

54. Oni domagają się od ciebie przyspieszenia kary, a, zaprawdę, Gehenna obejmie niewiernych!

55. Tego Dnia, kiedy ogarnie ich kara, ' od góry i od dołu, On im powie: "Zakosztujcie tego, co czyniliście!"

56. O słudzy Moi, którzy uwierzyliście! Zaprawdę, ziemia Moja jest szeroka, przeto czcijcie Mnie!

57. Każda dusza zakosztuje śmierci; potem do Nas zostaniecie sprowadzeni.

58. A tych, którzy uwierzyli i pełnili dobre dzieła - umieszcimy w Ogrodzie, w komnatach, gdzie w dole płynie strumyk; oni tam będą przebywać na wieki. Jakże wspaniała nagroda trujących się!

59. - tych, którzy byli cierpliwi i zaufali swojemu Panu.

60. Ileż to jest zwierząt, które nie przygotowują sobie zaopatrzenia, a Bóg daje zaopatrzenie im i wam. On jest Słyszający, Wszechwiedzący!

61. Jeśli ich zapytasz: "Kto stworzył niebiosy i ziemię i kto podporządkował słońce i księżyc?", oni z pewnością powiedzą: "Bóg. Jakże mogli oni dać się oszukać!"

62. Bóg daje hojnie zaopatrzenie temu, komu chce ze Swoich sług - i je wymierza. Zaprawdę, Bóg jest o każdej rzeczy Wszechwiedzący!

63. Jeśli ich zapytasz: "Kto spuścił z nieba wodę i ożywił dzięki niej ziemię po jej śmierci?", z pewnością odpowiada: "Bóg. Powiedz: "Chwała niech będzie Bogu!" Lecz większość z nich nie rozumie.

64. Zycie tego swiata jest tylko zabawa i gra, a, zaprawde, siedziba ostateczna jest prawdziwym zyciem! Gdyby oni wiedzieli!
65. Kiedy wsiadaja na statek, to wzywaja Boga, wyznajac szczerze Jego religie. Lecz kiedy doprowadzi ich szcieszliwie na suchy lad, oni wtedy dodaja Mu wspóltowarzyszy;
66. aby nie dziekowac za to, co im dalismy, i aby uzywac. Niebawem oni sie dowiedza!
67. Czyz nie widzieli, ze uczynilismy sanktuarium miejscem bezpiecznym, podczas gdy ludzie wokół nich sa rabowani? Czyzby oni wierzyli w falsz, a nie wierzyli w dobroc Boga?
68. A kto jest bardziej niesprawiedliwy anizeli ten, kto wymyslil klamstwo? albo ten, kto za klamstwo uznal prawde, kiedy ona do niego przyszla? Czy nie ma w Gehennie mieszkania dla niewiernych?
69. A tych, którzy walczyli w naszej sprawie, My z pewnoscia poprowadzimy na Nasze drogi. Zaprawde, Bóg jest z czyniacymi dobro!

SURA 30. AR-RUM (BIZANTYJCZYCY)

W imie Boga Milosierneho i Litosciwego

1. Alif. Lam. Mim.
2. Bizantyjsczyzy zostali zwyciezeni
3. w najblizszym kraju; lecz oni, po swojej klesce, beda zwyciezcami*
4. w ciagu kilku lat. Do Boga nalezy wladza, tak przedtem, jak i potem. I tego Dnia beda sie radowac wierni,
5. z pomocy Boga. On udziela pomocy, komu chce. On jest Potezny, Litosciwy!
6. Obietnica Boga! Bóg nie lamie Swojej obietnicy, lecz wiekszosc ludzi nie wie.
7. Znajaja oni tylko zewnetrzny aspekt zycia tego swiata, a sa niedbali o zycie ostateczne.
8. Czyz oni sie nie zastanowili nad soba? Bóg stworzyl niebiosa i ziemie, i to, co jest miedzy nimi, w calej prawdzie i na pewien okreslony czas. Lecz, zaprawde, wielu sposród ludzi nie wierzy w spotkanie ze swoim Panem!
9. Czyz oni nie wedrowali po ziemi i nie widzieli, jaki byl ostateczny koniec tych, którzy byli przed nimi? Tamci byli silniejsi, uprawiali ziemie i zasiedlili ja, bardziej niz oni sami. I przyszli do nich ich poslancy z jasnymi dowodami; i nie Bóg wyrzadzil im niesprawiedliwosc, lecz oni sami ja sobie wyrzadzili.
10. Ostatecznym koncem tych, którzy czynili zlo, bedzie jeszcze cos gorszego, poniewaz oni za klamstwo uznali znaki Boga i wysmiewali sie z nich.
11. Bóg zaczyna stworzenie, i powtarza je; potem do Niego zostanieieie sprowadzenie.
12. Tego Dnia, kiedy nadejdzie Godzina, grzesznicy beda zrozpaczeni.
13. I nie beda mieli oredowników sposród tych, których uznali za wspóltowarzyszy; i oni wyrzekna sie swoich wspóltowarzyszy;

14. tego Dnia, kiedy nadejdzie Godzina, oni sie rozdziela miedzy soba.
15. Ci, którzy uwierzyli i pelnili dobre czyny, beda sie radowac w Ogrodzie kwitnacym.
16. A ci, którzy nie uwierzyli i którzy za klamstwo uznali Nasze znaki, jak i spotkanie zycia ostatecznego, beda skazani na kare.
17. Chwala niech bedzie Bogu, kiedy zastaje was pora wieczorna i kiedy zastaje was pora poranna!
18. I chwala Jemu w niebiosach i na ziemi, kiedy sie sciemnia i w porze poludniowej !
19. On wyprowadza zyjacego ze zmarlego; On wyprowadza zmarlego z zyjacego; On ozywia ziemie po jej smierci - w ten sposob zostaniecie wprowadzeni.
20. A z Jego znaków jest to, iz On stworzyl was z prochu; nastepnie oto, wy ludzie, rozprzestrzeniliscie sie.
21. I z Jego znaków jest to, iz On stworzyl dla was zony z was samych, abyscie mogli odpoczac przy nich; i ustanowil miedzy wami milosc i milosierdzie.
22. I z Jego znaków jest stworzenie niebios i ziemi, różnorodnosc waszych jezyków i kolorów. Zaprawde, w tym sa znaki dla tych, którzy wiedza!
23. I z Jego znaków jest - wasz sen w nocy i w dzien i wasze poszukiwanie Jego laski. Zaprawde, w tym sa znaki dla ludzi, którzy slysza!
24. I z Jego znaków jest to, iz On ukazuje wam blyskawice, by wzbudzic strach i nadzieje, iz On zsyla z nieba wode i ozywia przez nia ziemie po jej smierci. Zaprawde, w tym sa znaki dla ludzi, którzy sa rozumni!
25. I z Jego znaków jest to, iz stoja mocno na Jego rozkaz niebo i ziemia. Potem, kiedy On was wezwie jednym wezwaniem, wtedy z ziemi wyjdziecie.
26. Do Niego naleza ci, którzy sa w niebiosach i na ziemi; wszyscy sa Jemu pobożnie posluszni.
27. On jest Tym, który daje poczatek stworzeniu, potem je powtarza. To jest dla Niego latwe! On jest najwznioslejszym wzorem w niebiosach i na ziemi. On jest Potezny, Madry!
28. On przytoczyl wam przyklad z was samych. Czy macie z waszych niewolników współuczestników w tym, w co was zaopatrzylismy, i czy jestescie w tym z nimi równi? Czy wy sie ich obawiacie, tak jak obawiacie sie siebie nawzajem? Tak My wyjasniamy znaki ludziom, , którzy sa rozumni.
29. Ale ci, którzy sa niesprawiedliwi, postepuja za swoimi namietnosciami, bezwiednie. A kto poprowadzi droga prosta tego, którego sprowadzil z drogi Bóg? Oni nie beda mieli zadnych pomocników.
30. Przeto zwróc swoje oblicze ku religii, jak czlowiek gorliwie pobożny, zgodnie z natura, jaka Bóg obdarzyl ludzi przy stworzeniu. - Nie ma zadnej odmiany w stworzeniu Boga! - To jest religia prawdziwa, lecz wiekszosc ludzi nie wie.
31. Nawracajac sie do Niego, bójcie sie Go, odprawiajcie modlitwe i nie badzcie z liczby tych, którzy Jemu dodaja współtowarzyszy!

32. Ani tez sprosód tych, którzy podzielili swoja religie, tworzac sekty; przy czym kazda frakcja odszczepiencza cieszy sie tym, co zachowuje.
33. A kiedy ludzi dotknie jakies nieszczęście, to oni wzywaja swego Pana, nawracajac sie do Niego. Potem jednak, kiedy On da im zakosztowac Swojego milosierdzia, niektórzy z nich dodaja swemu Panu wspóltowarzyszy.
34. Czynia tak dlatego, zeby nie byc wdzieczni za to, co im dalismy. Uzywajcie wiec, niebawem sie dowiecie!
35. Czy, zeslalismy im jakas wladze, która by im mówila o tym, co oni Jemu przypisuja jako wspóltowarzyszy?
36. A kiedy My dajemy ludziom zakosztowac milosierdzia, oni sie nim ciesza; lecz kiedy dosiegnie ich jakies zło, za to, co przygotowaly ich rece, wtedy oni sa zrozpaczeni.
37. Czyz nie widzieli, ze Bóg szeroko rozdaje zaopatrzenie, komu chce, i je wymierza? Zaprawde, w tym sa znaki dla ludzi, którzy wierza!
38. Daj wiec krewnemu, co mu sie nalezy, i biednemu, i podróżnemu! To jest dobro dla tych, którzy chca oblicza Boga. I tacy beda szcieszliwi.
39. A to, co dajecie na lichwe, by powiekszylo sie kosztem majatku innych ludzi, nie powiekszy sie u Boga. Lecz to, co dajecie jako jalmuzne, poszukujac oblicza Boga - oni otrzymaja to w dwójnásób.
40. Bóg jest Tym, który stworzyl was i zaopatrzyl; potem sprawi, ze pomrzecie, a nastepnie przywróci was do zycia. Czy wsród tych, których wy Mu dodajecie jako wspóltowarzyszy, jest taki, który zrobi cos podobnego? Niech Jemu bedzie chwala! On jest wyniosly ponad to, co wy Mu dodajecie jako wspóltowarzyszy!
41. pojawilo sie zepsucie na ladzie i na morzu przez to, co dzialaly rece ludzi, zeby On mógł im dac zakosztowac czesc tego, co oni uczynili. Byc moze, oni sie nawróca!
42. powiedz: "Wedrujcie po ziemi i popatrzcie, jaki byl ostateczny koniec tych, którzy zyli poprzednio; wiekszosc z nich to balwochwalcy."
43. Zwróc wiec twarz ku prawdziwej religii, zanim nadejdzie Dzień od Boga, którego nie mozna odwrócić. Tego Dnia ludzie zostana rozdzieleni:
44. ten, który nie uwierzyl, odczuje skutki swojej niewiary; a ci, którzy czynia dobro - to dla siebie samych sciela loze;
45. tak jest, aby Bóg mógł zaplacic Swoja laska tym, którzy uwierzyl i czynili dobre dzieła. Zaprawde, On nie miluje niewierzacych!
46. A z Jego znaków jest to, iz posyla wiatry - radosnych zwiastunów, aby wam dac zakosztowac Swego milosierdzia; aby poplynely statki wedlug Jego rozkazu i abyscie poszukiwali Jego laski. Byc moze, bedziecie wdzieczni!
47. Wysylalismy juz, przed toba poslanców do ich ludu; i przybywali oni do nich z jasnymi dowodami. Wtedy zemscilismy sie na tych, którzy zgrzeszyli. Lecz obowiazkiem Naszym byla pomoc wiernym.
48. Bóg jest Tym, który posyla wiatry, a one wzburzaja chmury; On rozciaga je po niebie, jak chce, i czyni je platami; i widzisz wtedy, jak obfity deszcz wylewa sie spomiedzy nich. I kiedy On dosiega nim kogo chce ze Swoich slug, wtedy oni sie raduja,

49. choc juz byli zrozpaczeni, zanim on zostal im zeslany.
50. Spójrz wiec na slady milosierdzia Boga, jak On ozywia ziemie po jej smierci! Zaprawde, On ozywia umarlych; On jest nad kazda rzeczka wszechwladny!
51. Ale, z pewnoscia, jesli My wyslemy wiatr i oni zobacza, ze jest zólty, to po jego przejsci u nadal zostaja niewiernymi.
52. A ty przeciez nie mozesz dac uslyszec umarłym ani gluchych zmusic do slyszenia tego wezwania, kiedy oni sie odwracaja plecami.
53. Ty nie mozesz wprowadzic na droge prosta slepych z ich zabladzenia. Lecz sklonisz do uslyszenia tylko tych, którzy wierza w Nasze znaki i sa calkowicie poddani.
54. Bóg jest Tym, który stworzyl was slabymi; potem, po slabosci, dal wam sile; po okresie sily - slabosc i siwizne. On stwarza to, co chce. On jest Wszechwiedzacy, Wszechpotezny!
55. W tym Dniu, kiedy nastanie Godzina, grzesznicy beda sie zaklinac, iz oni nie przebywali nawet godziny. W ten sposob zostali oszukani.
56. A powiedza ci, którzy otrzymali wiedze i wiare: "Wy znajdowaliscie sie w ksiedze Boga az do Dnia Zmartwychwstania - a oto Dzień Zmartwychwstania, lecz wy nie wiedzieliscie."
57. W tym Dniu nie pomoze tym, którzy byli niesprawiedliwi, ich usprawiedliwienie i nie zostana oni wysluchani.
58. Przytoczyliśmy ludziom w tym Koranie wszelkie przypowiesci. Lecz jesli ty przychodzisz do nich ze znakiem, to z pewnoscia ci, którzy nie uwierzyli, beda mówili: "Wy jestescie tylko glosicielami falszu."
59. W ten sposob Bóg pieczetuje serca tych, którzy nie wiedza.
60. Miej wiec cierpliwosc! Zaiste, obietnica Boga jest prawda! I niech cie nie zachwieja ci, którzy nie sa przekonani o prawdzie!

SURA 31. LUQMAN (THE WISE) (LOKMAN)

W imie Boga Milosierznego i Litosciwego

1. Alif. Lam. Mim.
2. To sa znaki Ksiegi pelnej madrosci:
3. przewodnictwo po drodze prostej i milosierdzie dla czyniacych dobro;
4. tych, którzy odprawiaja modlitwe, którzy daja jalmuzne i którzy maja pewnosc zycia ostatecznego.
5. Ci sa na drodze prostej od ich Pana, oni sa szczesliwi.
6. Wśród ludzi jest i taki, który zakupuje zabawne opowiadania, by sprowadzac z drogi Boga, nieswiadomie, i brac ja sobie za przedmiot szyderstwa. Dla takich bedzie kara ponizajaca.
7. A kiedy jemu recytuja Nasze znaki, on sie odwraca pelen dumy, jak gdyby ich nie slyszal, jak gdyby w jego uszach byla gluchota. Obwiesc mu wiec kare bolesna!
8. Zaprawde, dla tych, którzy uwierzyli i którzy czynili dobre dzieła - beda Ogrody szczesliwosci!

9. Oni tam beda przebywac na wieki wedlug obietnicy Boga, prawdziwej. On jest Potezny, Madry!
10. On stworzyl niebiosy bez filarów, które moglibyscie widziec. On rzucil na ziemie solidnie stojace, zeby nie kolysala sie z wami. On rozprzestrzenil na niej wszelkie zwierzata. Spuscilismy z nieba wode i sprawilismy, iz wyrosly na niej wszelkiego rodzaju szlachetne pary.
11. To jest stworzenie Boga. A pokazcie mi to, co stworzyli ci, którzy sa poza Nim! Tak! niesprawiedliwi sa w bledzie oczywistym!
12. Dalismy mądrość Lokmanowi: "Dziękuj Bogu! Ten, kto dziękuje, dziękuje dla siebie samego; a ten, kto jest niewdzięczny... zaprawdę, Bóg jest Bogaty, Godny Chwały! "
13. Oto powiedział Lokman do swego syna, napominając go: "Synu mój! Nie dodawaj Bogu żadnych współtowarzyszy! Zaprawdę, dodawanie współtowarzyszy to wielka niesprawiedliwość!"
14. I nakazalismy człowiekowi co do jego rodziców: - matka nosila go pośród wielu trudów, a odlaczenie jego nastapilo po dwóch latach - "Bądź wdzięczny Mnie i twoim rodzicom! Do Mnie zmierza wędrowanie!"
15. A jeśli oni będą jednak próbowali zmusić cie, zebyś Mi dodawał współtowarzyszy - o czym nie masz żadnej wiedzy - to nie słuchaj ich! jednak zachowuj się w stosunku do nich na tym świecie w sposób godny! Idź droga tych, którzy się do Mnie nawrócili. Potem do Mnie powrócicie i Ja obwieszczę wam to, co czyniliście.
16. "O synu mój! Jesliby to bylo tylko tyle, co ciężar ziarenka gorczycy, i byloby w skale albo w niebiosach, albo na ziemi, ta Bóg to wyprowadzi. Zaprawdę, Bóg jest Przenikliwy, świadomy!
17. O synu mój! Odprawiaj modlitwy, nakazuj to, co jest odpowiednie, i zakazuj tego, co jest godne nagany! Znos cierpliwie, co cie dosięgnie - to należy do dobrych postanowien.
18. Nie odwracaj z pogardą twarzy od ludzi! Nie chodź po ziemi zadufany w sobie! Zaprawdę, Bóg nie miluje dumnych pyszałków!
19. Niech kroki twoje będą skromne! Zniżaj swój głos! Zaprawdę, najprzykrzejszy głos to głos osłów!"
20. Czyż nie widzicie, że Bóg podporządkował wam to, co jest w niebiosach i co jest na ziemi, i przelał na was Swoje dobrodziejstwa, jawne i skryte? Jednak wśród ludzi znajdzie się taki, który sprzecza się w sprawie Boga, bez żadnej wiedzy, bez przewodnictwa po drodze prostej : i bez Księgi dającej światło.
21. A kiedy się im mówi: "Postępujcie za tym, co objawił Bóg!", oni mówią: "Wcale nie! My będziemy postępować za tym, przy czym znaleźliśmy naszych ojców." Czy nawet wówczas, gdyby ich szatan wzywał do kary ognia palącego?
22. Ten, kto zwraca swoje oblicze ku Bogu, czyniąc dobro, ten trzyma za uchwyt najbardziej solidny. Do Boga należy ostateczny koniec wszystkich spraw!
23. A kto nie uwierzył - niech ciebie nie smuci jego niewiara. Do Nas oni powrócą i My ich powiadomimy o tym, co uczynili. Zaprawdę, Bóg zna dobrze wszystko, co jest w ich piersiach!
24. Damy im niewielki czas używania, a potem poddamy ich surowej karze.

25. A jeśli ty ich zapytasz: "Kto stworzył niebiosy i ziemię?", oni odpowiadają: "Bóg!" Powiedz: Chwała niech będzie Bogu!" Lecz większość ludzi nie wie.
26. Do Boga należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. Zaprawdę, On jest Bogaty, Godny Chwały!
27. Zaprawdę, jeśli wszystkie drzewa na ziemi były piórami i jeśli było morze, któremu pomogłoby jeszcze siedem mórz - to nie wyczerpałyby się słowa Boga. Zaprawdę, Bóg jest Potezny, Madry!
28. Wasze stworzenie i wasze zmartwychwstanie jest takie jak jednej duszy. Zaprawdę, Bóg jest Słyszający, Jasno Widzący!
29. Czyż nie widziałeś, że Bóg kaze przenikac nocy w dzień i On kaze przenikac dniowi w noc; i On uczynił poddanyymi słońce i księżyc - każde z nich płynie ku oznaczonemu terminowi. Zaprawdę, Bóg jest dobrze świadomy tego; co czynicie!
30. Tak jest, ponieważ Bóg jest prawda i ponieważ to, co wzywacie poza Nim, jest fałszem, i ponieważ Bóg jest Wzniosły, Wielki!
31. Czyż nie widziałeś, że statek płynie po morzu przez dobroć Boga - aby wam pokazać nieco z Jego znaków? Zaprawdę, w tym są znaki dla każdego cierpliwego, wdzięcznego!
32. Kiedy okryje ich fala, jak ciemności, oni wzywają Boga, wyznając szczerze wiare w Niego; ale kiedy On ich wyratuje na suchy ląd, to niektórzy spośród nich zaczynają się wahac. A odrzuca Nasze znaki jedynie perfidny, niewdzięczny!
33. O ludzie! Bójcie się waszego Pana! Obawiajcie się dnia, kiedy żaden ojciec nie będzie mógł nic uczynić dla swego syna ani też żadne dziecko nie będzie mogło nic uczynić dla swego ojca. Zaiste, obietnica Boga jest prawda! I niech was nie zwodzi życie tego świata, i niech nie zwodzi was co do Boga ten, który jest wielkim zwodzicielem. Zaprawdę, u Boga jest wiedza o Godzinie! On spuszcza ulewe. On wie, co jest w łonach. Lecz nie wie dusza, co zyska jutro, i nie wie dusza, na jakiej umrze ziemi.
34. Zaprawdę, Bóg jest Wszechwiedzący, w pełni Świadomy!

SURA 32. AS-SAJDA (POKLON)

W imię Boga Miłosiernego i Litoskiego

1. Alif. Lam. Mim.
2. Objawienie Księgi - nie ma co do tego żadnej wątpliwości - pochodzi od Pana światów.
3. Może oni powiedzą: "On ją wymyślił!?" Wcale nie! To jest prawda od twego Pana, abys ostrzegał ludzi, do których nie przyszedł przed tobą żaden ostrzegający. Być może, oni pójdą drogą prostą.
4. Bóg jest Tym, który stworzył niebiosy i ziemię, i to, co jest między nimi, w ciągu sześciu dni. Potem umocnił się na tronie. Nie ma dla was, poza Nim, żadnego opiekuna ani oredownika. Czy sobie przypomnicie?
5. On kieruje z nieba na ziemię Swoje rozkazy, który potem wznosi się do Niego w ciągu dnia liczącego tysiąc lat, według waszej rachuby.
6. To On wie, co skryte i co jawne. On jest Potezny, Litoski!

7. On jest Tym, który doskonale stworzył każda rzecz, On zaczął stworzenie człowieka z gliny,
8. potem uczynił jego potomstwo z ekstraktu niedznej wody.
9. Następnie ukształtował go harmonijnie i tchnął w niego nieco ze Swojego Ducha; i dał wam słuch, wzrok i serca. Jakże mało jesteście wdzięczni!
10. powiedzieli: "Czy kiedy zabłędzimy na ziemi, to czy z pewnością pojawimy się w nowym stworzeniu?" Ależ nie! Oni nie wierzą w spotkanie ze swoim Panem.
11. Powiedz: "Zabierze was anioł śmierci, który miał pieczę nad wami; potem do waszego Pana zostaniecie sprowadzeni!"
12. Gdybys widział, jak grzesznicy skłaniają głowy przed swoim Panem: "Panie nasz! Zobaczyliśmy i usłyszeliśmy. Zawróć nas, abysmy mogli czynić dobro! My przecież jesteśmy przekonani o prawdzie."
13. Gdybysmy chcieli, to dalibysmy każdej duszy drogę prostą. Lecz prawdziwe jest Moje słowo: "Ja z pewnością napelnie Gehenne dzinnami i ludźmi - wszystkimi razem!"
14. Zakosztujcie więc za to, iż zapomnieliście o spotkaniu tego waszego Dnia! Oto My zapomnieliśmy o was! Zakosztujcie kary wieczności za to, co czyniliście!
15. Tylko ci wierzą w Nasze znaki, którzy, kiedy są napominani przez nie, padają na twarz, wybijając poklony, głoszą chwałę swego Pana i nie wbijają się w pychę.
16. Ich boki wyrrywają się z poscieli oni wzywają swego Pana z obawą i nadzieją i rozdają z tego, w co ich zaopatrzyliśmy.
17. I żadna dusza nie wie, jaka radość jest trzymana dla nich w ukryciu w nagrodę za to, co oni czynili.
18. Czy ten, kto jest wierzącym, jest podobny do bezbożnego? Oni obydwaj nie są sobie równi.
19. A dla tych, którzy uwierzyli i pełnili dobre dzieła - beda Ogrody schronienia, jako przyjęcie gościnne za to, co czynili.
20. A dla tych, którzy byli bezbożni, miejscem schronienia będzie ogień. Za każdym razem, kiedy zechcą z niego wyjść, zostaną zawróceni i będzie im powiedziane: "Zakosztujcie kary ognia, który uznaliście za kłamstwo!"
21. I damy im zakosztować kary bliższej przed karą większą. Być może, oni powrócą!
22. Kto jest bardziej niesprawiedliwy aniżeli ten, który został napomniany przez znaki swego Pana, a potem odwrócił się od nich? Zaprawdę, zemścimy się na grzesznikach!
23. Oto daliśmy Księgę Mojżeszowi - nie pozostawaj więc w wątpliwości co do spotkania z Nim i uczyniliśmy ją drogą prostą dla synów Izraela.
24. I uczyniliśmy z nich imamów, którzy prowadzą drogą prostą według Naszego rozkazu - za to, iż byli cierpliwi i że byli przekonani o prawdziwości Naszych znaków.
25. Zaprawdę, Pan twój rozstrzygnie między nimi w Dniu Zmartwychwstania sprawy, w jakich się różnili.

26. Czyż nie jest dla nich przewodnictwem, iż wiele pokolen wytraciliśmy przed nimi? Oni deptają po ich domostwach. Zaprawdę, w tym są znaki! Czyż oni nie posłuchają?
27. Czyż oni nie widzieli, że My pedzimy wodę ku wyschniętej ziemi i sprawiamy, iż wyrastają dzięki niej zasiewy, z których jedzą ich trzody i oni sami? Czyż oni nie widzą jasno?
28. Oni mówią: "Kiedy będzie to zwycięstwo, jeśli jesteście prawdomówni?"
29. Powiedz: "W Dniu Zwycięstwa nie pomoże już tym, którzy nie uwierzyli, ich wiara ani nie będzie im dana zwłoka."
30. Odwróć się więc od nich i czekaj! Oni też czekają.

SURA 33. AL-AHZAB (FRAKCJE)

W imię Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. O Proroku! Bój się Boga i nie daj posłuchu niewiernym ani obludnikom! Zaprawdę, Bóg jest Wszechwiedzący, Mądry!
2. Idź za tym, co ci zostało objawione od twego Pana! Zaprawdę, Bóg jest w pełni świadomy tego, co czynicie!
3. Zaufaj Bogu! Bóg wystarczy jako poręczyciel!
4. On nie uczynił dwóch serc we wnętrzu człowieka. On nie uczynił waszych żon, z którymi się rozwodzicie, mówiąc: "Ty jesteś dla mnie jak grzbiet mojej matki!" – waszymi matkami. On nie czynił waszych dzieci adoptowanych – waszymi synami. To tylko powiedzenie waszych ust, Bóg zaś mówi prawdę i On prowadzi prostą drogą.
5. Nazywajcie ich imieniem ich ojców, to będzie sprawiedliwsze u Boga. A jeśli nie znacie ich ojców – to niech beda waszymi braćmi w religii i waszymi podopiecznymi. I nie będziecie mieli żadnego grzechu, jeśli uczynicie coś przez pomyłkę, ale będziecie mieli grzech za to, co świadomie zamierza wasze serca. Bóg jest Przebaczący, Litosciwy!
6. Prorok jest bliższy wiernym aniżeli oni sami sobie, a jego żony – to ich matki. Ludzie związani pokrewieństwem są bliżsi sobie nawzajem, przez Księgę Boga, aniżeli wierni i muhaddzirowie, jednak powinnicie czynić dobro waszym bliskim przyjaciółom. To jest zapisane w Księdze.
7. I oto uczyniliśmy przymierze z prorokami: Z Noem, Abrahamem i Mojżeszem, z Jezusem, synem Marii, i z tobą; zawarliśmy z nimi uroczyste przymierze,
8. aby Bóg mógł zapytać prawdomównych – o ich wierność; lecz dla niewiernych przygotował karę bolesną.
9. O wy, którzy wierzycie! Wspominajcie dobroć Boga względem was!
10. Oto wojska pomaszerowały przeciw wam i My wysłaliśmy przeciw nim wiatr i zastępy, których wy nie widzieliście. Bóg widzi jasno to, co czynicie! Oto one napadły na was ze wszystkich stron, kiedy wasze spojrzenia się odwróciły, a wasze serca dosięgały gardła i zaczętnaliście snuć o Bogu różne myśli.
11. Tam wierni zostali poddani próbie i gwałtownie wstrząsnieci.
12. I oto mówili obludnicy i ci, w których sercach była choroba: "Nie obiecał nam Bóg i Jego Posłaniec nic innego, jak tylko złudę."

13. I powiedziała jedna frakcja spośród nich: "O mieszkańcy Jasribu! Nie ma tu dla was miejsca, wracajcie!" A inna ich frakcja prosiła Proroka o pozwolenie, mówiąc: "Nasze domy są bez obrony!" A nie były one bez obrony, tylko oni chcieli uciec.
14. A jeśliby wdarł się do nich wróg z różnych stron miasta, a potem zazadano by od nich zaparcia się wiary, to oni zgodziliby się na to, lecz pozostaliby tam tylko krótki czas.
15. A przedtem zawarli przymierze z Bogiem, iż nie odwróca się plecami. A za przymierze zawarte z Bogiem zostanie zazadany rachunek.
16. Powiedz: "Nie pomoże wam ucieczka, jeśli uciekacie od śmierci lub od zabicia; i tak niewiele będziecie się cieszyć życiem."
17. Powiedz: "Kto może was postawić poza zasięgiem Boga, jeśli On zechce dla was jakiegos szkody albo jeśli zechce obdarzyć was miłosierdziem?" Nie znajda oni dla siebie, poza Nim, ani opiekuna, ani pomocnika.
18. Bóg potrafi poznać wśród was tych, którzy stawiają przeszkody, i tych, którzy mówią swoim braciom: "Przybywajcie do nas!", lecz sami wykazują niewiele zapалу
19. i są względem was skąpi. A kiedy ogarnia ich strach, widzisz, jak na ciebie patrzą, przewracając oczami jak ten, którego spowija mrok śmierci. A kiedy strach minie, rania was ostrymi językami, skąpiąc dobra. Oni nie uwierzyli wcale i Bóg uczyni daremnymi ich działania. To jest dla Boga łatwe.
20. Oni sadzą, że frakcje nie odeszły; a jeśliby te frakcje jeszcze miały przyjść, to oni woleliby wycofać się na pustynię wśród Beduinów i zasięgać jedynie wiadomości o was. A jeśliby nawet zostali wśród was, to niewiele by walczyli.
21. Wy macie w Posłancu Boga piękny wzór – dla każdego, kto się spodziewa Boga i Dnia Ostatniego i kto Boga często wspomina.
22. A kiedy wierni zobaczyli frakcje, powiedzieli: "Oto co obiecał nam Bóg i Jego Posłaniec. Prawdziwy jest Bóg i Jego Posłaniec!" To pomnożyło jeszcze wiarę i całkowite poddanie się.
23. Wśród wierzących są ludzie wierni przymierz, które zawarli z Bogiem. I są wśród nich tacy, którzy już wypełnili swoje słubowanie i są też inni, którzy jeszcze czekają, lecz nie zmienili się wcale;
24. jest tak, aby Bóg mógł wynagrodzić prawdomównych za ich szczerość i ukarać obludników, jeśli zechce, albo zwrócić się ku nim. Zaprawdę, Bóg jest Przebaczący, Litosciwy!
25. Bóg odesłał tych, którzy nie uwierzyli, wraz z ich zaciętością; nie osiągnęli oni żadnego dobra. Bóg uchronił wiernych od walki. Bóg jest Mocny, Potezny!
26. I On sprowadził z ich twierdz tych ludzi Księgi, którzy im pomagali, i rzucił w ich serca strach. Część z nich zabiliscie, a część wzieliście do niewoli.
27. I On dał wam w dziedzictwo ich ziemie, ich domostwa i ich bogactwa, oraz ziemie, której nie deptali wasze stopy. Bóg jest nad każdą rzeczą wszechwładny!

28. O proroku! Powiedz twoim zonom: "Jesli pragniecie zycia tego swiata i jego ozdób, to przybywajcie! Ja wam pozwole nacieszyc sie i dam wam piekna odprawe.

29. A jesli pragniecie Boga, Jego Poslanca i siedziby ostatecznej - to, zaprawde, Bóg przygotował nagrode ogromna dla tych spośród was, które czynia dobro."

30. O zony Proroka! Którakolwiek z was popelni bezecnosc jawna, to otrzyma kare podwojona dwukrotnie. A to jest dla Boga latwe.

31. A która z was jest poddana Bogu i Jego Poslancowi oraz czyni dobro - to My ja nagrodzimy dwa razy i przygotowujemy dla niej szlachetne zaopatrzenie.

32. O zony Proroka! Wy nie jestescie takie jak inne kobiety. Jesli jestescie bogobojne, nie badzcie pokorne w slowach, aby nie pozadal was ten, w którego sercu mieszka choroba; mówcie slowa odpowiednie!

33. Przebywajcie w swoich domach i nie ozdabiajcie sie w ten sposób, jak ozdabialy sie kobiety za czasów poganstwa! Odprawiajcie modlitwe, dawajcie jalmuzne, sluchajcie Boga i Jego Poslanca! O ludzie domu!* Bóg chce tylko odsunac od was brud i oczyszcic was calkowicie.

34. I wspominajcie to, co wam jest recytowane w waszych domach ze znaków Boga i z madrosci! Zaprawde, Bóg jest Przenikliwy, w pelni swiadomy!

35. Zaprawde - muzulmanie i muzulmanki, wierzacy i wierzace, prawdomówni i prawdomówne, cierpliwi i cierpliwe, pokorni i pokorne, dajacy jalmuzne i dajace jalmuzne, poszczacy i poszczace, zachowujacy czystosc i zachowujace, wspominajacy Boga czesto i wspominajace - przygotował dla was Bóg przebaczenie i nagrode ogromna.

36. Kiedy zdecydował Bóg i Jego Poslaniec jakas sprawe, to nie godzi sie ani wierzacemu, ani wierzacej, aby mieli inny wybór w tej sprawie. A kto nie slucha Boga i Jego Poslanca, ten zbladzil w sposób oczywisty.

37. A kiedy powiedziales temu, którego Bóg obdarzyl dobrodziejstwami i którego sam obdarzyles dobrodziejstwami: "Zatrzymaj przy sobie swoja zone i bój sie Boga!" - ty skrywales w swojej duszy to, co Bóg miał ujawnic, w obawie przed ludzmi; podczas gdy Bóg bardziej zasluhuje na to, aby sie Go obawiac. A kiedy Zas wywiazal sie wzgledem niej ze wszystkich swoich powinności, dalismy ja tobie za zone, aby wierni nie mieli zadnej trudności, jesli chodzi o zony i ich adoptowanych synów, kiedy wywiazala sie wzgledem nich ze swoich powinności. Rozkaz Boga ma byc spelniony!

38. Nie ma winy Proroka w tym, co nalozył na niego Bóg, zgodnie ze Swoim obyczajem ustanowionym przez Niego dla minionych pokolen. Rozkaz Boga jest rozstrzygnięciem zdecydowanym

39. dla tych, którzy przekazują posłannictwa Boga i obawiają sie Go; dla tych, którzy sie nie lekają nikogo innego, jak tylko Boga. Bóg wystarczy jako dobrze liczący!

40. Muhammad nie jest ojcem zadnego z waszych mezczyzn, lecz jest Poslancem Boga i pieczęcia proroków. Bóg jest o kazdej rzeczy wszechwiedzący!

41. O wy, którzy wierzycie! Wspominajcie Boga czestym wspominaniem!

42. Wyslawiajcie Go rano i wieczorem!

43. On jest Tym, który błogosławi was, jak i Jego aniołowie – aby wyprowadzić was z ciemności ku światłu. On jest łaskawym dla wierzących.
44. Powitaniem ich w Dniu, kiedy Go spotkają, będzie: "Pokój!" On przygotował dla nich szlachetną nagrodę.
45. O Proroku! My posłaliśmy ciebie jako świadka, zwiastuna radosnej nowiny i ostrzegającego,
46. nawołującego do Boga, za Jego zezwoleniem, i jako lampę oświetlającą.
47. Zwiastuj radosną wieść wierzącym, iż będa mieli wielką łaskę u Boga.
48. Nie słuchaj ani niewiernych, ani obłudników! Pozostaw ich obelgi i zaufaj Bogu! Wystarczy Bóg jako opiekun!
49. O wy, którzy wierzycie! Kiedy bierzecie za żony kobiety wierzące, następnie rozwódzicie się z nimi, zanim ich dotknęliście, to nie macie prawa wyznaczać im żadnego okresu oczekiwania. Dajcie im wyposażenie i odprawcie je w piękny sposób.
50. O Proroku! My uznaliśmy za dozwolone dla ciebie żony, którym dałeś wiano, i niewolnice, które ci darował Bóg jako zdobycz, i córki twojego stryja, i córki twoich ciotek ze strony ojca, i córki twojego wuja ze strony matki, i córki twoich ciotek ze strony matki, które wywedrowały razem z tobą; i kobiety wierzące, jeśli ona sama ofiaruje się Prorokowi, o ile Prorok zechce ją pojąć za żonę. To jest dozwolone tylko dla ciebie z wyłączeniem innych wiernych. My wiemy, co ustanowiliśmy dla nich w sprawie ich żon i ich niewolnic – tak abyś nie czuł się skrepowany. Bóg jest Przebaczający, Łaskawym!
51. Możesz odsunąć na później, którą chcesz spośród nich, a potem możesz przyjąć do siebie, którą chcesz i której zapragniesz spośród poprzednio odsuniętych. I nie popełnisz żadnego przewinienia. To jest najwłaściwsze, co możesz uczynić, aby uradować ich czy i aby się nie smuciły, i były zadowolone z tego, co im dasz – im wszystkim! Bóg wie, co jest w waszych sercach! Bóg jest Wszechwiedzący, Wspaniałomyślny!
52. Ponadto nie wolno już tobie brać innych kobiet ani też zamieniać je na żony, chociażby zachwyciła cię ich piękność, oprócz tych, które posiadała twoja prawica. Bóg śledzi pilnie każdą rzecz.
53. O wy, którzy wierzycie! Nie wchodźcie do domów Proroka na posiłek o niewłaściwej porze, jedynie wtedy, kiedy on wam na to pozwoli. Lecz kiedy jesteście zaproszeni, to wchodźcie. A kiedy spożyjecie posiłek, to się rozejdźcie, nie wdając się w poufale rozmowy. To mogłoby sprawić przykrość Prorokowi i on wstydziłby się was. Lecz Bóg nie wstydzi się prawdy. A kiedy prosicie je o jakiś przedmiot, to prosicie je spoza zasłony. To jest przyzwoitsze – dla waszych serc i dla ich serc. Nie należy obrażać Posłańca Boga i nie wolno posłubić jego byłych żon. Zaprawdę, to byłoby wobec Boga okropne!
54. Jeśli wy coś ujawnicie lub ukryjecie... to, zaprawdę, Bóg zna dobrze każdą rzecz!
55. Nie mają one żadnego grzechu, jeśli się pokazują swoim ojcom, ich synom i ich braciom, synom ich braci, synom ich siostr, ich żonom i ich niewolnicom. Bójcie się Boga!

56. Zaprawde, Bóg jest swiadkiem kazdej rzeczy! Zaprawde, Bóg i Jego aniolowie blogoslawia Proroka! O wy, którzy wierzycie! Módlcie sie za niego i pozdrawiajcie pozdrowieniem pokoju!

57. Zaprawde, tych, którzy obrazaja Boga i Jego Poslanca, przeklnie Bóg w tym zyciu i w zyciu ostatecznym; On przygotowal dla nich kare ponizajaca!

58. A ci, którzy obrazaja wierzacych i wierzace, gdy oni na to nie zasluzyli, biora na siebie hanbe i jawny grzech.

59. O proroku! Powiedz swoim zonom i swoim córkom, i kobietom wierzacych, aby sie szczelnie zakrywaly swoimi okryciami. To jest najodpowiedniejszy sposob, aby byly poznawane, a nie byly obrazane. A Bóg jest Przebaczajacy, Litosciwy!

60. Jesli obludnicy i ci, w których sercach jest choroba, jak i ci, którzy szerza niepokoje w M~ynie, nie zaprzestana swoich poczynan, to My pobudzimy ciebie do wystapienia przeciw nim. Wtedy oni pozostana z toba w sasiedztwie niewiele czasu.

61. przekleci! Gdziekolwiek sie znajda, zostana schwytani i zabici bez litosci;

62. zgodnie ze zwyczajem Boga ustanowionym dla minionych pokolen. A nie znajdziesz odmiany w zwyczaju Boga.

63. Zapytaja cie o Godzine. Powiedz: "Wiedza o niej jest u Boga!" A co moze cie o niej powiadomic? Byc moze, ta Godzina jest bliska!

64. Zaprawde, Bóg przeklal niewiernych i przygotowal dla nich ogien plonacy!

65. Beda tam przebywac na wieki. I nie znajda oni ani opiekuna; ani pomocnika.

66. W tym Dniu, kiedy ich twarze beda odwracane w ogniu, oni powiedza: "Biada nam! Gdybysmy sluchali Boga, gdybysmy sluchali Poslanca!"

67. I beda mówili: "Panie nasz! Sluchalismy naszych naczelników i naszych wielkich, oni nas sprowadzili z drogi!"

68. I powiedza: "Panie nasz! Daj im podwójna kare i przeklnij ich przeklenstwem wielkim!"

69. O wy, którzy wierzycie! Nie badzcie jak ci, którzy obrazili Mojzesza! Bóg uczynil go niewinnym tego, co oni mówili, i byl on w poszanowaniu u Boga.

70. O wy, którzy wierzycie! Bójcie sie Boga i mówcie proste slowa!

71. I On ulepszy wasze dzialania i przebaczy wam wasze grzechy. A kto slucha Boga i Jego Poslanca, ten zdobedzie w nagrode wielkie szczescie.

72. Zaofiarowalismy depozyt niebiosom, ziemi i góróm, lecz one odmówily noszenia go i przestraszyly sie; poniósl go czlowiek - on przeciez jest niesprawiedliwy i nieswiadomy -

73. zeby Bóg mógł ukarac obludników i obludnice, balwochwalców i balwochwalczyne, i mógł zwrócic sie ku wierzacych - mezczyznom i kobietom. Bóg jest Przebaczajacy, Litosciwy!

SURA 34. SABA (SABEJCZYCY)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Chwała niech będzie Bogu, do którego należy wszystko, co jest w niebiosach i na ziemi! Chwała Jemu w życiu ostatecznym! On jest Madry, Świadomy!
2. On wie, co wchodzi w ziemię i co z niej wychodzi; co schodzi z nieba i co się ku niemu wznosi. On jest Litosciwy, Przebaczący!
3. Mówią ci, którzy nie uwierzyli: "Nie przyjdzie na nas Godzina!" Powiedz: "Tak! Ona z pewnością na was przyjdzie, na mojego Pana, znającego to, co skryte!" Nie skryje się przed Nim nawet ciezar pyłku, ani w niebiosach, ani na ziemi; ani mniejsze od tego, ani większe, co by nie było w Księdze jasnej!
4. - aby wynagrodzić tych, którzy uwierzyli i czynili dobre dzieła. Otrzymają oni przebaczenie i zaopatrzenie szlachetne.
5. A tych, którzy usiłują osłabić Nasze znaki, czeka kara bolesnej meki.
6. I zobacz ci, którym została dana wiedza, iż to, co zesłał tobie twój Pan, jest prawda i prowadzi prosto ku drodze Potężnego, Godnego Chwały!
7. I mówią ci, którzy nie uwierzyli: "Czy mamy wam wskazać człowieka, który wam obwieści, że kiedy się rozpadniecie całkowicie, to pojawicie się w nowym stworzeniu?"
8. Czy wymyślił on na Boga kłamstwo, czy jest on opętany przez dzinny? Ale ci, którzy nie wierzą w życie ostateczne, beda cierpieć całkowicie zablakani.
9. Czyż oni nie widzieli tego, co jest przed nimi i co jest za nimi, w niebie i na ziemi? Jeśli zechcemy, to sprawimy, iż pochłonie ich ziemia, albo też spuścimy na nich płat nieba. Zaprawdę, w tym jest znak dla każdego sługi nawracającego się!
10. Dalismy Dawidowi łaskę pochodzącą od Nas: "O góry i wy, ptaki, głoscie chwale Boga razem z nim!" I zmiekczyliśmy dla niego żelazo:
11. "Sporządzaj kolczugi! Wymierzaj uważnie ich oczka!" I czyniecie dobro! Zaprawdę, Ja widzę jasno, co czynicie!
12. A Salomonowi podporządkowaliśmy wiatr. Ten poranny dał przez miesiąc i ten wieczorny dał przez miesiąc. I spowodowaliśmy, iż popłynęło dla niego źródło miedzi. A wśród dzinnów były takie, które pracowały dla niego, za pozwoleniem Boga. A którykolwiek z nich odchyliłby się od Naszego rozkazu, to dalibysmy mu zakosztować ognia piekielnego.
13. I robili dla niego, co on chciał: sanktuaria i posagi, misy jak sadzawki i kotły solidnie stojące. O rodzie Dawida - czyniecie dzięki! Lecz nieliczni z Moich sług są wdzięczni!
14. A kiedy postanowiliśmy, iż umrze, to na jego śmierć wskazało dzinnom tylko pełzające zwierze ziemi, które podgryzło jego łaskę. A kiedy on upadł, wtedy dzinny jasno pojęły, że gdyby знаły to, co skryte, to nie pozostawiałyby w ponizającej karze.
15. Dla ludu Saba w ich miejscu zamieszkania był pewien znak: dwa ogrody z prawej strony i dwa - z lewej: "Jedźcie z zaopatrzenia waszego Pana i dziękujcie Mu! Jest to kraina przyjemna, a Pan Przebaczący!"

16. Oni jednak odwrócili się. Posłaliśmy wtedy na nich powódz z Al-Arim i zamieniliśmy ich dwa ogrody na dwa inne ogrody, posiadające gorzkie owoce: tamaryszki i kilka drzew lotosu.

17. Tak zapłaciliśmy im za to, iż oni nie uwierzyli. Czy My wynagradzamy w ten sposób kogokolwiek oprócz niewiernych?

18. Miedzy nimi i miedzy miastami, które poblogoslawiliśmy, umieszciliśmy miasta łatwo widoczne i wymierzylismy czas podróży: "Podróżujcie miedzy nimi przez noce i dni - bezpiecznie!"

19. Lecz oni powiedzieli: "Panie nasz! Powieksz odległości, jakie przemierzamy!" I oni wyrzadzili krzywdę sobie samym. I uczyniliśmy ich przedmiotem opowiadań, lecz rozerwalismy ich na strzepy. Zaprawde, w tym są znaki dla każdego cierpliwego, wdzięcznego!

20. Iblis sprawdził na nich swoją myśl i oni poszli za nim, oprócz nielicznych spośród wierzących.

21. Miał on nad nimi władzę tylko po to, abysmy mogli rozpoznać tych, którzy wierzą w życie ostateczne, od tych, którzy w nie powatpiewają. A twój Pan strzeże każdej rzeczy.

22. Powiedz: "Wzywajcie tych, których uznajecie poza Bogiem! Oni nie władają nawet cieżarem pyłku, ani w niebiosach, ani na ziemi. Oni nie mają tam żadnego uczestnictwa ani też Bóg nie ma wśród nich pomocnika."

23. Nie pomoże przed Nim żadne wstawiennictwo, oprócz wstawiennictwa za tymi, na kogo On się godzi. A kiedy strach zostanie oddalony od ich serc, oni powiedzą: "Co powiedział wasz Pan?" Powiedzą: "Prawde!" On jest Wyniosły, Wielki!

24. Powiedz: "Kto wam daje zaopatrzenie z niebios i ziemi?" Powiedz: "Bóg. Zaprawde, my lub wy albo jesteśmy na drodze prostej, albo też jesteśmy w błędzie oczywistym!"

25. Powiedz: "Was nie zapytają o to, co my uczyniliśmy grzesznego, ani nas nie zapytają o to, co wy czynicie."

26. powiedz: "Nasz Pan zbierze nas wszystkich, potem osadzi nas według prawdy. On przecież jest Sedzią, Wszechwiedzącym!"

27. Powiedz: "Pokażcie mi tych, których dodawaliscie Jemu jako współtowarzyszy!" Ależ nie! On jest Bogiem Poteznym, Madrym!

28. Posłaliśmy cie do wszystkich ludzi jako zwiastuna radosnej wieści i ostrzegającego. Lecz większość ludzi nie wie.

29. Oni mówią: "Kiedy się spełni ta obietnica, jeśli jesteście prawdomówni?"

30. Powiedz: "Wy macie obietnice Dnia, którego nie będziecie mogli ani opóźnić o godzinę, ani przesunąć naprzód."

31. Ci, którzy nie uwierzyli, powiedzieli: "My nie uwierzymy ani w ten Koran, ani w to, co było objawione przed nim!" O gdybys ty widział, kiedy niesprawiedliwi będą postawieni przed swoim Panem, jakie słowa będą kierować jedni do drugich! Ci, którzy będą ponizeni, powiedzą do tych, którzy się wbijali w pychę: "Gdyby nie wy, to bylibysmy wierzącymi!"

32. Powiedzą ci, którzy w pychę się wbijali, do tych, którzy byli ponizeni: "Czyż to my odsunelismy was od drogi prostej, kiedy ona przyszła do was? Przeciwnie, wy bylicie grzesznikami!"

33. I powiedzieli ci, którzy byli ponizeni do tych, którzy wbijali sie w pyche: "Przeciwnie! To wasza chytrosc noca i dniem nakazywala nam, abysmy nie wierzyli w Boga i abysmy czynili Jemu podobnych!" I oni beda napelnieni skrytym zalem, kiedy zobacza kare. I nalozylismy obroze na szyje tych, którzy nie uwierzyli. Czyz nie zostalo im zaplacone tylko za to, co czynili?

34. I kiedykolwiek wyslalismy do jakiegos miasta ostrzegajacego, ci, którzy tam zyli w dobrobycie, mówili: "Zaprawde, my nie wierzymy w to, z czym zostaliscie poslani!"

35. I powiedzieli: "My jestesmy bardziej zasobni w bogactwa i dzieci i nie bedziemy poddani karze."

36. Powiedz: "Zaprawde, Pan mój daje hojne zaopatrzenie temu, komu chce, i On je wymierza. Lecz wiekszosc ludzi nie wie."

37. Bogactwa wasze i wasze dzieci niewiele przybliza was do Nas, ale przybliza tych, którzy wierza i czynia dobro. Dla nich bedzie zaplata podwójna za to, co uczynili. Oni beda przebywac w wynioslych komnatach, bezpieczni.

38. A ci, którzy staraja sie oslabic Nasze znaki, zostana przedstawieni do kary.

39. Powiedz: "Zaprawde, mój Pan daje hojne zaopatrzenie, komu chce ze Swoich slug - i je wymierza. A jesli wy rozdacie coskolwiek, to On wam to zwróci. On jest najlepszym z zaopatrujacych!"

40. W Dniu, kiedy On zbierze wszystkich razem, powie do aniolów: "Czy oni was czcili?"

41. Powiedza: "Chwala niech bedzie Tobie! Ty jestes naszym opiekunem poza nimi. Przeciwnie! Oni oddawali czesc dzinnom; wiekszosc wierzyła w nich."

42. I tego Dnia nie bedziecie mogli jedni drugim ani pomóc, ani zaszkodzic. I My powiemy do tych, którzy byli niesprawiedliwi: "Zakosztujcie kary ognia, który uwazaliscie za klamstwo!"

43. A kiedy sa im recytowane Nasze znaki, jako jasne dowody, oni mówia: "To przeciez tylko czlowiek, który chce nas odsunac od tego, co czcili nasi ojcowie." I mówia: "To jest tylko zmyślone klamstwo!" I mówia ci, którzy nie uwierzyli, o prawdzie, kiedy ona do nich przyszła: "To sa czary oczywiste!"

44. I nie dalismy im zadnych ksiag, które by studiowali, ani tez nie poslalismy do nich, przed toba, zadnego ostrzegajacego.

45. A ci, którzy byli przed nimi, tez zadawali klam* i nie osiagneli ani dziesiatej czesci tego, co My im dalismy. I za klamców uznali Naszych poslanców. Jakiez wiec bylo Moje oburzenie!

46. Powiedz: "Ja pouczam was tylko o jednym: Stawajcie przed Bogiem, po dwóch lub pojedynczo, potem zastanawiajcie sie! Wasz towarzysz nie jest opetany przez dzinny. On was tylko ostrzega przed straszną karą."

47. Powiedz: "Ja nie zadam od was zadnej zapłaty - to wy ja otrzymacie. Moja zaplata jest tylko u Boga. On jest swiadkiem kazdej rzeczy!"

48. Powiedz: "Zaprawde, mój Pan poraza prawda. On jest doskonaly znawca rzeczy ukrytych."

49. powiedz: "Przyszła prawda! Nie pojawi sie falsz i nie powróci!"

50. powiedz: "Jesli zbladzielam, to zbladzielam tylko przeciw sobie samemu. A jesli ide droga prosta, to dzieki temu, co objawil mi mój Pan. Zaprawde, On jest Slyszy, Bliski!"
51. O, gdybys mógł zobaczyc, jak beda przerazeni, I kiedy juz nie znajda zadnej ucieczki i zostana pochwyceni z bliska!
52. I beda mówic: "My wierzymy w Niego!" Lecz jak oni moga osiagnac wiare z tak dalekiego miejsca?
53. Nie uwierzyli oni przeciez w Niego przedtem, tylko z daleka snuli przypuszczenia na temat tego, co skryte.
54. I bedzie ustawiona przegroda miedzy nimi a tym, czego pragneli, tak jak bylo z im podobnymi dawniej. Zaprawde, oni byli w glebokim zwatpieniu.

SURA 35. FATIR OR MALAIKA (STWÓRCA)

W imie Boga Milosierznego i Litosciwego

1. Chwala Bogu, Stwórcy niebios i ziemi, który uczynil aniolów poslancami posiadajacymi skrzydla - dwa, trzy lub cztery. On powieksza w stworzeniu to, co chce. Bóg jest nad kazda rzecz wszechwladny!
2. Czegokolwiek Bóg udzieli ludziom ze Swego milosierdzia, tego nikt nie powstrzyma; i cokolwiek On powstrzyma, tego nikt nie zesle po Nim. On jest Potezny, Madry!
3. O ludzie! Przypomnijcie sobie dobroc Boga wzgledem was! Czy jest jakis stwórca poza Bogiem? On wam daje zaopatrzenie z nieba i z ziemi. Nie ma boga, jak tylko On! Jakze wiec mozecie byc odwrócenii?
4. Jesli oni uwazaja cie za klamce, to przeciez juz przed toba inni poslancy byli uwazani za klamców. Do Boga sa sprowadzane wszystkie sprawy.
5. O ludzie! Zaiste, obietnica Boga jest prawda! Niech was nie zwodzi zycie tego swiata i niech nie zwiedzcie was zwodziciel wzgledem Boga!
6. Zaprawde, szatan jest dla was wrogiem! Uwazajcie go wiec za wroga. On wzywa tylko swoich stronników, aby byli mieszkancami ognia plonacego.
7. Tych, którzy nie uwierzyli, czeka kara straszna. A tych, którzy uwierzyli i pelnili dobre dziela, czeka przebaczenie i nagroda wielka.
8. A co bedzie z tym, którego zle dzialanie zostalo upiekszone i on sam uzna je za piekne? Zaprawde, Bóg sprowadza z drogi, kogo chce, i prowadzi droga prosta, kogo chce. Niech wiec nie rozwodzi sie w smutkach twoja dusza nad nimi! Zaprawde, Bóg wie dobrze, co oni czynia!
9. Bóg jest Tym, który posyla wiatry i one wzburzaja chmury; wtedy pedzimy je ku martwej krainie i ozywiamy przez to ziemie po jej smierci. Takie jest zmartwychwstanie!
10. Kto pragnie potegi - to potega jest w calosci u Boga. Do Niego wznosi sie dobre slowo i czyn pobożny; On je wywyzsza. A tych, którzy knuja podstepnie zle czyny, czeka kara straszna, a podstep ich spelnie na niczym.
11. Bóg stworzyl was z prochu, potem z kropli nasienia; nastepnie uczynil was parami. I zadna istota zenska nie nosi i nie wydaje na swiat, jak tylko za Jego wiedza. I nie przedluzajcie zycia

dlugowiecznemu, i nic sie z niego nie skraca wbrew temu, co jest w Ksiedze. Zaprawde, to dla Boga jest latwe!

12. I nie sa jednakowe dwa morza: jedno - slodkie, o dobrym smaku, przyjemne do picia, drugie - slone, gorzkie. I z kazdego zywicie sie swiezym miesem, i wydobywacie ozdoby, które nosicie. Widzisz tam statki prujace je, zebyscie mogli poszukiwac Jego laski. Byc moze, bedziecie wdzieczni!

13. On wprowadza noc w dzien i On wprowadza dzien w noc. On podporzadkowal slonce i ksiezyc - wszystko plynie do wyznaczonego kresu. To jest Bóg - wasz Pan! Do Niego nalezy królestwo; a ci, których zzywacie poza Nim, nie posiadaja nawet luski pestki daktyla.

14. Jesli ich wezwiecie, to oni wcale nie uslysza waszej modlitwy; a jesliby nawet uslyszeeli, to by wam nie odpowiedzieli; a w Dniu Zmartwychstania oni wyrzekna sie wspóltowarzystwa. I nikt nie moze ciebie powiadomic tak jak Ten, który jest doskonale swiadomy.

15. O ludzie! Wy potrzebujecie Boga, a Bóg jest Bogaty, Godny Chwaly!

16. Jesli On zechce, to was zabierze, a sprowadzi nowe stworzenie.

17. To dla Boga nie jest wielka rzecz.

18. I nie poniesie zadna niosaca ciezar ciezaru drugiej; a jesli nawet jakas przygnieciona ciezaem wezwie pomocy do poniesienia go, to nikt jej w tym nie ulzy - nawet gdyby to byl krewny. Ty tylko ostrzegasz tych, którzy sie boja swego Pana z powodu tego, co jest skryte, i którzy odprawiaja modlitwe. A ten, kto sie oczyszcza, to oczyszcza sie dla siebie samego. Do Boga zmierza wedrowanie.

19. Niewidomy nie jest równy temu, który widzi;

20. ani ciemnosci i swiatlo,

21. ani cien i zar slonca;

22. nie sa równi zywi i umarli. Zaprawde, Bóg daje slyszec, komu chce, lecz ty nie mozesz sklonic do slyszania tych, którzy sa w grobach

23. - ty, jestes tylko ostrzegajacym.

24. My poslalismy ciebie z prawda, jako zwiastuna i jako ostrzegajacego. I nie ma zadnego narodu, do którego by nie przyszedl ostrzegajacy.

25. A jesli cie uznaja za klamce, to przeciez klam zadawali juz ci, którzy byli przed nimi. Do nich przychodzili ich poslancy z jasnymi dowodami i z Psalmami, i Ksiega dajaca swiatlo.

26. Potem pochwycilem tych, którzy nie uwierzyli. I jakiez bylo Moje oburzenie!

27. Czy nie widziales, iz Bóg zeslal z nieba wode; i My sprawilismy dzieki niej, iz wyrosly owoce o różnych kolorach? A góry poznaczone sa pasmami - bialymi i czerwonymi, o różnych odcieniach i kruczoczarne.

28. A wśród ludzi i zwierzat, i trzód tez sa różne kolory. Przeciez obawiaja sie Boga jedynie ludzie mdrzy sposród Jego slug. Zaprawde, Bóg jest Potezny, Przebaczajacy!

29. Zaprawde, ci, którzy recytuja Ksiege Boga, ci, którzy odprawiaja modlitwe, ci, którzy rozdaja z tego, czym ich obdarzalismy, skrycie lub jawnie, ci spodziewaja sie zysku, który nie przepadnie.

30. Bóg będzie mógł dać im pełną zapłatę i zwiększyć swoją łaskę. Zaprawdę, On jest Przebaczający, Wdzięczny!
31. To, co objawiliśmy tobie z Księgi, jest prawda potwierdzająca prawdziwość tego, co przed nim zostało objawione. Zaprawdę, Bóg jest w pełni świadomy i doskonale widzący swoje sługi!
32. Potem daliśmy Księgę w dziedzictwo tym, których wybraliśmy spośród Naszych sług: wśród nich są niesprawiedliwi dla samych siebie; wśród nich są umiarkowani i wśród nich są wyprzedzający innych dobrymi uczynkami, spełnianymi za zezwoleniem Boga. To jest wielka łaska!
33. Oni wejdą do Ogrodów Edenu; tam będą ozdobieni bransoletami ze złota i pereł, a szaty ich będą z jedwabiu.
34. I będą mówili: "Chwała niech będzie Bogu, który oddalił od nas smutek! Zaprawdę, nasz Pan jest Przebaczający, Wdzięczny!"
35. On jest Tym, który umieścił nas, ze swojej łaski, w siedzibie trwałego przebywania. Nie dotknie nas tam ani trud, ani zmęczenie."
36. A tych, którzy nie uwierzyli, czeka ogień Gehenny. I nie zostanie postanowione, aby umarli, ani też nie doznają ulgi od meki. W ten sposób placimy każdemu niewiernemu.
37. I będą tam krzyczeć: "Panie nasz, wyprowadz nas! Bedziemy czynić dobro, nie to, co czyniliśmy!" Czyż nie daliśmy wam dość długiego życia, tak iżby mógł się opamiętać ten, kto się zastanawiał? I przychodził do was ostrzegający. Zakosztujcie więc! Dla niesprawiedliwych nie będzie żadnego pomocnika!
38. Zaprawdę, Bóg zna to, co skryte w niebiosach i na ziemi! On wie dobrze, co kryją piersi!
39. On jest Tym, który uczynił was namiestnikami na ziemi. A kto nie wierzy, to jego niewiara zwróci się przeciw niemu. Niewiara tych, którzy nie wierzą, tylko powiększa nienawiść ich Pana; niewiara tych, którzy nie wierzą, tylko powiększa ich zgubę.
40. Powiedz: "Czy widzieliście waszych współtowarzyszy, których wzywacie poza Bogiem? Pokażcie mi, co oni stworzyli na ziemi? Albo czy oni mają uczestnictwo w niebiosach? Albo czy daliśmy im Księgę, aby mieli z niej jasny dowód?" Przeciwnie! To, co sobie wzajemnie przyrzekają, niesprawiedliwi, to tylko złuda!
41. Zaprawdę, Bóg podtrzymuje niebiosy i ziemię, aby nie ustaly. A jeśliby one ustaly, to nieutrzymałby ich nikt poza Nim. On jest Wspaniałomyślny, Przebaczający!
42. Oni przysięgali na Boga najuroczystsza przysięga, iż jeśli przyjdzie do nich ostrzegający, to będą na prostszej drodze niżeli jakkolwiek z narodów. Ale kiedy przyszedł do nich ostrzegający, to tylko powiększyło ich wstępek,
43. dumę na ziemi i złośliwy podstęp. Ale złośliwy podstęp otacza tylko tych, którzy się do niego uciekają. Czyż oni patrzą jedynie na zwyczaj przodków? Ale ty nie znajdziesz w zwyczaju Boga żadnej zmiany! I nigdy nie znajdziesz w zwyczaju Boga żadnego odchylenia!
44. Czyż oni nie wędrowali po ziemi i nie widzieli, jaki był ostateczny koniec tych, którzy byli przed nimi i byli mocniejsi pod względem siły? Lecz nic nie jest w stanie sprowadzić Boga do niemocy, ani w

niebiosach, ani na ziemi. Zaprawde, On jest Wszechwiedzacy,
Wszechwladny!

45. A jesliby Bóg chcial karac ludzi za to, co oni dokonali, to nie pozostawilby na powierzchni ziemi zadnej istoty zyjacej . Lecz On daje im zwloke do oznaczonego terminu. A kiedy nadejdzie ich termin... zaprawde, Bóg jasno widzi Swoje slugi!

SURA 36. YA SIN (JA SIN)

W imie Boga Milosierneho i Litosciwego

1. Ja. Sin.
2. Na Koran pelen madrosci!
3. Zaprawde, ty jestes wsród poslanców
4. na drodze prostej!
5. Oto objawienie Poteznego, Litosciwego,
6. dane ci, abys ostrzegal lud, którego ojcowie nie byli ostrzegani, sa wiec niedbali:
7. Sprawdzilo sie juz slowo nad wiekszoscia z nich, lecz oni nie wierza.
8. My nalozyalismy na ich szyje obroze az do podbródków, tak iz glowy ich sa podniesione nieruchomo.
9. I umiescilismy przed nimi przegrode i za nimi przegrode; w ten sposób zakrylismy ich i oni nie widza.
10. I wszystko im jedno, czy ty ich ostrzegasz, czy ich nie ostrzegasz: oni nie wierza.
11. Ty mozesz ostrzegac tylko tego, który postepuje za napomnieniem i który obawia sie Milosierneho z powodu tego, co jest ukryte. Uraduj go wiec wiescia o przebaczeniu i szlachetnej nagrodzie.
12. Zaprawde, My przywracamy do zycia umarlych i zapisujemy, co oni przygotowali pierwiej i co pozostawili; i kazda rzecz wyliczylismy w jasnym rejestrze.
13. I przytocz im przypowieść o mieszkancach miasta, kiedy przybyli do niego poslancy.
14. Oto poslalismy ich dwóch, lecz oni uznali ich za klamców; wtedy wsparlismy ich trzecim. I powiedzieli: "Oto zostalismy poslani do was."
15. Powiedzieli: "Wy przeciez jestescie tylko smiertelnikami, podobnie jak my. Milosierny nie zeslal niczego, wy tylko klamiecie!"
16. Powiedzieli: "Pan nasz wie, ze zostalismy do was wyslani,
17. mamy jedynie obowiazek jasnego obwieszczenia."
18. Powiedzieli: "Mamy dla was zla wtórze. Jesli nie zaprzestaniecie, to my was ukamienujemy; i niezawodnie dotknie was od nas kara bolesna."
19. Powiedzieli: "Wasza zla wrórze niech pozostanie z wami. A skoro jestescie napomnieni... Lecz wy jestescie ludzmi występnymi."
20. I przybyl wtedy pewien czlowiek, pospiesznie biegnac z konca miasta, i powiedzial: "O ludzie! Idzcie za tymi wyslannikami!"

21. Idźcie za tymi, którzy nie zadają od was żadnej zapłaty i którzy są na drodze prostej!
22. Dlaczego nie miałbym czcić Tego, który mnie stworzył i do którego zostaniecie sprowadzeni?
23. Czyż mam brać sobie bogów poza Nim? Jeśli Miłosierny zechce dotknąć mnie jakimś złem, to nic mi nie pomoże ich wstawienictwo i oni mnie nie zbawia.
24. Zapewne byłbym wtedy w jawnym zablądzeniu.
25. Zaprawdę, ja uwierzyłem w waszego Pana! Słuchajcie mnie!"
26. Powiedziano mu: "Wejdz do Ogrodu!" On powiedział: "O, jeśliby mój lud wiedział,
27. że mój Pan mi przebaczył i umieścił mnie między tymi, którzy zostali uhonorowani!"
28. I po nim nie posłaliśmy już przeciw jego ludowi żadnego wojska z niebios ani nie mamy zamiaru posyłać.
29. I był tylko jeden krzyk - i oto oni zgasli!
30. O, jakie zasmucenie dla sług! Żaden posłaniec nie przychodzi do nich, żeby się z niego nie wysmiewali.
31. Czyż oni nie widzieli, ile pokoleń wytraciliśmy przed nimi? i że oni już do nich nie powrócą?
32. Lecz wszyscy razem zostaną przed Nami postawieni!
33. I znakiem dla nich - ziemia umarła; ożywilismy ją i wyprowadziliśmy z niej ziarno, które oni jedzą.
34. I uczyniliśmy na niej ogrody z drzewami palmowymi i winną latorosla, i sprawiliśmy, iż wytryskają z niej źródła,
35. ażeby mogli jeść jej owoce i to, co wypracują ich ręce. Czyż mogą nie być wdzięczni?
36. Chwała niech będzie Temu, który stworzył wszystkie pary, jakie wydaje ziemia i oni sami, i te, których oni nie znają.
37. I znakiem dla nich - noc. My zdejmujemy z niej dzień i oto oni są w ciemnościach.
38. I słońce - ono płynie do swego stałego miejsca. To jest ustanowienie Potężnego, Wszechwiedzącego!
39. I księżyc - ustanowiliśmy dla niego stację, aż staje się podobny do suchej galezi palmowej.
40. I ani słońcu nie wolno doganiać księżyca, ani też noc nie wyprzedzi dnia; i wszystko zegluguje po orbicie.
41. I znakiem dla nich - iż nosiliśmy ich potomstwo na statku załadowanym.
42. I stworzyliśmy dla nich podobny do niego, na który oni wsiadają.
43. Jeśli zechcemy, potopimy ich i oni nie znajdą pomocnika; i będą uratowani
44. jedynie dzięki Naszemu miłosierdziu, by do pewnego czasu cieszyć się życiem.

45. Kiedy im mówią: "Bójcie się tego, co jest przed wami, i tego, co jest za wami; być może doznacie miłosierdzia..."

46. A jednak żaden spośród znaków ich Pana nie przychodzi do nich, żeby się od niego nie odwrócili.

47. A kiedy się im mówi: "Rozdawajcie z tego, czym obdarzył was Bóg!", to ci, którzy nie wierzą, mówią do tych, którzy wierzą: "Czyż my mamy karmić tych, których mógłby nakarmić Bóg, jeśliby zechciał? Wy jesteście tylko w jawnym błędzie!"

48. I oni mówią: "A kiedy się spełni ta obietnica, jeśli jesteście prawdomówni?"

49. Nie będę wiele czekać; tylko jeden krzyk ich pochwyci, kiedy jeszcze będą się sprzeczać.

50. I nie będą oni w stanie przygotować żadnego polecenia ani też powrócić do swoich rodzin.

51. I żadna w trąbę! I oto oni, z grobów, do swojego Pana pośpiesza i

52. Powiedzą: Biada nam! " Kto nas wyrwał z naszego miejsca spoczynku? Oto co obiecał Miłosierny. I prawdę mówili posłancy!"

53. I będzie tylko jeden krzyk. I oto oni wszyscy zostaną przed Nami postawieni.

54. I tego Dnia żadna dusza nie dozna w niczym niesprawiedliwości. Będziecie wynagrodzeni tylko za to, co czyniliście.

55. Zaprawdę, mieszkańcy Ogrodu tego Dnia będą się jedynie radować.

56. Oni i ich żony będą wypoczywać w cieniu na ozdobnych łóżach.

57. Będzie tam dla nich owoce i będą mieli wszystko, czego żądają.

58. "Pokój!" - słowo od Pana łaskawego.

59. Trzymajcie się z dala dzisiaj, o wy, grzesznicy!

60. Czyż wam nie nakazałem, o synowie Adama: "Nie czcicie szatana! Zaprawdę, on jest wrogiem jawnym!"

61. Czciecie Mnie! - to jest droga prosta!"

62. Szatan sprowadził z drogi mnóstwo spośród was. Czyż nie mieliście rozumu?

63. Oto Gehenna, która nam została obiecana!

64. Palcie się w niej dzisiaj za to, iż nie wierzyliście!

65. Dzisiaj My nakładamy pieczęć na ich usta, lecz mówią ich rece i ich nogi świadczą o tym, co oni zarobili.

66. A jeśli byśmy chcieli, to starlibyśmy ich oczy; i oni rzuciliby się na poszukiwanie drogi, lecz jakżeby mogli widzieć?

67. I jeśli byśmy chcieli, to przemienilibyśmy ich na miejscu, wtedy oni nie mogliby ani odejść, ani powrócić.

68. A komu My dajemy długie życie, to pochylamy jego postać. Czyż oni nie rozumieją?

69. My nie nauczyliśmy go poezji* - to by nie było dla niego odpowiednie. To jest tylko napomnienie i Koran jasny,

70. jako ostrzeżenie dla każdego żyjącego i aby ziszcilo się słowo wobec niewiernych.

71. Czyż oni nie widzieli, iż My stworzyliśmy dla nich, między tym, co stworzyły Nasze ręce – trzody, których są posiadaczami?

72. I poddaliśmy im je: jedne z nich służą im do jazdy wierzchem, a inne jako pożywienie.

73. Maja też z nich inne korzyści, jak i napoje. Czyż mogą nie być wdzięczni?

74. Jednak oni wzięli sobie bogów poza Bogiem. Być może, oni będą wspomoczeni?!

75. Lecz oni nie mogą udzielić im pomocy, chociażby byli zastępem dla nich przygotowanym.

76. Niech cię nie zasmuca ich słowo! My wiemy, co oni ukrywają i co ujawniają.

77. Czyż nie widział człowiek, jak stworzyliśmy go z kropli nasienia? I oto on jest jawnym przeciwnikiem!

78. I przytacza Nam przykład, a zapomniał o swoim stworzeniu. Mówi on: "Kto ożywi kości, kiedy one są zetłale?"

79. Powiedz: "Ożywi je Ten, kto stworzył je po raz pierwszy. On o wszelkim stworzeniu jest wszechwiedzący!"

80. On jest Tym, który przygotował dla was ogień z zielonego drzewa, i oto wy zapalacie z niego."

81. Czyż Ten, który stworzył niebiosy i ziemię, nie jest w mocy stworzyć do nich podobnych? Tak! On jest Stworzycielem, Wszechwiedzącym!

82. Jego rozkaz – kiedy On chce jakiejś rzeczy – zawiera się w słowie: "Bądź!" – i ona jest.

83. Chwała niech będzie Temu, w którego reku jest władza królewska nad każdą rzeczą! Do Niego będziecie sprowadzeni!

SURA 37. AS-SAFFAT (SZEREGI)

W imię Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. Na tych, którzy stoja w szeregach,

2. i tych, którzy odpędzają gwałtownie,

3. i tych, którzy recytują napomnienie!

4. Zaprawdę, wasz Bóg jest Jeden!

5. Pan niebios i ziemi, i tego, co jest między nimi, i Pan wschodów!

6. Oto ozdobiliśmy najniższe niebo ozdobą z gwiazd,

7. również dla ochrony przed wszelkim szatanem buntownikiem.

8. Oni nie mogą przysłuchiwać się najwyższej radzie; razeni ze wszystkich stron,

9. są odpędzani; i dla nich będzie kara nieustanna;

10. chyba że któryś z nich uchwyci jakiś fragment, lecz wtedy idzie w ślad za nim płomień przenikający.

11. Zapytaj wiec ich: Czy oni sa silniejsi w budowie fizycznej od innych, których stworzyliśmy? My przeciez stworzyliśmy ich z lepkiej gliny.
12. Tak ty sie dziwisz, a oni sie wysmiewaja!
13. I kiedy im sie przypomina, oni sobie nie przypominaja,
14. a kiedy widza znak, to sie wysmiewaja;
15. i mówia: "To sa czary oczywiste!"
16. Czyz kiedy pomrzemy i kiedy sie staniemy prochem i koscmi, czyz naprawde zostaniemy wskrzeszeni,
17. my i nasi praojcowie?"
18. Powiedz: "Tak! I bedziecie pokorni!"
19. I bedzie tylko jeden krzyk, i wtedy zobacza,
20. i powiedza: "Biada nam! To jest Dzień Sadu!"
21. To jest Dzień Rozstrzygnięcia, który uznaliscie za kłamstwo!
22. Zbierzcie tych, którzy byli niesprawiedliwi, i ich zony, i to, co oni czcili
23. poza Bogiem, i poprowadzcie ich ku drodze do piekla!
24. Zatrzymajcie ich, bo beda zapytani:
25. "Cóż z wami? Nie pomagacie sobie wzajemnie?"
26. Przeciwnie! Oni dzisiaj sa calkowicie poddani.
27. Zblizaja sie do siebie i pytaja jeden drugiego.
28. Oni mówia: "Wy przeciez przychodziliście do nas z prawej strony. "
29. Ci powiedza: "Nie, przeciwnie, wy nie byliscie wierzacymi
30. i my nie mielismy nad wami zadnej wladzy; byliscie ludem buntowników.
31. Sprawdzilo sie na nas slowo naszego Pana, - my, z pewnoscia, zakosztujemy!
32. My wiec zaprowadzilismy was na bezdroza, bo sami bylismy bladzacymi."
33. I oto oni, tego Dnia, beda współuczestnikami w karze.
34. Oto w ten sposób postepujemy z grzesznikami!
35. Zaprawde, kiedy im mówiono: "Nie ma boga, jak tylko Bóg!" - oni wbijali sie w pyche.
36. Mówili: "Czyz porzucimy naszych bogów dla jakiegos opetanego poety?"
37. Wcale nie! On przyszedl z prawda i potwierdzil prawdziwosc poslanców.
38. Wy na pewno zakosztujecie kary bolesnej!
39. Bedzie wam zaplacone tylko za to, co czyniliscie.
40. Z wyjatkiem slug Boga, szczerze oddanych.
41. Dla nich bedzie zaopatrzenie znane:

42. owoce; i beda uhonorowani
43. w Ogrodach szczesliwosci,
44. spoczywajac na lozach, zwrócení twarzami ku sobie.
45. Beda wokół nich krazyc z pucharem napoju ze zródla
46. czystego - rozkoszy dla pijacych.
47. Nie powoduje on zamroczenia ani nie doznaia od niego znuzenia.
48. I przy nich beda dziewice skromnie patrzace, o duzych oczach,
49. podobne do perel ukrytych.
50. Beda podchodzic jedni do drugich, zadajac sobie wzajemnie pytania.
51. Jeden z nich powie: "Mialem towarzysza, który mówił:
52. TCzy ty jestes sposród tych, którzy przyjmują prawde?
53. Czy kiedy pomrzemy i kiedy staniemy sie prochem i koscmi, to czy
bedziemy sadzeni?"
54. I powie: "Czy zechcecie popatrzyc w dół?"
55. Wtedy on przyjrzy sie i zobaczy swego towarzysza w srodku piekla.
56. I powie: "Na Boga! Ty mnie omal nie zgubiles.
57. Gdyby nie dobroc mojego Pana, to na pewno bylbyrn wśród skazanych.
58. Czyz my nie pomarlismy
59. nasza pierwsza smiercia i nie spotkala nas kara?"
60. Zaprawde, to jest ogromne osiagniecie!
61. Dla czegos podobnego niech pracuja pracujacy.
62. Czyz to jest lepsze jako ugoszczenie, czy tez drzewo Az-Zakkum?
63. Oto My umiescilismy je jako próbe dla sprawiedliwych.
64. To jest bowiem drzewo, które wyrasta z dna piekla.
65. Jego owoce sa jak glowy szatanów.
66. Oni beda z niego jedli i beda napelniali swoje brzuchy.
67. Potem otrzymaja do picia mieszanine z wrzacej wody.
68. Potem, zaprawde, nastapi ich powrót do piekla.
69. Oni znalezlí swoich ojców, którzy zabladzili;
70. i poszli szybko ich sladami.
71. A przed nimi zabladzila wiekszosc dawnych przodków.
72. A przeciez posylalismy do nich ostrzegajacych.
73. I popatrz, jaki byl ostateczny koniec tych ostrzeganych;
74. z wyjatkiem szczerych slug Boga!
75. Wzywál Nas Noe. - Jakze wspaniali sa ci, którzy dali posluch! -
76. I uratowalismy go i jego rodzine od strasznego nieszczescia.
77. I uczynilismy, iz jego potomstwo przetrwalo.
78. I uwiecznilismy go wśród potomnych:

79. "Pokój Noemu wśród swiatów!"

80. Tak My wynagradzamy czyniacych dobro.

81. On jest przeciez wśród Naszych slug wierzacych!

82. Potem potopilismy innych.

83. Zaprawde, wśród jego zwolenników byl Abraham.

84. Kiedy on przyszedl do swego Pana, z czystym sercem,

85. powiedzial do swojego ojca i do swego ludu: "Co wy czcicie?

86. Czy zmyslonego klamstwa, boga poza Bogiem, szukacie?

87. A cóz myslicie o Panu swiatów?"

88. Wtedy popatrzył on uwaznie na gwiazdy

89. i powiedzial: "Zaprawde, jestem chory!"

90. I oni odwrócili sie do niego plecami.

91. Wtedy on skierowal sie ukradkiem do ich bogów i powiedzial:

92. Dlaczego wy nie jecie? Dlaczego wcale nie mówicie?"

93. I on zwrócił sie ku nim, uderzajac ich prawareka.

94. Wtedy zbliżyli sie do niego pospiesznie.

95. On powiedzial: "Czy wy czcicie to, co wykuliscie?

96. A Bóg stworzył was i to, co wy tworzycie."

97. Oni powiedzieli: "Zbudujcie jemu budowle* i wrzuccie go w ogien palacy!"

98. I oni uknuli na niego podstep, lecz My sprawilismy, iz oni znaleźli sie na dole.

99. I on powiedzial: "Oto ja ide do mego Pana, On mnie poprowadzi droga prosta.

100. Panie Mój! Obdarz mnie kims sprawiedliwym!"

101. I obwiescilismy mu radosna wiesc: chlopca wspanialomyslnego.

102. A kiedy ten doszedl juz do wieku, kiedy mógł razem z nim sie trudzic, on powiedzial: "Synu mój ! Oto widzialem siebie we snie, zabijajacego ciebie na ofiare. Rozwaz wiec, co o tym myslisz?"

Powiedzial: "O mój ojcie! Czyn, co ci nakazano! Ty mnie znajdziesz cierpliwym, jesli tak zechce Bóg!"

103. A kiedy obaj poddali sie calkowicie i kiedy on rzucil go twarza na ziemie,

104. zawolalismy do niego: Abrahamie! "

105. Widzenie senne wziales za prawde. W ten sposób nagradzamy czyniacych dobro.

106. Zaprawde, to jest doswiadczenie oczywiste!"

107. I okupilismy go wielka ofiara.

108. I uwiecznilismy go wśród potomnych:

109. "Pokój Abrahamowi!"

110. W ten sposób nagradzamy tych, którzy czynia dobro!
111. On jest, zaprawde, wśród Naszych wiernych slug!
112. I obwiescilismy mu radosna wiesc: Izaaka, proroka sposcród
sprawiedliwych.
113. I poblogoslawilismy jemu i Izaakowi. A sposcród jego potomstwa
niektórzy czynia dobro, a inni czynia zlo sobie samym, w sposób
oczywisty.
114. I juz okazalismy dobroc Mojzeszowi i Aaronowi.
115. Wybawilismy ich obydwu, i ich lud, od ogromnego nieszczescia.
116. Pomogli im i oni zostali zwyciezcami.
117. I dalismy im Ksiege jasna;
118. i poprowadzilismy ich droga prosta.
119. I uwiecznilismy ich wśród potomnych:
120. "Pokój Mojzeszowi i Aaronowi!"
121. Tak My wynagradzamy czyniacych dobro!
122. Oni obydwaj naleza do Naszych slug wierzacych.
123. I Eliasza, zaprawde, byl jednym z poslanców!
124. Oto powiedzial on do swego ludu:
125 "Czyz nie bedziecie bogobojni? Czyz bedziecie wzywac Balla, a
pozostawicie najlepszego ze stwórców,
126. Boga, Pana waszego i Pana waszych praojców?"
127. Lecz oni uznali go za klamce i na pewno beda skazani,
128. z wyjatkiem szczerych slug Boga.
129. I uwiecznilismy go wśród późniejszych pokolen.
130. Pokój Eliaszowi!
131. W ten sposób nagradzamy tych, którzy czynia dobro.
132. On jest wśród Naszych slug wierzacych.
133. I, zaprawde, Lot byl jednym z poslanców!
134. Oto uratowalismy jego i jego rodzine, wszystkich razem,
135. z wyjatkiem starej kobiety, bedacej wśród pozostajacych w tyle.
136. Potem wytracilismy innych.
137. I oto wy przechodzicie mimo nich rankiem
138. i noca. Czyz wy nie rozumiecie?
139. I, zaprawde, Jonasz byl jednym z poslanców!
140. Oto uciekl on na statek zaladowany.
141. I rzucal losy, i znalazl sie miedzy przegrywajacy mi.
142. I polknela go ryba, kiedy zasluzył na nagane.
143. I gdyby nie byl miedzy wyslawiajacymi,

144. to z pewnością pozostałby w jej brzuchu aż do Dnia, kiedy ludzie będą wskrzeszeni.

145. Potem rzuciliśmy go na pustkowie i był chory.

146. I spowodowaliśmy, iż wyrosło nad nim drzewo z dyniowatych - jaktin.

147. Wtedy wysłaliśmy go do stu tysięcy albo jeszcze więcej.

148. Oni uwierzyli. Pozwoliciliśmy im więc używać do pewnego czasu.

149. Zapytaj ich: "Czy twój Pan ma córki, a oni posiadają synów?

150. Czyż My stworzyliśmy aniołów jako istoty zenskie i oni mogą to poświadczyć?"

151. Czyż oni w swoim oszczerstwie pójdą tak daleko, że będą mówili:

152. "Bóg zrodził"? Zaprawdę, oni są kłamcami!

153. Czy On wybrał córki ponad synami?

154. Cóż z wami? Jak wy sędzicie?

155. Czy się nie opamiętacie?

156. Albo czy macie władzę oczywistą?

157. Przynieście więc waszą Księgę, jeśli jesteście prawdomówni!

158. Oni ustanowili między Nim a dziećmi jakieś pokrewieństwo. A przecież dziecinna wiedza, że oni będą zganieni

159- Chwała niech będzie Bogu, który jest ponad to, co oni opisują! -

160. oprócz szczerych sług Boga!

161. Zaprawdę, wy i to, co czcicie,

162. potraficie skusić przeciw Niemu

163. jedynie tych, którzy się będą palić w ogniu piekielnym.

164. I nie ma wśród nas nikogo, kto by nie miał oznaczonego miejsca.

165. My stoimy w szeregach

166. i głosimy chwałę!

167. I zaprawdę niewierni mówili:

168. "Gdybysmy mieli napomnienie od przodków,

169. to na pewno bylibysmy szczerymi sługami Boga!"

170. Lecz oni nie uwierzyli w Niego. I niebawem się dowiedzą.

171. Nasze słowo zostało dane wcześniej Naszym sługom posłancom.

172. Oni z pewnością zostaną wspomóceni.

173. I, zaprawdę, Nasze zastępy będą zwycięskie!

174. Odwróć się więc od nich na pewien czas

175. i przyglądaj się im; oni niebawem zobaczą!

176. Czyżby chcieli przyspieszyć Naszą karę?

177. Kiedy ona znajdzie się już na ich podwórzu, to nieszczęsny będzie ranek dla tych, którzy byli ostrzegani!

178. Odwróć się więc od nich na pewien czas
179. i przyglądaj się im; oni niebawem zobaczą!
180. Chwała niech będzie twojemu Panu, Panu potęgi, który jest ponad to, co oni opisują!
181. I pokój posłancom!
182. I chwała Bogu, Panu światów!

SURA 38. SAD (SAD)

W imię Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. Sad. Na Koran, zawierający napomnienie!
2. A jednak ci, którzy nie wierzą, tkwią w dumie i odszczepienstwie.
3. Ilez pokolen wytraciliśmy przed nimi! Oni wolali, lecz nie był to czas wybawienia.
4. Dziwiał się, że przyszedł do nich ostrzegający spośród nich. I mówią niewierni: "To jest czarownik, wielki kłamca!"
5. Czy on uczyni bogów Bogiem jedynym? Zaprawdę, to jest rzecz zadziwiająca!"
6. I starszyzna spośród nich oddaliła się, mówiąc: "Idźcie i wytrwajcie przy waszych bogach! Zaprawdę, to jest rzecz pożądana!"
7. Nie słyszeliśmy wcale o tym w ostatniej religii. To jest tylko wymysł.
8. Czy to jemu, spośród nas wszystkich, zostało zesłane napomnienie?" Tak! Oni pozostają w zwatpieniu względem Mojego napomnienia. Tak! Oni jeszcze nie zakosztowali Mojej kary!
9. Czy oni posiadają skarby miłosierdzia twego Pana, Potężnego, Obdarzającego?
10. Czy oni posiadają królestwo niebios i ziemi, i tego, co jest między nimi? Niech więc wzniosła się na sznurach!
11. Zastępy z frakcji odszczepieńców zostały rozbite.
12. Przed nimi kłam zadawali: lud Noego, lud Ad i Faraon – posiadacz pali namiotu
13. i lud Samud, lud Lota i mieszkańcy Gaszczu. Oni wszyscy stanowili frakcje.
14. Każdy z nich za kłamców uważał posłanców, dlatego też ziszcza się Moja kara.
15. pozostaje im tylko oczekiwać na jeden krzyk, który nie będzie powtórzony.
16. I powiedzieli: "Panie nasz! Przyspiesz nasz udział przed Dniem rozrachunku!"
17. Bądź cierpliwy na to, co oni mówią, i wspomnij Naszego sługę Dawida, posiadającego siłę. Zaprawdę, on był pełen skruchy!
18. Oto skloniliśmy góry, aby wraz z nim glosiły chwałę o zachodzie i wschodzie słońca;
19. i ptaki wokół zebrane – wszystko ku Niemu się zwraca.

20. I umocnilismy jego królestwo, i dalismy mu madrosc i rozstrzygajaca jasnosć mowy.

21. Czy doszlo do ciebie opowiadanie o prowadzacych spór? Oto oni wspieli sie po murze do sanktuarium.

22. Kiedy weszli do Dawida, on sie ich przestraszył, oni zas powiedzieli: "Nie obawiaj sie! My jestesmy dwoma klótnikami, kazdy z nas nastaje na drugiego. Rozsadz wiec miedzy nami wedlug prawdy i nie badz niesprawiedliwy, i wyprowadz nas na równa droge.

23. Oto mój brat. Posiada on dziesięćdziesiąt dziewięć owiec, a ja mam tylko jedna owce. I powiedział on: "Powiedz mi ja!t - i on zwycięzył mnie w mowie."

24. powiedział Dawid: "On był dla ciebie niesprawiedliwy, prosząc o przyłączenie twojej owcy do swoich. Zaprawde, wielu spośród współników wyrządza sobie nawzajem krzywdy, z wyjątkiem tych, którzy uwierzyli i którzy pełnia dobre dzieła, a jest ich niewiele." I domyślił sie Dawid, że wystawiliśmy go tylko na próbę. Poprosił o przebaczenie swego Pana i padł na twarz, wybijając poklony, i nawrócił sie.

25. Wiec przebaczyliśmy mu to i czeka go miejsce blisko Nas i piękna przystan.

26. O Dawidzie! Uczyniliśmy ciebie namiestnikiem na ziemi. Rozsadzaj wiec miedzy ludźmi wedlug prawdy, nie idz za namietnoscia, bo sprowadzi cie z drogi Boga. Zaprawde, tych, którzy schodza z drogi Boga czeka kara straszna za to, iż zapomnieli o Dniu rozrachunku!

27. My nie stworzyliśmy nieba i ziemi, i tego, co jest miedzy nimi, nadaremnie. Takie jest mniemanie tych, którzy nie wierza. Lecz biada tym, którzy nie wierza, w obliczu ognia!

28. Czy My bedziemy traktowac tych, którzy wierza i czynia dobre dzieła, tak jak tych, którzy szerza zgorzenie na ziemi? Czyz bedziemy traktowac bogobojnych tak jak rozpustników?

29. To jest Księga, która tobie zesłaliśmy, błogosławiona - aby oni zastanowili sie nad jej znakami i aby sie opamiętali ludzie posiadający rozum.

30. Dawidowi darowaliśmy Salomona. Jakże wspaniały to sluga! Zaprawde, on był pełen skruchy.

31. Kiedy mu przedstawiono wieczorem lekko stapajace, szlachetne rumaki,

32. on powiedział: "Zaprawde, postawiłem wyżej miłość tego dobra aniżeli wspomnienie mego Pana; dopóki ono nie skryło sie za zasłona.

33. Przyprowadzcie je do mnie!" I zaczął przecinac ich ścięgna i szyje.

34. I doswiadczyliśmy Salomona, . umieszczając na tronie jakas postać. Wtedy on sie nawrócił.

35. Powiedział: "Panie mój ! Przebac mi! I daj mi królestwo takie, które nie będzie odpowiednie dla nikogo po mnie. Zaprawde, Ty jesteś Obdarzający!"

36. I podaliśmy jemu wiatr, który plynie, na jego rozkaz, lekko, tam gdzie on zamierzyl;

37. i szatanów, zarówno budujacych, jak i nurkujacych,

38. i innych, parami spętanych.
39. "Oto jest Nasz dar! Rozdzielaj go hojnie lub zachowaj, bez zdawania rachunku!"
40. Zaprawde, czeka go miejsce blisko Nas i piekna przystan!
41. I wspomnij Naszego sluge Hioba, kiedy wolal do swego Pana: "Czy to szatan mnie dotknal cierpieniem i kara?"
42. "Uderz noga! Oto woda chlodna do obmycia sie i picia!"
43. I oddalismy mu jego rodzine dwakroc liczniejsza, jako milosierdzie od Nas i jako napomnienie dla ludzi rozumnych.
44. I wez w reke garsc trawy, i smagaj nia, i nie zlam twojej przysiegi!" I znalezlismy go cierpliwym. Jakze to wspanialy sluga! Zaprawde, on byl pelen skruchy!
45. I wspomnij nasze slugi: Abrahama, Izaaka i Jakuba - posiadajacych wladze i jasne spojrzenie.
46. Oczyscilismy ich czysta mysla - wspomnieniem o siedzibie.
47. Oni sa u Nas przeciez wsród wybranych, najlepszych.
48. I wspomnij Isma`ila, Eliasza i Zu'I-Kifla* - kazdy z nich jest wsród najlepszych.
49. To jest napomnienie. I, zaprawde, bogobojnych czeka piekna przystan:
50. Ogrody Edenu z otwartymi dla nich bramami.
51. Lezac tam wygodnie, prosza oni o owoce obfite i napój.
52. I beda mieli dziewczeta o skromnym spojrzeniu, jednakowego wieku.
53. To wlasnie zostalo im obiecane na Dzień rozrachunku.
54. Oto Nasze zaopatrzenie - bedzie ono niewyczerpane.
55. Tak bedzie! Lecz, zaprawde, buntownikóv czeka nieszczesna przystan:
56. Gehenna, w której beda sie palic. A jakze to zle miejsce odpoczynku!
57. Tak bedzie! Niech oni zakosztuja: i wody wrzacej, i napoju cuchnacego,
58. i innych tego rodzaju podwojonych mak.
59. Oto tłum wrzucony razem z wami. Nie ma dla nich zadnego przywitania; beda sie palic w ogniu.
60. Oni mówia: "Nie! To wy! Dla was nie ma powitania! To wyscie nam to pierwszej przygotowali! Jakze to nieszczesne miejsce stalego przebywania!"
61. Oni mówia: "Panie nasz! Temu, kto dla nas to pierwszej przygotowal, . powieksz w dwójnasób kare w ogniu!"
62. Oni mówia: "Cóz to z nami, ze nie widzimy tutaj ludzi, których uwazalismy za zlych?"
63. Czyz my bralismy sobie ich na posmiewisko albo odwracaly sie od nich nasze spojrzenia?"
64. Zaiste, sprzeczenie sie mieszkanców ognia jest prawda!

65. Powiedz: "Ja jestem tylko ostrzegajacym. Nie ma boga, jak tylko Bóg, Jeden, Zwyciezajacy!
66. Pan niebios i ziemi, i tego, co jest miedzy nimi, Potezny, Przebaczajacy!"
67. Powiedz: "To jest wielka nowina,
68. wy sie od niej odwracacie.
69. Nie mialem zadnej wiedzy o najwyzszych dostojnikach, kiedy prowadzili spór.
70. To tylko zostalo mi objawione, ze jestem wyraznie ostrzegajacym.
71. Oto powiedzial mój Pan do aniolów: "Ja stwarzam czlowieka z gliny.
72. Kiedy go ukszaltuje harmonijnie i tchne w niego Mojego Ducha, to padnijcie, oddajac mu poklony!"
73. Wtedy poklonili sie aniolowie wszyscy razem,
74. z wyjatkiem Iblisa; on wbil sie w pyche i znalazl sie wśród niewiernych.
75. Powiedzial: "O Iblisie! Co tobie przeszkodzilo, ze nie pokloniles sie temu, co Ja stworzylem Moimi rekami? Czy wbiles sie w pyche, czy tez jestes wśród wynioslych?"
76. Powiedzial: "Ja jestem lepszy od niego: Ty stworzyles mnie z ognia, a jego stworzyles z gliny."
77. Rzekl: "Wychodz wiec stad, bo jestes przeklety!
78. I zaprawde, Moje przeklenstwo na tobie az do Dnia Sadu!"
79. Powiedzial: "Panie mój ! Pozwól mi zaczekac do Dnia ich wskreszenia."
80. Rzekl: "Zaprawde, ty jestes wśród tych, którym dano zaczekac
81. az do Dnia wiadomego czasu."
82. Powiedzial: "Przeto; na Twoja potege! ja z pewnosca zwiode ich wszystkich,
83. z wyjatkiem Twoich slug, szczerze oddanych!"
84. Rzekl "To jest prawda! I Ja prawde mówie!
85. Ja na pewno wypelnie Gehenne toba i tymi, którzy pójda za toba - wszystkimi wam!"
86. Powiedz: "Ja nie zadam od was za to zadnej zaplaty ani tez nie jestem sposród tych, którzy biora na siebie ponad mozliwosci."
87. To jest tylko napomnienie dla swiatów.
88. I wy z pewnoscia dowiecie sie o tym po pewnym czasie.

SURA 39. AZ-ZUMAR (GRUPY)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Objawienie Ksiegi pochodzi od Boga, Poteznego, Madrego!
2. Oto zeslalismy tobie Ksiege z prawda. Czcij wiec Boga, szczerze wyznajac Jego religie!

3. Czy szczerą religią nie należy tylko do Boga? A ci, którzy sobie wzięli opiekunów poza nim: "My czcimy ich tylko dlatego, ażeby oni przybliżyli nas do Boga." Zaprawdę, Bóg rozstrzygnie między nimi to, w czym się różnią. Zaprawdę, Bóg nie prowadzi drogą prostą tego, kto jest kłamcą i niewdzięcznikiem!

4. Jesliby Bóg chciał wziąć sobie syna, to wybrałby z tego, co stwarza. Niech Mu będzie chwała! On - Bóg Jeden, Zwycięzający!

5. On stworzył niebiosy i ziemię prawdziwie. On nawija noc na dzień i On nawija dzień na noc. On podporządkował słońce i księżyc - każde wedruje do naznaczonego kresu. Czyż On nie jest Potężny, Przebaczący?

6. On stworzył was z jednej duszy, potem uczynił z niej jej parę. On zesłał dla was, spośród trzód, osiem par. On was stwarza w łonach waszych matek, stworzenie po stworzeniu, w trzech ciemnościach. To jest Bóg, wasz Pan. Do Niego należy królestwo. Nie ma boga, jak tylko On! Jakże, więc jesteście odwrócenii!

7. Jeśli jesteście niewdzięczni, to, zaprawdę, Bóg was nie potrzebuje, choć Jemu się nie podoba niewiara Jego sług. A jeśli jesteście wdzięczni, to On znajduje w was upodobanie. I żadna niosąca ciężar nie poniesie ciężaru drugiej. Potem do waszego Pana powrócicie. I On obwieści wam to, co czyniliście. On przecież wie dobrze, co znajduje się w piersiach.

8. Kiedy dotknie człowieka jakaś szkoda, to on wzywa swego Pana, nawracając się do niego. Następnie, kiedy Bóg obdarzy go dobrodziejstwem, to on zapomina, o co Go prosił przedtem, i stawia równych Bogu, aby sprowadzać ludzi z Jego drogi. Powiedz: "Naciesz się chwilę swoją niewiara, bo będziesz, zaprawdę, wśród mieszkańców ognia!"

9. Czyż ten, który pokornie się modli w nocy, padając na twarz i wstając, i troszczy się z bojaźnią o życie ostateczne, i spodziewa się miłosierdzia od swego Pana?... Powiedz: "Czy równi są ci, którzy wiedzą, i ci, którzy nie wiedzą?" Tylko ludzie obdarzeni rozumem przyjmują napomnienie.

10. Powiedz: "O Moi słudzy, którzy wierzycie! Bójcie się waszego Pana! Ci, którzy czynią dobro na tym świecie, otrzymają dobro, a ziemia Boga jest rozległa. Zaprawdę, cierpliwym będzie dana w pełni ich nagroda, bez rachunku!"

11. powiedz: "Zaprawdę, otrzymałem rozkaz, abym oddawał Bogu cześć, . szczerze wyznając Jego religię.

12. I otrzymałem rozkaz, abym był pierwszym spośród tych, którzy się poddali całkowicie. "

13. Powiedz: "Zaprawdę, obawiam się - jeśli nie będę posłuszny memu Panu - kary Dnia Straszego!"

14. Powiedz: "Oddaję cześć Bogu, czyniąc czystą dla Niego moją religię.

15. Czcijcie więc, kogo chcecie, poza Nim!" Powiedz: "Zaprawdę, ponieśli stratę ci, którzy stracili siebie samych i swoje rodziny w Dniu Zmartwychwstania." Czy to nie jest strata oczywista?

16. Bada oni mieli ponad sobą zasłony z ognia, i pod sobą zasłony. Oto czym przeraża Bóg Swoje sługi. O Moi słudzy! Bójcie się Mnie!

17. A tych, którzy się odsuneli od balwanów, aby im nie oddawać czci, i nawrócili się do Boga, czeka radosna wieść. Obwieść więc radosną wieść Moim sługom,

18. którzy się przysłuchują słowu i postępują za tym, co jest w nim najlepsze. To są ci, których Bóg prowadzi drogą prostą. To są ci, którzy są obdarzeni rozumem.

19. Czy ten, na którym się ziszcilo słowo kary... Czy wybawisz tego, kto jest w ogniu?

20. Lecz dla tych, którzy się boją swego Pana, beda wysokie pokoje; nad nimi beda zbudowane inne wysokie pokoje, a dołem popłyną strumyki, zgodnie z obietnicą Boga; Bóg nie sprzeniewierza się Swojej obietnicy!

21. Czyż nie widziałeś, że Bóg zesłał z nieba wodę i poprowadził ją, jako źródła, w głąb ziemi? Następnie sprawia, że dzięki niej wyrastają różnobarwne zasiewy; potem one wędna i zółkna; i On czyni je zeschniętym zielskiem. Zaprawdę, w tym jest napomnienie dla tych, którzy są obdarzeni rozumem!

22. Czyż ten, którego pierś Bóg otworzył dla islamu i który posiada światło od swego Pana?... Biada więc tym, których serca są zatwardziałe na napomnienie Boga! Ci są w błędzie oczywistym.

23. Bóg zesłał najpiękniejsze opowiadanie - Księgę, zawierającą podobne do siebie powtórzenia od których cierpnie skóra tych, którzy się boją swego Pana; potem ich skóra i ich serca stają się miękkie na napomnienie Boga. To jest droga Boga, którą On prowadzi, kogo chce. A kogo On sprowadzi z niej, to nie ma już dla niego żadnego przewodnika.

24. Czyż ten, kto chroni się swoją twarzą od najgorszej kary - w Dniu Zmartwychwstania?... I będzie powiedziane niesprawiedliwym: "Zakosztujcie tego, co sobie zyskaliście!"

25. Kłam zadali prawdzie ci którzy byli przed nimi. Przyszła więc do nich kara stąd, skąd oni się nawet nie spodziewali.

26. Bóg dał im zakosztować ponizenia w życiu na tym świecie, a przecież kara życia ostatecznego jest większa. Gdyby oni byli wiedzieli!

27. Dalismy ludziom w tym Koranie wszelkiego rodzaju przykłady. - Być może, oni się opamiętają! -

28. To jest Koran arabski, nie posiadający żadnej zawilosci, być może, oni beda bogobojni!

29. Bóg przytoczył jako przykład pewnego człowieka, o którego się sprzeczekali współwłaściciele, i innego, poddanego tylko jednemu człowiekowi. Czy oni stanowią jednakowy Przykład? Chwała niech będzie Bogu! Lecz większość ludzi nie wie.

30. Zaprawdę, ty jesteś śmiertelny i oni są śmiertelni!

31. Później, w Dniu Zmartwychwstania, będziecie się sprzeczek w obecności waszego Pana.

32. A kto jest bardziej niesprawiedliwy aniżeli ten, kto wymyśla kłamstwo przeciwko Bogu i uważa za kłamstwo prawdę; kiedy do niego przychodzi? Czy nie ma w Gehennie miejsca schronienia dla niewiernych?

33. „A każdy, kto przyszedł z samą prawdą i uznał ją za prawdę... - tacy są bogobojni.

34. Oni otrzymają u swego Pana to, co zechcą. ' To jest zapłata dla czyniących dobro!
35. Bóg odpuszcza im to, co oni uczynili najgorszego, i wypłaci im ich nagrodę czymś piękniejszym niż to, co czynili.
36. Czy Bóg nie jest wystarczający dla Swojego sługi, choć oni straszą ciebie tymi, którzy są poza Nim? Lecz kogo Bóg sprowadzi z drogi, ten nie będzie miał żadnego przewodnika.
37. A kogo Bóg prowadzi droga prosta, tego nikt nie sprowadzi z drogi. Czy Bóg nie jest potężny, władca zemsty?
38. I jeśli ich zapytasz: "Kto stworzył niebiosy i ziemię?", oni na pewno powiedzą: "Bóg!" Powiedz: "Czy zastanowiliście się? Jeśli Bóg chce dla mnie jakiegokolwiek szkody, to czy ci, których wzywacie poza Nim, potrafią oddać ci te szkody? Albo jeśli On zechce mnie obdarzyć miłosierdziem, to czy oni potrafią powstrzymać Jego miłosierdzie?" Powiedz: "Wystarczy mi Bóg! Jemu ufają wszyscy ufający!"
39. Powiedz: "O ludu mój! Działajcie według waszej możliwości, albowiem i Ja działam! I niebawem się dowiecie,
40. do kogo przyjdzie kara hanbiąca i na kogo spadnie kara nieustanna."
41. Oto zesłaliśmy tobie Księgę dla ludzi, z prawdą. Kto idzie drogą prostą, czyni to dla samego siebie, a kto zabłądził z drogi, to błądzi ze szkoda dla siebie. Ty nie jesteś dla nich poradcą.
42. Bóg zabiera dusze w chwili śmierci; wzywa także te, które nie umarły, tylko są we śnie. On zatrzymuje te, których śmierć zdecydował, a odsyła inne do wyznaczonego terminu. Zaprawdę, w tym są znaki dla ludzi, którzy się zastanawiają!
43. Czy oni wzięli sobie jakichś oredowników poza Bogiem? Powiedz: "Czy nawet wówczas, jeśli oni niczego nie posiadają i nic nie rozumieją?"
44. Powiedz: "Do Boga należy oredownictwo w całości! Do Niego należy królestwo niebios i ziemi! Do Niego będziecie sprowadzeni!"
45. I kiedy jest wspominany Bóg Jedyny, to wzdragają się serca tych, którzy nie wierzą w życie ostateczne. A kiedy są wpominani ci, którzy są poza Nim, wtedy oni się radują.
46. Powiedz: "O Boże! Stwórcy niebios i ziemi! Ty, który znasz to, co skryte i jawne! Ty będziesz rozsądzał między Twoimi sługami to, w czym oni się różnią.
47. I jeśli nawet należało do niesprawiedliwych wszystko, co jest na ziemi, i jeszcze raz tyle, to oni z pewnością chcieliby się wykupić od zła kary w Dniu Zmartwychwstania. I wtedy pojawi im się, od Boga, to, z czym oni się nigdy nie liczyli.
48. Ujrza zło uczynków, jakie popełnili, i obejmie ich to, z czego się nasmiewali.
49. Kiedy człowieka dosięgnie jakieś zło, to wzywa Nas. Potem, kiedy obdarzymy go dobrodziejstwem pochodzącym od Nas, on mówi: "Co mi zostało dane, zawdzięczam wiedzy." Wcale nie! To jest tylko próba! Lecz, zaprawdę, większość z nich nie wie!
50. Już mówili to wszystko ci, którzy byli przed nimi. Lecz nie pomogło im nic to, co zyskali.

51. I dosieglo ich zlo tego, co oni zyskali. A tych, którzy sa niesprawiedliwi, tez dosiegnie zlo tego, co zyskali, i nie beda w stanie tego udaremnic.
52. Czyz oni nie wiedza, ze Bóg rozda hojnie zaopatrzenie, komu chce, i wymierza. Zaprawde, w tym sa znaki dla ludzi, którzy wierza.
53. Powiedz: "O sludzy moi, którzy wykroczyliście przeciwko sobie samym, nie traccie nadziei w miłosierdzie Boga! Zaprawde, Bóg przebacza grzechy w calosci. Przeciez On jest Przebaczajacy, Litosciwy!
54. Nawracajcie sie wiec do waszego Pana! Poddajcie Mu sie calkowicie, zanim spotka was kara, wtedy bowiem nie bedziecie wspomozeni.
55. Idzcie za najpiekniejszym z tego, co zeslal wam wasz Pan, zanim spotka was kara niespodziewanie, kiedy nie bedziecie jej przeczuwac."
56. Aby nie powiedziala zadna dusza: "Biada mi za to, co zaniedbalam wzgledem Boga! Ja przeciez bylam wśród wyszydzajacych!"
57. Albo zeby nie powiedziala: "Jesliby Bóg poprowadzil mnie droga prosta, to znalazlabym sie wśród bogobojnych!"
58. Albo tez zeby nie powiedziala, kiedy ujrzy kare: "Jesliby mi bylo dane powrócić, to bylaby wśród czyniacych dobro!"
59. Owszem! Przyszly do ciebie Moje znaki, lecz uznales je za kłamstwo i uniosles sie pycha; i znalazles sie wśród niewiernych.
60. W Dzień Zmartwychwstania zobaczysz tych, którzy pomawiali Boga o kłamstwo, z twarzami poczernialymi. Czyz nie w Gehennie jest miejsce pobytu dla dumnych?
61. A Bóg wybawi tych, którzy byli bogobojni, dajac im miejsce bezpieczne; i nie dotknie ich zlo, i nie beda sie smucic.
62. Bóg jest Stwórca wszelkiej rzeczy i On jest kazdej rzeczy stróżem.
63. On ma klucze niebios i ziemi. A ci, którzy nie uwierzyli w znaki Boga, ponosza strate.
64. Powiedz: "Czyz kazecie mi oddawac czesc komus innemu niz Bogu, o glupcy?!t
65. Zostalo objawione tobie i tym, którzy byli przed toba: "Jesli dodajesz współtowarzyszy, to z pewnoscia twoje dzialanie bedzie daremne i na pewno znajdziesz sie wśród stratnych!"
66. Przeciwnie! Czcij Boga i badz między wdziecznymi!
67. Tamci nie wymierzyli Boga Jego prawdziwa miara. Ziemia w calosci bedzie Jego garścią w Dniu Zmartwychwstania, a niebiosy beda zwinięte w Jego prawicy. Chwala Mu! On jest wyniosly ponad to, co Jemu przypisuja jako współtowarzyszy!
68. I zadma w trabe. Ci, którzy sa w niebiosach, i ci, którzy sa na ziemi, zostana porażeni piorunem, z wyjatkiem tych, których Bóg zechce oszczedzić! Następnie zadma w nia po raz drugi - i oto oni beda stac i patrzec.
69. Ziemia zajasnieje swiatłem swego Pana, ksiega bedzie polozona. Przyprawieni beda prorocy i swiadkowie i zostanie między nimi rozstrzygnięte według prawdy, i oni nie doznaja niesprawiedliwosci.
70. I kazda dusza otrzyma w pelni zaplate za to, co zrobila. On wie najlepiej, co oni czynili. I grupami

71. zostana zapedzeni do Gehenny ci, którzy nie uwierzyli. A kiedy tam przybeda, otworza sie jej wrota i powiedza im jej straznicy:, "Czy nie przychodzili do was poslancy pochodzacy sposród was? I czy nie glosili wam znaków waszego Pana, i czy nie ostrzegali was przed spotkaniem tego oto Dnia?" Oni powiedza: "Tak!" Lecz zisci sie slowo kary nad niewiernymi.

72. I bedzie im powiedziane: "Wejdziecie we wrota Gehenny, bedziecie tam przebywac na wieki!" Jakze nieszczesna to przystan dla dumnych!

73. I grupami beda poprowadzeni ci, którzy sie bali swego Pana, do Ogrodu. A kiedy tam przybeda, otworza sie jego bramy i powiedza im jego straznicy: "Pokój wam! Byliscie dobrymi, wejdziecie wiec do niego, by przebywac na wieki!"

74. Oni powiedza: "Chwala niech bedzie Bogu, który uczynil dla nas prawdziwa Swoja obietnice i dal nam w dziedzictwo ziemie! My bedziemy mieszkac w tym Ogrodzie, gdzie zechcemy." Wspaniala to nagroda dla dzialajacych!

75. I zobaczysz aniolów otaczajacych wokolo tron, którzy glosza chwale swego Pana. I zostanie rozstrzygniete miedzy nimi wedlug prawdy, i bedzie powiedziane: "Chwala niech bedzie Bogu, Panu swiatów!"

SURA 40. AL-MUMIN (WIERZACY)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Ha. Mim.

2. Objawienie Ksiegi pochodzi od Boga, Poteznego, Wszechwiedzacego;

3. przebaczajacego grzechy, przyjmujacego pokute, straszneho w karaniu, pelnego dobroci. Nie ma boga innego, jak tylko On! Do Niego zmierza wedrowanie.

4. Spieraja sie o znaki Boga tylko ci, którzy nie wierza. Niechaj ich wzburzenie w tym kraju ciebie nie zwiedzie.

5. Przed nimi lud Noego, a po nich różne frakcje zadawaly klam. I kazdy naród zamierzal pochwycic swego poslanca. I falszywie prowadzili dyskusje, aby przez falsz zniweczyc prawde. Pochwycilem ich wiec, i jakaz byla Moja kara!

6. I tak ziscilo sie slowo twojego Pana na tych, którzy nie uwierzyli: oni sa mieszkancami ognia.

7. Ci, którzy niosa tron, i ci, którzy sa wokół niego, glosza chwale swego Pana; wierza w Niego i prosza o przebaczenie dla tych, którzy uwierzyli: "Panie nasz! Ty obejmujesz kazda rzecz milosierdziem i wiedza. Przebacz tym, którzy sie nawrócili i którzy poszli po Twojej drodze; i ochron ich od kary ognia piekielnego!

8. Panie nasz! Wprowadz ich do Ogrodów Edenu, które im obiecales; im i tym, którzy czynia dobro, sposród ich ojców i ich zon, jak tez ich potomstwa. Zaprawde, Ty jestes Potezny, Madry!

9. I uchron ich od zlych czynów! A kogo Ty uchronisz od zlych czynów, juz tego dnia okazales mu swoje milosierdzie. A to jest osiagniecie ogromne!"

10. Zaprawde, oglosza tym, którzy nie uwierzyli: "Nienawisc Boga jest wieksza od waszej wzajemnej nienawisci, bo oto zostaliscie wezwani do wiary, a pozostaliscie niewiernymi."

11. Oni powiedza: "Panie nasz! Ty spowodowales nasza smierc dwa razy i powolales nas do zycia dwa razy.* Teraz wyznajemy nasze grzechy. Czy jest jakas droga wyjścia?"
12. Jest tak dlatego, ze kiedy wzywano Boga Jedynego, wyscie nie wierzyli; a kiedy Jemu dodawano współtowarzyszy, to wyscie uwierzyli. Lecz rozstrzygnięcie należy do Boga, Wyniosłego, Wielkiego.
13. On jest Tym, który pokazał wam Swoje znaki i który zsyła wam z nieba zaopatrzenie; jednak pamięta tylko ten, kto się nawraca.
14. Wzywajcie więc Boga, szczerze wyznając Jego religię, mimo sprzeciwu niewiernych.
15. On – wyniosły stopniami; On – władca tronu. On rzuca Ducha, zgodnie ze Swoim nakazem, na kogo chce spośród Swoich slug, aby ostrzec o Dniu Spotkania.
16. Tego Dnia, kiedy się pojawia, nie będzie ukryte przed Bogiem nic, co ich dotyczy. Do kogo należy dzisiaj królestwo? Do Boga Jedynego, Zwycięzającego!
17. Tego Dnia każda dusza otrzyma zapłatę za to, co zarobiła. Tego Dnia nie będzie żadnej niesprawiedliwości. Zaprawdę, Bóg jest szybki w rachunku!
18. I ostrzegaj ich przed Dniem Nieuniknionego, kiedy serca strwożone są w gardłach! Niesprawiedliwi nie znajdą ani gorącego przyjaciela, ani oredownika, który by został wysłuchany.
19. On zna zdradliwość oczu i to, co ukrywają piersi.
20. I Bóg rozstrzyga według prawdy, natomiast ci, których oni wzywają poza Nim, nie rozstrzygają niczego. Zaprawdę, Bóg jest Słyszący, Widzący!
21. Czyż oni nie wędrowali po ziemi i nie widzieli, jaki był ostateczny koniec tych, którzy byli przed nimi? Oni byli mocniejsi od nich siłą i dzielami pozostawionymi na ziemi. Jednak pochwylił ich Bóg za ich grzechy i nie mieli przed Bogiem żadnego obrońcy.
22. Tak było dlatego, że oni nie uwierzyli, kiedy przychodzili do nich ich posłancy z jasnymi dowodami. Zatem pochwylił ich Bóg. Zaprawdę, Bóg jest silny, straszny w karaniu!
23. I posłaliśmy już Mojżesza, z Naszymi znakami i władzą jasną,
24. do Faraona, Hamana i Karuna. Oni powiedzieli: "Czarownik, kłamca
25. A kiedy on przyniósł im prawdę od Nas, oni powiedzieli: "Pozabijajcie synów tych, którzy wraz z nim uwierzyli, a pozostawcie przy życiu ich kobiety!" Lecz podstęp niewiernych tylko wprowadza ich w błąd.
26. I powiedział Faraon: "Pozwólcie mi, ja zabiję Mojżesza! Niech wzywa swego Pana! Otóż obawiam się, iż on zmieni waszą religię albo zaszczerpi zepsucie na ziemi."
27. I powiedział Mojżesz: "Szukam ucieczki u mojego Pana i waszego Pana, przed każdym dumnym, który nie wierzy w Dzień Rozrachunku."
28. I powiedział pewien człowiek wierzący, z rodu Faraona, który ukrywał swoją wiarę: "Czy zabijecie człowieka za to, że mówi: TMój Pan – to Bóg!t – i przychodzi do was z jasnymi dowodami od waszego Pana? Jeśli on jest kłamca, to jego kłamstwo obróci się przeciw niemu; a

jesli mówi prawde, to dosiegnie was czesc z tego, czym on wam grozi. Zaprawde, Bóg nie prowadzi droga prosta tego, kto jest występnym kłamca.

29. O ludu mój ! Do was należy królestwo dzisiaj i wy panujecie na ziemi. Lecz kto obroni nas przed srogoscia Boga, kiedy ona do nas przyjdzie?" Powiedział Faraon: "Ja pokazuje Wam tylko to, co widze; i prowadze was jedynie droga prawosci."

30. I powiedział ten, który uwierzył: "O ludu mój ! Boje sie dla was dnia, podobnego do dnia frakcji;

31. i podobnego losu, jaki spotkal Noego, Adytów i Samudytów, i tych, którzy byli po nich. Bóg nie pragnie niesprawiedliwosci dla Swoich slug.

32. O ludu mój! Boje sie dla was Dnia wzajemnego nawolywania;

33. Dnia, kiedy odwrócicie sie plecami, nie majac przed Bogiem zadnego obroncy; bo kogo Bóg sprowadzi z drogi, ten nie ma juz zadnego przewodnika."

34. I przyszedl juz przedtem do was Józef z jasnymi dowodami, lecz wy nie przestalicie watpic w to, z czym on przyszedl. A kiedy zginął, powiedzielicie: "Nie wysle juz Bóg po nim zadnego poslanca." W ten sposób Bóg sprowadza z drogi tego, kto jest występny, watpiacy.

35. A ci, którzy sie spieraja o znaki Boga bez zadnego upowaznienia, budza nienawisc w Bogu i w tych, którzy uwierzyli. Tak Bóg kladzie pieczec na kazdym sercu czlowieka dumnego, tyrana.

36. I powiedział Faraon: O "Hamanie! Zbuduj mi wieze, moze dosiegnie sznurów,

37. sznurów niebios, i wzniose sie do Boga Mojzesza, poniewaz naprawde sadze, ze on jest kłamca." I w ten sposób zly czyn Faraona zostal falszywie upiekszony, a on odsuniety od drogi. I caly podstep Faraona obrócił sie wniwecz.

38. I powiedział ten, który uwierzył: "O ludu mój ! Postepujcie za mna! Ja poprowadze was droga prawosci!

39. O ludu mój! Zycie na rym swiecie jest przemijajacym uzywaniem; a zycie ostateczne zaprawde jest siedziba stalosci!

40. Kto czyni zlo, ten otrzyma odpowiednia zaplate. A kto czyni dobro, mezczyzna czy kobieta, i jest wierzacy - tacy wejda do Ogrodu, gdzie beda mieli zaopatrzenie bez rachunku.

41. O ludu mój! Dlaczego wzywam was do zbawienia, a wy mnie wzywacie do ognia?

42. Wy mnie nawolujecie, abym nie wierzył w Boga i dodawal Jemu jako współtowarzyszy to, o czym nie mam zadnej wiedzy, ale ja wzywam was do Poteznego, Przebaczajacego!

43. Nie ma zadnej watpliwosci, ze to, do czego wy mnie wzywacie, nie ma zadnego glosu ani na tym swiecie, ani w ostatecznym, ze nasz powrót zmierza do Boga i ze ludzie występní beda mieszkancami ognia!

44. Wy sobie przypomnicie to, co ja wam mówie. Powierzam swoja sprawe Bogu. Zaprawde, Bóg widzi jasno Swoje slugi!"

45. I uchronil go Bóg od zlych rzeczy, które oni podstępnie przygotowali, wśród Faraona zas objela najgorsza kara:

46. ogień! na który beda wystawieni rano i wieczór; a w Dniu, kiedy nadejdzie Godzina: "Wprowadzcie ród Faraona na najstraszniejsza kare!"

47. A kiedy sprzeczaaja sie w ogniu, mówia slabi do tych, którzy sie pysznili: "Postepowalismy za wami. Czy nie moze cie wybawic nas od czesci tego ognia?"

48. I powiedza ci, którzy sie pysznili: "Przeciez wszyscy jestesmy w nim. Zaprawde, Bóg rozstrzygnal miedzy Swoimi slugami!"

49. I ci, którzy sa w ogniu, beda mówili do strazników Gehenny: "Proscie waszego Pana, aby nam zlagodzil chocby jeden dzien kary!"

50. Oni powiedza: "Czyz nie przychodzili do was poslancy z jasnymi dowodami?" Powiedza: "Tak!" Powiedza: "Proscie wiec!" Lecz modlitwa niewiernych jest tylko bladzeniem.

51. Zaprawde, My pomozemy Naszym poslancom i tym, którzy uwierzyli w zyciu na tym swiecie, w Dniu, kiedy powstana swiadkowie;

52. w Dniu, kiedy nie pomoze niesprawiedliwym ich usprawiedliwienie. Spotka ich przeklenstwo . i dla nich bedzie nieszczesna siedziba.

53. Dalismy juz Mojzeszowi droge prosta i dalismy w dziedzictwo synom Izraela Ksiege,

54. jako przewodnictwo i napomnienie dla tych, którzy sa obdarzeni rozumem.

55. Wiec badz cierpliwy! Zaiste, obietnica Boga jest prawda! Pros o przebaczenie za twój grzech i glos chwale twego Pana wieczorem i rankiem!

56. Zaprawde, ci, którzy spieraja sie o znaki Boga bez zadnego upowaznienia, w piersiach maja tylko dume. Oni nie zdolaja osiagnac swego celu. Szukaj wiec uciezki u Boga! On jest Slyszy, Widzy!

57. Stworzenie niebios i ziemi jest, z pewnoscia, czymś wiekszym od stworzenia ludzi, lecz przewazajaca czesc ludzi nie wie.

58. Nie sa sobie równi niewidomy i widzacy; ani tez ci, którzy wierza i którzy pelnia dobre dziela, nie sa równi temu, który czyni zlo. Jakze malo wy sobie przypominacie!

59. Zaprawde, Godzina nadejdzie, nie ma co do tego zadnej watpliwosci! Lecz wiekszosc ludzi nie wierzy.

60. Powiedzial wasz Pan: "Wzywajcie Mnie, a ja was wyslucham! Zaprawde, ci, którzy sa zbyt dumni, by Mi oddawac czesc - wejda do Gehenny, ponizeni!"

61. Bóg jest Tym, który uczynil dla was noc, abyscie wówczas odpoczywali, i dzien, pozwalajacy widziec. Zaprawde, Bóg jest wladca laski dla ludzi, lecz wiekszosc ludzi nie dziekuje.

62. To jest Bóg - wasz Pan, Stwórca kazdej rzeczy! Nie ma boga, jak tylko On! Jakze jestescie oszukani!

63. W ten sposób oszukani sa ci, którzy odrzucaja znaki Boga.

64. Bóg jest Tym, który przygotowal dla was ziemie jako stale miejsce pobytu, a niebo jako budowle. On uksztaltowal was harmonijnie; dal wam piekna postac i zaopatrzyl was w dobre rzeczy. To jest Bóg - wasz Pan! Niech bedzie bogoslawniony Bóg - Pan swiatów!

65. On - Zyjacy!. Nie ma boga, jak tylko On! Wzajcie Go wiec; wyznajac szczerze Jego religie: Chwala Bogu - Panu swiatów!
66. Powiedz: "Zostalo mi zakazane, abym czcil tych, których wy wzywacie poza Bogiem, kiedy przyszly do mnie jasne dowody od mojego Pana. I nakazano mi, abym sie poddal calkowicie Panu swiatów."
67. On jest Tym, który stworzyl was z prochu, potem z kropli spermy, potem z grudki krwi zakrzeglej, potem wyprowadzil was jako dziecko; abyscie nastepnie osiagneli dojrzalosc, a potem stali sie starcami - choc wsród was sa tacy, którzy umieraja wczesniej - i abyscie osiagneli wyznaczony termin. Byc moze, bedziecie rozumni!
68. On jest Tym, który daje zycie i powoduje smierc. A kiedy postanowi jakas rzecz, to On mówi tylko: "Badz!", i ona jest.
69. Czy nie widzisz tych, którzy sie spieraja o znaki Boga? Jakze oni sa odwrócenii!
70. Ci, którzy uznali za klamstwo Ksiege i to, z czym wyslalismy Naszych poslanców, niebawem sie dowiedza,
71. kiedy z obrozami na szyi i w lancuchach beda wleczeni
72. do wrzacej wody; potem do ognia zostana wrzuceni.
73. Wtedy im powiedza: "Gdzie sa ci, których wy czciliscie jako wspóltowarzyszy;
74. poza Bogiem?" Oni powiedza: "Oni odeszli od nas, a raczej wzywalismy przedtem to, co bylo niczym." W ten sposób Bóg sprowadza z drogi niewiernych.
75. To spotkalo was za to, ze cieszylicie sie na ziemi bezprawnie, i za to, ze byliscie zuchwali.
76. Wejdziecie do bram Gehenny, gdzie bedziecie przebywac na wieki! Jakze to zle miejsce przebywania dla ludzi dumnych!
77. Wiec badz cierpliw! Zaiste, obietnica Boga jest prawda! Albo My pokazemy tobie czesc tego, co im obiecalismy, albo tez wezwiemy ciebie. I do Nas oni zostana sprowadzeni.
78. posylalismy poslanców przed toba. Wsród nich sa tacy, o których juz opowiadalismy tobie; wsród nich sa tez tacy, o których tobie nie opowiadalismy. I zaden poslaniec nie przyszedl ze znakiem bez zezwolenia Boga. A kiedy przyjdzie rozkaz Boga, wszystko zostanie rozstrzygniete podlug prawdy; i straca wtedy gloszacy klamstwo.
79. Bóg jest Tym, który przysposobil dla Was zwierzeta, abyscie jeździli na jednych, a innymi sie zywili;
80. i abyscie z nich korzystali dla zaspokojenia potrzeby waszych serc. Na nich i na statkach jestescie przenoszeni.
81. On nakazuje wam Swoje znaki. Który wiec ze znaków Boga odrzucicie?
82. Czyz oni nie wedrowali po ziemi i nie widzieli, jaki byl ostateczny koniec tych, którzy byli przed nimi? Tamci byli liczniejsi od nich i mocniejsi pod wzgledem sily, i mocniejsi pod wzgledem dziel, jakie pozostawili na ziemi. Lecz nie pomoglo im to, czego dokonali.
83. A kiedy przyszli do nich poslancy z jasnymi dowodami, oni cieszyli sie wiedza, jaka posiadali. I objelo ich to, z czego oni szydzili.

84. A kiedy zobaczyli Nasza srogosc, powiedzieli: "Wierzymy w Boga Jedyneho, a nie wierzymy w to, co Jemu dodawalismy jako wspóltowarzyszy." Lecz nie przyniosla im pozytku ich wiara, po tym jak zobaczyli Nasza srogosc; takie jest od dawna prawo Boga wzgledem Jego slug. I wtedy poniosa strate niewierni!

SURA 41. FUSSILAT (WYJASNIONE)

W imie Boga Milosierneho i Litosciwego

1. Ha. Mim.
2. Objawienie od Milosierneho, Litosciwego.
3. Ksiega, której znaki sa wyjasnione, jako Koran arabski, dla ludzi, którzy posiadaja wiedze
4. - zwiastun radosnej wiesci i ostrzezenie. Lecz wiekszosc z nich sie odwrócila; oni nie sluchaja.
5. Powiedzieli: "Nasze serca sa zasloniete, oddzielone od tego, do czego wzywasz; w naszych uszach jest gluchota, a miedzy nami i toba jest przegroda. Dzialaj wiec, i my dzialamy!"
6. Powiedz: "Ja jestem tylko smiertelnikiem, tak jak wy. Zostalo mi objawione, ze Bóg wasz jest Bogiem Jedynym. Idzcie wiec prosto ku Niemu i prosicie Go o przebaczenie! I biada balwochwalcom,
7. którzy nie daja jalmuzny i którzy nie wierza w zycie ostateczne!
8. Zaprawde, tych, którzy wierza i którzy pelnia dobre dziela - czeka nagroda nieustanna!"
9. Powiedz: "Czy nie wierzycie w Tego, który stworzyl ziemie w ciagu dwóch dni, i wynajdujecie Jemu równych? To jest Pan swiatów!"
10. On umiescil na niej solidnie stojace, wznoszące sie nad nia, i poblogoslawil ja. Porozdzielal na niej srodki zywnosci w ciagu czterech dni, równo dla wszystkich proszacych.
11. Potem zwrócił sie ku niebu - ono bylo wtedy dymem - i powiedzial jemu i ziemi: "Przychodźcie dobrowolnie lub wbrew woli!" One powiedzialy: "Przychodzimy posluszne."
12. I On ustanowil siedem niebios, w dwa dni, i objawil kazdemu niebu jego zasady. I ozdobilismy niebo najblizsze lampami - takze dla ochrony. Takie jest ustanowienie Poteznego, Wszechwiedzacego!
13. A jesli oni sie odwróca, to powiedz: "Ostrzegam was przed piorunem podobnym do pioruna ludu Ad i Samud."
14. Kiedy przyszli do nich poslancy z jednej i z drugiej strony: "Nie czcijcie nikogo oprócz Boga!", oni powiedzieli: "Jesliby zechcial nasz Pan, to zeslalby aniolów; lecz my nie wierzymy w poslannictwo, z którym wy zostaliscie poslani."
15. A jesli chodzi o lud Ad, to oni bezprawnie wbili sie w dume na ziemi i powiedzieli: "Któz ma wiecej od nas sily?" Czyz oni nie widzieli, ze Bóg, który ich stworzyl, ma potezniejsza od nich moc? I oni odrzucali Nasze znaki.
16. Wyslalismy wiec przeciwko nim wiatr wyjacy w owe dni nieszczesne, azeby dac im zakosztowac kary hanbiacej w zyciu na tym swiecie. Ale, zaprawde, kara w zyciu ostatecznym jest bardziej hanbiaca; a oni nie beda wspomozeni!

17. A jeśli chodzi o lud Samud, to prowadziliśmy ich drogą prostą, lecz oni woleli ślepotę zamiast drogi prostej. Doszedł ich więc grom kary poniżającej za to, co oni czynili.
18. A uratowaliśmy tych; którzy uwierzyli i byli bogobojni. `
19. W Dniu, kiedy wrogowie Boga staną przed ogniem, zostaną rozdeleni.
20. A kiedy przybliży się do niego, ich słuch, spojrzenie i skóra będą świadczyć przeciwko nim z powodu tego, co czynili.
21. I będą mówili swojej skórze: "Dlaczego świadczysz przeciwko nam?" One powiedzą: "Bóg dał nam mowę, albowiem dał mowę wszelkiej rzeczy; On was stworzył po raz pierwszy i wy do Niego zostaniecie sprowadzeni."
22. I nie mogliście się ukryć, żeby Wasz słuch, spojrzenia i skóry nie świadczyły przeciwko wam. Lecz sadyście, że Bóg niewiele wie z tego, co czynicie.
23. Oto wasze mniemanie, które mieliście o waszym Panu - ono was zgubiło. I znaleźliście się między tymi, którzy ponieśli stratę.
24. Jeśli oni nawet okazałyby cierpliwość, to i tak ogień będzie ich miejscem schronienia; a jeśli będą prosić o łaskę, to i tak nie znajdą się wśród tych, którzy doznają łaski.
25. I przydzieliliśmy im współtowarzyszy,* którzy im upiekszyli to, co jest przed nimi i co jest za nimi. I ziszczyło się na nich słowo o narodach, które już dawno przeminęły - spośród dzinnów i ludzi. Zaprawdę, oni się znajdują wśród ponoszących stratę!
26. Powiedzieli ci, którzy nie uwierzyli: "Nie słuchajcie tego Koranu i mówcie o nim puste słowa! Być może, zwyciężycie!"
27. My na pewno damy zakosztować tym, którzy nie wierzą, kary strasznej; My zapłacimy im czymś gorszym niż to, co oni czynili.
28. Taka jest zapłata dla wrogów Boga - ogień! Dla nich będzie tam siedziba wieczności jako zapłata za to, iż oni odrzucali Nasze znaki.
29. Powiedzieli ci, którzy nie uwierzyli: "Panie nasz! Pokaż nam tych spośród dzinnów i ludzi, którzy nas sprowadzili z drogi na manowce. My ich umieścimy pod naszymi nogami, aby się znaleźli wśród najbliższych."
30. Zaprawdę, na tych, którzy powiedzieli: "Pan nasz - to Bóg!", i potem poszli prosto - zstąpią aniołowie: "Nie obawiajcie się i nie smuccie! Cieszcie się Ogrodem, który wam został obiecany!"
31. My jesteśmy waszymi opiekunami w życiu na tym świecie i w życiu ostatecznym. Dla was będzie tam to, czego zapragną wasze dusze; i dla was będzie tam to, o co wy poprosicie
32. - jako gościnne przyjęcie od Przebaczącego, Litościwego."
33. A któż wypowiada piękniejsze słowa aniżeli ten, kto modli się do Boga i kto spełnia dobre dzieło, mówiąc: "Zaprawdę, jestem między tymi, którzy się całkowicie poddali!"
34. Dobry czyn i zły czyn nie są równe. Odsuwaj więc gorszy czyn tym, co jest lepsze. Wtedy ten, który jest tobie wrogiem, będzie jak bliski przyjaciel.

35. Lecz tego nie dano nikomu innemu, jak tylko tym, którzy sa cierpliwi; nie bedzie to dane nikomu innemu, tylko tym, którzy maja wielkie szczescie.
36. A jesli szatan bedzie cie kusil, to szukaj ucieczki u Boga. Zaprawde, On jest Slyszaacy, Wszechwiedzacy!
37. Wsród Jego znaków sa: noc i dzien, slonce i ksiezyc. Nie wybijajcie poklonów ani sloncu, ani ksiezycowi! Wybijajcie poklony przed Bogiem, który je stworzyl - jesli Jego czcicie!
38. Oni wbijaja sie w pyche, natomiast ci, którzy sa u twego Pana, wyslawiaja Go noca i dniem i nie ustaja.
39. Wsród Jego znaków jest to, iz widzisz ziemie pokorna; a kiedy My zsyłamy na nia wode, to ona sie wzburza i nabrzmiewa. Zaprawde, Ten, który ja ozywia, bedzie z pewnoscia ozywicielem zmarlych! On jest nad kazda rzecz wszechwladny!
40. Zaprawde, ci, którzy nie uznaja Naszych znaków, nie ukryja sie przed Nami! Czyz ten, który bedzie wrzucony w ogien, jest lepszy od tego, który przychodzi bezpieczny w Dniu Zmartwychwstania? Róbcie, co chcecie, On widzi dobrze, co czynicie.
41. Zaprawde, ci, którzy nie wierza w napomnienie, kiedy ono do nich przychodzi... - a przeciez to jest Ksiega wspaniala!
42. Nie przenika do niej falsz z zadnej strony. To jest objawienie pochodzace od madrego, godnego chwalyl!
43. Powiedziano ci tylko to, co juz powiedziano poslancom przed toba. Zaprawde, twój Pan jest wladca przebaczenia i wladca kary bolesnej!
44. A jeslibysmy go uczynili Koranem w jezyku wam obcym, to oni by powiedzieli: "Dlaczego jego znaki nie zostaly wyjasnione? Dlaczego obcy, skoro jest arabski?"* Powiedz: "Dla tych, którzy wierza, on jest droga prosta i uzdrowieniem; ci zas, którzy nie wierza, maja w swoich uszach gluchote i dotknieni sa slepota; sa wzywani z dalekiego miejsca."
45. Dalismy juz Ksiege Mojzeszowi, lecz ona byla przedmiotem sporu; i jesliby nie slowo, które wyszlo juz wczesniej od twego Pana, to sami rozstrzygneliby sprawe miedzy soba. Zaprawde, oni sa wzgledem niej w glebokim zwatpieniu.
46. Ten, kto czyni dobro, czyni dla siebie samego; a ten, kto czyni zlo, czyni przeciwko sobie. Twój Pan nie jest niesprawiedliwy dla Swoich slug!
47. Do Niego sprowadza sie wiedza o Godzinie. Zaden owoc nie wychodzi ze swej otoczki i zadna istota zenska nie nosi i nie sklada - jak tylko za Jego wiedza. A w tym Dniu, kiedy On do nich zawola: "Gdzie sa moi współtowarzysze?" - oni powiedza: "Obwieszczamy Tobie, iz wsród nas nie ma na to zadnego swiadka!"
48. I odsunie sie od nich to, czego przedtem wzywali, i pomysla sobie, ze nie ma dla nich zadnego miejsca schronienia.
49. Czlowiek nie zmeczy sie modlitwa o dobro; a jesli go dotknie nieszczescie, to jest zrozpaczony, przygnebiony.
50. A kiedy my damy mu zakosztowac milosierdzia pochodzacego od Nas, po nieszczesciu, jakie go dotknelo, on z pewnoscia powie: "To mi sie nalezy i nie sadze, ze nadejdzie Godzina. A jesli zostanie sprowadzony

do mego Pana, to, zaprawde, otrzymam najpiekniejsza nagrode!" My wtedy zapewne obwiescimy tym, którzy nie uwierzyli, to, co uczynili; i damy im bez watpienia zakosztowac surowej kary!

51. Kiedy obdarzamy czlowieka dobrodziejstwami, on sie odwraca i oddala; a kiedy dotyka go zlo, on wtedy jest pelen dlugiej modlitwy.

52. Powiedz: "Cóz wy myslicie? Jesli to pochodzi od Boga, a potem wy nie mierzycie, to czy nie bladzicie bardziej niz ten, kto jest w glebokim odszczepienstwie?"

53. Niebawem pokazemy im Nasze znaki na horyzontach i w nich samych, az w koncu stanie sie dla nich jasne, ze to jest prawda. Czyz nie jest wystarczajace, jesli chodzi o twojego Pana, ze On jest swiadkiem kazdej rzeczy?

54. Czy oni jeszcze watpia w spotkanie ze swoim Panem? Czy On nie obejmuje kazdej rzeczy?

SURA 42. ASH-SHURA (NARADA)

W imie Boga Milosierneho i Litosciwego

1. Ha. Mim.

2. Ajm. Sin. Kaf.

3. W ten sposob objawia sie tobie i tym, którzy byli przed toba, Bóg Potezny, Madry!

4. Do Niego nalezy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. On jest Wyniosly, Wspanialy!

5. Niebiosaomal nie rozstapia sie od samej góry,* kiedy aniolowie wyslawiaja chwale swego Pana i prosza o przebaczenie dla tych, którzy sa na ziemi. O, zaprawde, czyz Bóg nie jest Przebaczajacy, Litosciwy?!

6. Tych, którzy wzieni sobie opiekunów poza Nim, Bóg bacznie obserwuje, a ty nie jestes dla nich poradcicielem.

7. I tak objawilismy tobie Koran arabski, abys ostrzegal Matke miast* i tych, którzy mieszkaja wokół niej; i abys ostrzegal, iz w Dniu Zebrania - co do jego nadejscia nie ma watpliwosci - jedni znajda sie w Ogrodzie, a drudzy w plomieniach!

8. Jesliby chcial Bóg, to uczynilby ludzi jednym narodem,* lecz On wprowadza, kogo chce, do Swojego milosierdzia. A niesprawiedliwi nie maja ani opiekuna, ani pomocnika.

9. Czy oni wzieni sobie opiekunów poza Nim? Ale Bóg jest prawdziwym opiekunem. On ozywia umarlych i On jest nad kazda rzeczawszechwladny!

10. I w czymkolwiek sie poróznicie, rozstrzygnięcie nalezy do Boga. Taki jest Bóg - mój Pan! Jemu zaufalem i do Niego sie nawracam.

11. Stwórca niebios i ziemi. On uczynil dla was z was samych - pary, i tak samo z trzód - pary. On was rozmnaza w ten sposób. Nic nie jest do Niego podobne. On jest Slyszy, Widzacy!

12. On posiada klucze niebios i ziemi. On rozda je hojnie i wymierza zaopatrzenie, komu chce. Zaprawde, On jest o kazdej rzeczy wszechwiedzacy!

13. On ustanowil dla was, jesli chodzi o religie, to, co juz polecil Noemu, i to, co objawilismy tobie, i to, co polecilismy Abrahamowi,

Mojeszowi i Jezusowi: Przestrzegajcie należycie religii i nie rozdzielajcie się w niej! Wielkie jest dla politeistów to, do czego ty ich wzywasz. Bóg wybiera dla Siebie, kogo chce, i prowadzi droga prosta ku Sobie tego, kto się nawraca.

14. Oni rozdzielili się dopiero wtedy, nienawidząc się wzajemnie, kiedy przyszła do nich wiedza. * I gdyby nie słowo twego Pana, które pojawiło się uprzednio, na określony termin, to sprawa zostałaby między nimi rozstrzygnięta. Zaprawdę, ci, którzy odziedziczyli Księgę po nich, znajdują się względem niej w głębokim zwatpieniu.

15. Dlatego więc nawołuj i idź prosto, jak ci nakazano, i nie postępuj za ich namietnościami! Powiedz: "Wierze w to, co zesłał Bóg z Księgi. Rozkazano mi, abym był sprawiedliwy między wami. Bóg jest naszym Panem i waszym Panem. Do nas należa nasze działania, do was należa wasze działania. Nie ma żadnego dowodu między nami a wami. Bóg zbierze nas razem i do Niego zmierza wędrowanie."

16. A ci, którzy spierają się na temat Boga, kiedy Jemu została już dana odpowiedź, mają dowody bez wartości w oczach Pana. Oni ściągają na siebie gniew i kara będzie dla nich straszna.*

17. Bóg jest Tym, który zesłał Księgę z prawdą - i wagą.* I cóż cię może pouczyć? Być może, Godzina jest bliska!

18. Starają się ją przyspieszyć ci, którzy w nią nie wierzą. A ci, którzy wierzą, obawiają się jej i wiedzą, że ona jest prawdą. Czyż nie? Zaprawdę, ci, którzy powatpiwiają w tę Godzinę, na pewno są w zablądzeniu dalekim!

19. Bóg jest łagodny dla Swoich sług. On daje zaopatrzenie, komu chce. On jest Mocny, Potezny!

20. Kto pragnie uprawiać rolę życia ostatecznego, to My damy mu obfity plon; a kto pragnie uprawiać rolę tego świata, to My mu nieco z niego udzielimy, ale nie będzie on miał żadnego udziału w życiu ostatecznym.

21. Czy oni mają takich współtowarzyszy, którzy uczynili dla nich prawem w religii to, na co nie pozwala Bóg? I gdyby nie słowo rozstrzygnięcia,* to sami by między sobą rozstrzygnęli. Zaprawdę, niesprawiedliwych czeka kara bolesna!

22. Zobaczysz, jak niesprawiedliwi drżą przed tym, na co sobie zasłużyli, kiedy to spadnie na nich. A ci, którzy uwierzyli i którzy pełnili dobre dzieła, będą przebywać w ukwieconych Ogrodach. Oni będą mieli to, czego zapragną, u swego Pana. To jest wielka łaska!

23. To obwieszcza Bóg Swoim sługom, którzy wierzą i czynią dobre dzieła. Powiedz: "Ja nie zadam od was za to żadnej zapłaty, tylko miłości dla bliskich. "* A ktokolwiek spełni dobry czyn, to My jemu damy jeszcze większe dobro. Zaprawdę, Bóg jest przebaczący, wdzieczny!

24. Albo oni powiedzą: "On wymyślił przeciwko Bogu kłamstwo." Lecz gdyby zechciał Bóg, to nałożyłby pieczęć na twoje serce. Bóg zetrze kłamstwo i utwierdzi prawdę Swoimi słowami. Zaprawdę, On wie dobrze, co kryją wasze piersi!

25. On jest Tym, który przyjmuje skrucie od Swoich sług, i On odpuszcza złe czyny. On wie, co czynicie.

26. On wysłuchuje tych, którzy wierzą i którzy pełnią dobre dzieła, i pomnaża swoją łaskę dla nich. A dla niewiernych będzie straszna kara!

27. A gdyby Bóg rozszerzył zaopatrzenie dla Swoich slug, to oni na pewno zbuntowaliby się na ziemi; lecz On zsyła z umiarem to, co chce. On jest dobrze powiadomiony o Swoich slugach, jasno widzący.

28. On jest Tym, który zsyła obfity deszcz, kiedy oni są już zrozpaczeni. On rozprzestrzenia Swoje miłosierdzie, On - Opiekun, Godny Chwały!

29. A spośród Jego znaków, jest stworzenie niebios i ziemi, i zwierząt, które na nich rozsiał. I on, kiedy zechce, jest wszechwładny zebrać je.

30. A jeśli dosięgnie was jakieś nieszczęście, to za to, co zarobiły wasze rece. Lecz On przebacza wiele.

31. I jesteście bezsilni na ziemi, i nie macie, poza Nim, ani opiekuna, ani pomocnika.

32. I wśród Jego znaków są statki pływające po morzu, tak jak góry wyniosłe.*

33. Jeśli On zechce, uspokaja wiatr, i one utrzymują się spokojnie na jego powierzchni. Zaprawdę, w tym są znaki dla każdego cierpliwego, wdzięcznego!

34. Albo też On je niszczy za to, co ludzie popełnili; ale wiele przebacza.

35. I niech wiedza ci, którzy sprzeczą się o Nasze znaki, że nie ma dla nich żadnego schronienia.,

36. I wszystko, co wam zostało dane, to chwilowe używanie życia na tym świecie. Ale to, co jest u Boga, jest lepsze i trwalsze - dla tych, którzy wierzą i ufają swemu Panu;

37. - dla tych, którzy unikają grzechów ciężkich i czynów szpetnych; a kiedy się pogniewają, to przebacza;

38. - dla tych, którzy odpowiadają swojemu Panu i odprawiają modlitwę; - dla tych, których sprawy są przedmiotem wzajemnej narady; - dla tych, którzy rozdają z tego, w co ich zaopatrzyliśmy;

39. i dla tych; którzy udzielają sobie pomocy, kiedy dosięgnie ich krzywda.

40. Zapłata za zło jest zło jemu podobne. Ale kto przebaczy i naprawi, to znajdzie zapłatę u Boga. Zaprawdę, On nie miluje niesprawiedliwych!

41. A na tych, którzy szukają pomocy po doznaniu niesprawiedliwości - nie ma żadnego sposobu.

42. Ale sposób jest na tych, którzy są niesprawiedliwi dla ludzi i którzy bezprawnie są buntownikami na ziemi. Takich czeka kara bolesna!

43. Lecz ten, kto jest cierpliwy i kto przebacza - zaprawdę, umie okazać zdecydowanie w działaniu!

44. A dla tego, kogo Bóg sprowadza z drogi, nie ma już żadnego opiekuna. I zobaczysz niesprawiedliwych, jak beda mówili na widok kary: "Czy jest jakaś droga powrotu?"

45. Zobaczysz, jak ich tu przyprowadza, upokorzonych od ponizenia, jak beda spoglądać ukradkiem. I powie ci, którzy uwierzyli: "Zaprawdę, straceni są w Dniu Zmartwychwstania ci, którzy utracili siebie samych i swoją rodzinę." I tak, zaprawdę, niesprawiedliwi znajdują się w cierpieniu nieustannym!

46. I nie beda oni mieli opiekunów, którzy by im pomogli, poza Bogiem. A kogo Bóg sprowadzi z drogi, to dla niego nie ma zadnego wyjścia.

47. Odpowiadajcie waszemu Panu, zanim nadejdzie Dzień od Boga, od którego nie bedzie odwrotu. Tego Dnia nie znajdziecie schronienia ani zadnej wymówki.

48. A jesli oni sie odwróca... - to My przeciez nie poslalismy ciebie jako ich stróza; do ciebie nalezy tylko obwieszczenie. A kiedy My dajemy czlowiekowi zakosztowac Naszego milosierdzia, to on sie z niego cieszy; a jesli dosiegnie go jakies zlo za to, co przygotowaly wczesniej jego rece, to wtedy czlowiek okazuje sie niewdzieczny.

49. Do Boga nalezy królestwo niebios i ziemi. On stwarza to, co chce. On daje córki, komu chce, i On daje synów, komu chce,

50. albo tez laczy je parami, synów i córki; i On czyni bezplodnym, kogo chce. Zaprawde, On jest wszechwiedzacy, wszechwladny!

51. I nie zostalo dane zadnemu smiertelnikowi, aby przemawial do niego Bóg inaczej, jak przez objawienie albo tez spoza zaslony, albo przez poslanca; i jemu objawia - za Swoim zezwoleniem - to, co chce. Zaprawde, On jest wyniosly, madry!

52. W ten sposob objawilismy tobie Ducha pochodzacego od Naszego rozkazu. Ty nie wiedzialas, co to jest Ksiega i wiara. Lecz My uczynilismy ja swiatlem, dzieki któremu prowadzimy droga prosta, kogo chcemy z Naszych slug. I ty, z pewnoscia, poprowadzisz ludzi

53. ku drodze prostej - drodze Boga, do którego nalezy to, co jest w niebiosach i co jest na ziemi. Czyz nie do Boga zmierzaja wszystkie sprawy?

SURA 43. AZ-ZUKHRUF (OZDOBY)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Ha. Mim.

2. Na Ksiege jasna!

3. Oto uczynilismy ja Koranem arabskim! Byc moze, zrozumiecie!

4. On jest w Matce Ksiegi u Nas,* wzniosly, madry!

5. Czyz My mamy oddalic od was napomnienie, poniewaz jestescie ludem zepsutym?

6. Iluz proroków poslalismy pomiedzy dawne pokolenia?

7. Lecz gdy tylko przyszedl do nich jakis prorok, to ludzie sie z niego wysmiewali.

8. Przeto wytracilismy grozniejszych od nich i przyklad pierwszych pokolen juz minal.

9. I jesli ich zapytasz: "Kto stworzyl niebiosa i ziemie?" - oni z pewnoscia odpowiada: "Stworzyl je Potezny, Wszechwiedzacy!"

10. - Ten, który uczynil ziemie kolebka dla was; On wyznaczyl na niej wasze drogi. Byc moze, pójdziecie droga prosta!

11. - Ten, który zeslal z nieba wode wedlug pewnej miary. I dzieki niej ozywilismy kraine umarla. W ten sposob zostaniecie wyprowadzeni!

12. On stworzył wszelkie pary, dal wam statki, a także zwierzęta wierzchowe,
13. tak abyście mogli wygodnie podróżować na ich grzbietach, a potem wspominali dobroć waszego Pana – kiedy się już na nich dobrze usadowicie – i mówili: "Chwała niech będzie Temu, który nam to podporządkował, albowiem my sami nie moglibyśmy tego osiągnąć.
14. I, zaprawdę, my powrócimy do naszego Pana!"
15. I oni uczynili z Jego sług Jego cześć. Zaprawdę, człowiek jest jawnym niewdzięcznikiem!
16. Czyż On wzięby sobie córki, z tego, co stworzył, a was wyróżnił synami?*
17. A kiedy któremus z nich obwieszcza to, co przypisuje się Miłosiernemu, to twarz jego posepnieje i pełen udreki powstrzymuje gniew.
18. Czy ta istota, która jest wychowana wśród ozdób i która w sporze nie jest jasna?...*
19. I uczynili aniołów, którzy są sługami Miłosiernego, istotami zenskimi. Czyż oni byli świadkami ich stworzenia? Ich świadectwo zostanie zapisane i beda zapytani!
20. Oni mówią: "Jeśliby chciał Miłosierny, to nie czcilibyśmy ich." Nie mają o tym żadnej wiedzy, tylko snują przypuszczenia.
21. Czyż My daliśmy im przedtem jakąś Księgę, której się silnie trzymają?
22. Przeciwnie! Oni mówią: "Znaleźliśmy naszych ojców w pewnej społeczności religijnej i postępujemy ich śladami."
23. Podobnie nie wysłaliśmy przed tobą ostrzegającego do żadnego miasta, żeby nie powiedzieli jego mieszkańcy, żyjący tam w dobrobycie: "Zaprawdę, znaleźliśmy naszych ojców w pewnej społeczności religijnej i postępujemy ich śladami!"
24. Posłaniec powiedział: "A gdybym przyszedł do was z lepszym przewodnictwem niż to, które znaleźliście u waszych ojców?" Oni powiedzieli: "Zaprawdę, nie wierzymy w posłannictwo, z którym zostaliście posłani!"
25. Przeto zemściliśmy się na nich. I popatrz, jaki był ostateczny koniec tych, którzy zadali klam prawdzie!
26. Oto powiedział Abraham do swojego ojca i do swojego ludu: "Zaprawdę, jestem niewinny tego, co wy czcicie,
27. oprócz czci Tego, który mnie stworzył, ponieważ On prowadzi mnie drogą prostą."
28. I on uczynił to słowem, które przetrwało wśród jego potomstwa. Być może, oni powrócą!
29. Co więcej! Ja dałem im i ich ojcom używanie życia, aż przyszła do nich prawda i Posłaniec jasny.*
30. A kiedy przyszła do nich prawda, oni powiedzieli: "To są czary i my w nie nie wierzymy!"
31. I powiedzieli: _ "Gdyby ten Koran został zesłany jakimś znacznemu człowiekowi z tych dwóch miast?!"*

32. Czy oni rozdzielają miłosierdzie twego Pana?* My rozdzieliliśmy wśród nich srodki do życia na tym świecie i wynieśliśmy jednych z nich stopniami ponad innymi, tak aby jedni z nich brali innych w służbę. Lecz miłosierdzie twego Pana jest lepsze niż to, co oni gromadzą!

33. I gdyby nie to,* że ludzie chcieliby być jednym narodem, to My uczynilibyśmy w domach ludzi nie wierzących w Miłosiernego dachy ze srebra i schody, po których beda wchodzili;

34. i drzwi, i łóża, na których by wypoczywali leżąc;

35. i ozdoby ze złota. Lecz to wszystko – to tylko używanie w życiu na tym świecie; a życie ostateczne u twego Pana jest dla bogobojnych.

36. A ktokolwiek uchyla się od wspomnienia Miłosiernego, to przypiszemy mu szatana jako towarzysza;

37. oni, w istocie, odsuwają ich od drogi, a ci sadzą, że są prowadzeni drogą prostą.

38. A kiedy w końcu człowiek przychodzi do Nas,* mówi: "O, gdyby między mną i tobą była odległość dwóch wschodów!"* Jakże zły ten towarzysz!

39. I nie przyniesie wam żadnej korzyści tego Dnia – skoro czyniliście niesprawiedliwość – to, że będziecie współuczestnikami w karze.

40. Czyż możesz spowodować, by słyszeli głusi, I albo czy poprowadzisz ślepego i tego, kto jest w zablądzeniu oczywistym?

41. Albo My ciebie zabierzemy i zemścimy się na nich;

42. albo pokazemy tobie to, co im obiecaliśmy, ponieważ, zaprawdę, jesteśmy nad nimi wszechwładni!

43. Przeto trzymaj się mocno tego, co ci zostało objawione. Zaprawdę, jesteś na drodze prostej!

44. To jest przypomnienie dla ciebie i dla twojego ludu; wy będziecie zapytywani.

45. Zapytaj tych spośród Naszych posłańców, których posłaliśmy przed tobą: "Czy My ustanowiliśmy jakichś bogów poza Miłosiernym, którym należałoby oddawać cześć?"

46. Posłaliśmy Mojżesza z Naszymi znakami do Faraona i jego starszyny. A on powiedział: "Zaprawdę, jestem posłańcem Pana swiatów!"

47. Lecz kiedy on przyszedł do nich z Naszymi znakami, oni wysmiewali się z nich.

48. A przecież nie pokazaliśmy im znaku, który by nie był większy od poprzedniego. I pochwyciliśmy ich karą – być może oni powrócą.

49. I powiedzieli: "O czarowniku! Módl się za nami do twego Pana w imię przymierza, które zawarł z tobą. My na pewno pójdziemy drogą prostą!"

50. A kiedy odwróciliśmy od nich karcę, złamali przysięgę.

51. I Faraon ogłosił wśród swego ludu, mówiąc: "O ludu mój! Czy nie do mnie należy królestwo Egiptu, jak i te rzeki, które płyną u moich stóp? Czy nie widzicie?"

52. Czy ja nie jestem lepszy niż ten, który jest biedakiem i zaledwie umie się jasno wyrazić?

53. Dlaczego nie włożono mu bransolet ze złota albo dlaczego nie przyszli z nim aniołowie jako jego współtowarzysze?

54. I Faraon uczynil swój lud lekkomyslnym, a oni go posluchali.
Zaprawde, byl to lud wystepny!

55. Przeto kiedy Nas rozgniewali, zemscilismy sie na nich i potopilismy
ich wszystkich.

56. I uczynilismy ich rzecza przeszlosci i przykladem dla innych.

57. A kiedy byl przedstawiony syn Marii* jako przyklad, oto twój lud
odwrócił sie od niego.

58. I powiedzieli: "Czy nasi bogowie nie sa lepsi niz Jezus?" Oni
przytoczyli ci ten przyklad tylko dla sprzeczki. Oni sa przeciez ludem
sklonnym do sporu.

59. On jest tylko sluga, którego obdarzyalismy dobrocia i którego
uczynilismy przykladem dla synów Izraela.

60. I jeslibysmy chcieli, uczynilibysmy z was aniolów, którzy by was
zastapili na ziemi.

61. On jest, zaprawde, zwiastunem Godziny!* Nie powatpiewajcie o niej i
postepujcie za mna! To jest droga prosta.

62. I niech was nie zwiedzie szatan on jest waszym wrogiem jawnym.

63. A kiedy przyszedl Jezus z jawnymi dowodami, powiedzial:
"Przyszedlem do was z madroscia i wyjasnie wam nieco z tego, w czym sie
róznicie. Bójcie sie wiec Boga i sluchajcie mnie!

64. Zaprawde, Bóg jest moim Panem i waszym Panem! Przeto czcijcie Go!
To jest droga prosta!"

65. Lecz różne partie sposród nich* poróznily sie miedzy soba. Biada
wiec niesprawiedliwym z powodu kary Dnia bolesnego!

66. Czy, oni oczekuja czegos innego niz Godziny, która przyjdzie do
nich nagle, kiedy nawet nie beda przeczuwali?

67. Tego Dnia przyjaciele beda dla siebie wrogami, z wyjatkiem ludzi
bogobojnych.

68. "O sludzy moi! Nie obawiajcie sie tego Dnia i nie badzcie smutni!

69. Wy, którzyscie uwierzyli w Nasze znaki i poddali sie calkowicie!

70. Wejdziecie do Ogrodu, wy i wasze zony, bedziecie uradowani!"

71. Wśród nich beda krazyc podawane im naczynia ze zlota i puchary;
bedzie w nich to, czego dusze zapragna i czym rozkoszuja sie oczy. I
bedziecie przebywac tam na wieki.

72. Taki jest ten Ogród, który wam bedzie dany w dziedzictwo za to, co
czyniliscie.

73. Bada tam obfite owoce, z których bedziecie jedli.

74. Zaprawde, grzesznicy w karze Gehenny beda przebywac na wieki! Nie
doznaja w niej ulgi i pozostana tam w rozpacz.

76. I nie My bylismy dla nich niesprawiedliwi, lecz oni sami czynili
niesprawiedliwosc.

77. I beda krzyczec: "O Maliku!* Niech twój Pan skonczy z nami!" On
powie: "Wy musicie pozostac!"

78. My przyszlismy do was z prawda, lecz, zaiste, wiekszosc z was
odczuwa wstret do prawdy.

79. Czy oni przygotowali jakas chytra sprawe? bo My przygotowujemy!
80. Czy sadza, ze My nie slyszymy ich tajemnych mysli i rozmów poufnych? Przeciwnie! Nasi poslancy sa przy nich,* zapisuja!
81. Powiedz: "Jesli Milosierny posiada syna, ja jestem pierwszy z czcicieli!"
82. Chwala niech bedzie Panu niebios i ziemi, Panu Tronu, bedacemu ponad to, co Jemu przypisuja!
83. Pozostaw ich wiec! Niech oni sie pograzaja i niech sie zabawiaja, az spotkaja ten Dzień, który im zostal obiecany!
84. On jest Tym, który jest Bogiem w niebie i który jest Bogiem na ziemi. On jest Madry, Wszechwiedzacy!
85. Blogoslawiony niech bedzie Ten, do którego nalezy królestwo niebios i ziemi i to, co jest miedzy nimi! On posiada wiedze o Godzinie! Do Niego zostaniecie sprowadzeni!
86. Ci, których oni wzywaja poza Nim, nie posiadaja zadnej wladzy wstawiennictwa, z wyjatkiem tych, którzy swiadcza o prawdzie i posiadaja wiedze.
87. I jesli ich zapytasz: "Kto was stworzyl?", oni z pewnoscia powiedza: "Bóg. Jakze oni sa oszukani!"
88. I jeszcze powiedzial Poslaniec: "O Panie mój ! Tamci - to sa ludzie, którzy nie wierza!"
89. Jednak przebacz im i powiedz: "Pokój!" Potem oni sie dowiedza!

SURA 44. AD-DUKHAN (DYM)

W imie Boga Milosierneho i Litosciwego

1. Ha. Mim.
2. Na te Ksiege jasna!
3. Zeslalismy ja w noc blogoslawiona. - Zaprawde, My jestesmy ostrzegajacymi! -
4. Podczas tej nocy jest rozstrzygany wszelki madry rozkaz,
5. jako rozkaz pochodzacy od Nas - Zaprawde, My jestesmy posylajacymi! -
6. jako milosierdzie od twojego Pana - Zaprawde, On jest Slysacy, Wszechwiedzacy! -
7. Pana niebios i ziemi, i tego, co jest miedzy nimi, jesli jestescie przekonani o prawdzie!
8. Nie ma boga, jak tylko On! On daje zycie i On powoduje smierc. On jest waszym Panem i Panem waszych praojców.
9. Alez przeciwnie! Oni pozostaja w zwatpieniu, zabawiajac sie.
10. Wypatruj wiec Dnia, kiedy niebo przyniesie dym widoczny,
11. który okryje ludzi! To bedzie kara bolesna!
12. "Panie nasz! Odsun od nas kare, my jestesmy wierzacymi!"
13. Gdziez dla nich napomnienie, skoro do nich przychodzil poslaniec jawny?

14. Wtedy oni odwrócili się od niego, mówiąc: "To jakiś pouczony, opętany!"

15. Zaprawdę, My odsuwamy karę na krótko, wy przecież znowu powrócicie.

16. W tym Dniu, kiedy My ich pochwycimy z największą gwałtownością, wtedy się zemścimy.

17. Już doświadczylismy przed nimi lud Faraona, kiedy przyszedł do nich posłaniec szlachetny:

18. "Oddajcie mi sługi Boga! Ja jestem dla was posłancem pewnym.

19. Nie powstawajcie przeciw Bogu! Ja przychodzę do was z władzą oczywistą.

20. Szukam ucieczki u mego Pana i u waszego Pana, abyscie mnie nie ukamienowali.

21. A jeśli mi nie wierzycie, to oddzielcie się ode mnie!"

22. I zawołał on do swego Pana: "Ci - to lud grzeszników!"

23. "Przeto ruszaj w podróż noca wraz z Moimi slugami; wy, zaprawdę, będziecie scigani!

24. I zostaw morze w spokoju; oto wojsko, które zostanie zatopione!"

25. Ileż oni pozostawili ogrodów i źródeł!

26. Ileż obsianych pól i szlachetnych miejsc!

27. Ileż dobrobytu, w którym się plawili!

28. Tak było! I My dalismy to w dziedzictwo innemu ludowi.

29. I nie zapłakało nad nimi ani niebo, ani ziemia, i nie była im dana żadna zwłoka.

30. My wybawilismy synów Izraela od kary ponizającej

31. - od Faraona. Zaprawdę, on był wyniosły wśród występnych!

32. I wybralismy ich świadomie, ponad światami.

33. I dalismy im znaki, w których było doświadczenie jasne.

34. Zaiste, ci zapewne powiedzą:

35. "Doprawdy, jest tylko pierwsza śmierć i my nie będziemy wskrzeszeni!"

36. Przyprowadźcie nam więc naszych ojców, jeśli mówicie prawdę!"

37. Czy oni są lepsi, czy lud Tubba i ci, którzy byli przed nimi? Wytracilismy ich, ponieważ byli grzesznikami.

38. My nie stworzyliśmy niebios i ziemi, i tego, co jest między nimi, dla zabawy.

39. Stworzyliśmy je w całej prawdzie; lecz większość ludzi nie wie.

40. Zaprawdę, Dzień rozstrzygnięcia - to czas spotkania dla wszystkich!

41. To Dzień, kiedy przyjaciel nie wybawi przyjaciela od niczego; i oni nie będą mieli żadnej pomocy.

42. Z wyjątkiem tych, nad którymi zmiłował się Bóg. On jest Potężny, Litosciwy!

43. Zaprawde, drzewo Az-Zakkum
44. - to pozywienie grzesznika!
45. Ono jest jak miedz roztopiona, gotuje sie we wnetrznosciach,
46. jak wrzaca woda!
47. "Wezcie go i wrzuccie w srodek czelusci piekielnych!
48. Nastepnie lejcie na jego glowe kare gotujacej sie wody!"
49. "Zakosztuj! Przeciez ty jestes potezny, szlachetny!
50. Oto jest to, o czym powatpiewaliscie!"
51. Zaprawde, bogobojni beda przebywac w miejscu bezpiecznym
52. wsród ogrodów i źródel,
53. ubrani w atlas i brokat, zwróceni do siebie twarzami.
54. Tak bedzie! I polaczymy ich w pary z hurysami o wielkich oczach.
55. Oni tam beda wolac o wszelkiego rodzaju owoce, bezpieczni.
56. Oni tam nie zakosztuja smierci, poza pierwsza smiercia. Bóg wybawil ich od kary ognia piekielnego
57. - laska od twojego Pana. To jest osiagniecie ogromne!
58. My uczynilismy go latwym, w twoim jezyku: byc moze, oni sobie przypomna!
59. Wyczekuj wiec, przeciez i oni wyczekuja!

SURA 45. AL-JATHIYA (PRZYKLEKAJACA)

W imie Boga Milosierznego i Litosciwego

1. Ha. Mim.
2. Objawienie Ksiegi pochodzi od Boga, Poteznego, Madrego!
3. Zaprawde, w niebiosach i na ziemi sa znaki dla wierzacych!
4. W stworzeniu was samych i w mnogosci wszelkich zwierzat - sa znaki dla ludzi, którzy sa przekonani;
5. i w zmiennym nastepstwie nocy i dnia, i w tym darze, jaki Bóg zsyla z nieba dla ozywienia ziemi, po jej smierci, i w zmianie kierunku wiatrów - sa znaki dla ludzi rozumnych.
6. Takie sa znaki Boga, które My tobie recytujemy w calej prawdzie. W jakie wiec opowiadanie, jesli nie o Bogu i Jego znakach, oni uwierza?
7. Biada kazdemu klamcy, grzesznikowi!
8. On slucha znaków Boga, które mu sa recytowane, a potem trwa w uporze, wbijajac sie w dume, jak gdyby ich wcale nie slyszal. Obwiesc mu wiec kare bolesna!
9. A kiedy on pozna niektóre Nasze znaki, to bierze je sobie za przedmiot szyderstwa. Dla takich bedzie kara ponizajaca.
10. Za nimi bedzie Gehenna. I nie pomoze im nic to, co zyskali; ani tez opiekunowie, których wzieni sobie poza Bogiem. Dla nich kara bedzie straszna.

11. To jest droga prosta! A dla tych, którzy odrzucili znaki swego Pana - kara gniewu bedzie bolesna.
12. Bóg jest Tym, który poddal wam morze, aby plynal po nim statek, na Jego rozkaz, i abyscie poszukiwali pilnie Jego laski. Byc moze, bedziecie wdzieczni!
13. On poddal wam to, co jest w niebiosach i co jest na ziemi - wszystko pochodzi od Niego. Zaprawde, w tym sa znaki dla ludzi, którzy sie zastanawiaja!
14. Powiedz tym, którzy uwierzyli, aby przebaczali tym, którzy nie maja nadziei na Dni Boga; niechaj On wynagrodzi ludzi za to, czego dokonali.
15. Kto czyni dobre dzielo, czyni je dla swojej duszy; a kto czyni zlo, czyni przeciwko niej . Potem zostaniecie sprowadzeni do waszego Pana.
16. Dalismy synom Izraela Ksiege, madrosc i prorocstwo. Zaopatrzylismy ich we wspaniale rzeczy i wynieslismy ich ponad swiaty.
17. Dalismy im jasne przykazania, lecz gdy przyszla do nich wiedza, oni sie poróżnili z powodu wzajemnej zawisci. Zaprawde, twój Pan rozstrzygnie w Dniu Zmartwychwstania to, w czym oni sie różnili.
18. Potem umiescilismy ciebie na otwartej drodze rozkazu. Idz wiec po niej, lecz nie idz za namietnosciami tych; którzy nie wiedza.
19. Zaprawde, oni ci nie pomagaja wcale przed Bogiem. Zaprawde, ludzie niesprawiedliwi beda opiekunami jedni drugich, podczas gdy Bóg jest opiekunem bogobojnych.
20. To sa oczywiste wskazówki dla ludzi i droga prosta, i milosierdzie ; dla ludzi, którzy sa przekonani.
21. Czy ci, którzy popelniaja zle czyny, sadza, ze My bedziemy ich traktowac tak jak tych, którzy wierza i którzy pelnia dobre dzieła, ze jednakowe bedzie ich zycie i ich smierc? Jakze zle oni rozsadzaja!
22. Bóg stworzyl niebiosa i ziemie w prawdzie, aby kazda dusza zostala nagrodzona za to, czego dokonala - i oni nie doznaja niesprawiedliwosci.
23. Czy widziales tego, który wzial sobie namietnosc za swego boga? Bóg sprowadzil go z drogi w pelni wiedzy i polozyl pieczec na jego sluchu i jego sercu; i polozyl zaslone na jego spojrzeniu. Któz wiec, poza Bogiem, poprowadzi go droga prosta? Czyz wy sie nie opamietacie?
24. Oni powiedzieli: "To przeciez tylko nasze zycie na tym swiecie: umieramy i zyjemy, i unicestwia nas tylko czas. " Nie maja oni o tym zadnej wiedzy i tylko snuja przypuszczenia.
25. A kiedy sa im recytowane Nasze znaki, jako dowody oczywiste, to jedynym ich argumentem sa slowa: "Przyprowadzcie naszych ojców, jesli mówicie prawde!"
26. Powiedz: "Bóg daje wam zycie, potem sprowadza wasza smierc; potem zbierze was na Dzień Zmartwychwstania, co do którego nie ma zadnej watpliwosci. Jednak wiekszosc ludzi nie wie."
27. Do Boga nalezy królestwo niebios i ziemi. I w Dniu, kiedy nastanie Godzina, straca ci, którzy ida za falszem.
28. I zobaczysz kazda nacje przyklekajaca; kazda nacja bedzie wezwana do swojej ksiegi: "Dzisiaj bedzie wam zaplacone za to, co czyniliscie.

29. Ta Nasza ksiega mówi przeciw wam prawdę; My przecież zapisywaliśmy to, co czyniliście."
30. A tych, którzy uwierzyli i którzy czynili dobre dzieła - to wprowadzi ich Pan do Swego miłosierdzia. To jest osiągnięcie oczywiste!
31. A tym, którzy nie uwierzyli: "Czyż nie były wam recytowane Nasze znaki? Lecz wy wbiliscie się w dume i okazaliscie się ludem grzeszników."
32. A kiedy powiedziano: "Zaiste, obietnica Boga jest prawda, jak i Godzina, co do której nie ma żadnej wątpliwości!", wy powiedzieliście: "My nie wiemy, co to jest Godzina. My tylko snujemy przypuszczenia, lecz nie jesteśmy wcale przekonani."
33. I ukaza im się wtedy złe czyny, które popełnili, i obejmie ich to, z czego sami szydzili.
34. I będzie im powiedziane: "Dzisiaj My was zapominamy, tak jak wy zapomnieliście spotkanie tego waszego Dnia. Waszym miejscem schronienia będzie ogień i nie będziecie mieli żadnych pomocników!
35. To was czeka za to, że wzięliście sobie znaki Boga za przedmiot szyderstwa; i oszukano was życie tego świata." Tego Dnia więc oni nie będą z niego wyprowadzeni ani też nie będą przyjeżdżać do łaski.
36. Przeto Bogu niech będzie chwała, Panu niebios i Panu ziemi, Panu światów!
37. Do Niego należy wspaniałość w niebiosach i na ziemi! On jest Poteżny, Madry!

SURA 46. AL-AHQAF' (PIASZCZyste WyDMY)

W imię Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. Ha. Mim.
2. Objawienie Księgi pochodzi od Boga, Poteżnego, Madrego!
3. My stworzyliśmy niebiosy i ziemię, i to, co jest między nimi, w prawdzie i na określony czas. Lecz ci, którzy nie wierzą, odwracają się od tego, do czego są nawoływani.
4. Powiedz: "Czy widzieliście tych, do których się modlicie poza Bogiem? Pokażcie mi, co oni stworzyli z tego, co jest na ziemi; albo czy oni mają jakiś udział w niebiosach? Przyniescie mi Księgę wcześniejszą niż ta; albo też jakiś ślad wiedzy, jeśli jesteście prawdomówni!"
5. A kto bliździ bardziej niż ten, kto wzywa, poza Bogiem, tych, którzy mu nie odpowiadają do Dnia Sadu. Oni nie dbają o jego wezwanie.
6. A kiedy ludzie staną zebrani, oni będą dla nich wrogami i będą się wypierać ich czci.
7. A kiedy są im recytowane Nasze znaki, jako jasne dowody, . ci, którzy nie uwierzyli, mówią o prawdzie do nich przychodzącej: "To są czary oczywiste!"
8. Albo mówią: "On to wymyślił!" Powiedz: "Jeśli ja to wymyśliłem, to wy nie jesteście władni pomóc mi w czymś wobec Boga. On najlepiej wie, co wy o Nim rozpowiadacie. On wystarczy jako świadek między mną a wami. On jest Przebaczący, Litosciwy!"

9. Powiedz: "Ja nie jestem jakas nowoscia wsród poslanców. Nie wiem tez, co bedzie ze mna i co bedzie z wami. Ja tylko postepuje za tym, co mi zostalo objawione. Ja jestem tylko jawnie ostrzegajacym."

10. Powiedz: "Czy zastanowiliscie sie? Jesli to wszystko pochodzi od Boga i wy w to nie wierzycie - chociaz swiadek sposród synów Izraela zaswiadczył o podobnym temu i uwierzył - tylko wbiliscie sie w dume..." Zaprawde, Bóg nie prowadzi droga prosta ludu niesprawiedliwych!

11. Mówia ci, którzy nie wierza tym, którzy uwierzyli: "Jesliby bylo w tym jakies dobro, to oni by nas nie wyprzedzili ku niemu." I poniewaz oni nie sa przez nie prowadzeni droga prosta, to z pewnoscia beda mówili: "To jest stare oszustwo!"

12. Jeszcze dawniej zostala zeslana Ksiega Mojzesza, jako przewodnik i jako milosierdzie. A to jest Ksiega potwierdzajaca prawde - w jezyku arabskim - dla ostrzezenia tych, którzy sa niesprawiedliwi, i radosna wiesc dla czyniacych dobro.

13. Zaprawde, nie ma obawy o tych, którzy mówia: "Nasz Pan to Bóg!", i potem ida prosto; oni nie beda zasmuceni.

14. Oni beda mieszkancami Ogrodu; beda tam przebywac na wieki. Taka bedzie nagroda za to, co oni czynili.

15. I polecilismy czlowiekowi dobroc wzgledem jego rodziców. Matka nosila go w trudzie i urodzila go w trudzie. Noszenie go i jego odstawienie od piersi winno trwac trzydziesci miesiecy. Kiedy w koncu osiagnie on dojrzalosc i dojdzie do czterdziestego roku, mówi: "Panie mój! Natchnij mnie, abym podziekowal za Twoja dobroc, która okazales mnie i moim rodzicom; i abym czynil dobro, które by sie Tobie podobalo. Uczyn dla mnie dobro w moim potomstwie. Oto ja nawrócilem sie do Ciebie i oto jestem wsród tych, którzy sie calkowicie poddali!"

16. To sa ci, od których My przyjmujemy wszystko najlepsze, co uczynili, a poblazliwie osadzimy ich zle czyny. Oni beda wsród mieszkanców Ogrodu, zgodnie z obietnica prawdy, która zostala im dana.

17. A jest taki, który mówi swoim rodzicom: "Do licha z wami! Czy mozece mi obiecac, ze zostane wyprowadzony? Przeciez juz przeminely pokolenia przede mna!" Oni zas wzywaja Boga na pomoc: "Biada tobie! Uwierz! Przeciez obietnica Boga - to prawda!" On powie: "To sa basnie praojców!"

18. Oto ci, na których sprawdzilo sie slowo dotyczace ludów - dzinnów i ludzi - które juz minely przed nimi. Zaprawde, oni poniesli strate!

19. Dla wszystkich beda stopnie, w zaleznosci od tego, co czynili; aby Bóg wyplacil im sluszna miara za ich uczynki - i oni nie doznaja niesprawiedliwosci.

20. Tego Dnia, kiedy beda wystawieni na ogien ci, którzy nie uwierzyli: "Wy trwoniliscie wasze wspaniale dobra w zyciu na tym swiecie i cieszylicie sie nimi, a dzisiaj bedziecie wynagrodzeni kara ponizenia za to, ze byliscie dumni na ziemi, bez zadnego prawa, i za to, ze byliscie wystepni."

21. I wspomnij brata ludu Ad kiedy on ostrzegal swój lud przy wydmach piaszczystych: - a byli tam juz ostrzegajacy w przeszlosci, przed nim i po nim - "Czujcie tylko Boga! ja obawiam sie dla was kary Dnia Straszneho."

22. Oni powiedzieli: "Czy ty przyszedles do nas, aby odwrócić nas od naszych bogów? Przynies nam to, co nam obiecujesz, jeśli jesteś z liczby prawdomównych!"

23. Powiedział: "Władza jest jedynie u Boga, a ja przekazuję wam tylko to, z czym zostałem posłany; lecz widzę, że jesteście ludem, który żyje w nieswiadomości."

24. A kiedy oni zobaczyli chmurę zbliżającą się do ich dolin, powiedzieli: "To jest chmura, która nam przyniesie deszcz." Przeciwnie! To jest to, co staraliscie się przyspieszyć: wiatr, w którym jest dotkliwe cierpienie.

25. On zniszczy wszelką rzecz na rozkaz swego Pana. I rankiem były widoczne tylko ich mieszkania. W ten sposób My placimy ludowi grzeszników!

26. My umocnilismy ich w takim stanie, w jakim nie umocnilismy was; i daliśmy im słuch, spojrzenie i serce. Lecz na nic im się zdał ich słuch, spojrzenie i serce, bo oni odrzucili Nasze znaki; i objęło ich to, z czego oni się wysmiewali.

27. Zniszczyliśmy te miasta, które były wokół was; skierowaliśmy do nich Nasze znaki – być może, oni zawrócą.

28. A dlaczegoż to nie pomogli im ci, których oni wzięli sobie za bogów, poza Bogiem, jako sposób zbliżenia? Przeciwnie, oni odeszli od nich. Takie jest ich oszustwo i to, co oni wymyślili.

29. Oto skierowaliśmy do ciebie pewną grupę dzinnów, żeby posłuchali Koranu. A kiedy się tam pojawili; powiedzieli: "Słuchajcie w milczeniu!" A kiedy wysłuchali do końca, zwrócili się do swego ludu, aby go ostrzegać.

30. Powiedzieli: "O ludu nasz! Oto słyszeliśmy Księgę zesłaną po Mojżeszu, potwierdzającą prawdę tego, co zostało objawione przed nią, która prowadzi ku prawdzie i ku drodze prostej .

31. O ludu nasz! Odpowiedzcie wzywającemu w imieniu Boga i uwierzcie w Niego! On przebaczy wam wasze grzechy, i uchroni was przed karą bolesną.

32. A kto nie odpowie wzywającemu w imieniu Boga... – to przecież on nie jest zdolny udaremnić Jego władzy na ziemi i nie ma, poza Nim, żadnych opiekunów. Tacy są w zablądzeniu jawnym!"

33. A czyż oni nie widzieli, że Bóg, który stworzył niebiosy i ziemię i nie doznał przez to zmęczenia, jest w mocy ożywić umarłych? Tak! Zaprawdę, On jest nad każdą rzeczą wszechwładny!

34. W Dniu, kiedy zostaną wystawieni na ogień ci, którzy nie uwierzyli: "Czy to nie jest prawda?" Powiedzą: "Tak! Na naszego Pana!" On powie: "Zakosztujcie więc kary za to, że nie uwierzyliście!"

35. bądź więc cierpliwy, tak jak byli cierpliwi ci z posłanców, którzy odznaczali się zdecydowaniem. I nie staraj się przyspieszać dla nich tego Dnia; tego bowiem Dnia, kiedy oni zobaczą, co im zostało obiecanie, wyda im się, że nie przebywali w grobie więcej, jak tylko jedna godzina dnia. Oto obwieszczenie! Któż zatem zostanie zgubiony, jeśli nie lud bezbożny?!

SURA 47. MUHAMMAD (MUHAMMAD)

W imie Boga Milosierznego i Litosciwego

1. Ci, którzy nie wierza i którzy odsuneli sie od drogi Pana - On udaremni ich uczynki.
2. A ci, którzy wierza i którzy pelnilia dobre dziela, i którzy wierza w to, co zostalo objawione Muhammadowi - a to jest prawda od ich Pana - to On zgladzi ich zle dzialania i udoskonali ich ducha.
3. Tak jest dlatego, ze ci, którzy nie wierza, postepuja za klamstwem; natomiast ci, którzy wierza, postepuja za prawda od ich Pana. W ten sposob Bóg przytacza ludziom przyklady.
4. Kiedy wiec spotkacie tych, którzy nie wierza, to uderzcie ich mieczem po szyi; a kiedy ich calkiem rozbijecie, to mocno zacisnijcie na nich peta. A potem albo ich ulaskawicie, albo zadajcie okupu, az wojna zlozy swoje ciezary. Tak jest! Lecz jesliby zechcial Bóg, to Sam zemscilby sie na nich, lecz On chcial doswiadczyć jednych przez drugich. A co do tych, którzy zostana zabici na drodze Boga, to On nie uczyni ich uczynków daremnymi.
5. On poprowadzi ich droga prosta i udoskonali ich ducha,
6. i wprowadzi ich do Ogrodu, który im dal poznac.
7. O wy, którzy wierzycie! Jesli pomozecie Bogu, to i On wam pomoze i umocni wasze stopy.
8. A ci, którzy nie uwierzyli - to biada im! Bóg udaremni ich uczynki.
9. Tak jest dlatego, ze oni okazuja wstret do tego, co zeslal Bóg; On zas uczyni daremnymi ich dzialania.
10. A czyz oni nie wedrowali po ziemi i nie widzieli, jaki byl ostateczny koniec tych, którzy byli przed nimi? Zniszczyl ich Bóg - i niewiernych czeka koniec podobny.
11. Jest tak dlatego, ze Bóg jest opiekunem tych, którzy uwierzyli, i ze dla niewiernych nie ma zadnego opiekuna.
12. Zaprawde, Bóg wprowadzi tych, którzy uwierzyli i pelnili dobre dziela, do Ogrodów, gdzie w dole plyna strumyki. A ci, którzy nie uwierzyli, beda uzywali i beda jedli jak zwierzeta, i ogien bedzie ich miejscem przebywania.
13. Ilez to miast, silniejszych potega niz twoje miasto, które ciebie wypedzilo - zniszczyliśmy i I nie bylo dla nich zadnego pomocnika!
14. Czyz ten, kto sie trzyma jasnego dowodu, pochodzacego od jego Pana, jest taki jak ten, któremu sie upieksza zlo jego dzialania? Oni poszli za swoimi namietnosciami.
15. To jest podobienstwo Ogrodu, który zostal obiecany bogobojnym: beda w nim strumyki wody nie ulegajacej zepsuciu i strumyki mleka, którego smak sie nie zmienia, i strumyki wina - rozkosz dla popijajacych, i strumyki oczyszczonego miodu. I beda tam dla nich wszelkiego rodzaju owoce; i przebaczenie od ich Pana. Czyz oni moga byc jak ten, kto na wieki przebywa w ogniu, jak ci, którzy beda pojeni wrzaca woda, rozrywajaca im wnetrznosci?
16. Wśród nich sa tacy, którzy cie sluchaja; ale kiedy wyjda od ciebie, mówia do tych, którzy otrzymali wiedze: "Cóż to on powiedzial wlasnie

teraz?" To są ci, na których sercach Bóg położył pieczęć i którzy poszli za swoimi namietnościami.

17. A tych, którzy poszli drogą prostą, On wzmocnił na tej prostej drodze i dał im bogobojność.

18. Czy oni oczekują czegoś innego niż tej Godziny, która przyjdzie do nich nagle? Przyszły już przecież jej oznaki. I do czegoż im będzie, kiedy ona do nich przysze, ich wspomnienie?

19. Przeto wiedz, że nie ma boga, jak tylko Bóg! Proś o przebaczenie za twój grzech, i dla wierzących – mężczyzn i kobiet! Bóg zna wasze miejsca pobytu, jak i miejsca wytnięcia.

20. Mówia ci, którzy uwierzyli: "Dlaczego nie została zesłana jakaś sura?" A kiedy zostaje zesłana jakaś sura, pewnie wyłożona, i wspomina się w niej walce, widzisz, jak ci, których serca są chore, spoglądają na ciebie zamglonym spojrzeniem umierającego. A lepsze byłoby dla nich

21. posłuszeństwo i słowo odpowiednie. A skoro sprawa jest postanowiona, lepiej byłoby dla nich, aby byli szczerzy wobec Boga.

22. Czy, wy może, jeśli się odwrócicie, będziecie mogli szerzyć zgorzenie na ziemi i rozrywać wasze związki pokrewieństwa?

23. Tamci to tacy, których przeklął Bóg, tak iż uczynił ich głuchymi i oslepił ich spojrzenia.

24. Czyż oni nie zastanowią się nad Koranem? Czyż na ich serca nałożono zasuwę?

25. Zaprawdę, tych, którzy obrócili się na piętach, kiedy stała się dla nich jasna droga prosta – szatan skusił, a Bóg dał im zwłokę.

26. Jest tak dlatego, że oni powiedzieli ludziom, którzy czuli wstępek do tego, co zesłał Bóg: "My wam będziemy posłuszni w części sprawy." Lecz Bóg zna ich tajemnice.

27. Jakże to będzie, kiedy aniołowie ich zabiorą, bijąc ich po twarzy i po plecach?

28. Tak jest dlatego, że oni poszli za tym wszystkim, co wywołuje gniew Boga, a czuli wstępek do tego, co Jemu się podoba. Przeto On uczynił daremnymi ich postępy.

29. Czy sądzą ci, w których sercach tkwi choroba, iż Bóg nie ujawni ich zawisci?

30. I jeśli byśmy zechcieli, to pokazalibyśmy ich tobie i poznałbyś ich z pewnością po ich znamionach; i poznałbyś ich z pewnością po fałszywości ich mowy. A Bóg zna ich działania.

31. My na pewno będziemy was doswiadczac, aby poznać tych spośród was, którzy są gorliwi w walce, tych, którzy są wytrwali, i wybadac wiadomości o was.

32. Zaprawdę, ci, którzy nie uwierzyli i którzy odsunęli się od drogi Boga, i którzy oddzielili się od Posłańca, wtedy kiedy stała się dla nich jasna droga prosta – nie zaszkodzi w niczym Bogu, który uczyni daremnymi ich działania.

33. O wy, którzy wierzycie! Słuchajcie Boga i słuchajcie Posłańca! Nie czyncie daremnymi waszych uczynków!

34. Zaprawde, tym, którzy nie uwierzyli i którzy odsuneli sie od drogi Boga, potem umarli, bedac niewiernymi - tym Bóg nie przebaczy.

35. Nie slabnijcie wiec i wzywajcie do pokoju, kiedy jestescie góra. Bóg jest z wami. On nie zniweczy waszych dziel.

36. Zycie tego swiata jest tylko gra i zabawa. A jesli wierzycie i jesli jestescie bogobojni, to On da wam wasze nagrody i nie bedzie pytal o wasze majatki.

37. Jesliby On was o nie pytal i jesliby na was nalegal, to wy byscie skapili i On ukazalby wasze zawisci.

38. Oto jestescie tymi, którzy zostali wezwani, abyscie rozdawali na drodze Boga. A wśród was sa tacy, którzy skapia. A kto skapi, ten skapi dla siebie samego. Bóg jest Bogaty, a wy jestescie biedni. Jesli sie odwrócicie, On zamieni was na inny lud; i oni nie beda wam podobni.

SURA 48. AL-FATH (ZWYCIESTWO)

W imie Boga Milosierznego i Litosciwego

1. Zaprawde, dalismy tobie jasne zwyciestwo,

2. aby ci przebaczył Bóg twoje pierwsze i ostatnie grzechy i aby dopelnil Swoja dobroc dla ciebie, i aby cie poprowadzil droga prosta,

3. i aby ci dopomógł pomoca potezna.

4. On, który zeslal spokój bezpieczenstwa w serca wiernych, aby pomnozyc wiare wraz z ich wiara - Do Boga naleza wojska niebios i ziemi. Bóg jest wszechwiedzacy, mady! -

5. i aby wprowadzic wierzacych i wierzace do Ogrodów, gdzie w dole plyna strumyki; oni tam beda przebywac na wieki. I On odpusci im ich zle czyny. To jest w oczach Boga osiagniecie ogromne!

6. I ukarze On obludników - mezczyzn i kobiety, i balwochwalców - mezczyzn i kobiety, którzy maja zle mniemanie o Bogu. Przeciwko nim bedzie zly obrót losu. Bóg zagniewal sie na nich i przeklal ich; i przygotowal dla nich Gehenne. A jakze nieszczesne to miejsce ostatecznej wędrowki!

7. Do Boga naleza wojska niebios i ziemi. Bóg jest potezny, mady!

8. Zaprawde, wyslalismy ciebie jako swiadka, glosiciela radosnej wiesci i jako ostrzegajacego; abyscie uwierzyli w Boga i Jego Poslanca, abyscie mu pomagali,

9. abyscie go szanowali i abyscie glosili Jego chwale o swicie i o zmierzchu.

10. Zaprawde, ci, którzy skladaja tobie przysiege wiernosci, przysiegaja Bogu! Reka Boga jest polozona na ich rekach. A ten, kto zlamie przysiege, zlamie ja przeciw sobie samemu. A ten, kto wypelnil zobowiazanie wobec Boga, ten otrzyma od Niego nagrode ogromna.

11. Powiedza tobie Beduini, którzy pozostali w tyle: "My jestesmy zajeci naszymi majatkami i naszymi rodzinami. Pros wiec o przebaczenie dla nas!" Oni beda mówic swoimi jezykami to, czego nie ma w ich sercach. Powiedz: "A kto bedzie posiadal cos dla was wobec Boga, jesli on zechce dla was jakiejs szkody albo tez zapragnie dla was jakiejs korzysci?" Tak! On jest w pelni swiadomy tego, co wy czynicie.

12. Ale przeciwnie! Wy sadziliscie mylnie, ze Poslaniec i wierni nigdy nie powróca do swoich rodzin; i to bylo upiekszone w waszych sercach. Wy uczyniliscie zle przypuszczenie; wy byliscie ludem zepsutym.
13. A ten, kto nie wierzy w Boga i Jego Poslanca - My, zaprawde, przygotowalismy dla niewiernych ogien plonacy!
14. Do Boga nalezy królestwo niebios i ziemi. On przebacza temu, komu chce; i On karze tego, kogo chce. Bóg jest przebaczajacy, litosciwy!
15. Beda mówili ci, którzy pozostali w tyle: - kiedy wyruszycie po lupy, aby je zabrac - "Pozwólcie nam pójsc za wami!" Oni pragna zmienic slowa Boga. Powiedz: "Wy nie pójdziecie za nami. Tak powiedzial przedtem Bóg!" Oni powiedza: "Wcale nie! Wy nam zazdroscicie." Przeciwnie! Oni nie rozumieja nic albo niewiele.
16. Powiedz Beduinom, którzy pozostali w tyle: "Bedziecie niebawem wezwani przeciwko ludowi odznaczajacemu sie grozna dzielnoscia. Bedziecie walczyć z nimi albo tez oni sie calkowicie poddadza. Jesli bedziecie posluszni, to Bóg da wam piekna nagrode; a jesli sie odwrócicie plecami, jak odwróciliscie sie plecami przedtem, to On ukarze was kara bolesna."
17. Nie ma jednak zadnej nagany dla slepego, nie ma tez zadnej nagany dla kulawego ani tez nie ma zadnej nagany dla chorego. A kto bedzie posluszny Bogu i Jego Poslancowi, tego On wprowadzi do Ogrodów, gdzie w dole plyna strumyki. A kto odwróci sie plecami, tego On ukarze kara bolesna.
18. Spodobali sie Bogu wierni, kiedy zlozyli tobie przysiege na wiernosc pod drzewem. On poznal, co bylo w ich sercach, i zeslal na nich spokój bezpieczenstwa, i dal im w nagrode bliskie zwyciestwo
19. i mnóstwo lupów, które mieli zabrac. Bóg jest potezny, mady!
20. Bóg obiecal wam liczne lupy, które wezmiecie. On przyspieszyl to dla was, a powstrzymal rece ludzi od was, aby to bylo znakiem dla wiernych i aby On poprowadzil was droga prosta.
21. I jeszcze inne rzeczy, którymi wy nie zdolaliscie zawladnac; Bóg juz je objal, bo Bóg jest nad kazda rzecz wszechwladny!
22. A gdyby walczyli z wami ci, którzy nie uwierzyli, to oni, z pewnoscia, odwróciliby sie plecami; i wtedy nie znalazliby ani opiekuna, ani pomocnika.
23. To jest zgodne ze zwyczajem Boga, jak to bylo juz przedtem; ty przeciez nie znajdziesz zadnej zmiany w zwyczaju Boga.
24. On powstrzymal ich rece od was i wasze rece od nich w dolinie Mekki, kiedy dal wam zwyciestwo nad nimi. Bóg widzi dobrze to, co czynicie.
25. Tacy sa ci, którzy nie uwierzyli, którzy odsuneli was od swietego Meczetu i którzy powstrzymali zwierzeta ofiarne, aby nie mogly przybyc na swoje miejsce. I jesliby nie wierni - mezczyzni i kobiety, których wy nie znalazcie i mogliście ich podeptac, tak iz spadloby na was z ich powodu przewinienie, zupełnie nieswiadomie - a Bóg wprowadzil do Swego milosierdzia, kogo chce - jesliby oni sie jasno oddzielili, to wtedy ukaralibysmy tych sprosód nich, którzy nie uwierzyli, cierpieniem bolesnym.

26. Kiedy ci, którzy nie uwierzyli, umiescili w swoich sercach zapalczywosc, zapalczywosc poganstwa, Bóg zeslal Swój spokój i bezpieczenstwo na Swojego Poslanca i na wiernych i uczynil dla nich nieodlaczny słowo bojazni Bozej; oni mieli do niego prawo i byli jego godni. Bóg o kazdej rzeczy jest wszechwiedzacy!

27. Bóg uczynil prawdziwym dla Swego Poslanca widzenie prawdy: "Wy wejdziecie z pewnoscia bezpieczni do swietego Meczetu, Jesli Bóg zechce, z ogolonymi glowami i przycietymi, nie obawiajac sie. On wiedzial to, czego wy nie wiedzieliscie, i przygotowal, obok tego, bliskie zwyciestwo.

28. On, który wyslal Swego Poslanca z droga prosta i religia prawdy, aby jej dac wyzsosc nad wszelka religia! A Bóg wystarczy jako swiadek!

29. Muhammad jest poslancem Boga. Ci, którzy sa razem z nim, sa gwałtowni wobec niewiernych, a milosierni wzgledem siebie. Widzisz ich klanajacych sie, wybijajacych poklony, poszukujacych laski Boga i Jego zadowolenia. Ich znamie jest na ich twarzach, od sladów wybijania poklonów. Taka jest ich przypowieść w Torze i taka jest ich przypowieść w Ewangelii: "Sa oni jak ziarno zasiane, które wypuszcza kielek i wzmacna go, i staje sie twardy, i trzyma sie prosto na swoim zdziale, wprawiajac w podziw siewców" - to, zeby przez nich doprowadzic do wscieklosci niewiernych. Bóg obiecal tym sposród nich, którzy uwierzyli i pelnili dobre dzieła, przebaczenie i nagrode ogromna.

SURA 49. AL-HUJURAT (KOMNATY)

W imie Boga Milosierznego i Litosciwego

1. O wy, którzy wierzycie! Nie wysuwajcie sie naprzód przed Bogiem i Jego Poslancem i bójcie sie Boga! Zaprawde, Bóg jest slyszacy, widzacy!

2. O wy, którzy wierzycie! Nie podnoscie waszych glosów ponad glos Proroka! I nie zwracajcie sie do niego glosem podniesionym - jak to czynicie miedzy soba - aby nie staly sie daremne wasze uczynki, kiedy nie jesteście swiadomi.

3. Zaprawde, ci, którzy znizaja glos w obecności Poslanca Boga - to sa ci, których serca doswiadczył Bóg dla bogobojności. Dla nich bedzie przebaczenie i nagroda ogromna.

4. Zaprawde, ci, którzy ciebie wzywaja z tylu komnat, przewaznie tego nie rozumieja.

5. A jesliby oni byli cierpliwi, az ty do nich wyjdiesz, to byloby lepiej dla nich. A Bóg jest przebaczajacy, litosciwy!

6. O wy, którzy wierzycie! Jesli przyjdzie do was jakis zly czlowiek z wiescia, to starajcie sie rozeznac, zebyscie nie urazili ludzi nieswiadomie i abyscie potem nie zalowali tego, co uczyniliscie.

7. I wiedzcie, ze Poslaniec Boga jest posród was. Jesliby on posluchal was w wielu sprawach, to z pewnoscia ponieslibyscie szkode. Lecz Bóg dal wam pokochac wiare i On ozdobil ja w waszych sercach, a uczynil dla was nienawistna niewiare, zepsucie i nieposluszenstwo. Tacy - oni ida droga prawosci.

8. To jest laska Boga i dobrodziejstwo. Bóg jest wszechwiedzacy, mady!

9. Jesli dwie partie sposród wiernych zwalczaja sie, to ustanowcie miedzy nimi pokój. A jesli jedna z nich bedzie nadal wystepowac przeciw drugiej, to zwalczajcie te, która sie buntuje, az zwróci sie ku

rozkazowi Boga. A jeśli się podda, to ustanówcie między nimi pokój według sprawiedliwości i postępujcie bezstronnie! Zaprawdę, Bóg miluje ludzi, którzy postępują według słuszości.

10. Wierni są przecież braćmi! Ustanawiajcie więc pokój między waszymi dwoma braćmi i bójcie się Boga! Być może, wy dostapicie miłosierdzia.

11. O wy, którzy wierzycie! Niech jedni ludzie nie szydzą z drugich; być może, tamci są lepsi od nich. Ani też kobiety – z kobiet; być może, tamte są lepsze od nich. I nie zniesławiajcie siebie samych; i nie obrzucajcie się wyzwiskami. Jakże złe jest słowo "zepsucie" – po przyjęciu wiary! A ten, kto się nie nawróci – to ci – oni są niesprawiedliwi.

12. O wy, którzy wierzycie! Unikajcie wielce podejrzeń. Zaprawdę, niektóre podejrzenia są grzechem! Nie szpiegujcie się wzajemnie! Nie obmawiajcie jedni drugich w ich nieobecności! Czy chciałby któryś z was jeszcze ciało swego brata, kiedy on umarł? Przecież czulibyscie wstret do tego. Bójcie się Boga! Zaprawdę, Bóg jest przebaczący, łitosciwy!

13. O ludzie! Oto stworzyliśmy was z mężczyzny i kobiety i uczyniliśmy was ludami i plemionami, abyscie się wzajemnie znali. Zaprawdę, najbardziej szlachetny spośród was, w obliczu Boga, to najbardziej bogobojny spośród was! Zaprawdę, Bóg jest wszechwiedzący, dobrze świadomy!

14. powiedzieli Beduini: "My wierzymy!" Powiedz: "Wy nie wierzycie; lecz raczej powiedzcie: cMy poddaliśmy się całkowicie!, – bo wiara nie weszła jeszcze w wasze serca." A jeśli wy będziecie posłuszni Bogu i Jego Posłancowi, to On w niczym nie umniejszy waszych uczynków. Zaprawdę, Bóg jest przebaczący, łitosciwy!

15. Wiernymi są tylko ci, którzy uwierzyli w Boga i Jego Posłanca – potem nie mieli wątpliwości – i walczyli swoimi majątkami i swoimi osobami na drodze Boga. Tacy – oni są prawdomówni!

16. powiedz: "Czyż będziecie pouczać Boga o waszej religii, skoro Bóg wie, co jest w niebiosach i co jest na ziemi? I Bóg o każdej rzeczy jest wszechwiedzący?!"

17. Oni przedstawiają jako łaskawość dla ciebie to, iż przyjęli islam. Powiedz: "Nie przedstawiajcie waszego islamu jako łaskawości dla mnie. Przeciwnie, to Bóg obdarzył was łaską, że poprowadził was drogą prostą ku wierze – jeśli wy jesteście prawdomówni!"

18. Zaprawdę, Bóg zna to, co skryte w niebiosach i na ziemi! I Bóg widzi jasno to, co wy czynicie!

SURA 50. QAF (KAF)

W imię Boga Miłosiernego i Łitosciwego

1. Kaf. Na Koran wspaniały!

2. Tak! Zdziwili się oni, że przyszedł do nich ostrzegający spośród nich. I powiedzieli niewierni: "To jest rzecz zadziwiająca!"

3. Czy kiedy pomrzemy i staniemy się prochem?... To jest powrót daleki!"

4. My przecież wiemy, ilu ich ziemia pochłania. U Nas jest księga zachowująca.

5. Lecz przeciwnie! Kiedy przyszła do nich prawda, oni uznali ją za kłamstwo; i znajdują się w stanie zametu. Czyż oni nie spoglądali na niebo ponad sobą?
6. Czyż nie widzieli, jak je zbudowaliśmy i ozdobiliśmy, iż nie ma na nim żadnych pekniec?
7. A ziemię rozpostarliśmy i rzuciliśmy na nią solidnie stojące. I sprawiliśmy, iż wyrosły na niej parami wszelkie rozkoszne rodzaje,
8. do patrzenia i dla przypomnienia każdemu słudze, który się nawraca.
9. I zesłaliśmy z nieba wodę przynoszącą błogosławieństwo, i dzięki niej sprawiliśmy, iż wyrosły ogrody i ziarno zniwa;
10. i drzewa palinowe, wyniosłe, dzwigające kłose owoce ułożone jedno nad drugim
11. - to jako zaopatrzenie dla Naszych sług. I ożywilismy dzięki niej krainę umarłą. Takie będzie zmartwychwstanie!
12. A przed nimi zaprzeczali prawdzie: lud Noego i mieszkańcy Ar-Rass i lud Samud;
13. lud Ad i Faraon, i bracia Lota;
14. i mieszkańcy Gaszczu, i lud Tubba. Oni wszyscy za kłamców uznawali posłanców. Wtedy sprawdziła się Moja obietnica.
15. Czyż zaniemogliśmy przez pierwsze stworzenie? Przeciwnie! Oni powatpiewają w nowe stworzenie.
16. My stworzyliśmy człowieka i wiemy, co podszeptuje jemu dusza. My jesteśmy bliżej niego aniżeli arteria jego szyi.
17. Kiedy spotykają się dwaj spotykający, siedząc z prawej strony i z lewej,
18. człowiek nie wypowie ani jednego słowa, które by nie dotarło do będącego przy nim nadzorcy.
19. I nadejdzie ukojenie śmierci naprawdę. Oto od czego stroniłeś!
20. I zadma w trąbę. Oto Dzień grozy!
21. I każdej duszy towarzyszy popędzający i świadek.
22. "Ty wcale nie dbałeś o to, więc zdjeliśmy z ciebie zasłone i dzisiaj twoje spojrzenie jest przenikliwe. "
23. I powie jego towarzysz: "Oto co przygotowałem!"
24. "Rzuccie do Gehenny* każdego uporczywie niewiernego,
25. sprzeciwiającego się dobru, występnego, szerzącego zwatpienie,
26. który umieścił obok Boga innego boga! Wrzuccie go więc obydwaj do kary strasznej!"
27. Powie jego towarzysz: "Panie nasz! Ja nie przyczyniłem się do tego, że on się zbuntował, lecz on daleko zablądził."
28. Bóg powie: "Nie sprzeczaście się przede Mną! Ja już wysłałem do was Moją groźbę.
29. Nie zmienia się u Mnie słowo ani też Ja nie jestem tyranem dla Moich sług."

30. Tego Dnia powiemy do Gehenny: "Czy jesteś już zapelniona?" A ona powie: "Czy może być więcej?"
31. I będzie przybliżony Ogród dla bogobożnych, będzie niedaleko.
32. Oto co wam zostało obiecane – każdemu nawracającemu się, zachowującemu.
33. Każdemu, kto obawia się Miłosiernego w tym, co niewidzialne, i kto przychodzi z sercem skruszonym:
34. "Wejdźcie do niego w pokoju! To jest Dzień Wieczności!"
35. Oni tam będą mieli to, co zechcą; a My mamy jeszcze więcej.
36. A ileż pokolen wytraciliśmy przed nimi! oni byli silniejsi od nich dzielnością; przeszukujcie więc ziemię, czy znajdzie się jakieś pewne schronienie.
37. Zaprawdę, w tym jest z pewnością napomnienie dla tego, kto ma serce albo kto nastawia uszu, i on jest świadkiem!
38. My stworzyliśmy niebiosy i ziemię, i to, co jest między nimi, w ciągu sześciu dni, i nie dotknęło Nas żadne zmęczenie.
39. Znos cierpliwie to, co oni mówią. Wysławiaj chwałę twego Pana przed wschodem słońca i przed zachodem!
40. I noca wysławiaj Go, i po wybiciu pokłonów!*
41. I przysłuchuj się tego Dnia, kiedy wezwie wzywający z bliskiego miejsca!
42. Tego Dnia, kiedy oni naprawdę usłyszą krzyk* – to będzie Dzień Zmartwychwstania.
43. Zaprawdę, My dajemy życie i My sprowadzamy śmierć; i do Nas jest ostateczne przybycie!
44. Tego Dnia, kiedy ziemia popeka od nich, spieszących się – to zebranie jest dla Nas łatwe.
45. My wiemy najlepiej, co oni mówią. A ty nie jesteś dla nich tyranem. Napominaj więc przez Koran tego, kto się obawia Mojej groźby!

SURA 51. AZ-ZARIYAT (ROZPRASAJACE)

W imię Boga Miłosiernego i Litoskiego

1. Na gwałtownie rozprasające
2. i na niosące brzemie,
3. i na pływające z lekkością,
4. i na rozdzielające rozkazy!
5. Zaprawdę, to, co wam zostało obiecane, jest prawdziwe!
6. Zaprawdę, Smutek z pewnością nadejdzie!
7. I na niebo posiadające szlaki gwiazdne!
8. Zaprawdę, różnicie się w mowie!
9. Odwrócony został od tego ten, kto dał się odwrócić.
10. Niech zgina klamcy,

11. którzy w swoim zamecie sa beztroscy!
12. Oni pytaja: "Kiedyz nadejdzie Dzień Sadu?"
13. W Dniu, kiedy oni beda wystawieni na ogien:
14. "Zakosztujcie waszego doswiadczenia! To jest to, co staraliscie sie przyspieszyc!"
15. Zaprawde, bogobojni beda przebywac wsród ogrodów i zródel,
16. przyjmujac to, co dal im Pan. Oni byli przedtem wsród czyniacych dobro.
17. Oni malo sypiali noca.
18. I o swiecie prosili Boga o przebaczenie.
19. W ich majatku mieli odpowiedni udzial zebrak i nedzarz.
20. Na ziemi sa znaki dla tych, którzy sa przekonani o prawdzie.
21. I sa w waszych duszach. Czy wy nie widzicie?
22. W niebie jest wasze zaopatrzenie i to, co wam zostalo obiecane.
23. Na Pana nieba i ziemi! Zaprawde, to jest tak prawdziwe, jak to, ze mówicie.
24. Czy doszlo do ciebie opowiadanie o gosciach Abrahama, uszanowanych?
25. Kiedy oni weszli do niego i powiedzieli: "Pokój!", on odparl: "Pokój, nieznani ludzie!"
26. I poszedl do swojej rodziny, i przyniósł tlustego cielaka;
27. i podal im go, mówiac: "Czyz nie bedziecie jedli?"
28. I odczul przed nimi pewna obawe. Oni powiedzieli: "Nie obawiaj sie!" - i obwiescili mu radosna wiesc o madrym chlopcu.
29. Wtedy przyszla jego zona z krzykiem, bila sie po twarzy i mówiła "Stara kobieta, bezplodna!"
30. I rzekli: "Tak powiedzial twój Pan. Zaprawde, On jest Madry, Wszechwiedzacy!"
31. Abraham powiedzial: "Jaka jest wasza sprawa, o wyslannicy?"
32. Odparli: "Zostalismy wyslani do ludu grzeszników,
33. aby rzucic na nich kamienie z gliny,
34. oznakowane u twego Pana dla ludzi występnych."
35. Przeto wyprowadzilismy tych sposród wiernych, którzy sie w tym miescie znajdowali.
36. Lecz znalezlismy tam tylko jeden dom takich, którzy sie poddali calkowicie.
37. I zostawilismy w tym miescie znak dla tych, którzy sie obawiaja kary bolesnej.
38. ...i o Mojzeszu? Oto wyslalismy go do Faraona, dajac mu wladze jasna.
39. Lecz on odwrócił sie, pewny swojej potegi, i powiedzial: Czarownik albo opetany!" "

40. Wtedy pochwyciliśmy go wraz z jego wojskami i wrzuciliśmy ich w otchlan morza, bo był on godny nagany.

41. ... i o ludzie Ad?* oto posłaliśmy przeciw nim niszczycielski wiatr,

42. który wszystko, nad czym przeszedł, zamienił w pył.

43. ... i o ludzie Samud?* Oto powiedzieliśmy im: "Używajcie jeszcze przez pewien czas!"

44. Lecz oni byli dumni wobec rozkazu swego Pana i poraził ich piorun, kiedy mieli otwarte oczy.

45. I nie mogli ani wstac, ani uzyskać żadnej pomocy.

46. ... a jeszcze wcześniej o Noem? Zaprawde, oni byli ludem występny!

47. A niebo?! Zbudowaliśmy je solidnie - My przeciez tworzymy rozległe przestrzenie!

48. A ziemia?! Rozpostarliśmy ją. I jakże wspaniale wszystko porządkujemy!

49. Z każdej rzeczy stworzyliśmy parę. Może sobie przypomnicie!

50. Przeto, uciekajcie się do Boga! Zaprawde, ja jestem dla was, od Niego, jawnie ostrzegającym!

51. I nie umieszczajcie razem z Bogiem żadnego innego boga! Zaprawde, ja jestem dla was od Niego jawnie ostrzegającym!

52. Podobnie do każdego poslanca przychodzącego do tych ludzi, którzy byli przed nimi, oni mówili: "Czarownik albo opętany!"

53. Czy oni to sobie kolejno przekazywali? Przeciwnie! To lud buntowniczy!

54. Odwróć się więc od nich, a nie bedziesz ganiony.

55. I napominaj! bo, zaprawde, napominanie przynosi korzyść wiernym!

56. I stworzyłem dzinny i ludzi tylko po to, żeby Mnie czcili.

57. I nie chce od nich żadnego zaopatrzenia, i nie chce, aby Mnie zywili.

58. Zaprawde, Bóg jest Dawca Zaopatrzenia, Posiadającym Sile, Niewzruszonym!

59. I, zaprawde, tym, którzy byli niesprawiedliwi - przypadnie pewien udział, podobny do udziału ich towarzyszy. Niech więc oni nie próbują skłaniać Mnie do pospiechu!

60. Biada tym, którzy nie uwierzyli, z powodu Dnia, który im został obiecany!

SURA 52. AT-TUR (GÓRA)

W imię Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. Na Górze!
2. Na Ksiege zapisana
3. na pergaminie rozwiniętym!
4. Na Dom odwiedzany!

5. Na sklepienie wzniesione!
6. Na morze wzburzone!
7. Zaprawde, kara twego Pana spadnie niebawem!
8. Nikt jej nie bedzie mógł odsunac
9. w tym Dniu, kiedy niebo zakolysze sie mocno
10. i góry porusza sie poruszeniem.
11. Biada, tego Dnia, oskarzajacym o klamstwo,
12. tym, którzy zaglebiajac sie w dyskusji, zabawiaja sie!
13. Tego Dnia oni zostana pchnieci ku ogniu Gehenny:
14. "To jest ogien, który uwazaliscie za klamstwo!
15. Czyz to sa czary? Czy wy nie widzicie?
16. Palcie sie wiec w nim! Znoscie go cierpliwie lub nie znoscie go
cierpliwie! To dla was wszystko jedno! Wy tylko otrzymujecie zaplate za
to, co czyniliscie."
17. Zaprawde, ci, którzy sie boja Boga, beda w Ogrodach i szczesliwosci
18. cieszac sie tym, co dal im ich Pan. Ustrzezl ich Pan od kary ognia
piekielnego.
19. "Jedzcie i pijcie w pokoju za to, co czyniliscie,
20. wypoczywajac wyciagnieci na lozach, ustawionych rzadami!" My damy
im za zony hurysy o wielkich oczach.
21. A do tych, którzy uwierzyli i których potomstwo postapilo za nimi z
wiara - My dolaczmy ich potomstwo. I My nie pozbawimy ich niczego z
ich dziel. Kazdy czlowiek jest zastawem tego, co sobie zarobil.
22. I My zaopatrzymy ich w owoce i mieso takie, jak oni zapragna.
23. Beda oni sobie tam podawac jedni drugim puchary; nie bedzie tam ani
pustej gadaniny, ani podniecenia do grzechu.
24. I beda krazyc posród nich mlodziency, bedacy na ich uslugach,
podobni do ukrytych perel.
25. Beda sie zwracac jedni do drugich; zadajac sobie pytania.
26. beda mówili: "Bylismy, wśród naszej rodziny, pelni obawy.
27. Bóg okazal nam dobroc i ustrzezl nas od cierpienia palacego wiatru.
28. My przeciez wzywalismy Go przedtem. Zaprawde, On jest Dobry;
Litosciwy!"
29. Napominaj wiec! Przecie ty nie jestes, za laska twego Pana, ani
wieszczkiem, ani opetany.
30. Albo beda mówic: "Poeta! My zaczekamy niepewnosci jego losu!"
31. powiedz: "Oczekujcie! Oto ja jestem razem z wami miedzy tymi,
którzy oczekuja!"
32. Czy, nakazuja im to ich sny, czy tez sa oni ludem zbuntowanym?
33. Albo beda mówic: "On to wymyslil! " Wcale nie! Oni nie wierza!

34. Niech wiec przytocza podobne do tego opowiadanie, jesli mówia prawdę!
35. Czy, oni zostali stworzeni z niczego? Czy oni sami sa stwórcami?
36. Czy, oni stworzyli niebiosy i ziemie? Alez nie! Oni nie sa przekonani o prawdzie!
37. Czy oni posiadaja skarby twego Pana? Czy tez sa zarzadzajacymi?
38. Czy oni posiadaja drabine, na której sie przysluchuja? Niech wiec przyjdzie ten przysluchujacy sie sposród nich z jasna wladza!
39. Czy On posiada córki, a wy macie synów?
40. Czy ty prosisz ich o wynagrodzenie, a oni sa obciazeni dlugiem?
41. Czy, oni posiadaja to, co skryte, i zapisuja?
42. Czy oni pragna podstepu? Lecz ci, którzy nie wierza, sami wpadna w zasadzke.
43. Czy, oni maja jakiegos boga poza Bogiem? Chwala niech bedzie Bogu bedacemu ponad to, co Jemu przypisuja jako współtowarzyszy!
44. A jesli oni zobacza plát nieba spadajacy, powiedza: "To sa chmury zebrane w kleby."
45. Przeto pozostaw ich, az oni spotkaja ten swój Dzień, kiedy beda razeni piorunem;
46. tego Dnia nie pomoze im nic ich podstep ani tez nie beda wspomozeni.
47. I, zaprawde, tych, którzy byli niesparawiedliwi, czeka jeszcze inna kara! Lecz wiekszosc z nich nie wie.
48. Czekaaj wiec cierpliwie na rozstrzygnięcie twego Pana! Ty przeciez jestes na Naszych oczach. Wyslaviaj chwale twego Pana, kiedy wstajesz!*
49. I noca wyslaviaj Go, i przy zachodzie gwiazd!

SURA 53. AN-NAJM (GWIAZDA)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Na gwiazde, kiedy ona zapada!
2. Nie zeszedl z drogi wasz towarzysz ani tez nie bladzi.
3. On nie mówi pod wpływem namietnosci.
4. To jest tylko objawienie, które mu zostalo zeslane.
5. Nauczyl go posiadajacy wielkie moce,
6. obdarzony sila; stanal prosto,
7. kiedy byl na najwyzszym horyzoncie;
8. nastepnie zbлизyl sie i pozostal w zawieszeniu,
9. w odleglosci dwóch luków lub jeszcze blizej;
10. i wtedy objawil swojemu sludze to, co objawil.
11. Nie sklamalo mu serce w tym, co widzial.
12. Czy bedziecie sie sprzeczac z nim w sprawie tego, co on widzi?

13. I on widzial go po raz drugi
14. przy Drzewie Lotosu Ostatniej Granicy,
15. w poblizu którego jest Ogród Schronienia
16. kiedy Drzewo Lotosu okryte bylo tym, co je okrywalo. " Jego spojrzenie nie odwróciło sie w bok ani nie pobiegło w dal.
18. Zobaczył on jeden z największych znaków swego Pana.
19. Czy widzieliście AI-Lat i Al-Uzza,
20. i Manat - te trzecia?*
21. Czyż wy możecie mieć mężczyzn, a On jedynie kobiety?*
22. byłoby to podziałem niegodziwym.
23. Są to tylko imiona, którymi wy je nazywacie - wy i wasi ojcowie. Bóg nie zesłał im żadnej władzy. Tacy idą tylko za przypuszczeniem i za tym, czego pragną ich dusze, podczas gdy przyszła już do nich droga prosta od ich Pana.
24. Czy, człowiekowi należy się to, czego on zapragnie?
25. Do Boga należy przecież życie ostateczne i życie pierwsze.
26. A ileż to aniołów jest w niebiosach, których wstawiennictwo nic nie pomoże, chyba tylko, jeśli Bóg pozwoli, i temu, komu zechce, i kto Mu się spodoba.
27. Zaprawdę, ci, którzy nie wierzą w życie ostateczne, nazywają aniołów imionami zenskimi;
28. a nie mają oni o tym żadnej wiedzy i idą tylko za przypuszczeniem, a przypuszczenie nie ma żadnej wartości wobec prawdy.
29. Odwróć się więc od tych, którzy odwracają się od Naszego Napomnienia i nie chcą niczego innego, jak tylko życia na tym świecie.
30. Taka jest ich suma wiedzy. Zaprawdę, twój Pan zna najlepiej tych, którzy zesłali z Jego drogi, i zna najlepiej tych, którzy poszli drogą prostą.
31. Do Boga należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi - aby mógł zapłacić tym, którzy czynili zło, za to, co uczynili, i aby mógł zapłacić tym, którzy czynili dobro, najpiękniejszą nagrodą.
32. Tych, którzy unikają wielkich grzechów i szpetnych czynów, z wyjątkiem lekkich występków - zaprawdę, twój Pan jest wszechogarniający w swoim przebaczeniu! On znał was najlepiej, kiedy stworzył was z gliny i kiedy byliście embrionami w łonach waszych matek. Przeto nie uważajcie samych siebie za oczyszczonych. On zna najlepiej tych, którzy są bogobojni!
33. Czy, widziałeś tego, który się odwrócił plecami
34. i dał mało, i skąpił?
35. Czyż posiada on wiedzę tego, co skryte, aby mógł widzieć?
36. Czy nie został on powiadomiony o tym, co znajduje się na kartach Mojżesza
37. i Abrahama, który był bardzo wierny?

38. Ze zadna dusza obladowana ciezaem nie poniesie ciezaru innej duszy;
39. i ze czlowiek bedzie mial tylko to, o co sie pilnie staral;
40. i ze jego wysilek bedzie widziany,
41. potem bedzie on wynagrodzony w pelni;
42. i ze do twego Pana wszystko zmierza;
43. i ze to On powoduje smiech i placz;
44. i ze to On powoduje smierc i daje zycie;
45. i ze to On stworzyl pare - mezczyzne i kobiety
46. - z kropli spermy, kiedy wytryska;
47. i ze na Nim opiera sie drugie powstanie;
48. i ze to On wzbogaca i zaopatruje;
49. i ze to On jest Panem Syriusza;
50. i ze to On wytracil dawny lud Ad;
51. i lud Samud - i nie oszczedzil ich;
52. a przedtem lud Noego - poniewaz oni byli najbardziej niesprawiedliwi i byli najwiekszymi buntownikami -
53. i miasto obrócone w perzyne On zniszczyl,
54. tak iz pokrylo je to, co je pokrylo.
55. Przeto które z dobrodziejstw twego Pana bedziesz podawal w watpliwosc?
56. To jest ostrzezenie wsród ostrzezen dawnych!
57. Zbliza sie to, co nieuchronne.
58. Nikt, poza Bogiem, nie moze tego odsunac.
59. Czyz zdumiewa was ta mowa?
60. I wy sie smiejecie, a nie placzecie,
61. i wy sie zabawiacie?
62. Przeto wybijajcie poklony Bogu i oddawajcie Mu czesc!

SURA 54. AL-QAMAR (KSIEZYC)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Przyblizyla sie Godzina i rozerwal sie ksiezyc.
2. Lecz ilekroc ujrza oni znak, odwracaja sie i mówia: "To ustawiczne czary!"
3. Zadali oni klam i poszli za swoimi namietnosciami. Lecz kazda rzecz jest ustanowiona.
4. Dotarly juz do nich, z pewnoscia, takie opowiesci, w których jest odstraszenie,
5. madrosc dalekosieczna; jednak na nic sie zdaja ostrzezenia.

6. Przeto odwróć się od nich w Dniu, kiedy wezwie wzywający do rzeczy strasznej.
7. Oni wyjdą z grobów z opuszczonymi spojrzeniami. Bada podobni do szaranczy rozsypanej,
8. spieszący z wyciągniętymi szyjami ku wzywającemu. Niewierni bada mówili: "To jest trudny dzień!"
9. Niedgdyś lud Noego zadał temu kłam i za kłamce uznali oni Naszego sługę. Powiedzieli: "Opetany!" ~ - i on został odepchnięty.
10. I zawołał on do swego Pana: "Oto jestem zwycięzony! Dopomóż mi więc!"
11. Otworzyliśmy więc bramy nieba z wodą lejącą się jak potok.
12. I uczyniliśmy, iż ziemia trysnęła źródłami, tak iż spotkały się wody według powziętego rozkazu.
13. I poniesliśmy go na tym, co zostało zrobione z desek i włókien palmy.
14. I płynęła ona przed Naszymi oczami, jako zapłata dla tego, który został odrzucony.
15. I pozostawiliśmy ją jako znak. Lecz czy znajdzie się ktoś, kto będzie pamiętał?
16. Jakże była Moja kara i Moje ostrzeżenia!
17. I uczyniliśmy łatwym Koran dla przypomnienia, lecz czy znajdzie się ktoś, kto będzie pamiętał?
18. Za kłamstwo uznał to lud Ad. I jaka była wtedy Moja kara i Moje ostrzeżenia?!
19. Oto wysłaliśmy przeciw nim ryczący wichry w tym dniu nieszczęścia nieustannego.
20. Wyrwał on ludzi, jak gdyby byli pniami palm wyrwanych.
21. Jakże była Moja kara i Moje ostrzeżenia!
22. I uczyniliśmy łatwym Koran dla przypomnienia; lecz czy się znajdzie ktoś, kto będzie pamiętał?
23. Za kłamstwo uznał lud Samud ostrzeżenia.
24. Oni powiedzieli: "Czy mamy postępować za śmiertelnikiem, jednym z nas samych? Wówczas popadlibyśmy w zablądzenie i szalenstwo!"
25. Czy napomnienie zostało dane jemu tylko spośród nas? Przeciwnie! On jest bezczelnym kłamcą!"
26. Oni dowiedzą się jutro, kto jest bezczelnym kłamcą!
27. Oto My posyłamy im wielbłądzicę jako dowiadanie dla nich. Obserwuj ich pilnie i bądź cierpliwy!
28. I obwiesz im, że woda ma być podzielona między nich: a wszyscy pic bada po kolei.
29. Wtedy wezwali swego towarzysza, a on zakrzatnął się i przeciał jej ścięgna.
30. Jakże była Moja kara i Moje ostrzeżenia!

31. Oto wyslalismy przeciw nim jeden krzyk, a oni stali sie jak zeschle witki budujacego ogrodzenie.
32. I uczynilismy latwym Koran dla przypomnienia. Lecz czy znajdzie sie ktos, kto bedzie pamietal?
33. Za klamstwo uznal lud Lota ostrzezenia.
34. Oto wyslalismy przeciw nim huragan niosacy kamienie; jedynie rodzine Lota uratowalismy o swicie,
35. jako dobrodziejstwo od Nas. W ten sposob wynagradzamy tych, którzy sa wdzieczni.
36. On ostrzegal ich przed Nasza srogoscia, lecz oni powatpiewali w te ostrzezenia.
37. Starali sie nawet odsunac od niego jego gosci, lecz My oslepilismy ich. Zakosztujcie wiec Mojej kary i Moich ostrzezen!
38. I wczesnie rankiem spadla na nich kara ustanowiona.
39. Zakosztujcie wiec Mojej kary i Moich ostrzezen!
40. My uczynilismy latwym Koran dla przypomnienia. Lecz czy znajdzie sie ktos, kto bedzie pamietal?
41. I przyszlzy tez ostrzezenia do rodu Faraona.
42. Oni za klamstwo uznali wszystkie Nasze znaki. Przeto pochwycilismy ich, tak jak to czyni potezny, wszechmocny.
43. Czy wasi niewierni sa lepsi niz tamci? Albo czy znajdziecie jakies usprawiedliwienie w pismach?
44. A moze oni powiedza: "My wszyscy zebrani bedziemy zwyciezcami!"
45. Niebawem to zbiorowisko bedzie rozbite i oni odwróca sie plecami.
46. Tak, ta Godzina jest ich wyznaczonym czasem, a bedzie ona straszna i gorzka.
47. Zaprawde, grzesznicy znajduja sie w zabladzeniu i oblakaniu.
48. W tym Dniu, kiedy beda wleczeni twarzami po ziemi do ognia: "Zakosztujcie dotkniecia ognia piekielnego!"*
49. Zaprawde, stworzylismy kazda rzecz wedlug pewnej miary.
50. Nasz rozkaz jest tylko jeden, jak mgnienie oka.
51. Zniszczylismy podobnych wam, lecz czy znajdzie sie ktos, kto bedzie pamietal?
52. Kazda rzecz, jaka oni uczynili, znajduje sie w pismach.
53. Wszystko - male i wielkie - jest zapisane.
54. Zaprawde, bogobojni beda przebywac wsród ogrodów i strumyków,
55. w siedzibie szczerej prawdy, w obecności Króla Wszechpotężnego!

SURA 55. AR-RAHMAN (MILOSIEMY)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Milosierny!
2. On nauczyl Koranu.

3. On stworzył człowieka.
4. On nauczył go jasnego wyrażania się.
5. Słońce i księżyc podlegają pewnemu rachunkowi.
6. Trawy i drzewa wybijają poklony.
7. I niebo – On wznosił je i ustawił wagę,
8. abyście wagać nie oszukiwali.
9. Ustawiajcie wagi sprawiedliwie i nie powodujcie straty na wadze!
10. I ziemię – On ją rozpostarł dla stworzenia.
11. Na niej są owoce i palmy z wiechami
12. ziarna w kłosach i rośliny aromatyczne.
13. Przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
14. On stworzył człowieka z gliny jak glina garncarzy;
15. On stworzył dzinny z czystego ognia.
16. Przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
17. On – Pan dwóch wschodów, On – Pan dwóch zachodów!
18. Przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
19. On pusił wolno dwa morza aby mogły się spotkać;
20. między nimi jest przegródą, której nie przekraczają.
21. Przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
22. Z nich obu pochodzą perły i korale.
23. Przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
24. Do Niego należą okrety wysoko wzniesione na morzu, jak góry.
25. Przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
26. Wszystko, co jest na niej, przeminie,
27. a pozostanie oblicze twego Pana, pełne majestatu i godne czci.
28. Przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
29. Błagają Go ci, którzy są w niebiosach i na ziemi; On każdego dnia tworzy jakieś dzieło.
30. Przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
31. My niebawem będziemy mieć czas dla was, o wy, dwa ciężary!*
32. przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
33. O zgromadzenie dzinnów i ludzi! Jeśli potraficie przeniknąć przez regiony niebios i ziemi, to przenikajcie! Lecz wy nie potraficie przeniknąć inaczej, jak tylko posiadając władzę.
34. Przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
35. I będzie wysłany przeciwko wam płomień ognia i miedź roztopiona, a wy nie otrzymacie pomocy.
36. przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?

37. A kiedy niebo rozerwie się i stanie się szkarłatne jak czerwona skóra
38. - Przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo? -
39. tego Dnia nie zostaną zapytani o swoje grzechy ani ludzie, ani dzinny.
40. Przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
41. Grzesznicy będą rozpoznani przez swoje znamiona i zostaną pochwyleni za czupryny i za nogi.
42. Przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
43. Otto Gehenna, która grzesznicy uważają za kłamstwo!
44. Kraza oni między nią i wrzaca woda.
45. przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
46. A tego, który się leka stanąć przed swoim Panem, czekają dwa Ogrody
47. - Przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo? -
48. posiadające bujne galezie.
49. przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
50. W nich są dwa płynące źródła.
51. przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
52. W nich będą dwa rodzaje wszystkich owoców.
53. Przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
54. Będą oni wypoczywali podparci na łokciach na łożach wyszywanych brokatem, a owoce tych dwóch Ogrodów będą blisko.
55. przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
56. będą tam dziewice o skromnym spojrzeniu, których nie dotknął przed nimi ani żaden człowiek, ani dzinn.
57. Przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
58. Będą one jak rubin i koral.
59. przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
60. Czy zapłata za dobro może być inna niż dobro?
61. przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
62. Oprócz tych dwóch będą jeszcze inne dwa Ogrody s
63. przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
64. - dwa Ogrody o ciemnej zieleni.
65. przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
66. W nich będą dwa źródła tryskające obficie wodą.
67. Przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
68. W nich będą owoce i palmy, i granaty.
69. Przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
70. W nich będą dziewice dobre i piękne -

71. Przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
72. - hurysy strzezone w namiotach.
73. Przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
74. Nie dotknął ich przed nimi ani zaden człowiek, ani dzinn.
75. Przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
76. Bada oni wypoczywac wsparci na lokciach na zielonych poduszkach i na pieknych kobiercach abkari.
77. Przeto które z dobrodziejstw waszego Pana uważacie za kłamstwo?
78. Niech bade blogoslawione imie twego pana pelnego majestatu i godnego czci!

SURA 56. AL-WAQIAH (WYDARZENIE)

W imie Boga Milosierznego i Litosciwego

1. Kiedy nastapi nieuniknione wydarzenie
2. - nie znajdzie ono zadnego zaprzeczenia -
3. ponizajace, wywyszajace!
4. Kiedy ziemia zostanie wstrzasnieta wstrzasem,
5. kiedy góry zostana skruszone skruszeniem,
6. tak iz stana sie prochem rozrzuconym,
7. wy bedziecie stanowic trzy grupy:
8. towarzysze prawicy! - co to sa towarzysze prawicy? -
9. i towarzysze lewicy! - co to sa towarzysze lewicy? -
10. i ci wyprzedzajacy!
11. Wyprzedzajacy to ci, którzy bade przyblizeni
12. w Ogrodach Szczesliwosci
13. - mnóstwo sposród pierwszych,
14. a niewielu sposród ostatnich -
15. na lozach ozdobnie wyszywanych,
16. wyciagnieci, podparci na lokciach, zwróceni do siebie twarzami.
17. Posród nich kraza mlodziency niesmiertelni
18. z czaszami, dzbanami i kielichami, napelnionymi napojem z plynacego źródla,
19. od którego nie cierpia na ból glowy ani nie doznaja upojenia,
20. z owocami, dowolnie wybieranymi,
21. i z miesem ptaków, jakiego zapragna.
22. Bada tam hurysy o wielkich oczach,
23. podobne do perly ukrytej
24. - w nagrode za to, co czynili.

25. Oni tam nie usłysza pustej gadaniny ani też nie odczuja podniecia do grzechu,
26. lecz tylko słowa: "Pokój! Pokój!"
27. A towarzysze prawicy - Co to są towarzysze prawicy? -
28. beda wśród drzew lotosu bez cierni
29. i akacji obwieszonych owocami,
30. i wydłużającego się cienia,
31. i wody płynącej,
32. i owoców obfitych,
33. ani nie zrywanych, ani nie zakazanych,
34. i spoczywać beda na podwyższonych łozach.
35. Zaprawdę, stworzyliśmy je w sposób doskonały
36. i uczyniliśmy je dziewicami,
37. kochającymi, jednakowego wieku
38. - dla tych po prawicy.
39. Mnóstwo spośród pierwszych
40. i mnóstwo spośród ostatnich.
41. A towarzysze lewicy? - Co to są towarzysze lewicy? -
42. beda w palacym podmuchu i wrzającej wodzie,
43. w cieniu czarnego dymu,
44. ani nie orzeźwiającego, ani dobroczynnego.
45. przedtem byli pogrążeni w zbytku
46. i trwali uporczywie w wielkim grzechu;
47. i zwykli byli mówić: "Kiedy pomrzemy i stanimy się prochem i kośćmi, to czyż naprawdę będziemy wskrzeszeni,
48. albo nasi pierwsi ojcowie?"
49. Powiedz: "Zaprawdę, pierwsi i ostatni
50. beda z pewnością zgromadzeni Dnia oznaczonego!
51. Potem, zaprawdę, wy, błazni, oskarżający o kłamstwo,
52. będziecie jeść z drzewa Żakum;
53. wypełnicie nim swe brzuchy;
54. będziecie potem pić wodę wrząca;
55. będziecie pić jak wielbłądy udrecone pragnieniem."
56. Takie będzie ich ugoszczenie w Dniu Sadu.
57. My - My was stworzyliśmy. Dlaczego więc nie chcecie uwierzyć?
58. Czyż nie widzicie, co wydzielacie w postaci nasienia?
59. Czy to wy je stwarzacie, czy też My jesteśmy Stworzycielami?

60. My zdecydowalismy wśród was smierc - i nikt nie moze Nas wyprzedzic!
61. aby was zastapic przez podobnych wam i stworzyc was na nowo w takiej postaci, jakiej wy nie znacie.
62. Przeciez juz znacie stworzenie pierwsze! Dlaczego wiec nie chcecie sobie przypomniec?!
63. Czyz widzieliście to, co uprawiacie?
64. Czyz to wy to siejecie, czy tez My jestesmy Siewcami?
65. Jeslibysmy zechcieli, to uczynilibysmy to zeschlym zielskiem, a wy byscie sie ciagle dziwowali:
66. "Zaprawde, my jestesmy obciazeni dlugami!
67. Owszem, do tego jeszcze ogoloceni!"
68. Czy spogladacie na wode, która pijecie?
69. Czy to wy ja spuszczaście z obloku, czy to My ja spuszczamy?
70. Jeslibysmy chcieli, to uczynilibysmy ja gorzka. Dlaczego wiec nie jestescie wdzieczni?
71. Czy spogladaliscie na ogien, który rozniecacie przez potarcie?
72. Czy to wy spowodowaliscie rosniecie drzewa, czy tez My to sprawilismy?
73. My uczynilismy go napomnieniem i wyposazeniem dla mieszkanców pustyni.
74. Wyslawiaj wiec imie twego Pana, Moznego!
75. Alez nie! Przysiegam na miejsca zapadania gwiazd!
76. A to, zaprawde, jest wielka przysiega - zebyscie tylko mogli wiedziec!
77. Zaprawde, to jest Koran szlachetny!
78. Zawarty w Ksiedze ukrytej!
79. Dotykaja go tylko oczyszczeni.
80. Jest to objawienie od Pana swiatów!
81. Czyz wy i tym opowiadaniem pogardzaście?
82. I czynicie to waszym codziennym chlebem, gloszac, ze to klamstwo?
83. Dlaczego wiec, kiedy dusza dochodzi do gardla
84. i wy na to patrzycie
85. - a My jestesmy blizej tego anizeli wy, lecz Nas nie widzicie -
86. dlaczego wiec, jesli wierzycie, ze nie bedziecie sadzeni,
87. dlaczego jej nie zawrócicie, jesli jestescie prawdomówni?
88. A jesli ten czlowiek nalezy do przyblizonych,
89. to znajdzie odpoczynek, zapach i Ogród szczesliwosci!
90. A jesli on jest sposcród towarzyszy prawicy,
91. to "Pokój tobie!" wśród towarzyszy prawicy!

92. Lecz jesli jest wsród tych, którzy zadali klam i zabladzili,
93. to znajda ugoszczenie z wrzacej wody
94. i palenie w ogniu piekielnym!
95. Zaprawde, to jest prawda calkowitej pewnosci!
96. Wyslawiaj wiec imie twego Pana, Moznego!

SURA 57. AL-HADID (ZELAZO)

W imie Boga Milosierneho i Litosciwego

1. Wyslawia Boga to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. On jest Potezny, Madry!
2. Do Niego nalezy królestwo niebios i ziemi. On daje zycie i On powoduje smierc. On jest nad kazda rzecz wszechwladny!
3. On jest Pierwszym i Ostatnim, On jest Jawnym i Ukrytym. On jest o kazdej rzeczy wszechwiedzacy!
4. On jest Tym, który stworzyl niebios i ziemie w ciagu szesciu dni; nastepnie zasiadl na tronie. On wie, co przenika do ziemi i co z niej wychodzi; i co schodzi z nieba, i co sie tam wznosi. On jest z wami, gdziekolwiek byscie byli. Bóg widzi jasno, co czynicie!
5. Do Niego nalezy królestwo niebios i ziemi i do Boga zostana sprowadzone wszystkie sprawy.
6. On sprawia, iz noc przechodzi w dzien, On sprawia, iz dzien przechodzi w noc. On wie dobrze, co kryje sie w sercach.
7. Wierzcie w Boga i w Jego Poslanca! Rozdawajcie z tego, czego On was uczynil dziedzicami! Ci sposród was, którzy wierza i którzy rozdaja - otrzymaja nagrode wielka.
8. Cóz z wami - jesli jestescie wierzacymi - iz nie wierzycie w Boga, kiedy Poslaniec wzywa was, abyscie uwierzyli w waszego Pana? On przeciez zawarł z wami przymierze,
9. On jest Tym, który zsyła na Swego sluge znaki jasne, aby was wyprowadzil z ciemnosci do swiatla. Zaprawde, Bóg jest dla was dobrotliwy, litosciwy!
10. Dlaczego nie mielibyscie rozdawac na drodze Boga, skoro do Boga nalezy dziedzictwo niebios i ziemi? Nie jestescie wszyscy sobie równi: ci, co rozdawali i walczyli przed zwyciestwem, beda na znaczniejszym stopniu niz ci, którzy rozdawali i walczyli po zwyciestwie. Wszystkim obiecal Bóg rzeczy piekne. Bóg jest w pelni swiadomy tego, co czynicie!
11. A kto da Bogu piekna pozyczke, On mu ja odda w dwójnasób, i bedzie miał nagrode szlachetna.
12. W Dniu, kiedy zobaczysz wiernych - mezczyzn i kobiety - i jak swiatlo ich idzie przed nimi i po ich prawej stronie: "Dla was dzisiaj radosna wieść: Ogrody, gdzie w dole plyna strumyki; bedziecie tam przebywac na wieki. To jest osiagniecie ogromne!"
13. W Dniu, kiedy beda mówili obludnicy - mezczyzni i kobiety - do tych, którzy uwierzyli: "Poczekajcie na nas, abysmy wzeli nieco z waszego swiatla!", bedzie im powiedziane: "Powracajcie do tyłu i szukajcie swiatla!" I zostanie wzniesiony mur miedzy nimi, który bedzie

miał brame; wewnętrzna jego strona - miłosierdzie, a zewnętrzna jego strona - kara.

14. Oni będą wołać do nich: "Czyż nie byliśmy razem z wami?" Powiedzą: "Tak! Lecz zwiedliście samych siebie: wyczekiwaliście i powatpiewaliście; wasze pragnienia oszukały was; aż przyszedł rozkaz Boga, a co do Boga zwiódł was zwodziciel."

15. A dzisiaj nie zostanie przyjęty od was żaden okup ani też od tych, którzy nie uwierzyli. Waszym miejscem schronienia jest ogień; on jest waszym panem. Jakże złe to miejsce przybycia!

16. Czyż nie nadeszła chwila dla tych, którzy uwierzyli, aby upokorzyli się ich serca, na wspomnienie Boga i tego, co On zesłał z prawdy; i aby nie byli jak ci, którym została dana Księga wcześniej. I przeszedł nad nimi długi czas, i stały się zatwardziały ich serca. Wielu z nich to ludzie bezbożni.

17. Wiedźcie, iż Bóg ożywia ziemię po jej śmierci. Wyjaśniliśmy wam znaki - może będziecie rozumni.

18. Zaprawdę; dającym jałmużnę - mężczyznom i kobietom - i tym, którzy dali piękną pożyczkę Bogu, będzie oddane w dwójnasób i będą mieli nagrodę szlachetną.

19. Ci, którzy wierzą w Boga i w Jego posłańców, są sprawiedliwi; są świadkami w obliczu swego Pana; oni otrzymają swoją nagrodę i światło. A ci, którzy nie uwierzyli i za kłamstwo uznali Nasze znaki - będą mieszkańcami piekła.

20. Wiedźcie, że życie tego świata jest tylko gra, rozrywka i próżna ozdoba; jest tylko rywalizacja o sławę; jest rywalizacja w wielkości majątku i liczbie dzieci. Jest ono podobne do deszczu obfitego: ożywiona roślinność budzi podziw niewiernych; potem ona wiednie i widzisz, jak żółknie, następnie obsycha i łamie się. A w życiu ostatecznym - kara straszna lub przebaczenie od Boga i zadowolenie; tymczasem życie tego świata jest tylko złudnym używaniem.

21. Spieszcie więc na wyścigi ku przebaczeniu od waszego Pana i ku Ogradowi, którego szerokość jest jak szerokość nieba i ziemi - przygotowanemu dla tych, którzy wierzą w Boga i w Jego posłańców. To jest łaska Boga! On daje ją, komu chce. Bóg jest władcą łaski niezmiernej.

22. Żadne nieszczęście nie dosięgnie ziemi ani też was samych, bez tego, żeby ono nie było zapisane w księdze,* zanim My je sprowadzimy. Zaprawdę, to jest dla Boga łatwe!

23. Tak jest - abyscie nie rozpaczali z powodu tego, co was ominęło, i abyscie się nie radowali z tego, co wam zostało dane. Bóg nie miluje dumnego pyszaka

24. ani tych, którzy są skąpi i nakazują ludziom skąpstwo. A kto odwraca się plecami - to przecież Bóg jest Bogaty i Godny Chwały!

25. Wysłaliśmy już Naszych posłańców z jasnymi dowodami i zesłaliśmy z nimi Księgę i wagę,* aby ludzie stali przy sprawiedliwości. I zesłaliśmy żelazo,* w którym jest moc straszna i korzyści dla ludzi, ażeby wiedział Bóg, kto pomaga Jemu i Jego posłańcom w tym, co skryte. Zaprawdę, Bóg jest mocny, potężny!

26. Wyslalismy Noego i Abrahama i ustanowilismy w potomstwie ich prorocstwo i Ksiege. Wsród nich bylo wielu, którzy postepowali droga prosta; lecz wielu spsród nich - to bezbozni.

27. Nastepnie poslalismy w ich slady Naszych poslanców; i poslalismy w slad za nimi Jezusa, syna Marii, i dalismy Mu Ewangelie; i zlozylismy w serca tych, którzy poszli za Nim, lagodnosc i milosierdzie; i stan zakonny, który oni wprowadzili* - My im go nie przepisalismy - poszukujac zadowolenia Boga; oni jednak nie zachowali go tak, jak powinni go byci zachowac. I dalismy tym spsród nich, którzy uwierzyli, nagrode. Lecz wielu z nich to ludzie bezbozni.

28. O wy, którzy wierzycie! Bójcie sie Boga i wierzcie w Jego poslanców! On wam da podwójny udzial Swego milosierdzia i uczyni dla was swiatlo, w którego jasnosci bedziecie isc, i przebaczy wam. Bóg jest przebaczajacy, litosciwy!

29. Azeby wiedzieli ludzie Ksiegi, ze nie maja zadnej wladzy nad laska Boga i ze laska jest w Jego reku, który ja daje, komu chce. Bóg jest wladca laski niezmiernej!

SURA 58. AL-MUJADILAH (DYSPUTA)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Bóg uslyszal slowa tej, która dyskutowala z toba w sprawie swego meza i która skarzyla sie Bogu; a Bóg slyszal wasza rozmowe. Zaprawde, Bóg jest slyszacy, widzacy!

2. Ci spsród was, którzy sie rozwodza ze swoimi zonami, mowiac: "Badz dla mnie jak plecy mojej matki!" - one przeciez nie sa ich matkami, matki to te, które ich urodzily - oni z pewnoscia mowia slowa godne nagany i pelne falszu. Zaprawde, Bóg jest .odpuszczajacy, przebaczajacy!

3. Tych, którzy odsylaja swoje zony, mowiac: "Ty jestes dla mnie jak plecy mojej matki!", i powtarzaja to, co powiedzieli - obowiazuje wyzwolenie niewolnika, zanim beda mogli ponownie sie zetknac. Oto w ten sposob jestescie napominani. A Bóg jest w pelni swiadom tego, co wy czynicie!

4. A kto nie ma mozliwosci, powinien poscic przez dwa nastepujace po sobie miesiace, zanim ponownie sie zetkna. A kto ma mozliwosci, powinien nakarmic szescdziesieciu .biedaków. Tak jest nakazane, abyscie wierzyli w Boga i Jego Poslanca. Takie sa granice Boga. A dla niewiernych kara bedzie bolesna!

5. Ci, którzy sie sprzeciwiaja Bogu i Jego Poslancowi, zostana przewróceni, tak jak przewróceni zostali ci, którzy byli przed nimi. My zeslalismy jasne znaki. A dla niewiernych kara bedzie ponizajaca!

6. W tym Dniu, kiedy Bóg wskrzesi ich wszystkich, powiadomi ich o tym, co oni uczynili; obliczyl to Bóg, a oni zapomnieli. Bóg jest swiadkiem kazdej rzeczy!

7. Czyz ty nie widzisz, ze Bóg wie doskonale, co jest w niebiosach i co jest na ziemi? I nie ma tajnej narady trzech, zeby On nie byl czwarty, ani tez pieciu, zeby On nie byl szósty; ani tez mniej, ani wiecej, zeby On nie byl z nimi, gdziekolwiek oni by sie znajdowali. Nastepnie, w Dniu Zmartwychwstania, On im oznajmi to, co czynili. Zaprawde, Bóg o kazdej rzeczy jest wszechwiedzacy!

8. Czyż nie widziałeś tych, którym zostało zakazane tajne zebranie, jak potem ponownie czynią, co im zostało zakazane, i naradzają się potajemnie, w grzechu i wrogości, jak i nieposłuszeństwie względem Poslanca? Kiedy oni przychodzą do ciebie i pozdrawiają ciebie nie tak, jak pozdrawia ciebie Bóg, mówią o swoich duszach: "Dlaczegoż miałby nas ukarać Bóg za to, co mówimy?" Wystarczy dla nich Gehenna; beda się w niej palić! Jakże nieszczęsne to miejsce ostatecznej wędrówki!

9. O wy, którzy wierzycie! Kiedy się zbieracie na tajne narady, nie naradzajcie się dla grzechu i wrogości czy dla nieposłuszeństwa Posłancowi; lecz naradzajcie się wzajemnie dla pobożności i bojaźni Bożej! Bójcie się Boga, przy którym zostanieie zebrani!

10. Potajemna narada pochodzi od szatana, aby zasmucili się ci, którzy wierzą. Lecz on nie może im wcale zaszkodzić, chyba za pozwoleniem Boga. Niech więc ufają Bogu wierzący!

11. O wy, którzy wierzycie! Kiedy wam mówią: "Zróbcie miejsce na zebraniach!", to zróbcie miejsce, a Bóg dla was zrobi miejsce. A kiedy wam mówią: "Wstawajcie!", to podnoscie się! Wywyższy Bóg – na różne stopnie – tych spośród was, którzy wierzą i którzy otrzymali wiedzę. Bóg jest w pełni świadomy tego, co czynicie!

12. O wy, którzy wierzycie! Kiedy się naradzacie tajemnie z Posłancem, to poprzedzcie tę waszą tajną naradę jalmuzną. Jest to dla was lepsze i bardziej czyste. Lecz jeśli nie macie możliwości, to, zaprawdę, Bóg jest przebaczący, łitosciwy!

13. Czy wy się lekacie dać naprzód jalmuzne, przed waszą tajną naradą? Jeśli tego nie uczyniliście i Bóg zwrócił się ku Wam, to odprawiajcie modlitwę, dawajcie jalmuzne, słuchajcie Boga i Jego Poslanca! Bóg jest w pełni świadomy tego, co czynicie!

14. Czyż nie widziałeś tych, którzy zaprzyjazznili się z ludem, na którego zagniewał się Bóg? Oni nie są ani z was, ani z nich; oni przysiegają kłamliwie, a przecież wiedzą!

15. Przygotował dla nich Bóg karę straszną. Zaprawdę, złe jest to, co oni czynili!

16. Oni wzięli swoje przysięgi jako okrycie i odsuneli się od drogi Boga. Dla nich więc kara będzie ponizająca!

17. Ani ich majątki, ani ich dzieci nie pomogą im nic wobec Boga. Oni beda mieszkancami ognia; beda tam przebywać na wieki!

18. W tym Dniu, kiedy wskrzesi ich Bóg, wszystkich razem, oni beda Mu przysiegac, tak jak wam przysiegają; i sadzą, iż na czymś się opierają. Czyż oni nie są kłamcami?

19. Zawładnął nimi szatan i spowodował, iż zapomnieli wspominać Boga. Stanowią oni partię szatana. O; tak! Zaprawdę, partia szatana! Oni, zaprawdę, są tymi, którzy ponieśli stratę!

20. Zaprawdę, ci, którzy się sprzeciwiają Bogu i Jego Posłancowi, są wśród najbardziej ponizonych.

21. Napisał Bóg: "Z pewnością zwyciężę Ja i Moi posłancy!" Zaprawdę, Bóg jest mocny, potężny!

22. Nie znajdziesz ludzi, którzy wierzą w Boga i w Dzień Ostatni, żeby odnosili się przyjaźnie do tych, którzy się sprzeciwiają Bogu i Jego Posłancowi; nawet gdyby to byli ich ojcowie albo ich synowie, albo ich

bracia, albo ich ród. On wypisał w ich sercach wiare i umocnił ich Duchem pochodzącym od Niego. On wprowadzi ich do Ogrodów, gdzie w dole płynie strumyk; oni będą tam przebywać na wieki. Bóg znalazł w nich upodobanie i oni mają upodobanie w Nim. Oni stanowią partię Boga. O, tak! Zaprawdę, partię Boga – oni są szczęśliwi!

SURA 59. AL-HASHR (ZEBRANIE)

W imię Boga Miłosiernego i Litościwego

1. Wysławia Boga to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. On jest Poteżny, Madry!
2. On jest Tym, który wypędził z domostw tych spośród ludu Księgi, którzy nie uwierzyli – na pierwsze zebranie. Wy nie myśleliście, że oni odejdą, a oni myśleli, że twierdzą obroną ich przed Bogiem. J! Lecz przyszedł do nich Bóg ze strony, z której oni się Go nie spodziewali, i rzucił w ich serca przerażenie. Niszczy oni swoje domy swoimi rękami i rękami wiernych. Bierzcie więc sobie z tego pouczenie, o ludzie, którzy posiadacie jasne spojrzenie!
3. Gdyby Bóg nie przepisał im wysiedlenia, to ukarałby ich na tym świecie, ale w życiu ostatecznym czeka ich kara ognia.
4. Stało się tak dlatego, że oni sprzeciwili się Bogu i Jego Posłancowi. A kto sprzeciwia się Bogu... to, zaprawdę, Bóg jest straszny w karaniu!
5. Wszelkie drzewo palmowe, które ścieliscie albo które pozostawiliście stojącym na jego korzeniach, ścieliscie lub pozostawiliście za zezwoleniem Boga, aby On mógł okryć hanbą bezbożnych.
6. Bóg dał Swojemu Posłancowi od nich taką zdobycz wojenną; że nie potrzebowaliście pedzic ani koni, ani wielbłądów. Bóg daje władzę Swoim posłancom, nad kim chce. Bóg jest nad każdą rzeczą wszechwładny!
7. To, co dał Bóg Swojemu Posłancowi jako zdobycz od mieszkańców miast, to należy do Boga i do Jego Poslanca, do bliskich krewnych i do sierot, do biedaków i do podróżnego; tak żeby to nie przechodziło kolejno do bogatych spośród was. A to, co wam daje Posłaniec, to bierzcie; a czego wam zakazał, od tego się powstrzymajcie! I bójcie się Boga! Zaprawdę, Bóg jest straszny w karaniu!
8. To jest dla biednych muhadzirów, którzy zostali wypędzeni ze swoich domostw i którzy zostali pozbawieni swoich majątków, gdy poszukiwali łaski i zadowolenia Boga i starali się pomóc Bogu i Jego Posłancowi. Oni są naprawdę szczerzy.
9. A ci, którzy się umocnili w swoim domu i w swojej wierze* przed nimi, milują tych, którzy do nich wywedrowali, i nie znajdują w swoich sercach żadnego pozadania dla tego; co tamtym zostało dane. Oni dają im pierwszeństwo, nawet gdyby bieda była ich udziałem. A ten, kto się uchroni przed skapstwem własnej duszy, będzie szczęśliwy.
10. A ci, którzy przyszli po nich, mówią: "Panie nasz! Przebaczone nam i naszym braciom, którzy nas wyprzedzili w wierze! I nie umieszczaj w naszych sercach urazy do tych, którzy uwierzyli! Panie nasz! Ty, zaprawdę, jesteś dobrotliwy, litościwy!"
11. Czyż nie widziałeś obludników, mówiących do swoich braci spośród ludu Księgi, którzy uwierzyli: "Jeśli zostaniecie wypędzeni, to my, z pewnością, pójdziemy z wami; i nie usłuchamy nigdy nikogo przeciwko

wam. A jeśli beda przeciw wam walczyć, to my, z pewnością, wam pomożemy!" Bóg jest świadkiem, że oni są kłamcami!

12. Jeśli tamci będą wypędzeni, to oni nie pójdą razem z nimi; a jeśli tamci będą zwalczani, to oni nie przyjdą im z pomocą; a jeśli im nawet pomoga, to wnet odwróca się plecami i tamci nie będą mieli pomocy.

13. Wy przecież wzbudzacie więcej strachu w ich duszach niżeli sam Bóg, ponieważ to są ludzie, którzy nie pojmują.

14. Oni nie będą walczyć z wami wszyscy razem, jedynie w miastach ufortyfikowanych albo spoza murów. Ich waleczność jest wielka, kiedy są między sobą; ty myślisz, że oni są razem, lecz serca ich są podzielone. Tak jest dlatego, że oni są ludem, który nie rozumie.

15. Oni są podobni do tych, którzy na krótko przed nimi zakosztowali złych skutków swojego postępowania. Dla nich kara będzie bolesna!

16. Oni są podobni do szatana, kiedy mówi do człowieka: "Bądź niewierny!.." A kiedy jest niewierny, on mówi: "Ja się ciebie wyrzekam! Zaprawdę, boję się Boga, Pana światów!"

17. I ich ostateczny koniec będzie taki, iż obydwa znajdą się w ogniu, w którym będą przebywać na wieki. Oto jest zapłata dla niesprawiedliwych!

18. O wy, którzy wierzycie! Bójcie się Boga! I niech każda dusza patrzy na to, co przygotowała na jutro! I bójcie się Boga! Zaprawdę, Bóg jest w pełni świadomy tego, co wy czynicie!

19. Nie bądźcie tak jak ci, którzy zapomnieli o Bogu, aż sprawił On, że oni zapomnieli o swoich duszach. Oni są ludźmi występniymi.

20. Nie są równi mieszkańcy Ognia i mieszkańcy Ogrodu. Mieszkańcy Ogrodu – triumfują!

21. Jeslibysmy objawili ten Koran na jakiejś górze, zobaczyłbys ją pokorna, rozerwana ze strachu przed Bogiem. Te przypowieści podajemy ludziom; być może, oni się zastanowią!

22. On jest Bogiem! Nie ma boga, jak tylko On! On zna skryte i widzialne. On jest Miłosierny, Litosciwy!

23. On jest Bogiem! Nie ma boga, jak tylko On!; – Król, Przenajświętszy, Pokój, Wierny, Zachowujący, Poteźny, Przemożny, Wyniosły! Chwała niech będzie Bogu! On jest ponad to, co dodają Mu jako współtowarzyszy!

24. On jest Bogiem! Stworzycielem, Twórcą, Kształtującym! Do Niego należy najpiękniejsze imię! Głosi Jego chwałę to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi! On jest Poteźny, Madry!

SURA 60. AL-MUMTAHANA (DOSWIADCZANA)

W imię Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. O wy, którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie za przyjaciół Mojego wroga i waszego wroga! Wy zwracacie się do nich z przyjaznią, oni zaś nie wierzą w prawdę, która przyszła do was. Wypędzają Posłanca i was samych, ponieważ wy wierzycie w Boga, waszego Pana. Skoro wysłzycie walczyć na Mojej drodze i poszukiwać Mojego zadowolenia, to czy będziecie w skrytości okazywać im przyjaźń? Ja wiem najlepiej to, co ukrywacie i co czynicie jawnie. A ktokolwiek z was to czyni, ten już zblądził z równej drogi.

2. Jesli oni was spotkaja, beda dla was wrogami; wyciagna do was swoje rece i swoje jezyki - ze zlem. Oni by chcieli, abyscie byli niewiernymi.
3. Nie pomoga wam ani wasi bliscy krewni, ani wasze dzieci w Dniu Zmartwychstania. On rozstrzygnie miedzy wami. A Bóg widzi dobrze, co czynicie!
4. Mieliscie juz piekny przyklad w Abrahamie i tych, którzy byli z nim, kiedy powiedzieli do swego ludu: "Zaprawde, my nie mamy nic z wami i z tym, co wy czcicie oprócz Boga! Wyrzekamy sie was! Pojawila sie miedzy nami i wami wrogosc i zawisc na zawsze, chyba ze uwierzycie w Boga Jedyne!" Wyjatek uczyniwszy dla słów, jakie powiedział Abraham do swojego ojca: "Z pewnością bede prosil o przebaczenie dla ciebie, choc nie mam władzy niczego uczynic dla ciebie u Boga." "Panie nasz! Zaufalismy Tobie i nawrócilismy sie do Ciebie! Do Ciebie zmierza ostateczna wędrowka!
5. Panie nasz! Nie wystawiaj nas na pokuszenie wobec tych, którzy nie wierza! Przebacz nam, Panie nasz! Zaprawde, Ty jestes Potezny, Madry!"
6. Mieliscie w nich piekny przyklad dla tego, kto spodziewa sie spotkac Boga i kto sie spodziewa Dnia Ostatniego. A ten, kto sie odwróci... zaprawde, Bóg jest Bogaty, Godny Chwały!
7. Byc moze, Bóg ustanowi miedzy wami i tymi sposród was, dla których jestescie wrogami - przyjazn. Bóg jest wszechmocny! Bóg jest przebaczajacy, litosciwy!
8. Bóg nie zabrania wam, abyscie byli dobrzy i sprawiedliwi wzgledem tych, którzy was nie zwalczali z powodu religii ani nie wypędzali was z waszych domostw. Zaprawde, Bóg miluje ludzi sprawiedliwych!
9. Bóg zabrania wam tylko, abyscie sobie brali za przyjaciół tych, którzy was zwalczali z powodu religii i którzy was wypędzali z waszych domostw, i którzy pomagali przy wypędzaniu was. Ci, którzy ich biora za przyjaciół, sa ludźmi niesprawiedliwymi.
10. O wy, którzy wierzycie! Kiedy przyjdą do was kobiety wierzące, które razem wywedrowały, to wybadajcie je. - Bóg zna najlepiej ich wiare! - Jesli uznacie je za wierzące, to nie odsylajcie ich do niewiernych: one nie sa juz im dozwolone ani oni nie sa dozwoleni dla nich. Dajcie im to, co oni wydali! Nie bedziecie mieli grzechu, jesli je poslubicie, kiedy dacie im ich wynagrodzenie. I nie zatrzymujcie przez wezly malzenskie kobiet niewierzacych! Zadajcie od nich tego, co wydaliscie, i niech oni zadaja, co wydali. Takie jest dla was postanowienie Boga! On rozsada miedzy wami. Bóg jest wszechwiedzacy, madry!
11. A jesli któras z waszych zon odeszła od was do niewiernych, a potem wy chcecie sie odplacic, to dajcie tym, od których zony odeszły, tylez, ile oni wydali. I bójcie sie Boga, w którego wierzycie!
12. O proroku! A kiedy przyjdą do ciebie kobiety wierzące zlozyc ci przysiege wiernosci: iz nie beda dodawac Bogu zadnych współtowarzyszy, iz nie beda krasc, iz nie beda popelniac cudzolóstwa, iz nie beda zabijac swoich dzieci, iz nie beda przychodzic z oszczerstwem, zmyslajac je miedzy swoimi rekami i nogami, ani tez nie beda sie buntowaly przeciwko tobie w tym, co jest uznane - to przyjmij ich przysiege i pros Boga o przebaczenie dla nich! Zaprawde, Bóg jest przebaczajacy, madry!

13. O wy, którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie za przyjaciół ludzi, na których Bóg jest zagniewany. Oni zwatpili w życie ostateczne, tak jak niewierni zwatpili w mieszkańców mogił.

SURA 61. AS-SAFF (SZEREG)

W imie Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. Wysławia Boga to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. On jest Potezny, Madry!
2. O wy, którzy wierzycie! Dlaczego mówicie to, czego nie czynicie?
3. Bardzo nienawistne jest Bogu, iż mówicie to, czego nie czynicie.
4. Zaprawde, Bóg miluje tych, którzy walczą na Jego drodze w zwartych szeregach, jak gdyby byli budowla solidna.
5. Oto powiedział Mojżesz do swego ludu: "O ludu mój ! Dlaczego wy mnie obrazacie? Przecież wiecie, że Bóg posłał mnie do was." A kiedy oni się odsuneli, Bóg odsunął ich serca. Bóg nie prowadzi droga prosta ludzi szerzających zepsucie!
6. Oto powiedział Jezus, syn Marii: "O synowie Izraela! Jestem wysłany od Boga do was, aby potwierdzić prawdziwość tego, co przede mną było zesłane w Torze, i zwiastować Posłanca, który przyjdzie po mnie, a którego imię - Ahmad!" Lecz kiedy on przyszedł z jasnymi dowodami, oni powiedzieli: "To są czary oczywiste!"
7. A kto jest bardziej niesprawiedliwy aniżeli ten, kto mówi kłamstwo przeciw Bogu, kiedy jest wzywany do islamu? Bóg nie prowadzi droga prosta ludzi niesprawiedliwych.
8. Oni chcą zgasić światło Boga swoimi ustami; lecz Bóg dopełni Swoje światło, chociażby to było nienawistne dla niewiernych.
9. On jest Tym, który wysłał Swojego Posłanca z drogą prostą i religią prawdy, aby ją wzniesć ponad wszelką religię, chociażby to było nienawistne dla balwochwalców.
10. O wy, którzy wierzycie! Czyż mogę ukazać wam handel, który by was wybawił od kary bolesnej?
11. Będziecie wierzyć w Boga i Jego Posłanca! Będziecie walczyć na drodze Boga waszym majątkiem i waszymi duszami! To będzie lepsze dla was - o, gdybyście tylko mogli to wiedzieć!
12. Wtedy On przebaczy wam wasze grzechy i wprowadzi was do Ogrodów, gdzie w dole płyną strumyki, i do mieszkań przyjemnych w Ogrodach Edenu. To jest osiągnięcie ogromne!
13. I daję wam inne rzeczy, które wy kochacie, pomoc od Boga i bliskie zwycięstwo. Zwiastuję radosną nowinę wiernym!
14. O wy, którzy wierzycie! Bądźcie pomocnikami Boga, jak powiedział Jezus, syn Marii, do apostołów: "Którzy będą moimi pomocnikami w dążeniu do Boga?" Apostołowie powiedzieli: "My jesteśmy pomocnikami Boga!" I uwierzyła pewna część synów Izraela, a część pozostała niewierna. Wtedy umocnilismy tych, którzy uwierzyli, przeciwko ich nieprzyjaciółom; i oni stali się zwycięzcami.

SURA 62. AL-JUMUA (ZGROMADZENIE)

W imie Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. Głosi chwale Boga to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi - Króla, Przenajświętszego, Poteznego, Madrego!
2. To On posłał do ludzi prostych Poslanca wywodzącego się spośród nich, który głosi im Jego znaki, oczyszcza ich i uczy ich Księgi i mądrości; . oni bowiem byli przedtem w błędzie oczywistym.
3. I do innych spośród nich, którzy się jeszcze do nich nie przyłączyli. On jest Potezny, Mądry!
4. To jest łaska Boga! On ją daje temu, komu chce. On jest władcą łaski ogromnej.
5. Ci, którym dano nieść Tore - a oni jej nie ponieśli - są podobni do osła, który niesie księgę. Jakże zły jest przykład tych ludzi, którzy za kłamstwo uznali znaki Boga! A Bóg nie prowadzi drogą prostą ludzi niesprawiedliwych!
6. Powiedz: "O wy, którzy wyznajecie judaizm! Jeśli twierdzicie, że jesteście bliscy Bogu, z wyłączeniem innych ludzi, to życzcie sobie śmierci, jeśli jesteście prawdomówni!"
7. Lecz oni nigdy nie będą jej sobie życzliwi z powodu tego, co przygotowały pierwsi ich ręce. Bóg zna dobrze ludzi niesprawiedliwych.
8. Powiedz: "Zaprawdę, śmierć, od której uciekacie, z pewnością was spotka! Potem zostaniecie sprowadzeni do Tego, który zna, co skryte i jawne. On obwieści wam to, co czyniliście."
9. O wy, którzy wierzycie! Kiedy zostanie ogłoszone wezwanie do modlitwy - w Dniu Zgromadzenia spieszcie gorliwie wspominać Boga i pozostawcie wszelki handel! To będzie dla was lepsze, o, gdybyście mogli to wiedzieć!
10. A kiedy modlitwa zostanie zakończona, to rozejdźcie się po kraju i poszukujcie łaski Boga, i często wspominajcie Boga! Być może, będziecie szczęśliwi!
11. Lecz kiedy oni dojrzą jakiś handel lub zabawę, to spieszą na osłep ku nim i pozostawiają ciebie stojącego. Powiedz: "To, co jest u Boga, jest lepsze od zabawy i handlu! Bóg jest najlepszy z tych, którzy dają zaopatrzenie!"

SURA 63. AL-MUNAFIQUN (OBLUDNICY)

W imię Boga Miłosiernego i Litosliwego

1. Kiedy przychodzą do ciebie obludnicy, mówią: "Zaswiadczaamy, że ty jesteś Posłancem Boga!" Bóg wie, że ty jesteś Posłancem Jego i Bóg świadczy, że obludnicy są kłamcami.
2. Oni wzięli sobie swoje przysięgi jako puklerz i odsunęli się od drogi Boga. Zaprawdę, źle jest to, co oni uczynili!
3. Albowiem oni uwierzyli, a potem stali się niewiernymi. Pieczęć została nałożona na ich serca i oni nie pojmują.
4. Kiedy na nich patrzysz, podobają ci się ich postacie; a kiedy mówią, to słuchasz ich słów, a oni są jakby słupami podpartymi. Oni uważają, że każdy krzyk jest przeciw nim. Oni są nieprzyjaciółmi, przeto wystrzegaj się ich! Niech ich Bóg zwalczy! Jakże oni zostali oszukani!

5. A kiedy sie im mówi: "Przychodźcie! Posłaniec Boga będzie prosił o przebaczenie dla was." - oni odwracają głowy i widzisz, jak się odsuwają, nadeści pycha.
6. Wszystko jedno, czy będziesz prosił dla nich o przebaczenie, czy też nie będziesz o nie prosił - nie przebaczy im Bóg. Bóg nie prowadzi droga prosta ludzi szerzacych zepsucie.
7. Oni są tymi, którzy mówią: "Nie rozdawajcie nic tym, którzy są przy Posłancu Boga, aby oni od niego odeszli." Do Boga należą skarby niebios i ziemi, lecz obludnicy nic nie pojmują.
8. Oni mówią: "Jeśli powrócimy do Medyny, to z pewnością silniejszy wypędzi stamtąd słabszego!" Potęga należy do Boga, do Jego Posłanca i wiernych. Lecz obludnicy tego nie wiedzą.
9. O wy, którzy wierzycie! Niech wasze majątki i wasze dzieci nie odrywają was od wspomnienia Boga! A ci, którzy to czynią, poniosą stratę.
10. Rozdawajcie z tego, w co was zaopatrzyliśmy, zanim przyjdzie śmierć do któregoś z was. Wtedy on powie: "Panie mój ! Gdybys mi dał trochę czasu, zebym mógł dawać jałmużnę i być sprawiedliwy!"
11. Ale Bóg nie da zwłoki żadnej duszy, kiedy nadejdzie jej termin. Bóg jest w pełni świadomy tego, co wy czynicie!

SURA 64. TAGABUN (WZAJEMNE ASZUKIWANIE)

W imię Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. Wysławia Boga to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. Do Niego należy królestwo i do Niego należy chwała! On nad każdą rzeczą jest wszechwładny!
2. On jest Tym, który was stworzył: a wśród was jeden jest niewierzący, a inny jest wierzący. Bóg widzi dobrze to, co wy czynicie!
3. On stworzył niebiosy i ziemię w całej prawdzie. On was ukształtował i pięknie uformował wasze postacie. I do Niego zmierza wędrowanie.
4. On wie, co jest w niebiosach i na ziemi. On wie, co ukrywacie i co głosicie jawnie. Bóg zna to, co kryją wasze piersi.
5. Czy doszła do was wieść o tych, którzy nie uwierzyli dawniej i zakosztowali szkodliwości swojego postępowania? Dla nich kara będzie bolesna.
6. Albowiem kiedy przyszli do nich ich posłancy z jasnymi dowodami, oni powiedzieli: "Czyż ludzie mogą nas prowadzić drogą prostą?" I nie uwierzyli, i odwrócili się. Bóg ich nie potrzebuje. Bóg jest bogaty, godny chwały!
7. Ci, którzy nie wierzą, twierdzą, że nie będa wskrzeszeni. Powiedz: "Ależ tak! Na mojego Pana! Z pewnością zostaniecie wskrzeszeni! Następnie zostaniecie powiadomieni, z całą pewnością, o tym, co czyniliście! A to dla Boga jest łatwe."
8. Wierźcie w Boga i w Jego Posłanca; i w światło, które zesłaliśmy! Bóg jest w pełni świadomy tego, co czynicie!
9. Ten Dzień, kiedy On was zgromadzi na Dzień Zgromadzenia, będzie Dniem wzajemnego oszukiwania. I temu, kto wierzy w Boga i pełni dobre uczynki - On odpuszcza jego złe czyny i wprowadzi go do Ogrodów, gdzie w

dole plyną strumyki. Tacy pozostaną tam, nieśmiertelni, na zawsze. To jest osiągnięcie ogromne!

10. A ci, którzy nie uwierzyli i za kłamstwo uznali Nasze znaki - będa mieszkańcami ognia. Oni tam będa przebywać na wieki. Jakże złe to miejsce przybycia!

11. Nikogo nie dosięgnie żadne nieszczęście, jak tylko za zezwoleniem Boga. Bóg pokieruje sercem każdego, kto w Niego wierzy. Bóg o każdej rzeczy jest wszechwiedzący!

12. Słuchajcie Boga i słuchajcie Jego Posłańca! A jeśli się odwrócicie - to wiedzcie, że na Naszym Posłańcu ciąży jedynie przekazanie jasnego obwieszczenia.

13. Bóg! Nie ma boga, jak tylko On! Bogu niech zaufają wszyscy wierni!

14. O wy, którzy wierzycie! Zaprawdę, wśród waszych żon i waszych dzieci są wasi wrogowie! Przeto strzeżcie się ich! A jeśli; pobłażając, odpuscicie i wybaczycie - to, zaprawdę, Bóg jest przebaczący, łitosciwy!

15. Wasze bogactwo i wasze dzieci są tylko pokuszeniem, podczas gdy Boga jest nagrodą ogromną.

16. Przeto bójcie się Boga, jeśli jesteście do tego zdolni! Rozdawajcie dla dobra waszych dusz! A ci, którzy się ustrzegą skąpstwa swojej duszy - będa szczęśliwi.

17. Jeśli dacie Bogu piękną pożyczkę, to On odda ją wam w dwójnasób i wam przebaczy.

18. On zna skryte i jawne. On jest Potężny, Madry!

SURA 65. AT-TALAQ (ROZWÓD)

W imię Boga Miłosiernego i Łitosciwego

1. O Proroku! Kiedy odprawiacie swoje żony, to odprawiajcie je w właściwym dla nich terminie. Przestrzegajcie tego terminu i bójcie się Boga, waszego Pana! Nie wypędzajcie ich z domów i niech wcale nie wychodzą, chyba że dopuścili się jawnej bezczystości. Takie są granice Boga! A ten, kto przekracza granice Boga, ten czyni niesprawiedliwość sobie samemu. Ty nie wiesz: Być może, Bóg spowoduje, że zajdzie coś nowego.

2. A kiedy nadejdzie ich termin, to albo zatrzymajcie je w sposób godny, albo rozstaniecie się z nimi w sposób godny. I wezwijcie świadków, dwóch sprawiedliwych spośród was, i ustanówcie świadectwo wobec Boga. Przez to napominany jest ten, kto wierzy w Boga i w Dzień Ostatni. A temu, kto się boi Boga, On przygotowuje jakieś wyjście;

3. i da mu zaopatrzenie stąd, skąd on się nawet nie spodziewa. A temu, kto ufa Bogu, On sam wystarczy! Oto Bóg powoduje spełnienie swojego rozkazu! Bóg ustanowił miarę dla każdej rzeczy.

4. A te spośród waszych żon, które już zwatpily w okres miesięczny - jeśli macie wątpliwości - niech czekają trzy miesiące; podobnie te, które jeszcze się nie rozwinęły. Kobiety brzemiennie zaś niech czekają, aż złoży swoje brzemie. Temu, kto się boi Boga, On przyniesie ułatwienie.

5. Taki jest rozkaz Boga, który wam zesłał. A kto się boi Boga, temu On odpuszcza złe uczynki i powiększy jego nagrodę.

6. Dajcie im mieszkanie, tam gdzie wy mieszkacie, stosownie do waszych srodków! Nie wyrzadzajcie im przykrosci i nie stawiajcie ich w trudnej sytuacji! A jesli sa brzemiennie, to lózcie na ich utrzymanie, az zloza swoje brzemie! A jesli one karmia wasze dziecko, dawajcie im za to wynagrodzenie i porozumiewajcie sie ze soba godnie! A jesli napotykacie jakies.trudnosci, to niech karmi je inna!

7. Niech ten, który zyje w dostatku, wydaje wedlug swojego dostatku! Niech ten, któremu zostalo wymierzone, wydaje wedlug tego, co dal mu Bóg! Bóg nie obciaza zadnej duszy niczym innym, niz tym, co jej dal. Bóg da wam po przeciwnosciach ukojenie.

8. Ilez to miast zachowalo sie dumnie wobec rozkazu Boga i Jego poslanców! I My policzyliśmy sie z nimi rachunkiem surowym; ukaralismy je kara straszna.

9. I one zakosztowaly zlych skutków swego postepowania, a w ostatecznym wyniku poniesli strate.

10. przygotowal dla nich Bóg kare straszna. Bójcie sie wiec Boga, o wy, obdarzeni umyslem, którzy uwierzyliscie! Bóg zeslal wam napomnienie,

11. Poslanca, który recytuje wam jasne znaki Boga, aby wyprowadzic z ciemnosci do swiatla tych, którzy wierza, którzy pelnia dobre dzieła. Kto wierzy w Boga i czyni dobro, tego On wprowadzi do Ogrodów, gdzie w dole plyna strumyki; oni beda tam przebywac niesmiertelni na zawsze. Bóg dal jemu piekny udzial.

12. To jest Bóg, który stworzyl siedem niebios i ziemi tylez. Jego rozkaz dociera do nich, abyscie wiedzieli, ze Bóg jest nad kazda rzecz a wszechwladny i ze obejmuje kazda rzecz Swoja wiedza.

SURA 66. AT-TAHRIM (ZAKAZANIE)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. O Proroku! Dlaczego zakazujesz sobie tego, co pozwolil ci Bóg, chcac przypodobac sie twoim zonom? Bóg jest przebaczajacy, litosciwy!

2. Bóg nalozył na was obowiazek* zwolnienia sie z takich przysieg. Bóg jest waszym opiekunem! On jest Wszechwiedzacy, Madry!

3. Oto Prorok powierzył w tajemnicy jednej ze swoich zon pewna historie. A kiedy ona ja rozglosila i Bóg ujawnil to jemu, wówczas on czesciowo dal jej to poznac, a czesciowo przemilczal. A kiedy Prorok jej o tym mowil, rzekla: "Któz ci to obwiescil?" Powiedzial: "Obwiescil mi Wszechwiedzacy, Swiadomy."

4. Jesli wy obydwie nawrócicie sie do Boga... przeciez juz sklonily sie wasze serca. Ale jesli bedziecie sie wzajemnie wspomagac przeciwko Prorokowi - to, zaprawde, Bóg jest jego Opiekunem, a Gabriel i sprawiedliwi miedzy wiernymi, a takze aniolowie sa jego wspomozycielami!

5. Byc moze, jego Pan - jesli on was odprawi - da mu w zamian zony lepsze od was, calkowicie poddane Bogu, wierzace, gorliwe w modlitwie, okazujace skrucze, pobożne, przestrzegajace postu, czy to zamezne, czy dziewice.

6. O wy, którzy wierzycie! Strzezcie sie sami i wasze rodziny od ognia; którego strawa beda ludzie i kamienie! Wokół niego beda aniolowie, ogromni, straszni; oni nie buntuja sie przeciw rozkazowi Boga, lecz wypelniaja to, co jest im nakazane.

7. O wy, którzy nie wierzycie! Nie usprawiedliwiajcie sie dzisiaj!
Zostanie wam zapłacone tylko za to, co czyniliscie.
8. O wy, którzy wierzycie! Nawracajcie sie do Boga ze szczerą skrucha!
Być może, wasz Pan odpuszcza wam złe czyny i wprowadzi was do Ogrodów,
gdzie w dole płyną strumyki – tego Dnia, kiedy Bóg nie okryje hanbą ani
Proroka, ani tych, którzy z nim uwierzyli; światło ich pójdzie przed
nimi i po ich prawicy. Oni będą mówili: "Panie nasz! Uczyn doskonałym
dla nas nasze światło i przebac nam! Zaprawdę, Ty jesteś nad każdą
rzeczą wszechwładny!"
9. O Proroku! Zwalczaj niewiernych i obludników i bądź względem nich
surowy! Ich miejscem schronienia będzie Gehenna. A jakże nieszczęsne to
miejsce przybycia!
10. Bóg dał przypowieść tym, którzy nie uwierzyli: o żonie Noego i
żonie Lota. Obie one były pod władzą Naszych dwóch sług, spośród
Naszych sług sprawiedliwych, lecz one zdradziły ich. I oni nic nie
mogli dla nich uczynić wobec Boga. I powiedziano im: "Wejdźcie do ognia
obie wraz z tymi, którzy tam wchodzi!"
11. I Bóg dał jako przykład tym, którzy uwierzyli, żonę Faraona. Oto
ona powiedziała: "Panie mój! Zbuduj dla mnie u Ciebie dom w Ogrodzie!
Wybaw mnie od Faraona i od jego dzieła! I wybaw mnie od ludzi
niesprawiedliwych!"
12. I Marie, córkę Imrana, która zachowała dziewictwo; tak więc
tchnęliśmy w nią nieco z Naszego Ducha. I ona potwierdziła słowa swego
Pana i Jego Ksiąg, i była wśród pokornych.

SURA 67. AL-MULK (KRÓLESTWO)

W imię Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. Błogosławiony niech będzie Ten, w którego reku jest królestwo – On
jest nad każdą rzeczą wszechwładny! –
2. który stworzył śmierć i życie, aby was doświadczyc, aby wiedzieć,
który z was jest lepszy w działaniu; – On jest Potezny, Przebaczący!
–
3. stworzył siedem niebios, ułożonych warstwami. Nie widzisz w
stworzeniu Miłosiernego żadnej dysproporcji. Zwróć więc swoje
spojrzenie: czy zobaczysz jakąś skazę?
4. Następnie zwróć swoje spojrzenie jeszcze dwa razy: powróci ono do
ciebie upokorzone i utrudzone.
5. My ozdobilismy niebo najbliższe lampami i uczynilismy je pociskami
do rżenia szatanów; i przygotowalismy dla nich cierpienie płomienia
palacego.
6. A dla tych, którzy nie uwierzyli w swojego Pana – cierpienie
Gehenny. Jakże to nieszczęsne miejsce przybycia!
7. Kiedy oni zostaną tam wrzuceni, posłyszą jej ryk, ona się bowiem
gotuje
8. i omal nie wybuchnie ze wściekłości. Za każdym razem, gdy wrzucają
do niej czeredę, zapytują ich strażnicy Gehenny: "Czyż nie przychodził
do was ostrzegający?"

9. Oni mówią: "Tak! Przychodził do nas ostrzegający, lecz my uznaliśmy go za kłamcę i powiedzieliśmy: Bóg nie zesłał niczego; jesteście jedynie w wielkim błędzie."
10. I jeszcze powiedzieli: "Gdybysmy posłuchali albo zrozumieli, to nie bylibysmy wśród towarzyszy płomienia pałacego."
11. I oni przyznali się do swojego grzechu. Precz więc, towarzysze płomienia pałacego!
12. Zaprawdę, ci, którzy się obawiają swego Pana w tym, co niepoznawalne* – będą mieli przebaczenie i wielką nagrodę.
13. Trzymajcie w tajemnicy wasze słowa albo głoscie je jawnie; zaprawdę, On wie dobrze, co się kryje w waszych sercach!
14. Czyż nie będzie wiedział Ten, który stworzył? On jest Przenikliwy, Świadomy!
15. On, który uczynił dla was ziemię całkowicie poddaną. Przechadzajcie się więc po jej szlakach i jedźcie z tego, czego wam Bóg udziela; ku Niemu będzie zmartwychwstanie!
16. Czy, jesteście pewni, że Ten, który jest w niebie, nie sprawi, żeby ziemia was pochłonęła, bo przecież ona drży?
17. Czy jesteście pewni, że Ten, który jest w niebie, nie posle przeciwko wam huraganu kamieni? Wtedy poznacie, jakie jest Moje ostrzeżenie.
18. Zadawali kłam już ci, którzy byli przed nimi. I jakież było Moje oburzenie!
19. Czy oni nie widzieli ponad sobą ptaków, jak składają i rozkładają skrzydła? Nikt ich nie podtrzymuje, tylko Miłosierny. On widzi dobrze każdą rzecz!
20. Gdzie jest taki, który niczym wojsko wesprze was, oprócz Miłosiernego? Niewierni są jedynie w zasłепieniu.
21. Albo gdzie jest ten, kto was zaopatrzy, jeśli On powstrzyma Swoje zaopatrzenie? Tak! Oni uporczywie trwają w dumie i krnąbrności.
22. Czy ten, kto chodzi z twarzą opuszczoną ku ziemi, jest na lepszej drodze, czy ten, który chodzi równo po drodze prostej?
23. Powiedz: "To On spowodował, że powstałiscie, dał wam słuch, wzrok i serca. Jak mało jesteście wdzięczni!"
24. Powiedz: "To On rozproszył was po ziemi i do Niego będziecie sprowadzeni."
25. Oni powiedzą: "Kiedy spełni się ta obietnica, jeśli jesteście prawdomówni?"
26. Powiedz: "Wiedza jest tylko u Boga! Ja jestem tylko jawnie ostrzegającym."
27. Ale kiedy ją zobaczą z bliska, zsepia się twarze tych, którzy nie uwierzyli. Powiedzą im: "Oto czegoscie się domagali!"
28. Powiedz: "Jak wam się wydaje? Jeśli zniszczy mnie Bóg, i tych, którzy są ze mną, lub też zmiłuje się nad nami, to kto obroni niewiernych od kary bolesnej?"

29. Powiedz: "On jest Miłosierny! Uwierzylismy w Niego i zaufalismy Mu! Wy zas niebawem sie dowiecie, kto jest w bledzie jawnym."

30. Powiedz: "Jak wam sie wydaje? Jesli rankiem zniknie wam woda w glebi ziemi, to kto wam dostarczy wtedy wody zdrojanej?"

SURA 68. AL-QALAM (PIÓRO)

W imie Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. Nun. Na pióro i na to, co oni zapisuja!
2. Ty nie jestes, z laski twego Pana, czlowiekiem opetany!
3. Zaprawde, dla ciebie bedzie z pewnoscia nagroda nalezyta!
4. Zaprawde, ty jestes obdarzony wspanialym charakterem!
5. Zobaczysz niebawem, i oni zobacza,
6. który z was jest doswiadczony.
7. Zaprawde, twój Pan wie najlepiej, kto zbladzil z Jego drogi; i On zna najlepiej tych, którzy ida droga prosta.
8. Nie sluchaj wiec tych, którzy obwiniaja o klamstwo!
9. Oni by chcieli, zebys byl lagodny, to i oni byliby lagodni.
10. Nie sluchaj wiec: zadnego skorego do przysiegi, nedznego;
11. potwarcy, szerzacego kalumnie;
12. tego, który przeszkadza dobru; napastnika, grzesznika;
13. grubianina, i do tego intruza,
14. nawet gdy on posiada majatek i synów!
15. Kiedy mu sa recytowane Nasze znaki, on mówi: "To sa basnie dawnych przodków!"
16. My napietnujemy go na ryju!
17. Oto doswiadczyalismy ich tak, jak doswiadczyalismy wlascicieli ogrodu, kiedy przysiegali, iz z pewnoscia zbiora plony rano,
18. a nie uczynili zadnego zastrzezenia.
19. Wtedy nawiedzilo go nieszczescie od twego Pana, podczas gdy oni spali,
20. i rankiem byl on calkowicie sciety.
21. Oni zas wzywali sie wzajemnie rankiem:
22. "Chodzciez na wasze pole wczesnie, jesli sie zabieracie do scinania!"
23. I wyruszyli w droge, rozmawiajac cicho miedzy soba:
24. "Zeby zaden biedak nie wszedl tu dzis, wbrew waszej woli."
25. I poszli rankiem, zdecydowani co do celu wyznaczonego.
26. Kiedy wiec go zobaczyli, powiedzieli: "Doprawdy zbladzilismy!
27. Wcale nie zostalismy wszystkiego pozbawieni!"
28. Najbardziej umiarkowany z nich powiedzial: "Czyz wam nie mówilem? Dlaczego nie glosicie chwały Boga?"

29. Powiedzieli: "Chwala niech bedzie naszemu Panu! Zaprawde, bylismy niesprawiedliwi!"
30. Wtedy oni zwrócili sie jeden do drugiego, ganiac sie wzajemnie.
31. Mówili: "Biada nam! Zaprawde, bylismy buntownikami!"
32. Lecz, byc moze, nasz Pan da nam w zamian cos lepszego od niego. Zaprawde, my do naszego Pana kierujemy nasze pragnienia!"
33. Taka jest kara! Lecz kara zycia ostatecznego jest wieksza. O, gdybyscie wiedzieli!
34. Zaprawde, dla ludzi bogobojnych u Pana sa Ogrody Szczesliwosci!
35. Czyz My potraktujemy tych, którzy poddali sie calkowicie, tak jak grzeszników?
36. Cóż z wami? Jak sadzicie?
37. Czy nie macie Ksiegi, w której znajdujecie pouczenie?
38. Zaprawde, w niej jest dla was to, co z pewnoscia wybieriecie!
39. I czy nie macie Naszej przysiegi siegajacej az do Dnia Zmartwychwstania? Zaprawde, wasze bedzie to, co wy sami osadzicie!
40. Zapytaj ich, który z nich to zagwarantuje?!
41. Albo czy oni maja wspóltowarzyszy?* Wtedy niech przyprowadza swoich wspóltowarzyszy - jesli sa prawdomówni -
42. w Dniu, kiedy odslonia sie nogi i kiedy wezwani do oddania poklonów nie beda mogli tego uczynic;
43. beda mieli opuszczone spojrzenia i okryje ich ponizenie, poniewaz byli wzywani do oddania poklonów, kiedy jeszcze byli zdrowi i cali.
44. Pozostaw Mnie wiec z tymi, którzy za klamstwo uznali to opowiadanie! My poprowadzimy ich stopniowo tak, iz oni wcale nie beda wiedzieli.
45. I Ja dam im zwloke, lecz Mój podstep jest niezachwiany.
46. Czy ty ich zapytasz o wynagrodzenie, skoro sami sa obciazeni dlugiem?
47. Albo czy maja ukryta wiedze i czy ja zapisuja?
48. Czekaj wiec cierpliwie na rozstrzygniecie twego Pana i nie badz jak "czlowiek ryby", wtedy gdy krzyczal, kiedy byl udreczony.
49. Gdyby nie dosiegla go dobroc jego Pana, to zostalby wyrzucony na pustkowiu jako czlowiek wzgardzony.
50. Ale wybral go jego Pan i umiescil miedzy sprawiedliwymi.
51. Zaprawde, ci, którzy nie wierza, gotowi sa wyrócić cie swoimi spojrzeniami; kiedy slysza napomnienie, mówia: "Zaprawde, on jest opetany!"
52. Lecz to nie co innego, jak tylko przypomnienie dla swiatów!

SURA 69. AL-HAQQA (NIEUNIKNIONE)

W imie Boga Milosierznego i Litosciwego

1. Nieuniknione!

2. Co to jest nieuniknione?
3. I co ciebie pouczy, co to jest nieuniknione?
4. Za klamstwo uznali Samud i Ad to, co druzgocace.
5. Otóż Samudyci zostali zniszczeni przez gwałtowna burze z piorunami;
6. natomiast Adyci zostali zniszczeni przez wichry wyjący, gwałtowny,
7. który On rozpetał przeciwko nim przez siedem nocy i przez osiem dni po sobie następujących. Ty możesz ujrzec ten lud tam powalony, jak gdyby to były pnie powalonych palm.
8. I czy widzisz po nich jakieś resztki?
9. Faraon i ci, którzy byli przed nim, i zburzone miasta - oni popełnili grzechy;
10. zbuntowali się przeciw Posłancowi swego Pana i On pochwycił ich przemożnym chwytem.
11. Zaprawdę, kiedy woda wyszła z brzegów, My przeniesliśmy was na statek pływający,
12. aby uczynić to dla was przypomnieniem i aby zachowało się ucho zachowujące.
13. Kiedy zadma w trąbę, jedyny raz,
14. kiedy ziemia i góry zostaną zniesione i w proch obrócone, jednym starciem,
15. tego Dnia nastąpi nieuniknione wydarzenie
16. i rozerwie się niebo, i będzie ono tego Dnia rozwarłe;
17. aniołowie będą na jego krancach; tego Dnia osmiu z nich poniesie tron twego Pana ponad nimi.
18. Tego Dnia będziecie przedstawieni, nic z was nie zostanie ukryte.
19. Ten, który otrzyma swoją księgę w swoją prawicę, powie: "Oto bierzcie! Czytajcie księgę!"
20. przecież ja myślałem, że znajdzie swój rachunek."
21. I on będzie miał życie przyjemne
22. w wyniosłym Ogrodzie,
23. którego owoce będą bliskie.
24. "Jedzcie i pijcie na zdrowie, za to, co uczyniliście dawniej, w dniach, które minęły!"
25. A ten, kto otrzyma swoją księgę w swoją lewicę, powie: "O, gdyby mi nie została dana moja księga!"
26. O, gdybym mógł nie wiedzieć, jaki jest mój rachunek!
27. O, gdyby to był ostateczny koniec!
28. Na nic mi się zdało moje bogactwo!
29. Odeszła ode mnie moja władza!"
30. "Bierzcie go i nalóżcie mu kajdany!
31. potem w ogniu piekielnym palcie go!

32. Następnie zakućcie go w łańcuch, którego długość wynosi siedemdziesiąt łokci!"

33. Bo on nie wierzył w Boga potężnego

34. i nie zachęcał do żywienia biednych!

35. I nie ma tutaj dla niego przyjaciela,

36. nie ma pożywienia oprócz cuchnącej ropy;

37. i nie jest tego nikt oprócz grzeszników.

38. Nie! Przysięgam na to, co widzicie,

39. i na to, czego nie widzicie!

40. Zaprawdę, to słowa Posłańca szlachetnego,

SURA 70. AL-MAARIJ (STOPNIE)

W imię Boga Miłosiernego i Litościwego

1. Zapytał zadający wyjaśnienia o karę spadającą

2. na niewiernych - której nikt oddalić nie potrafi -

3. pochodząca od Boga, władcy stopni.

4. Aniołowie i Duch wznoszą się ku Niemu w Dniu, którego wielkość - pięćdziesiąt tysięcy lat.

5. Bądź więc cierpliwy cierpliwością piękną!

6. Oni myślą, że ona jest daleka,*

7. lecz My sadzimy, że jest bliska.

8. Tego Dnia niebo będzie jak miedź roztopiona,

9. a góry będą jak kłaczki wełny.*

10. I serdeczny przyjaciel nie będzie pytał serdecznego przyjaciela,

11. kiedy się zobaczą. Tego Dnia grzesznik chciałby się okupić od kary swoimi synami,

12. swoją towarzyszką i swoim bratem,

13. i swoim klanem, który mu dawał schronienie,

14. i wszystkimi, którzy są na ziemi, żeby tylko mógł być uratowany.

15. Wcale nie! Zaprawdę, to jest ogień piekielny!

16. zrywający skalę,

17. wzywający tego, który się wycofał i który się odwrócił plecami;

18. który zbierał i przechowywał.

19. Zaprawdę, człowiek jest stworzeniem zmiennym:

20. kiedy dosięgnie go zło, jest niecierpliwy;

21. a kiedy dosięgnie go dobro, jest niedostępny!

22. Z wyjątkiem tych, którzy się modlą,

23. którzy są wytrwali w modlitwie;

24. do których majątku ma określone prawo

25. proszacy i biedny;
26. i tych, którzy wierza w Dzień Sadu;
27. i tych, którzy sie boja kary swego Pana
28. - Zaprawde; kara ich Pana jest nieunikniona! -
29. i tych, którzy zachowuja czystosc
30. i zyja tylko z zonami i niewolnicami - wtedy oni nie sa ganieni.
31. Natomiast ci, którzy wykraczaja poza to, sa przestepcami.
32. I ci, którzy strzega depozytów swoich i przestrzegaja swoich zobowiazan;
33. i ci, którzy stoja prosto, kiedy skladaja swiadectwo;
34. i ci, którzy sie troszcza o swoje modlitwy
35. - oni beda w Ogrodach uszanowani!
36. A cóz z tymi, którzy nie uwierzyli, biegajacymi przed toba z wyciagnietymi szyjami,
37. na prawo i na lewo, gromadami?
38. Czyz nie pragnie kazdy czlowiek, aby zostal wprowadzony do Ogrodu szczesliwosci?
39. Wcale nie! My stworzyliśmy ich z tego, co oni wiedza.
40. Lecz nie! Przysiegam na Pana wschodów i zachodów! My przeciez posiadamy moc,
41. aby zamienic ich na lepszych, i My nie mozemy byc wyprzedzeni!
42. Pozwól im wiec pograzac sie w pustych slowach i zabawiac, az napotkaja Dzień, który im zostal obiecany;
43. ten Dzień, kiedy oni wyjda z grobów, pospiesznie, jak gdyby sie spieszyli do kamieni ofiarnych, z pokornymi spojrzeniami, okryci ponizeniem! Taki bedzie Dzień, który im zostal obiecany!

SURA 71. NUH (NOE)

W imie Boga Milosierznego i Litosciwego

1. Zaprawde, wyslalismy Noego do jego ludu: "Ostrzegaj twój lud, zanim spadnie na nich kara bolesna!"
2. On powiedzial: "O ludu mój ! Ja jestem dla was jawnie ostrzegajacym.
3. Czcijcie Boga i bójcie sie Go, i sluchajcie mnie!
4. On wam przebaczy wasze grzechy i da wam zwloke do okreslonego terminu. Lecz kiedy nadejdzie termin Boga, to juz nie bedzie mógł byc opóźniony. O, gdybyscie wiedzieli!"
5. Powiedzial: "Panie mój ! Wzywalem swój lud noc i dzien,
6. lecz moje wezwanie zwiekszylo tylko ich oddalenie.
7. Zaprawde, za kazdym razem, kiedy ich wzywalem, abys Ty im przebaczyl, oni wkladali palce do uszu, okrywali sie szatami i trwali w uporze, i okazывali niezmierna dume.
8. Nastepnie, wzywalem ich publicznie.

9. Następnie, obwieszczałem im jawnie i mówiłem im w wielkiej tajemnicy.
10. Powiedziałem: TProście o przebaczenie waszego Pana! Zaprawde, On jest przebaczący!
11. On spowoduje, iż niebo zesle wam obfity deszcz.
12. On wspomozę was przez bogactwa i synów. On przygotowuje dla was ogrody. On przygotowuje dla was rzeki.
13. Dlaczego nie spodziewacie się od Boga wielkoduszności?
14. On stworzył was według pewnych stadiów.
15. Czyż nie widzieliście, jak Bóg stworzył siedem niebios, nałożonych warstwami?
16. I jak umieścił na nich księżyc jako światło, a słońce uczynił lampą?
17. I Bóg spowodował, iż wyrosliście z ziemi jak rośliny.
18. Ale On sprowadzi was do niej i wyprowadzi znowu niezawodnie.
19. I Bóg uczynił dla was ziemię jak kobierzec,
20. abyscie chodzili po niej szerokimi drogami. t"
21. Powiedział Noe: "Panie mój ! Oni mnie nie posłuchali i poszli za człowiekiem, którego majątek i dzieci tylko powiększyły jego stratę.
22. Oni knuli wielką chytrość
23. i powiedzieli: TNie pozostawiajcie waszych bóstw! Nie pozostawiajcie ani Wadda, ani Suwa'a, ani Jaghuta, ani Ja`uka, ani Nasra!t
24. Oni wprowadzili w błąd wielu. Nie powiększaj w niesprawiedliwych niczego oprócz zablądzenia!
25. Z powodu swoich błędów zostali pochłonięci, a potem wprowadzeni do ognia. I nie znaleźli oni, poza Bogiem, żadnych pomocników."
26. I powiedział Noe: "Panie mój ! Nie zostaw na ziemi spośród niewiernych żadnego mieszkańca domostwa!
27. Zaprawde, jeśli Ty ich zostawisz, to wprowadzą oni w zablądzenie Twoje sługi i nie zrodzą oni nikogo innego, jak tylko rozpustnika i niewiernego.
28. Panie mój! Przebac mi i moim rodzicom; i temu, kto wchodzi do mego domu jako wierny, i wierzącym - mężczyznom i kobietom! A niesprawiedliwym nie powiększaj niczego, jak tylko zgubę!"

SURA 72. AL-JINN (DZINNY)

W imię Boga Miłosiernego i Litosliwego

1. Mów: "Zostało mi objawione, że pewna grupa dzinnów przysłuchiwała się, i wtedy powiedzieli: TZaprawde, słyszeliśmy cudowny Koran,
2. który prowadzi ku prawości; więc uwierzyliśmy w niego i nie będziemy dodawać nikogo za współtowarzysza naszemu Panu.
3. On - niech będzie wywyższony majestat naszego Pana! - nie przybrał sobie ani towarzyszek, ani dziecka.

4. Glupiec spośród nas mówił przeciwko Bogu obrazliwe kłamstwo,
5. a sadziliśmy, że ani ludzie, ani dzinny nie będą mówić przeciwko Bogu kłamstwa.
6. I mężczyźni spośród rodzaju ludzkiego szukali opieki u mężczyzn spośród dzinnów, a ci jeszcze powiększyli ich szalenstwo.
7. Oni myśleli, jak i wy myślicie, że Bóg nie wskrzesi nikogo.
8. A my dotknęliśmy nieba i znaleźliśmy je wypełnione strażami i płomieniami ognia.
9. Usiedliśmy tam na miejscach do siedzenia, aby słuchać; lecz ten, kto się przysłuchuje teraz, znajduje płomień w zasadzce.
10. I my nie wiemy, czy chciano zła dla tych na ziemi, czy też chciał dla nich Pan drogi prawości.
11. Są wśród nas sprawiedliwi i są wśród nas tacy, którzy są niżej tego; poszliśmy różnymi drogami.
12. I myśleliśmy, że nie potrafimy nigdy uczynić Boga bezsilnym na ziemi; i nie potrafimy nigdy uczynić Go bezsilnym, uciekając.
13. Kiedy posłyszeliśmy o drodze prostej, uwierzyliśmy w Niego; a kto uwierzy w swego Pana, nie obawia się ani obrazy, ani ucisku.
14. Są wśród nas poddani całkowicie Bogu i są wśród nas zbuntowani. A ten, kto się poddał całkowicie – wybrał sobie drogę prawości;
15. zaś ci zbuntowani – są drewnem dla Gehenny.t"
16. A jeśli by oni utrzymali się prosto na drodze, to napoiłibyśmy ich wodą obfita,
17. aby ich przez to doświadczyć. A kto odsuwa się od wspomnienia swego Pana, tego poprowadzi On do cierpienia ciągle wzrastającego.
18. Miejsca oddawania czci są tylko dla Boga. Nie wzywajcie więc nikogo wraz z Bogiem!
19. I kiedy podniósł się sługa Boga, modłać się do Niego, to oni zebrali się tłumnie wokół niego, omal go nie dusząc.
20. Mów: "Ja wzywam tylko swego Pana i nie dodaje Mu nikogo za współtowarzysza."
21. Mów: "Ja nie rozporządzam dla was ani złem, ani drogą prawości."
22. Mów: "Nikt mnie nie uchroni przed Bogiem i nie znajdzie, poza Nim, miejsca schronienia
23. – tylko obwieszczenie pochodzące od Boga i Jego posłannictwa. A wszyscy, którzy zbuntują się przeciw Bogu i Jego Posłancowi, to, zaprawdę, dla nich będzie ogień Gehenny – oni tam będą przebywać niesmiertelni na zawsze.
24. A kiedy w końcu zobaczą to, co im zostało obiecane, wtenczas się dowiedzą, kto jest słabszy, jeśli chodzi o pomocnika, kto jest mniejszy, jeśli chodzi o liczbę."
25. Mów: "Nie wiem, czy bliskie jest to, co wam zostało obiecane, czy też mój Pan ustanowi jakiś termin.
26. On zna dobrze to, co skryte, i nie ujawni nikomu, co u Niego jest skryte,

27. jedynie posłancowi, którego Sobie upodobał. I, zaprawde, On prowadzi przed nim i za nim straż,

28. aby wiedział, . czy posłancy przekazują posłannictwa swego Pana. On obejmuje wszystkie ich czyny i wyliczył każda rzecz liczbą.

SURA 73. AL-MUZZAMMIL (OWINIETY SZATA)

W imię Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. O ty, owiniety szata!

2. Czuwaj na modlitwie noca, niewiele wypoczywając

3. - pół nocy lub nieco mniej

4. albo troche więcej i recytuj wyraźnie Koran!

5. My rzucimy ci słowo wielkiej wagi:

6. oto modlitwa na początku nocy jest bardziej skuteczna i bardziej poprawna w wypowiedzi.

7. Bo przecież w ciągu dnia masz liczne zajęcia.

8. Wspominaj imię twego Pana i poświęć Mu się całkowicie!

9. On Panem Wschodu i Zachodu. Nie ma boga, jak tylko On! Przeto weź Go sobie za opiekuna!

10. Znos cierpliwie to, co oni mówią! Uciekaj od nich ucieczka piękna!

11. Pozostaw Mnie z tymi, którzy uznają, że to kłamstwo, którzy znajdują się w dobrobycie! I daj im nieco zwłoki!

12. Zaprawde, My posiadamy lancuchy i ogień palacy,

13. pozywienie, które staje w gardle, i kary bolesne

14. - na ten Dzień, kiedy zatrzęsie się ziemia i góry, a góry staną się jak ruchome wydmy piasku.

15. Oto posłaliśmy wam Posłanca, aby był świadkiem przeciwko wam; tak jak posłaliśmy posłanca do Faraona.

16. Lecz on nie posłuchał posłanca i ukaraliśmy go za to surową karą.

17. jakże wy się uchronicie - jeśli pozostaniecie niewiernymi - tego Dnia, który dzieci uczyni siwowłosymi?

18. Niebo rozerwie się wtedy - dopełni się Jego obietnica.

19. Zaprawde, to jest przypomnienie! Przeto ten, kto chce, niech podejmie drogę do swego Pana!

20. Zaprawde, Twój Pan wie, że ty i ci, którzy są z tobą, trwacie na modlitwie, stojąc blisko dwie trzecie, połowę lub jedną trzecią nocy. Bóg wymierza noc i dzień. On wie, że wy nie policzycie tego, i On wam to przebaczy. Przeto recytujcie głośno to, co jest łatwe z Koranu! On wie, że niektórzy spośród was będą chorzy, a inni będą wędrować po ziemi, poszukując dobroci Boga, a inni będą walczyć na drodze Boga. Przeto recytujcie, co z niego dla was jest łatwe! Odprawiajcie modlitwy i dawajcie jałmużnę! Używajcie Bogu pożyczki pięknej! Co wy przygotowujecie pierwszej dobrego dla waszych dusz, znajdźcie to u Boga - lepszym i większym jako nagrodę. Proście Boga o przebaczenie! Zaprawde, Bóg jest przebaczący, miłosierny!

SURA 74. AL-MUDDATHTHIR (OKRYTY PLASZCZEM)

W imie Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. O ty, okryty płaszczem!
2. Powstan i ostrzegaj!
3. I twego Pana wysławiaj!
4. I twoje szaty oczyszczaj!
5. Od obrzydliwości - uciekaj!
6. Nie obdarzaj, by otrzymać więcej!
7. I dla twójego Pana bądź cierpliwy!
8. A kiedy zadma w trąbę,
9. tego Dnia dzień będzie trudny;
10. dla niewiernych - nie będzie on łatwy.
11. Pozostaw Mnie samego z tym, którego stworzyłem!
12. Ja dałem mu rozległy majątek
13. i synów tu obecnych.
14. I wyrównałem dla niego wszystko,
15. a on pozada, abym mu dał więcej.
16. Otóż nie! On okazał się dla Naszych znaków oporny!
17. Ja nałożę na niego nieustanne cierpienie.
18. Oto on - pomyślał i zdecydował.
19. Przeto niech zginie, jak zdecydował!
20. Jeszcze raz niech zginie, jak zdecydował!
21. Potem on popatrzył!
22. Potem zmarszczył brwi i zasepił się!
23. Potem odwrócił się, wbił się w pychę
24. i powiedział: "To nic innego, jak tylko czary,
25. To nic innego, jak tylko słowo ludzi śmiertelnych!"
26. Ja narazę go na palenie się w ogniu-sakar.
27. A co ciebie pouczy, co to jest sakar?
28. On niczego nie zostawia i niczego nie oszczędza,
29. palący na czarno skórę.
30. Nad nim czuwa dziewiętnastu.
31. Uczyniliśmy stróżami ognia tylko aniołów. Uczyniliśmy taką ich liczbę tylko po to, aby doświadczyć tych, którzy nie uwierzyli; aby przekonali się o prawdzie ci, którym została dana Księga; aby powiększyła się wiara tych, którzy uwierzyli; aby nie wątpili ci, którzy otrzymali Księgę, oraz wierni; aby powiedzieli ci, w których sercach tkwi choroba, oraz niewierni: "Jaki Bóg chciał dać przykład przez to?" W ten sposób Bóg prowadzi w zabłądzenie, kogo chce, i On

prowadzi droga prosta, kogo chce. Nikt nie zna wojsk twego Pana, jak tylko On. To jest tylko przypomnienie dla ludzi.

32. Alez nie! Na ksiezyc!

33. I na noc, kiedy sie cofa!

34. I na zorze poranna, kiedy sie zjawia!

35. Zaprawde, on jest jednym z najwiekszych!

36. Jest ostrzezeniem dla ludzi,

37. dla tych sposród was, którzy chca sie posuwac naprzód lub którzy chca sie cofac.

38. Kazda dusza jest poreka na to, co sobie zyskala

39. - z wyjatkiem ludzi bedacych po prawicy.

40. Oni w Ogrodach beda sie nawzajem wypytywac

41. o grzeszników:

42. "Co doprowadzilo was do ognia-sakar?"

43. Powiedza oni: "Nie bylismy wsród modlacych sie;

44. nie dawalismy pozywienia ubogim;

45. pograzalismy sie w daremnej dyspucie wraz z pograzajacymi sie;

46. i uznalismy za klamstwo Dzień Sadu,

47. - az przyszla do nas pewnosc."

48. I nie pomoze im wstawiennictwo wstawiajacych sie.

49. Cóż im sie stalo, ze odwracaja sie od napomnienia,

50. jak gdyby byli wystraszonymi oslami,

51. które uciekaja przed lwem?

52. A przeciez kazdy z nich chce, aby mu dano karty rozpostarte.

53. Alez nie! Oni nie obawiaja sie zycia ostatecznego!

54. Alez nie! Zaprawde, to jest napomnienie!

55. przeto ten, kto zechce, przypomni to sobie!

56. Lecz oni przypomna sobie tylko, jesli zechce Bóg. On jest godny bojazni i On wlada przebaczeniemktóre sie przekazuje!

SURA 75. AL-QIYAMAT (ZMARTWYCHWSTANIE)

W imie Boga Milosierneho i Litosciwego

1. Nie! Przysiegam na Dzień Zmartwychwstania!

2. Nie! Przysiggam na dusze ciagle ganiaca!

3. Czy czlowiek sadzi, ze My nie zbierzemy jego kosci?

4. Alez tak! My mamy moc ponownie ulozyc nawet jego palce.

5. Lecz czlowiek pragnie prowadzic nadal zycie grzeszne.

6. Zapytuje on: "Kiedy to bedzie Dzień Zmartwychwstania?"

7. Otóż kiedy wzrok bedzie oslepiony,

8. kiedy ksiezyc bedzie zacmiony,
9. kiedy slonce i ksiezyc beda zlaczone,
10. tego Dnia czlowiek powie: "Gdzie jest miejsce uciezki?"
11. Niestety! Nie ma zadnego schronienia!
12. Do twego Pana, tego Dnia, nastapi pewny powrót.
13. Bedzie obwieszczone czlowiekowi tego Dnia to, co przygotowal
pierwej, i to, co odlozyl.
14. Tak! Czlowiek przeciw sobie bedzie dowodem jasnym,
15. nawet gdyby przedstawil swoje usprawiedliwienie.
16. Nie poruszaj twego jezyka przy czytaniu, jak gdybys chcial je
przyspieszyc!
17. Zaprawde, do Nas nalezy zebranie go i recytowanie!
18. przeto kiedy My go recytujemy, to ty postepuj za recytacja jego!
19. Potem, zaprawde, do Nas nalezy jego jasne przedstawienie!
20. Tymczasem nie! Przeciwnie!
21. a zaniedbujecie ostateczne.
22. Twarze, tego Dnia, jasniejace
23. ku swemu Panu spogladac beda.
24. Twarze, tego Dnia, zasepione
25. sadzic beda, ze przygotowuje sie dla nich nieszczescie grzbiet
kruszace.
26. Alez nie! Kiedy dusza dojdzie do gardla
27. i powiedza: "Kto jest czarownikiem?",
28. czlowiek pomysli, ze to jest rozlaka,
29. a noga bedzie sie oplatac kolo nogi
30. - do twego Pana, tego Dnia, bedzie on przyprowadzony.
31. "On nie uwierzył w prawde i nie modlil sie,
32. lecz wolal, ze to kłamstwo, i odwrócił sie;
33. potem poszedł do swojej rodziny, maszerujac dumnie."
34. Biada tobie i biada!
35. I jeszcze raz biada tobie i biada!
36. Czy, czlowiek sadzi, ze bedzie pozostawiony bez dozoru?
37. Czyz nie byl on kropla spermy, która wytrysnela,
38. potem stala sie grudka krwi zakrzepłej? On go stworzył i
uksztaltowal.
39. I uczynil z niego pare - mezczyzne i kobiety.
40. Czy Ten nie posiada mocy, aby przywrócić do zycia zmarlych?

SURA 76. AD-DAHR OR INSAN (CZŁOWIEK)

W imię Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. Czy nie przeszedł nad człowiekiem pęd czasu, kiedy on nie był rzeczą wspomnianą?
2. Zaprawdę, stworzyliśmy człowieka z kropli spermy, mieszaniny, aby go doświadczyć. I uczyniliśmy go słyszającym, widzącym.
3. Zaprawdę, poprowadziliśmy go prostą drogą - czy był on wdzięcznym czy niewdzięcznym.
4. Zaprawdę, przygotowaliśmy dla niewiernych łańcuchy, kajdany i ogień płonący.
5. Zaprawdę, ludzie sprawiedliwi będą pili z pucharu, pełnego mieszaniny z kamforą
6. - źródła, u którego pic będą sługi Boga, powodującego, iż będzie ono tryskało obficie.
7. Oni wypełniali słubowanie i obawiali się Dnia, którego zło rozprzestrzeni się szeroko.
8. Oni dawali pożywienie - z miłości do Niego - biednemu, sierocie i niewolnikowi
9. "Karmimy was tylko dla oblicza Boga i nie chcemy od was ani nagrody, ani wdzięczności.
10. Zaprawdę, obawiamy się ze strony naszego Pana Dnia mrocznego, nieszczęsnego."
11. I Bóg ustrzegł ich od zła tego Dnia, i dał im spotkanie jasności i radości.
12. I wynagrodził ich za to, że byli cierpliwi - Ogrodem i jedwabiem.
13. gęda oni tam przebywać wyciągnięci wygodnie na sofach; nie będą tam widzieć słońca ani zimy.
14. Blisko nad nimi będą ich cienie i pochyla się do nich nisko grona owoców.
15. I będą krążyć wśród nich naczynia ze srebra i puchary z kryształu;
16. - Z kryształu i srebra dokładnie wymierzonego.
17. Napoją ich tam z pucharu napojem z domieszka imbiru;
18. ze źródła zwanego Salsabil, które się tam znajduje.
19. I będą krążyć wśród nich młodzieńcy niesmiertelni; kiedy ich zobaczysz, uznasz ich za rozsiane perły.
20. A kiedy popatrzysz, zobaczysz tam szczęśliwość i wielkie królestwo.
21. Będą odziani w szaty zielone z atlasu i brokatu; będą strojni w bransolety ze srebra. Napoi ich Pan napojem czystym.
22. "Zaprawdę, to jest dla was zapłata, wasz wysiłek otrzymał podziękę!"
23. Zaprawdę, My zesłaliśmy tobie Koran zesłaniem rzeczywistym!
24. Bądź więc cierpliwy do rozstrzygnięcia twego Pana! Nie słuchaj ni grzesznika, ni niewdzięcznego spośród nich!

25. Wspominaj imię twego Pana rankiem i wieczorem!
26. I noca wybijaj Mu poklony! I długo noca Go wysławiaj !
27. Zaprawde, oni kochają to, co przemijające, nie zwracają uwagi na ciężki Dzień.
28. My stworzyliśmy ich i związaliśmy mocno ich członki. Ale jeśli zechcemy, zamienimy ich na im podobnych zamiana całkowita.
29. Zaprawde, to jest napomnienie! Przeto kto chce, niech podejmie drogę do swojego Pana.
30. Lecz wy nie zechcecie, jeśli nie zechce Bóg. Zaprawde, Bóg jest wszechwiedzący, mądry!
31. On wprowadza, kogo chce, do Swego miłosierdzia. A dla niesprawiedliwych przygotował karę bolesną.

SURA 77. AL-MURSALAT (WYSLANNICY)

W imię Boga Miłosiernego i Litosliwego

1. Na wysyłane kolejno
2. i na wiejące gwałtownie,
3. i na rozprzestrzeniające się szeroko,
4. i na rozdzielające całkowicie,
5. i na rzucające napomnienie
6. – dla usprawiedliwienia i ostrzeżenia!
7. To, co wam zostało obiecane, z pewnością nadejdzie!
8. Przeto kiedy gwiazdy utracą blask,
9. kiedy niebo zostanie rozdzielone,
10. kiedy góry zostaną rozproszone,
11. kiedy posłancy będą mieli wyznaczony czas
12. do jakiego to dnia będzie odłożone?
13. Do Dnia Rozstrzygnięcia.
14. A co ciebie pouczy, co to jest Dzień Rozstrzygnięcia?
15. Biada tego Dnia tym, którzy zaprzeczają prawdzie!
16. Czyż nie wytraciliśmy pierwszych pokoleń?
17. i czyż nie daliśmy im innych jako następców?
18. Tak postępujemy z grzesznikami.
19. Biada tego Dnia tym, którzy zaprzeczają prawdzie!
20. Cóż nie stworzyliśmy was z marnej wody
21. i czyż nie umieściliśmy jej potem w miejscu pewnym;
22. do oznaczonego czasu?
23. Potem wyznaczaliśmy... a jak wspaniale My wyznaczamy!
24. Biada tego Dnia tym, którzy zaprzeczają prawdzie!
25. Czyż nie uczyniliśmy ziemi pomieszczeniem

26. dla żywych i umarłych?
27. Czyż nie uczyniliśmy na niej silnie utwierdzonych, wyniosłych gór?
Czyż nie napoiliśmy was wodą słodką?
28. Biada tego Dnia tym, którzy zaprzeczają prawdzie!
29. Idźcie do tego, co uznaliście za kłamstwo!
30. Idźcie do cienia o trzech kolumnach
31. nie ocieniającego, nie chroniącego od płomienia!
32. Rzuca on iskry na podobieństwo baszty,
33. jakby to były złote wielblady.
34. Biada tego Dnia tym, którzy zaprzeczają prawdzie!
35. To będzie Dzień, kiedy oni nie będą mówili.
36. I nie będzie im dane pozwolenie, aby się mogli usprawiedliwić.
37. Biada tego Dnia tym, którzy zaprzeczają prawdzie!
38. Będzie to Dzień Rozstrzygnięcia. Zbierzemy was i praojców.
39. Jeśli macie jakiś podstęp, to użyjcie go przeciwko Mnie!
40. Biada tego Dnia tym, którzy zaprzeczają prawdzie
41. Zaprawdę, bogobojni będą wśród cieni i źródeł,
42. i owoców, jakich zapragną!
43. "Jedźcie i pijcie w pokoju za to, co czyniliście!"
44. W ten sposób My placimy tym, którzy czynią dobro.
45. Biada tego Dnia tym, którzy zaprzeczają prawdzie!
46. "Jedźcie i cieszcie się trochę, o wy – grzesznicy!"
47. Biada tego Dnia tym, którzy zaprzeczają prawdzie!
48. Kiedy im mówią: "Oddajcie pokłon!" – oni nie oddają pokłonu:
49. Biada tego Dnia tym, którzy zaprzeczają prawdzie!
50. Jakieżże więc mówię, po tym; oni dadzą wiarę?

SURA 78. AN-NABAA (WIEŚC)

W imię Boga Miłosiernego i Litosliwego

1. O co oni wzajemnie się pytają?
2. O wieść wielką,
3. co do której nie są zgodni
4. Nie! Oni niebawem się dowiedzą!
5. I jeszcze raz nie! Oni niebawem się dowiedzą!
6. Czyż nie uczyniliśmy ziemi łozem dla wypoczynku,
7. a gór jako podpory do namiotu?
8. Stworzyliśmy was parami.
9. Uczyniliśmy wasz sen odpoczynkiem.

10. Uczynilismy noc zaslona.
11. Uczynilismy dzien czasem zycia.
12. Zbudowalismy nad wami siedem sfer solidnych.
13. Uczynilismy lampe plonaca.
14. Spuscilismy z deszczowych chmur wode obfita
15. i sprawilismy, iz dzieki niej wyrosly ziarna i rosliny
16. oraz bujne ogrody.
17. Zaprawde, Dzień Rozstrzygnięcia jest wyznaczony!
18. Tego Dnia, kiedy zadma w trąbę, przybedziecie grupami.
19. Niebo zostanie otwarte i stanie się bramami.
20. Góry zostaną z posad poruszone i staną się mirazem.
21. Zaprawde, Gehenna jest na czatach
22. jako miejsce powrotu dla buntowników!
23. Bada przebywac w niej przez wieki.
24. Nie zakosztuja w niej ochlody, ani napoju,
25. a jedynie wode wrzaca i rope cuchnaca
26. jako zaplate odpowiednia.
27. Zaprawde, oni sie nie spodziewali, iz beda zdawali rachunek!*
28. Uwazali znaki Nasze za klamstwo
29. podczas gdy My wyliczyalismy kazda rzecz, zapisujac ja.
30. Zakosztujcie wiec! My nie zwiekszymy dla was niczego oprócz cierpienia!
31. Zaprawde, dla bogobojnych - miejsce szczesliwosci:
32. sady i winnice,
33. i dziewczeta o zaokrąglonych piersiach - jednakowej mlodosci,
34. i puchary napelnione!
35. Nie beda oni, tam slyszec ani próznej gadaniny, ani klamstwa.
36. Taka jest nagroda od twojego Pana - dar dobrze obliczony -,
37. od Pana niebios i ziemi i tego wszystkiego, co jest miedzy nimi, Milosierneho; nie beda oni mieli moznosci przemawiania do Niego.
38. Tego Dnia,;kiedy Duch i aniolowie staną w szeregach, nie beda mogli mówic, oprócz tego, któremu pozwoli Milosierny, i powie on to, co sluszne.
39. Ten Dzień to prawda. Przeto ten, kto zechce, znajdzie droge powrotu do swojego Pana.
40. Zaprawde, dalismy wam ostrzezenie o karze bliskiej, w Dniu, kiedy czlowiek zobaczy to, co przygotowaly jego rece, i powie niewierny: "O, gdybym mógł byc prochem!"

SURA 79. AN-NAZIAT (WYRYWAJACY)

W imie Boga Milosierznego i Litosciwego

1. Na wyrywajacych gwałtownie
2. Na biegnacych pospiesznie!
3. Na plynacych lekko i
4. Na wyprzedzajacych szybko!
5. I na zarzadzajacych sprawami!
6. Tego Dnia, kiedy zadrzy drzaca,
7. nastapi po tym drzeniu nastepne;
8. serca tego Dnia beda wzburzone,
9. spojrzzenia beda pokorne.
10. Oni beda mówili: "Czyz my rzeczywiscie zostaniemy przywróceni do poprzedniego stanu?"
11. Czyz... skoro bylismy koscmi zestalaonymi?"
12. Oni powiedza: "Bylby to wówczas powrót przynoszacy strate!"
13. I bedzie tylko jeden okrzyk przerazenia,
14. i naraz oni znajda sie na czuwajacej ziemi!
15. Czy doszlo do ciebie opowiadanie o Mojzeszu?
16. Oto wezwal go Pan w swietej dolinie Tuwa:
17. "Idz do Faraona - on sie zbuntowal -
18. i powiedz: "Czy ty jestes gotów sie oczyszcic?"
19. Wtedy ja poprowadze cie do twego Pana, a ty okazesz bojazn Boza."
20. I pokazal mu znak największy,
21. lecz on uznal to za kłamstwo i zbuntowal sie.
22. Nastepnie odwrócił sie plecami, działajac pospiesznie.
23. I zebrał lud, i obwiescil,
24. mówiac: "Ja jestem waszym panem najwyższym!"
25. Wtedy Bóg dosiegnal go kara w zyciu ostatecznym i pierwszym.
26. Zaprawde, w tym jest przyklad pouczajacy dla tego, kto jest bogobojny.
27. Czy was trudniej bylo stworzyc, czy niebo, które On zbudowal?
28. Wzniósł On wysoko jego sklepienie i ukszaltowal je harmonijnie.
29. On zaciemnil jego noc i On wyprowadzil swiatlosc poranna.
30. Nastepnie rozpostarl ziemie.
31. Wyprowadzil z niej wode i pastwiska jej.
32. I On utwierdzil solidnie góry -
33. na pozytek wam i waszych trzód.
34. Lecz kiedy przyjdzie bardzo wielkie nieszczescie,

35. w tym Dniu przypomni sobie człowiek, nad czym się trudził;
36. i pokazany będzie ogień piekielny temu, kto potrafi widzieć.
37. Wtedy, dla tego, kto się zbuntował
38. i wolał życie tego świata,
39. zaprawde, dla niego miejscem schronienia będzie ogień piekielny.
40. Lecz dla tego, kto się lekał stawienia się przed swoim Panem i powstrzymywał duszę od namietności,
41. to, zaprawde, dla niego Ogród będzie miejscem schronienia!
42. Bada cię pytać o Godziny: "Kiedyż nadejdzie?"
43. Jak możesz wspominać o niej?
44. Do twojego Pana należy jej ostateczny termin.
45. Ty jesteś tylko ostrzegającym dla tego, kto się obawia.
46. W Dniu, kiedy oni zobaczą owe Godziny – to wyda im się, jakby trwali tylko jeden wieczór lub jeden ranek.

SURA 80. ABASA (ZACHMURZYŁ SIĘ)

W imię Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. Zachmurzył się i odwrócił,
2. bo przyszedł do niego niewidomy.
3. Skąd możesz wiedzieć? może on się oczyszcza
4. albo pomyśli o napomnieniu i to przypomnienie przyniesie mu korzyść.
5. Jeśli ktoś jest bogaty,
6. to ty się nim interesujesz;
7. a mało się troszczysz o to, iż on się nie oczyszcza.
8. Lecz od tego, kto przychodzi do ciebie przepelniony gorliwością
9. i jest pełen bojaźni
10. – ty się odsuwasz.
11. Ależ nie! To jest przecież napomnienie;
12. – I kto zechce; to je sobie przypomni! –
13. ono jest na czcigodnych kartach,
14. wyniosłych i oczyszczonych
15. przez rece pisarzy,
16. szlachetnych, sprawiedliwych.
17. Niech zginie człowiek! Jakże on jest niewdzieczny!
18. Z czego On go stworzył?
19. On go stworzył z kropli spermy i wyznaczył jego los;
20. następnie uczynił jego drogę łatwą.

SURA 81. AT-TAKWIR (ZACIEMNIENIE)

W imie Boga Milosierznego i Litosciwego

1. Kiedy slonce bedzie spowite ciemnoscia
2. i kiedy gwiazdy beda zamglone;
3. kiedy góry beda z miejsca poruszone;
4. kiedy wielbladzice w dziesiatym miesiacu beda calkowicie opuszczone;
5. kiedy dzikie zwierzeta beda zebrane;
6. kiedy morza beda wzburzone;
7. kiedy dusze zostana w pary zlaczone;
8. kiedy zywcem pogrzebana bedzie zapytana,
9. za jaki grzech zostala zamordowana;
10. kiedy karty ksiegi zostana rozpostarte;
11. kiedy niebo zostanie rozsuniete;
12. kiedy ogien piekielny bedzie rozpalony;
13. kiedy Ogród bedzie przyblizony -
14. wtedy dowie sie dusza, co sobie przygotowala.
15. Lecz nie! Przysiegam na planety,
16. wedrujace i znikajace;
17. na noc, kiedy ciemnosc zapada;
18. na poranek, kiedy zaczyna oddychac!
19. To, zaprawde, slowo Poslanca szlachetnego,
20. posiadajacego moc u Wladcy Tronu, zdecydowanego,
21. sluchanego, ponadto godnego zaufania!
22. Wasz towarzysz nie jest opetany!
23. Z pewnoscia on zobaczyl go na jasnym horyzoncie!
24. On nie skapi tego, co skryte.
25. Nie jest to slowo szatana przekletego.
26. Dokad wiec idziecie?
27. To jest tylko napomnienie dla swiatów,
28. dla tych sposród was, którzy chca isc prosto.
29. Lecz wy nie bedziecie chcieli, jesli nie zechce Bóg, Pan swiatów!

SURA 82. AL-INFITAR (ROZDZIELENIE)

W imie Boga Milosierznego i Litosciwego

1. Kiedy niebo rozdzieli sie
2. i kiedy gwiazdy zostana rozproszone;
3. kiedy morza sie wzburza

4. i kiedy groby zostana wywrócone,
5. wtedy kazda dusza sie dowie, co sobie przygotowala i co zaniedbala.
6. O czlowieku ! Cóz ciebie zwiodlo wzgledem twego Pana, Szlachetnego?
7. Tego, który ciebie stworzył i ukształtował cie harmonijnie, i wymierzył proporcjonalnie
8. - ulozyl cie w takiej postaci, w jakiej chcial?
9. Otóz wrecz przeciwnie! Za kłamstwo uwazaja Sad!
10. Zaprawde, nad wami sa stróże
11. szlachetni, którzy zapisuja;
12. oni wiedza, co wy czynicie!
13. Zaprawde, sprawiedliwi beda w szczesliwosci!
14. Zaprawde, grzesznicy beda w ogniu piekielnym!
15. Oni beda sie tam palic w Dniu Sadu
16. i nie beda mogli oddalic sie od niego.
17. A co ciebie pouczy, co to jest Dzień Sadu?
18. I jeszcze raz: co ciebie pouczy, co to Dzień Sadu?
19. Tego Dnia zadna dusza nie bedzie w stanie nic pomóc innej duszy. Rozkaz, tego Dnia, bedzie nalezec do Boga!

SURA 83. AT-TATFIF OR AL-MUTAFFIFEEN (OSZUSCI)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Biada oszustom!
2. Tym, którzy kiedy otrzymuja, domagaja sie od ludzi pelnej miary;
3. a kiedy mierza lub waza dla nich, to przyczyniaja sie do ich straty.
4. Czyz oni nie mysla, iz beda wskrzeszeni
5. Dnia wielkiego,
6. Dnia, kiedy ludzie stana przed Panem swiatów?
7. Wcale nie! Zaprawde, ksiega ludzi wystepnych znajduje sie w Sidzdzinie!*
8. A co ciebie pouczy, co to jest Sidzdzin?
9. To jest ksiega zapisana.
10. Biada tego Dnia tym, którzy pomawiaja o kłamstwo;
11. tym, którzy uwazaja za kłamstwo Dzień Sadu!
12. Za kłamstwo uwaza go tylko kazdy czlowiek wystepny, grzeszny.
13. Kiedy mu recytuja Nasze znaki, on mówi: "To sa basnie praojców!"
14. Alez nie! Przeciwnie, rdza uczynków pokryla ich serca.
15. Wcale nie! Zaprawde, oni tego Dnia beda oddzieleni od swego Pana!
16. Potem beda sie palic w piekle!

17. Wtedy bedzie im powiedziane: "To jest to, co uwazaliscie za klamstwo!"
18. Wcale nie tak! Zaprawde, ksiega sprawiedliwych jest w Illijjun!
19. A co ciebie pouczy, co to jest Illijjun?
20. To jest ksiega zapisana.
21. Beda swiadkami jej owi blisko dopuszczeni.
22. Zaprawde, sprawiedliwi zaznaja szczesliwosci;
23. spoczywajac na lozach, beda spogladowac;
24. na ich twarzach poznasz blask szczesliwosci.
25. Beda pojeni winem szlachetnym, pieczetowanym;
26. pieczecia jego bedzie pismo - niech sie staraja pragnacy tego, wespółzawodniczac pilnie w staraniach -
27. a domieszka jego bedzie woda z Tasnim
28. - zródla, z którego pic beda owi blisko dopuszczeni.
29. Zaprawde, ci, którzy zgrzeszyli, nasmiewali sie z tych, którzy uwierzyli;
30. kiedy przechodzili mimo nich, wymieniali miedzy soba spojrzenia;
31. a kiedy powracali do swoich domowników, stroili zarty.
32. A kiedy ich widzieli, mówili: "Zaprawde, oni sa zblakani!"
33. Lecz oni nie zostali posłani, aby byc ich stróżami.
34. Jednak dzisiaj ci, którzy uwierzyli, smieja sie z niewiernych;
35. spoczywajac na lozach, spogladowaja. Czyz niewierni zostali wynagrodzeni za to, co czynili?

SURA 84. AL-INSHIQAQ (ROZERWANIE)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Kiedy niebo sie rozerwie
2. i bedzie posluszne swojemu Panu, a tak uczynic nalezy;
3. kiedy ziemia bedzie wyrównana
4. i wyrzuci to, co jest w niej, i stanie sie opustoszała,
5. bedzie posluszna swojemu Panu, a tak czynic nalezy;
6. wtedy, o czlowieku! zwrócisz sie do swego Pana calkowicie i spotkasz Go.
7. I ten, który otrzyma swoja ksiega w reke prawa,
8. bedzie obliczany rachunkiem lekkim
9. i zwróci sie do swojej rodziny uradowany.
10. A ten, kto otrzyma ksiega spoza swoich pleców,
11. bedzie wzywany swego unicestwienia,
12. Kiedy sie bedzie palil w ogniu.
13. Byl on na lonie swojej rodziny uradowany

14. i sadzil, ze juz nie powróci.
15. Wrecz przeciwnie! Zaprawde, Pan obserwowal go doskonale!
16. O nie! Przysiegam na zmierzch
17. i na noc, i na to, co ona oslania;
18. i na ksiezyc, kiedy jest w pelni!
19. -bedziecie wstepowac warstwa po warstwie!
20. Dlaczego zatem oni nie wierza?
21. I kiedy im recytuja Koran, oni nie wybijaja poklonów?
22. Co wiecej! Ci, którzy nie wierza, mówia, ze to klamstwo!
23. Lecz Bóg wie najlepiej, co oni ukrywaja.
24. Wiec obwieszczaj im kare bolesna,
25. pomijajac tych, którzy uwierzyli i pelnili dobre dziela; dla nich bedzie nagroda nieustanna!

SURA 85. AL-BURUJ (KONSTELACJE)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Na niebo ozdobione konstelacjami!
2. Na Dzień przyobiecany!
3. Na świadka i na to, czemu on daje świadectwo!
4. Zabici zostali Ludzie Rowu
5. - a ogień ciągle podsycany
6. gdy oni siedzieli wokół niego
7. - świadkowie tego, co czyniono wiernym.
8. Oni zemścili się na nich tylko dlatego, że uwierzyli w Boga, Potężnego, Godnego Chwały,
9. do którego należy królestwo niebios i ziemi. I Bóg jest świadkiem każdej rzeczy!
10. Zaprawde, dla tych, którzy poddawali próbie wierzących i wierzących, a potem się nie nawrócili - dla nich będzie kara Gehenny; i dla nich będzie kara ognia palącego.
11. Zaprawde, dla tych, którzy uwierzyli i którzy pełnili dobre dzieła - dla nich beda Ogrody, gdzie w dole płyną strumyki. To jest wielkie osiągnięcie!
12. Zaprawde, surowosc twego Pana jest straszna!
13. Oto On stwarza po raz pierwszy i powtarza stworzenie!
14. On - Przebaczący, Miłosiwy!
15. On - Władca Tronu Godnego Chwały!
16. On czyni to, co chce!
17. Czy doszło do Ciebie opowiadanie o wojskach,
18. o Faraonie i o ludzie Samud?

19. Lecz ci, którzy nie wierza, zaprzeczają prawdzie,
20. a Bóg otacza ich niewidzialny.
21. To zaś jest Koran godny chwały
22. – na tablicy strzeżonej!

SURA 86. AL-TARIQ (GWIAZDA NOCNA)

W imię Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. Na niebo i na gwiazde nocna!
2. A co ciebie pouczy, co to jest gwiazda nocna?
3. To jest gwiazda przenikająca.*
4. Każda dusza ma nad sobą stróża!
5. Niech więc rozważy człowiek, z czego on został stworzony!
6. Został stworzony z cieczy wytryskającej,
7. która wychodzi spomiędzy ledźwi i zeber.
8. Zaprawdę, On jest władny sprowadzić go
9. w Dniu, kiedy będą badane skryte myśli.
10. Nie będzie on miał wówczas ani siły, ani pomocnika!
11. Na niebo, które włada powrotem!*
12. Na ziemię posiadająca rozpadliny!
13. Zaprawdę, to jest słowo rozstrzygające,
14. nie żadna zabawa!
15. Zaprawdę, oni zamysłają podstęp!
16. I Ja zamyslam podstęp!
17. Daj więc nieco wytchnienia niewiernym; daj im jeszcze chwilę zwłoki!

SURA 87. AL-ALA (NAJWYŻSZY)

W imię Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. Wysławiaj imię twego Pana, Najwyższego,
2. który stworzył i ukształtował harmonijnie,
3. który wyznaczył los i poprowadził;
4. to On kaze zielenić się pastwisku,
5. a potem czyni je ciemniejacą paszą.
6. My nauczymy cie recytować i ty zapomnisz
7. tylko to, co Bóg zechce. Przecież Bóg zna to, co jawne i co skryte!
8. I My uczynimy łatwą dla ciebie drogę ku temu, co najpomysłniejsze.
9. Napominaj więc, jeśli napomnienie jest pożyteczne!
10. Opamieta się ten, kto się obawia;
11. a odsunie się od napomnienia najniebezpieczniejszy,

12. który sie bedzie palil w ogniu najwiekszym,
13. gdzie ani nie umrze, ani tez nie bedzie zyl.
14. Zas szczesliwy bedzie ten, kto sie oczysci
15. i bedzie wspominal imie swego Pana, i modlil sie.
16. Lecz wy wolicie zycie tego swiata,
17. tymczasem zycie ostateczne jest lepsze i bardziej trwale.
18. Zaprawde, to jest w dawnych ksiegach,
19. ksiegach Abrahama i Mojzesza!

SURA 88. AL-GASHIYA (OSZALAMIAJACE)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Czy doszlo do ciebie opowiadanie 0. oszalamiajacym wydarzeniu?
2. Twarze, tego Dnia, pokornie spuszczone,
3. utrudzone, udreczone
4. beda narazone na ogien palacy,
5. beda pojone ze zrodla wrzacego.
6. Pozywieniem ich beda tylko suche ciernie,
7. które nikogo nie utucza i nie zaspokajaja glodu.
8. Tego Dnia twarze uszczesliwione
9. i z wlasnych gorliwosci zadowolone
10. beda w Ogrodzie wynioslym,
11. gdzie nie uslysza pustej gadaniny.
12. Tam bedzie zrodlo plynace,
13. tam beda loza podniesione,
14. puchary postawione,
15. poduszki w rzad ulozone
16. I kobierce rozeslane.
17. Czyz oni nie popatrza na wielblady, jak one zostaly stworzone?
18. i na niebo, jak ono zostalo wzniesione?
19. i na góry, jak one zostaly utwierdzone?
21. Przypominaj wiec, bo ty jestes tylko napominajacym,
22. a nie jestes zadnym ich wladca.
23. Tylko tego, kto sie odwróci i pozostaje niewiernym,
24. ukarze Bóg kara najwieksza!
25. Zaprawde, do Nas oni powróca!
26. Potem, zaprawde, Nam wypadnie zazadac od nich rachunku!20. i na
- ziemie, jak ona zostala rozpостarta?

SURA 89. AL-FAJR (JUTRZENKA)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Na jutrzeńke!
2. Na dziesięć nocy!
3. Na podwójne i pojedyncze!
4. Na noc, kiedy przemija!
5. Czy to nie jest przysięga człowieka rozsądnego?
6. Czy nie widziałeś, jak postąpił twój Pan z ludem Ad
7. i z Iramem, posiadającym kolumny
8. - czegoś podobnego nie stworzono w żadnym kraju -
9. i z ludem Samud, który wydrążył skałę w dolinie,
10. i z Faraonem, władca pałi namiotów?
11. Oni popełniali przestępstwa w kraju
12. i szerzyli w nim zgorszenie,
13. tak iż twój Pan spuścił na nich bicz kary.
14. Zaprawdę, twój Pan pilnie wszystko obserwuje!
15. A człowiek, kiedy Pan go doświadcza - uszanowawszy go i obdarzwszy dobrodziejstwami - mówi: "Mój Pan mnie uszanował!"
16. A kiedy doświadcza go, ograniczając mu jego zaopatrzenie, wtedy on mówi: "Pan mój wzgardził mną!"
17. Wcale nie! Lecz wy nie szanujecie sieroty;
18. nie zachęacie się wzajemnie do nakarmienia biedaka;
19. i zjadacie dziedzictwo z wielką chciwością;
20. i kochacie bogactwo miłością ogromną!
21. Ale miejcie się na baczności! Kiedy ziemia zostanie obrócona w pył,
22. kiedy przyjdzie twój Pan i aniołowie, szereg za szeregiem,
23. i kiedy zostanie ukazana Gehenna, tego Dnia przypomni sobie człowiek:... lecz na cóż mu się zda to przypomnienie?
24. Będzie on mówił: "O, gdybym był przygotował coś dla mego życia!"
25. I tego Dnia nikt nie ukarze tak jak On;
26. i nie skrepuje łańcuchami tak jak On.
27. O ty, duszo uspokojona,
28. powróć do twego Pana, zadowolona i z upodobaniem przyjeta!
29. Wejdz więc między Moje sługi!
30. Wejdz do Mojego Ogrodu!

SURA 90. AL-BALAD (MIASTO)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Nie! Przysiegam na to miasto!
2. - a ty jesteś mieszkańcem tego miasta
3. i na rodziciela, i na to, co on zrodził! twami -
4. Zaprawde, stworzyliśmy człowieka w udreće!
5. Czy on sadi, że nikt nie będzie miał nad nim władzy?
6. Mówi on: "Roztrwonilem majątek ogromny."
7. Czy on sadi, że nikt tego nie widział?
8. Czy nie daliśmy mu dwoje oczu, i
9. jednego języka i dwóch warg?
10. I czy nie poprowadziliśmy go ! na rozstajne drogi?
11. Lecz on nie próbował wejść na drogę stromą.
12. A co pouczy cię, co to jest droga stroma?
13. To uwolnienie niewolnika
14. albo nakarmienie w dniu głodu
15. sieroty spośród krewnych
16. albo biedaka znajdującego się w nędzy.
17. A także - być spośród tych, którzy wierzą, zachęcają się wzajemnie do cierpliwości, zachęcają się wzajemnie do miłosierdzia. '
18. Ci - to towarzysze prawicy.
19. Lecz ci, którzy nie uwierzyli w Nasze znaki - to towarzysze lewicy
20. Nad nimi będzie ogień okrywający jak sklepienie.

SURA 91. ASH-SHAMS (SŁOŃCE)

W imię Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. Na słońce i na jego jasność poranna!
2. Na księżyc, kiedy po nim następuje!
3. Na dzień, kiedy jasnieje jego blaskiem!
4. Na noc, kiedy okrywa je ciemnością!
5. Na niebo i na Tego, który je zbudował!
6. Na ziemię i na Tego, który ją rozpostarł!
7. Na dusze i na Tego, który ją ukształtował!
8. I dał jej skłonność - do nieprawości i bojaźni Bożej.
9. Pomysłność osiągnął ten, kto ją oczyścił,
10. lecz poniósł stratę ten, kto ją zaciemnił!
11. Odrzucił prawdę lud Samud przez swój bunt,
12. kiedy się podniósł najnedźniejszy z nich.
13. I powiedział do nich posłaniec Boga: "Oto wielbłądzica Boga! Dajcie jej pic!"

14. A oni uznali go za kłamcę i podcieli jej ścięgna. Wtedy Pan zniszczył ich całkowicie za ten grzech i zrównał, nie obawiając się żadnych następstw.

SURA 92. AL-LAIL (NOC)

W imię Boga Miłosiernego i Litoskiego

1. Na noc, kiedy okrywa ciemnością!
2. Na dzień, kiedy jasnieje blaskiem!
3. Na Tego, który stworzył mężczyznę i kobietę!
4. Zaprawdę, wysiłki wasze są różnorodne!
5. Ale ten, kto daje i jest bogobojny,
6. i uznaje za prawdę nagrodę najpiękniejszą
7. - temu My ułatwimy dostęp do szczęścia.
8. A ten, kto skapi i szuka bogactwa,
9. i za kłamstwo uważa nagrodę najpiękniejszą
10. - na tego My sprowadzimy nieszczęście.
11. Na nic mu się zda jego majątek, kiedy się sam zaprzepaszczy.
12. Zaprawdę, na Nas spoczywa kierowanie na drogę prostą!
13. I, zaprawdę, do Nas należy życie ostateczne i pierwsze!
14. Przeto ostrzegam was przed ogniem, który płonie!
15. Pali się w nim tylko najniešťszesłliwszy;
16. ten, który zaprzeczał i odwracał się.
17. Lecz zostanie odsunięty od niego bogobojny,
18. który daje swój majątek, by się oczyścić.
19. On nie wyświadcza nikomu dobrodziejstwa, po to by otrzymać nagrodę,
20. lecz jedynie z tęsknoty do oblicza swego Pana - Najwyższego!
21. On z pewnością będzie zadowolony!

SURA 93. AD-DHUHA (JASNOŚĆ PORANKA)

W imię Boga Miłosiernego i Litoskiego

1. Na jasność poranka!
2. Na noc, kiedy spokojnie zapada!
3. Nie opuścił cie twój Pan ani cie nie znienawidził.
4. I z pewnością ostateczne będzie lepsze dla ciebie niż pierwsze!
5. I z pewnością niebawem obdarzy cie twój Pan i będziesz zadowolony!
6. Czyż nie znalazł cie sierota i czyż nie dał ci schronienia?
7. Czyż nie znalazł cie błądzącym i czyż nie poprowadził cie droga prosta?
8. I czyż nie znalazł cie biednym, i nie wzbogacił cie?

9. Przeto sieroty - nie uciskaj!
10. A zebraka - nie odpychaj!
11. A o dobrodziejstwie twego Pana - opowiadaj!

SURA 94. AL-INSHIRAH OR AL-SHARH (OTWARCIE)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Czyz nie otwarlismy twojej piersi?
2. Czy nie zdjelismy z ciebie twego brzemienia,
3. które przytlaczalo ci plecy?
4. Czy nie rozglosilismy twojej slawy?
5. Obok trudnosci jest latwosc!
6. Zaprawde, obok trudnosci jest latwosc!
7. Przeto kiedy masz wolny czas, badz skupiony
8. i do twego Pana skieruj twoje pragnienia!

SURA 95. AT-TIN (DRZEWO FIGOWE)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Na drzewo figowe i oliwkowe!
2. Na góre Synaj!
3. Na to miasto bezpieczne!
4. Stworzylismy czlowieka w najpiekniejszej postaci.
5. Potem uczynilismy go znowu najnizszym sposród tych, którzy sa na dole;
6. z wyjatkiem tych, którzy uwierzyli i czynili dobre dziela - dla nich bedzie nagroda nieustanna.
7. Cóz wiec po tym sklania cie jeszcze, by za klamstwo uwazac Sad?
8. Czyz Bóg nie jest najsprawiedliwszym z sedziów?!

SURA 96. IQRAA OR AL-ALAQ (ZAKRZEPÌA KREW)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Glos! w imie twego Pana, który stworzyl!
2. Stworzyl czlowieka z grudki krwi zakrzepiej!
3. Glos! Twój Pan jest najszlachetniejszy!
4. Ten, który nauczyl czlowieka przez pióro;
5. nauczyl czlowieka tego, czego on nie wiedzial.
6. Niestety, nie! Zaprawde, czlowiek sie buntuje,
7. poniewaz czuje sie niezaleznym!
8. Zaprawde, powrócisz przeciez do twego Pana!
9. Czy widziales tego, który zabrania
10. sludze modlic sie?

11. Czy sadzisz, iz on jest na drodze prostej
12. albo ze zaleca bogobojnosc?
13. Czy tez sadzisz, iz on za klamstwo uznaje prawde i odwraca sie?
14. Czyz on nie wie, ze Bóg widzi?
15. Niech sie ma na baczności! Jesli nie zaprzestanie, to, zaprawde, pociagniemy go za kosmyk;
16. za kosmyk kłamliwy i grzeszny!
17. Niech on wezwie swoich popleczników!
18. My wezwiemy strazników!
19. Alez nie! Nie sluchaj go! Wybijaj poklony i zbliz sie!

SURA 97. AL-QADR (PRZEZNACZENIE)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Zaprawde, zeslalismy go w Noc Przeznaczenia!
2. A co cie pouczy, co to jest Noc Przeznaczenia?
3. Noc Przeznaczenia - lepsza niz tysiac miesiecy!
4. Aniolowie i Duch zstepuja tej Nocy, za pozwoleniem swego Pana, dla wypehuenia wszelkich rozkazów.
5. Ona to pokój az do pojawienia sie zony porannej!

SURA 98. AL-BAIYIN (JASNY DOWÓD)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Ci, którzy nie wierza, sposród ludzi Ksiegi, jak i balwochwalcy, nie zmienili sie, dopóki nie przyszedl do nich jasny dowód:
2. Poslaniec od Boga, który recytuje oczyszczone karty,
3. zawierajace pisma prawdziwe.*
4. Ci, którzy otrzymali Ksiege, rozdzielili sie dopiero wówczas, kiedy przyszedl do nich jasny dowód.
5. Zostalo im nakazane tylko, aby czcili Boga, wyznajac szczerze Jego religie - tak jak hanifowie * odprawiali modlitwe i dawali jalmuzne. To jest religia prawdziwa.*
6. Zaprawde, ci, którzy nie uwierza, sposród ludzi Ksiegi i balwochwalcy, beda w ogniu Gehenny, gdzie beda przebywac na wieki. Oni sa najgorsi ze stworzeffi!
7. Zaprawde, ci, którzy wierza i którzy czynia dobre dzieła - oni sa najlepsi ze stworzen!
8. Nagroda ich u pana beda Ogrody Edenu, gdzie w dole plyna strumyki. Beda tain pnebywac na wieki, niesmiertelni. Bóg bedzie z nich zadowolony i oni beda z Niego zadowoleni. - To bedzie dla tych, którzy sie obawiaja swego Pana.

SURA 99. AT-ZILZAL (TRZESIENIE ZIEMI)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Kiedy ziemia zatrzese sie
swoim trzesieniem
2. i kiedy ziemia wyrzuci swoje ciezary,*
3. i kiedy czlowiek powie: "Co jest z nia?",
4. tego Dnia ona opowie swoja historie,
5. odpowiednio do tego, co objawil jej Pan.
6. Tego Dnia ludzie beda wychodzili grupami, aby im zostaly ukazane ich
czyny.*
7. I ten, kto uczynil dobra na ciezar pylku,* zobaczy je;
8. i ten, kto uczynil zla na ciezar pylku, zobaczy je.

SURA 100. AL-ADIIYAT (GALAPUJACE)

W imie Boga Milosierznego i Litosciwego

1. Na galopujace, zadyszane,
2. krzeszace iskry ognia, .
3. które ruszaja do ataku rankiem
4. wzbijajac tuman kurzu,
5. i wdzieraja sie w sam srodek gromadnie!
6. Zaprawde, czlowiek jest niewdzieczny wzgledem swego Pana!
7. I, zaprawde, on sam jest tego swiadkiem!
8. Zaprawde, jego milosc do dóbr jest ogromna!
9. Czyz on nie wie, ze kiedy zostanie wyrócone to, co jest w grobach,
10. i kiedy zostanie wydobyte na jaw to, co jest w piersiach
11. - zaprawde, tego Dnia, ich Pan bedzie o nich doskonale
powiadomiony!

SURA 101. AL-QARIAH (WYDARZENIE)

W imie Boga Milosierznego i Litosciwego

1. Wydarzenie przerazajace!
2. Co to jest wydarzenie przerazajace?
3. I co ciebie pouczy, co to jest wydarzenie przerazajace?
4. Tego Dnia ludzie beda podobni do rozproszonych motyli,
5. a góry beda podobne do różnobarwnej greplowanej welny.
6. Wtedy ten, którego szalki beda ciezkie,
7. zazna zycia przyjemnego;
8. a ten; którego szalki beda lekkie,
9. pograzy sie w glebi Czelusci.
10. A co ciebie pouczy, co to jest Czelusc?
11. To jest Ogien Palacy!

SURA 102. AL-TAKATHUR (WSPÓLZAWODNICTWO)

W imie Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. Zabawia was współzawodnictwo w pomnazaniu
2. do chwili, gdy odwiedzicie groby.
3. Wcale nie! Wy wkrótce bedziecie wiedziec!
4. Jeszcze raz nie! Wy wkrótce bedziecie wiedziec!
5. Wcale nie! Gdybyscie wiedzieli wiedza pewna!
6. Z pewnością zobaczycie ogien piekielny!
7. Potem, z pewnością, zobaczycie go okiem pewnosci!
8. Potem, z pewnością, zostaniecie zapytani tego Dnia o suzesliwosc!

SURA 103. AL-ASR (PORA PRZEDWIECZORNA)

W imie Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. Na pore przedwieczorna
2. Zaprawde, czlowiek jest na drodze zguby!
3. Z wyjatkiem tych, którzy uwierzyli i czynili dobre dziela, i zachekali sie wzajemnie do prawdy, i zachekali sie wzajemnie do cierpliwosci.

SURA 104. AL-HUMAZA (OSZCZERCA)

W imie Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. Biada kazdemu oszczercy znieslawiajacemu!
2. który gromadzi bogactwo i przygotowuje je!
3. Sadzi on, ze jego bogactwo uczyni go niesmiertelnym.
4. Wcale nie! Zostanie on wrzucony do Al-Hutama!
5. A co ciebie pouczy, co to jest Al-Hutama?
6. To jest ogien Boga, buchajacy plomieniem,
7. który wznosi sie ponad serca!
8. On nad nimi tworzy sklepienie
9. na wydhizonych kolumnach.

SURA 105. AL-FIL (SLON)

W imie Boga Miłosiernego i Litosciwego

1. Czy nie widziales, jak postapil twój Pan z towarzyszami slonia?
2. Czy nie zniweczyl ich podstepu?
3. Czy nie rzucil przeciwko nim ptaków lecacych stadami, które obrzucily ich kamieniami z palonej gliny?
4. I uczynil ich jak objedzone pole zboza.

SURA 106. QURAISH OR THE QURAISH (KURAJSZYCI)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Dla zgody Kurajszytów,
2. dla zgody ich w podróżowaniu zima i latem!
3. Niech oni czczą Pana tego Domu,
4. który ich nakarmił, kiedy byli głodni, i zapewnił im bezpieczeństwo, aby nie żyli w strachu!

SURA 107. AL-MAUN (WSPOMOZENIE)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Czy widziałeś tego, który za kłamstwo uważa religię?
2. To jest ten, który z pogardą odpycha sierotę,
3. który nie zachęca do nakarmienia biednego.
4. Biada modlącym się,
5. którzy są niedbali w swojej modlitwie,
6. którzy tylko chcą być widziani,
7. a odmawiają wspomnienia.

SURA 108. AL-KAUTHAR (OBFITOSC)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

- s1. Zaprawdę, My daliśmy tobie obfitość!
2. Módl się przeto do twego Pana i składaj ofiary!
3. Zaprawdę, ten, kto ciebie nienawidzi - pozostanie bez potomstwa!

SURA 109. AL-KAFIRUN (NIEWIEMI)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Powiedz: "O wy - niewierni!
2. Ja nie czczę tego, co wy czcicie,
3. ani wy nie jesteście czcicielami tego, Co ja czczę.
4. Ja nie jestem czcicielem tego, co wy czcicie,
5. ani wy nie jesteście czcicielami- tego, co ja czczę.
6. Wy macie waszą religię, a ja mam moją religię."

SURA 110. AN-NASR (POMOC)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Kiedy przychodzi pomoc Boga i zwycięstwo,
2. kiedy widzisz ludzi przystępujących tłumnie do religii Boga,
3. głos chwale twego Pana i pros go o przebaczenie! Zaprawdę, On jest ciągle przebaczący!

SURA 111. AL-LAHAB OR AL-MASAD (SZNUR)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Niech zgina obie rece Abu Lahaba* i niech on sam zginie!
2. Nie zdadza mu sie na nic jego majatek i to, co zyskal.
3. Bedzie sie palil w ogniu plomiennym,*
4. i jego zona - noszaca drzewo;*
5. bedzie ona miec na szyi sznur* z wlókien palmy.

SURA 112. Al-Ikhlaas (CZYSTOŚĆ)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Mów: "On - Bóg Jeden,
2. Bóg Wiekuisty!
3. Nie zrodzi³ i nie zosta³ zrodzony!
4. Nikt Jemu nie jest równy!"

SURA 113. AL-FALAQ (JUTRZENKA)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Mów: "Szukam schronienia u Pana jutrzezki*
2. przed zlem tego, co On stworzyl,*
3. przed zlem ciemnosci, kiedy sie szerzy,*
4. przed zlem tych, którzy dmuchaja na wezly,*
5. i przed zlem czlowieka zawistnego, w chwili kiedy zywi zawisc!"

SURA 114. AL-NAS (LUDZIE)

W imie Boga Milosiernego i Litosciwego

1. Mów: "Szukam schronienia u Pana ludzi,
2. Króla ludzi,.
3. Boga ludzi, 4. przed zlem kusiciela, wycofujacego sie skrycie,
5. który podszeptuje pokuse w serca ludzi
6. sposród dzinnów i ludzi. "